UVA. BHSC. IyR_052

2347

5-4

X52

UVA. BHSC. IyR_052

UVA. BHSC. IyR_052

Esta edición no debió verla Brunet ni si le vió
merecía calificarse de balada como lo hace de
todas las que no llevan fecha, de este autor.

UVA. BHSC. IyR_052

Eatissimo patri ꝛ clementissimo dño Pio secundo Pontifici maximo Johãnes de Turrecremata Sabinẽsis Episcopus Sancte Romane Ecclesie Cardinalis Sancti Sixti Vulgariter nuncupatus post humilem recõmendationem ad pedum oscula beatorum. Perscrutanti michi studiose psalmorum librum quem alij soliloquium dicunt quod est collocutio hominis cum deo singulariter vel secum tantum: quorum vtrũq; laudãti conuenit ꝛ orãti. Alij librum ymnorũ: ymnus autẽ est laus dei cum cantico: Alij psalterium quia que intus diuina inspiratione Dauid percipiebat hec medullato carmine proferebat. Mira occurrit pulchritudo sensuum: ꝛ stillantium medicina verborũ ꝛ amplissima copia virtutum ad omnem anime perfectionez vt merito aptetur illud prophete. ps. Habũdantia in turribus tuis. i. i psalmis tuis: qui recte turres appellari possũt. Tũ propter incomprehẽsibilem altitudinẽ sapientie in eis contente Tũ propter indeficiẽtis defensionis auxiliũ quod aduersus hostiles incursus prestat hijs qui intento sensu ꝛ vigilante mẽte psalmodiã omnipotẽti deo nostro exsoluũt In hijs turribus est habũdãtia maxima vtilitatis. Plane hic psalmorũ liber registrũ est totius sacre scripture ꝛ cõsumatio totius theologie pagine. Alia nãq; sũt vt ait Augustinus q̃ prophete tradũt. Alia que historici libri. Lex quoq; alia. Alia liber prouerbiorũ. Psalmorũ vero liber q̃cũq; vtilia sunt ex omnibus continet: futura predicat. Hic eni annũciatio cristi in carnem futuri. Hic omniuz cristi misterioruz reuelatio. Hic cõmunis resurrectionis spes predicitur: suppliciorũ metus: glorie pollicitatio. Liber iste veterũ gesta cõmemorat: legez viuẽtibus tribuit: gerẽdorũ statuit modũ ꝛ vt breuiter dicã. Commu

UVA. BHSC. IyR_052

nis quidem bone doctrine Thesaurus est. Quid enim est quod nō discatur ex psalmis. Hic omnis magnitudo virtutis: norma justicie: pudicicie decor: prudentie cōsumatio: patiētie regula. Psalmodia vt ait Augustinus fugat demones: angelos in adjutoriū vocat: excitat deuotionez placat deum: impetrat veniam: hilarat animam: illuminat conscientiam. Et Cassiodorus. Psalmodia est cōsolatio flentium: cura dolētiū: sanitas egrotātiū: anime remediū: miserorū omniū refugiū. Verum hanc psalmorū vtilitatē qui pleni sunt supernis misteriis ꝙ singuli celesti dulcedine redundātes: nemo plane ꝓcipit: nemo eorum suauitatem degustare valet qui ipsorum psalmorū spūalem intelligentiam in se latentē non cōprehēderit. Non enim litterarum sacrarum cortex: sed medulla incluse sapientie est que mentem viuificat reficit atq; oblectat. Non enim putemus inquit Hieronimus in verbis scripturarum esse euangelium: sed in sensu. Non in superficie sed in medulla. Non in sermonum foliis: sed in radice rationis. Hinc Augustinus ait In omni copia scripturarū sanctarum apertis pascimur: obscuris exercemur. Hinc ad judeos littere obseruatores iquit saluator noster. jo. .v. Scrutamini scripturas: ipse testimonium perhibent de me. i. non litterarum exteriora tantum: sed intus perquirite diuinorum sensuum thesaurum qui intra fragile vasculū vilis littere tenetur inclusus. Sup isto Crisosto mus ita ait. Non ad lectionem simplicem scripturarum sed ad scrutationē exquisitam eos misit: quia que de deo dicebantur in scripturis desuper obumbrabantur: nec in superficie exprimebantur: sed vt quidam thesaurus intus recōdebantur. Hinc Augustinus in omelia quadam ait. Cum de diuinis operibus que legūtur ipso inspirāte qui fecit intellectū alicujus mistice significatiōis scrutamur q̄si de obstrusis fauicellis mella producimus: veluti xp̄i discipulos imitantes: spicas manibus cōfricamus. vt ad latētia grana perueniamus. Jam manifeste necessariam esse dinoscitur psalmorum intelligentiam: vt quis eorum

UVA. BHSC. IyR_052

ſuauitem deguſtet. Percipitur autem hec pſalmorum intelligentia aut reuelatione diuina que docet ſuggere mel de petra: oleumq; de ſaxo duriſſimo aut magiſtroruꝫ doctrina quos ad diuinam elucidandam ſapientiam ꝙ occulta producendum in lucem quaſi diuinitatis organa diuina prouidentia in eccleſia inſtitutos eſſe cognoſcimus. Ceterum Beatiſſime pater cum cõſideraſſem ꝙ temporibus iam noſtris pauci ſapientie ſtudent pauciores perſcrutandis diuinis miſteriis inſudant. Pauciſſimi qui antiquorum ſermone ſcientiaq; clariſſimorum patrum explanationes ꝙ cõmentaria ſuper pſalmos plegere curant Venit in mentem me vt inter alios ſtudij mei labores hunc interponeré: vt ex ſententijs glorioſiſſimorũ ac preclariſſimorum .ſ. Hieronimi: Auguſtini Remigij ꝙ Caſſiodori qui hunc pſalmorum librum exuberãtiſſimis fluminibus profundiſſime interpretati ſunt aliquam breuẽ compendioſamq; intelligentiam pſalmorum exculperez que preceteris a pluribus ꝙ etiam pauperibus clericis haberi poſſet ꝙ intelligi. Quod eo maxime efficere cupiebaꝫ quo augeri inde honorem dei exiſtimabam. Indubitatuꝫ habens ꝙ cum miniſtri eccleſie latétia pſalmorũ mella deguſtarent: alacriori feruentioriq; deuotione laudes domino decantarent. Sed ecce mentem meam ab hac ſcribendi cogitatione alienabat ſenectutis pondus infirmitatum frequentia: latentis in pſalmis ſapientie profũditas parabolarum quibus vallatur pene inexplicabilis obſcuritas: ꝙ ſuper omnia exiguitas ingenij ꝙ imbecillitas intellectus. Sed occurrit exaduerſo amor publice vtilitatis qui ſolus nomen difficultatis erubeſcit: qui quia vt ayt Auguſtinus nichil tã duruꝫ atqꝫ ferreũ quod nõ amoris igne vincatur. impulit me vi ſua victum ad precõceptuꝫ laboré audacter ſubeundum ſub illius fiducia q̃ ſapientie fons eſt: qui ꝙ cecis viſũ: ꝙ mutis dicendi preſtare copiaꝫ ſolet. Eſt autẽ in hac explanatione pſalterij aduertendũ: ꝙ virgule nigre non tantum ſupponuntur littere textus ſed etiã illis q̃ loco littere tãq̃ expoſitoria eius ponũtur

UVA. BHSC. IyR_052

Precor autem omnes qui huius mei laboris fructuz gustabunt: dominum exorare vt laborem ipsum a mercede vacuum non sinat: sed pro sua clemencia beata vita compenset: quam elucidantibus diuinam sapientiam scriptu sacra teste legitur promisisse. Et quia Beatissime pater Apostolice sedis judicio oia dicta mea ꝙ scripta submittere semper solitus sum: credens me non esse securum nisi sub eius militarem doctrina: hanc psalmorum explanationem sic diuina largitate studiolo meo elaboratam: Sãctitati tue in eadem sede dignissime presidenti emendãdaz corrigendamqz si opus fuerit humiliter offero: qui nõ solum auctoritate sed ingenio ꝙ sapientia prestãtissimus haberis.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus Primus In quo describitur processus in beatitudinem.

Beatus vir qui non abiit/a via recta recedendo/in cõsilio impiorũ/prauis eorum machinationibus cõsentiendo/qui in via pecatorum nõ stetit/ sed vitam suã imaculata cõuersatione trãsiuit/ꝛ qui pestilẽtis dogmatis/venena nõ seminauit nec posteris pernitiose doctrine exẽpla reliquit. Sed in lege domini fuit voluntas eius/vt diuine legis mandata perficiat/ꝛ in lege eius/ad implenda/meditatur assidue/in prosperis ꝛ in aduersis nõ tantum lectione legis sed jugi obseruatione sãctitatis Et erit tanquã lignũ quod plantatum est secus fluenta aquarum/virore diuine gracie semper viuus: qui bonorum operũ plenitudine fecundus/fructuz dabit tempore vite sue/dignũ felicitatis eterne. Et verba eius nõ defluent/a veritate in mendacium: ne in cassum sine vtilitate: sed ad aliorum eruditionẽ ꝛ salutem proficient/ꝛ oĩa q̃cũq; faciet semp prosperabuntur/ sibi ad cõsecutionẽ vite eterne. Non sic impij nõ sic sed tanq̃ puluis/ infecundus ꝛ siccus ab humore diuine gratie/quem aura diaboli proicit a facie/stabilitatis eterne. Ideo/ q̃a sunt sicut puluis/nõ resurgẽt impii/ .s. infideles/in judicio/discussionis vt examinẽtur: q̃a non credẽtes penis certissimis iaz judicati sũt/neqz peccatores/professione cristiani: sed minoribus peccatis obnoxij resurgẽt/in cõgregatione justorũ/q̃a nõ admittẽtur ad vitã eternã ad quã justi cõgregabũtur. Quoniã nouit dñs/noticia approbationis/viaz justorum vt pote quia munda splẽdida. ꝛ delectabilis. q̃a expedita via ad beatitudinem/Iter autẽ impiorũz/ nõ approbat. sed reprobat. ut pote quia imundum tenebrosum ꝛ triste deducens in perditionem.

Psalmus secundus in quo de machinatione ꝛ re

UVA. BHSC. IyR_052

bellione molientium contra regnum xpi ⁊ de ipsius cristi excellentia ⁊ dignitate.

Prophetа admirans maliciam persecutorum xpi quaz preuidebat spiritu: ait.

Quare fremuerunt] more ferarum sine ratione] gētiles] romani milites crucifixores xpi] ⁊ populi] iudeorū] meditati sunt inania] credētes per xpi mortem extinguere nomē ⁊ famā ⁊ regnū eius. Astiterunt] huic malicie prebentes fauorē/Herodes ⁊ Pilatus/sacrilegis mentibus in hoc scelere cōsentientes: ⁊ sacerdotum] principes conuenerunt in vna praua voluntate aduersus dominum] deū patrē] ⁊ aduersus xpm] filium] eius]. Dicētes. Dirūpamus vincula]. s. doctrinā ⁊ miracula ⁊ promissiones quibus xpus ⁊ eius discipuli nos sibi astringere volunt: demusqz operam vt diruptis vinculis] proiciamus a nobis dominium ipsorū]. Et dñs] Qui habitat in celis]. s. in sanctis] reddet illos dignos irrisione ⁊ subsanatione] in futuro: ⁊ ostendet illis inania esse meditatos: cunctis gentibus jugo xpiane religionis colla sua subicientibus Tūc] in futuro iudicio] loq̄tur ad ad eos] eorum malicam increpans ⁊ vindicte sententiaz in eos proferens. quā executioni demādans] in furore] i. acerbissimis penis] eos] puniens in anima ⁊ in corpore cōturbabit]. Nox christi. Iniuste judei vincula mandatorū meorum dirumpere ⁊ legis mee juguz meditati sūt abicere. Quoniā Ego] cristus] cōstitutus sum] adeo patre] rex] cui obediendū est] super syon] ecclesiam iudeoruz. predicans] in ea] legē eius] Non tantum sup syon: ⁊ sup iudeos rex sum constitutus: sed etiā super omnes gentes dñiuz habeo: tā jure hereditario q̄ meritorio Hereditario quidē Quoniā. Dominus] pater meus qui vniuersoruz dominus est] dixit ad me filius meus] naturalis singularis: ⁊ cōsubstantialis] es tu ego eternaliter genui te] Jure autē meritorio super omnes gentes dominiuz habeo: quoniam dominus deus pater dixit ad me. Postula a

UVA. BHSC. IyR_052

me] passionis tue merito: quā pro totius humani generis salute assumes [gentes ꝛ dabo tibi] eas [in hereditatē tuā] vt scilicet copulentur nomini cristiano: quas tamē vt de us mecum possides [ꝛ dabo possessionez tuā terminos or bis terrarum. Reges eos potestate ꝛ inflexibili iusti/cia] ꝛ eos qui nō receperūt disciplinā tuam [cēteres eos] quosdam ad correctionē: vt de infidelibus fideles effician tur: quosdam ad eternam dāpnationez. ita leuiter [sicut fi guli vasa] leuiter cōfringūtur. Propheta reges terre mo nens vt omnes cristum debito venerentur ait. Et nunc reges terre intelligite] quantus sit ipse cristus: ℣ ex/celsus ℣ potens [ꝛ scitote vos qui alios iudicatis] vos ha bere superiorem qui nō tantum vniuerse terre sed etiam celorum dominus est. Seruite domino in timore] filiali [ꝛ exultate ei per deuotionem [cū tremore] tamē: ne exul tatio effundatur in dissolutionē: aut negligentes redderet Apprehendite disciplinam] cristi. quasi munimē clipei cōtra noxia vicia profecturum ꝛ subicite vos humiliter ei [nequādo deus] pater [irascatur ꝛ separemini a via iusta .s. a celesti rege cristo: qui est via recte ambulantium ad vitā. dux euntium. iter ad beatitudinē festinātium. Cum exarserit subito ira eius] in vindictam impiorū in die ju dicij [beati qui confidunt in domino] quia eos non solus non attinget ira dei: sed ad beatitudinem per dei graciaz peruenient eternam vbi bonorum omnium summa est.

Psalmus Tercius In quo de passione ꝛ resurrectione cristi.

Homo cristus admirās cur tot persecutores habeat ait sic ad deum.

Domine cur multiplicati sunt qui tribulant me] doleo de cecitate eorum qui .saluta re suum ita obstinatis mētibus respuunt: miruz est enim qa nichil ab eis promeruj [multi insurgunt]. vt obstinato animo deprimāt me: detrahentes ꝛ falsuz testi monium ferētes [aduersum me] Multi dicunt] de meis

UVA. BHSC. IyR_052

persecutoribus: vt audatius me persequãtur [dicunt mi/chi] non saluabit eum ille qué sibi deum facit nec filius dei est vt ipse dicit. Verüptamen [cótra tot persecutores tu es refugium meum [qui susceptor es] mee humanitatis in vnitate diuine persone [et gloria mea] tecum vna é qui ita ab alto defigis mentez meã vt nulla passione vincatur. Et hoc ideo quia. [Voce] cordis mei [ad dominũ clamaui et exaudiuit me de sublimitate justicie sue] Justũ enim erat vt innocenté occisum et cui retributa sunt mala pro bonis resuscitaret a mortuis: et donaret i celis omnium creaturarum principatum. Exaudiuit auté me in hoc dominus q. Ego dormiui] sponte nõ coactus et somnum cepi in morte voluntate mea [et soporatus sum] securus in mente quiescens nullã habens cõscientiã peccati [et exurrexi] diuinitatis virtute q̃ naturaz in qua passus sum [susceperat in vnitate persone. Et ꝙa dominus suscepit me in protectione sua. Non timebo milia populi circundãtis me] pendenté in cruce et ideo [exurge dñe] ostẽde potentiam tuã [et saluum me fac] non solũ faciẽdo me resurgere a morte: sed etiam inimicos meos exterminãdo. Et sic factum est. [Quoniã tu percussisti] per Titum et vespasianum [oés] iudeos [aduersantes michi sine causa] et maledica verborum eorum q̃bus dilacerabant me et mẽbra mea [in irritum perduxisti] Vnde patet. Quoniam solius. [Domini é salus] et ideo o dñe sit [benedictio tua super populum tuũ] de te salutem sperãtem nõ ab alio.

Psalmus Quartus In quo exhortatur vir iustus ad bonam operationem. Vox ecclesie in tribulatione posite.

Am inuocarem] deum in auxilium meum [exaudiuit] vel secundum aliam litteram [exaudisti me deus justicie mee] actor et remunerator qui [in tribulacione] ab angustijs tristicie [in latitudiné] gaudiorum [eduxisti me]. Miserere mei] cótra miserias hu/

UVA. BHSC. IyR_052

ius vite: tã pene ꝑ culpe ⁊ exaudi orationem meã vt in me cepta perficiantur. Vox prophete increpãtis iudeos ⁊ paganos ⁊ omnes in peccatis perseuerãtes. Fili hominum qui secundum hominẽ viuitis nó secundũ deum usquequo aggrauatum ⁊ depressum infidelitate ⁊ pondere iniquitatis cor habetis vt q̃d diligitis vanitatem qua peritis: colendo ydola que vana sunt in quibus nó est veritas quoniã vere dij non sunt vt quid tam ardenti desiderio queritis terrena que mendacia sunt decipiunt eni amatores suos quia non faciunt quod promittunt. s. felices. Vos judei ⁊ pagani ceteriqz peccatores nolite infidelitate detineri ⁊ vana huius seculi sequi: sed cõuertimini ad cristum. Scientes quoniã dominus deus pater cristum suum sanctũ sanctorum mirabilem ⁊ glorioſum ostẽdit tercia die resuscitando a mortuis ⁊ ad dexterã suaz collocando per quẽ deus pater exaudiet me cum bonis operibus sue diuinitati supplicauero. Nolite dico querere mẽdaciuz sed. Erascimini vobismetipsis vt horreatis quod fecistis ⁊ vlterius peccare desistite ⁊ si vos peccare contingat cõpungimini per penitentiam: ⁊ de hijs que tractatis in cordibus vestris vt sunt cogitationes male: ⁊ de hijs que in cubilibus vestris operamini vt sũt opera carnis. Quia vero iusticia exigit vt penitens satisfaciat pro peccatis sequitur. Sacrificate o vos penitẽtes. i. afferte sacrificium non pecudum sed iusticie. i. opera satisfactionis post penitentie lamẽta ⁊ sperate in domino de recipiendo pro talibus ⁊ peccatorum veniã ⁊ beatitudinis eterne premium licet multi stulti carnaliter sapiẽtes in suorum pecatorum excusationẽ quasi dubitantes que sint opera iusticie querunt quis ostendit nobis cognoscere huiusmodi bona. Propheta ostendit tales nó veraciter sed false dicere se ignorare que sint justicie opera Quia signatum est super nos in superiori parte anime nostre in qua tibi similes sumus lumen naturalis rationis quod est quedã impressio ⁊ irradiatio luminis vultus tui quod sufficienter ostendit nobis que sunt opera

UVA. BHSC. IyR_052

justicie ita vt per ignorantiā iusticie nullus potest se ex/
cusare a peccato per quod lumen quo te cognoscimus ⌊de
disti leticiam⌋ spiritualē ⌊in corde meo⌋. Sed mali nō in
tus in spiritualibus bonis sed foris in tēporalibus delec
tantur ⌊A fructu frumenti vini ⁊ olei sui⌋ aliarumqꝫ re
rum tēporaliū ⌊multiplicati⌋ dilatati ⁊ exaltati putantes
in hijs esse cōsumatum bonū. Vir autē bonus in spiritu
alibus exultans dicit contra humanos tumultus ⁊ felici
tates caducas. In pace⌋ mentis ⌊dormiam⌋ quā habere nō
possunt qui secularibus actibus implicātur hinc oblitus
mundi tendens ⌊inidipsuꝫ⌋ summū bonum tandē ⌊requies
cam⌋ in futuro in pace immutabilis eternitatis. Ideo re
quiescam secure. ⌊Quoniam tu dñe in⌋ vna ⌊spe⌋ firmissi
ma qua ⌊singulariter⌋ in vnuꝫ ⁊ verum bonum speratur
⌊constituisti me⌋.

Psalmus. v. In quo de hijs quibus
acq̄ritur hereditas eterne beatitudinis.

Erba oris mei percipe domine ⁊ intellige⌋ in
telligentia approbationis cordis mei affectum
quo ad te clamo. Exaudi orationē meaꝫ rex me
us⌋ specialem curā ⁊ protectionē ⌊⁊ deus meus⌋ quē soluꝫ
veneror vero cultu religionis vtpote creatorē meū. Et
si aliquando oraui ⁊ non sum exauditus: non tamen ora
re desistam. Quoniā ad te orabo domine ⁊ cum tenebre
peccatorum fugere ceperint exaudies vocē meam⌋. Per
acta erroris mei nocte ⁊ discedentibus tenebris quas mi
chi peccatis meis feci. ⌊Mane⌋ religiose deuotionis ob/
seruatione continua ⌊astabo tibi⌋ in te sūmo bono beatitu
dinē querens ⌊⁊ intelligam non placet tibi iniquitas⌋ sed
a solo mundo corde conspiceris. Non habitabit⌋ in pre/
senti per gratiam nec in futuro per gloriam ⌊in societate
tua malignus nec permanebūt iniusti ante oculos tuos⌋
quia reprobi eicientur a consortio sanctoruꝫ ⁊ visione sui
cōditoris: tolletur enī impius ne videat gloriā dei. Odi
sti omnes qui operantur iniquitatē⌋ in malicia sua perse

UVA. BHSC. IyR_052

uerantes⁊ et perdes omnes qui locũtur mendaciũ⁊ perni/
ciosum ⁊ potissime mendaciũ in doctrina cristiane religi
onis. Virum sanguinũ⁊ qui humano cruore polluitur⁊⁊
virum dolis ⁊ mendatijs⁊ alios ducẽtem in errorẽ⁊ abho/
minabitur dominus ego autem in multa misericordia
tua⁊ cõfisus nõ meis meritis Introibo in domũ⁊ glorie
tue. sed prius⁊ adorabo te⁊ hic in ecclesia tua sancta⁊ timo
re⁊ reuerẽtiali. Domine dedue me⁊ ad eterna gaudia: q̃a
diuersis fatigor angustijs: ⁊ hoc peto nõ solum ex sola mi
sericordia: sed⁊ in tua iusticia⁊ que exigit ꝙ sicut dãpnas
impios: ita remuneras iustos⁊ propter inimicos meos⁊
confundẽdos: qui me post se trahere conantur⁊ dirige ope
ra mea vt in cõspectu tuo⁊ sint grata et accepta: vt per ea
ad celestẽ patriam merear peruenire. Opus est vt diri/
gas vias meas. Quoniã non est in ore⁊ aduersariorũ me
orum⁊ veritas⁊ quia falsa loquuntur de cristo⁊ cor eniz eo
rum vanum est⁊ recte in ore eorũ non est veritas: quoruz
cor vanitas possidebat lingua enim imperio cordis natu
rali ordine famulatur. Fetida / turpia. Huttur eoruz
exalat vt sepulchra⁊ mortuorũ patentia ad corrumpẽduz
alios: ⁊ si nõ proficiũt⁊ linguis suis⁊ mali⁊ dolose agũt⁊ mẽ
dacijs: ⁊ blanda adulatione alios seducẽtes: sentiãt te do/
mine iudicẽ vt timeant. Frustrentur a cogitationibus
suis⁊ vt nõ possint deducere ad effectũ quod male cogitãt
⁊ ⁊ vt merentur impietates eoruz⁊ expelle eos longe ab he
reditate eterna⁊ quoniã irritauerũt te domine⁊ peccãdo cõ
tra te. Econtra. Letentur⁊ in futuro de habita heredi
tate⁊ oẽs q̃ sperãt⁊ modo⁊ li te⁊ ⁊ certe⁊ ieternũ exultabũt⁊
quia habebũt te⁊ habitatorẽ⁊ in cordibus suis: hec est eter
na exultatio beatorũ cũ templum dei fient. O magna in/
effabilis largitas donatoris quid simile potest concedi ꝙ
vbi cognoscitur rerũ dominus ipse cõcedi. Et gloriabun
tur in te⁊ fonte omnis boni⁊ qui diligũt nomẽ tuũ quoni
am tu⁊ exuberantissima largitate⁊ benedices iusto. Do/
mine⁊ tua bona voluntate nõ iusticia nostra⁊ tanq̃ scuto⁊
rotundo quod supra pectus positum protegit. ⁊ capiti su/

UVA. BHSC. IyR_052

propositū coronat. Ita nos hic protegis contra mala presentia. ⁊ in futuro coronas gloria sēpiterna.

Psalmus. vj. In quo monet peccatorē ad penitētiā timore futuri iudicij.

Territus peccator immanitate suorū peccatorū ⁊ horrore futuri iudicij p̄catur ne eternaliter dampnetur dicēs

Domine] qui in potestate magna et maiestate ad iudiciū venturus es Lne in furore tuo puni/
d as me]. i. secundū rigorem tue iusticie: sed magis secundū dulcorē tue misericordie. Non arguas me domine in furore tuo. sed Miserere mei] in p̄senti misericordiā impendendo. et opus est L quoniam infirmus sum] et fragilitate nature et mole peccatorū. O clementia magna creatoris: a iudice percipimus quid dicere debeamus: docuit pietatem petere: ne nos iusticia possit assumere L sana me] per tuam misericordiam quoniam infirmitas mea adeo conculcauit q̄ vsq̄ ad robur et vires anime peruenit. Cura me o sapientissime medice. quia Anima mea] conualescentibus morbis L turbata est valde] territa districtione iudicij L vsquequo tu domine] differs conferre sanitatem egroto. noli differre qui vsq̄ ad finem preces supplicū non soles obliuisci. Conuertere ergo domine] qui prius eras aduersus propter peccata mea L et eripe animam meam] peccatis ligatam ab imminenti supplicio quod debetur errantibus L saluum me fac] non meritis meis. sed L propter] multam L misericordiam tuam] Sic festino curari. Quoniaꝫ post mortem non est qui memor sit tui] memoria fructuosa ad salutē L nec in inferno confitebitur tibi aliquis] confessione ad veniam: quia ibi nulla est spes venie aut redemptionis. Miserere mei domine: cum iam penitentiam fecerim de peccatis meis. Laborauī enim in gemitu meo] pre angustia cordis mei cōsiderans quid feci si hoc paruꝫ sit L lauabo] in secreto conscientiam L lacrimis meis] discurrendo per

UVA. BHSC. IyR_052

ſingula peccata que noctes dicuntur ꝙ inundãtia lacrimarum mearum cumulum peccatorum diſſoluaz. Turbatus eſt oculus/ mentis mee/ ab ira dei/ vindicãtis per quã ſupplicia timeo peccatoribus preparata/ quia in veteris hominis ade antiquitate permanſi inter omnes inimicos meos/ ſiue inter ſpiritus diabolicos: ſiue inter peccata q̃ omnia aduerſa ſunt michi. Anima penitentis peracta penitentia preſumens de venia refugit conſortia male viuentiũ dicens. Diſcedite a me omnes/ tam parui q̃ magni/ qui operamini iniquitatem/ inducentes me ad peccatum: ſocietatem enim veſtram amplius nolo/ quoniam exaudiuit dominus vocem fletus mei/ pro peccatis commiſſis. Exaudiuit dominus deprecationem meam/ remouendo mala ne deinceps peccem/ ꝙ dominus orationẽ meam ſuſcepit/ tribuendo michi virtutes quibus perueniaz ad reguũ eius. Omnes inimici mei erubeſcãt/ de actibus ſuis pernicioſis quia mali ſunt/ conturbẽtur vehemẽter/ timore diuini indicij ad penitẽtiam/ conuertantur/ a malis ne permittantur ire quo tendunt/ ꝙ erubeſcant/ coraz oculis domini/ valde velociter/ non differentes conuerſionem ſuam de die in diem.

Pſalmus .vij. In quo vir iuſtus petit ab omnibus perſecutionibus liberari.

Domine deus meus in te ſperaui/ non in virtu
d te mea: non in viribus meis. ſed in auxilio gratie tue. ideoq; ſaluum me fac ex omnibus perſequentibus me/ vicijs diabolo ꝙ malis hominibus/ ꝙ libera me/ de omnibus bijs liberuz me reddendo Ne aliquando rapiat/ diabolus/ vt leo/ rugiens/ animaz meam/ quam profecto rapiet: niſi tu qui potẽs es/ redimeris ꝙ ſaluã feceris/ Prophęta de ſua liberatione loquẽs ait. Domine deus meus/ libera me a perſequẽtibus me quoniam innocẽs ego ſum. vnde/ ſi ego feci/ aliquid quod huic perſecutioni mee cauſaz dederit. vel/ ſi eſt iniquitas

UVA. BHSC. IyR_052

in operibus meis⌋ vel⌊ Si⌋ patientiam tuam non imita/
tus. Mala reddidi retribuentibus michi mala: decidam
iuste ab inimicis meis superatus⌋ ⁊ ingloriosus. Item
si innocens non fuero insuper. Persequatur inimicus⌋
Saul. s. meipsum⌊ ⁊ cōprehendat me⌋ vt effugere non pos
sim ⌊ ⁊ conculcet in terra vitam meam⌋ occidēdo me: vel
totaliter prosternēdo⌊ ⁊ gloriam meā⌋ regni israhel michi
promissaꝫ⌊ deducat in pulueré⌋ ⁊ dispergat: ad nichillū de/
ducens me. Cum ergo innocés sum. Exurge domine
in vindictā⌋ contra hostes meos⌊ ⁊ ostende te magnificum
in finibus inimicorum meorū⌋ tuam iusticiam ostēdendo
in eis. Exurge domine deus meus: ⁊ imple preceptum
quod mandasti⌋ iudicibus. s. vindictam sume de malis et
fac vindictam de me persequētibus iniuste⌊ ⁊ congregatio
populorum⌋ sequetur tuam ordinationem: reuertendo se
ad me. Et vt hec impleatur. Ostende altitudinem po/
tentie et magnificentie tue⌋ vt non solum vindictam faci
as de hostibus meis: sed etiā vt oīs populus reuertatur
ad me Et quia iudex es. Judica me domine ⌋ et quia
iustus es iudica me⌊ secundū iusticiam meam⌋ quam dedi
sti michi secundum quam iustus sum⌊ ⁊ secundum inno/
centiam meam⌋ quoruꝫ vtrunq; non ex me sed⌊ desuper⌋
a patre luminum descendit in me. Faciant quicquid
possunt peccatores. quia tandem Consumetur⌋ et termi/
nabitur ⌊ nequitia ipsorum⌋ quantum ad effectum nocen/
di⌊ iustos vero ad te diriges⌋ tu deus facies hoc⌊ qui scru
taris cogitationes ⁊ omnia opera hominum. Quare
attenta innocentia mea. Adiutorium⌋ quod ad te domi/
ne peto⌋ iustū⌋ est⌊ qui saluos facis⌋ saluatiōe glorie⌊ q̄ cor
de recto cōformātur volūtati tue. Propheta cōmendans
ꝑsonā iudicis ait. Deus iudex iustus⌋ singulis reddés se/
cundū opa eorū⌊ fortis⌋ cui nemo resistere pōt⌊ ⁊ patiés⌋ q̄
licꝫ omni hora offēdatur⌊ nō tñ punit ꝑ singulos dies⌊ sed
expectat nos ad penitētiā Peccatores attēdite bñ q̄a ⁊ si
dñs meus patiés ē. tñ Nisi cōuersi fueritis⌋ a malis ve/
stris ⁊ penitētiam egeritis⌊ gladiū suū⌋ .i. vindictā ⌊ suam

UVA. BHSC. IyR_052

manifestam exercet] in vos sicut cóminatus est per sacrã scripturam quasi [arcum tenderet ⁊ pararet] ad sagitan/duz. In quo] sacre scripture [arcu cóminationes mortis] eterne peccatoribus [preparauit] de quo arcu egresse sũt tanq̃ [sagitte] apostoli alijq; sancti doctores qui ardenti/bus animis in modum sagittarũ precepta salutaria trãs miserunt vnde ⁊ impij sauciarẽtur ⁊ fidelibus efficax cu ra perueniret hoc [effecit] .i. operatus est. Licet hoc ita sit manifestum tamen est ꝙ non deus sed homo ipse damnationis causa est. [Qui parturit in iusticiam] naz [concepit] per suggestionem diaboli propositum operãdi [malum] quod sine dolore non est [⁊ peperit iniquitatez] consumando peccatum. Lacum aperuit] inferni concipi endo fraudem [⁊ effodit eum] ampliando parturiendo ini quitatem [⁊ incidit in foueam] ipsam quando moritur in peccatis. Malum quod concepit [conuertetur in malũ] anime eius [⁊ iniquitas] quam peperit descendet [⁊ gra/uabit supremam mentis partem] penis eternis subiciẽs eam. Laudabo dominum propter iusticiaz eius] qua ius tos protegit ⁊ malos iuste punit [⁊ psallam] opere [nomi ni domini altissimi] qui iustos a lamentis tristicie in gau dia sempiterna perducit.

Psalmus. viij. in quo de exaltatione cristi ⁊ ecclesie dilatione.

d Omine dñs noster valde admirabile est no men tue diuinitatis] super omne nomen: no/men ineffabile ⁊ inenarrabile non in iudea tan tũ: sed [in vniuersa terra Per hoc te dñe admi rantur oẽs qui incolunt terrã. Quoniã filius tuus] quẽ tu magnificasti [eleuatus est de terrena humilitate [super celos] ad dexterã tuã sedẽs sup oẽs creaturas rationales exaltatus. Ex ore infantiũ] hebreorũ [perfectã fecisti lau/dẽ] magnificetie tue q̃ spiritu sancto inspirãte ⁊ instigãte

UVA. BHSC. IyR_052

te deū ꝙ saluatorem mundi confessi sunt [propter inimi cos tuos] perfidos iudeos confundendos [vt destruas ini micum] .s. populū iudaycum te persequentem ꝙ diabolū sue secte [defensorem] Vere domine admirabile est no men tuum. Quoniā videbo celos opera digitorum tuo rū lunā ꝙ stellas] in ornamentū firmaméti in quibus ad mirabilis potentia ꝙ sapientia tua relucet. Prophęta admirans exultationé humane nature in xp̄o ait. Quid é homo] .s. vilis ꝙ miser [ꝙ memor eius es] eū a pecca/ to liberando [aut quis est filius hominis] ade [ꝙ visi/ tas eum] assumendo eius humanitatis naturam in perso nam filij dei visitasti eum Verbū caro factū est ꝙ habi/ tauit in nobis. [Minuisti eu3 paulominus ab angelis] quia passibilem ꝙ mortalem fecisti cuiusmodi angeli nō sunt facti per meritū tamen passionis sue [gloria] resurre ctionis [ꝙ honore] ascensionis super omnes celos ꝙ ange los [coronasti eum ꝙ constituisti eū] caput ꝙ rege3 [super omnia opera manuū tuarū. Omnia subiecisti sub dñio ꝙ potestate eius] vt preesset omnibus ꝙ dominaretur cūc tis ad nutum [oues ꝙ boues vniuersas insuper ꝙ pecora campi. Volucres celi ꝙ pisces maris qui perambulant semitas maris] ad que omnia diuina prouidentia se extē/ dit. Ostensa tanta dignitate xp̄i concludens ait. Dñe] cui omis potestas data est in celo ꝙ in terra [dñs noster] nostram naturam assumens ꝙ in ea nos redimeris vere [valde admirabile est nomen tuū in vniuersa terra] .

Psalmus. ix. in quo de iudiciaria potestate cristi.

c Confitebor tibi domine] confessione laudis [in toto corde meo] nō in parte tantū [p̄dicabo] ex cellētia q̄dā opa tua q̄ [oia certesūt admiratio ne digna] . Letabor] iterius [ꝙ exultabo] exteri us intēsa leticia [i te] nō in rebus secularibus nō in iocū ditate rerū labiliū q̄a ibi nō est vera leticia [psallā] opere

UVA. BHSC. IyR_052

gratias agens [nomini tuo] quod altissimū est. Leta/
bor dico ꝙ exultabo gratias agens. [Quia inimicus hu
mani generis diabolus per te conuertetur retrorsum] de
ficiēdo a proposito malicie sue ꝙ inimici nostri satellites
[infirmabuntur] in sua potestate quia bonis nocere non
poterunt [ꝙ peribunt] in die judicij [a facie tua] sentenciā
te ꝙ puniente eorum maliciam Letabor insuper ꝙ exul
tabo tam animo quam corpore in te Quoniam fecis
ti [iudicium meum sumendo humanam naturam ꝙ pe/
nalitates eius vt pro me satisfaceres [ꝙ causam meam]
feciſti ꝙ confirmasti aduersario meo condempnato: qua/
re merito [super thronum] futuri iudicij cum maiestate
magna [sessurus es] iusticiaz singulis tribuens secunduz
merita singulorum. [Increpasti] per predicationē apos/
tolorum [gentes] de ydolatria cui erāt dedite [ꝙ perijt im
pius] diabolus amissa potestate qui adeo perijt vt [noia]
ydolorum [deleueris] de terra [ineternū]. Errores] diuer
si quibus diaboli animas occidunt [defecerunt] per xp̄m
ꝙ apostolos pro magna parte in primo aduentu. In secū
do vero ex toto deficient [ꝙ ciuitates eorum] demonū cul
tui deditas per principes catholicos [destruxisti]: ydolorū
culturam ab eis excludendo ꝙ eas dei seruitio subiugan/
do. [Perijt memoria] ydolorum ꝙ ydolatrarū per soni/
tū] predicationis apostolorum ꝙ aliorum predicatorū [do
minium] vero ꝙ regnū cristi [permanet ineternū] Ex me
rito illius iudicij quo iudicatus est in morte [parataz] ha
bet potestatem [iudiciariam] ad iudicanduz [ꝙ ipse] cui pa
ter dedit omne iudicū facere [iudicabit orbē terre ꝙ po/
pulos in eqtate ꝙ iusticia] vniuscuiusq; p̄mia cōdigna red
dēs. Et factus ē dñs refugiū pauperi [spū populo catholi
co. pauper aūt dicitur q̄ terrena cupiditate euacuatus ce
lesti desiderat largitate diteſcere [adiutor i tribulatōne qñ
oportunū ē] illud ē adiutoriū dulcissimū quod ī necessita
te p̄statur Et ꝙa refugiū es ꝙ adiutor. Sperēt i te] nō in
se aut i rebus q̄ tēporis volubilitate pertrāseunt [q̄ noue/

UVA. BHSC. IyR_052

runt] per veram fidem potentiam ⁊ magnificentiā tuaꝫ
[quoniam non dereliq̄sti omnino absq; consolatione [q̄
rentes te] fide ⁊ sanctis operibus. Et ideo vos o fideles
pro tantis beneficijs. [Laudate dominum] gratias agen
do [qui habitat in ecclesia catholica] in qua illuminati ce
lesti gratia per fidem contemplantur deum [⁊ predicate
inter gentes admirandam prouidentiam ⁊ studiosam di
ligentiam] in reparatione humani generis. Nolite time
re si tyranni occidunt corpus. Quoniam dominus non
est oblitus clamorem pauperum] occisorum quoniaꝫ [re
cordatus est clamores eorum] glorificando eos ⁊ consolā
do ⁊ interfectores puniendo [requirens sanguinem eorū]
de manu tyrānorū aliquādo per penā tēporalē aliquādo
per eternam aliquando vtroq; modo Propheta in perso
na ecclesie. Miserere mei domine vide] oculo compassio
nis [depressionem] quaꝫ sustineo ab inimicis meis Tu
vide domine [qui elongas me a persecutionibus] heretico
rum ⁊ paganorum ac iudeorum ⁊ sectis eorum [que sunt
porte mortis] quia per eas est introitus ad eternaꝫ mor
tem [vt annunciem] predicando [omnia opera laudabilia
tua] per que nomen tuum eximium toto orbe cele/
bratur annunciem dico existentibus [in portis ecclesie]
militantis [que ecclesie] triumphātis filia est Quia ex
altas me de portis mortis ideo [Exultabo in cristo ihesu
saluatore electorum tuorum] exultabo etiam in depres/
sione inimicorum meorum multi enim gētiles [in pecca
to qđ fecerūt] occidēdo corpora sanctoruꝫ [obstinati mor
tui sunt] ⁊ in infernum dimersi. In laqueo mortis] quē
fraudulento consilio sanctis viris [parauerunt comprehē
sus est pes eorum] ipsis pena mortis anime ⁊ corporis sē
piternum illaqueatis. Cognoscetur iudiciaria potestas
dei iudicia faciens] cum reddet vnicuiq; secundum opera
sua [peccator] vero ex operibus manuū suarū comprehen
sus ē] ꝙ dignus sit eternis supplicijs. Cōuertētur] i finali
iudicio [peccatores i infernū] quod erit qñ ꝑ sentēciā xp̄i
deiciētur in inferni profūdū cuiusmodi sunt [gentes que

UVA. BHSC. IyR_052

obliuiſcuntur deum] .ſ. in fine morientes ſine penitentie remedio. Prophęta de remuneratione ſãctorũ loquẽs ait In finali judicio non erit obliuio pauperis ſpiritu] ꝙ ſi hic videantur aliquando eſſe in obliuione [patientia enĩz pauperum nõ carebit remuneratione] quia ꝙ ſi differtur non aufertur auxilium dei a ſanctis ſuis. Prophęta ſpiritu preuidens aduentum anticriſti ꝙ periculi magnitudine perterritus clamans ait. Exurge domine] ad judicandum excita potentiam tuam [non preualeat facere quod vult homo] peccati. ſ. anticriſtus homo peſſimus in quo tanta erit verſutia ꝙ poteſtas vt ſola virtus tua poſſit ſuperare eius nequitiam. ꝙ celerrime [iudicentur gentes] que cũ ipſo ſeueriſſime ſcelera magna facture ſunt. Cõſtitue] permiſſiue [legiſlatorem] .ſ. anticriſtũ [ſuper eos] qui eum ſequuntur non ad regendum ſed ad eorũz ruinã ꝙ ſubuerſionem [ſciant gentes] que anticriſto adherebũt ſtientia experientie [quoniã homines ſunt] fragiles ꝙ ſtulti ponentes fidem ꝙ ſpem in anticriſto omnium hominũ peſſimo. Ut quid domine receſſiſti lõge a ſanctis tuis] tempore anticriſti in quo deſpicere videris eos non libe rando cito eos [vitam oportuno tempore quod eſt tem/ pus tribulationis] Vere oportunum tempus erit ſubue niendi fidelibus iuſtis quoniam. Dũz ſuperbit impius] anticriſtus in poteſtate [pauper] populus criſtianus obe/ dire ſibi nolens [cruciabitur] omni genere tormẽtorum: Verumptamẽ ipſe ꝙ ſatellites eius [comprehendentur in conſilijs quibus cogitant] cruciari ſanctos quia ipſi in fine cruciatibus peribunt cum dominus ſpiritu oris ſui interficiet anticriſtũ. Superbiet quidẽ impius. Quoniã tamẽ anticriſtus homo peccati [laudabitur ꝙ vñdicetur] a ſuis adulatoribus eleuatus in ſupbiã magis ac magis delectabitur [in cruciatibus ſãctorũ] . Peccator antixp̃us ex nimia adulatione adherentiũ ſibi ita eleuabitur in ſupbiã ꝙ [blaſſemabit deũ] Vſurpans ſibi diuinitatis nomẽ q̃ [ſecundũ multitudinem ire] diuine contra ſe prouocate [nõ q̃ret penitẽtiã ſz morietur i ſua obſtinatõne iduratus

UVA. BHSC. IyR_052

Non est deus in conspectu eius/non enim considerat de um omnia cognoscentem nec considerat eum futurum in dicem:⁊ ideo [vie illius]cogitationes cósilia ⁊ opera [sor dent in omni tempore]vite sue. Auferentur]a memo/ ria sua [iudicia tua]⁊ ideo non metuet illa superuentura sibi pre elatione ⁊ obstinatione nimia [omnes vero inimi cos suos]reges terre potentia ⁊ dolis [sibi subiciet]vt so lus regnet ⁊ sedeat in templo dei extollés se supra omne quod colitur ⁊ dicitur deus. Et dicet]ex nimia elatione [in corde suo]ego securus sum in statu meo [non moue/ bor de gente in gentem]super omnes regnabo:dominium enim meum stabile erit atq; firmum [sine malo]inquie/ tudinis aut aduersitatis. Cuius os blasphemijs in xp̃m ⁊ contumelijs]in sanctos [plenum erit ⁊ amaris cóminati/ onibus ⁊ dolis]decipiet multos [⁊ lingua sua]mãdabit [la borem ⁊ dolorem inferri sanctis]. Sedebit]semper cogi tans ponere [occulte insidias sanctis]adherétibus sibi ma lis hominibus]huius seculi cupidis quos muneribus accumulabit sibi vt eorum consilio [interficiat innocen tem]. ſ. fidelem populum sibi non obedientem. Oculi eius in pauperem]populus christianũ crudeliter respiciét quomodo depauperabit eum [⁊ quasi leo in spelunca sua meditabitur insidias]⁊ artes quibus fraudulenter possit christianum populum consumere. Insidiabitur rapere]vi olentia [pauperem]populum christianum. si vero sic non poterit curabit [rapere]pauperem fraudulentia [dum]cũ blandicijs ⁊ promissionibus ad suas neq̃tias [flectere fa/ ciet]. Captum vero fidelem. [In laqueo]promissionis diuitiarum [humiliabit eum]trahendo eum ad consenti/ endum ei ⁊ subiciet dominationi sue:⁊ cuz anticristus ni mia felicitate in ocium remiserit animũ [inclinabit se] ad delicias ⁊ voluptatem carnalez:sed dño nõ patiéte eũ amplius seuire in sanctos repétino interitu a suo dñio ca det. Merito cadet quoniam. [Dicit in corde suo obli tus est deus]sãctorũ suorũ vt eos saluet [auertit faciẽ suã

UVA. BHSC. IyR_052

ne videat] ea que in terra ⁊ in hoc mundo aguntur [vn/
de q̃diu seculum durabit sine fine regnabo]. Propheta
vt predicta mala cito finiantur petit accelerari judicium
dicens. Exurge ad judicium dñe deus] qui videris domi
nari permittendo anticristo tanta mala inferre sanctis
tuis [⁊ exaltetur potestas tua] in vindictam eius [ne obli
uiscaris tuorum fidelium]. Propter quid impius] anti
cristus suis blasfemijs [irritabit deum] nisi q̇a [credit] ꝙ
deus tanq̃ nesciens aut impotẽs [non req̇reret] facta sua
ad puniendum. Sed ipse anticristus fallitur: quoniã tu
domine qui nosti oia. [Vides laborem ⁊ dolorem] quos
sanctis tuis intulerit [⁊ consideras] qualiter anticristuꝫ ⁊
complices suos tradas [in manus justicie tue] ad punien
duꝫ. Et hoc merito. [Quoniã tota spes populi xp̃iani
in te est] vt eũ protegas [⁊ ideo ip̃i tanq̃ orphano pater/
no solatio destituto [tu eris adiutor]. Contere potenti/
am] anticristi [peccatoris] in se ⁊ maligni in alios discuti
es a te peccatum illius] si sit amplius vtile ad purgatio/
nẽ electorũ ⁊ non inuenietur vltra ad hoc esse vtile eo ꝙ
sufficiẽter erũt purgati ⁊ sic anticristus ⁊ cõplices deiciẽ
tur in ignẽ inferni. Tunc destructo anticristo manifeste
[Innotescet regnum eternũ ⁊ dominiũ xp̃i sine fine paci
ficum: peribunt autẽ anticristus ⁊ complices sui pagani
iudei heretici ⁊ falsi cristiani [de terra illius] .i. de regno
quo soli beati perfruuntur. In quo. Desiderium iusto
rum exaudiuit dominus ardorẽ vero desiderij eorum] ad
participandam beatitudinẽ tuam intellexit clemẽtia tua
Judicare ergo pro populo xp̃iano humili] qui erit in fi/
ne mundi pro eo ferendo sentenciam sic [vt non apponat
magnificare se super terram] superbus ille anticristus vt
fecit qui erit purus homo nõ deus licet a demone posses
sus ostendet se tanq̃ sit deus.

Psalmus. x. in quo docet resistere hereticis
q̇ fideles nituntur in suã prauitatẽ cõuertere.
Vox ecclesie.

UVA. BHSC. IyR_052

In domino confido] teneus eius fidem q̃ est mõs in verticem montiũ [quomodo] ergo vos o here/tici [dicitis anime mee trãsmigra] ad nos qui sumus per excellentiã sicut mons altus scientia ⁊ vita/ O heretici petitis a me transire de veritate ad falsitatẽ a luce ad tenebras heretice prauitatis. hoc ego non faciã q̃a si hoc facerẽ ero [sicut passer] instabilis ⁊ vagus q̃ ad ne/quissimas predicationes leuitate inconstãtis animi trãsfertur. Ideo autẽ in domino confido. Quoniam peccatores] .s. heretici [intenderunt potentiã verbositatis sue parauerũt] insidiose [verba venenosa ⁊ acutas sentẽcias] quas de scripturis sanctis iuxta voluntatẽ suã detorquẽt vt ambiguis ⁊ obscuris sentẽcijs vulnerent animas simplicium. O domine. Intellectuz verum ⁊ sanũ legis tue quẽ de scripturis sanctis per sanctos tuos doctores eccle/sie exponendo perfecte edidisti heretici male exponendo. [peruerterunt ⁊ destruxerunt] q̃tum in eis fuit qui fal/sis interpretationibus scripturas sanctas lacerare moliũtur conuertentes in quorũdã necem que a domino prolata sũt ad salutẽ [iustus autẽ] .s. cristus [quid faciet] respõdetur ꝙ reddet bona bonis ⁊ mala malis. Dominus] enim facere fideles suos bonos [tẽplum suũ] in habitãdo in eis per gratiam ⁊ inhabitando sanctificat ⁊ celestes efficit [in quibus ipse sedet]. Oculi eius in populum xp̃ianum respiciunt] ei miserando ⁊ ad ipsum protegendũ [⁊ oculi eius scrutantur actus ⁊ cogitationes [filiorum ho/minũ]. Dominus scrutatur] ⁊ inquirit iustũ actus eius inquirendo ⁊ hoc ad remunerandũ ; impiorum aũt ad puniendum [qui diligit iniquitatẽ odit aiaz suã] quia ei eterna supplicia preparat. Propheta de pena malorum ait. [Pluet super peccatores laq̃os] indissolubiles penarum quia eterne erunt pene eorum [ignis] inextinguibilis [fetor] intollerabilis [remorsus] constiẽtie incessabilis ⁊ hee pene [pars calicis eorum] mẽsurabuntur iuxta modum ⁊ mensuram meritorum eorum. Et hoc faciet dominus [Quia iustus est ⁊ iusticias dilexit] vnũquẽq; secundum

UVA. BHSC. IyR_052

proprium opus judicans [et] equitatem vidit vultus eius] vt justis premia peccatoribus penas tribuat condignas.

Psalmus.xi. In quo propheta petit a malis huius mundi liberari.

SAluum me fac domine] a mundi malis et periculis quoniã in aliquo alio non est salus ideo timẽtem et exclamantẽ exaudi [quoniam defecit sanctitas] in hominibus pauci sancti sunt inter tot malos [quoniã diminute sunt] veritates. s. vite et doctrine et justicie a filijs hominum. Vere diminute sunt veritates a filijs hominũ. quoniã. [Vana]. s. falsa [locuti sũt vnusquisq;] ad decipiendum [suum proximum labia dolosa] existẽtes quia garrula ad oblatrandum et dolosi ad decipiendum et vere dolosi [sunt quia duplici corde locuti sunt] aliud dicẽtes et aliud in corde retinẽtes. Disperdat dominus vniuersa labia dolosa] vt judeorum qui dolose et fraudulẽter loquuntur de cristo et hereticorum [et linguã magniloquã arroganté et extollenté se vt est superborũz: ypocritarum et vanorum philosophãtiũz. Qui. s. philosophi [dixerunt linguã nostram magnificabimus] loquacitate se extollẽtes et de potestate labiorum se jactantes dicẽtes [labia nostra] facundia nostra sentẽtie quas proferimus nostro ingenio et studio habite sunt doctores [ex nobis ipsis habemus] non aliunde [quis noster dominus est] a quo predicta vt a dño cognoscamus et cuius legi nos subiciamur: quasi diceret nullus. Quia mala predicta faciunt dicit deus pater. Propter miseriam] tollendam quã sustinẽt justi [et gemitum eorum] nunc tempore gratie ne diutina tribulatione grauentur [apparebo] in filio meo incarnato quod ante in priori seculo non feci. Donã in ihesu filio meo consolationem] pauperum [et potenter et efficaciter agã] omnia per eum genus humanum liberando itaq; ei nichil resistet. Et hec certissime euenient ꝺa. [Eloquia dñi eloq̃a casta sunt] nulla adulterina falsitate corrupta

UVA. BHSC. IyR_052

pulchra pura ꝙ rata sicut argentum examinatum purgatuz multipliciter ab omni terrena cómixtione ꝙ ideo certissima habenda sunt. Quia talia sunt eloquia tua. Tu domine pro certo seruabis nos hic in presenti ꝙ ab hostibus protegédo per gratiam ꝙ custodies nos liberando ab omni generatione malorum in futurū per gloriam.

Tu dñe seruabis nos sed. Impij qui sunt absq; pietate religionis in deum ꝙ compassionis in proximū in circuitu viciorum ambulant nō pertingétes ad mediū virtutis ꝙ ideo nunq; ad rectam possunt semitam peruenire ꝙ per consequés peruenire nequeunt ad requié beatam sécundum altitudiné auté consilij tui quod est incóprehensibile multiplicasti electos tuos in virtutibus per quas eos facis ad participandā beatitudinem tuā peruenire.

Psalmus .xij. in quo de desiderio sanctorum patrum ad aduentū xpi.
Prophcta in persona justorum.

Usq;quo dñe obliuiscéris me presentiā incarnationis differédo nūquid hoc erit finaliter vsq;quo presentiā filij tui tamdiu desideratam abscondis a me. Quam diu ponam cōsilia in anima mea tractans ꝙ cōsiderās quādo venies q̄diu banc afflictionis ꝙ inestimabilis anxietatis magnitudinē patiar cōtinue ex dilatione aduentus tui. Usq;quo exaltabitur ꝙ gloriabitur inimicus meus diabolus sup me q; totum genus humanuz habeat captiuū respice mitte quem missurus es ꝙ exaudi me cito ne dilatione diutina totus mūdus raptus erroribus pereat domine deus meus cuius ego seruus sum ꝙ creatura. Illumina oculos meos lumine tue consolationis ne vnq; obdormiam in morte mortalis culpe ne quando dicat insultando inimicus meus .s. diabolus preualui aduersus eum Qui tribulāt me .s. diabolus ꝙ angeli eius exultabunt si motus fuero a stabilitate fidei ꝙ a caritate tua ego auté nō

UVA. BHSC. IyR_052

in iusticia mea [sed i misericordia tua speraui] ab hȳs tri
bulationibus liberari. Non tamen speravit sed .Exul/
tabit cor meū [leticia interiori] [in salutari tuo] .s. cristo
qué ꝙ si carnalibus oculis non videā interioribus tamen
oculis fide intueor saluatoré omniū esse venturu: ꝙ ideo
[cantabo domino] mente ꝙ voce [qui bona] tamdiu desi/
derata ꝙ promissa certissime [tribuet michi] ꝙ psallaz bo
nis operibus ad laudé nominis tui altissime.

Psalmus .xiij. in quo propheta increpat iudeos
qui venienti cristo nó crediderunt.

Populus judaycus.

i Insipiens] videns xp̄m humana carne tectum
ꝙ in humilitate [dicit] non solum ore sed etiaz
[corde non est] hic homo [deus] nec qui predic/
tus é a prophetis. Et ideo dixerūt ḋa [Corrup
ti sunt] dum a scripturarum sanitate recedétes in sensus
probati sunt incidisse vitiosos [abhominabiles] .i. deiecti
ꝙ despicabiles i oculis domini [in cogitationibus suis nó
est qui faciat bonū] meritorium nisi ḋ peruenerint fide ꝙ
caritate vsq; ad xp̄m de quorū numero fuerunt oés sanc
ti noui ꝙ veteris testamenti. Et hoc verum est. [Quo
niā deus pater de altitudine sue diuinitatis prospexit su/
per] judeos patriarcharum hominū rationabiliū [filios]
vt videri faceret si aliquis forte diuinitaté filij in assūp/
ta humanitate latenté vera fide cognosceret ꝙ bona ope
ratione requireret. Quales autē reperit ostendit dicens
Omnes] tā mayores q̄ minores [declinauerunt] a recti/
tudine iusticie originalis: totum enim humanū genus ob
noxiū fuit peccato originali quoniā omnes simul in pri
mis parentibus peccato infecto inutiles facti sunt .i. non
valentes consequi vitam eternā ad quā participandam
factus erat homo [nec vnus repertus est ḋ faciat bonū]
meritoriū superne beatitudinis [nec etiā vnus] inter fili
os hominum [repertus est] Vere inutiles facti sunt quo
niam. Sepulchrum patens est guttur eorū] fetidos odo/

UVA. BHSC. IyR_052

res exalans [verba eorum fetida sunt ꝙ pestifera corrup/ tiua bonorū morū] ꝙ ne soli pereant [linguis suis dolose agebant] quia sub specie boni habent consilia dolosa: dog mata labiorum suorū venenosa sunt ꝙ mortifera [sicut est venenum aspidum insanabile]. ¶Quorum os .maledi ctione] .i. blasphemia in deū [ꝙ amaritudine] in proximū [plenū est: prompti ꝙ expediti sunt effectus eorum ad effū dēdum sanguinē] cristi ꝙ suorū. ¶Duo sunt potissima ma la que judei perfidi incurrūt ex operibus eorū malis: pri mū est [¶Contritio] siue punitio in presenti per romanos alterū est perpetua in futuro [dampnatio] vbi est omnis miseria ꝙ hoc ideo [quia cristum qui est pax nostra] ceca/ ti corde [intelligere noluerunt] que omnia ideo cōtigerūt quia non fuit timor dei ante oculos eorū. ¶Non timēt nunc sed. ¶Nonne cognoscent omnes qui operantur iniq tatē] quandoq; dei iusticiam: vtiq; cognoscent experiendo in futuro iudicio quando. s. viderint bonos ad eterna pre mia diuinitus inuitari: se vero ad eterna supplicia nunq; finienda transmitti [qui deuorāt plebē meā] simplices cris tianos quottidiana rapina [sicut escā panis] consumerēt ¶Hoc enim ideo contingit iudeis quia [¶Deum verum] venientē in carne [non crediderunt illic] .s. in dāpno rerū temporaliū [trepidauerunt timore vbi non fuit] iusta ra/ tio timoris sicut pilatus timore cesaris et iudei timore romanorum ne locū ꝙ gentem perderent abicto timore dei cristum occiderūt. ¶Cognoscent inq;. ¶Quoniā deus in generatione iustorū est] instus eni est ꝙ iusticias diligit: sed vos o miseri iudei [consilium xp̄i inopis suscipere no luistis] qui ad vos venerit liberandos humilem aduentū ꝙ cōsilia eius contēpsistis quia in eo non vidistis pompā seculi: qui ideo in humilitate venit vt quos vocabat do/ ceret [in deo solo spem ponere] in rebus seculi transeun/ tibus. ¶ vos iudei confudistis. i. repulistis consiliū cris ti hoc stultum fuit quia. [¶Quis dabit venientem ex iu deis qui sit saluator israhel] ꝙ ecclesie gentium nisi deus pater q̄ cristū dominū mittere dignatus est omniū recte

UVA. BHSC. IyR_052

credentiū saluatorem q̄i cū dampnauerit diabolū q̄ im
pia crudelitate plebem dei persequitur ⁊ tenebat captiuā
exultabit ⁊ letabitur iudeorū ⁊ gentiū populus quando
ad regnū celorū diuina miseratione peruenerit.

Psalmus. xiiij. in quo propheta querit
quis digne in presenti ecclesia dei mili/
tat ⁊ in futura vita requié sit habiturus.

D Omine quis digne habitabit in tabernaculo
tuo .s. in presenti ecclesia militāte in quo mul
ti sunt corpore qui non sunt fide multi nomi
ne qui non sunt numine aut quis requiescet i
monte eterne beatitudinis tue Responsio. Qui imu
nis est ab omni labe peccati mortalis ⁊ operatur iusti
cia dei precepta inuiolabiliter obseruando. Qui loq̄tur
veritatē prout existit in corde qui nō egit dolū in lingua
sua aliud habens in ore ⁊ aliud in corde ad decipiendum
proximum. Nec fecit cuiq̄ homini malum in facto nec
corporaliter nec spiritualiter nulli fraudes machinatus
est ⁊ obprobriuz detractionis aduersus proximos suos
non accepit in corde temere aut libenter criminatoribus
credendo aut ore defectus eorum preteritos improperan
do aut ad eorum infamiā alijs propalando nec in aure li
benter detractores audiendo Qui ita fortis est q̄. Ad
nichilum reputatus est in conspectu eius malignus dia/
bolus vel homo mala suggerēs sed timētes deū vtpote
virtuosos dignos gloria ⁊ honore iudicat ⁊ honorādo de
monstrat. Qui iurat proximo suo aliqua facturus ⁊
non decipit sed ea firmiter obseruat qui pecuniā suā nō
dedit ad vsuram ⁊ munera vt innocētis causā deprimat
non accepit Qui facit hec que dicta sunt incōcussa sta
bilitate in pace requiescet in monte sancto dei monte fe
licitatis eterne.

Psalmus. xv. in quo agitur de xp̄i resurrectione.

Vox xp̄i.

UVA. BHSC. IyR_052

Conserua me dñe inter pericula et libera me
de morte et fac cito resuscitari de sepulchro et
debes quoniã speraui in te non in alio et dixi
dño corde et ore et opere deus meus es tu in
eo qꝫ homo sum et vere deus quoniam bonorum meorũ
aut alicuius alterius non eges hoc enim est propriũ tue
diuinitatis qui fons es omnis boni sed ego secundum qꝫ
homo et mei egemus bonis tuis Inter alia a patre meo
hoc obtinui qꝫ. In sanctis apostolis et discipulis meis q̃
spe ciues sunt terre viuentiũ mirifice adimplcuit volũ
tates meas illustrando eos luce sue sapientie et scienciã
predicandi et confirmando miraculis predicationes eorũ
Bene autẽ mirificasti voluntates meas per sanctos me
os apostolos quoniã et si. Multiplicate fuerint apud gẽ
tiles cecitates ydolatrie nichilominus per apostolorum
meorũ predicationẽ dimissis ydolis ad fidem velociter cõ
currerunt. Non congregabo per apostolos conuentus
fideliũ secundũ ritum veteris legis non enim conuentus
eorum erunt carnales nec de sanguinibus pecudũ propi
ciatus congregabo eos nec memor ero nominũ eorũ per
labia meorũ quia nomina illa antiqua que infideles ha/
buerunt per sequentẽ gratiã sunt cõmutata: prius enim
dicti sunt filij ire filij diaboli filij carnis post aduentũ do
mini sacris fontibus renati appellati sunt cristiani filij
dei amici sponsi. Portio enim hereditaria mea et meo/
rũ non est terrena tota dilectatio et potus meus et meo/
rum non est carnalis sed est deus tu pater es qui p me
ritũ passionis mee restitues hereditatẽ eterne glorie me
is quam in adã perdiderunt. Limites hereditatis mee
quasi sorte ceciderunt non tamen casu aut fortuitu sed
tue diuinitatis dispositione in preclaris qꝫ nõ in animali
bus hominibus sed in sãctis fide doctrina et miraculis ful
gentibus et hereditas mea preclara est michi michi pla/
cet et cara est licet non mundo. Benedicã dñm gratias
agens qui tribuit michi intellectũ quo oia michi nota
sunt et meis intellectũ dedit qui prius indocti erant insu

UVA. BHSC. IyR_052

per⌋ inter alia mala mea est ꝙ ⌊renes mei⌋ .i. iudei ex q̄
bus secundū carnē descendi ⌊increpuerunt me⌋ vexando i
iniurijs ⁊ blasphemijs ⁊ verberibus ⌊vsq; ad mortē⌋ In
crepuerunt me judei sed in hijs attente ⁊ prouide. Aspi/
ciebam dñm existentē in cōspectu meo semper⌋ vt oīa iux
ta voluntatē suā agerē omnia transitura contēpnā ⌊qui a
dextris est michi vt in eo stabilis permaneā⌋ ideo nichil
sinistri michi preualet. Propter hoc⌋ ꝙ ita fauet michi
dñs vt stabiliter in eo permaneā ⌊letatū est cor meū⌋ gau
dio interiori ⌊⁊ exultauit lingua mea⌋ exterius alacri ser
mone ⌊insuper⌋ preter predicta creuit michi leticia q̄a ⌊ca
ro mea⌋ non deficiet in interitu vt inimici mei existimāt
sed ⌊in spe⌋ resurrectionis certissima ⌊requiescet⌋ tanq̄ dor
miens in sepulchro. Letatū est in super cor meū. Quo
niā non derelinques⌋ more cōmuni ⌊animā meā in infer/
no⌋ vbi descendet ad liberandū sanctos sed gaudens ⁊ triū
phans capta preda reunita corpori ⌊ascendā in celos ⌊nec
patieris corpus meū⌋ a te sanctificatū ⌊videre putrefactio
nē⌋. Non solū predicta facies imo iā pro me. Notas
fecisti hominibus vias vite⌋ vt in mandatis tuis humili
ter ambulantes mortifere superbie venena declinarent
⌊⁊ adimplebis meos leticia cū vultu tuo⌋ ita vt nichil vl
tra desiderent cū facie ad faciē te viderint in quibus ego
sū qui etiā ⌊delectationes⌋ habebunt ⌊in bonis tuis eter/
nis sine fine duraturas⌋

Psalmus .xj. in quo est oratio cristi ad patrē pro
se ⁊ ecclesia. Vox xp̄i ex humanitate.

e Exaudi dñe iusticiā meā⌋ clamantē ad te imple
as quod iusticia mea petit ⁊ diligenter ⌊auscul
ta ad deprecationē meā⌋ liberādo me a malis.
Auribus⌋ clemētie tue ⌊percipe orationē meā⌋
fusā veraciter ex corde meo ⌊nō in labijs dolosis⌋ sed sim
plicibus non alia ore profero ⁊ alia mente retineo. Ex
audi inq̄ quia hoc in oratione mea peto vt. Judiciū⌋ quo

UVA. BHSC. IyR_052

iudicatus sum a Pilato ꝙ a iudeis manifestetur prodisse de noticia ꝙ voluntate tua ꝙ oculi tui videant equitatē iudicando inter me ꝙ illos tetribuendo michi premiū re surrectionis iudeis vero penā condignam sue iniquitatis

Ideo sancte pater fac quod peto quoniā. Probasti cor meū vtrū tibi obediens essem ꝙ vtrū vsq; ad mortē tuis iussionibus patere ꝙ hoc per multas iudeorū in me irrisi ones ꝙ molestias ꝙ visitasti aduersitate tribulationis ꝙ igne acerbissime passionis me examinasti ꝙ non est inuē ta i me iniquitas sed semper humilē ꝙ obedientē ꝙ iustū me per omnia probasti. Ceterū ita iustus inuentus suꝫ ꝙ patiens. Ut non loquatur os meū opera hominū que non oportet: nichil o pater locutus sum nisi quod ad tuā gloriā pertineat ego sustinui vias laboriosas passibilita tis ꝙ mortalitatis paupertatis ꝙ afflictionis ꝙ passionis non pro culpa mea sed per verba que processerunt de la bijs tuis. s. de prophetis cōplenda. Perfice gressus me/ os actiones meas quibus in hoc mundo quasi quibusdā pedibus ambulamus conserua in mandatis tuis usq; ad finē vbi est meritorum ac premij tota perfectio vt imitā tes me non moueantur abs te Quoniā exaudisti me ali as certissime me scio exaudiendū ꝙ ideo. Ego clamaui in clina auteē misericordie tue michi humili ꝙ exaudi ver/ ba mea que sequuntur. Mirabiles fac misericordias tu as quibus me virtutibus fulgere ꝙ miraculis coruisca/ re concedis. i. ad effectū perduc que ꝙ si non credant ta/ men sub admiratione cōspiciāt ne misericordie tue vilef cant ꝙ minus apprecientur tu fac hoc q̄ sperantes in te in eterna vita constitues. A resistentibus michi iudeis qui demoniaco instinctu aduersus me seuiunt qui dexte/ ra tua sum per quē pignus pacis dedisti mundo custodi me secundū humanitatē ita diligenter vt custoditur pu pilla oculi Sub munimento alarū tuarū. i. misericor/ die ꝙ caritatis protege me ꝙ meos ab instātia impiorū demonū ꝙ iudeorum qui me ꝙ meos afflixerunt vsq; ad mortē. Ita afflixerunt ꝙ. Inimici mei iudei circunde

UVA. BHSC. IyR_052

derunt vitā meā gladijs ꝙ fustibus cōsilijs ꝙ insidijs vo/
lētes eā perdere adipē .i. habūdātē malicīā suā trāta obs
tinatione firmarūt vt absq; vlla misericordia persequēren
tur me os insuper eorū locutū est contra me superbiaz
dicētes aue rex iudeorū ꝙ huiusmodi Proiciētes me ex
tra ciuitatē quasi locus de me macularetur circundede/
rūt me nō obsequio sed furore in cruce quasi ad spectacu
lū cōueniētes vt me deriderēt ꝙ hoc ideo qa celos cordis
eorū statuerūt nō eleuare ad deū sed declinare ad terraz
suā ꝙ gentē conseruādaz putātes se locum ꝙ gentē ꝙ diui
tias amissuros si xp̄m nō occiderēt. Susceperūt me pri
cipes iudeorū a pilato dicēte eis: tollite eū ꝙ secundū legē
vestrā iudicate vt leo famelicus paratus ad predā ꝙ po/
pulus reliquus iudeorū sicut catulus leonis permanens
in insidijs vt sue crudelitatis votū more ferarum in me
adimplerēt. Exurge dñe ad vindictā contra iudeos quez
dormire arbitrantur mali aut iniq̄tates hominū nō cu/
rare dū michi non subuenis ꝙ preueni factū eoruz vin/
dicta excecationis ꝙ destitue eos ꝙ deice eos vt locū ꝙ gen
tē pdant pro q̄bus retinēdis me filiū tuū occiderunt eri
pe aiām meā ab impio diabolo resuscitādo me a morte
illata ab impijs frameā tuā .i. aiaz meā qua vsus es tā
q̄ framea ad debellandū regna iniquitatis cōtra hostes
virtutis tue Diuide hos inimicos virtutis tue ꝙ pau
cis fidelibus qui habitant israhel ꝙ dispartire ad diuersas
orbis partes in vita eorū quia de peccatis q̄ tanq̄ tene
bre a lumine veritatis tue absconduntur plena est memo
ria eorum ita vt oblīuiscantur deum. Saturati sunt
vicijs ꝙ peccatis que ipsi sibi genuerūt o iniquitas exe
cranda audiebat sensus eorum mandata dei ꝙ illi satura
bantur sordibus peccatorum ꝙ dimiserunt reliquias sue
maledictionis paruulis suis ꝙ posteris suis clamantes
peccatum eius supra nos ꝙ super filios nostros. Ego
autem in iusticia .i. cum victorie triumpho apparebo
in conspectu tuo quando mundum ab interitu mortis
sanguinis mei effusione saluauero ad te assumptus fuero

UVA. BHSC. IyR_052

ſatiabor omnibus bonis repletus cuꝫ apparuerit gloria tua in ſanctis electis meis qui in me crediderunt.

Pſalmus .xviij. in quo de leticia reſurrectionis criſti. Vox criſti in memoriam tanti beneficij dicit.

D Iligam te dñe toto corde meo qa tu es fortitudo qua ſuper inimicos meos fortior exiſto qa tu es firmamentū pacientie in tollerantia aduerſariorū et refugiū meū qa in alijs munitionibus nō confido et liberator meus de inimicis meis Ipſe etiā eſt. Deus meus adiutor meus q̄ me creauit ſecundū q̄ homo adiutor in tēpore tribulationis et eo adiuuāte ſperabo in eū qué in preterito ſēper ſenſi adiutorem. Protector meus cōtra inſurgētes hoſtes qa nō de me p̄ſumpſi et firma celſitudo ſalutis mee ad diſſipādos īimicos et ſuſceptor meus per gratiā cum triūpho. Et ideo pro hijs oibus. Laudās nō meā gloriā ſed gloriā dei q̄rens et illi vniuerſa tribuere q̄ dignatus eſt cūcta preſtare et inuocabo intus in corde meo dñm et ſic p adiutoriū ab inimicis ſaluus ero Vox prophete in perſona generis humani Ab initio ſaluus ero et hoc michi neceſſariū eſt qa Circūdederūt me dolores nō de rebus mūdi ſed dolores dñi mortis q̄ per peccatū intrauit in orbē terrarū et iniquitates habūdantes et rapide vt torrentes cōturbauerunt me Dolores graues ex timore inferni circūdederūt me preocupauerūt me laquei mortis .i. originale peccatū vnū eſt mors qō ante ligauit me q̄ ex propria volūtate peccaré quia anteq̄ naſceret ab ipo conceptu me reddidit obnoxiū In hac tanta tribulatione inuocaui dominum in oratione mea quod eſt vnum et ſingulare inter mala remedium deum meum clamaui qui ſolus poteſt tante calamitati medicinam afferre Et ipe dominus et deus meus. Exaudiuit de celo quod eſt tēplū glorie eius vocem meam et clamor meus quo clamo pro mūdi ſalute introiuit in aures potētie et clemētie eius

UVA. BHSC. IyR_052

Exaudiuit] autē [dñs] vocē meā q̄a i īcarnationis tēpore per predicationē cristi ⁊ apostolorū [commoti sunt multi peccatores] interius per contritionē ad penitentiā [⁊ qui terrenis erant dediti cōtremuerunt] exterius [diuicie ⁊ honores ⁊ diguitates] quas superbi habent in seculo que dicuntur [fūdamenta eorū conturbata sūt ⁊ cōmota] vt iā spes falsa mundi nō habeat firmamentū in cordibus hominū ⁊ hoc quia [innotuit eis ira dei contra peccatores. Ascendit lacrimosa deprecatio penitentiū] cū cognouerūt quid cōminetur deus impijs [⁊ feruor caritatis] a facie dñi procedens in hominibus [exarsit] ita vt qui ꝑ peccatū velut carbones extincti ⁊ tenebrosi remanserāt rursus spiritus sancti gratia [accensi] ⁊ illuminati reuixerūt ⁊ ex mortuis primis viui incipiunt esse [carbones] Et hoc adueniēte filio dei in carne qui. Inclinauit altitudinē potentie [⁊ sapientie sue ⁊ descendit] ad nos naturam nostre humanitatis in vnitatē sue persone assumens [⁊ diabolus] qui mentes obnubilat sub pedibus eius est subiectus. Et ascendit] secundū humanā naturā super omnez angelicā celsitudinē ⁊ [superat eius sublimitas] vniuersas sanctarū animarū virtutes que velut pēnis se a terrenis timoribus in auras libertatis attollūt. Obscurū] .i. profundū [posuit incarnationis misteriū] diuinitatē suā carnis nube tegendo [ipsū] ex omni parte ecclesia q̄ ei militat [ambit] sicut cētrū cui fide ⁊ caritate oēs fideles coniūgūtur licet ꝑ speciē nō videāt eū nūc nec eriā ꝑ scripturā multū clare quoniā [obscura ē] in prophetis ⁊ in alijs p̄dicatoribus [q̄ veluti nubes] a terrenis eleuati cōpluunt verbū dei. Obscura ē dico scriptura. In cōparatiōe fulgoris qui erit in cōspectu manifestationis eius] quādo. s. videbitur facie ad faciē ꝑfulgide ⁊ splendide pre alijs [nubes] .s. apostoli trāsierūt a iudeis ad gētes trāsierūt q̄dez vt [grādo] ob migrationibus dura corda feriēdo ⁊ [vt carbones ignis] humana corda igne diuine caritatis ⁊ ardore fidei accēdēdo. Per q̄s nubes .s. p̄dicatores. Intonuit excelsus dñs] verba cōminationis contra malos ⁊ idē altissi

UVA. BHSC. IyR_052

mus [dedit vocē suā suauē] promittendo imensa p̄mia iustis [grādo] respicit cōminationez q̄ fit malis [ignis] vero amoris respicit promissionē factā bonis. [Misit] apostolicos viros [sagittas suas] per velocitatē cursus ꝫ strenuitatē officij virtutū pēnis recte volātes [ꝫ dissipauit vicia in eis] ad quos misit illos: ꝫ in manifestationē sue potentie [multiplicauit miracula ꝫ cōturbauit eos] .i. p̄re admiratione ꝫ pauore reddidit oēs stupidos. [Et aperuit] veritatē duorū testamētorū q̄ sūt fontes aquarū salientiuz in vitā eternā apostolis quādo x̄pus aperuit eius intellectū vt inteligerēt scripturas ex tūc ex eoruz p̄dicatione [reuelata sūt] dicta prophetarū q̄ ante nō intelligebantur super quos totius ecclesie [fundamēta] locantur. Verum dñe licet ista exterius ab apostolis processerūt sicut a ministris tamen facta sunt te interius docēte ꝫ operante nā Ab increpatione tua dñe] increpatio eorū habuit efficaciā ꝫ predicatio eorū [ab inspiratōne spūs sancti] inspirātis ꝫ docētis [irā tuaz futuram timēdaz] Vox ecclesie est de tēporibus x̄pianis. Hoc totū factū est q̄a deus pater. Misit filiū suuz de se ipso sūmo] ante secula natū [q̄ accipiens carnez in vtero virginis assumpsit me de populis multis] .s. iudeorū ꝫ gentiliū collecta in sponsā sibi fedele sempiterno. Qui eripuit me de inimicis meis] mūdo carne ꝫ diabolo [fortissimis] ꝫ potissime a demonibus [q̄ oderunt me] ꝫ opus erat [quoniā cōfortati sūt super me] quasi vincere potuissent nisi fortior aduenisset q̄ eorū potentiā contriuisset. Preuenerūt me inimici mei] preuēdo michi tēporaliter ad affligendā ꝫ peruertēdā tēporalē vitam meaz [in tēpore psecutionis] martirū sed cōtra istas afflictiones [factus] est dominus protector meus. Et eduxit me] de angustiis carnalibus quas patiebar in latitudinem consolationis ꝫ bone spei cū per seuitiā persecutorum numerus augebatur fidelium ꝫ hoc bonitate sua non meritis meis [gratis eniz elegit me in sponsam sibi Et retribuet michi dominus] in presēti [secūdū iusticiā] mee bone volūtatis quaz ipse in me operatus ē [ꝫ secūdū puritatē operū meorū] q̄ vitijs nō sūt admixta [retribuet

UVA. BHSC. IyR_052

michi] in futuro vitā ſempiternā. Et hoc retribuet mi
chi. Quia ſtudioſiſſime] cuſtodiui [vias dñi] dilectione dei
q caritate proximi [nec impie geſſi] recedēdo per peccatū
[a deo meo]. Et hoc cuſtodiui. Quoniam oia iudicia
eius] .ſ. premia iuſtorū q penas impiorū flagella corrigē
dorū q temptationes probandorū pſeueranti cōtemplati
one conſidero q iuſticias eius. ſ. flagella michi inflicta [nō
repuli a me] ſed pacienter ſuſtinui. Perſeuerabo in inno/
centia mea in qua vocatus ſū [q obſeruabo me ab iniq̄ta
te mea] q̄tenus iniquitatis antique calamitatibus nō in
uoluar [q ita imaculatus adherebo ei] qui non patitur cō
ſorciū maculatorū cū ſit ſanctus ſanctorū. Et hoc erit
quoniaz ſcio q̄. Retribuet michi dñs] in futuro [ſecun/
duz iuſticiam meam q ſecūdū puritatez operū meorum]
q̄ ſemp ſūt [in cōſpectu diuinitatis eius]. Dixi ſecūdum
iuſticiaz meā q puritatem manuū mearū nō ideo q̄a hec
a me ſint ſed a te ſūt q̄a ad hoc [q̄ homo ſit ſanctus] per
gratiā neceſſario [tu] eris [ſanctus] effectiue .i. ſanctificans
illū q ad hoc q̄ [ſit innocēs neceſſario tu eris innocēs] .i.
innocētiā tribuēs ſiue innocentē faciens. Et ad hoc q̄
aliquis ſit. Electus] .i. ſeparatus a ſocietate maloruz ne
ceſſario tu eris electus effectiue .i. electoz eius q ſi hō dya
bolū [puerſū ſeq̄tur cū ipō pariter ſubuertetur] Quoniā
populū humilē xp̄ianorū [ſaluū facies] cū in die iudicij ad
dexterā collocabitur [q oculos ſuperborū humiliabis] q̄a cū
puerſo adiutore ſuo diabolo ſubuertētur q tātū in tartari
profūdo mergētur q̄tū ſe ad altioza corde tumido ſuſtu/
lerūt. Tu dñe. Qui illuminaſti] perfectos .ſ. apoſtolos
q alios primitiuos predicatores qui mundo fuerunt [lu
cerne] q luminaria quedam [illumina] etiam per docto/
res [alios fideles qui adhuc carnis obſcuritate tenentur]
Et ideo rogo vt illumines me. Quoniā ſi illuminas [i
tua virtute eripiaz a tēptatione] diaboli vt nō cadā per
conſenſū [q in deo meo tranſgrediar obſtaculuz] quod in
ter homines q celum peccata hominum extruxerunt.
Vere in deo eripiar quoniā. Deus meus] talis eſt q̄ [i
polluta via eius] nichil eniz immundū percipit lex enim

UVA. BHSC. IyR_052

dñi imaculata est ⁊ eloquia sua sunt purissima ⁊ splen/
dida vt argentū igne examinatū ⁊ plenus pietate quoni
am protector est omniū sperantiū in se Prophetā contra
paganorū insaniā qui sibi deos multipharia vanitate fin
xerunt dicit. Bene dixi deus meus. Quoniā quis deus
preter dñm cui ex debito seruimus aut quis deus pre/
ter deū nostrū qué justissime adoramus ⁊ colimus quasi
diceret nullus quia alii sunt dij falsi sicut ydola gentiuz.
Et ipse est. Deus qui primo armauit me ⁊ precinxit
virtute vt fortis sim ⁊ ad pugnandū contra diaboliū si/
ue ad aggrediendū ardua ⁊ posuit imaculatā viā meā si
ne sorde peccati. Videtur vox cristi. Et ipse deus est.
Qui perfecit affectus meos directos in via dei agiles ⁊
veloces tanq̄ ceruorū ad transilienda sine lesione huius
seculi impedimenta vmbrosa ⁊ spinosa ⁊ collocauit ⁊ fi
xit in celo cordis mei intensioné ⁊ desideriū. Et ipse ē.
Qui me cautū ab iminentibus insidijs ⁊ prudenté in ex
pugnatione diaboli fecit ⁊ posuisti vt arcū eneū brachia
mea dando michi inflexibilé constantiā ad bene operādū
Et protexisti me ad saluté quia fortitudo mea parū pro
desset nisi protectio tua adesset ⁊ potétia diuinitatis tue
humanitaté meā assumptā in eterna majestate cōstituit.
Disciplina tua paterna qua quos diligis corripis cor
rexit meos dirigēdo in finé debitū. i. in eternā saluté ⁊
disciplina tua ipsa meos docebit promouēdo ad meliora
Nec in itinere meo ipediūt me angustie téporales. Quo
niā latā feciſti caritaté meā operāté hylariter etiā in hijs
q̄ subtus me sūt mortalibus vt nō habeā corstrictū p auā
riciā vel irā vel huiusmodi ⁊ sic nō sūt ifirmata p mala
mūdi vestigia meorū operū q̄ impressi imittāda sequēti
bus me Nō sūt infirmata dico vestigia mea sed. Per
sequar inimicos meos q̄ doctrine mee cōtradicūt cōprehē
dā illos in ratione q̄a nō habent quomodo possent resis/
tere ⁊ nō cōuertar ab increpatione illorū donec deficiāt
Cōfringam illos tribulationibus nec poterunt perseue
rare aduersus me sed potius cadent subtus pedes meos

UVA. BHSC. IyR_052

plenarie michi subiecti. Hoc totū est ex eo quia tu do/
mine. Precinxisti me virtute/ vt pacientie fortitudine
iniquorū aduersa superarez ⁊ eos qui in sana conspirati
one contra me intumuerunt sub plātis pedū meorū sub
iecisti/. Inimicos meos/ iudeos aliquos eorū/ dedisti mi
chi dorsū/ quia in salutiferaz victoriā fugati emerserunt
subito cristiani facti discipuli mei vt Paulus ⁊ alij plu/
res/ ⁊ eos qui in odio meo obstinati manserūt/ dispersisti
per orbē. In qua dispersione. Clamauerūt/ ad homines
vel deos quos coluerunt auxiliū petentes/ sed nō erat ex
eis qui saluos faceret eos/ quia solus deus potest saluare
qui deficiente eis auxilio humano clamauerunt/ ad dñm
nec exaudiuit/ eos quia iudicauit eos idignos exaudītōne
manentes in sua malicia. Et post dispersionē. Cōminu
am eos/ ad vilē statū ⁊ instabilē redigēdo/ vt pluueré qui
ante faciē venti/ semp mouetur ⁊ spargitur/ ⁊ vt/ vilissi
mū/ lutū platearū/ qui ab oibus conculcatur/ delebo eos/
Eripies me de contradictionibus populi/ iudeorum qui
semp michi cōtradicit ⁊ ereptū ab illis pfidis/ cōstitues
me/ vt sim/ caput/ ⁊ rector/ gētiū/ vt iudeis exclusis gēti/
bus iperē. Populus/ gētiū/ quē nō visitaui/ p̄sentia cor
porali vel lege aut prophetis/ seruiuit michi/ seruitute la
trie michi credēdo ⁊ adorādo ⁊ colēdo/ i auditu auris/ q̄a
oculis nō vidit me predicātē aut miracula faciētē/ obedi
uit/ apostolice: voci audito euāgelio credidit. Laus ista
gentiū exprobatio est magna iudeorū. Nō sic iudei sed ip
se primus. Filij/ sed nūc facti/ alieni mētiti sūt/ blasphe/
mātes cōtra me/ filij alieni inueterati sūt/ i peccato in in
fidelitate sua/ ⁊ claudicauerūt/ q̄si vno pede debiles q̄a ve
tus testamētū tenētes ⁊ nouū respuētes claudi effecti sūt
claudicāt etiā a semitis suis lege ⁊ prophetis sequētes lit
terā nō spūz ⁊ cōtraditōes suas potius q̄ dei. Vox ē exul
tātis ecclesie. Illi aūt mētiti sūt ⁊ claudicauerūt sed Vi
uit dñs/ i se vita nobilissima ⁊ vita sēpiterna: viuit aūt e
tiā i me quē in p̄sētia mea sēper cōspicio i quē firmiter cre
do/ benedictus deus meus/ ⁊ laudatus pro būficijs colla/

UVA. BHSC. IyR_052

tis ꝙ exaltetur actor salutis mee vt toto orbe dñetur per fidé ꝙ deuotioné. Merito benedictus es tu. Deus qui das vindictas michi de inimicis meis/ me vlciscendo sub dédo eos michi ꝙ fidei tue vnde/ subdis populos sub me/ vt qui ante erant contumaces ad te conuersi fiant profi cua deuotione subiecti tu dico/ liberator meus/ de inimi/ cis meis furiosis ꝙ feruida malignitate succensis. Et eti az tu excelsioré me facies oibus persecutoribus meis/ ra tionabile eniz est vt ꝙto altius in iram surrexerunt ini/ mici tãto amplius exaltetur qui pertulit/ a viro iniquo/ .s. quolibet heretico vel scismatico qui peruersi dogma/ tis iniquitate crassatur/ eripies me/. Preter ea/ que di cta sunt ꝙ insurgentes aduersus me humiliasti/ confite/ bor tibi/ confessionc laudis/ in diuersis gentibus/ ꝙ voce ꝙ opere/ nomen tuũ glorificabo/ Merito laudabo quo/ niã ipse. Magnus est faciens ꝙ ostendens toto orbe terra rum salutes/ quas cristus rex ab eo cóstitutus operatus est in humano genere ꝙ quas continue operatur in credé tibus/ a est facieus misericordiã cristo manu/ forti ꝙ libe ratori resuscitando eum a mortuis ꝙ ad dexterã sedere fe cit ꝙ misericordiã etiã facit eius spirituali populo in eũ credenti ꝙ hoc sine fine.

Psalmus. xviij. in quo de incarnatione dñi. Apostoli dicti.

c Eli/ per celsitudiné conseruationis/ enerrant/ gentibus/ gloriã/ maiestatis cristi in qua est eq̃ lis patri ꝙ ipsi apostoli dei/ firmamentũ/ quia virtute spiritus sancti firmati/ annunciant ope ra dñi/ que secundũ hominé gessit. s. natiuitaté passionez ꝙ morté ꝙ huiusmodi. Ecce ꝙ discrete apostoli predicãt quia non oia omnibus apostoli eniz tanꝙ. Dies/ clara spiritualis ꝙ perfecta/ diei/ .i. claris ꝙ spiritualibus ac p fectis auditoribus eructant plenitudiné sui luminis diui/ ne sapientie secreta reuelando sed auditoribus/ infirmis/ carnalibus/ a tenebrosis/ ipsi apostoli auditorũ taliũ infir

UVA. BHSC. IyR_052

mitati condescendentes quasi [nox facti indicant non sa/
pientiã que est de diuinis vt ꝙ verbũ est in principio a/
pud deũ sed scientiã que est de humanis vt de humanita
te cristi ꝛ passione eius ꝛ huiusmodi grossa respectu alio/
rũ. Et hoc predicationis officiũ apostolitã mirifice ex/
pleuerunt vt omnibus linguis loquerentur. Non enim
sunt lingue aut genera dicendi] per que loquentes [nó au
dirẽtur] ꝛ intelligerẽtur [voces eorum] Qui apostoli eti
am ita late predicarunt ꝙ. In omnẽ partẽ ambitus ter
re exiuit verbũ predicationis] ꝛ fama miraculorũ eorũ
[ꝛ in fines orbis terre verba eorũ] per se aut per alios
a se missos vnde ante deficit eis terra ꝙ lingua. Pro
pheta narrat quid predicauerunt apostoli. Dei filius.
Posuit] corpus assumptũ in quo venit pugnare contra
inimicũ [in sole] .i. in manifestatione mundi quia qui in
uisibilis erat factus est visibilis oculis hominũ [ꝛ ipse do
minus tanq̃ sponsus] ecclesie copulatus qua sibi copula
uit casto ꝛ impolluto amore [processit] in mundũ [de tha
lamo suo] sibi conuenienti .i. de intacto vtero virginali.
Qui letus spirituali leticia. Vt gigas] fortissimus ꝛ ce
teros homines insuperabili virtute transcendens [festina
uit ad currendã viam] quã suscepit pro redẽptione huma/
ni generis qui [a sũmo] patre [egressus] per eternã genera
tionẽ venit in mundũ factus homo. Qui peracto huma
ne redemptionis opere ascendens in celum. Occurrit]
plenitudine diuinitatis vsq̃ ad equalitatem patris qui
super omnes celos exaltatus spiritum sanctũ super disci/
pulos misit] de cuius gratie donis nemo est q̃ digne pe/
tat ꝛ non recipiat] Ipse enim omniũ electorũ suorum cor
da accendit ꝛ illuminat. Prophet comendat legẽ quam
apostoli ꝓdicarũt. Primo a latore quia. Lex dñi] deus
enim illã dedit contra manicheos negantes legẽ veterem
esse a deo. Secundo a sanctitate ꝛ puritate quia [imacu/
latã] omnia enim mala excludit nichil enim inundũ aut
malũ concedit tanq̃ licitũ contrariũ facit lex machome
ti. Tercio ab vtilitate quia [conuertẽs animas] .s. de ma

UVA. BHSC. IyR_052

lo ad bonū de infidelitate ad fidē contrariū facit doctrina hereticorū. Quarto ab infallibilitate veritatis ꝙ certitudinis quia ⌊testimoniū dñi fidele⌋ plenissima veritate re/cognitū ꝙ adimplens quod promisit: quod nō facit doctrina philosophorū. Quinto a suauitate gustus quia ⌊sapientiā⌋ que delectat affectū ⌊prestans humilibus⌋ non tumida se elatione iactantibus quod nō facit sciencia mūdanorū. ⌊Justicie dñi recte⌋ qui non aliter cognoscitur feciſſe ꝙ docuit ⌊letificantes corda⌋ bonorū spe premij eterni ⌊precep tū domini⌋ .s. nouū testamentū ⌊lucidum clarū ꝙ imaculatū⌋ quale a patre luminū prodire decet ⌊illuminans oculos⌋ non carnales sed mentis qui diuino munere spiritu/aliter clarificantur. ⌊Timor dñi sanctus⌋ qui dicitur filialis ex amore sancto procedens ⌊permanet⌋ in sanctis ⌊in seculū seculi⌋ caritas eius nunꝙ excidit ex qua oritur ⌊iudicia dñi⌋ .s. mandata dñi in veteri ꝙ in nouo testamento scripta sunt ⌊vera⌋ quia imutabili veritate perseuerāt ⌊iustificata in semetipsa⌋ quia cōtinent manifestā iusticiā vnde non egent alterius auctoritate vt firma ꝙ iusta habeātur ꝙ ipsius dei. ⌊Et quia talia sunt iudicia dñi ꝙ eius precepta merito sunt preferenda omnibus rebus mundi delectabilibus. .s. diuicijs secularibus ꝙ delectationibus corporalibus. ⌊Vere aūt sunt dulcia. ⌊Etenim seruus tuus qui⌋ vere ꝙ deuote seruit tibi experitur ⌊ꝙ custodit ea⌋ opere adimplēdo quia ⌊in custodiēdis illis est retributio multa⌋ .s. beatitudo superna incōprehensibilis ꝙ ineffabilis. ⌊Sed ḋa timeo dñe ne longe fiā a iudicijs tuis per occulta delicta mea que quasi impossibilia sūt bene cognosci oro ab omnibus pecatis mundari dicens. ⌊Quis eni delicta⌋ .s. tā maiora ꝙ minora tā cōmissa ꝙ obmissionis peccata ⌊perfecte intelligit⌋ nullus nisi tu qui omnia nosti ideo ⌊ab occultis meis munda me⌋ ꝙ ab alienis que suadentibus demonibus aut malis hominibus fiunt ⌊parce seruo tuo⌋ Ideo peto mundari a peccatis meis omnibus quoniā. ⌊Si nulla ecrū fuerint michi dñata tunc imaculatus ero⌋ a criminali macula ꝙ sapient michi iudicia tua ⌊tūc

UVA. BHSC. IyR_052

autem emundabor a peccato/ superbie que dicta est peccatum maximū tū quia ea cecidit diabolus ꝛ hominē tra/xit: tū quia inicium est omnis peccati. Ideo etiā mundari peto quia si emundatus fuero a peccatis. Eloquia oris mei. s. orationes ꝛ laudes erunt talia/ vt cōplaceant tibi cū procedant ex mūdo corde/ ꝛ meditatio cordis mei erit talis vt grata sit ꝛ accepta/ in conspectu tuo semper/ qui intus vides ꝛ conscientiaz purā inspicis. In .conspectu tuo dico ꝙa tu. Domine es adiutor meus/ in bonis agē dis/ ꝛ redēptor meus/ a malis adiutor vt habitē in caritate tua redēptor vt liberes me ab iniquitate mea.

Psalmus. xix. in quo propheta tangit diuinitatē cristi. s. sacerdotalem ꝛ regalem.

O criste.

e Exaudiat te deus/ pater in die passionis tue ꝙ vere appellatus est dies/ tribulationis/ in qua tanq̄ sacerdos offeres ei hostiam pro nobis ꝛ/protegat/ te virtus dei populi cristiani. Mittat tibi de sancto/. i. de ecclesia/ auxiliū/ eam ad credentium generationē tibi formando sicut euā ade ad generationē carnalē in paradiso/ ꝛ de sion/. i. de diuinitate per quam speculatur omnia/ tueatur te/. Memor sit omnis sacrificij tui/totius passionis tue/ eius memores nos faciendo/ ꝛ bo/locaustum/ in quo totū in cruce te pro nobis deo obtulisti placidū ꝛ acceptum deo/ fiat/ ꝛ in leticiā resurrectionis cō uertat. Tribuat dominus/ effectum ꝛ efficaciaz passioni tue/ iuxta desiderii ꝛ intentionē tuā/ ꝛ non secundū eorū crudelem intentionem in passionē intulerunt/ ꝛ omne cō silium tuum/ cōplaceat quoniā omnia alto consilio facis Ideo hoc oro o criste quia. Letabimur in salute/ quaz nobis per tuā mortez operatus es/ ꝛ in nominis tui participatiōe magnificabimur/ cū a tuo nomine dicti sumus cristiani. Impleat dñs omnes petitiones tuas/ non solū quas in terra fecisti sed etiam eas quas in celo facies interpellans pro nobis nec inde dubito quia ex tunc anteq̄

UVA. BHSC. IyR_052

fiat per spiritū prophetie [michi monstratū est] quoniam dñs resuscitabit cristū suū a mortuis. [Exaudiet illū] oratem dñs [de celo sancto suo] vbi sedens ad dexterā patris interpellat pro nobis [in cuius fortitudine virtutis ꝛ potentie] salus spiritualis consistit fideliū. [Reprobi vero volubili successione tēporaliū bonorū q̄ quasi rote volumuntur trahuntur ꝛ. Hij in curribus] superbis effertūtur honoribus atq; in eis exultant [nos autē] serui dei spē nostram figentes in eternis [in nomine dñi] inuocabimus] diuinā clementiā. [Ipsi] reprobi funibus peccatorū suorū ꝛ rerum temporaliū cupiditate [ligati ceciderunt] de spe celesti in mortē eternā [nos vero] electi [surrexim]us] ab infidelitate ad fidem a vicijs ad virtutes [ꝛ erecti sumus] auxilio gratie tue ad contēplanda ꝛ amanda celestia q̄ primo tortuosi fuimus in peccatis. [Dñe saluum fac regē] cristum resuscitando eum a mortuis quia saluo rege salui erimus vt ipso sedente a dextris tuis ꝛ interpellante pro nobis [exaudias nos] p eū in die necessitatis nostre.

Psalmus. xx. in quo de duplici natura in cristo diuinitate ꝛ humanitate.

Propheta loquens ex parte humanitatis cristi ait.

d [Domine in virtute tua] ꝛ omnipotentia maiestatis tue [letabitur] cristus rex reguz ꝛ in eo q̄ per eum dispositi saluare mundū exultabit vehemēter. [Desiderium cordis eius] .s. animā suam ponere pro redemptione mundi ꝛ desideriū glorificationis sui corporis ꝛ desiderium vocationis credentium [tribuisti ei] concedendo vt hoc sicut vellet impleret ꝛ petitiones labiorum suorū [que ex voluntate deliberata processerunt non fraudasti] quoniam omnia que fieri iussit impleta sunt. Et hoc ideo erit. Inde p̄uenisti eum in benedictionibus] gratie tue ab instanti conceptionis [posuisti insuper] in eo honorē ꝛ virtutem regie dignitatis super omnē creaturam. [Vitam] .i. resurrectionē glo

UVA. BHSC. IyR_052

riosam [petit a te ⁊ tribuisti ei] accelerando resurrectionē ⁊ petijt a te [longitudinē dierum] ⁊ tribuisti ei in deficientem imortalitatē in seculū seculi. Magna est gloria xp̄i hominis: in eius salutari] resurrectiōe demōstrata in qua innotuit potestas sibi data in celo ⁊ i terra [gloriā ⁊ magnum decorē addes super eū] cum in celo ad dexterā tuaz collocaueris. Et vere magna est gloria cristi hominis Quoniā dabis eū in benedictionē] hijs qui in te credunt vt in ipso benedicantur omnes gentes sicut promissū fuit Abrahe [letificabis eū] secundū hominē [i gaudio] quod sui habebunt visione vultus tui. Et merito hoc erit. Quoniā rex] homo cristus vt humilis corde [sperat i domino] solum ⁊ in misericordia [altissimi] exequenda per eum humano generi [non cō urbabis] humilians se ⁊ obediens vsq; ad mortē crucis. ⁊ Propheta de punitiōe maloruz. O criste ex quo talis ⁊ tantus es. Inueniatur vltrix potestas tua] cuz ad iudiciuz veneris puniendo peccata [omnibus inimicis tuis] qui eaz in humilitate ⁊ non cognouerūt iniurias pacientē [⁊ maiestas tua] in iudicio apparens [inueniat] ad puniendū [omnes qui te oderunt.

Et sic erit quoniaz. Pones eos] .s. peccatores qui cōtra regulas dn̄i obstinata mente vixerunt [similes clibano ignis] dati perpetuis flāmis ex omni parte [in tēpore manifestationis tue] in iudicio ad eos condēpnandū [dn̄s in vindicta sua conturbabit eos] proferens contra eos sētentiaz dāpnationis. dicens Ite maledicti in ignem eternū qui [deuorabit eos] non cōsumēdo sed eternaliter affligendo. Fructum eorū] quem habuissent [in terra] .s. viuentiū si credidissent cristo [perdes] quia non crediderūt ⁊ mandatis eius contumaci spiritu resisterunt [⁊ imitatores eorū vel quos] seduxerunt non deputabis [inter filios hominum] quos in hereditatem sempiternam vocasti. Merito inter alios iudei peribunt. Quoniam declinauerunt in te mala] verba dicentes ꝙ demoniū habes ⁊ huiusmodi [⁊ cogitauerūt consilia] maligna dicentes expedit vt vnus moriatur pro populo. ⁊c. sed ista non [potue

UVA. BHSC. IyR_052

runt stabilire] iuxta voluntatem eorum nescientes quid dicerent. Verū quidem dictuz est sed malo voto probatū est. Tolerabuntur autem iudei in vita presenti: sed nō sine pena. Quoniā pones eos dorsū] .i. in seruitutez sub iciendo [q] in extremis vite tue q̄ sunt passio q mors] pre parabis] aptabis malā eorum intentionem occidendi te ad salutem humani generis que inde sequitur. Illi ita co gitauerunt deprimere sed. Exaltare dñe] .s. in gloria re/ surgendo q ad celos ascendēdo q hoc [in virtute deitatis] q merito humilitatis q passionis q nos [cantabimus] in terius deuotione cordis [q psallemus] exterius deuotōne operis q annunciabimus excellentiā potestatis tue q mi rabilia que gessisti.

Psalmus. xxi. in quo agitur de passione q resurrectione cristi.

Cristus homo omnia preuidens quasi iam vicina passione per metus ait ad patrem.

Deus deus meus] ratione humanitatis a te cre
ate [respice in me] in afflictione mea pendentez in cruce [qualiter me dereliquisti] in manibus iudeorū me persequentium traditum eorū vo luntati qualiter non me preseruas a morte michi prepa rata quimet respondens subiungit [lōge a salute mea] cor porali. i. q̄ non reseruer a morte temporali faciunt [ver ba] clamoris [membrorū meorū] postulantium mortem meam sine qua eorum delicta expiari non possunt quorū delicta quodāmodo sua dicit quia pro eis penam ipse sus tinuit. Signum quod me dereliquisti est quoniaz. Deus meus clamabo per diem] .s. circa horam nonam hely hely q̄c. [per noctem precedentez pater si possibile est trā seat a me calix iste [q non exaudies] sed hoc q̄ non sim/ exauditus in hac mea oratione non scribetur [ad insipien tiam meam] quasi nesciuisse quid aut quomodo peterem sed ad sapientiā maximam quia cuz modus iste humane

UVA. BHSC. IyR_052

liberationis per passionē meam fuerit conueniētissimus vt sic homo solueret quod debebat ⁊ deus redimeret qui poterat conformare voluntatē meam voluntati tue⌋ qui me ad hoc misisti. Quāuis eniz non me in hac mea oratione exaudisti tamen non me totaliter dereliquisti sicut iudei credunt dictes deus dereliquit eū ⁊c. sed. Tu habitas in me sancto tuo⌋ inseparabiliter mūdum tibi reconcilians cuius ⌊laus est in ecclesia⌋ que est congregatio videntium te per fidem. Hec est consolatio mea ꝙ. Patres antiquos in te sperantes audiuisti ⁊ liberasti a malis⌋ quando expediuit eis quia ex hoc cognosco ꝙ nūc me audires si scires michi expedire. Ad te clamauerūt⌋ patres antiqui in oratione ⌊⁊ liberasti eos de seruitute⌋ egipti ⁊ de captiuitate babilonis ⌊in te sperauerunt ⁊ non⌋ in alio ⁊ ideo non ⌊sunt confusi⌋ quia assecuti sunt liberationē que liberationes fuerunt figure quedam huius liberationis per mortē meam facte. Ego aūt⌋ licet sim major omnibus natura quia deus: ⁊ merito quia sanctus sanctorum dei: nichilominus ⌊vermis⌋ ⁊ vilis sum in conspectu iudeorum vnde spuerunt in faciē meam ⁊ alapis eam cederunt tanq̄ contēptibilem ⁊ ita vilis reputatus sum vt non videar reputari ⌊hō⌋ sed nullius fortitudinis vt vermis abhominabilis. Unde factus sum obprobriū apud majores sacerdotes ⁊ scribas ⁊ abiectio apud cōmunē plebem. Omnes⌋ huius mali tā majores q̄ minores. ⌊vidētes me deriserūt locuti sunt labijs⌋ me vituperādo ⁊ blasphemando ⌊⁊ mouerunt capita sua⌋ irridentes ⁊ dicentes verba que sequuntur. Sperauit in dño⌋. s. patre suo vt ait ⌊eripiat eum⌋ de manibus nostris eū crucifigi nō permittendo vel si non eripiat saltē ⌊saluuz faciat eū a mortuis resuscitando quoniam vt ait ⌊deus pater diligit euz

Hec mala michi illi fecerunt sed precor dñe ne discesseris a me. Quoniam tu es qui supra naturā nasci fecisti me⌋ de virgine gloria virginitatis eius permanente ⌊spes mea a iuuentute mea in te jactatus sum ex vtero⌋. i. ex quo factus sum homo ut tu solus esses spes michi. Oro/

UVA. BHSC. IyR_052

dñe ne discesseris a me subtrahendo auxiliū tuū quem de ventre matris mee deus meum cognosco ꝙ colo ꝙ hoc ne cesse est. Quoniā tribulatio passionis mee proxima est secundū tempus quia imminet ꝙ nō est alius qui adiuuet eripiendo me de manibus iudeorum nisi tu solus deus.

Describit seriem passionis. Circundabūt me multi .s. populi iudeorum dicti [vituli] quia ignorato dei iugo in considerata procacitate lasciuiunt contra me xp̄m cū gladijs ꝙ fustibus [thauri pingues] .s. principes sacerdotū superbi ꝙ grassitudine malicie contra dñm recalcitrantes [obsederunt me] ne possū eoruz manus euadere. Aperuerunt super me os suum] quasi fere volentes me deglutire existentes contra me crudeles [sicut leo rapiens] in cō prehensione mea ꝙ sicut rugiens cū clamauerunt crucifige crucifige eum. Sicut aqua effusus est sanguis meus] ita viliter aperte ꝙ habundanter sicut aqua effunditur [ꝙ dispersi sunt discipuli mei] qui erant futuri firmamenta corporis mei ecclesie quia relicto me fugerunt. Factum est cor meū] horrore naturali terribilis passionis imminentis [sicut cera] resolutū [in medio ventris mei] .i. in parte sensitiua. Aruit] in passione [virtus mea] opinione iudeorū [sicut testa] fragilis ꝙ inutilis ad aliquid notabile peragendū que prius floruit multis miraculis [ꝙ lingua mea adhesit faucibus meis] quia cū rationabiliter posset responderē ad accusationes omnino tacui nō respōdi eis verbū ideo etiam aruit quia ita vilē morte me pati fecisti. Describit ordinem passionis. Primo captus fui. Quoniā circundederunt me] iudei non vt homines sed [vt canes] rabidi. Secundo illusus [cōsiliū malignātiū] iudeorū .s. sacerdotū ꝙ seniorū [obsedit me] vndiq; ad illudendū ꝙ vt me morti adiudicarent. Tercio affixus cruci in qua [foderunt manus meas ꝙ pedes meos] grossis clauis affigentes ligno. Quarto ita dure ꝙ crudeliter in ligno extensus vt [ossa mea] humanis oculis [numerabilia viderentur. Quinto despectus quasi purus homo pro peccatis suis mortuus quoniā. Ipsi considerauerūt me

UVA. BHSC. IyR_052

ꝙ inſpexerunt me] ꝙ deſpexerunt eſtimãtes me purũ bo/
minẽ eo ꝙ videbant me talia patientẽ. Sexto nudatus
veſtimẽtis ſuis Vnde ſequitur [diuiſerunt ſibi veſtimẽta
mea] q̃ erãt plura ꝙ diuiſibilia [ꝙ ſuper veſtẽ meã] in cõſu
tilẽ quia non erat cõueniẽter diuiſibilis [miſerũt ſortẽ].
Tu aũt dñe ne elongaueris] vſq; ad cõmunẽ reſurrectionẽ
[auxiliũ tuũ] ſed ſtati reſuſcita me ꝙ ita factum eſt q̃a ter
cia die reſurrexit [ad defenſionẽ meã cõſpice] oĩa nocumẽ
ta quibus impedire reſurrectionẽ meã parant amouendo
Erue a morte] q̃ velut gladius ſeparat animã a corpore
[deus animã meã] ſ. vt nõ detineatur multũ in morte [ꝙ
de poteſtate inferi] qui more canino deuorat aias [aiam
meã] innocentiſſimã [libera]. Salua me a crudelitate] le
onina populi judaici ꝙ [a cornibus] ſuperbie iudeorũ ſal/
ua me humilẽ. Quod pater ſancte ſi feceris. Narrabo
nomẽ tuũ] admirabile glorioſuz atq; ſublime [fratribus
meis] apoſtolis ꝙ diſcipulis quod fecit quãdo manifeſta/
uit eis reſurrectionẽ ſuã factã virtute dei patris ꝙ in pu/
blico ꝙ manifeſto [in congregatione fideliũ] poſt reſurrec
tionẽ meã faciã per meos annunciari virtutẽ tuã [ad lau
dẽ ꝙ gloriã nois tui] Inuitat alios ad laudẽ dei. Qui
timetis deũ] timore filiali [laudate deũ] corde ꝙ ore [ꝙ vni
uerſi imitatores fidei ꝙ operũ iacob glorificate eũ] coraz
omnibus. Timeat eũ] timore reuerẽtie [omne ſemẽ] ſpi
rituale [iſrael]. i. omnes fideles [quoniã nõ deſpexit nec
ſpreuit deprecationẽ pauperis]. ſ. criſti qui cũ omniũ di
ues eſſet pro nobis omnibus pauper eſſe voluit vt nos
ſua paupertate diuites faceret. Nec auertit faciem ſu/
am a me] repellendo orationẽ meaz vt reſurgerẽ [ſed cuz
clamarẽ ad euz exaudiuit me] reſuſcitando me a mortuis
Criſtus ad patrẽ loquẽs gratiarum actionẽ agens ait.
Apud te laus mea] te laudabo omnia ad tuã laudez. re/
ferẽdo [in eccleſia] que eſt [magna] tã fideliũ multitudine
ꝙ bonorũ amplitudine ſpiritualiũ ꝙ vota mea. ſ. ſacrifi
ciũ corporis ꝙ ſanguinis quod volũtarie in cruce obtuli
tibi offerri faciã continue in memoriaz paſſionis mee in

UVA. BHSC. IyR_052

conſpectu timentiũ te vt intelligant ꝙ verũ corpus eſſe ꝙ per illud ſe ſaluari. Quo ſacrificiũ corporis ꝙ ſanguinis mei. Edent pauperes ſpiritu contẽptores ſeculi ꝙ humiles ꝙ ſaturabuntur pinguedine diuine gratie ꝙ laudabũt dñm ſpũaliter exultantes qui req̃runt eũ cũ cordis deſiderio ꝙ viuẽt corda eorũ qui digne ſumũt illud hic vita gratie ꝙ i ſeculũ ſeculi vita glorie. Flentes remittẽtur per predicationẽ apoſtolorum dei ſui cuius cognitio licet naturaliter eſſet inſerta diabolus obſcurauerat ꝙ cognoſcẽtes ſe eſſe in tenebris obuolutos conuertẽtur ad dñm de vniuerſis finibus terre. Et adorabunt eũ adoratione latrie aliqui de vniuerſis familijs gentiũ. Et hoc ideo Quia dñi .i. criſti eſt regnũ generaliter ipſe enim eſt rex regũ ꝙ dñs dñantiũ ꝙ ipſe dñabitur gentiũ cui dictũ eſt a patre poſtula a me ꝙ dabo tibi gẽtes hereditatẽ tuã. Pro pheta oſtendit quibus ſumere ſacramentũ altaris ſit dãp noſũ .ſ. reprobis de quibus ait. Nãducauerunt nõ ſolũ pauperes .i. humiles ꝙ deuoti ſed etiã pingues terre ter renorũ cupidi ꝙ ſectatores .ſed diuerſimode quia primi .ſ. boni ſacramentaliter ꝙ ſpũaliter mali vero ſacramentaliter tantũ ꝙ adorabunt ſpecietenus non ſimplici ꝙ puro corde ꝙ licet ſimul manducent mali cum bonis in conſ/pectu tamen eius cadent inuiſibili caſu per peccata quẽs qui deſcendunt ab amore dei ad amorẽ terrenorũ. Pro pheta in perſona cuiuſlibet iuſti. Pingues cadent ſed. Anima mea qui pauper ſũ ꝙ humilis illi ſ. deo viuet ad honorẽ eius illi placebit mandata obſeruando ꝙ filij mei per imitationẽ fidei ſeruient ipſi dño. Annuncia bitur domino per angelos nuncios ſuos non q̃ deo q̃cq̃ lateat ſed vt ipſi miniſterium impleãt generatio ventura generatio criſtiana que ex aqua ꝙ ſpiritu ſancto erat deo largiente procreanda ꝙ celi .i. apoſtoli ꝙ doctores annũciabunt filiũ eius quia ipſe iuſticia per quẽ omnes iuſtificamur populo qui naſcetur ex aqua ꝙ ſpũ ſancto quez dñs predeſtinauit ante ſecula.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus. xxiij. in quo de misericordia dei.
Vox ecclesie sciés se christi passione saluatā per gratiā bap
tismatis innouata iocūditate dulcissimā cōfitetur dicés.

Dominus regit me ꝯ eripiendo me a seductioni
d bus impiorū sicut bonus pastor regit oues su/
as ꝙ eo regēte ꝯ nichil michi deerit ꝯ de eo quod
ē necessariū ad salutē ꝙ etiā ī tēporalibus ꝯ i loco
pascue ꝯ in lectiōe sacre scripture ꝯ me collocauit ꝯ vt ibi pas
cat ꝙ reficiat. q̄a sermo diuinus animā nouit saginare fi
deliter meditatus. Sup aquā ꝯ baptismi quo reficiūtur q̄
integritatē ꝙ vires amisērūt ꝙ aīa ariditate peccatorū ste
rilis ad bonos fructus inserēdos diuinis muneribus irri
gatur ꝯ educauit me ꝯ spūaliter ad profectū nutriēdo ꝙ post
ꝯ aiaz meā cōuertit ꝯ q̄a post baptismū de peccatrice facta
est iusta de fetuléta mūdissima de cōtracta sine ruga sicut
apostolis dicit. Deduxit me p artiora mādata iusticie ꝯ
ꝙ perfectiora cōsilia per que iusti citius celestē cōuersatio
nē consequūtur ꝙ hoc nō ex meis meritis ꝯ sed ex miseri/
cordia nominis sui ꝯ. Vere deduxit me per semitas iusti/
cie q̄a Si ābulauero in medio huius vite que ē vmbra
mortis ꝯ quia caligine peccatorū est obscura ꝙ ad mortē
deducit ꝯ non timebo mala ꝯ siue occulta siue manifesta
ꝯ quoniā tu mecū es ꝯ protector vite mee cū quo nemo pe
rire potest. Virga tua ꝯ .s. leuis disciplina q̄ imponitur i
firmis ꝯ ꝙ baculus tuus ꝯ .s. durior disciplina que imponi
tur grandioribus non me afflixerunt mortificando: sed
ꝯ consolata sunt ꝯ potius. Sunt enīz signa paterni amoris
Cōsolatus etiā q̄a. Parasti dñe in conspectu meo ꝯ .s. fi/
deliū non infideliū ꝯ mensā ꝯ sancte eucharistie vt in ea pos
sent refici. O beata cōuiuatio epulatio felix saturitas fi/
dei esca celestis parasti dico ꝯ aduersus eos q̄ ꝯ in aliqua per
uersitate dimersi ecclesiā dei suo grauiter errore ꝯ cōtris/
tāt ꝯ In qua mēsa. Letificasti spūali leticia mētē caput
anime mee ꝙ calix .i. ꝯ amor diuinitatis michi datus quo
me inebriasti ꝙ obliuisci me feciſti omniuz miseriarūz ꝙ
curarū huius seculi valde ꝯ preclarus est ꝯ quoniā feces car

UVA. BHSC. IyR_052

naliuz cogitationū ⁊ affectionū non miscētur in illo ⁊ ꝑ ducit insuper ad claritatez eterne vite. Et misericordia tua subsequetur me] quasi custos ⁊ pastor vt perseuerem in bono [omnibus diebus vite] presentis. Misericordia tua subsequetur me adiuuans ⁊ efficieus. Et inhabitē] in futuro [in celesti iherusalē eternaliter.

Psalmus. xxiij. in quo de glorificatione cristi ⁊ hominis rēparatione.

Propheta ostendit xp̄m dn̄m esse orbis terrarum vt sicut nullus ab eius iperio probatur exceptus Ita nec ab eius fide quis debeat esse alienus dicens.

d Omini] .i. cristi qui est rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū [est terra] quā creauit ⁊ [omnia q̄bus plena est ⁊ ornata orbis terrarū cū habitatoribus suis] Quia ipse iuxta maria] firmam statuit vt mare non eā totā occupet vt homines ⁊ animalia in ea possent viuere [⁊ iuxta flumina preparauit] .s. orbē Propheta querit quis sit dignus qui in culmē virtutū possit ascendere dicens. Quis] quasi diceret pauci [ascendēt in montē] perfectionis iusticie [aut quis] dignus in illa eterna beatitudine cū dn̄o semper manere. Respondet propheta. Purus] in operibus [mūdus] in cogitationibus [qui non accepit in vano aīam suā] deputādo eā seu iplicando rebus terenis ⁊ caducis que vane sunt .sed magis applicuit eā rebus spūalibus ⁊ eternis cū ipsa sit creatura spūalis ⁊ imortalis [nec iurauit in dolo proximo suo] ipsuz fallaciter decipiēdo. Hic accipiet bn̄dictionē a dn̄o] in hac vita incrementum virtutum ⁊ in alia beatitudinis premium. erit enī inter illos quibus in die iudicij dicturus est dominus venite benedicti patris mei percipite regnū. ⁊c. [⁊ misericordiaz] totaliter liberātē ab omni miseria accipiet [a deo salutari suo] cristo qui vere est salutaris a quo ⁊ peccata relaxantur ⁊ beatitudo tribuitur. Tales enim qui predictis virtutibus student ascendere in altitudinem celestis patrie sūt. [Generatio cōmuniter om

UVA. BHSC. IyR_052

niũ q̃rentiũ dñm] ⁊ [qui facié dei jacob] videre cupiũt. Quia nullus ascendit in monté dñi nisi predictis virtutibus polleat inquit propheta O vos. Principes] ductores ⁊ rectores aliorũ peccãtiũ [auferte] ab animis vestris vicia ⁊ peccata que sunt [porte] quibus aditus fit diabolo in cordibus hominũ. O vos virtutes eternales per quas est introitus ad eternã vitã per quas etiã rex glorie dignatus est introire [eleuamini] vt i humanis cordibus exaltemini [⁊ introibit] ad ea per fidem ⁊ caritaté cristus qui est rex glorie. Propheta querit ad cõuincendã perfidiã iudeorum. Quis est iste rex glorie] qui intraturus é ad corda Respondet [dñs] qui absolute omnibus dñatur [fortis] in rebus agẽdis [potens] cõtra potestates terrenas que nichil sunt in conspectu eius [dñs potens in prelio] quo contra morté ⁊ diabolũ pugnauit ⁊ vicit in omnibus. Repetit idé dicés. Attollite portas principes vestras ⁊ eleuamini porte eternales ⁊ introibit rex glorie Quis est iste rex glorie. Responsio [dñs virtutũ] celestium .i. angelorũ vel super omné virtuté ⁊ fortitudiné ⁊ super oia sublimis [ipse est rex glorie]

Psalmus. xxiiij. in quo docetur vir iustus in aduersis nõ murmurare sed diuinũ expectare adiutoriũ.

Propheta in persona ecclesie.

a D te leuaui] spũali desiderio [aiam meã] que carnalibus desiderijs cõculcata premebatur in terra leuaui ad te amplexãdũ ⁊ cõtẽplãdũ [deus meus] ego exptus in malis meã infirmitaté in tua bonitate [cõfido] q̃ potés es iuuare ⁊ ideo [nõ cõfundar] de peccatis meis corã te ⁊ angelis tuis in finali iudicio. Hoc q̃ppe oro vt. Inimici mei] visibiles ⁊ iuisibiles ⁊ precipue illi q̃ serpẽtinis ac occultis suggestionibus insidiãtes ad hec mala me deiecerũt nõ habeãt facultaté [me irridendi] ad quod parati sũt ⁊ certus sũ de hoc quod peto quia [vniuersi q̃] sub malorũ persecutione auxiliũ tuũ fiducialiter [expectant non confundentur] nec hic nec in futuro

UVA. BHSC. IyR_052

Sed cófundétur ī die iudicij ꝓcēs iniqua agétes rebus i utilibus ꝯ vanis ⁊ ifructuosis occupati Ne aút sim de numero iniq̄ agétiū. Vias tuas per quas itur ad te ⁊ per quas ad nos venis ꝯ demóstra michi ne aberré ab illis ⁊ semitas cósiliorū tuorū q̄ ducút in perfectioné maiorez ꝯ edoce me Dirige me in veritate tua vt recte ⁊ pie viuā sicut veritas tua exigit ꝯ doce me vt nichil puerse agā in quo a te exaudiri debeo tū quia ꝯ tu es saluator meus salus aút consistit in agnitione veritatis: tum ꝯ quia toto temporis mei tractatu expectaui misericordiā tuā. Propheta persuadés exaudiri in cósuetudine semper miserédi dicens ait. Reminiscere miserationū tuarū quas fidelibus séper impédisti ꝯ ⁊ misericordiarum naturaliter tibi insertaruz ꝯ que ab initio seculi sunt nunq̄ enim sine misericordia fuisti nec peccāti homini miseratio tua defuit Ita domine reminiscere misericordie tue vt per misericordiā tuā. Nó reserues michi ad vindictā perpetuam delicta mea quibus viam equitatis dereliqui ꝯ delicta iuuentutis mee que. s. audacter ⁊ precipitāter ⁊ ex fragilitate perpetraui ⁊ ꝯ que ignoranter gessi non serues ad vindictā Memēto mei nó secundū irā qua dignus sū sed ꝯ secundū misericordiā tuam que te digna est non per merita mea que nulla sunt sed ꝯ propter bonitatem tuam dñe. Hac fiducia motus sum ad petendum quia ꝯ dulcis es ⁊ rectus dominus misericors ⁊ iustus ⁊ ꝯ per hoc legem dulcissimam ⁊ rectissimam ꝯ dedit errantibus in via presentis vite que lex vt si vere penitēt misericordiā consequātur ⁊ saluétur sin aút nō eternaliter puniātur tāq̄ sua misericordia abutétes. Diriget māsuetos humiles ⁊ q̄etos ꝯ in iudicio cū eos a reprobis discernet ⁊ ne declinent a via recta ꝯ mites docebit vias suas q̄bus ad se pueníre possint Vniuerse vie domini licet sint innumerabiles comprehendūtur tamē sub duabus que in omni opere domini simul sūt. s. ꝯ misericordia ⁊ veritas misericordia q̄a preuenit cūcta bonitate veritas quia omnia sub integritate diiudicat ⁊ hoc patet ꝯ requirentibus testamentū nouum

UVA. BHSC. IyR_052

in quo xp̃us legitur passus ⁊ mortuus pro redẽptione nostra ⁊ requirentibus ⌊oracula prophetarũ⌋ que manifeste hoc testantur. ℣Propter gloriã nois tui dñe⌋ quod est dulce ⁊ suaue ⌊propiciaberis⌋ oblato tibi sacrificio spũs contribulati ⌊peccato meo⌋ ipsũ remittendo ⌊multũ est eniz⌋ excedit eniz facultate virtutis mee ad satisfaciẽdũ pro eo ℣Quis est homo q̃ timet dñm⌋ timore filiali. i. qualis ⁊ q̃tus quasi diceret iste est sume cõmẽdandus quoniã ⌊deus statuit ei legẽ⌋ diuinã ⁊ naturalẽ q̃ dirigunt eũ in via iusticie q̃ ⌊lẽ pre oibus eligẽda⌋ quã voluntarie ⌊elegit⌋ seruã dã vt sciat quid agendũ ⁊ quid cauendũ sit. ℣Anima sic timentis deũ ⁊ amantis post dissolutionem⌋ corporis ⁊ si nõ imediate conseq̃tur perfectã beatitudinẽ recipies simplã stolã vsq; ad resurrectionis tempus nichilominus interius ⌊demorabitur in bonis glorie⌋ deũ vidẽdo amãdo ⁊ laudãdo ⌊⁊ opus bonũ eius hereditabit⌋ solidã hereditatez instaurati corporis quando in resurrectione stolã glorificati corporis eripies. ℣Firmamẽtũ est dñs timentibus se⌋ stabilit eni eos in fide sua ⁊ firmat in bono ne vllis tẽptationibus succũbãt quibus ⌊etiã testamẽtoria dispositõe dedit quod manifestabit se illis⌋ in quo est sũma felicitas ℣Oculi⌋ cordis ⌊mei semp ad dñm⌋ de cuius gratia cõfido q; leuellet affectus meos de laq̃o⌋ diaboli a quo prius pro voluptatibus seculi capiebar. ℣Quia oculi mei sũt ad te dñe. ℣Respice in me⌋ pietatis affectu aspicientẽ te⌋ ⁊ miserere mei⌋ in effectu locus eni est misericordie ⌊quoniã vnicus⌋ sine auxilio amicorũ ⁊ pauper a mundi rebus ⌊sum ego⌋. Itez miserere mei quoniã. ℣Tribulationes cordis mei multiplicate sunt ⁊ de aduersitatibus⌋ exterioribus ⌊q̃ ineuitabiles sũt⌋ bijs q̃ pie in cristo viuere volũt ⌊erue me⌋ ℣Ide humilitatẽ meaz⌋ in corde ⁊ habe eã gratã ⌊⁊ laborẽ meũ⌋ in corpore ⁊ bijs sacrificijs placatus ⌊dimitte vniuersa delicta mea⌋ ℣Respice inimicos meos⌋ ad reprimẽdũ eos ⌊quoniã multiplicati sũt⌋ nõ solũ foris ifideles sed etiã intus in ecclesia nõ desũt falsi xpiani ⌊⁊ odio iniusto ⁊ sine causa ⌊oderũt me⌋ sine itermissiõe me psequẽtes

UVA. BHSC. IyR_052

Custodi animam meā] ab eorū fraudibus ne declinē ad se quelam eoruz [ꝛ erue me] si forte insurgant aduersuz me ꝛ si nō per aliud saltem ideo vt [spes mea] quaz habeo de te [non sit michi ad confusionem]. Ideo erue me quia Boni adheserunt michi] nam [innocentes] qui nec actu nec voluntate nocere voluerunt [ꝛ recti] qui in bono proficere studuerūt [adheserūt michi] consēsione cordis ꝛ vnius volūtatis [q̄a sustunui te] pacienter aduersitates sustinendo. Libera deus israel] populū tuum quem ad tuā visionem predestinasti [ex omnibus tribulationibus suis] quibus interius vel exterius opprimitur.

Psalmus.xxv.in quo orat iustus a cōsortio malorū separari. Vox viri iusti.

Iudica me dñe] iudicio discretionis discernendo me a peccatoribus condēpnādis [quia] innocenter incessi viam huius vite ꝛ in dño cōfidēs [non infirmabor] deficiendo ab innocētia mea Dixi domine ꝙ innocens ego suz. Proba me] tribulationes immittendo notū me [fac probatum] ꝛ hoc nō vt ī notescat tibi q̄ oia nosti sed michi ꝛ alijs ꝙ postq̄ feceris [vre cogitationes meas] igne spūs sancti ꝛ si quaz viciorū maculaz in me inueneris hanc oro [exure] hanc spiritus sancti calore cōsume. Tēpta me ꝛ vre dico nō presūptiue dico sed vt emēdationis gratia quoniaz. Misericordiaz tuaz toto corde intueor] ꝙ magna sit ꝛ dulcis ꝛ in bonis tuis in q̄bus ē [veritas] ꝛ iusticia [cōplacui] fiduciam habeo ꝙ non sines me supra vires meas tēptari. Quia cōplacui in veritate tua. Non apposui cor meum aut cōsensi cōsilio eorū] q̄ intranseūtiū reruz q̄ vane sunt fruitione beatitudinē ponunt quod est omniū iniquitatū causa ꝛ ideo etiaz [cū iniq̄ gerētibus] .s. hereticis aut scismaticis qui questionibus perfidis scripturas diuinas deprauare contendūt [non me associaui] eorum doctrinis aut impietatibus cōmunicando. Non tantum vitiaui

UVA. BHSC. IyR_052

consiliū malorum sed etiam. Odiui congregationē ipsaꝫ
malignātiū] in malo perseuerantiū [ꝛ cū impijs qui cultū
dei impugnāt placitū non habeo. Sed inter inocentes cō
uersabor inter quos positus. Lauabo] ꝛ mūdabo per pe/
nitentiā a cūctis vitiorum sordibus [opera mea ꝛ mentez
i qua tanq̄ i altari] sacrificiū spūs cōtribulati tibi offero
[circūdabo virtutibus ꝛ bonis moribus quasi ornamētis
ornando. Conuersabor. Inter innocentes vt audiā ꝛ ad
discam] eorū exemplo ꝛ instructione [quomodo te laudem
ꝛ cum didicero exponam alijs aliq̄ de tuis operibus que
[omnia] sunt mirabilia. Et si ecclesia tua adhuc habeat
malos admixtos cū bonis ego tamē. Domine dilexi] in
eccelsia tua bonos ꝛ sanctos qui vita ꝛ doctrina sunt [de/
cor domus tue sunt ꝛ locus [habitationis glorie tue] quia
non suā sed gloriam tuam querunt. Et quia ita me ha
bui ita dilexi domū tuam oro ut deus. Ne perdas cum i
pijs] qui pietatem ꝛ cultum tuū abnegāt [animaꝫ meam]
perdendo vel puniendo eam nec [cum viris qui carnaliter
viuūt] ꝛ proximū oderunt vitam meā qui a me valde dis/
similes sūt. Quorū opera injusta sunt ꝛ iiqua] ꝛ dextera
eorum repleta est muneribus] pro q̄bus iusticiaꝫ ꝛ iuditiū
subuerterunt innocētes condēpnarunt vexarunt uel inter
fecerunt. Ego autem innocēter] per studium sancte vite [
ambulaui] ꝛ ideo [libera me] a perditione impiorū futura
ꝛ in periculis huius vite [misericordia tua] non deserat me
sed in oibus me cōcomitetur. Hoc fac dñe quia. Dile/
ctio mea ꝛ affectio] que facile labi solet non recessit a recti
tudine ꝛ fidei ꝛ iustitie inter cōcutientes hereses ꝛ mundi
grauiter seuiētes angustias semper stetit immobilis ꝛ per
sistens in directo itinere mandatorū tuorū ꝛ ideo misere/
re mei quod si feceris q̄diu ero in congregationibus ho/
minū publice [benedicam te dñe] laudando ꝛ glorificando
pro beneficijs michi collatis a te.

Psalmus.xxvi.in quo vir iustus petit a deo gratiaꝫ ut
sic inpresenti pugnando preualeat contra hostes spiritu

UVA. BHSC. IyR_052

ales ut perueniat ad regnum.
Propheta exaltans quēq̄ hominem non timere quoniam a deo fuerat illuminatus ait.

Dominus illuminatio mea] illuminās ⁊ docens me contra tenebras ignorātie [⁊ fortitudo salutis mee] roborans infirmitatem meā ut in bello possim resistere [quem ego timebo] nulluz vereor uel timeo hostem insidiatorem vel psecutorem. Dominus protector vite mee] ipse enim repellit oēs impetus ⁊ insidias hostium meoruz a quo ergo trepidabo [habendo talem protectorē a nullo. Dixi non timeo aliquem quia. Cuz] persecutores nocere [apropiant michi] ut corpus meum rabido dēte lacerent nō magnifacio quoniā nō timeo eos qui occidunt corpus animaz autem occidere non possunt. Quia dn̄s protector vite mee est. Inimici mei qui persecuntur me infirmati sunt] non potentes perficere quod intendebant [⁊ ceciderunt in ruinam anime sue peruenientes. Si fortitudo demoniorū si impetus vitioruz si molimina hostiū [aduersum me consistant non timebit cor meum] quoniaz deus bellator fortis pugnat pro me. Si exurgat] fortius [aduersus me preliū a predictis inimicis [in hoc meo adiutorio figaz spem victorie] ⁊ remunerationis amplioris glorie eterne. Unam rem petii a domino] pre ceteris [⁊ hanc requirā [oratione perseueranter pro obtentu ipsius vt inhabitez in domo dn̄i] .s. militantis ecclesie vt q̄diu viuo nulla aduersitas me excludat ab vnitate fidelium qui vnitatem ⁊ veritatem dominice fidei per orbem terrarū tenent sed in ea permaneaz semper. Hoc peto eo fine. Ut] tandem [videam] per gustuz [bonitatez dei] in qua sūma delectatio est ⁊ sūma pulchritudo ⁊ visitē celeste tēpluz eius vbi cū sanctis fruar clara contemplatione eius. Ideo hoc michi spero. Quoniam iam in dispensatione verbi sui incarnati] per fidem ⁊ spem [abscondit me in die malorū] hominū me peresequentiuz [⁊ protexit me ne lederer] in potentia diuinitatis abscondita [sub humanitate que fuit tabernaculum in quo christus con/

UVA. BHSC. IyR_052

tra diabolum militauit. Hoc etiaz fecit quia. In petra] cristo] exaltauit me] dominus quia in ipso ꝙ per ipsuz pro moueor de virtute in virtutem] ꝙ núc] in presenti vita] exaltauit mentē meā super prauos motus ꝙ appetitus meos vicioso] ne mei dominétur. Post hec omnia que fecit michi dñs. Circuiui] omnia beneficia memorie cōmendando ꝙ potissime redemptionis beneficium ꝙ ego non ingratus] immolaui in ecclesia] catholica toto orbe diffusa] hostiam] ineffabilis laudis ꝙ corde ꝙ opere] letabor in domino] Et ideo tu laudi domine vocem] interiorem quam in aures tuas forti intensione direxi dicens. Unā petii a domino. ꝙ] exaudi me] dñe ex tua clementia pro illa vna ꝙ miserere mei. Tibi] non hominibus] aperui] in corde meo vbi solus audis] desiderium meū] .s. quod anima mea facta ad ymaginem tuam] exquisiuit te] ꝙ non aliquid extra te premiū nisi] vultum tuū] presentiam visionis tue dñe. Requirā huic inquisitioni pseueranter instabo] quia preciosius aliquid non inuenio illa enim est sūma felicitas ꝙ beatitudo omniū sanctorū. Ut autem inueniā quod quero domine. Non auertas lumen gratie tue a me] peccatore quia non est in manu mea obtinere quod peto ꝙ nō sinas me labi in peccatum per quod] declines in ira a seruo tuo Quia eniz ego non sufficio te inuenire nisi tu adiuues ideo deprecor. Adiutor meus esto] in hac via ut ad hoc peruenia] nec derelinquas me] cū ceperis adiuuare] nec despicias me] ꝙ ego mortalis te eternū audeo querere] quia tu es deus meus] qui ad ymaginem tuā me creasti] ꝙ salutaris meus] qui sanas plagas peccati mei frustra aūt creasti ꝙ recreasti si mortales despicis. Ideo etiam non despicias me mortalem quia non mea propria a me cōmissa sed parentalis culpa est qua in hāc mortalitatem descendi Quoniā pater meus] adam] ꝙ mater mea] eua] dereliquerunt me] expositū miseriis presentis vite per eorū eni peccatū mors intrauit in omnes homines dñs autem carne assumpta] assūpsit me] ad immortalitatem non ergo despicias me. Ex quo assumpsisti carnem meam. Da mi/

UVA. BHSC. IyR_052

chi legem viuendi [vt in via tua] regia firmiter persistens nec ad dexteram nec ad sinistrā declinem ꝛ dirige me in semitā rectam [ꝛ in banc [dirige me] quia non sufficit inchoare nisi perueniatur ꝛ hoc [propter inimicos meos] demones prauos homines appetitus carnis et praua desideria que insidiari non cessant ut impedimentū prestent in via eundi ad te deum meū . Ne tradideris me in voluntates persequentiū me nec] sinas eos satiari de malis meis [quoniaz insurrexerunt contra me testes iniqui] de me falsa dicentes ut remoueant ꝛ reuocent me a te sed tamen [mentita est iniq̄tas sibi] quia ad dāpnuz suū mentiti sunt: omne enim peccatum in suū reddit auctorem. Vir iustus cōfisus de misericordia dei ait . Non obstante] persecutione inimicorū ꝛ ꝙ falsitas ꝛ mendatium increuerunt contra me. Credo videre bona dñi] electis promissa [in terra beata] bona quidem vera ꝛ dulcia imortalia sempiterna ꝛ incōmutabilia ubi nullus falsitatis locus ubi nullius boni defectus. Quia fortassis anime amanti hoc tardum videtur sequitur vox consolatoria. Expecta] patienter [dominum] secure qui nō fallit omnipotens promisit certus promisit verax promisit qui mentiri non potest sed tu vt cōsequaris [viriliter age] non temisse [confortetur cor tuuz] ne lasseris a bonis operibus etiam si mala eueniant [sustine] perseuerando non negatū putes quod nō dum accepisti quia si differtur non aufertur.

Psalmus. xxvij. In quo est vox christi hominis de passione et resurrectione sua.

Ad te domine] sācte pater ex magno affectu [clamabo] auxilium tuū inuocabo [ne sileas a me] cum te deprecatus fuero subtrahendo michi beneficiū resurrectionis [ꝛ ne taceas] deserendo me totaliter in passione alias [similis essē] aliis hominibus [descendentibus in lacum] inferni sicut inimici existimant. Quod ne fiat. Exaudi vocem deprecationis mee dum oro ad te

UVA. BHSC. IyR_052

pro tocius mundi salute ⌊dum extollo manus meas⌋ i cru
ce ⌊vt templū sanctū tuum⌋ quod est ecclesia tibi construā
per passionem meā. Exaudi me domine. Ne simul me
tradas⌋ in mortez cū peccatoribus simul. i. ex qua alii tra
duntur causa simili. s. pro peccatis suis ⌊et ne perdas me
cuz operantibus iniquitatem⌋ eo fine ⁊ intentione qua il/
li me tradent ut. s. nomē meū deleāt ⁊ extinguant. Qui⌋
. s. iudei inimici mei ⌊pacem dolose loquūtur michi proxi/
mo⌋ secundū carnē ⁊ per impensā eis multiplicē misericor
diā dicentes scimus quia a deo venisti magister ⁊ viaz dei
in veritate doces si licet censum dari cesari ⌊mala autē in
cordibus eorū⌋ quia mala intētione interrogant vt. s. cap
tum in uerbis reprehendere possent. Quibus dabis retri
butionez⌋ condignam ⌊secundū opera mala⌋ illorū que mi
chi intulerunt flagellantes conspuentes ⁊ occidentes ⌊⁊ se
cundum nequitiam adinuentionuz ipsorū⌋ quibus falsa ad
inueniebant contra me dicentes me seductorem demonia
cum ⁊ huiusmodi ⌊retribue illis. Quāuis ex passione mea
sequatur vtilitas toti humano generi ad salutem. Tri/
bue tamen illis mercedem⌋ secundū voluntatem malaz et
intentionū operū ipsorum ⁊ sicut ipsi reddiderunt michi
mala ⌊ita retribue⌋ eis mala. Et hec ideo contingent eis
Quoniā nō intellexerūt opera⌋ domini inuisibilia vt uer
bum carnem factum esse ⌊nec cōsiderauerūt opera manuū
eius⌋ visibilia. s. miracula eius que sufficiens testimoniū
perhibebant de eo cū a nullo alio taliter fieri possent ideo
destrues illos⌋ nunc per romanos irreparabiliter ⌊⁊ non he
dificabis eos⌋ postea ut solebas olim post captiuitates re/
ducere eos sed de hac captiuitate non reducentur. Sciēs
christus homo cōplenda esse omnia que petebat quasi iaz
exauditus gratias refert dicens. Benedictus dñs quoniā
exaudiuit deuotionem deprecationis mee⌋. Certe exaudi
uit me dominus quoniaz. Adiutor meus ⁊ protector me
us est ⁊ in ipso sperauit cor meuz⌋ in morte ⌊⁊ adiutus sū⌋
in resurrectione. Certe adiutus sum in resurrectione.
Quoniam refloruit caro. mea⌋ procedens de tumulo icor

UVA. BHSC. IyR_052

rupta impassibilis ꝙ gloriosa vnde iam metu mortis con sumpto libera voluntate hylariter ꝙ gaudenter per me ꝙ fideles meos [confitebor ei] confessione laudis. Merito fideles mei confitebuntur ei quoniam. Fortitudo] impugna contra diabolum [est plebis sue] que credit ꝙ confidit in eo [ꝙ protector omniū] qui passione filii sui sunt [redempti tam in presenti ꝙ in futuro eos conseruando. Interpello ꝙ oro domine sancte pater ut. Populus tuū ad salutem perducas] quia ꝙ meus est quia omnia mea tua sunt [ꝙ benedic ecclesie tue que est hereditas tua] virtutibus et numero augēdo [ꝙ rege eos] in hac mortali vita ne decli/nent ad prava [extolle illos] a terrenis ad celestia eos glorificando [eternaliter].

Psalmus. xxviij. In quo monentur fideles afferre spirituales hostias deo.

Afferte filii dei domino] nosmetipsos non corruptos erroribus qui estis filij apostoloruꝫ qui vos genuerunt per euangeliū [qui arietes dicuntur] tum quia duces gregum fuerūt tum ꝙa duobus cornibus. i. vtriusqꝫ testamenti auctoritatibus prevaluerunt contra hereticos ꝙ superstitiones ꝙ ydola quasi dura fronte eos diruentes. Afferte domino] deo patri [gloriam] quia est omnis creature principū [ꝙ bonorem] ꝙa est omnis creature finis quod tūc deo afferimus quando exhibemus nos tales in quibus deus honoretur ꝙ glorificetur/afferte dño] filio qui est noticia intelligentie paterne [gloriam] predicando eum equalem esse patri/ꝙ omnia opera vestra ad eius gloriam dirigendo [adorate dñm] spūꝫ scūm qui est sanctificator ꝙ inhabitator ecclesie sancte sue Ideo afferte domino gloriam quia. Nor cristi. tam per se ꝙ per suos fuit [super multos populos] super quos ipse christus rex glorie in humana natura terribiliter [intonuit] cōminatione futuri iuditij ꝙ frangore apostolice predicationis per vniuersum mundū quo mentes hominuꝫ ad

UVA. BHSC. IyR_052

conuersionem cõmouit. Vox predicationis [domini] per se ꝙ per suos [in virtute] quia cum operatione multorũ miraculorum [ꝙ vox domini in magnificentia] quia simplices ꝙ indoctos magnificos fecit in omni sapientia cui non poterant resistere omnes sapientes mũdi. Vox predicationis [domini] per se ꝙ per suos [quasi confringentis cedros] quia multos sublimes ꝙ altos diuites ꝙ potentes de gentibus voce sue predicationis cõteret [confringet] ad penitentiam ꝙ humiliabit sub iugo euangelii ꝙ eodẽ modo [cedros libani] qui ceteris cedris sunt altiores iudeos. s. q̃ ratione legis se gentibus superiores gloriabuntur confringet ad penitentiam. Succisa atqꝫ confracta in eis superbia. [Comminuet eos] humiliando [tanq̃ vitulum pingue] ad imitationem christi vt ipsi etiam sint parati pro christo mori si sit opus quemadmodũ christus filius secundũ carnem iudeorum fecit pro nobis omnibus qui iudei propter eorum superbiam dicuntur vnicornes. Vox predicationis christi [quasi intercidentis flammaꝫ ignis] quia vicia carnis que concupiscentia resecat ꝙ prohibet: vox predicationis per suos [cõmouit etiam gentiles] ad fidem qui ideo [desertum] dicti sunt quia sine lege sine deo sine prophetis fuerant [cõmouebit etiam dominus] ad fidem conuertendo iudeos qui dicuntur [desertum cades] quod interpretatur scũm legis a quo sancto legis deserti sunt quoniam sanctum legis. i. spũalem intellectum eius nõ habẽt. Vox predicationis [christi quasi preparantis ceruos] quia tribuit spũm sapientie quibusdam perfectis qui veluti cerui repellũt venenosas linguas hereticorũ ꝙ sicut cerui per spinas incedunt sine lesione ita ipsi per vanitatem mũdi sine delectatione quibus dñs reuelabit ea que alijs sunt abscondita. s. vmbracula misteriorũ et omnes qui sũt [in tẽplo] sic consumato pro tantis benefitiis [dicent gloriam dño] Ideo etiam date gloriam domino quia sanctos suos in ecclesia quasi in archa noe constitutos. Inter fluctus huius seculi illesos inhabitare facit] sicut seruauit inter fluctus ꝙ aquaruꝫ inundationes existentes in archa noe ꝙ deinde in

UVA. BHSC. IyR_052

templo sedebit dominus rex regnans in eis ⁊ regens eos vsqzquo deducat eos ad portū stabilitatis eterne. ¶Domi nus virtutem populo suo dabit] contra huius mundi pro/ cellas ⁊ turbines dimicanti ⁊ tādez [dñs benedicet populo suo] in eum credēti ⁊ mandata eius obseruāti [in pace] eter na in se ipso qui est pax nostra.

Psalmus. xxix. In quo de resurrectione christi. Christus homo gratias agēs pro resurrectione suainquit

¶Omine] sublimitatem tuaz gloriose [laudabo] ampliando nomē tuū per multas gentes [quo niam suscepisti me] de morte in resurrectione de clinando me gloria imortalitatis ⁊ quia nō per misisti diu inimicos meos iudeos et demones iocundari [⁊ delectari super me] quia inimici qui letati sunt in cruce in resurrectione tristes effecti sunt ⁊ deuoti gaudio magno floruerunt. ¶Domine deus meus clamaui ad te] in passio ne [⁊ sanasti me] in resurrectione ab omni corruptione ⁊ in firmitate carnis quia in corpore glorioso et imortali me resurgere fecisti. [Celeriter o domine. Eduxisti ab inferis animā meam] cum alijs animabus sanctis que ibi detine bantur [saluasti me de lacu inferni] vbi sunt anime pecca torū ne sicut illi preceps caderem in mortem. ¶Quia aūt resurrectio que precessit in capite speratur in membris si cut promissum est eis hortatur prophetа ut agant gratias deo dicens. Ideo uos. ¶O sancti dei] has promissiones ha bentes [psallite dño] bene operādo [⁊ laudate eum] quia ex sua bonitate [⁊ sanctitate memor fuit nostri ut sanctificet nos. Ideo etiā psallite dño ⁊ confitemini dño. ¶Quoniā ira] eius cito trāsiens est quia si aliquādo iratscatur suis ad correctionem est ⁊ in breui tempore [vita] uero [in volun/ tate eius] siue propitiatione eius est non enim vult morte peccatoris sed ut conuertatur ⁊ viuat. Huius misericor/ die ⁊ clementie diuine signū ostendit. Prophetа dicens. In tam modico tempore sicut est inter. ¶Vespertū] ⁊ ma/

UVA. BHSC. IyR_052

tutinū fletus ira dei ad miſericordiā ſi in veſpere ducat [fletū] peccatores puniēdo cito tranſibit [ꝙ ī mane] dabit [leticiā] eos conſolando. Ego autē in confidentia diuini/tatis [cuius plenitudo habitat in me] [dixi] hoc [non mo/uebor] a voluntate dei ſed que placita ſunt ei ſēper faciā.

Et ſicut ego dixi tu ex gratia tua feciſti quoniā [preſti/tiſti puritati] mee ꝙ innocentie mee [virtutē] perpetue ſta bilitatis in bono quod non de humana natura habeo ſz de tua voluntate ꝙ gratia qua naturā humanitatis mee tue diuinitati copulaſti. Quod patet quia. Cū auertere viſus es [tue diuinitatis preſentiā a me quando paſſioni me expoſuiſti infirmitas carnis mee [attrita eſt] ꝙ ſenſua litas turbata. Tunc dixi. [Ad te] pater [dñe] pater [cla/mabo] in articulo paſſionis petens auxiliū [ꝙ ad deū meū deprecabor] pro immortalitatis gloria habenda ꝙ pro te dēpto populo morte mea dicens. Que vtilitas in effuſi/one ſanguinis mei [qui ſine culpa mea effuſus eſt ſi non ſtatim reſurgā aut corpus meū fuerit ī ſepulchro [corrup tū corruptione putrefactionis certe nulla quia in tali ca/ſu non fuiſſet credita eius diuinitas ꝙ per conſequens ho mines non fuiſſent conſecuti vtilitatē. Inducens aliaz rationē ait. Nunquid confitebitur tibi [confeſſione lau/dis [corpus reſolutū in puluerē] planū eſt ꝙ nō [aut annū ciabit veritatē tuā] certe non Unde apoſtoli ceſſauerunt a predicatione q̄diu fui in ſepulchro. Gaudens xp̄us de reſurrectione ſua ait. [Audiuit dñs] me deprecantem [ꝙ miſertus eſt mei] faciendo me a mortuis reſurgere [do minus factus eſt adiutor meus] quia non dedit ſanctū ſu um videre corruptionē ſed me dedicauit gloria immor/talitatis. Criſtus exponens modū quo pater miſertus eſt ei ait ad patrē. Conuertiſti planctū meū [quem habui tempore paſſionis quo dixi triſtis eſt anima mea vſq̄ ad mortem ꝙ planctum quo me plangebant apoſtoli ꝙ ſācte mulieres [in gaudium] in reſurrectione mea ꝙ carnē meā

UVA. BHSC. IyR_052

⌊saccum⌋ in quo latebat preciũ redemptionis ⌊scidi per/
misisti⌋ clauis ⁊ lancea in morte sed in resurrectione mor
talitate destructa immortalẽ fecisti ⁊ ita ⌊circundedisti
me⌋ gloria imortalitatis cũ sũma ⌊leticia. Hoc quod mi
chi fecisti. Cedet in gloriã tuã⌋ erit eniz causa vt lauderis
a me ⁊ a meis ⁊ vere circundedisti me leticia quia vlteri
us ⌊non sentiã punctiones passionũ⌋ sicut ante quia mors
non dñabitur michi vltra ⌊dñe deus meus ineternũ lau/
des⌋ maiestatis tue ⌊decantabo⌋ per me ⁊ meos.

Psalmus. xxx. in quo monetur iustus ne de se
presumat sed de dei misericordia cõfidat.

Vox filij ex assũpta humanitate ait. O deus pater.

i N te dñe speraui⌋ sicut in protectore fortissi/
mo ⌊non confundar ineternũ⌋ ⁊ si tẽporalẽ susti
neã confusionẽ a iudeis ⌊in iusticia tua libera
me⌋ vt non sim detentus in morte hoc eni exi/
git tua iusticia vt cuz non sim debitor mortis mortẽ ta/
men pro redẽptione humana susceperi in morte non sim
detentus sed celeriter resuscitatus exurgã. Exaudi me hu
milẽ ⁊ festina vt eruas me⌋ a morte tercia die resuscitan
do ne differas vsq; in cõmunẽ omniũ resurrectionẽ meaz.
O tu deus pater qui omia saluas ⁊ protegis. Esto mi/
chi deus protector vt me vndiq; tuo valles auxilio⌋ vt
nulle iudeorũ impugnationes me ledant sis michi securi
tas in qua quiescã. i. fac me resurgere ⌊vt saluũ me faci/
as⌋ a morte qua se iudei putant me posse dãpnare Ideo
te ⁊ non alium quero. Quoniam fortitudo mea⌋ ad tol/
lerandum persecutores ⌊⁊ refugium⌋ ad euadendum eos
⌊tu michi es ⌊propter nomen tuum deduces me. i. facies
me transire de morte ad vitam de corruptione ad incor
ruptionem de pena ad gloriã ⌊⁊ enutries me⌋ multiplicã/
do ⁊ paulatim augendo corpus meuz quod est ecclesia.

UVA. BHSC. IyR_052

Et a. Laqueo mortis] quo me omnino perdere iudei occultis machinabantur insidijs [educes] beneficio resurrectionis frustratis omnibus iudeorum consilijs contra me preparatis [quia domino protegente] nulla potest aduersitas prevalere. Potestati tue cōmendo spūz meū] cito eum recepturus deinde populus fidelis cristi passione redēptus de resurrectione capitis letus dicit gratias agens [redemisti me domine deus veritatis] non fallens in promissione quod enim per prophetas promisisti in tua morte adimpleuisti. Populū tuū redemisti sed. Odisti observantes] ꝙ amantes vanā beatitudinē seculi diuicias dignitates gaudia seculi que vtiq; vana sunt quia labilia non tantum vacue [sed supervacue] obseruātur quādo ita amantur vt celestia contēpnantur. Illi obseruant vanitates. Ego autē speraui] non in pecunia honore aut in aliqua humane potestatis sublimitate que oia pereunt. sed [in dño] qui est veritas ꝙ vita ꝙ ideo [exaltabor ꝙ leta bor in misericordia tua] que non fallit non in mea justicia. Quia misertus es humilitatis mee] tā mētis ꝙ corporis qua vsq; ad mortez me exinaniui ꝙ grata tibi fuit [saluasti a peccatis] a quibus homo se saluare nequit animā meā] immunē ab omni peccato conseruando. Quia sic saluasti me ideo. Nec concluisti me in potestate dyaboli] eū michi dñari permittendo ita vt non respirare in libertatē qui non habet in me quicq; ymo [statuisti in loco spacioso pedes meos] quia non solū in iudea sed p oīa regna mundi apostoli firma fidei stabilitate firmati ꝙ successores eorū predicant nomē meū. Et quia licet me nō concluseris in manibus inimici insurgūt tamē aduersus me insidie multe iudeorum ideo. Miserere mei quoniam tribulor] adeo [q turbatus est in furore] iudeoruz se nientium in me [oculus] rationis mee [affectus] sensualitatis [ꝙ memoria mea] hic turbatus sum. Quoniaz vita mea] temporalis per longas ꝙ graues passiones vsq; ad mortē ꝓducta est ꝙ omne tēpus quo in hoc seculo vixi

UVA. BHSC. IyR_052

⌊deficit⌋ in gemitibus in angustijs ⁊ supplicijs diuersis. ⁊ Infirmata est virtus⌋ ⁊ confidentia animi⌊in pauperta/te⌋ ⁊ defectu bonorū ⁊ paucitate credentiuz quoniā in pre senti vita pluzes sunt peccatores ⁊ infideles: pauci vero sancti⌊⁊ firmitas ⁊ virtus⌋ qua cōpago corporis mei sus tinetur ⌊debilitata est⌋ quasi deficiens a vigore suo. Pre ter predicta turbatus sum quia. ⁊ Factus sum super oēs inimicos meos⌋ .s. qui torquētur pro sceleribus suis⌊ob probrium⌋ ⁊ contēptibilis valde⌊vicinis meis⌋ qui in vi cinitate fidei appropinquabant qui licet adhuc non crede rent credere tamen disponebant sed vidētes me in cruce pependisse a credulitatis vicinitate remoti sunt duz pati videbant qué adorandū esse putauerunt ⁊ etiaz factus sū ⌊timor notis meis⌋ apostolis ⁊ discipulis meis q̄ me cap to fugerunt. ⁊ Et etiā illi. ⁊ Qui minus scripturis credē tes⌋ viderunt me in cruce⌊foras⌋ .i. a fide deitatis latētis in me fugerunt estimantes spē suā morte mea fuisse fini tā ⁊ sic obliti sunt mei tanq̄ a corde eorū mortuus sim. ⁊ Et etiā. ⁊ Factus sum⌋ in estimatione perfidorū iudeorū ⌊tanq̄ vas perforatū⌋ ad nullos vsus vtile ⁊ p cōsequēs abiciendus ⁊ hoc ideo⌊quoniā audiui⌋ ⁊ paciēter sustinui ⌊vituperationē multorū cōmorantiū in circuitu⌋ .s. cir/ca crucē assistentiū vel qui in iherusalē morabantur qui non cognoscebant me esse deū. ⁊ Cum simul conuenirēt aduersū me in eo consiliati sunt vt acciperent⌋ seu tolle/rent per mortē⌊vitā meā⌋ Sed contra eoruz consilia iter hec obprobria ⁊ scandala⌊ego in te speraui⌋ non in homi nem: ichil securius est q̄ sperare in dño⌊dixi deus meus es tu⌋ qui me creasti ⌊in dispositione tua sunt sortes⌋ tam vite q̄ mortis mee: q̄a quādo vis viuimus vel morimur

⁊ Et quia tu es deus meus. ⁊ Eripe me de potestate dya boli⌋ ⁊ ministrorum eius qui me odio habent⌊⁊ a perse quentibus me⌋ qui michi mala inferunt. ⁊ Illustratio respectus tui super me seruum tuum⌋ secundum formaz humanitatis effulgeat infundendo gratiam ⌊saluum

UVA. BHSC. IyR_052

me fac⌋ nō in iusticia mea non in meritis meis ⌊sed in tua misericordia non erubescā⌋ exultantibus michi malis sz saluer ab hijs persecutionibus ⌊quoniā inuocaui te⌋ q̄ potens es me exaudire. Erubescant impij⌋ .s. iudei qui cristū crucifigentes ⁊ gentiles qui deū verū non cognoscentes ydola ⁊ lapides inuocant ⁊ vmbris infernalibus socientur fac obmutescere ⌊labia dolosa⌋ que hic garrula sūt dū non timent iudiciuz. Que labia dolosa ⌊loquūtur aduersus iustū⌋ cristū iniquitatem irridentes crucifixū ⁊ cōtempnentes tanq̄ purū hominē ⁊ peccatorē in quo peccauerunt primo ⌊in superbia⌋ quia creatorē suū contēpserunt. Secundo ⌊in abusione⌋ quia eū cui plurimū debebant ratione beneficiorū crucifixerunt. Ista cernēs propheta ait Q̄ q̄ magna multitudo dulcedinis tue⌋ deus Q̄ q̄ta gloria in futura beatitudine disposita sit electis tuis plane inestimabilis incōprehensibilis ⌊ quā⌋ modo ⌊ abscōdisti in temetipso vt plus desideretur in futuro vero patebit⌋. Quā dulcedinē⌋ modo absconditā ⌊ consumabis⌋ in aperto in futura vita hijs qui vsq̄ in finem perseuerātes ⌊te expectant⌋ qui ⌊in conspectu hominū⌋ nō erubescūt confiteri quod credunt sed fidem suam libere confitētur. Coram facie tua que nunc abscondita est hominibus⌋ tanta pace ⁊ quiete fruentur electi tui vt ab omni ⌊humana perturbatione⌋ inperpetuum sint securi Sicut electos tuos in futuro abscondes ita nunc ⌊in tabernaculo ecclesie militantis⌋ in qua milicia exercemus ⌊proteges a contradictione linguarū⌋ omniū scismatum ⁊ heresuz que cōtradicunt veritati cristiane doctrine in ecclesia eni inuenitur defensio secura ab huiusmodi contradictione linguarū. Quia tot facit sāctis suis. Benedictus dominus quoniam mirabilē fecit misericordiā suaz⌋ in me ⌊in ciuitate iherusalem munita⌋ tunc quando me ibi ⁊ docere ⁊ miracula facere ibi etiam pro hominū salute mori voluisti ibi quoq̄ gloriam resurrectionis mee ostendisti vt merito sit q̄ in iherusalem potentia tua misericordiam suam

UVA. BHSC. IyR_052

mirã fecit vbi declarare tam ingẽtia sacraméta delegisti. Ego stupefactus cũ in me horribiliter iudei seuirẽt dixi in stupore meo ita vilis reputatus sũ vt videar esse proiectus a facie oculorũ tuorũ .i. a conspectu misericordie tue. Et quia sic humilé me exhibui q illi me derelictũ q proiectũ a te omnes putabant. Ideo exaudisti vocé orationis mee dũ clamaré ad te quando in cruce dixi deus deus quare me dereliquisti quibus clamoribus exauditũ est cũ resurrectionis gratiaz consecutũ ad tuã dexterã me collocasti. Cristus homo pro collatis sibi beneficijs sanctos cõmouet vt ament dominũ dicẽs. Diligite dominũ omẽs sancti eius quoniã veritaté requiret in iudicio premia diligentibus se conferendo q retribuet habũdanter superbis condignaz punitionẽ. Ergo vos omnes qui incepistis bona operari. Viriliter agite in inceptis bonis constantissime perseuerando ne feminea mollicie deficiatis q confortetur cor vestrũ ne se a recto proposito aliq̃ carnis imbecillitate seducatur omẽs qui speratis i dño

Psalmus. xxxi. in quo agitur de penitentia. Vox prophete.

b Beati beatitudine spei quorũ remisse sunt iniq̃tates q quorũ deleta sũt peccata vt a deo nõ puniantur amplius propter ea. Beatus vir cui non imputauit dñs peccatũ ad eternaliter puniendum q non est in spiritu eius dolus siue fraus vt aliud in labijs aliud in cogitatione vt cũ sit peccator iustũ se predicet. Et ostendẽs ꝙ periculosũ sit peccatũ celare in cõfessione ait. Quoniã tacui a confessione peccatorũ meorũ defecerunt in fortitudine oẽs vires mee interiores peccatorũ mole depresse q debiles facte sunt ad resistẽdũ peccato dũ clamoré presũptuose tota die me iustũ iactando: merita mea cũ ex me nõ haberem nisi peccatũ iste tacuit confessionem clamauit de meritis presũp/

UVA. BHSC. IyR_052

tioné ꝙ sic tacuit vnde proficeret nó tacuit vnde deficeret
Uerú. Quia baculus correctionis tue me superbum
tetigit assidue ꝙ in ipsa assidua tribulatione flagellorum
meorú cóuersus suꝫ ad conoscendú miseriá meá ꝙ culpá
meá plangendá dú remorsus cosciencie infigitur cordi
meo. Postꝙ te iratú michi cóperi quia tacuerá nó vlte/
rius tacui sed. Delictú meú omissionis cognitú tibi fe
ci per verá confessioné ꝙ satisfactioné ꝙ iniusticiá meaꝫ
quá cómisi faciendo non facienda non absondi sed ape
rui vt operires tu detexi vt tegeres tu. Propolui cófite
ri iniusticiá meá dño accusando ꝙ dápnando me non ali
os ꝙ tu misericorditer indulsisti impietaté peccati mei
Pro hac peccatorú remissione ꝙ venia orabit ad te ois
sanctus vt eá sibi valeat impetrare quia nemo est hic a
peccatis immunis Unde nullus sanctorú est qui assidue
non dicat dimitte nobis debita nostra orandú auté est iu
tépore oportuno .s. gratie ꝙ vite presentis quia in alia
vita nemo preficue confitetur. Uerútamen ꝙ si sanctus
orat pro venia peccatorú ꝙ etiaꝫ in tempore oportuno
illi tamen qui sunt defluétes ꝙ natátes in carnalibus có
cupiscencijs vel erroribus diuersarú sectarú non appro
pinabunt ad deú quia errores sequútur nisi prius aqua
confessionis peccatorú ꝙ humiliationis cordis mundétur
Merito sancti orare debent quia. Tu es refugiú meú a
tribulatione huius seculi vel peccatorú ꝙ circúdedit me
exultatio mea cuius ope subsisto cuius sépet pśidio tutus
sú in cuius spei consolatione requiesco eripe me a circú/
dantibus me demonibus ꝙ malis hominibus qrentibus
me impellere ad recidiuú. Respondet dns peticioni peni
tentis. Intellectum tibi dabo ad cognoscendum agen/
da ꝙ instruam te vitare vitanda in via hac mandato/
rum dei qua gradieris firmabo super te oculos miseri/
cordie mee te protegendo ne aliquis tibi nocere possit.
Illuminatus vero jam penitens conuertit se ad alios
superbos peccata sua defendétes monens eos ad peniten
tiaꝫ dicens O vos peccatores Nolite fieri supbi sicut

UVA. BHSC. IyR_052

equus] qui erecta ceruice incepit: aut stolidi ꝙ pigri [sicut mulus quibus non est intellectus] sed sequitur appetitū sensualem viuentes vita brutali. Penitens dolens de perditione taliū hominū qui more brutorū animaliū viuūt erat vt nolentes acquiescere arceantur flagellis ad aq̄escendū dicens. In chamo ꝙ freno] .s. maiori ꝙ minori tribulatione secundū diuersitatē culparū ꝙ personarū [superbiā ꝙ contumaciā constringe] ꝙ contunde iactantiā eorum [qui non approximant ad te] humiliando se ꝙ obediendo ad nutū. Bene monui vos nolite fieri sicut equus ꝙ mulus quia. Multa sunt flagella peccatoribus] preparata hic ꝙ in futuro maxime vbi peccatoribus obstinatis grauissima sunt reseruata [sperātes autē in dño] vera spe [misericordia circundabit] vndiq; ne sit locus hosti ad intrādū. Quia misericordia dicitur circundare sperātes in domino propheta inuitat iustos ad exultādū dicens. O vos iusti quibus iudicia dei placent. Letamini in domino] q̄ iuste omnibus retribuit gaudio interiori [ꝙ exultate] gaudio exteriori [ꝙ vos recti corde] qui conformatis voluntatē vestrā volūtati diuine [gloriamini in dño] omnia bona opera vestra ad gloriā dei referentes.

Psalmus. xxxij. in quo propheta exhortatur fideles laudare deū..

e Exultate iusti in dño] non in mundo alias nō essetis iusti Non enī est iustus qui non gaudet in iusticia deus autē iustus est ꝙ iusticias diligit ꝙ declarans quorū laudatio sit deo accepta subiungit dicens [rectos decet collaudatio] recti autē dicūtur qui cōformātur volūtati diuine q̄ est prima regula rectitudinis a qua q̄ deuiat distortus ꝙ curuus est. Circa modū laudandi deū propheta describēs instrumēta musice spūalis q̄bus diuine laudes sūt cātande dicēs. Laudate dñm in citbara] .i. in operibus actiue vite [ꝙ in psalterio] .i. in operibus contēplatiue vite q̄ sursū ad deū tēdit

UVA. BHSC. IyR_052

per obseruantiam decem preceptorum. Cantate ei canti/
cum] gratie quod nouus homo nouus rex attulit mundo
cantate ei quia incarnatus est/cantate quia natus est no/
bis cantate quia nouam legem dedit mundo cantate quia
passus est cãtate quia resurrexit quia ascẽdit⁊ sedet ad dex
tram patris nouа sunt omnia ista cantica ⁊ a prioribus in
audita [bene psallite] ei bonis operibus [letitia maiori q̃
potestis· Cantate] dico [domino quoniam verbum] pro/
missionis eius uerum est in oibus ⁊ nullũ fallit [⁊ oĩa opa
eius fidelia] nichil enĩ promittit sanctis suis quod nó red
dat. Bene dixi rectum est verbum dñi quia. Dilexit mi
sericordiam] ⁊ vbiq3 longe lateq3 disseminat videlicet ubi
sustinet peccatores vbi plasphemos patienter expectat ubi
vitam prestat indignis ⁊ hỹs similibus: diligit quoq3 [iudi
cium cum pios sequestrat ab impỹs ⁊ eorũ merita] equita
tis qualitate discernit [misericordia domini plena ẽ terra]
vbiq3 terrarũ predicata est vbiq3 a domino concessa est pe
nitentibus remissio peccatorũ in omni re apparet eius mi
sericordia quia omnia ex voluntate ⁊ misericordia eius de
pendent. Laudandus est deus ratione potestatis cuncta
creantis nam. Verbo domini celi] .i. filio dei patris [fir
mati sunt] stabiles ⁊ icorruptibiles facti [⁊ spiritu] sancto
qui procedit a filio qui est os patris [omnis uirtus eoru3]
regendi ⁊ influendi super ista inferiora. Item ipse est qui
Aquas maris] que primo erant. diffuse [congregauit in
vnũ locum sicut in vtre] quia mare littoribus clausit et
coartatur [posuit etiam in concauitatibus occultis siue vis
ceribus terre abissos] .i. copiositates immensas aquarũ:
Quia autem tã potens est dominus. Timeat eum] timo/
re filiali [omnis homo ⁊ ab eo cõmoueantur] ⁊ si nó amo
re saltim timore omnes peccatores terre de statu peccati
ad penitentiam. Ideo ipsum timeant cuncta. Quoniaz
eius impio ⁊ iussu facta sũt] ⁊ sicut simplici volũtate sua
omnia creauit de nichilo ita potest ad nichilũ cuncta redi/
gere. Timendus etiam ⁊ laudandus est dominus quoniã
ipse est ita potens q̃. Dissipat] non tantum facta sed [con

UVA. BHSC. IyR_052

silia secreta [gentium] vt non habeant effectum secundū q̄ consiliatur sed secundū q̄ deus disponit/spūaliter dissipa/uit consilia volentiū dissipare legem christi [reprobat cogi tationes populorū] vt fecit de cogitationibus iudeorū q̄ cogitauerunt ipsum interficiendo nomen christianū extin guere de terra [q̄ reprobat consilia principū] tyrānorū in surgentium contra ecclesiam quia non est in potestate eo rum q̄ secundū intentum assequātur effectum sed in ordi natione diuina. [Consilium aūt domini] quod intelligimus incarnationis archanū quod ad consulendū humano gene ri constat esse concessum nulla etate dissoluitur sed [inceter nū stat q̄ dispositiones sapientie eius] non sunt mutabiles sed [insempiternū stant. [B]eata ergo gens cuius est domi nus deus eius] per ueram fidem q̄ verū cultum [populus quez elegit] electione predestinationis que infallibiliter cō sequetur effectum in possessionem perpetuam tanq̄ [here/ditatem sibi. Bene beata gens illa quia. [D]ominus de al titudine] sue maiestatis respexit oculo misericordie mittē do ei filiū suū incarnandū [vidit] misericorditer [omnes fi lios hominū pertinentes ad corpus filij sui amando q̄ ap/probando. [D]e habitaculo] assumpte humanitatis in qua habitat omnis plenitudo diuinitatis quod ab inicio in pre destinatione [preparatum siue dispositum est] ad salutem mundi cepit tamen in tempore esse per mariam virginem nascendo [respexit] misericorditer ut presit illis ad regen/dum omnes [qui habitant per omnes partes terre. Vere respexit omnes quia ipse est. [Q]ui finxit] siue formauit [omēs animas] in singulis hominibus ex nichilo per se ip sum non ex vna omnes nec ex sua substantia vt quidā he retici dixerunt q̄ ex hoc concludens ait [qui intelligit om/nia opera eorum] tam bona q̄ mala q̄ nō tantū opera sz etiam eorū cogitationes plene cognoscit. Ceterum colen dus est deus quoniam ipse est a quo omnis salus tam spi ritualis q̄ corporalis pendet ḡa. Non saluabitur rex per multam virtutem] sui exercitus nisi assistat sibi diuinū au xilium [q̄ gigas non saluabitur i multitudine virtū corpo/

UVA. BHSC. IyR_052

ris ui nisi diuina virtute sit adiutus. Equus etiam est fal lax ad salutem sepe fallit sessori suo q ita per habundãtiã fortitudinis sue sessor eius nó saluatur sed sepe eu3 ad rui nam q interitum terre collidit q ita superbia potentia mũ dane felicitatis fallit q ad interitum eterne dampnationis perducit. Cum ergo nullus in virtute sua saluatur vnde querenda est salus respondet prophetа q a deo dicens. Ec ce oculi dñi .i. respectus misericordie sue est qui saluat et protegit qui oculi sunt super timentes eum q amantes q nó super de se presumentes ut eos diligenter custodiat et in eis qui sperant nó in viribus suis aut meritis sed i mi sericordia eius. Oculi domini sunt super timentes eum. Ut tandé eruat eos a morte .i. a potestate dyaboli quod facit cum per indulgentiaz efficit liberos quos peccati dã nati fecerat esse captiuos q alat eos sempiterne veritatis pane nutriendo. Ideoq3. Anima nostra interim sustinet dominum patienter expectans promissioné eius q potest sustinere quoniaz dominus adiutor noster ad bonũ q pro tector contra malum noster est. Ideo sustinédũ. Quia tũc in alia vita cũ pro operibus premia suscipiemus ple ne letabitur cor nostrum in eo q interim sperabimus non in meritis nostris sed in filio suo sancto q benedico saluatori nostro qui cũctos saluat sperantes in se. Spera uimus quidé q ideo. Fiat misericordia tua super nos quẽ admodũ sperauimus iu misericordia tua non in potentia aut in iusticia nostra.

Psalmus. xxxiij. In quo de muta/
tione veteris sacrificij in nouum.
Vox prophete in persona omnium electorum.

Benedicã dominũ corde q opere in omni tẽpo/
re prosperitatis q aduersitatis nec pro aliquo
timore tacebo assidue temporibus oportunis.
laus eius in ore meo In domino laudabitur a
nima mea non in sapientia mundi aut sublimitatẽ verbo
rum sz in domino a quo est omne quod laudabile est i me

UVA. BHSC. IyR_052

laudiant hoc mansueti qui. s. temperãtiam habent omnium rerũ & letentur quia habent me sociũ laudantem et benedicentẽ ut sint participes remunerationis eterne. Et ideo propheta ex feruore caritatis subiungit o mansueti. Magnificate dñm mecũ laudando eum & predicando magnũ esse & exaltandũ predicemus cultuz nomnis eius recoꝛditer. Merito inuitaui vos ad magnificandũ deum quoniam plurimũ vtilitatis inde michi pꝛouenit. Exquisiui enim dñm in oratione & exaudiuit me & eripuit me hic a multis tribulationibus sed vniuersaliter eripiet ab omnibus in futuro cũ mortale hoc induerit imortalitatẽ: Quo circa. Accedite ad noui sacrifitii cõmunionem passibus mentis per cogitationem & deuotionem & illuminamini ab eo qui est lux vera & facies uestre non patientur repulsam in orationibus suis nec fꝛustrabuntur mercede sua. Vere accedentes cum deuotione ad eũ non confũdentur quoniã ego. Pauper spiritu clamaui in oratione & dominus exaudiuit me & ex oibus tribulationibus meis eripiet me in obitu transeuntem ad se. Saluauit quidez quia magni cõsilii angelus ihesus cꝛistus. Immittet splẽdorem sui luminis protegendo in circuitu timentiũ eum & eripiet eos ab omni impugnatione demonũ & hostiuz ceterorum. Hoꝛtans propheta fideles ad percipiendã sanctissimã cõmunicationẽ coꝛporis & sanguinis cꝛisti ait. Hustate dominici coꝛporis resuꝛrectionem & videte. i. intelligite quoniam suauis est dominus palato coꝛdis qui peccata dimittit & homines virtutibus oꝛnat & tandez cõfeꝛt vitam eternã & quia talis est beatus vir qui nõ in legalibus sacrificijs sed qui sperat in eo. s. domino miser q̃ sperat in se vel in hominibus sed qui in domino iam beatus est quia eum iam habet spe qui est omne bonũ. Quãuis aũt dominus suauis sit. Timete tamen dominũ timoꝛe filiali cauete offendere eum omnes sancti eius quoniã nõ est inopia timentibus deũ presentia enim cꝛisti per gratiam quã in se sentiũt timentes eum sufficit eis pro omni bono ymo alia bona eis dissipiũt nisi quãtũ necessitas exi-

UVA. BHSC. IyR_052

git. Non est inopia spūalis ⁊ veri boni timentibus deum sz [diuites] seculi superbi deū non timentes [eguerūt] mentali refectione [⁊ esurierunt] quia minime domini corpore satiātur/o q̄ multi magnas copias diuitiarū habent in seculo ⁊ saturati ventre qui pauperes sunt fide ipsa [inquirentes aūt dominū] toto corde fide ⁊ deuotione [nō minuētur perfecto bono] quia spūalia habebūt ad votū ⁊ temporale ad necessitatem. Nam cū diligimus dn̄m in ipso oīa reperimus vnus est qui queritur sed in quo omnia cōtinētur/o lucrū mirabile o compēdium singulare cur nos per diuersa fatigamus ad ipsum ergo vnanimiter festinemus post quem bona cūcta non queremus sed tenemus. Ne aliquis pretendat ignorātiam timoris dei propheta subiungit de hoc doctrinā dicens. Venite filij] per desiderium discipline [audite me et timorem] filialem [dn̄i] qui est iniciū sapientie sanctoruz [docebo uos. Quis est homo qui vult vitam] beatā in qua nullus moritur [et diligit dies videre bonos [prosperos ⁊ eternos in quibus iocūdetur cū sanctis in regno dei faciat supple quod sequitur. Prohibe liguaz tuam a malo] plasphemie detractionis infamationis ⁊ orationis [⁊ labia tua ne loquātur] deceptiones ⁊ falsitates cōtra proximū. Declina diuerte a malo] opere ⁊ [fac bonū inquire cū magno desiderio] pacem] que sūmum bonū est in hac vita ⁊ perseueranter [persequere eā] bonis operibus quousqz ad pacem eternam pertingas. Et hoc ideo quia Oculi] diuine pietatis cōtemplantur [iustos] tanq̄ spūaliter dilectos ⁊ [aures eius] parate sunt ad exaudienduz eos vt quod petūt de eis: Exposita iustoruz gratia conuertitur ad penas malorū. Vultus aūt ire] ⁊ idignationis dei [super facientes mala] ad punieudum eos ⁊ perdendū eos sic [vt non remaneat in terra inter iustos vlla eorū cōmemoratio. Vere oculi domini super iustos quoniā. Clamauerunt iusti] antiqui sicut abraham ⁊ ceteri iusti orando pro liberatione sua [⁊ dn̄s exaudiuit eos] promouendo ī bonis [⁊ ex omnibus tribulationibus liberauit eos] protegenda eos a malis spūalibus ⁊ aliquando etiā a corporali

UVA. BHSC. IyR_052

bus vt tres pueros in camino ꝙ danielem in lacu leonum ꝛc. Non est mirandū si dominus exaudit iustos quoniā Juxta est dominus] non loco quia deus non est localis ſz auxilio paratus ad ſubueniendū vel liberando eos uel virtutem patiētie tribuendo ad maius eorū meritū [ꝙ humiles ſpū ſaluabit] quoniā ipſorum est regnū celorū. Dico humiles saluabit non vtiqz ut nichil hic patiantur quia. Multe tribulationes iustorū] quia a dyabolo ꝙ ab inuidis hominibus siue ex propꝛijs passionibus sepe affligūtur hoc permittente deo ut per patientie meritum veniant ad maius premiū ſz in futuro [de omnibus hijs liberabit eos dominus] quando absterget deus omnē lactimam ab oculis sanctorū suorum. Interim in electis suis . [Ossa] .ſ. firmamenta fidei patientiaz ꝙ alias virtutes illesa finaliter [custodit vnū ex hijs non peribit in eis] non māsuetudo piram quia non murmur resonat non presentia per iniustitiam ymmo in patientia possidebūt aias suas. Non sic erit de malis quia. Mors peccatorum pessima] mors corporalis mala non quia est priuatio corporalis vite mors spiritualis que est priuatio vite gratie peior ꝑto vita gratie est melior vita nature/sed tamen nō est pessima quando peccator est in presenti uita in qua potest redire ad spiritualem per penitentiam sed mors gehēne est pessima/a qua non est possibilis reuersio ꝙ horū peccatorū potissime mors erit pessima [qui oderunt iustū] cristum dñz nostrū qui per excellentiam dicitur iustus. Mors aūt iustoruz non sic quoniam. Redimet dominus animas seruorū suorum] precio mortis sue quoniā qui in ipsum recte credidit a peccatorū debita captiuitate redimentur [ꝙ non deliquet] finaliter qui spe caritate formata [sperant in eo] in quo est remissio peccatorū.

Psalmus. xxxiiij. In quo de christi passione.

Vox cristi ex parte humanitatis conquerētis de iudeis ꝙ ultionē expetētis de eorū i hūanissima persecutiōe ait

UVA. BHSC. IyR_052

Judica domine] iudicio cõdempnationis iude/
os [nocentes me] reddendo eis secundũ opera eo
rum [q expugna deuince expugnantes me] iniu
te. Expugna inq̃ q ad hoc. Apprehẽde arma]
pro me ad impugnãdum dando nobis virtutes quibus inimicos arceamus q opprimamus [q scutũ] ad protegendum dando nobis virtutes quibus possimus ictus inimicorum repellere exsurge manifeste [in adiutoriũ michi] presentialiter michi succurre. Euagina gladiũ] ire tue in iudeos mitte. Titum q vespasianũ quibus perdantur in vindictam meã [conclude eos] tanta hostiũ multitudine ut nec vnus quidez de ciuitate egredi uel ingredi possit sed ibi fame cõsumãtur [qui persequũtur me] fac manifestũ per effectum [anime mee q tu es salus] eius. Confundãtur] confusione mala [q timore horrescant] qui satagunt auferre vitã meã Auertãtur] adeo ut sint [retrorsuz] non valẽtes perficere quod intendunt sed deficiãt i posterius [q confundãtur] de peccatis suis [cogitantes mala contra me. Fiãt tanq̃ puluis] vt sicut puluis non potest resistere ventis ita nec ipsi hostibus [q angelus malus] vbicũbz fuerint sẽper eos [affligat q eis dominetur. Fiat uia eoruz tenebrosa] ut non videant quo fugere possint [q lubricosa] vt fugiẽtes cadãt [q angelus domini persequens eos] q cogens ut facileca piantur. Et hoc ideo. Quoniã sine causa] cuz nichil mali eis feciſſem [absconderunt michi] iudei [insidias] latẽter sicut auceps cũ rethe insidiatur aui vt me occiderẽt [q sine aliqua eorũ vtilitate exprobrauerũt animã meam] obprobria michi mendaciter inferẽtes. Laqueus captiuitatis] per romanos principes [quem ignorãt veniat illis q fraus quã apud se] occulte disposuerũt [ut me occulte q improuise caperẽt [apprehendat eos] q subito q improuise capiãtur [q in laqueũ eũdem mortis] quem michi moliebantur [cadant ipsi. Hec predicta illis fient Anima aũt mea] in domino a malis oibus liberata [exultabit in dño] recõgnoscẽdo a deo suscepta beneficia [q delectabitur] i saluatione qua saluata est in resurrectione. Letabuntur] etiam mei inte/

UVA. BHSC. IyR_052

surrectione mea quoniam [omnia ossa] .i. apostoli ⁊ predi catores fortiora membra corporis mei letabũtur gratias agẽtes q̃ post resurrectionẽ vbiq3 terrarũ laudabũt ⁊ p̃dica bũt [dicentes dñe quis similis tui] nullus. Quoniam tu es. [Qui eripuit] genus humanũ cui non erat adiutor [de potestate dyaboli ⁊ membrorum] qui naturaliter fortiores sunt homine ⁊ idem genus humanũ [egenum] sapientia [⁊ pauperem] virtutibus [eripuit] a potestatibus tenebrarum quarũ tãta est potestas ut possent [diripere] pauperes tuos nisi tu adiuues. Surgentes testes iniqui] sicut principes iudeorum ⁊ inducti ab eis [interrogabant me] vt possent extorquere aliquod verbum aut factum dignũ reprehensi/ one quod scientia approbationis [ignorabã] :i. quod nunq̃ sciuissem facere. De ipsorũ ingratitudine subiungẽs ait. Retribuebant michi mala pro bonis factis] tam in vete ri testamento q̃ in nouo ego attuli eis vitam ipsi mortẽ retribuerũt ego honores ipsi cõtumelias ego medicinã ip si vulnera cũ tamen cibus meus esset fides ⁊ salus eorum in omnibus hijs retribuebãt [sterilitatẽ anime mee] quia in eis fructum fidei reperire non potui. Illi retribuant michi mala. Ego autem cum michi molesti essent] et in me seuirẽt [indutus cilicio] carnis humane similis alijs ho minibus non exercui potẽtia diuinitatis in eos sed magis quasi vnus de peccatoribus reputatus omnia patiẽter su stinui. [Affligebar] in anima mea [ieiunio] illo q̃ nulla bo na opera in iudeis inuenirẽ que in epulas spirituales assu merem qui tamen esuriebã ⁊ sitiebam salutẽ eorũ ⁊ nichi lominus [oratio mea] ex quo detestabiles iudei suscipere non merentur in secretum pectoris mei vnde fuerat egres sa remeabat. Licet michi molesti forent iudei ego tamẽ Sic michicõplacebam] in eis habendo me ad eos sicut ad proximũ ⁊ sicut ad fratrem quãdo eos docebaz ne delin/ querent quando pro ipsis in cruce positus supplicabam ⁊ tamen cuz nollent cõuerti ego sic humiliabar quasi pater [lugens] filiũ ⁊ [contristatus] de morte filij mei sicut affli gebar de perditione eorũ. Hijs non obstantibus ipi iudei

UVA. BHSC. IyR_052

ingrati ꝙ maliuoli iperia libertate [letati sũt] in hijs que michi aduersa fuerũt [cõuenerũt in vnã prauã volũtatẽ] vt me cõprehẽsũ crucifigerẽt parata sũt sup me varia tor mẽta ꝙ ignorabã quare hoc michi faciebãt q̃a. s. nõ pro/ merui. Dissipati sũt] i. dissoluti ꝙ attoniti visis miracu lis in passione dñi sol tenebras accepit: terra tremuit: ve lũ tẽpli scissũ est: nec tñ pre duricia cordis [cõpuncti sũt] de sua iniq̃tate ad penitẽtiã: sed [tẽptauerũt me] dicẽtes si fi lius dei es descẽde nũc de cruce [ꝙ subsanauerũt] deridẽtes [me] dicentes. Vach qui destruis tẽplũ ꝙ i tribus diebus rehedificas illud ꝛc. frẽduerũt super me dẽtibus suis feri no ꝙ bestiali more in me seuiẽtes. Hec michi illi faciũt sed o. Dñe quãdo respicies me] oculo tue pietatis ꝙ mi sericordie vt me resuscites. ozo non diu differas sed [resti tue] tercia die [aiam meã] corpori meo [propter maligni tatẽ indeorũ] qua me morte volũt concludi ꝙ detineri ꝙ a superbia eorũ qui vt leones seuiũt libera [vnicã meã] .i. carnẽ meã q̃ licet sit similis aliorũ hominũ carni vni ca dicitur/ quia de virgine/ quia sine peccato/ q̃a vnita fi lio dei. Restitue dico aiaz meã ꝙ si hoc feceris. Lauda bo te] gratias agẽs [in ecclesia magna] q̃ de oibus gẽti/ bus collecta est [ꝙ in populo graui] ponderatũ virtutibus ac grauẽ ꝙ honestũ bonis operibus ꝙ stabili per virtutez quẽ. non mouet ventus tẽptationis [laudabo te]. Non supergaudeant michi] non letẽtur super me [qui aduersã tur michi] ini quiq̃si victores: quod facerẽt nisi mortuus resurgerẽ qui oderunt me [sine causa ꝙ annuũt oculis] nu tibus ꝙ signis me diligere simulãtes vel alios cõcitãtes ꝙ prouocãtes ad. derisionẽ mei. Vere annuũt michi oculis vt ypocrite ostendentes nefanda dolositate vultu ꝙ ver/ bis quod non habent in corde. Quoniã michi quidẽ pa/ cifice loquebantur] dicentes. Magister scimus quia ve/ rax es ꝙ viam dei in veritate doces ꝛc. hec ꝙ similia ver ba pacifica sunt sed sub adulationis figura dolum conti nebant [ꝙ in iracundia graui quã de terra non perdenda habebãt] .s. ne perderẽt locũ ꝙ gentẽ loquẽtes [dolos cogi tabãt] quomodo me occiderẽt. Et dilatauerũt] i passione

UVA. BHSC. IyR_052

[super me os meū] nō iā ānuētes oculis sed libera ⁊ aperta voce mortē inclamātes crucifige crucifige eū. O scelestc facinus negauit iudex fieri quod populus clamabat impleri cōsequeter in ipsa morte [dixerūt] insultādo ⁊ irridēdo [euge euge] iā viderunt oculi nostri facta tua ⁊ mirabilia ꝙ nichil sūt aut dolosa: vidimus iā ꝙ de te desiderauimus efficere vt suasor plebis cuz latronibus in cruce pēderes. Vidisti dñe impietatē eorū] q̄ crudeles sint illi michi vidisti eorū nequiciā ⁊ meā innocētiaz ⁊ ideo [ne sileas] sed profer sententiā [ne discedas a me] in passione subtrahēdo michi auxiliū. Non discedas a me dñe sancte patet sed potius. Exurge] ostendēdo potentiā tuā q̄ dormire videris dissimulando ⁊ [intende iudicio] quo iudicatus sū a iudeis ⁊ considera quale iudiciū sit: iudiciū sine iure tormenta sine scelere mortē sine peccato [dñe deus meus intēde in causaz meā] pro qua patior que pia est q̄a pro redēptione humani generis patior ⁊ morior non pro peccatis meis. Iudica me secundū iusticiā tuā] q̄ non cōdēpnat innocētes sed impios: ⁊ ostēde me iustū ⁊ innocētē faciēs me tercia die resuscitari [⁊ non supergaudeant michi] quasi victores in causa qui gaudēt me cōprehēdisse ⁊ morti tradidisse. Oro insuper. Non dicant in cordibus suis euge euge anime nostre] .i. bñ bñ ē nobis q̄a fecimus quod voluimus occidimus ostēde eis me tercia die resuscitando ꝙ nichil fecerit ⁊ vt non gaudeāt dicētes [deuorauimus] ⁊ extinximus nomē eius. Sed potius ī clarificatione resurrectionis mee. Erubescant] tanq̄ frustrati intentione sua pessima [timeant omēs simul] penā ⁊ repentinum interitum [qui gratulantur malis meis. Induantur confusione] hic [⁊ erubescentia] sine timore ex omni parte [qui maligna loquuntur sup me]. Econtra orat cristus pro fidelibus adherentibus sibi dicens. Exultēt] exterius [⁊ letētur] īterius [q̄ volūt iusticiā meā] imitari [⁊ dicāt sēper magnificetur dñs q̄ diligunt pacē] quā ego seruus dei posui mea morte inter deuz ⁊ hoīem. Et lingua mea] .i. sācti mei per quos q̄si per propriā linguā meas in ecclesia denūcio volūtates [meditabitur ius

UVA. BHSC. IyR_052

ticiã tuã] nouã legẽ predicãdo q [tota die] presentis vite [te laudabilẽ in ecclesia annunciabit]

Psalmus. xxxv. in quo ostenditur mala nobis bona vero attribuenda esse deo.

Duo sũt genera pecantiũ vnũ quod credẽs legi p ifirmitatẽ tñ carnis q̃ sũt iussa legis nõ cõplet Aliud est genus peius. s. audax quod sibi proponit libera mẽte peccare q̃ de isto propheta loquẽs ait.

Dixit iniustus] .i. deliberauit q̃ statuit [in corde suo] q̃ decreuit apud se vt delinquat vt semper peccet obduratũ cor habẽs q̃ hoc ideo [quia nõ est timor dei] qui ẽ frenũ peccanti [ante oculos eius] Et hoc patet. Quoniã dolose egit i cõspectu eius] q̃a cũ sciret deũ oĩa videre timore tñ eius postposito q̃ lege eius contẽpta deliberauit in corde suo peccare quare cũ propria volũtate nullo impellẽte peccet [iniq̃tas eius odio habetur] apud deũ ad vindictã sẽpiternam. Verba oris iniusti siue iniq̃] .s. iudei vel heretici cuiuslibet [plena sũt iniquitate] quo ad aperta mala [q̃ dolo] quo ad occulta q̃ hoc ideo q̃a [noluit intelligere vt bñ ageret] sed a vero itellectu suo vicio declinãs puersis erroribus polluit q̃ ideo veniã nõ meretur. Iniq̃tatẽ] longe deliberatiõe [meditatus est] in secreto cordis sui dedit se studiose omni generi peccati [maliciã autẽ] omniũ criminũ matrem [non odiuit] sed dilexit. Propheta ostẽdẽs bona omnia a deo esse inq̃t. Dñe in celo. i. celestibus viris specialiter [ẽ misericordia tua] vbi copiosius dona a te emanauerũt hoc eni bonũ quod habẽt vt. s. sint celestes viri altitudie contẽplationis nobilitate cõuersationis q̃ sãctimonia vite nõ ẽ ab eis; sz a te. similiter a te ẽ q̃ amplior [noticia veritatis veniat p reuelationẽ ad doctores p quos tãq̃ p nubes pluẽtes] verbis corruscãtes miraculis ymbrẽ salutis. emittis vt fideles fructũ dẽt fidei q̃ steriles fuerãt aridate peccati. Justicia tua] .i. istitui maxime q̃ apostoli

UVA. BHSC. IyR_052

qui capaces diuine iusticie deuotis vsibus extiterunt [si/
cut montes dei] qui a solis ortu radios noue lucis exci/
piunt ⁊ ad conuallesterrarū refusa claritate trāsmittūt
[iudicia] q̄bus horū misereris ⁊ hos excecas sūt incōpre
hēsibilia ⁊ inscrutabilia ad modū [abissi] Sub tua proui
dētia est status tā hominū electorū q̄ reproborū. Salua
bis] hos. s. reprobos salute corporali tantū nature neces
saria comuniter prouidēdo: electos vero spiritualiter ani
mas eorū saluādo O deus [quēadmodū multiplicasti mi
sericordiā tuā .i. q̄ incomprehensibiliter ⁊ mirabiliter
multiplicasti. Filij hominū] vero rationabiliter viuētes
specialiter in protectione spirituali tua [sperabunt] se re/
cepturos eterna bona que [alarū tuarū] .i. veteris ⁊ no/
ui testamentorū testimonijs describuntur. Merito spe
rabūt iusti in protectione tua quoniā habūdāter ⁊ delicio
se reficis eos Inebriabūtur .i. saciabūtur eni sine fastidio
[ab vbertate domus celestis glorie ⁊ torrēte copiose de/
lectationis tue potabis eos] Quod facere poteris o xp̄e
Quoniā apud te est fons vite] indeficiēs [⁊ i lumine] glo
rie tue eleuati ⁊ confortati [videbimus lumen] tue diui/
nitatis. Pretende] ⁊ longe lateq̄ diffūde [misericordiam
tuā] recte in te corde firmissimo [credētibus] vt in isto se/
culo sub dñi pietate degāt ⁊ iusticiā .i. vite rectitudinem
hijs qui dirigūt se ad voluntatē tuā vt quod bene volūt
perficiant. Pretēde dñe misericordiā vt. Non veniat mi
chi pes superbie] superba affectio nulla mentis elatio mi
chi surrepat [⁊ manus peccatoris] .i. dyaboli impulsio si
ue tēptatio [non moueat me] a statu rectitudinis ⁊ salu/
tis. Bene dixi non veniat michi pes superbie quia. Ibi
ceciderūt] quasi de alto in profundā foueā corruētes oēs
[qui operantur iniquitatē] omnes eniz in superbie vicio
cadunt quia dñi iussa contēpnunt vt primus angelus ⁊
primus homo qui [expulsi sunt] angelus de celo ⁊ homo
primus de paradiso nec potuerunt stare q̄a dñs expulit
eos cui nemo resistere potest.

Psalmus. xxxvi. in quo ostenditur
prosperitas malorū contēpnēda.

UVA. BHSC. IyR_052

Fuerũt qui murmurabãt de flore malorũ ꝙ de labore bonorũ quasi omnia casu regantur contra hunc errorẽ occurrit propheta inquiens.

Noli inuidere male agẽtibus in suis operibus
n vt eadẽ facias aut inuidere prosperitati eorũ
vt illã concupiscas nec amaueris faciẽtes iniq̃
tatẽ sequendo eorũ conuersationẽ q̃a licet eorũ natura
sit diligenda iniquitas tñ eorũ odio habenda est. Ideo
ne emuleris. Quoniã tanq̃ fenũ gloria ꝙ prosperitas
malorũ velociter arescet ꝙ quẽadmodũ viriditas herba/
rũ cito decident quasi diceret breuiter durabit sicut ista
breuiter durant. Noli ergo vir iuste malorũ prosperita
ti inuidere sed. Spera in dño hoc introitus fidei hoc ini
ciũ salutis est ꝙ fac bonitatẽ q̃a fides sine operibus mor
tua est ꝙ inhabita per confessionẽ fidei ecclesiã nõ. recedẽ
do ab ea ꝙ pasceris ad saturitatẽ ꝙ suauitatẽ perhennẽ di
uitijs spiritualibus eius quarũ thesaurus est ipse chris
tus cuius beata visio est eterna sanctorũ omniũ refectio.
Delectare ergo non in desideriis carnis nõ in rebus trã
sitorijs seculi sed in dño pone omnẽ delectationẽ ꝙ dulce
dinẽ ac desideriũ mẽtis tue in eo cõstitue vt suauis sit ti
bi recordatio eius vt ames quẽ times spreta mũdi iocũ
ditate ꝙ dabit tibi petitiones cordis tui quas. s. spiritus
rationalis petit. s. bona gratie ꝙ virtutis. Quas vt det
Reuela explica in oratione tua vitã tuã desideriũ tuũ
dño indica quid pateris quid velis dilectionẽ eius petẽ
do ꝙ cõfide i eo q̃ retribuet tibi ꝙ ipse faciet illud quod
speras ꝙ confidendo expectas. Faciet quidẽ quoniã. E
ducet in publicũ opera iusticie tue quasi lumẽ aliis i exẽ
plũ virtutis ꝙ lq̃ secundũ habitũ iusticie tue iudicas faci
enda faciet prosperari vsq̃ ad perfectionẽ iusticie debitã
sicut ascẽsus solis perficitur i meridie ꝙ faciet clara ꝙ lau
de digna in cõspectu hoim sicut meridiẽ que est clarior ps
diei interi vero subditus esto deo ei humiliter ꝙ deuote
seruiẽdo ꝙ ora eũ pro te pie ꝙ pseuerãter ꝙ cõseq̃ris itẽtũ

UVA. BHSC. IyR_052

Noli indignari in hoie q̃ prosperatur i mũdo isto/ vt velis imitari eũ nõ te terreat impij felicitas q̃a brevis est noli etiã imitari/hominẽ faciẽtẽ iusticias/psequentẽ iustos libere ꝛ impune licet videatur prosperari in malicia sua Sed tu. Desine ab ira/ne irascaris de flore malorũ q̃a inde iraſci ꝛ indignari ẽ contra dñm murmurare ꝛ prope blaſphemare/ꝛ derelinq̃ indignationẽ noli indignari/ de prosperitate malorũ/vt cõformes te eis mala faciendo/ Quoniã q̃ mali sũt/ꝛ si modo floreant/proiciẽtur tũ in futuro extra terminos terre/viventiũ/sustinentes aũt/.s.qui aduersa ferunt ꝛ presentia despiciunt propter/dñm/q̃ nõ fallit ꝛ oia potest/ipsi hereditabũt terrã/viuẽtiuz. Sustinẽtiã aũt istã non longissimã putes quoniaz. Adhuc pusillũ/.i.parũ tẽporis/restat/non ergo tedeat te/ꝛ nõ erit ipius/pro quo genus subtractuz de medio/ꝛ q̃res felicitatẽ eius ꝛ non inuenies/ quia euanuit. Mãsueti aũt/qui patiẽter expectãt bñplacitũ dñi q̃ cor suũ in puritate possident/hereditabũt terrã/ viuentiũ/ꝛ delectabuntur in multitudine/superne pacis q̃ est perfecta vbi nulla guerra nulla seditio nulla discordia sed req̃es opulenta. Tũc in futuro erit pax iustis sed nec bellũ quoniã. Peccator dolens/de bono virtutis iusti/obseruat/occultis insidijs si aliquid possit habere cõtra eũ siue vt capta oportunitate eũ alliciat ad cõsimilẽ vitã:ꝛ si nõ potest allicere motus ad irã/stridet super eũ dẽtibus/malicie vt furens belua vt quẽ non potest subuertere conatur occidere. Peccator aũt sic faciet:sed dñs faciet ꝛ ostẽdet/eum irrisibilem/ꝛ dignum obprobrio iudicabit quia ab intento fraudabit eum/quoniam prospicit q̃ veniat dies/retributionis/eius/. Merito dominus irridebit tales quoniã. Gladium/ multiplicis persecutionis manifeste/euaginauerunt peccatores/aduersus sanctos ꝛ quãdo sic non proficiunt/intenderunt arcum suum/.i.dolos quibus occulte noceant. Intenderunt arcum. Vt.decipiant/dolis pauperem cristi ꝛ humilem spiritu ꝛ euagi/nauerunt gladium/vt trucident/cõstantes/ꝛ firmos in fide xpi/vt martires q̃/recti sũt corde/ꝛz carne trucidãtur

UVA. BHSC. IyR_052

Gladius eorum intret in corda ipsorum] .i. moriantur morte quã aliis parauerũt [q dolus q insidie eorũ] siue potestas nocendi [frustrétur ne valeant adimplere quod male cupiunt] Bene dictũ est superius noli emulari in hoie qui prosperatur in tebus huius seculi. Quoniã melius est modicú iusto] cũ iusticia [ꝙ multa in peccato] melior eni est pauper cũ timore dei ꝙ thesauri magni. Vere melius est. Quoniã brachia] .i. potestas q fortitudo q̃bus impij presumunt [conterentur] in futuro q diuitie in quibus confidebant [iustos autẽ confirmat dñs] ne a bono virtutis moueãtur in prosperis vel aduersis. Cõfirmat autẽ iustos dñs. Quoniã nouit dñs] noticia approbationis [opera] virtutũ q̃ iusti fecerunt q q̃a [sine macula] sũt [hereditas eorũ ineternũ erit. Non confundẽtur] in die iudicij sed honorabuntur quia tunc eis dicetur venite benedicti patris mei: sed impij [cõfundẽtur] quibus dicetur Ite maledicti in ignẽ eternũ q tunc impij esuriẽt per carentiã omnis boni [Justi autẽ saturabũtur] per adeptionẽ sumi boni sacietate eterna q quia dominus iusticiam exercebit in peccatores: vere peccatores peribũt. Peribũt quidẽ peccatores. Quoniã inimici dñi mox vt honorificati fuerint q exaltati] honoribus q potentia [quẽad modũ fumus] qui quãto magis ascendit tãto citius euanescit statim [deficient]. Deficient merito peccatores quoniã. Mutuabitur peccator q non soluet] quando dei verbũ audit q non illud suis operibus implet: quãdo dei diuersa beneficia recipiat q nullã gratiarũ restituit actionẽ: sed cõtra proteruus q tãꝙ nichil acceperit sẽper ingratus ẽ [iustus aũt] ꝙ̃is hic pauca suscipiat pia deuotione plura [restituit largiter] in oibus gratias agẽs miseretur pauperibus q distribuit eis si habet rerũ facultatẽ quod potest si nõ habet dat beniuolentiã dat cõsiliũ vel saltem orationẽ. Ideo miseretur iustus q dat q̃a scit ꝙ Bene dicẽtes] ipsi deo gratias de oibus bonis susceptis agẽtes nõ solũ verbis ꝫ vita [hereditabũt terrã] viuẽtiũ [maledicẽtes aũt] tã lingua ꝙ vita vt blasphemi q dei legibus inobedientes a iustorum promissa beatitudine disperibunt

UVA. BHSC. IyR_052

Dominis iusti gressus a dño dirigentur vt non decli/
nent a rectitudine iusticie qui iam corde directus fue/
rat viam dñi cupiet sequi saluatorē amando qui est ve/
re nostra via veritas ⁊ vita. In qua via domini. Cuz ce
ciderit iustus etiaz p peccatum mortale non collidetur
irreparabiliter siue per desperationem :sed redit per pe/
nitentiam si sit de predestinatis quia dominus supponit
manum misericordie sue reducendo eum per penitentiā
ad gratiā. Nam vt ait propheta. Junior fui eteniz se/
nui ⁊ non vidi justū derelictū a deo finaliter nec imitato
res iusticie illius querentes panē temporalē in egestate
existentes q̄tum ad vetus testamentū ⁊ hoc cōmuniter:
q̄tum vero ad sensū spirituale tales non querunt panez
spiritualē.s. delectationē bonis operibus coniunctaz sine
participatione sapientie ⁊ iusticie cristi: quia talis panis
presto est querentibus ipsū. Vere iustus nō eget. Quia
omni tempore miseretur affectu misericordie iniuriā pa
cientibus ⁊ cōmodat. Unde diues est de doctrina de pie
tate de iusticia de patientia ceteris q̄ bonis quibus frui/
tur mens illa sanctissima: ⁊ semē bonorū operum eius
siue imitator fidei eius in benedictione glorie erit audi/
ens Venite benedicti ⁊c. Et ideo tu quicunq̄ es. De
clina a malo .i. a peccato obseruando precepta negatiua
⁊ fac bonum obseruādo precepta affirmatiua ⁊ per hoc
inhabitabis cū deo in eterna beatitudine ī seculū seculi
Et hoc ideo. Quia dñs amat iudiciū .i. eq̄tatē iustuz
eni est ⁊ equū vt ipse auctor iusticie nō derelinquat eos
qui eius eligūt precepta cōplere nō ergo derelinquet sāc
tos suos sed in eternū cōseruabūtur. Et cōtra. Iniusti
puniētur pena eterna ⁊ imitatores eorū peribūt cū eis:
iustis in eternū saluatis ⁊ cū dño permanentibus. Justi
aūt hereditabūt terrā viuentiū ⁊ inhabitabūt in seculū
seculi super eā. Merito iusti hereditabunt terrā quoniā
Os iusti sapientiā q̄ é de deo ⁊ eternis loq̄tur proceden
tē ex corde: recte sapiat ⁊ lingua eius q̄ sentit de deo cuz
iudicio ⁊ discretione proferet ad instrutionē aliorū. Nō

UVA. BHSC. IyR_052

solum in ore iusti est. Lex dei: sed in corde ipsius est per iugem meditationem q quia lex dei peccare uetat q bona facere docet ideo non declinabunt gressus eius a via iu/sticie per quãcũqz demonis ant hominis suggestionem. Gressus iusti non supplantabũt tamé. Cõsiderat peccator iustum callide insidiando vt occasione accepta ei nocere possit quia iustus grauis est ei ad uidendũ quia dissimilis est alijs vita eius q ideo per inuidiam querit oportunitatem mortificare euz corporaliter vel spũaliter. Sed iustus defenditur quoniã. Dñs non dereliquet eum totaliter in potestate impij vt ei consentiat licet ad horã impii habeant potestatem super iustos in corporibus nó tamen semper: super animas aũt nullaz habent nec dãpnabit eũ cum audiet causã eius in futuro iudicio licet ab hominibus reprobis hic false reus q morte dignus iudicetur. Tu ergo vir iuste non deficias in tribulationibus: sed. Expecta patienter dominũ qui iudicabit te q ne in vacuum expectes interim custodi mandata eius q exaltabit te hic meritis bonorũ operum ampliando ut hereditate firma possessione capias terram superne patrie quam nemo ualet nisi bene meritus adipisci cuz perierint peccatores videbis audiens quod dicetur eis discedite a me maledicti. ac. Peccatores quidem certe peribũt naz. Vidi ipiũ .i. peccatorem supra statum sue conditionis q supra humanũ modum potentia q honoribus seculi eleuatum sicut cedri libani que sunt maxime alte. Et transiui mente ad nouissima sua cõsiderando q. Ecce non erat iste qui sic intumuerat q reduxi eum ad memoriam q non est inuentus splendor pope eius q vestigiuz superbe glorie eius in dignitate in diuitijs q amplitudine familie quia locus eius cuz eius prosperitate dissoluitur cũ totius orbis corruptibilis gloria terminetur. Et ne ad impiorũ similitudinem tu pereas. Custodi innocentiã vite quantum ad deum iudica equitatem iuste cum proximo agendo quoniam bona opera eius qui pacifice vixit qui .s. belluz q impetus viciorũ in se cõprimit non pereunt sed post banc

UVA. BHSC. IyR_052

vitam viuunt remunerata ꝙ premiata felicitate eterna. Econtra erit de impijs quoniã. Iniusti] simul cum suis operibus [disperibunt] traditi flammis eterne perditionis [ꝙ reliquie eorũ] .s. diuitie ꝙ fama [simul interibunt] quoniam superueniente interitu eorũ falsa laus ꝙ fragilis dissoluetur. Salus autem iustorum a domino] non aliunde ẽ Ipse eni est salus nr̃a [ꝙ protector eorũ in tempore tribulationis] .s. presentis ne etiam corporaliter opprimantur nel tempore tribulationis futuri iuditij quia ex ipsa eripiet iustos. Et adiuuabit eos dominus] eis ad perseueratio nem boni cooperando [ꝙ liberabit eos] de omnibus angustijs eruet eos ne fides eorũ peruertatur a dyabolo ꝙ ministris eius [ꝙ saluabit eos] in futuro deducendo ad gloriam [quia sperauerũt in domino] hec enim salus debetur hijs qui spem suam in dei pietate posuerunt.

Psalmus. xxxvij. In quo docetur fidelis penitens memoriã peccatorũ habere vt lugeat preterita et caueat futura. Vox cuiuslibet penitentis.

Domine ne punias me secundũ rigorem tue iustitie] quia hoc esset iportabile sed magis secundus temperamẽtus misericordie tue [nec in ira corripias me] peto corrigi sed non in ira aut furore talis enim est correctio tãtus ad vindictã sed bene correctione que est ad emendationem que est ex misericordia ꝙ cũ pietate. O dñe ne arguas me in furore tuo quoniaꝫ sufficit tibi post multa quibus vehemẽter affligor [Quoniaꝫ multe molestie ꝙ miserie anime] et corporis quas ex adam in vindicta sui peccati excepi sicut sagitte intime [infixe sunt in me] ꝙ per manum tuã punientem firmate sũt non ad horã sed vsqꝫ ad finem huius miserabilis vite. O domine ne punias me in furore quia satis sum sagittatus tot enim miserijs subditus sum [vt non sit sanitas in carne mea ab instantia vindicte tue] in adam ꝙ in me iplete [nõ est pax i interioribus viribus anime mee] quia car/

UVA. BHSC. IyR_052

nis viciis inpugnatur ⌊ꝛ hoc tamē propter peccata mea⌋
Et apertius exponens mala sua ait. Quoniā iniquita/
tes mee inualuerunt super me⌋ dñando ut anima mea vi/
cta succūberet que⌊sicut onus graue grauiter deprimunt
me⌋ ad terram ne me erigere possiz. In hoc etiā afflictus
sum ꝙ. Plage peccatorū⌋ per baptismū ꝛ penitentiā sal
uate⌊cōputruerūt⌋ in cogitatione mea delectando me in il
lis⌊ꝛ corrupte sunt⌋ exterius ad actum perducendo ꝛ hoc
propter stulticiā meam multū enī insipiens est qui semel
sanatus iterum sponte recidiuat. Et quia putruerūt ci/
catrces mee. Multis miserijs afflictus sum⌋ ꝛ peccatorū
meorū pondere⌊curuatus vsqz ad mortem tota uita mea
contristatus⌋ indignuz me esse iudicans erigere oculos ad
celum incedebam. Contristatus sum. Quoniā sensuali
tas seu carnalitas mea ipleta est illusionibus⌋ que a dya/
bolo varijs temptationibus fatigatur ꝛ per hoc iterū ⌊nō
est sanitas in carne mea⌋ quam dyabolus affligit. Hinc.
Afflictus sum nimis⌋ ita ut nichil in me liberū sit a ca/
lamitate ꝛ ideo vehementi gemitu cordis mei dolebaz me
peccasse. Quod tu quidem nosti. Quoniam ante te⌋ quē
nullū latet secretū est ⌊omne desideriū meū ꝛ gemitus me
us⌋ pro peccatis meis⌊a te non est absconditus⌋ sed exau/
ditus quia pius es cum non pro terrenis sed pro anime li
beratione soluatur. Inde dolor ꝛ gemitus quia. Cor me
um conturbatū est in me⌋ quia mens mea succubuit pas/
sionibus ꝛ ita pacē suam amisit ⌊dereliquit me virtus me
a⌋ robur pacientie⌊ꝛ lumen oculorū meorū⌋ .i. ratio imꝑ
turbati iudicij ergo⌊non est mecū⌋ propter ingentes mole
stias quas sustineo Vox christi.
Amici mei ficti ꝛ cogniti mei iudei aduersum me appro
pinquauerūt⌋ corpore ut me cōprehenderent ꝛ consilijs ac
dolis ⌊steterunt contra me⌋ perseueranter ut me occiderēt
Apostoli. Qui⌋ ante passionem ⌊iuxta me erant de longe
steterūt⌋ quia relicto me omnes fugerūt timentes mori et
iudei⌊qui inquirebant vitā meā⌋ perdere ⌊vim faciebant⌋
violenter me captū trahentes ad principes sacerdotū. Et

UVA. BHSC. IyR_052

iudei. Qui inquirebant mala michi] crimina. s. que oppo
nerent non inueniẽtes [locuti sunt falsa] fingentes contra
me falsa testimonia [⁊ dolos tota die meditabantur] ut ac
cepta occasione romane potestati me traderẽt Ego aũt tã
q̃ surdus non respondebã quasi nõ audirem] maledicte et
irrisiones eorũ [⁊ sicut mutus non aperiens os suũ] paci/
enter omnia sustinui. Non solum non audiebam: sed.
Factus sum sicut homo qui audire nõ posset nõ habens ĩ
ore suo redargutiones] tanq̃ nescirẽ ⁊ non haberem quod
eorũ blasphemijs respondere possem cum vtiq3 eos mani
feste valuissem redarguere. Ideo tacui ĩ passione ideo om
nia pacienter sustinui. Quoniã inte domine] iusto iudice
[speraui] qui potes tristitiam in gaudiũ cõmutare sciens
q̃ cũ videris nullã causam mortis esse in me [tu exaudies
me dñe deus meus] ut me resuscites. Ideo tu exaudies.
Quia dixi] in oratione mea te deprecans ut cito resurre
ctione me clarificares [ne] iudei [inimici mei gaudentes]
insultarent michi si me morte detineri viderẽt quare oro
exaudi me. Item ideo quia [dũ pedes mei] discipuli mei in
firmi [cõmouentur] ad casum vacillantes ⁊ titubãtes ĩ fi
de si cito non resurgam [super me magna locuturi sunt]
multi insultantes ⁊ gaudentes de casu meo. Non recuso
o pater/cedi ⁊ crucifigi pro salute totius mũdi. Quoniã
ego in flagella paratus sum]. i. preordinatus a te et ideo
hec flagella patior spõte tue voluntati me conformans [et
dolor meus in cõspectu meo] est michi pater [manifestus]
est michi dolor quem patior intelligo eniz me pati nõ pro
culpa mea sed tua dispensatione. Ideo etiam in flagella
paratus sum. Quoniam iniquitatem meam] in causam
esse cognosco sicut ⁊ aliis [pronũciabo]. [ego cogitabo o/
peram dando qualiter peccata totius mundi mea passione
absoluam. Cum tanta patior. Inimici mei tamẽ viuũt
⁊ prosperantur omni sanitate gaudẽt [confirmati sunt]. i.
roborati [super me] persequendo [⁊ multiplicati sunt qui o
derunt me iniuste]. s. sine culpa mea. Oderũt me certe ĩ
ique quoniã. Retribuerũt mala michi pro bonis] odium

UVA. BHSC. IyR_052

pro dilectione mortez pro vita quã multis eorum contuli detrahebant michi dicentes non est salus illi in deo eius q hoc nulla alia causa nisi quoniã sequebar bonitatem q tamen felix conscientia cui non potest imponi nisi ꝙ seruat legez dei sui. Ne derelinquas me dñe deus meus voluntati infidelium me exponẽdo ne discesseris a me sz potius mecũ permane ut me facias resutgere. Intẽde in adiutoriũ meũ domine deus qui me ad salutem humani generis incarnari q pati misisti.

Psalmus. xxxviij. In quo docetur vir iustus inter blasphemos q iniquos lingue continẽtiaz seruare certamina rixas opprimere. Loquitur vir iustus

Dixi .i. statui q proposui firmiter in corde meo custodire vias meas actiones meas tali diligẽtia ut etiam in lingua mea non offendaz loquẽdo fatua q ociosa verba aut generaliter que locutum me fuisse peniteret. Ut non delinquã. Posui ori meo custodiaz cautelam in loquẽdo ut etiã statuerim a bonis silere q a predicatione abstinere q hoc cũ consisteret peccatoz vt hereticus vel reprobus aduersũ me que rens vnde ex uerbis meis calũpniã possit efficere. Posui custodiam ori meo vsqz adeo ꝙ. Obmutui volens uitare cõtentionez cũ peccatoribus impugnãtibus me sed afflictus sum quia propter hoc silui a bonis enuntiandis hominibus desiderãtibus ueritatem audire vnde dolor meus renouatus est prius dolui de indiscreta locutiõe modo doleo de indiscreta taciturnitate. Verũ videns hinc inde pericula. Inquietum factum est coz meũ q in hac fluctuatione tacendi inter calũpniosos q loquẽdi inter audire paratos concitatus est calor caritatis in corde meo ad loquendum amore proximorũ. Inter has difficultates querens locum ubi hec non patiar. Locutus sum deo meo in lingua mea toto corde q ore eum deprecando notũ fac michi finem meũ cristum qui est finis noster cõsuma

UVA. BHSC. IyR_052

tio in presenti ad iusticiaz ꝙ in futuro ad coronam. ibi enī gaudebo de socio non timebo de aduersario ibi enim con/templator mecū erit amicus non calūpniator inimicus. Et numerū dierū meoruz ⌊quo in hoc me viuere decreui sti ostende michi ⌊quis est⌋ i. q̄tum supersit ⌊ut sciam quid desit michi⌋ de tempore vite mee. Ideo autē uellem scire ut preparatem me aduentui tuo ꝙ disponerem de hijs que ad me expectāt. Ideo aūt scire vellem numerū dierū me/oruz quia breuis est uita mea. Unde. ⌊Mensurabiles⌋ .s. breues ꝙ transitorios ⌊posuisti dies meos: ꝙ substantia me a⌋ que in adam peccante corrupta est ⌊tanq̄ nichilū est⌋ in cōparatione ⌊adte⌋ qui eternus es. Bene dixi q̄ uita mea in conspectu tuo sit quasi non sit: non solū propter breui tatem sed etiam propter vanitatez. ⌊Omnia⌋ enim que a/pud nos ⌊sunt uanitas⌋ omnia enim sunt subiecta mutabi litati ꝙ etiaz inter ea ⌊omnis homo⌋ hic ⌊viuens⌋ est subiec tus mutabilitati ꝙ sic etiaz est uanitas. Licet omnis ho mo viuens hic sit uanitati subiectus. Uerūtamē in yma gine dei⌋ ad quam formatus est semper stabilis ⌊permanet quia illa nunq̄ deletur in homine ꝙ nichilominus a puri/tate mentis in actibus seculi deducitur ubi caducis deside rijs ⌊turbatus⌋ varia solicitudine confunditur. Uere fru/stra turbatur ꝙ stulta vanitate nā. Thesauriçat ꝙ⌋ cū ma gna solicitudine cupit peritura seruare maxime cū posses sio eorū probetur incerta naz ⌊ignorat cui congregat ea⌋ Utrū. s. furibus aut hostibus aut extraneis aut fisco. Co gnita aūt seculi vanitate concludit vir iustus omnē soli/citudinem ꝙ spem suaz ponendam in deo dicens. Et nūc que est expectatio mea⌋ ꝙ finis meus ⌊nonne dominus⌋ qui est super omnia certe ipsum solum finez expecto ꝙ substā/tia diuitiarm conscientie mee ⌊apud te⌋ reseruatur. Ueruz quia nemo etiam iustus in uita presenti est sine peccato p̄ ter te. ⌊Ab omnibus iniquitatibus meis⌋ preteritis ⌊presē tibus ꝙ futuris ⌊erue me⌋ ꝙ debes me merito eruere quia cum sic sapio q̄ humana cōtempno q̄ letari in rebus pe/rituris nolo q̄ penitentiaz ago ⌊dedisti me obprobriū ⌊.i.

UVA. BHSC. IyR_052

in derisum stulto peccatori qui illos magis irridere soli/
tus est quos bonis moribus studere cognoscit. Licet a
pud talem stultuz habitus sum opprobrio. Tacui nō egi
contentiose contra eum nec aperui os meū in murmure
contra deum q hoc venit a te quoniā tu fecisti me talez
dans michi patientiam: q quia talis suz amoue a me fla
gella tua quibus pro peccatis meis a te iustissime verbe
roz. Necesse est ꝙ amoueas quoniaz. A fortitudine po
tentie tue defeci ui plagarū tuarū infirmatus q debilita
tus uiribus non potens amplius sustinere duras punitio/
nes tuas que licet graues sint: sunt tamen iuste. quoniaz
propter iniquitatem flagellis tuis corripuisti humanū
genus q me inter eos. Sic tamen cum misericordia cor
ripuisti hominē ut per correctionem flagellorū tuorū. Ta
bescere feceris animā eius ut desiccata humiditate q pin/
guedine carnali q deposita superbia infirma fieret per hu
militatem quasi aranea qua nichil est tabidius que leni
ter tacta digito deficit sed sepe licet homo sit correctus li
cet increpetur licet tabefiat tamen fragilitate humanita/
tis diuersarū rerum varietate confunditur a qua pertur
batione ille solus excipitur qui deuz pura mente contem
platur. Et ideo tu domine. Exaudi orationem meam q
humilem supplicationem meam: preces aūt meas cum la
crimis fusas exaudi per effectū liberationis mee. O dñe
oro. Ne sileas a me ymo fac me audire uocem tuam in/
terius. s. salus tua ego sum/ vel illam remissa sunt pecca
ta tua q finaliter illam cum sanctis omnibus venite bene
dicti ꝛc. quoniā aduena ego sum apud te non habens hic
mansionem manētem sed sum sicut peregrinus tendens
alibi. s. ad patriam vite eterne sicut omēs patres mei fu
erunt. Cum autem transiturus sim restat hoc petendum
Remitte michi peccata mea ut per tuam misericordiā
consolatus certus ad tua iudicia perueniam q quādam re
creationem sentiā in presenti uita de illius regni tui secu/
ritate suscepta q hoc priusꝙ abeam a presenti uita quia
amplius non ero in statu merendi nec per consequens i sta

UVA. BHSC. IyR_052

tu percipiendi remissionem peccatorū.

Psalmus. xxxix. In quo ecclesia gratias agit de beneficio incarnationis filij dei.

Ecclesia i psona scōrū patrū prestolās aduētū xpi ait

Expectans expectaui ex intimis q cum desiderio assidue dōm incarnandū qui solus saluare potest q ipse pro sua clementia intendit michi implendo desideriū amoris nostri mittendo cristū Unde sequitur. Et exaudiuit preces meas cristum mittendo quem optabā q eduxit me de lacu miserie infidelitatis q ignorantie quibus detinebar q luto fecis carnalis concupiscentie. Et statuit q firmauit supra petram cristum affectus meos q direxit actus meos ad uitā eternā Et imisit in os meum canticū nouū non de vanitate nō de turpibus sed de nouo q inaudito diuine pietatis beneficio/quod etas antea nulla conspexit quod nouus homo attulit mundo nouus ergo populus noua cantat. s. de incarnatione domini/de resurrectione/de ascensiōe q de alijs huiusmodi. canticū dico carmen siue ymnū acceptabile deo nostro ut iam non sonos turpes q theatrales concinā sed in dei viuentis ymnis per armoniam noui testamenti decanter. Videbunt multi populi posteri cristum anūciatū venisse quem priores expectabant videbūt etiam conuersationem meā q timebunt dampnari si in infidelitate permanserint concussi ergo salubri terrore facti cristiani sperabunt in domino remissionem consequi peccatorū. Beatus uir cuius spes salutis sue est nomē domini quod est ihesus quod interpretatur saluator quia non est aliud nomen sub celo in quo oporteat nos saluos fieri q non respexit in vanitates infidelitatis q ydolatrie gentiliū q insanias falsas .i. in errores iudeorū obstinatorū contra christū Istorū opera sunt falsa sed opera tua mirabilia quoniam Multa fecisti tu domine deus meus mirabilia in corporalibus q spūalibus inter que maius mirabile é recreatio

UVA. BHSC. IyR_052

mūdi per incarnationē ⁊ passionē tuā ad q̄ oīa facienda ꝑ te sufficiēs es non ab alio instructus ⌊sed cogitatōnibus⌋ dispositionibus tue sapientie in q̄bus ⌊non est qui simi/lis sit tibi⌋ Vox cristi. Annūciaui⌋ ego cristus ꝑ prophetas ⌊⁊ locutus sū⌋ ego ipse in persona ⁊ per me ⁊ meos discipulos tot crediderūt vt credētes ⌊multiplicati sūt super numerū⌋ quē aliquis posset numerare. Vox cristi ad patrē. Sacrificiū⌋ quod fiebat de animalibus ⁊ auibus ⌊⁊ oblationē⌋ que fiebat de rebus inanimatis vt de pane ⁊ simila ⁊ thure ⁊ huiusmodi ⌊noluisti⌋ quia ista sacrificia erāt imperfecta quia nō poterant auferre peccata ⌊aures aūt⌋ perfectas ⌊dedisti michi⌋ ad obediendū tibi deo patri vsq; ad mortē vbi me ī cruce offerrē sacrificiū perfectū quod oibus legis veteris sacrificijs succederet.

Exponit quod dixerat. Holocaustū⌋ quod totū incēdebatur ad honorē dei ⌊pro peccato non postulasti⌋ q̄a talia sacrificia non erāt tibi accepta ⌊tūc dixi⌋ ego cristus ecceletus ⌊venio⌋ ad offerendū acceptissimū deo. In capite libri⌋ predestinationis est ⌊prescitū ⁊ dispositū vt facerē voluntatē tuā deus meus volui⌋ hoc idē ego ⁊ ad hoc descēdi de celo ⌊⁊ legē tuā in medio cordis mei⌋ ꝑ meditationē sēper habui. Annūciaui⌋ per apostolos meos ⁊ alios predicatores ⌊opera justicie⌋ dogmata veritatis ⁊ beneficia diuine misericordie ⌊in ecclesia catholica⌋ q̄ magna ē potestate ⁊ firmitate ⁊ amplitudine ⌊ecce labia mea nō prohibebo⌋ non cōprimā territus minis ⁊ contumelijs ꝑse/quē tiū a promulgatiōe veritatis ⌊dn̄e tu es testis⌋ ꝙ predicta sint vera. Justiciā nō abscōdi in corde meo⌋ quādo potui prodesse alijs sed verbis ⁊ factis illam manifestaui ⁊ palā annūciaui ⌊⁊ veritatē tuā⌋ .s. promissorū exhibitionē ⁊ meipsū qui sū via veritas ⁊ vita ⌊a te missū saluatorē⌋ hominum ⌊predicaui⌋ Misericordiā tuā⌋ qua peccata donas ⌊⁊ veritatē tuā⌋ qua q̄ promittis ⁊ minaris ad imples ⌊nō celaui non abscondi a cōgregatione⌋ dēsissima populorum. Vox cristi pro statu corporis sui mistici

UVA. BHSC. IyR_052

Attẽde dñe mẽbra saucia attẽde peccatores. Et nõ elon ges ſed prope facias miserationes tuas mẽbris meis nec debes quia hactenus non elõgasti quia miſericordia tua ꝙ veritas a primo justo vſq; ad vltimũ ſemper ſuſ/ ceperũt me oratione mea exaudiendo. Nec mirũ ꝙ te hoc pro mẽbris meis deprecor. Quoniã circũdederunt mala pene quorũ non est numerus apud homies ualla uerũt me vndiq; .i. membra mea ꝙ cõprehẽderũt. i. suo põdere ligauerunt iniquitates sue vt non possent videre deũ quoniã abstracta fuerat ab eis lux veritatis. Opus est auxilij tui. Quoniã multiplicate sũt iniq̃tates eorũ innumerabiliter ꝙ lumẽ rationis aufugit ab eis. Cõpla ceat ergo tibi dñe vt eruas mẽbra corporis mei in do/ loribus posita a malis preteritis ꝙ ad adiuuãdũ ea respi ce cõtra mala impugnãtia de futuro. Orat pro inimi/ cis vt conuertantur. Confũdantur inimici mei vtiliter vt resipiscãt de factis suis erubescẽtes timeãt vltra pec care ne pereant qui fideliũ meorũ vitã querũt vt aufe/ rant eã. Conuertantur retrorsũ cadentes vt ab intẽtio ne mala eorũ desistant ꝙ erubescãt cognita eorũ iniqui tate qui gaudent de malis meorũ Ferant cõfestim cõ/ fusionẽ suã ne diutius ingrauetur malũ q̃ cito ab hosti/ bus subuertantur qui dicũt meis euge euge dolose lau/ dando aut deridẽdo. Orat pro fidelibus suis. Exultẽt ꝙ letentur super te deũ patrẽ de bono quod daturus es eis qui querũt te per veram fidẽ ꝙ dilectionẽ ꝙ magnificum predicent sẽper te deũ sicut magnus es: in te omẽs q̃ di ligũt me xp̃m filiũ tuũ per quẽ saluté omniũ operaris.

Peto hec oia dñe deus ex forma serui q̃a per me nõ suf ficio aliquid facere quia. Mendicus sũ ꝙ ideo necesse ha beo mẽdicare auxiliũ gratie a te ꝙ pauper quia nisi tua gratia clarificet ex me non sufficio; qui ne hãc pauperta tẽ vilẽ abiectãq; iudicaremus subungit dñs curã mei ha bet Et quia indigeo auxilio tu dñe esto. Adiutor me us ꝙ protector meus ꝙ propter periculũ oro ne tardaue/ ris nobis auxiliari in predictis.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus.xl.in quo de passione xp̄i ⁊ eius re surrectione. Vox prophete.

b Eatus q̄ super cristū egenuz ⁊ pauperē⌋ita intus legit ꝙ sub paupertate quā gessit in forma nostre humanitatis intus legat per veram fidē diuicias sue diuinitatis vt sicut credit euz esse hominē ita etiā credat deū esse⌊⁊ talē credentē liberabit dn̄s in die judicij⌋a dāpnatōne eterna ad quā iudicati sunt non credētes. Dn̄s conseruet eū⌋inter mala huius seculi ne ab hoc intellectu cadat sed in hoc manentē⌊viuificet eū⌋eterna ⁊ immortali vita⌊⁊ beatū faciat euz in terra⌋viuentiū vbi est vera ⁊ ꝑfecta beatitudo⌊⁊ non tradat eum ad voluntatē inimicorū eius⌋ dyaboli ⁊ ministrorū eius. Cum aūt contigerit illū jacere. Sup lectū⌋ afflictū aliquo dolore corporis aut mētis ita⌊dn̄s opē ferat illi in infirmitate eius⌋vt amplius nō indigeat lecto parato ad jacendū: sed⌊transuersetur lectus⌋tāq̄ non necessarius amplius. Propheta orans pro se. Ego sciens me peccasse sentiens egritudinē meā. Clamaui ad te⌋medicū meū⌊miserere mei sana animā meā⌋ quoniaz nullo modo excuso peccatū sed accuso dicēs⌊quia peccaui tibi⌋ mea propria ⁊ praua volūtate. Vox cristi. Inimici mei⌋ judei scribe ⁊ pharisei vidētes populū me sequi⌊propter miracula que operabar vt retraherēt populū a seq̄la mea ⌊dixerūt multa mala falsa ⁊ obprobria michi⌋dicebāt insuper optātes mortē meā⌊quando morietur iste vt non sit memoria nomis eius⌋. Et si ingrediebatur aliq̄s⌋de inimicis meis ad consortiū meū vt faciebat judas nō ingrediebatur causa amicicie aut reuerētie sed ad prodēdū potius dolosus intrabat aut causa explorādi quid agerē aut dicerē⌊⁊ vana ⁊ ficta loquebatur⌋fingens ⁊ simulās michi velle cōsulere⌊⁊ cor eius cōgregauit iniq̄tatē sibi⌋ .i.ad dāpnum suū ⁊ detrimētū anime ⁊ corporis. Qui egressus⌋ad vulgares populos⌊loq̄batur idipsū⌋.s.falsa ⁊ ficta ad infamiā meā vt auerteret deuotōnē populi a me

UVA. BHSC. IyR_052

Nō modo amici ficti ingrediētes ad me sed. Omēs inimici mei latēter detrahebant michi scribe ꝙ pharisei ꝙ consimiles aduersum me cogitabant inferre michi mortē contēptibilē ꝙ obprobriosā. Verbū iniquū cōtra omnē iusticiā ordinauerūt inimici mei aduersū me in suo consilio dicētes crucifigatur: ꝙ si hunc dimittis non es amicus cesaris. sed istis insultans prophēta dicit nunq̄d qui ab iniquis iniuste sompno mortis opprimitur non addet vt resurgat certe sic: quia qui habuit potestatē ponēdi animā suā habet ꝙ resumendi eā. Quid mirū si inimici mei loquebantur ꝙ moliebantur aduersū me quando. Homo pacis mee familiaris meus conmensalis judas in quo ostendi me confidere tractando eū sicut alios discipulos ꝙ sibi specialiter cōmittendo custodiā pecunie fecit magnā supplantationē contra me vt per oscūlū traderet iudeis. O deus pater illi ita crudeliter i me deseuiunt. Tu aūt miserere mei ꝙ resuscita me gloriosa resurrectione tercia die ꝙ retribuā eis vicissitudinē horū q̄ in me gerunt. In hoc cognoui per experientiam ꝙ in me semp placuit tibi quoniā nō gaudebit finaliter populus judaycus super me quia licet gauisi sunt ad horam de morte mea: tristati sunt multo plus de resurrectione mea in qua maxime declarata fuit gloria mea. Me aūt propter meritum innocētie mee quia semp sine peccato fui suscepisti animam meam ab inferis: corpus meum de sepulchro cū gloria impassibilitatis ꝙ immortalitatis ꝙ confirmasti me in presentia tua stabiliter ineternum me ad dexteram tuam collocando. Hinc. Benedictus dominus deus jsrael a seculo ꝙ in seculū nos aūt Amen amen respondeamus.

Psalmus. xli. in quo inducitur fidelis ne seculi tristicie retrahant eum a desiderio eterne vite.

Vox fidelis deum desiderantis.

UVA. BHSC. IyR_052

Quemadmodum desiderat ceruus/ vexatus a
q venatoribus ꝙ calefactus desiderat/fōtes aqua
rū/ vt sitim ꝙ estū extinguat/ita aīa mea/de/
monū tēptationibus ꝙ malis seculi afflicta/de
siderat venire ad te deus/ Sūme desiderauit aīa mea ad
deū fonte viuū/vnde oīa bona fluūt: cupio plane dissolui
quia sitio in hac peregrinatione: sitio in cursu huius vite
satiabor in aduentu eius/sed quādo veniā ꝙ apparebo an
te facié dei/.i. quādo erit dies illa qua exutus vinculis
corporis presens cōspectui mei redēptoris videā eū facie
ad facié. Interim auté dū peregrinor siue in prosperis
siue in aduersis. Desiderij mei lacrimas fundo/q̄ lacri/
me non incdiā sed satietaté intulerūt: nec immerito q̄a
fletus ille cibus est animarū: corroboratio sensuū/ablu/
tio peccatorū: refectio mētiū lauacrū culparū Fuerūt/
insuper/michi lacrime dū/in properando ꝙ insultādo/di
citur a paganis fidelibus meis vbi est deus tuus/veniat
liberet vos. Hec recordatus sū/.s. improperia infideliū
dicentiū vbi est deus. ꝙ hac occasione/q̄siui meditatus/
per omnia visibilia si per ea inuisibilē cognoscerē creato
rē meum. ꝙ cū hec nō ostēderet. q̄a solū inueni q̄dam ves
tigia eius/effudi/dilatauī/in me animā meaz/vt relictis
omnibus exterioribus contēplarer in me ipso aliquid ta
le quod sit deus meus. sed cū nec in exterioribus nec in
anima mea deū inuenirē. q̄a hec variabilia inuariabilis
deus excedit hoc feci/quoniā transibo in ecclesiā taberna
culū dñi/vbi deus multa mirabilia fecit sāctis suis ꝙ ibi
intuear sapientiā admirabilē fidei que docetur in ea ꝙ ad
mirandas virtutes q̄bus multi fideliū resplēdent. ꝙ inde
mēte per contēplationē peruenia/vsq̄ ad domū domini/
in qua clare videbo deum meū. Inde trahor inde suspi
ro festinanter accedere ad domū dei quia ibi erit. Hau
diū ꝙ exultatio/de bonis habitis/confessio laudis/de be/
neficijs gratie susceptis/spiritualis refectio mire suauita
tis/ Propheta loq̄tur ad aīam suā eamq̄ cōsolatur tabes
cētem psecutionibus ꝙ calamitatibus huius seculi dicēs

UVA. BHSC. IyR_052

Quare tristis es anima mea ⁊ q̃re cõturbas me⌋cũ de adiutorio diuino certa sis q̃re tristaris. Aduersus hec salutare remedium seq̃tur. Spera in dño⌋quia spes eius oia cõmutat in melius ⁊ ad eternũ gaudiũ ꝑducit quos seculi huius tristicia inflicta cõcluserit: beati eni q̃ lugẽt quoniã ipsi consolabũtur: consolare ergo aia mea⌊quoniaz adhuc laudabo eũ⌋dicẽs⌊tu es salutare⌋particeps humanitatis mee⌊⁊ deus meus⌋ Sed quia in me nõ est firmitas: prestrepit eni mundus⌋ ⁊ caro grauat nec est michi spes de viribus meis. Ad me ipsũ anima mea conturbata est propterea⌋vt euadã istas tribulationes⌊memor ero tui⌋.i. sũma velocitate recurro ad te⌊in humilitatẽ quã jordanis designat ⁊ memor abrenũciationis⌋ dyaboli quã in baptismo feci: quod per⌊hermoniũ⌋intelligitur ⁊ cũ voluntate faciendi q̃ tibi deo meo placita sũt sẽper. Decet vt sim memor tui quoniã euangeliũ ⁊ lex que propter profunditatẽ sapiẽtie ⁊ agnitionis dei dicuntur. Abyssus⌋in hoc concordant⌊ꝙ memor sim tui⌋q̃a in vtroq̃ promittitur auxiliũ homini qui memor est dei ⁊ hoc⌊in voce predicatorũ ⁊ doctorũ qui catharacte dicũtur⌋quia per eos fluenta diuine sapientie nobis emanãt Ideo etiã memor ero tui quoniã. Omnes tribulationes⌋tã grauiores que dicuntur⌊excelsa⌋q̃ minores que designantur⌊per fluctus⌋que superant vires meas⌊transibũt⌋a me in futuro. Ideo ⁊ ero memor dei q̃a. In die⌋.i. in q̃licũq̃ huius seculi prosperitate⌊mãdauit dñs misericordiã suã⌋quia sola misericordia sua ⁊ pietate dat pacẽ ⁊ bona cũcta fidelibus⌊⁊ nocte⌋.i. in quacũq̃ aduersitate mandauit.i. promisit⌊canticũ⌋.i. exultationẽ cõplere ꝙ in prosperitate promiserat: speciosa eniz est misericordia in tẽpore tribulationis q̃a tũc fructus eius demõstrabitur. Cũ vndiq̃ mala sint in hac mea peregrinatiõe singulare solamẽ est michi. Oratio que est apud me⌋intus habeo in me quod offerã nõ eni vt exaudiat me dominus nauigabo vt de longinquo afferã thura ⁊ aromata aut de grege vitulũ aut arietẽ. intus habeo victimã quã imolez

UVA. BHSC. IyR_052

intus habeo thus quod ĩponã apud me est oratio q̃ fiẽda est auctori ⁊ cõseruatori vite mee qua oratione ⌊dicã deo susceptor meus es tu⌋ qui me penitẽtez suscipis qui vota orationũ mearũ non spernis. Vir justus sentiẽs q̃ta illius q̃etis dulcedo futura sit ⁊ mũdi istius pericula dicit more humano. Quare oblitus es mei⌋ permittendo me tã diu hijs miserijs vexari: cur tã diu differs vt me ĩducas in domũ tuã ⌊q̃re contristatus incedo⌋ per viã huius vite: ideo contristatus ⌊quia dyabolus affligit me⌋ tẽptando quia carnis vicia inuito aut repugnante aĩo sustineo

Vox ecclesie lamẽtantis casũ maiorũ Ita affligit me inimicus vt non solũ cõfringantur carnes mee. s. debiles fideles sed etiã ⌊ossa mea⌋. s. maiores ecclesiastici prelati ĩ q̃bus putabatur esse aliq̃ fortitudo vt credãt fracti ꝑ ĩpacientiã tribulationibus ⁊ scãdalis ⁊ cadãt per ⌊peccatũ a statu rectitudinis de quo ⌊exprobrauerũt michi⌋ verbis iniuriosis ⌊qui tribulãt me inimici mei⌋ heretici ⁊ mali cristiani. Hoc modo exprobrauerũt. Dũ dicũt meis fidelibus⌋ maxime martiribus pro cristi fide in afflictionibus constitutis ⌊vbi est deus tuus⌋ vel nullus est vel si ẽ de te nõ curat: ⁊ si curat liberet te si potest propter hoc ⌊turbata est anima mea⌋ quid aũt suadeaz: nõ inuenio nisi quod supra. Quare tristis es aĩa mea ⁊ q̃re cõturbas me⌋ sed ne dicas ideo turbor quia hic mala patior cõfortare o anima Spera in deo quoniã adhuc⌋ in futuro ⌊cõfitebor ei⌋ ꝙ ipse est ⌊salutare vultus mei ⁊ deus meus⌋.

Psalmus. xlij. in quo monemur
ne impressuri deficiamus.

Cum vir fidelis seculi huius iniquitatibus angeretur celesti desiderio affectus ait.

i Iudica me deus⌋ iudicio discretõnis siue separationis ĩ futuro iudicio separãdo me a malis ⌊⁊ discerne⌋ merita mea ab ĩpijs: distet ĩter illũ q̃ in te

UVA. BHSC. IyR_052

credit: ⁊ illū qui nō credit ⌊de gēte nō sancta⌋ mala ⁊ puer
sa. s. ab ⌊hoīe iniquo ⁊ doloso erue me⌋ Cuz non michi
arrogē fortitudinē qua opus est inter mala huius seculi:
sed tu deus sis ⌊fortitudo mea q̄re ergo me repulisti⌋ secū
dū ꝙ videtur repulsū eni me puto: cū nō statim habeam
quod opto ⌊⁊ q̄re tristis incedo⌋ nisi q̄a ⌊affligit me inimi
cus⌋ quottidianis tēptationibus hic in p̄senti quod nō fa
ciet in futuro. Ut aūt excludatur inimicus me affligēs
oro dñe. Emitte lucē tuā ⁊ veritatē tuā⌋ aufer tenebras
⁊ da lucē: aufer errorē ⁊ da veritatē ⌊ipsa⌋ tantū lux tua ⁊
veritas ⌊deduxerūt⌋ a peccatis ⌊⁊ adduxerūt⌋ ad firmā cre
dulitatē dñi saluatoris qui mōs dicitur ⌊⁊ in tabernacula
tua⌋ in ecclesiā presentē in qua sūt diuersitates sanctoruz
q̄ sūt q̄dā pegrinationes sup terrā. Deduxisti me dñe in
tabernacula vbi positus spero ꝙ inde. Introibo ad alta
re⌋ inuisibile celestis iherusalē quo non accedit aliq̄s iius
tus/atqui accedit sumitur in holocaustū diuino igne to
tus incēsus ⌊ad dñm introibo qui letificat iuuentutē me
az⌋ dādo michi īmortalitatē ⁊ ipassibilitatē. Itē. Cōfite
bortibi in cithara deus meus⌋ cōfessione laudis in tribula
tione gratias agens: nūq̄ eni propter q̄cūq̄ huius seculi
aduersa a tua laude recedā. Consequēter vir alloq̄tur ani
mā suā p̄suadēs ei tristiciā huius seculi fugiendā per quā
patientie robur frangitur: per hāc caritatis lumē extin/
guitur per hanc spei nostre desideriū virtusq̄ mollescit ⁊
oīs vita confūditur vnde ait ⌊q̄re tristis es aīa mea ⁊ q̄re
conturbas me⌋ dū deū adiutorē habeas. Consolare ani/
ma mea. Spera in dño⌋ q̄ oēs seculi fluctus mitigat ⁊ in
tēptationibus protegit q̄ oīa peccata condonat ⌊quoniaz
adhuc cōfitebor illi⌋ cōfessione laudis dicens tu es salus
mea tu es ⌊salutare vultus mei ⁊ deus meus⌋

Psalmus. xliij. in quo cōfortātur infirmi fideles ad
mirātes cur martires videatur hic deus derelinq̄re
cū patres antiquos in manu valida legatur inuisse
Propheta in persona martirū recolēs bñficia antiquis
collata ait O.

UVA. BHSC. IyR_052

Eus auribus nostris audiuimus intellectu nostro cognouimus ꝙ patres nostri prophete que gesta sunt illorū tempore retulerūt nobis ſ. Opus quod operatus es in diebus eorum Moyſi yosue ꝙ aliorū patrum. ſ. in diebus antiquis. Operatus aūt es opus hoc. ſ. ꝙ. Potētia tua morte ꝙ aliis modis gentes diſperdidit terre promiſſionis. ſ. amoreū eneum ꝙ alios ꝙ plantaſti filios iſrael afflixiſti populos qui ubi erant/et expuliſti eos de terra promiſſionis ut alios introduceres ꝙ regnum eorum tua miſericordia confirmares. Tua virtute tua potētia hec facta sūt nō eorū: nec enī in gladio ſuo non per bella ſua poſſederunt terraz nec robur eorum ſaluauit eos ꝙ non tuerent in manus inimicorum Sed potentia tua ſaluauit eos: ꝙ fortitudo tua ꝙ ſapiēs cōſilium a te eis datum quoniā complacuit tibi in illis. ſ. ex beniuolentia ꝙ gratia tua. Tu ipſe qui hec illis feciſti rex meus ꝙ deus meus non mutatus non diminutus ꝙ ſi tempora ſint mutata ꝙ variata creator temporū non mutatur tu dico qui mandas victorias in bellis populo iudaico qui exiuit de iacob ſicut ergo illi confiſi ſunt de te ita ꝙ ego confido. Quod ſicut tua virtute aſſiſtente filij iſrahel inimicos ſuos diſperdiderūt ita. In tua virtute inimicos noſtros ventilabimus diſperdemus potestate nobis a te data ꝙ per uirtutem tuā ſpernemus hoſtes noſtros in preſenti vel in futuro ꝙ nichil poterūt nobis nocere. Bene dico in virtute tua quia. Nec in meritis meis aut armis aut viribus ſperabo ſicut nec patres noſtri ſperauerunt in ſuis. Saluabis enim nos in futuro de inmūdis ſpiritibus qui hic nos multipliciter affligunt ꝙ odientes nos confundes dampnatione eterna quādo dicetur eis diſcedite a me maledicti Laudes dicemus deo noſtro īperpetuum ꝙ nos eripuit de affligentibus nos ꝙ in nomine tuo quod eſt ihesus laudabimus te ſine fine confitentes ſalutionem noſtrā ꝙ omnia bona noſtra habere a te nichil meritis noſtris tribuentes Prophēta in ꝑſona martirū. Tu domie tot beneficia cōtuliſti patribus antiquis nūc

UVA. BHSC. IyR_052

autem repulisti nos] ita permisisti ꝙ permittis nos affli/
gi ꝙ reputamur a te repulsi ꝙ confudisti nos]non in con
scientia sed in facie hominū cum enim fustibus verberi/
bus ꝙ ijurijs affligimur ꝙ ut criminibus obnoxij morti mā
cipamur reputamur ab eis cōfusibiles procedimus ad ini
micos nostros ꝙ tu non procedis nobiscuz]aut mittis an
geluz pugnare pro nobis sicut faciebas cū iudeis :illi eniz
tua virtute prostrabātur qui se contra electum populume
rigere temptabant.nos vero inualidi sumus contra inimi
cos nostros. Unde sequitur. Auertisti].i.verti permisi/
sti ꝙnos retrorsum]post inimicos nostros fugiēdo quia illi
victores ꝙ nos uicti]plures enim de nostris penarū timore
retrorsum auersi sunt a via ueritatis declinātes ꝙ qui ode
runt nos diripiebant eos sibi]in predam ꝙ carceres ut pla
gis ꝙ reliquis tormentis vexarent:omnia bona eorum si/
bi vendicantes. Dedisti aūt nos]in fide persistētes firmi
ter ꝙdeuorandos tanq̄ oues]que morsibus luporuz deuorā
de exponūtur ꝙ in gētibus despersisti eos]:naz Petrus ro
me est crucifixus ꝙ Thomas in india est occisus et sic de
aliis qui in diuersis exilijs persecutioni traditi sunt. Je
didisti].i.permisisti ꝙfideles tuos]ita facile capi ut hij qui
eos emebant ꝙprecium pro eis dare non indigerent]ꝙ non
fuit ꝙmultitudo precij in emptionibus eorū]quia minimo
aut nullo precio ducebantur in seruos. Posuisti nos ob/
probrium persecutoribus nostris] qui vicini nostri sunt
secundū habitationem humanam ꝙ subsanationē ꝙ derisū
eis qui sepe exprobrāt nobis]irridēdo dicentes/veniat de
us vester eruat uos de manibus nostris. Posuisti nos gē
tibus in similitudinem]ut de nobis formā maledictionis
sumant alios maledicēdi sic pereas :sic moriaris sicut chri
stianus ille aut lapidatus ut Stephanus uel arsus ut lau
rentius ꝙ posuisti nos cōmotionem capitis in populis]ad
insultandū nos ꝙ deridenduz dicentibus nobis ꝙ propter
scelera nostra dampnationi sumus deputati. Quid per si
gula curramus. Tota die verecundia opprobriū meorum
continue est in conspectu meo ꝙ confusio]faciei mee iduit

UVA. BHSC. IyR_052

vultum meū rubedine :signuz enim verecundie est rubor in facie. Et hoc. A uoce exprobrātis]. s. ingerētis michi obprobrium in facie[q occulte detrahentis]ex omni enim parte audio obprobria q blasphemias[ab instantia inimici odio habentis me q actu persequentis. Dicūt martires. Hec omnia mala venerunt super nos quasi fera terribilis quasi fluuius turbulentus q patienter pertulimus[nec]propter omēs predictas grauissimas molestias [obliti sumus te]sed semper habuimus te in iugi memoria [inique non egimus]timore mortis[in lege tua]quaz parati sumus obseruare. Nec recessit retro cor nostruz]auertendo se a fide q caritate tua[q semitas nostras]que erāt in prosperitate q voluptate seculi[dimisisti a uia tua] que semper fuit bona q sancta q ostendisti nobis viaz artā q angustam que ducit ad uitam. Non sumus obliti te. Quia humiliasti nos in oco afflictionis q cooperuit nos hec mors]temporalis[que vmbra mortis est]non vera mors:sola illa est vera mors que est spūalis dāpnationis. eterne. Non sumus obliti te propter has tribulationes scientes q. Si obliti sumus nomen dei nostri]a vīs eius declinantes aut[si expandimus manus nostras in oratione]adorando ydolum Nonne deus requiret ista]ut puniat:certe sic[ipse enim]nouit abscondita cordis. Vox martirum. Quoniam] lōgis passionibus[mortificamur]non pro criminibus nostris[sed propter te]ut fides tua in gentibus augeatur[q extimati sumus]digna morte[sicut oues occisionis]que non reputantur vtiles nisi ad occidendum[exurge ergo in adiutorium nostrū. Exurge i auxilium nostrū]loquitur more humano q confortā stantes qui negligere uideris[exurge ne repellas finaliter]q si videaris nos repulisse ad tempus. Quare auertis faciem tuam]quasi non uelis exaudire nos[q obliuiscēris inopie nostre]nō dando nobis spūm fortitudinis sine quo inopes sumus[tribulationis nostre]quam propter te patimur e am mitigando nos nescimus quare ita facis: licet credamus q. iuste q pie facias. Ideo ne obliuiscaris. Quoniā

UVA. BHSC. IyR_052

anima nostra humiliata est] ut te inuocemus in auxilium inter manus impiorū ꝙ persequentiū quisunt puluis quē proicit uentus a facie terre et quia quod cum dolore dico [uenter noster] .s. infirmi nostri inter nos [adhesērūt ter/renis hominibus] ꝙ consenserunt iniquis recedentes a fide ꝙ cum ita sit oramus. Exurge domine adiuua nos] tantis malis oppressos [ꝙ redime nos] ab his malis non propter meritum nostrū sed [propter nomen tu.

Psalmus. xliij. In quo cantatur laus sponsi ꝙ sponse. s. cristi ꝙ ecclesie. Vox prophete. Deus mea ex plenitudine gratie spiritualis.

Eructauit verbum bonum] quia consolatoriū
e cuz sit misterii cristi ꝙ ecclesie expressiuū [quod dicere intendo ꝙ omnia alia opera mea dirigere ad laudem ꝙ honorem regis regum ihesu cristi. Nemo putet aliquid a me dicere sed a spiritu sancto cuius Lingua mea calamus velociter docentis siue inspirātis/in quo laus ꝙ virtus huius prophete ostenditur. Commendatio sponsi. Propheta cōmendat sponsum multipliciter Primo a forma dicens. Speciosus forma pre filijs hominū] tum ex parte corporis quod spiritus sancti virtute formatū est in cuius ope non potest esse error aut defectus: tū ex parte anime que ab instanti creationis omnibus gratijs ꝙ sciencijs repleta fuit. Secundo cōmēdat a gratiositate doctrine dicens [diffusa ē gratia in labiis tuis] quia eo loquente mundus gratiā reconciliationis accepit [propterea benedixit te deus] benedictione spūalis regni cuius non erit finis. Tercio cōmendat propheta sponsum a virtute ꝙ fortitudine dicens o tu criste. Accinge/re] in carne assumpta [gladio acutissimo] spūs quod est uerbum dei/assume predicationis verbuz qui diuidat filiuz a patre/filiam a matre/nurū a socru/qui male coherentia separet [potentissime] non segniter sed [viliriter] quoniā nemo tibi obsistere valebit. Quarto cōmendat sponsum a

UVA. BHSC. IyR_052

probitate dicens. Specie tua ⁊ pulchritudine] iusticie tue accinctus [intende] ut perficias cursum legationis tue [fe/liciter procede] velut sponsus de vtero virginali [⁊ regna] per fidez [in cordibus] hominū oppressо mortis imperio. Procede ⁊ regna ⁊ hoc quia. Propter veritatem] doctri/ne ⁊ vite quā tu ⁊ tui docent [⁊ mansuetudinem] quā tu ⁊ tui sustinuistis patienter molestias ⁊ injurias [⁊ iusticiaz] abundantem quā ostendisti in tua passione offerēdo te deo patri pro offensa humani generis [deducet te mirabiliter maiestas tue diuinitatis] que te assūpsit/deducet te per hu ius vite cursum ⁊ hoc mirabiliter quia mortuos suscita/bis/leprosos mūdabis/⁊ multa alia miracula facies. Ver ba tua ⁊ tuorū apostolorū qui a te missi sunt ad predican dum sicut. Sagitte] penetrabūt corda infideliuz inimico/ruz regis cristi qui talibus iaculis [prostrati cōuertētur] ⁊ [sub tua obedientia humiliabuntur] corde te adorantes ⁊ qui primo non credendo erant inimici regis fient credē do amici. Quinto propheta cōmendat cristū a iudicaria potestate dicens. Sedes tua].i. iudiciaria ⁊ regalis potc/stas tua o deus non est temporalis [sz sempiterna: disципli na regni tui disciplina equitatis] que veraciter recta est q̄ nulla prauitate curuatur/virga ista iustos regit/⁊ impios percutit que ab ipsius diuinitate procedit fortitudo inicta equitas rectissima inflexibilis disciplina. Vere virga reg ni tui virga directionis quia non solum in te iustus es sed etiam in alijs. Diligis iusticiam ⁊ odis iniquitatez prop terea vnxit te deus puritate conscientie ⁊ plenitudine gra tie pre omnibus sanctis]. Sexto cōmendat cristum spō/sum ab ornatu uestis ⁊ a pulchritudine habitationis dicēs Odores uirtutū his aromatibus designati. Mirre ⁊ gut te] ⁊c. [spirabunt de carne] tua qua velut vestimento diui nitas se circundedit ⁊ a cordibus sanctorū in quibus habi tas que domus eburnee dicuntur/propter castitatem ⁊ de corem virtutū ex quibus odoramentis omnes ecclesie q̄s apostoli tibi in fide genuerunt [delectabilem te habentes ex ultabunt honorando nomen maiestatis tue. Septimo

UVA. BHSC. IyR_052

cómendat prophęta ſponſum a ſponſa: quaz deſcribit quã tum ad quinqz. Primo quo ad ſponſi preſentiam quia. Aſtitit ſemper deo inherens ꝙ coniũcta. Secundo quo ad dignitatem quia regina que ſub rege regit. Tercio quo ad gloriã ſiue prerogatiuam quia a dextris ſtat. ſ. in potioribus bonis gratie preſentis uite. Quarto quan tum ad ornatum in veſtitu deaurato .i. in doctrina apoſtolorũ ꝙ prophetarũ. Quinto quo ad expectabilem ſocie tatem quia circundata varietate virtutum ꝙ meritorum ſanctorũ. ſ. gẽmis virginũ croco martirũ purpura penitẽtium: his enim ornatur eccleſia uel circundata varietate omniũ linguarum in vna tamen fide ꝙ diſciplina cõueniẽtium. Prophęta quaſi vnus de apoſtolis qui predicatiõnis uerbo populũ genuerũt criſtianũ dicit/o. Filia predicatione genita non ſis negligens: non ſurda: aut incauta ſed audi ꝙ uide ꝙ intellige talem ꝙ tantum regem cui es deſponſata ꝙ inclina aurem tuam ad obediendum ꝙ obliuiſcere populum iudeorũ ꝙ gentilitatis vnde venis ꝙ conuerſationem et conſortium diaboli qui primo te fedam genuit ꝙ ſic fies decora. Si feceris hec que dicta ſũt fies decora: Et rex delectabitur in decore tuo quem ipſe dedit tibi per gratiaz in te ymaginẽ ſuam reparans quod magnum eſt ꝙ deſiderandũ quia iſte rex eſt magnus ĩ poteſtate quoniam ipſe eſt dominus qui omni genti dñatur magnus nature nobilitate quia deus tuus magnus in bonore quia adorabunt eum et deprecabuntur omnes populi totius mundi. O filia ſi feceris que dico venies pluriműbonoranda: nam. Filie tyri anime fidelium diuites plebis nobiles ꝙ ſapientes qui de gentilitate/apoſtoloruz predicatõne cõuertentur ad regem ꝙ ſponſum tuũ cũ muneribus vultum tuũ deprecabuntur magnificas elemoſinas offerentes tibi ad ornamentum tuũ deſiderantes ſocietatem ꝙ conformitatem tuam. Secundo cõmendat ſponſam a gloria dicens. Omnis gloria eccleſie filie ꝙ ſpõſe regis conſiſtit non in exteriori apparatu ſz interiori ornatu. Interiora ornatus ſunt conſcientia pura ibi videt

UVA. BHSC. IyR_052

cristus/ibi amat cristus/ibi loquitur cristus/ibi coronat
xps/consistit etiam gloria ecclesie/in doctrina sapientie/
que regina est/circūamicta varietatibus /ad decorem.s.
varietate linguarum diuersarū : varietate statuū : varie
tate gratiarum ꝙ virtutum que sunt in personis huius/
modi statuū. Tercio cōmendat sponsam a societate siue
a domicellis que sequūtur sponsam dicens. ¶Adducen/
tur regi virgines/fideles.s. que primuz retinét inter om
nes gradus locum: post eam.s. vniuersalem ecclesiam q̄
est generalis mater fidelium adducentur quidem gratia
dei quia nemo venit ad me inquit cristus nisi pater tra/
xerit eum/proxime etiam/regine in fide ꝙ virtutibus ut
vidue caste que secundum obtinent locum ꝙ i matrimoni
o continentes que tecium locum tenent/offerentur tibi/
o rex. ¶Afferentur quidem in leticia ꝙ exultatione/mini
sterijs angelorum et non solum adducentur ad conspectū
verum etiam/impenetrabilibus regis/.i. in iheruſalē fu
turam. Quarto cōmendat sponsam a prole dicens. O
sponsa. ¶Pro patribus tuis/.i. loco apostolorum qui fue
runt patres tui: ipsi enim sunt qui te genuerūt spūali ge
neratione/nati sunt tibi filij /.s. episcopi/ constitues eos
principes/loco apostolorū super omnes populos per vni
uersum orbem. Qui principes constituti: ¶Memores e
runt nominis tui domine/tue fame tue glorie predicādo
ipsum: ipsum in memoria habentes ꝙ aliis in memoriā
adducentes/ꝙ hoc per omnes successiones vsqz in finem
seculi. ¶Propterea/quia cōstitues principes super omnē
terram/populi/credentes per eorum predicationē ꝙ doc/
trinam quam seminanerunt quam in scripto dimiserūt
/confitebuntur tibi/confessione laudis non solum inpre
senti sed etiam in futuro vbi est eterna ꝙ perfecta laus.

Psalmus.xlv. In quo de aduentu christi qui singulare fidelium refugium est.

Propheta i persona fidelū dicit nichil est timēdū quoniā

UVA. BHSC. IyR_052

Eus noſter refugium ⁊ virtus] ad quem inter
d preſſuras calamitatum confugimus ⁊ in quo
ab omnibus periculis liberamur [et in tribula
tionibus] ſeculi que nos plurimū fatigant [ad/
iutor] validus eſt potens ſufficiēter nos defēdere. Pro
terea] quia talis eſt nobis in te ſecuritas [nō timebimus
dum] in aduentu tuo ex nouitate tanti miraculi [turbabi
tur terra] .i. generatio iudeorum ⁊ montes .i. apoſtoli qui
relictis incredulis iudeis [transferuntur] ad predicandū
gentibus vſq; ad extrema maris. Cū aūt apoſtoli igre/
derētur ad gētes barbaras. Et ſono p̄dicationis annūci
arent] euangelium criſti [turbati ſunt populi conturbati
ſunt] excelſiores ſeculi poteſtates que de eorū predicatio
ne fuerant perterrite viſa fortitudine dei que aſiſtebat a
poſtolis ⁊ aliis ſanctis predicatoribus. Inter hos ſeculi
fluctus ⁊ ſonitus non timent qui ad diuinū auxilium re/
fugiunt quia [ſpūs ſancti inūdatio letificat] conſolatur le
titia ſpūali [eccleſiam dei] eam ſua gratia confirmando
contra tribulationes que inferūtur ei [quā altiſſimus ſāc
tificat] aqua baptiſmatis a vicijs abluendo ⁊ incrementa
virtutum preſtando. Letificat aūt ⁊ ſanctificat eccleſiā
deus quia. Deus in medio eccleſie] habitans omnibus
equaliter conſulens [non ſeparabitur ab ea] ſed ſemper in
ea manebit ſupra ſe firmam petram eam ſolidans [adiu/
uabit eam deus mane diluculo] quoniam illud lumen ex
orietur quando de eterni ſolis ſplendore illuſtrabitur: adiu
uabit eam dico ſeculi aduerſitate laborantem. Hoc pa/
tet quoniam intonante per predicatores ſuos ⁊ miracu/
lis corruſcante. Conturbate ſunt gentes] per predicatio
nem apoſtolorum non tamen ſic vt euertant eccleſiaz ſz
ſalubriter quia relicta gentilitate ad criſtum conuertūtur
[⁊ regna] que erecta erant per ſuperbiam vt ſeuirent [in/
clinata ſunt] ad ſuſcipiendam fidē ut adorarent ⁊ ſe iugo
criſti ſubmitterent [dedit uocem ſuam per ora apoſtolo/
rum inſonuit apoſtolica tuba [terrena corda mota ſunt
timor [iudicij ab infidelitate ad fidez a vicijs ad uirtutes

UVA. BHSC. IyR_052

Quis é iſte ad cuius vocé mota é terra: Reſpõdit prophe ta nó q̃cũq̃ poteſtas nó angelus non aliqua creatura ſiue terrena ſiue celeſtis ſed. Dñs virtutũ eſt cui virtutes celeſtes ſeruiũt: cui omnis potẽtia famulatur q̃ é nobiſ cũ aſſũpta carne noſtra proprie eni deus omniũ noſtrorũ dicitur eſſe ſuſceptor quãdo carné pro fideliũ ſalute ſuſ cepit deus jacob. i. deſignatorum per jacob. Et ideo o vos populi. Venite paſſibus fidei & intelligite intelle/ ctu fide illuminato magnalia opera dñi noſtri ſaluato/ ris q̃ fecit in incarnatione ſua. vt de pace nimia & huiuſ/ modi q̃ poſuit ſuper terrã & illa opera erãt prodigia quia aliq̃d pretẽdebãt: quid: hoc. ſ. q̃ ipſe é auferẽs bella ſpiri tualia fidei q̃bus rebellatũ é cõtra deũ p ydolatras & pa/ ganos vſq̃ ad fines terre hoc aũt jã factũ eſt cuz p criſti aduẽtũ ydolatria & ſupſtitio totius quaſi orbis periit & multi in pacẽ criſti deducti ſũt vere religionis criſtiane fi dẽ ſuſcipiẽtes. & hoc ſignificabat illa pax q̃ tẽpore dñice natiuitatis totus mũdus legitur eſſe paccatus quod non humanis viribus ſed criſti dñi corporali preſentia proba tur effectũ. In cuius pacis ſignũ ipſe. Arcũ conteret .ſ. occultas malignorũ inſidias & confringet arma ſup ſtitioſa certamina paganorũ & ſcuta. ſ. protectionẽ per fide preſumptionis ligne ſpũs ſancti comburet & exue nos bone rex armis dyabolicis & indue nos armis tuis. ſ. cuã gelice veritatis continẽtie fidei ſpei & caritatis Vacate ergo o boies q̃ mũdanis illuſionibus armabamini & mi litiã dyaboli peragebatis vacate ab armis dyaboli a vi/ ciis & a tumultibus contẽtioſis quoniã ego ſũ dñs non ille q̃ vos armabat qui vos ad nephãda certamina pduce bat. ſed ego ſũ deus qui exaltabor per fidẽ in gẽtibus & in judea. Vt jã omnes confiteãtur & dicant. Dñs vir tutũ eſt nobiſcũ & ſuſceptor noſter deus criſtiani populi figurati per jacob qui dilectus fuit a deo.

Pſalmus. xlvi. in quo omnes fideles inuitãtur ad laudandũ deũ.

UVA. BHSC. IyR_052

Prophęta in pſona apoſtolorũ ait. cũ tot bñficia vobis fecerit deus.

Omnes gętes ad quas puenit gratia dei gaudete bonis operibus jubilate deo voce exultationis cõcordet manus ꝙ lĩgua ille operętur hec cõfiteatur. Merito jubilãdum ꝙ pſallędũ eſt deo. Quoniã eſt dñs ꝙ dñatur omni creature excelſus nobilitate nature qui prius fuerat deſpectus a judeis terribilis ipſe eſt judicaturus mundũ poteſtate rex magnus ſup omnẽ terrã quoniã rex regũz ẽ ꝙ dñs dñantiũ. Prophęta in perſona apoſtolorũ inqt. Plaudite etiã quia deus. Subiecit nobis i. vniuerſitati criſtianorũ populos judeorũ vel per fidẽ vt credẽtes vel per dignã ſue iniqtatis vltionẽ vt perfidos obſtinatos ꝙ gętes conuerſas ad fidẽ ſub predicationibus noſtris ſubiecit per fidẽ obedięntes plenarie dño ihũ criſto qui pro oĩbus mortuus eſt. Plaudite etiã quia dñs ſua gratia nõ merito noſtro. Elegit dare nobis vitã eternã ſequentibus ſpecię .i. illud quod miſtica ſignificatione jacob quẽ dilexit deus premonuit. ſ. terrena dare pro celeſtibus. Dñs nõ ſolũ elegit dare nobis hereditatẽ ſuã ſed aſcędit parare nobis locũ. Aſcędit quidẽ dñs in jubilo multorũ angelorũ ꝙ ſãctorũ aſcędentiũ cũ eo quo aſcędente laudita eſt vox clara quaſi tuba angelorũ dicęntiũ admirãtibus ꝙ ſtupentibus apoſtolis Viri galilei q̃d ſtatis hic aſpiciętes in celũ. Et quia talis eſt ꝙ ſic aſcędit. Pſallite deo noſtro gratias agędo pſallite bonis actionibus laudãdo. pſallite regi noſtro .ſ. xp̃o non alieno quẽ nõ decet iſta laudatio quoniã ſolus eſt q̃ merito laudes accipiat quoniã ipſe ꝙ vniuerſa creat ꝙ creata iugiter adminiſtrat. Pſallite criſto ſapiẽter diſcrete ꝙ deuote non ſoluz ore ſed corde debet merito. Omnipotens rex vniuerſaliter coli qui ſolus creator ꝙ liberator probatur eſſe cunctorum. Ideo etiam pſallite quia. Regnabit dominus ſuper gentes qui oliz ſuper vnã gentem regnabat: Regnabit dico quoniam iã aſcędens ad dexteram patris ſedet ſup ſedẽ ſanctam ſuã .ſ. a dextris dei ꝙ ſic nichil reſtat niſi ꝙ oęs ſubiciãtur ci

UVA. BHSC. IyR_052

Non solū gētes subiciētur ei sed etiā. Principes popu/
lorū quoniā principes populorū omniū cōgregabūtur
per fidē ⁊ amorē cū cristo q̄ est deus abrahā ⁊ hoc ideo
quia apostoli dei propter judiciariā potestatē ⁊ participa
tionē diuine gratie: fortes fide ⁊ dilectione valde a cristo
eleuati sūt doctrina ⁊ potestate miracula faciēdi ita vt
principū colla fidei jugo submitterēt.

Psalmus. xlvij. i quo de multiplici cōmēdatiōe ecclesie
Propheta cōmēdans ciuitatē ecclesie primo cōmendat a
dignitate conditoris ⁊ a situ dicēs.

Magnus dñs qa dñs vniuersorū est ⁊ quia po
m tēter oia facit ⁊ laudabilis valde propter ex/
cellētiam nobilitatis ⁊ sapiētie eius qua pul/
chra ⁊ mira facit laudabilis quidē in ciuitate
dei nostri .s. ecclesia catholica q̄ ē fundata in cristo mō
te sācto eius Tercio cōmēdat ecclesiā ab amplitudine.
dicēs. Fūdatur de habitatoribus vniuerse terre exultā/
tibus de remissione peccatorū nā populus judaycus per
montē designatus ⁊ populus gētilis per latera aquilo/
nis significatus vniti sūt in vna fide cristi ex q̄bus duo
bus populis ecclesia vniuersalis ciuitas regis magni
.s. dei cōsurgit. Quarto cōmēdat ciuitatē dei a sapiētia
ciuiū q̄ vere cōsistit in cognitione dei dicēs. Deus in do
mibus eius .i. in fidelibus in q̄bus habitat cognoscetur
deus cognitione fidei ⁊ hoc cū suscipiet eā mouēdo eaz
ad hāc gratiā. Quito cōmēdat ciuitatē dei a dignitate di
cēs. Ecce reges terre pricipes seculi quorū regna ⁊ dña/
tores cultu demoniorū dedita erant ad p̄dicationē aposto
lorū congregati sūt cū ceteris fidelibus in vnitate fidei
vt fierēt vna ciuitas ⁊ vnū ouile. Ipsi .s. reges cognos
cētes per fidē miracula q̄ xps ⁊ apostoli faciebant admi
rati sūt ⁊ post admirationem glorie ⁊ miraculorū cristi
conturbati sunt pro peccatis ⁊ commoti sunt ad peni/
tentiam ⁊ hoc quia timor futuri judicij apprehēdit eos

UVA. BHSC. IyR_052

In qua cõturbatione gẽtiũ pro peccatis erũt. Dolores magni ꝙ graues vt parturiẽtis hoc quia in spiritu sãcto cõteres superbiã ꝙ cupiditates huius mũdi in gẽtibus q̃ designãtur per naues tharsis q̃ quõdã in nauigatione negociorũ supba fuit. Ipsi iã credẽtes effecti clamãt cum gaudio dicentes. Sicut audiuimus in lege ꝙ prophetis nũciatũ sic vidimus in euãgelio in ecclesia catholica ci uitate dei nostri quã deus fũdauit nõ ad tẽpus sicut tabernaculũ moysi sed in eternũ. Ipsi credẽtes gratias agẽtes de aduẽtu xp̃i ꝙ de fidei gratia suscepta dicũt. Suscepimus deus misericordiã tuã cristũ nobis misericorditer datũ aptũ nomẽ certa promissio vt ille misericordia vocaretur q̃ ꝙ saluator vere dicitur ꝙ redẽptor in medio cordis nostri qui per gratiã tuã facti sumus tẽplum tuũ. Quẽadmodũ deus nomen tuũ vbiq̃ diffusũ est q̃a nullus est q̃ huic nõ se subiciat sic laus tua ꝙ reuerẽtia tui nominis dilatabitur vbiq̃ terrarum dextera tua .s. eterna beatitudo plena est justicia q̃a in illã partẽ dextere solũ recipiũtur q̃ ipsius munere justi esse meruerunt. Letetur ergo mõs syon .i. fideles iudei q̃ dicũtur montes q̃a primo fidei radios suscepit judea ꝙ exultẽt gẽtes filie judee per predicationẽ apostolorũ q̃ de judea descẽderũt propter judicia tua dñe q̃a recta sũt q̃bus quosdã assumis ꝙ quosdã reprobas. Vos ergo fideles aie. Circũdate honorãtes sanctã ecclesiã dignos ei exhibẽdo honores ꝙ cõplectimini amplexibus caritatis virtutes illius ꝙ mores seruãdo: q̃bus acceptis narrate laudes eius juxta doctrinã apostolorũ q̃ sũt turres munitiones huius ciuitatis contra hereticos. Me aie fideliũ audiẽdo leticiã ꝙ exultationẽ aliqua remissione lẽtescerẽt ait. Ponite corda vestra in virtute caritatis spũs sancti q̃ hãc ciuitatẽ protegit fortis eni est vt mors dilectio ꝙ vos majores ecclesie distincta ꝙ canonica ordinatõne disponit gradus officiorũ in ecclesia vt; Episcopos Presbiteros Dyaconos ꝛc. vt per eos magnalia dei non solum bijs qui credunt sed ꝙ bijs qui crediturj sũt debeant predicari. Narrate hoc. Quoniam hic .s. cristus qui in terris visus

UVA. BHSC. IyR_052

est ⁊ cũ homĩbus cõuersatus⌊est dñs deus noster⌋ꝑ quez creati sumus ⁊ si in hoĩe lateat ⁊ hoc ineternũ non ad tẽpus vt falsi dij⌊⁊ ipse reget nos⌋quia rex noster est in presenti ab iminẽtibus periculis defẽdendo ⁊ reget in futuro ad eternam nos dirigẽdo patriam.

Psalmus.xlviij.in quo docemur vt omnes presẽtis vite dignitates diuitias ⁊ voluptates pro nichilo ducamus q̃a stabiles nõ sũt.

Propheta volẽs omẽs auditores attẽtos reddere ad ea q̃ dicturus est ait.

a Audite hec⌋q̃ dicturus sũ⌊oẽs gẽtes⌋nõ solũ iudeorũ quia hec ad oẽs ꝑtinent audire⌊auribus audiẽdo ꝑcipite q̃ habitatis⌋in quacũq̃ parte orbis quoniã quod est hic dicẽdũ vtile est pro bono communi omniũ Propheta quod dixerat exponẽs ait. Quiq̃ terrigene⌋.i.ignobiles⌊⁊ filij hominũ⌋.i. nobiles quarũcũq̃ nationũ ⁊ statuũ siue seruus siue liber diues ⁊ pauꝑ⌊venite ad audiẽdũ⌋nullũ excipio nulli claudo sermonẽ. Propheta reddẽs auditores beniuolos ex vtilitate dicẽdorũ ait. Os meũ loq̃tur sapientiã⌋que est altissimarũ ⁊ diuinarũ rerũ cognitio quã audire ⁊ discere vtile est⌊⁊ meditatio cordis mei loq̃tur prudentiaz⌋ que est ad mores probabiles instituẽdos.in his eni duobus omnis sermo diuinus q̃si cõsistit. Propheta reddẽs auditores dociles ex modo loquẽdi intelligibili dicit. Inclinabo aurẽ meam spũj sancto in me loquẽti in parabolis⌋⁊ per enigmata me docẽti quia q̃cq̃d modo videmus ꝑ enigmata est ⁊ lucide tradã vobis mea oꝑatione⌊quod proposui dicendum in psalterio⌋.i.nõ solum verbo sed etiam exemplo vt quod doceo ore compleã opere. Propheta icipiẽs narrare q̃ supra promiserat se dicturũ ⁊ primo de pena malorũ in peesona generalis hoĩs q̃rit causam dãpnationis ⁊ timoris dicẽs. Cur timebo in die illa tremenda⌋judicij⌊que erit mala⌋malis respõdit⌊iniq̃tas calcanei mei⌋.i.finalis iniq̃tas siue q̃ perseuerabit vsq̃

UVA. BHSC. IyR_052

ad finē vite circūdabit nichil eni timēdū est nisi peccatū quia nulla nocebit aduersitas: si nulla dñetur iniquitas q in hoc patet opposita pax ꝙ absoluti ab iniq̄tate non habebunt tūc timorē. Unde illi timeāt q die judicij formidēt. Qui confidūt aut presumūt sicut superbi q potētes seculi in potestate sua tēporali aut amicorū q q̄ in multitudine diuiciarū suarū tanꝙ in sūmo bono glorīatur vt auari. A cuius judicij sentēcia nullus redimi potest nec prece nec precio cōsanguineorū aut amicorū sed nūquid ipse q̄ peccauit redimere se poterit respōdetur ꝙ nō quia nō poterit dare sacrificiū aut oblationē vnde placetur sine propicietur sibi deus. Et simiter nec dare poterit in alia vita. Preciū vnde redimatur aia sua cū sit extra tēpus merēdi q ideo laborabit i eternū .i. pacietur tormēta eterna q viuet in sempiternū vt sēper sentiat penaz viuet vt semp intereat vt sit eis mors sine morte q defectus sine defectu. Sed homo carnalis q mūdanus. Nō intelliget iminere sibi interitū gehēne: nā vidēs justos q peccatores sapiētes q stultos leque mori reputat ꝙ nō sit alia vita in qua premientur boni q in qua puniātur mali sed insipiēs qui non credit futurā vitā q stultus q̄ licet credat tamē nō cauet sed in trāsitorijs rebus spē ponit vno eodē modo peribūt. Et relinquēt diuitias propter quas multa mala cō miserūt alienis q si etiā filijs relinquāt/alienis tamē relinquūt ca nichil eis prodesse possūt. Et licet. Sepulchra q̄ construxerūt magnifice ad memoriā sui estimentur secūdū oppinionem eorū domus illorū eterne tamē q̄a aliam vitam futuram nō credūt secūdū tamē veritatem anime eorū in inferno manēt. Hic est fructus diuitiarum quem earū possessores qui aliam vitam non esse credunt afferre possunt ꝙ. Tabernacula habitacula pulchra castra palatia domus maneant post eos in multas generationes vt sic in illis maneat eorum fama vnde sequitur vocauerunt .i. quesierunt vocari nomina sua q fama eorū celebrē baberi p multos annos in terris suis

UVA. BHSC. IyR_052

Causa huius erroris inde prouenit quia. Homo cũ in honore esset⌋quia ad ymaginẽ dei factus ⁊ inde aptus esset ad possidẽda celestia⌊non intellexit⌋ vel sic egit ac si non intelligeret: ⁊ ideo⌊cõparatus est jumẽtis⌋in eligẽdo vitã voluptuosã q̃ est vita pecudũ ⁊ iumẽtorũ⌊⁊ similis factus est illis⌋q̃a subtracto honore ymaginis nõ differt a bruto. nã tolle homini dei cõsiderationẽ omnino pecus insipiẽs est presũptio vana ⁊ caduca superbia. Hec via illorũ⌋qui sic agũt⌊via perditionis⌋q̃ stimulũ ⁊ dolorem suis auctoribus facit ⁊ postea quasi stulti⌊vt in ore suo sibi cõplaceãt⌋postq̃ votũ nequissime dispositionis ipleuerint mox diuinitati gratias referũt: ꝙ ad suũ velle perducti sũt tanq̃ assecuti essent felicitatẽ homini possibilẽ.

Sed q̃d talibus in futuro erit propheta ostẽdit dicens. Sicut oues ducte ad occisionẽ⌋hoc ignorantes⌊sic isti in iferno ponẽtur post mortẽ ⁊ dyabolus⌋qui dicitur⌊mors deducet eos⌋de pena in penã. Justi vero dñabũtur eorũ⌋ .s. malorũ quãdo accipiẽt judiciariã potestatẽ in die iudicij in quo domus sua claritate oĩa q̃ prius erãt in nocte illustrabit⌊⁊ auxiliũ eorũ⌋.s. malorum quod habebãt ab amicis carnalibus in potẽtia ⁊ diuitijs eorũ in presenti vita⌊veterascet⌋.i. peribit omnino in inferno⌊⁊ a gloria eorũ⌋trãsibũt ad cõfusionẽ maximã. Mali ista habent Verũtamẽ⌋ego loquitur quilibet justus liberabor ab istis⌊quoniã deus redimet aĩam meã de potestate dyaboli⌋sub qua erãt hoĩes ante aduẽtũ cristi⌊cũ acceperit me de presenti vita. Ex quo sic mali peribũt ⁊ dñs iustos redimet alloquitur propheta vnũquẽq; fidelem o homo. Ne timueris⌋vt velles desistere a via virtutis⌊cum⌋videris malos prosperari ⁊ florere in seculo quoniã nõ est magnũ ꝙ⌊diues factus sit homo peccator ⁊ ꝙ multiplicata fuerit gloria domus eius⌋in parẽtibus in prole ⁊ in honoribus ⁊ possessionibus. Quoniã cũ interierit nõ sumet secũ aliq̃⌋de hijs q̃ hic possedit⌊nec descẽdet cũ eo⌋in infernũ gloria vite presẽtis: vnde descẽdet sine gloria seculari sine turba satellitũ sine presumtione gaçarum.

UVA. BHSC. IyR_052

Quia aia eius in vita ipsius bñdicetur ⁊ nō de bono actu sed deliciarū preparatione laudatur ab adulatoribus assi tētibus talibus ⁊ cōmēdabit te ⁊ gratias aget o deus ⁊ cui operatus fueris aliq̄d in honorē vel lucrū eius ⁊ Iste peccator sic dives. Descēdet ad ifernū vbi patres eius impij ⁊ jacent quorū scelerū fuit imitator ⁊ ⁊ ineternū nō videbit lumen ⁊ quia sicut peccata tenebrosa sunt ita peccatoribus sapiētie lumē auferūt: vnde tenebras exteriores ⁊ interiores patiētur. Et quare hoc. Quia cui esset preditus lumine rationis ⁊ vt pote in honore diuine similitudinis conditus noluit illo lumine regi ⁊ sed sensualitate instar jumētorū pulcherime hunc versū propheta recepit vt se peccator a malo proposito remoueret cū nota difformitatē suā in tāta increpatione cognosceret.

Psalmus. xlix. in quo de vtroq̄ aduētu christi.

d Eus ⁊ verus ⁊ natura ⁊ substātialiter deus ⁊ deus deorū ⁊ .i. sanctorū deificatorū per gratiam q̄ etiā est dñs minātiū ⁊ locutus est per se in humanitate assūpta ⁊ per precones suos qui olim multipharia in prophetis loquebatur ⁊ ⁊ vocauit ⁊ ad fidē suā ⁊ vniuersos habitatores terre ⁊ per se ⁊ apostolos quos misit in mūdū ad docēdū oēs gētes. Vocauit q̄dē omnē terrā. A solis ortu vsq̄ ad occasū ⁊ incepit ista vocatio ⁊ ex syon ⁊ .i. ex jherusalē inde enī cepit decus euāgelij annūciari ⁊ deriuari ad alias partes inde ⁊ species decoris christi ⁊ cepit annūciari in toto orbe terrarū. Propheta de aduentu ad judiciū. Deus ⁊ christus qui occultus venit ad nostrā redēptionem. i. maiestate sua carne çelata ⁊ manifeste veniet ⁊ ⁊ gloriosus ad iudicandū totū mundū ⁊ ⁊ deus noster nō silebit ⁊ modo silet expectādo peccatores ad penitētiā tūc in judicio nō silebit q̄ scelleratis dicturus ē ite in ignē eternū ⁊c. ⁊ q̄ iustis dicturus ē venite bñdicti. Ignis cōflagrationis quo exuretur facies mūdi huius quo i bonis purgabitur sic̄d erit purgādū ⁊ q̄ tādē

UVA. BHSC. IyR_052

inuoluet malos in infernū | precedet faciē iudicis | et | i circuitu eius tēpestas ualida | cōsurgēs ex oīm elemētorū cō motione ante iudiciū vnde uirtutes celoruz etiam cōmouebuntur ita ut omnis creatura miretur erunt enim signa in sole ꝙ luna ꝙ stellis. ꝛc. Veniens aūt iudex ad iudicium. Vocabit angelos | qui cum eo descendent ad iudiciū ꝙ perfectos uiros secum iudicaturos ꝙ vocabit omēs iudicandos que vocatio erit | ut discernātur pij ab impijs ne ulterius sicut hic confusis habitationibus misceātur. Prophetā uidens futura tanꝯ presentia exultans exhortatur angelos executores diuini iudicii dicens. Congrege domino | christo | sanctos eius | eos. ſ. qui postpositis legalibus recto ordine nouū testamentum sequūtur opere adimplentes ea que in testamenti serie cognouerint faciēda. Dñs manifeste veniet | ad iudiciū quoniam | annūciabunt | viri apostolici ꝙ doctores celestis uerbi dispensatores | iusticiam eius | quia iusti remunerabūtur ꝙ reprobi iuste | dāpnabuntur | quoniā deus iudex est viuorum et mortuoruz qui nec fallit nec fallitur ꝙ cui nichil suppremitur. Vox domini. Audi | aure cordis ꝙ diligenter intellige tu qui es | populus meus et loquar tibi israhel ꝙ testificabor te | per testimonia prophetarū ꝙ per miracula hec. ſ. ꝙ | ego deus ille | qui generalis est omniū per potentiam deus qua omnia creaui | ꝙ deus tuus | proprie ꝙ familiaris quia te habeo seruū peculialem ꝙ quia i prophetis tibi promissus sum. Cum venero ad iudiciuz Non in sacrificijs | tuis non exhibitis tanꝯ irreprehensibilem ea obmittendo | arguam te | quia non quero aialia in sacrificiū | sed holocausta | que sūt de tua persona. ſ. cuz animā tuam igne caritatis inflamatā totam in seruitiuz meum offeres talia | holocausta sunt in conspectu meo sēper grata. Bene dixi non arguam te si michi sacrificiuz secundum non obtuleris si etiam offeres. Non accipiam de domo tua vitulos nec de gregibus tuis hyrcos | quia talia sacrificia non sunt michi accepta. Non accipiam dico quia non indigeo eis ꝙ si indigerē non quererē a te.

UVA. BHSC. IyR_052

Quoniã mee sunt omnes fere siluarũ iumenta ⁊ boues que pascuntur in mõtibus. Cognoui omnia volatilia celi⌋ de quibus solebant fieri sacrificia ut sunt turtures colũbe. ⁊c. ⌊⁊ vbertas omniũ que terra gignit michi seruit Et si⌋ ita esset ꝙ ego ⌊esurirem⌋ quod est impossibile nõ oporteret ꝙ a te aliquid peterem ⌊ meus enim est orbis terre ⁊ plenitudo eius⌋ .i. omnes creature. Nũquid⌋ suꝫ ego talis nature aut conditionis ⌊ ꝙ manducabo carnes thaurorũ aut sanguinem hyrcorum potabo⌋ certe nõ immo insania esset hoc cogitare : ꝙ deus thaurorum carnibus pascatur aut sanguine potatur hyrcorũ. Ostendit que sacrificia uelit dicens. Immola deo sacrificium laudis quod in te est⌋ hoc est sacrificiũ acceptabile hoc est holocaustum pingue ut laudetur deus ab homine quẽ creauit quem redemit cui etiam regnuꝫ celeste promittit tu aũt ⌊redde altissimo uota tua⌋ si quid vouisti deo ne moreris reddere. Et tunc inuoca me⌋ non presumas de viribus tuis ⌊in die tribulationis⌋ ⁊ aduersitatis tue ⌊eruãm te ⁊ honorificabis me⌋ ⁊ magnificabis me gratias agens cum fueris a periculis liberatus. Quia non est speciosa laus in ore peccatoris prohibet ne lingua eorum presumat laudes deo canere quibus turpis conscientia obuiat dicens peccatori qui bene predicat ⁊ male viuit. Quare tu presumis predicare iusticias meas⌋ uel etiam cõmuni sermone ad populum aliquid de mea maiestate proferre oportet enim os esse iustum quod iusticias dñi enarrare presumit ⌊quare tu presumis per os tuũ⌋ sceleratuꝫ et blasphemũ ⌊testamentum meũ sanctũ⌋ aliis predicare sancta enim ⁊ veneranda uerba os polutum docere presumere non debet. Tu⌋ uero ⌊odisti disciplinam⌋ qui ad correctiones iustas in qua presumptione murmuras ⁊ nõ vis dominũ in te vindicare ꝙ peccas ⌊⁊ proiecisti sermones meos retrorsum⌋ eos cõtẽpnẽdo ubi non videantur a te ĩplendi ⁊ tamen eos aliis predicare presumis. Proiecisti quidem sermones meos retrorsum quia. Si uidebas furem currebas cuꝫ eo⌋ opere uel consilio uel consensu uel

UVA. BHSC. IyR_052

fauore uel eius exemplo aliud furtum cōmittendo ⌊ ꝛ cuꝫ adulteris portionem tuam ponebas ⌋ sequendo cōcupiscē tiam carnis qui enim laudando eū uel auxiliando vel cō siliando aut dando pecunias aut aliqua adminicula p̄ben do quibus adulter vota sua perficiat sine dubio cum adul tero habere portionem dinoscitur. Arguens eum de cō scientie prauitate ꝛ lingue dolositate ait. Os ⌋ .i. cogita/ tio tua ⌊ habundauit malicia ⌋ per diuersa genera peccato rum iniqua uoluntate te ingrassando ⌊ ꝛ lingua conpone bat dolos ⌋ aut false laudando aut inique consulendo aut mendacia colorando ad deceptionem proximi vnde sequi tur. Sedens aduersus fratrem tuū ⌋ ex industria ⌊ loqueba ris ⌋ datrahendo uel in iudicio calūpniose obiurgando ipsū ⌊ ꝛ aduersus filiū matris tue ⌋ .s. ecclesie ⌊ ponebas scanda lum ⌋ prebendo ei verbo aut exemplo occasionem ruine ⌊ hec predicta fecisti ꝛ tacui ⌋ nō statim vindicaui sed ex cle mentia mea ꝛ misericordia ad penitentiaꝫ expectaui. Ue rum quia ex hoc ꝙ deus ex misericordia sua non statim punit: mali credūt ꝙ non debeat alias punire ideo dicit. Existimasti inique ꝙ ero tui similis ⌋ consentiēdo malis aut quia scelera tua statim non vindico/ putes illa michi placuisse: iniquū est hoc de me sentire vnde ⌊ arguam te in deficientibus flagellis puniendo ꝛ statuā te contra faciez tuam ⌋ peccata tua que tu modo non attendis ut videas feditatem tuam non corrigas sed ut erubescas. Et ideo propheta admonet omnes fideles dicens. Intelligite hec que iam cōmemoraui ⌊ uos q̄ obliuiscimini deū ⌋ eius mā data iniqua presumptione contempnēdo ⌊ nequādo rapiat uos ⌋ de presenti uita ad eternam dāpnationem ⌊ ꝛ non sit qui eripiat ⌋ quia in inferno nulla est redemptio. Intelli/ gite ⌋ etiā hoc ꝙ ⌊ sacrificium laudis ⌋ non quale scelerati canūt sed quale pura mens consueuit offerre: ipsum eniꝫ quando cum fidei puritate ꝛ proba actione fuerit īmola/ tum ⌊ honorificabit me ⌋ in quo sacrificio laudis ⌊ est iter quo ostendam ⌋ offerenti ⌊ saluationem dei ⌋ O gloriosa se/ mita que ducit ad celi terreqꝫ creatorem que si puro cor

UVA. BHSC. IyR_052

de peragatur fit nobis illa scala iacob que ascendentes p ducebat ad celos.

Psalmus. L. In quo propheta monet peccatorem exemplo sui ad penitentiam.

Miserere mei deus secundū magnam misericor
m diam tuam ⌊quia magna est miseria mea: ma
gna o dñe indigeo misericordia .subueni ergo
grandi vulneri meo secundum magnam mise
ricordiam. Et secundū multitudinem miserationū tua/
rum dele iniquitatem meam ⌋confugio ad miserationes
ut grauibus vulneribus meis tyriacā remissionis infun
das: multe sunt miserationes tue multe sunt iniquitates
mee: sed miserationes tue oēm exsuperant magnitudinez
quorūlibet peccatorum miserationes ergo tue deleāt pec
cata mea q̄uis uideantur ingentia. Dixi quidē q. Am
plius ⌊dicam q boc iterū iterūqz repetaz nec semel tepul
sus precari desistam ⌊laua me dñe ab iniquitate mea et a
peccato meo mūda me ⌋fonte misericordie: amplius laua
me: amplius mūda q̄ petere intelligam sed ita munda
quatenus nichil inmūduz maneat in me. Laua me do
mine. Quoniam iniquitatem meam ego cognosco ⌋con
fiteor peccatum cognosco, me iniquū non nego me peccas
se ⌊q peccatum meuz ⌋non tradam oblivioni sed continue
⌊proponaz ante oculos meos ⌊ boc dicit propheta q̄a quo
tiens talia corde respicimus totiens cōmissa deploramus
Munda dico q merito te oro tu mundes me quia. Ti
bi soli peccaui ⌋ tanq̄ indici et potenti punire quia solus
tu es superior me qui potes peccata mea discutere ⌊q ma
lum coram te feci ⌋te presente q videte qui vbiqz es et re
mitte michi ⌊ut verax inueniaris ⌋ indulgentiam peccati
dando ad te conuersis sicut promittis ⌊in sermonibus tu
is q uincas ⌊cōuincendo de mendacio illos qui iudicant te
q̄ non debeas implere promissa michi nec delere peccata
mea. Propheta persuasionem remissionis peccati sui in/

UVA. BHSC. IyR_052

ducens ex humana fragilitate dicit ne mirum q peccaui
Ecce in iniquitatibus conceptus sum] in peccato origi/
nali sicut q omnes homines ex quo ratione fomitis ad
actualia pronus existo] q in peccatis concepit me mater
mea] est repetitio eiusdem. Ecce enim] veraciter confido
de uenia tum quia] ueritatem dilexisti] et ita sine defectu
adimplebis promissiones tuas: tū quia] incerta] s. que de
sui natura sunt variabilia] q occulta] que excedūt oculū
mentis mee que tamen a sapiētia tua cōprehenduntur p
spūm prophetie] reuelasti michi] inter que cōnumeratur
misteriuz incarnationis q misericordia qua remittis pec
cata: vnde iam redemptorē video iā filij dei incarnationē
precognosco iaz intueor q de semine meo nascetur i quo
benedicentur omnes generationes: Inter alia tue dis/
positionis sacramenta michi reuelata video passionē tuā
qua mundus redimendus est q ita certus sum q. Asper
ges me] sanguine tuo qui per ysopū que est herba humi/
lis q medicinalis designatur] q lauabis me] q] incompa/
rabiliter dealbabor. Auditui meo dabis gaudiuz] de ab
solutione peccati quando audire meruero dimissa sūt ti/
bi peccata tua] q leticiam] de eternis bonis qua promit
tis absolutis dicēs venite benedicti patris mei ꝛc] q exul
tabunt vires mee] que prius peccatis erant] humiliate]
Et ut possint exultare. Auerte faciem tuam a peccatis
meis] ut amplius ea non aspicias adpuniendum] q omēs]
alias] iniquitates meas dele] preteritas presentes et futu
ras. Dele iniquitates meas oro q eis deletis. Cor mūdū
crea in me deus] per gratiaz iustificantē quā tu solus re
stituere potes q quia curuata est per peccatum rectitudo
spiritus mei ad terrena] spūm rectum] tendentem in deū
] innoua intus in anime mee viribus. Ne proicias me]
a presentia tua vnde lumen q sanitas venit] q spūs sanc
ti gratiam] quam michi penitēti q confitēti tua benigni
tate iam dedisti] non auferas a me] uel spūm hic intellige
prophetie domū quod sibi preciosius est omnibus rebus
Redde michi leticiā salutaris tui]. s. cristi per quem fit

UVA. BHSC. IyR_052

remissio peccatorum ⌊ꝛ spū principali⌋ .i. sancto principā
te ꝛ dominante super omnia ⌊confirma me⌋ ne iteruz pec
cem ne a te cum mutabilitate discedam. Cū reddideris
michi leticiā non ingratus ero sed. Docebo iniquos vi
as tuas⌋ precepta tua verbo ut declinantes a vijs prauis
penitentiā agentes misericordiam cōsequantur. docebo e
tiam exēplo quia duz michi peccatori parcitur alijs spes
uenie datur. quis eni ad conuersionez non paret animū
vbi Rex ꝛ propheta concesse sibi venie prestabat exēplū
hinc sequitur ⌊ꝛ impij conuertentur ad te⌋ penitentiam.
Ut aūt digne aliis predicem vias tuas. Libera me de
multis peccatis meis⌋ ut ab his desinā quia tu solus po
tens ⌊deus actor salutis mee⌋ liberare ꝛ cū mundatus fue
ro cū exultatione ⌊annūciabo iusticiaz tuam⌋ que semper
tue pietati coniungitur. Ne uidear presūptuosus in pre
dicatione mea. Domine labia mea⌋ que propter pecca/
ta fuerant clausa ⌊aperies⌋ dando gratiaz ꝛ scientiā loquē
di ⌊ꝛ os meū⌋ cuz fiducia ⌊annūciabit laudez tuā⌋ qua cre
atus sum: laudē tuā qua peccans non derelictus suz: lau
dem tuā qua ut confiterer āmonitus suz: laudē tuā qua
ut securus essem mūdatus sū. Os meū dico annūciabit
laudē tuā. Quoniā si uoluisses illud sacrificiū⌋ quod pro
expiatione peccati debebatur in lege ⌊paratus eram ꝛ suz
dare⌋ sed non offero ⌊quia holocaustis⌋ que sūt inter sacri/
ficia digniora ⌊non delectaberis⌋ non eni sunt tibi accepta
que etiam in aduentu tuo qui es veruz futurū sacrificiū
pro peccato totius generis humani deo patri offerenduz
ego respuenda preuideo. Nec tamen nos sine sacrificio
relicti sumus nam. Sacrificium deo⌋ acceptissimū ꝛ quo
peccata soluūtur est ⌊spūs contribulatus⌋ .i. de omnibus
peccatis simul tristatus ⌊cor contritum ꝛ humiliatum⌋
vnde non sanguis egreditur sed lacrimarū fluenta de cur
runt ⌊deus non despicies. Benigne fac domine⌋ .i. ⌊ostē
de benignitatem uoluntatis tue ecclesie⌋ sancte ut ⌊muni
menta⌋ imortalitatis nostre que per primū hominē fue/
runt destructa ꝛ que danda sunt in futuro cōstruātur mo

UVA. BHSC. IyR_052

do in fide ſpe ꝙ caritate. Tunc cum muri iheruſalem edificati fuerint].ſ.in futuro tunc[acceptum habebis ſacrificium iuſticie].i.paſſionem filij tui glorioſam qui ſe ſacrificium in ara crucis obtulit pro omnibus ꝙ fidelium [oblationes ꝙ holocauſta] cordis contriti et humiliati et tunc eccleſia conſtructa multi[imponent ſuper altare]fidei ſuper quod eſt offerendum quicquid offerendū eſt[vitulos.i.ſeipſos hoſtiā viuentem ſanctam tibi placentē.

Pſalmus.li. In quo confortātur fideles contra Antichriſtum et complices eius.

Propheta in ſpiritu preuidens anticriſtū cum toto corpore ſuo.i.vniuerſitate reproborū intelligens eū uirū ſceleratum de ſola malignitate ſe iactantem cuz indignatione redarguit dicens/o:antichriſte.

ꝙ Quid gloriaris in malicia] cur uelis de malis actibus gloriari vnde deberes potius conſcientia teſte confundi:cum non niſi de bono ſit gloriandum ꝙ potentiam ꝙ honorem exiſtimas[operari iniquitatem]cum tamen poſſe peccare non ſit poſſe. Omni tempore vite tue in quo malicia tua propagata eſt] ſine intermiſſione[iniuſticiam cogitauit cor tuuz ꝙ lingua tua locuta eſt ꝙ ſicut nouacula acuta]ita ſubtiliter ꝙ expedite[feciſti dolum ꝙ promittendo beatitudinem terrenorum que beatitudo non eſt. Non aūt tantum feciſti malum ſed. Dileziſti] malicia[ꝙ affectu ꝙ ſtudio [ſuper benignitatem]quod eſt contra naturam quia naturale eſt diligere bonum:bonū enī eſt quod oia appetūt ꝙ maliciam odire:in quo execrabili morbo:comprobariſ corruptus illud magis appetibile iudicans quod natura ꝙ boni mores accuſant. Item dileziſti[magis facere iuſticiam ꝙ loqui equitatē. Tu inſuper anticriſte. Vir linguoſus ꝙ doloſus dileziſti omia nerba precipitationis ꝙ doloſitatis]ad precipitāndum in mortem ſeruos dei. Propterea deus deſtruet te in finem]eternis ſuppliciis

UVA. BHSC. IyR_052

deputando licet permittat te ad modicū regnare hoc mo
do destruct quoniam primo ⌊euellet te⌋ tanq̄ pestiferam
flāmam auferendo a te dignitatem tuam ꝙ post hoc faci
et te transire de hac gloria uana in qua es ad tempus ⌊et
de tabernaculo tuo. i. de domo tua ꝙ statu tuo ꝙ finaliter
te ⌊ꝙ radicem tuam⌋. i. complices tuos ministros dyabo/
li ⌊euellet de terra⌋ viuentium quia cuz sanctis dei nec dy
abolus nec anticristus nec sequaces eorum habebunt ali
quā portionem. ⌊Videbunt iusti⌋ hanc antixp̄i iustissimā
deiectionem ꝙ destructionem ⌊et timebunt⌋ deum timore
reuerentiali eius iusticiam laudantes ⌊ꝙ ridebunt⌋ super
anticristū ꝙ merito: quoniam sancta dei pacientia a perfi
do homine iniqua uoluntate contempta est ꝙ irridentes
eum de superbia sua dicent ecce homo ⌊qui non posuit de
um adiutorem suū⌋ non credidit ꝙ indigeret dei auxilio
sed se deum fecit. Sed sperabit in multitudine diuitiarū
suarū ⌊auri ꝙ argēti ꝙ potentie et glorie quas male acqui
siuit ꝙ per quas multos ad se traxit ⌊ꝙ prevaluit in vani
tate sua⌋ in mundali pompa prevaluit in malicia sua q̄a
nullus impiorū tot fideles decipiet et sāctos persequetur
ꝙ ideo merito super eum hec vindicta descēdet. Prophe
ta in persona fidelis populi ait sic: Anticristus ꝙ sequa/
ces sperant in diuitijs ꝙ in uanis rebus: non sic ego. nam
ego. Sicut oliua⌋ que omni tempore viret fide ⌊fructife/
ra⌋ bonis operibus ⌊in domo dei⌋. s. in ecclesia sancta dei
⌊speraui in misericordia dei⌋ que duratura est ineternū et
in seculum seculi. Confitebor tibi⌋ confessione laudis per
petuo ⌊quia feciſti⌋ non ex meritis meis sed ex misericor
dia tua ipsa que dicta sunt: s. q̄ sum oliua fructifera in do
mo dei ꝙ q̄ spero in misericordia dei ⌊ꝙ expectabo rem no
minis tui⌋ quod est ihesus. i. saluationem meam ⌊quoniā
nomen tuū bonum est⌋. i. dulce ꝙ hoc ⌊in conspectu sanc/
torum tuorū⌋ impijs vero terribile ꝙ horrendum.

Psalmus. liij. In quo propheta consolatur
fideles contra persecutores suos.

UVA. BHSC. IyR_052

Dixit insipiés .i. judeus vel antixps vel aliqs
d de familia sua in corde suo nō é deus .s. xpus
q̄ dictus fuit deus. Unde est q̄ hoc idez hodie
multi dicūt: q̄a .s. Corrupti sūt ab omni vi ra
tionis in quo verbo oés hereticí notati sūt. nā deo recte
nó credidisse corruptio é: q̄ q̄a a mala fide itur in turpes
mores q̄ in acerrimas iniq̄tates sed abhominabiles facti
sūt deo in desideriis suis q̄ nó é de illis reprobis q̄ faci/
at bonū meritoriū quod fieri nó potest sine fide p dilecti
oné operāte. Pro examinānda veritate. Dñs p sanctos
viros celestes q̄si examinatores veritatis facit prospice
re sup filios hoim vt videri siue scire faciat si é aliqs ex
illis intelligés vera cognitione deū aut recta opatione
q̄rés deū. Omnes filij hoim q̄. s. nephariis psuasio
nibus exercētur oés declinauerunt a rectitudine justicie
hinc inepti facti sūt ad cōsecutioné vite eterne nó de nu/
mero illorū incredulorū é q̄ faciat bonū meritoriū vsq̄
ad vnū Nonne cognoscét se impie agere isti q̄ operan/
tur iniq̄taté vtiq̄ cognoscét penarū experiméto. q̄ fideles
domini laniare cōtēdunt qui contra mandata eius vidu
as opprimunt pupillos expoliant qui malicie dentibus
plebem meam assidue q̄ delectabiliter ac si cibum pa/
nis comederent deglutiunt q̄ consumunt. Et merito
hoc eis accidit quoniam Deum non inuocauerunt in
tus in corde pro eternis bonis quia in eum non credide/
runt illic trepidauerūt timore .s. ne adepta felicitate frau
dentur ne diuitiis minus fruantur inuentis ne acquisi/
tis priuétur honoribus vbi non erat timor iustus. quia
omnia ista humana conditione sunt relinquēda. Illa ve/
ro non cogitant per q̄ verissimo timore torquēdi veniūt
ineternū. Quare trepidauerunt vbi non fuit timor.
Quoniam deus dissipauit virtuté eorum qui homini/
bus placere q̄runt q̄ nó deo quod sceleratorū specialiter
esse dinoscitur tales confūdétur q̄a a regno dei separabū
tur quoniā deus spreuit eos. quod specialiter respicit in
deos qui timétes ne locum perderét occiderunt cristum

UVA. BHSC. IyR_052

Ad quos judeos conuersus propheta ait. O stulti judei. Quis dabit ex syō⌋ ex gēte nostra judeorū ⌊salutē jsrael⌋ nullus nisi iste quē negastis esse deū: iste solus dabit qui ⌊cū auerterit⌋ .i. prorsus amouerit ⌊captiuitatē⌋ oēs fideles a paradiso exules: ⁊ q̄ captiui habētur in die judicij ad beatā patriā reducet ⌊exultabit jacob⌋ idest credētes judej ⌊⁊ letabitur israel⌋ .i. oēs qui mēte vidēt deū.

Psalmus. liij. in quo docetur justus in aduersis laudare deū.

Orat propheta in persona viri justi dicēs.

Deus in virtute nomis tui⌋ a me inuocati ⌊saluū me fac⌋. scio ꝙ nō est aliud nomē sub celo nisi tuū in quo oporteat nos saluos fieri ⁊ in futuro judicio vbi in majestatis tue ⌊virtute⌋ apparebis ⌊secerne me⌋ a massa perditorum. Deus exaudi orationē meā⌋ tacitā ⁊ etiā ⌊verba oris mei⌋ vt jā non solū cordis instinctū sed etiā votis exaudias affectuz quo desiderio ⌊a malis liberari percipe⌋ dicit q̄a illa proprie ꝑcipere dicūtur q̄ mētis archano recondūtur. Ideo oro. Quoniā mali alieni a deo⌋ fide ⁊ operibus ⌊insurrexerūt aduersū me⌋ ⁊ liuore insane mētis armati ⌊q̄sierūt vitam meā⌋ ⁊ sanctorū ꝑdere ⌊q̄ nō proposuerūt deū ante cōspectū suū⌋ jgnorare deū credētes q̄ scelerata mēte cōceperūt ⌊Ecce⌋ gratias ago deo meo ꝙ oratio mea exaudita est. ⌊quoniā deus adiuuat me⌋ laborātē ferre paciēter q̄ impij sup me nitebātur ingerere adiuuat autē hoc modo quoniā ⌊cōstructor ē aīe mee⌋ etiā si caro mea periculis exponatur ad tēpus. Auerte mala ab iimicis meis⌋ aduersū me cogitata ⌊⁊ in virtute tua disperde illos⌋ ne possint perficere que cogitauerunt contra me. Ego vero ne ingratus videar. Voluntarie sacrificabo tibi⌋ puritatez bone mētis tibi offerendo ⌊⁊ confitebor nomini tuo⌋ confessione laudis ⌊quoniam bonū est⌋ īmo eo nichil melius īuenio. illū enī velle laudare deū īestimabile bonū ē vnde ⁊ mēs sancta reficitur ⁊ mūdi istius aduersitas effugatur

UVA. BHSC. IyR_052

Ideo cõfitebor nomini tuo. Quoniã ex omni tribula/
tione eripuisti me⌋ in preterito ⁊ ita spero ꝙ facies in fu
turo⌊ ⁊ sup inimicos meos⌋ florẽtes⌉ oculus meus⌋ sursũ
tendẽs mente rapta ad deũ quasi cito arescẽs⌊ despexit⌋.

Psalmus. liiij. in quo de passione cristi
Vox cristi ex forma serui.

e Exaudi deus ⌋ orationẽ meam ⁊ ne despexeris
⌊ deprecationẽ meam⌋ quia ex mandato tuo ĩfir
mitatẽ carnis suscepi ⌊ intende michi ⁊ exaudi
me⌋. Et hoc ideo oro q̃a. Cõtristatus sum in
exercitatione mea⌋ quã pro mũdi salute suscepi videlicet
predicando. miracula faciẽdo infirmos sanãdo: sed in hac
exercitatione⌊ cõtristatus sũ⌋ eo maxime q̃a inde fructuz
iusticie perfidi nõ probantur afferre. o bonitatẽ piissimi
creatoris. vt se cõtristatũ ⁊ cõturbatũ dicat ꝙ predicati
onibus saluberrimis obstinati populi vesania non crede/
bãt: insup⌊ turbatus sũ a facie inimici⌋ populi judeorũ di
cẽtis: si rex israel est descẽdat de cruce ⁊ credimus ei⌊ ⁊
a tribulatione peccatoris⌋ qua me alapis ⁊ flagellis cede
bãt ore sacrilego cõspuebant spinis coronabãt cruci affi
gebãt. Merito a voce inimici turbatus sũ. Quoniam
declinauerũt ĩ me iniq̃tates⌋ proferẽtes sup me mẽdacia
⁊ falsa testimonia cuius furẽtis populi impetus q̃si flu/
minis cursus erat in me q̃a nullã volẽtes recipere ratio
nẽ: effusionẽ sanguinis ĩnocẽtis expectabant⌊ ⁊ in furore
suo⌋ molesti ⁊ seueri erãt michi. Et formido mortis ce/
cidit sup me ad tẽpus vnde⌊ ⁊ propter hoc turbatũ ẽ cor
meũ⌋ secũdũ hoiem in me cepi cõtristari ⁊ mestus esse ⁊
tristis facta ẽ aia mea vsq̃ ad mortẽ. Et q̃a seperatio aĩe
a corpore sine cõturbatione maxima non potest euenire
inquit⌊ timor⌋ in corde⌊ ⁊ tremor⌋ in corpore⌊ venerũt su
per me⌋ vnde ait pater si possibile est transeat a me calix
iste⌊ ⁊ cõtexerũt me tenebre⌋ q̃a extincti sũt oẽs sẽsus mei

UVA. BHSC. IyR_052

Qui vt cõturbationes predictas ⁊ molestias judeorũ vi
taret liberationẽ expetẽs ait. Quis dabit michi pẽnas
sicut colũbe ⁊ volabo ⁊ req̃escam⌋in pace perpetua vbi
tu pater q̃ humanam naturam vsq̧ ad celorũ regna per/
ducẽs ad tuam dexteram collocabis. Ecce elõgaui me fu
giẽs⌋a ꝑfidis judeis quorũ durissima corda iuenio⌊⁊ mã
si in solitudine gẽtiũ⌋ Licet aũt timor ⁊ tremor mortis
venerint super me. Expectabã⌋ tñ presidiũ patris⌊q̃ me
saluũ fecit a pusillanimitate spũs⌋ne cederẽ malis siue
deficerẽ in passione⌊⁊ tẽpestate⌋tribulationis judeorum.
Precipita dñe eos⌋qui in altũ suꝑbie erecti sũt in cõtẽp
tũ hominũ⌊⁊ disperge eos⌋ꝑ diuersas nationes⌊⁊ liguas⌋
ne perniciosam cõfluãt vanitatẽ ⁊ hoc ideo⌊q̃a vidi perfi
diam eorũ⌋in nõ credẽdo michi⌊⁊ cõtradictionẽ michi fa
ciẽdo in ciuitate Iherusalẽ⌋. Die⌋cũ docerem turbas ⁊
ipsi judei nõ crederẽt⌊⁊ nocte⌋cũ paterer ⁊ illi blasfema/
rẽt: ita⌊ciuitas illa repleta est iniquitate⌋tam maiores
q̃ minores⌊vt supra muros redũdare videretur iniq̃tas
eius. in cõmuni aũt plebe erat studiũ⌋malignãdi ad mor
tẽ michi inferendam⌊⁊ iniusticia⌋quia sine merito meo
Et nõ defecit de plateis eius vsura ⁊ dolus⌋ omnia eniz
q̃ in lege prohibita sũt ad augẽdũ peccati cumulũ⌊excre
uerũt in ea⌋ Exprobrat specialiter iniquitatẽ ꝑfidi jude
dicẽs. Quoniam si iimicus meus⌋apertus publicus iur
gijs⌊maledixisset michi⌋eo q̧ sibi nocuissem causam ha
berẽ⌊patiẽter sustinẽdi⌋. Si is qui oderat me⌋manifeste
⌊suꝑ me magna locutus fuisset⌋superbe michi insultan/
do comminando aliquod malum vel mortem⌊ abscon/
dissem me forsitan ab eo⌋nõ vindicassez me. Tu vero
o Juda. Homo vnanimis. i. eiusdem animi reputatus
inter apostolos⌊dux⌋missus cum ceteris ad predicanduz
siue dux quia itineris precursor⌊⁊ notus meus⌋ in ea/
dem societate ⁊ in eodem collegio mecum manẽs. Qui
simul mecum capiebas cibos cum dulcedine⌋ caritatis
⌊⁊ sepe in templo⌋ salomonis pari consensu⌊ambulasti

UVA. BHSC. IyR_052

mecū] cū alijs discipulis ad predicādū ꝙ tū tradidisti me in manus peccatorū. Prophęta in persona cristi impre cās penam predictis inimicis ait. Veniat mors sup il/ los] .s. Judam ꝙ socios suos q̄ opere aut cōsilio in vēden do ꝙ tradendo xp̄m fuerūt] ꝙ descēdant in infernū viuen/ tes] .i. ita grauiter puniātur ac si viui cremarētur. Et hoc ideo. Quoniam tam precordia q̄ opera eorum neq̄ cijs plurimis ꝙ pernicioſissimis plena sūt] tam in occul/ to q̄ in aperto. Ego aūt] ex forma serui] ad dn̄m clama/ uj ꝙ deus] pater] exaudiuit me] consequēs erat illū exau/ diri qui a majestate sua nō poterat segregari. Alia litte ra habet saluauit me. s. resuscitans me: ꝙ ideo nec Jude proditionē nec aliorū impiorum cōplicū iniq̄tatē timeo.

Et q̄a saluabit me. Narrabo ꝙ annūciabo vespere] .i. i cena discipulis: quod fecit cū dixit vado ad eū q̄ me mi sit ꝙ alia multa] ꝙ narrabo etiam mane] quod fecit cum Pilato q̄renti an esset rex judeorū. Respondit tu dicis] ꝙ narrabo in meridie] quod fecit cū dicit consumatū est ꝙ emisit spūm] ꝙ dn̄s ad exitū perducet vocē meam] vt si/ cut dicam ita erit. Exaudiuit q̄dem me quia beneficio resurrectionis. Liberabit in pace animam meā ab hijs qui appropinquant michi] .i. ab hijs qui laudibus fictis reddere videbātur obsequm/corde nichilominus fauebāt inimicis] quoniam inter multos] q̄ me psequbantur] erāt tales] qui me ficte laudabant dicētes scimus quia verax es magister ꝙ tū latēter fauebant aduersarijs. Exaudiet deus] me orantē] quia deus] pater q̄ est ante secula] humi liabit illos] pfidos iudeos tollēs eis locū ꝙ gētē p Roma nos. Merito humiliabit illos quoniā. Non cōmutan tur de malo in bonū de peccato ad penitētiaz] sed perma nēt in peruersitate sua obstinati. ꝙ hoc ideo] q̄a nō timu erūt deū] filiū dei crucifigētes nam qui timet deuz a sua perfidia commutatur dum judicij pauore ꝙ caritatis stu dio elegit dominicis jussionibus obedire. ꝙ ideo] deus ex tendit vindictam suam ad retribuendam eis penam pro

UVA. BHSC. IyR_052

peccato secũdũ ordinẽ sue sapiẽtie cõdignã. Merito ex
tẽdet vindictã super eos q̃a. Contaminauerũt testamẽtũ
dei⌋ prauo intellectu interpretãtes sacram scripturam ⁊
nolentes credere quod eis cognoscitur scripturarũ veri/
tas predicasse: ⁊ ideo⌊ diuidẽtur in die vindicte a societa/
te fideliũ tanq̃ arsure palee⌋ a granis ⁊ hoc erit in die ju
dicij quãdo volũtas dei omnibus ĩnotescet: tũc enĩ illud
quod hic per prophetas precinuit ⁊ per apostolos predi
cauit generalitas manifestissime tũc videbit. Cur deus
faciet illa q̃ dicta sũt quoniã. Mollierũt perfidi judei ser
mones suos sup oleũ⌋ quãdo dicebant: magister scimus
q̃a a deo venisti ⁊ viã dei in veritate doces⌊ ⁊ ipsi tñ fue
rũt jacula⌋ quãdo dixerũt reus est mortis o excecrãda di
uersitas potuissent hoies mollia loqui dũ essent tam du/
ra facturi. Loquitur xp̃s ad vnũquẽq; fidelẽ. Et q̃a
tales sũt isti nõ in eos sed in deũ. Jacta curam tuã⌋ tãq̃
in portũ⌊ ⁊ ipse te fouebit⌋ ⁊ si justus fueris non patietur
te finaliter fluctibus fatigari ⁊ si ĩ hoc seculo nõ adimat
justis fluctuationes: est quia eos tẽporaliter probat vt in
eterna vita quos coronet inueniat. Tu vero deus⌋ q̃ ius
tos nutris foues ⁊ conseruas⌊ deduces eos⌋ q̃ me p̃sequũ
tur⌊ in puteũ⌋ inferni vt q̃ noluerũt bibere de fõte aque
viue in puteũ eterni interitus demergãtur: o pietas ĩau
dita judicatis totũ hominibus predicitur vt culpa plecti
bilis euitetur. Unde. Miri sanguinũ ⁊ dolosi⌋ q̃ effusuri
sũt sanguinẽ innocentissimi redẽptoris nostri⌊ nõ dimidi
abũt dies suos⌋ volũtarios. s. nõ aũt a deo cõstitutos quia
illi in predestinatione dei noscũtur esse diffiniti sed suos
nõ enĩ perficient tot annos q̃tũ putant. sed infra tẽpus
peribũt quod sperabũt⌊ ego aũt⌋ vox filij ad patrẽ a die/
bus temporalibus veniam ad diem eternũ quia ⌊ speraui
in te dñe⌋ quod non faciũt.

Psalmus. lv. in quo populus fidelis confortatur
contra persecutiones malorum.

UVA. BHSC. IyR_052

Vox ecclesie orantis deū ne fideles opprimātur ab inimicis dicit.

Miserere mei deus/presta auxiliū porrige scutū misericordie ne deficiā in tribulatione/ quoniaz inimicus/.s.dyabolus per se q p suos/perseqūtur me/multis modis me affligēdo/toto tēpore impugnās/visibiliter q inuisibiliter/ tribulauit me/ Necesse est vt miserearis. Quoniā multi sunt inimici mei/mēbra dyaboli/q̄ bellantes toto tempore vite mee aduersū me/in mēbris meis quasi pedibus/ conculcauerūt me/ Sed nūquid. Ab altitudine/ superbie q elationis istorū qui me psequūtur q̄ breui tēpore duratura est/timebo/ desperādo: absit/ non enī timebo quia/ego in te sperabo/in quo nulli sperāti timēdū est quis enī sperauit in dño q cōfusus est: nullus. In deo laudabo sermones meos/attribuēs ei sicut fonti sapiētie quod bene loquor/in dño sperauī in quo cōfirmatus/nō timebo quid faciat michi. i. homo carnalis quicūq;. Tota die verba mea/licet essēt a deo licet essent salutaria/execrabātur/ contēnebātur a perfidis inimicis meis/quia consilia eorū erāt ad inferendū malum michi/ Ipsi subdoli cristiani. Inhabitabūt/mixtim cū bonis publice enī videbuntur esse in ecclesia q cōgregationes sequi cōuētusq; populorū sed virus peruersitatis sue/abscondūt/ipsi: si nō possūt statim decipere imitātes magistrū suū dyabolū qui sēper nititur in fine hominē decipere/calcaneū meū/finem vite mee/obseruabūt/. Illi ita agēt cōtra me vtpote quibus grauis sū ad videndū: mali enī q̄si graue pōdus ferūt vitā justorū sed tū ego nō curo quoniā tu. O dñe saluos facies illos/q hoc pro nichilo. i. sine aliquo merito eorū sz gratis p pietatē q p hoc saluabis q̄a in ira correctiōis tue per flagella populos a statu supbie cōfringes ad humilitatē q p diuersarū āgustiarū numerositatē reuocati cōpellētur tibi dño confiteri. Unde ego vt exēplū eis daré conuersionis. Annūciaui tibi vitā meā/p humilē cōfessionē/q lacrimas meas/q̄s tibi pro bijs fudi pro tua clemētia

UVA. BHSC. IyR_052

[acceptas habuisti in cóspectu tuo]. Sicut [erat] in pro/
missione tua exaudisti me deprecanté [promiseras eni te
exauditurũ flenté ac tribulatũ. inueni ergo te misericor/
dé in promittédo. veracé in reddendo. cũ exauditus sum
non timeo inimicos. quoniã aduersarij mei [in fugã con
uertétur]. In quacũq die [q in quacũq etate] inuocaue
ro te [ecce cognoui q in omni necessitate tu deus [asis/
tis] misericordiã prestans tuis q ita cognoui q deus me
us es proprie qui in omnibus michi aduersis tã clemen
ter subuenis. qué colo qué amo. Et ideo. In deo lau/
dabo verbũ [filiũ in deo patre intelligendo q predicando
eum patri consubstãtialé coeternũ q omnipotenté. q q̃c/
quid de patre secũdũ substantiam dicitur de eo esse. senti
endũ [q sermoné]. i. predicationé cristi per quã regulam
viuédi mũdo prestitit q saluté. laudabo in dño spiritu sã
cto p qué est facta q ideo in dño speraui q propter hoc [nó
timebo quid faciat michi homo]. i. dyabolus qui me ini
qua séper volũtate persequitur. Non timebo dico quia
si auferãtur michi hec téporalia tamé remanebit michi
vnde tibi seruire possiz quia. In me sũt vota tua deus]
. i. desideria tibi seruiédi. nó est opus extra q̃rere q̃a i me
sũt que vota ergo reddã tibi. s. laudationes nominis tui
quia de cordis area. profertur laudis incésum q de cela/
rio bone consciétie profertur fidei sacrificiũ ista sunt vo
ta pricipaliter tibi grata si caritate fuerint incésa. Me
rito debeo laudare te. Quoniã eripies] in alia vita [aiaz
meã de morte] perpetua [oculos meos a lacrimis] q̃a ibi
nullus mala sua deflet q pedes a lapsu quia ibi nulli la/
bũtur in malum eripuisti dico: vt placeã corã deo in splẽ
doribus sanctorũ ineternũ.

Psalmus. lvj. in quo de passione q re/surrectione cristi.

Vox cristi ex parte humanitatis pro se q corpore suo ad
patrẽ inquit regulã nobis sancte orationis ostẽdens.

UVA. BHSC. IyR_052

Iserere mei deus miserere mei] repetendo hoc
m periculum iminere magnuz ostendit. miserere
mei deus quia in te confidit anima mea] tue e
nim conditionis est propriuz illis prestare mi/
sericordiam: qui in te habent confidentiã. Bene debes
facere. Quoniam in protectione materne pietatis tue]
in hoc tribulationis estu ne arescam. sperabo] ut vmbra
culum prebeas michi hoc in mẽbris iugiter facit. donec
transeat iniquitas] quod in fine cõplebitur nam ante fi/
nem seculi nec iniquitas deerit premẽs nec iusticia pati
ens. Clamabo ad deum altissimũ] ad quem non uoce ua
lida sz puritate conscientie peruenitur. qui bene fecit mi
chi] maxime cum excellentissimũ incarnationis archanũ
sua gratia humano generi contulit. Unde sequitur.
Vox ecclesie. Bene fecit michi q ita bene
p. Misit] pater filiũ suuz. de celo]. i. de secreta essentia
sua qui me q totum genus humanuz. sanguine suo rede/
mit q dabit in obprobrium] impios q peccatis obnoxios
. conculcantes me. Vox cristi. Deus pater miserico/
diter egit mecum secundũ ueritatem promissionũ suarũ
quia eripuit animã meaz de medio populi] iudeorũ a pri
cipibus eorũ seducti. Unde illi leones q illi catuli leonũ
omnes fremuerunt omnes occiderũt. ego dormiui] som/
no mortis secundũ carnem. conturbatus] ex timore q an
gustia passionis. Vere fui conturbatus q̃a. Filij hoim]
. s. iudei q̃ deberent esse filij dei q sũt filij dyaboli qui licet
in passione manus haberent inhermes: os tamen habue/
runt armatũ: nam. dentes eorũ sunt arma. s. ipia eorum
consilia sagitte uerba uolantia vsqz ad operationez mor
tis emissa. q lingua eorũ gladius acutus. dum clamarẽt
crucifige crucifige eum. O deus pater mi illi ita faciũt
contra me ita me derident. Sed tu fac me resurgere q ex
altari super celos] ad dexteram tuã et per hoc. in omnez
terram dilatabitur gloria tua. Postp̃ cristus interposu
it de sua exaltatione reuertitur ad inceptaz narrationẽ de
sua passione dicens. Laqueum parauerũt pedibus meis

UVA. BHSC. IyR_052

quasi latenter dū interrogationes inferebant dolosas ut si liceat censum dare Cesari ꝙ de adultera cum interro/ gant quid ipse dicere|ꝙ incurvatūt uitam meam deicien do me in morte. Foderunt ante faciē meā foueā|ꝙ hoc cum in facie mea dixerunt clamantes reus est mortis q̄ ideo dicti sunt foueam fodere quia eū neci visi sunt tradi disse: sed hoc agendo cristo qui patiens fuit non obfuerūt sed ipsis iudeis qui|ceciderunt in foueaz ipsam mortis| quando post cristi resurrectionem capti dispersi ꝙ inter/ fecti sunt: interfecerunt cristum ꝙ interfecti sunt: ꝙ vnde se regnū obtinere putabant: inde perdiderunt. O deus pater ꝙ si inimici mei laqueum parauerūt pedibus meis ꝙ foueam foderunt ante faciez meā nichilominus. Pa ratum est cor meū|ad tollerantiā passionis vsqz ad mor tem: ꝙ pro resurrectionis gloria quam modis omnibus michi spero affuturam|paratum cor meum|ad agendas gratias nam cantabo ore|ꝙ psalmū opere dicaz. Et ut hoc possim explere. Exurge gloria mea|que hactenus la tuisti|exurge|potenter caro que fuisti|psalteriuz| diuina operans|ꝙ cythara|humana patiēs: exurge dico ꝙ letare quia certus sum ꝙ|exurgaz diluculo|quo temporeeum resurrexisse euangelii lectio sancta testatur. Confitebor tibi|confessione laudis postꝙ resurrexero per meos|corā populis|predicando laudes tuas|ꝙ psallam tibi| virtuo/ sis operibus ut tu pater glorificeris|a gentibus| Hoc autem confitebor tibi confessione laudis. Quoniā|mag nificata est misericordia tua vsqz ad celos cum humani/ tas mea vsqz ad celorū regna perducta est|ꝙ veritas tua quā per prophetas dixeras qui|nubes|dicuntur per me adimpleta est. Agētes ergo gratias dicimus cum pro/ pheta o criste. Exaltare super celos deus ꝙ super omnez terram|manifestabitur| gloria tua |cum spiritus sancti donum in omnem carnem effuderis.

Psalmus. lvij. In quo redarguitur malicia iudeorum contra christum.

UVA. BHSC. IyR_052

Propheta generaliter monens omnes fideles recte iu/
dicare ⁊ vere loq̄ ⁊ specialiter i persona cristi increpās
iudeos qui aliud de cristo loquebantur ⁊ aliud iudica/
bant ait.

f Ilij hominū ⌋ patriarcharū ⁊ prophetarū quos
imitari debetis ⌊ si vere ⌋ quod utiqz verum est
⌋ iusticiam loquimini ⌋ dicendo michi magister
scimus quia a deo uenisti ⁊ viam dei in uerita
te doces ⌊ recte iudicate ⌋ quomodo autem dicitis post co/
ram Pilato crucifige crucifige eū sic autē iudicantes fic
te locuti sunt: iusticiam cōprobamini: aliud in labijs ali
ud in corde habentes. Sed uos o iudei quomodo potes/
tis de me recte iudicare. Qui iniquas cogitationes i cor
de uestro ⌋ contra me ⌊ operamini in terra ⌋ .i. populo ves/
tro: ⁊ sicut male cogitatis ⌊ ita inique operamini ⌋ malis
enim cogitationibus vestris: opera uestra concordāt ma
nus eniz sequitur cor. Unde iniqui estis corde ⁊ manu
Et hoc ideo faciūt q̄a. Alienati sunt peccatores iudei a
veritate ⌋ a uita beata ⌊ a vulua ⌋ .i. ab ipsa origine: non q̄
a extunc peccauerunt sed quia precognouit dominus ab
vtero illos peccaturos. Unde sequitur ⌋ errauerunt ab
vtero ⌋ .i. errare presciti sunt ab utero ⌊ locuti sunt falsa
dicentes se filios Abrahe cum opera abrahe non facerent
Quibus fuit. Furor ⌋ in malo ⌊ ad similitudinem serpen
tis ⌋ non cuiuscūqz sed ⌊ aspidis surde ⌋ non quidem carētis
auribus sed ⌊ obturantis aures suas ⌋ terra ⁊ cauda ne au/
diat. Unde sequitur. Que aspis quia obturat aures.
Non exaudiet uocem incantantiuz ⌋ ut ad lucem educa/
tur ⌊ ⁊ venefici incantantis sapienter ⌋ secundū artem suā
cui merito iudei comparātur qui cordis auribus obdura
tis nolūt audire scripture sancte saluberrimam doctrinā
per quā reuocari possent ab errore ⁊ de tenebris uenire
ad lucem obturantes aures suas vnā amore terrenoruz
alteram cauda .i. delectatione peccatorū preteritorum.
Propheta predicēs penā eorū dicens. Deus inimicorū
conteret ⁊ deducet ad nichilum dentes ⌋ .i. dolosa uerba ⁊

UVA. BHSC. IyR_052

captiosas interrogationes ꝙ hoc [in ore ipsorum] non au
deant pre confusione loqui sicut quando posuit silentium
saduceis ꝙ phariseis interrogantibus si licet censum dari
[Cesari] et molas leonũ] .i. iclamationes mortis quas fe
cerunt iudei cruento ore clamãtes crucifige crucifige eũ
[confringet dominus] horũ mole confracte sunt: quando
cristus resurrexit. Ad nichilũ deuenient tanq̃ aqua de/
curens] que cito absorbetur a terra sed deus per miseri/
cordiam ad salutem eorũ [arcum] .s. minas quibus ter/
ret [intendit] ꝙ tam diu terret minis ꝙ flagellis [donec in
firmati ꝙ humiliati] ad penitentiam ꝙ confessionis salu/
tem meliorata se mente conuertant. Sicut cera] que ig
ne dissoluitur: sic illi mali qui in perfidia sua indurati fu
erint in futuro iudicio [igne perimentur] supercecidit ig/
nis] superbie concupiscentie ꝙ ire super eos ꝙ ideo [non vi
derunt solem] iusticie a quo omnes gẽtes illuminantur.
Vriusq̃ spine vestre] .i. que spinarũ more primo delec
tant postmodũ pũgunt [manifeste percipiant] per exper/
gentiam dãpnuꝫ .i. acutissimã dampnationẽ in extremo
ignis viciorũ [absorbet eos duꝫ adhuc viuũt] in uita ista
q̃ dicũtur nõ absolute viuẽtes sꝫ sicut viuẽtes q̃a uita ipi
orũ nõ est uera sꝫ falsa: ꝙ hoc fiet in ira q̃a deus tanq̃ ira
tus punict peccatores. Letabitur iustus cuꝫ viderit pu
nitionem peccatorum] non çelo vindicte sed çelo diuine
iusticie concordans se diuine volũtati [manus suas lava/
bit in sanguine peccatoris] .i. opera sua preseruabit mũ
da ab inquinamentis malorũ visa eorũ punitione q̃a stul
to pereũte sapiens astutior erit. Quibus consideratis di
cet quicũqꝫ rationabiliter loquens. Quia utiqꝫ est fru/
ctus iusto] de bonis operibus suis: siue de sua iusticia: er
go a contrarijs [vtiqꝫ dominus diiudicans eos] .i. malos
de iniquitatibus eorũ non solum in futuro sed etiã in vi
ta p̃senti ubi florere videntur. vult ergo intelligi q̃ nec
mali in hoc seculo omnino a pena sunt liberi quãuis flo
rere videantur. nec boni a beneficio sequestrati licet mũ
danis oneribus opprimantur.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus.lviij. Vox cristi ⁊ membrorũ eius.

Eripe me de inimicis meis⌋qui oderũt me⌊deus meus⌋quia non possum eripi sine tuo adiutorio⌊⁊ ab insurgentibus in me⌋ uerbis contumeliosis⌊libera me⌋. Eripe me⌋non soluz⌊de cogitantibus michi mala: sed de hijs etiam qui iniquitatem conceptam mente⌋durata etiam⌊ operatione cõplerent ⁊ de uiris paratis ad effundendũ sanguinẽ⌋innocẽtũ cristi ⁊ suorum. Salua me dico quia ecce. Ceperũt animã meam⌋.i.meipsum⌊irruerunt⌋cũ impetu sine omni ratione⌊in me⌋ humilem⌊fortes⌋superbi iudei principes sacerdotum ⁊ seniores populi de sua iusticia presumẽtes ut morti me traderent. Ita perfidi iudei super me irruerunt sine causa quia. Nec iniquitas mea⌋peccando cõtra proximũ⌊nec peccatum meum⌋factũ cõtra deum meruerunt quia hoc michi facere debuissent⌊qui sine iniquitate cursum vite presentis peregi⌋⁊ direxi verbo meo p̃dicatiõe mea ⁊ vite mee exemplo prauos ⁊ distortos homines quantum in me fuit ad rectum finez⌊direxi. Occurre michi ad te venienti⌋qui secundum naturam diuinam a te nũq̃ discessi ⁊ fac ut ⌊qui nõ uident videãt⌋perfidem ꝙ ego equalis tibi sum fac notam hominibus eq̃litatem nostram non putent iudei se purum hominẽ crucifixisse⌊⁊ tu domine deus virtutum⌋.s.angelorum deus israel.i.qui videris deus solius israel.i vnius gentis que te colit. Intende ad uisitandas omnes gẽtes⌋ut tibi credẽtium copia crescat ex gentibus quia sterilitatem fidei ĩ judayco populo cõperisti⌊non miserearis hijs qui⌋ex certa malicia ⁊ obstinata mente⌊in peccatis perseuerant⌋q̃a tales non sunt digni misericordia. Propheta de iudayci populi futura conuersione. Intẽde domine ⁊ vere intẽdes ⁊ salubriter quoniam. In vltima etate seculi⌋adhuc iudei qui perfidi fuerunt añ⌊conuertẽtur⌋ad fidez tuam ita ardẽter ꝙ sicut nunc crudelissima obstinatione durati sunt ita tunc⌊ut canes famelici⌋fidei auidissima desi

UVA. BHSC. IyR_052

deria ⌊patientur⌋ qui canibus merito comparantur quo/
niam anticristū illum humanissimā beluam fidei calore
raptati: religiosis latratibus insequentur: meliores erūt
tunc canes ꝙ nūc sunt homines quando legem in q̄ mo
do delinquūt tūc fideliter defēsare contendēt: qui conuer/
si ciuitatem. i. sanctam ecclesiam ⌊defendent ⁊ munient⌋
contra hereticas ipugnationes quam correctis predicati
onibus ⌊circuibunt. Ecce loquētur in ore suo⌋ quod nūc
habere nō merentur in corde: alioſqz ad bona conuertēt
que ipi prius credere noluerūt: ⁊ erit vtiqz in labijs eorū
gladius celestis uerbum dei qui gladius legitur bis acu/
tus ex utroqz testamento fericns et ad sanitatem felices
animas sua vulneratione perducens ⁊ ita omnes mira/
būtur dicentes ⌊quoniam quis audiuit⌋. s. talia. Et tu
domine deridebis eos ⌊qui predicationes rectas audire no
luerūt ⌊⁊ ad nichilum deduces omnes gentes⌋ malignā/
tes que obstinatōne crudeli in scelerata anticristi religio
ne permanserint. Vox filij ad patrem ex forma huma
nitatis. Fortitudinem meā per te custodiaz ⌊seruicio tuo
applicandam ⁊ exponēdam ad gloriaz tuaz ⌊quia tu deus
ad altitudinez tuā suscepisti me ⁊ misericordia tua⌋ ante
ꝙ quicꝙ boni agerem ⌊preuenit me⌋ pre consortibus me
is dando michi sine mensura spiritum scūm. Deus ostē
dit michi ⌊quantam misericordiam exhibuerit michi ⌊sup
inimicos meos⌋ ut totaliter non pereant ut etiam inter
inimicos meos virtus maiestatis posset ostendi. s. ut de
blasfemis fiant religiosi: ⁊ de iniqua cōuersatione iustis/
simi: ego vero implens preceptum tuuz: oro ⌊ne occidas
eos⌋ ne penitus pereant sz magis erraſſe se glorioſa satis
factione cognoscāt ⌊⁊ nequando obliuiscantur populi cri
stiani⌋ aliquo tempore mei. i. mee passionis si non sint te
stes legis mortis mee: iudei multum quidem iuuant au
ctoritatem cristianam ꝙ predicta omnia inueniūtur in li
bris eorum quod nisi esset confixisse ⁊ adinuenisse cristia
ni putarētur. Et si rogo deus meus ut iudei oīo non pe
reant. Dispergē tamē illos in virtute tua⌋ per diuersas

UVA. BHSC. IyR_052

terras ut in hac dispersione scelus suū penitēdo deplorent ⁊ depone eos de superbia sua: a potestate: a iudicijs: a regno: a sacerdotio: ut sint in obprobrium omnibus ⁊ protector meus domne. Et si rogo deus meus vt non occidas eos. Occide tamen delictū oris eorū .i. insanas cogitationes eorū quando consiliū inierunt ut neci me traderent ⁊ sermonem labiorum suorū quando dixerunt reus est mortis: resuscitando autem me qué perdere voluerunt occidis delicta oris eorū ⁊ sermonem labiorū suorū quia tunc quippe quem perdendum clamauerunt viuere expauescent: ⁊ quez in terra contempserūt in celo ab omnibus gentibus adorari mirentur ⁊ et cōprehendentur in superbia sua videntes se superbe egisse ⁊ inaniter quia frustra irruerunt fortes in humilem. Judei cōprehē si i superbia sua facti humiles. De execreatione siue maledicto contra cristum ⁊ de mendatio contra eum penitentes ⁊ annūciabuntur in consumatione .i. in perfectione virtutum: annūciabitur enim alijs ꝙ iudei qui primo erant cristi inimici iam sunt conuersi ⁊ perfecti in uirtutibus ita ꝙ ubi habundauit delictū execrationis ⁊ mendacij superhabundabit gratia perfectionis ⁊ hoc factum ⁊ est in ira consumationis que est quādo deus vindicat ad salutem ⁊ ita non erūt tales quales prius fuerunt superbi ⁊ blasfemi. Et isti iudei cum fuerint perfecta religione veraciter instructi. Tunc scient ⁊ cognoscēt cristū dominū esse iacob patriarche sui quod primitus non credebāt ⁊ finiū terre gentium per omnes partes terre quod modo durato corde nō sapiūt. Cōuertētur supra é positus versus iste vbi cōuersio ⁊ salus iudeorū futura affirmantur. Ipsi uero iudei qui veram meruerunt habere doctrinam ⁊ dispergētur ubiqz inter gētes ⁊ ad manducandum cibum spiritualem. s. ut alios lucrētur predicationibus suis ⁊ in corpus ecclesie transforment credentes ⁊ si non fuerint saturati de credulitate populorum uidentes uerba sua non fructificare in mentibus perfidoruz ut uellent ⁊ murmurabunt contra pigros increpantes alios

UVA. BHSC. IyR_052

nolentes credere. Utroqꝫ pariete.s.populo iudaico ⁊ po
pulo gentili in angulari lapide coniũcto ecclesia tota gau
dens dicit. Ego autem cantabo potentiam tuam⌋qua li
berasti me ⁊ iudeos ⁊ gentes conuertisti⌊⁊ exultabo ma/
ne misericordia tua⌋cum.s. nox seculi istius obscura trã
sierit quando iam misericordia tua in scõrum remunera
tionibus elucescet. Et hoc iuste faciam. Quia factus ẽ
susceptor meus⌋.i.meorũ ad maximã dignitatem⌊refu/
gium⌋mei ⁊ meorũ michi⌊in die tribulationis⌋o ꝙ gra/
tuꝫ est refugiũ quando tempore tribulationis cõdonatur
Qua propter. Adiutor meus⌋non tantum cantabo sꝫ
⌊tibi psallam⌋bonis operibus quia⌊deus susceptor meus
es⌋contra persecutiones hostium⌊deus meus⌋.i.creator
meus⌊misericordia mea⌋quia totũ quicquid sum de tua
misericordia est.

Psalmus.lix. In quo docemur ut deserentes dya
bolum regem nobis cristum esse cognoscamus.
Propheta in uoce populi qui in pristinis erroribus e/
rat alligatus gratias agens de conuersione eorũ dicit.

Eus ⌋qui mali eramus⌊repulisti nos⌋ ab er/
rore ⁊ a peccatis ⌊destruxisti nos⌋ male edifi/
catos ut erigeres in bonum edificium quod du
ret imperpetuũ⌊iratus es⌋malicie nostre: vetu
stati nostre ut pereat⌊et misertus es nobis⌋ad cultum ue
re religionis adducendo nos/o ira misericors/o indigna/
tio salutaris/captiuitas libera/ aduersatio fructuosa. Cõ
mouisti corda eorũ⌋quando culturas suas deo cognoue/
runt abhominabiles extitisse quando aniaduerterũt diui
tias honores ceteraqꝫ mũdi huius bona apud deũ postre
ma que ante putauerunt precipua⌊⁊ conturbasti eos⌋ter
rore futuri iudicij/o medice iam contritis corde cõpeten
ti medicina succurre⌊sana cõtritiones eius⌋passiones/sa
na vulnera eius⌊quia cõmota est⌋a pristino errore trans
lata ut tibi domino pareat que ante ydolis seruiebat.

UVA. BHSC. IyR_052

Quia eni licet peccata percómotioné cótritionis remissa sint: non tñ statim dñs ad req̃em colligit fideles sed tribulationibus q̃bus purgétur exponit seq̃tur. Ostédisti⌋ non sola cognitione sed etiam ipsa rei experiétia⌊populo tuo⌋facto tibi subjugato ac deuoto dura grauissimas tribulationes ostendit vero populo suo⌊dura⌋tũ quãdo martirũ cateruas seuis passionibus acq̃siuit: tum quãdo per scripturã sacrã prohibuit seruos suos per delectabilia ⁊ mollia atq̃ suauia propria desideria substernere docuit vt duris laboribus externati aduersus spiritualia neq̃tie ⁊ insurgétiũ cogitationũ bella viriliter erecti ad palmã gloriosã eius misericordia mererétur adduci⌊⁊ potasti nos vino⌋non vbi est vitiorũ copia sed⌊cópunctionis⌋vbertas peccatorũ. Quãtũ sint vtiles tribulationes presentis vite fidelibus ostédisti quãdo per scripturas docuisti ĩ hoc mũdo passiones multiplices tuos fidelissimos sustinere. Et hãc⌋significationé⌊dedisti metuétibus te vt fugiant a facie arcus⌋a facie futuri judicij: dedisti etiã significationé vt in futuro⌊liberétur dilecti⌋ab erũpnis seculi⌊saluũ fac populũ tuũ⌋ad dexterã tuã collocando vbi eterna salus est ⁊ sine fine leticia⌊⁊ exaudi me⌋in hijs que peto Quia. Deus locutus é in scó suo⌋.s.xp̃o qñ verbũ caro factũ est ⁊ mũdi saluator apparuit ĩ quo promisit hãc saluationé de qua locutione letabor. vox ecclesie ⁊ hac fiducia oro⌊⁊ partibor siccimã⌋.i.humeros gétiũ imponens sup̱ eos sarcinã gratiã seruitutis ⁊ fidei cristi q̃ sarcina q̃busdã.s.bonis erit leuis: jugũ eni cristi suaue est ⁊ onus leue: alijs vero.s.malis erit grauis quia non omniũ erit fides: ⁊ codémodo⌊cóuallé tabernaculorũ⌋.i.humeros iudeorũ⌊partibor⌋quia de géte judayca aliquã portioné cui jugũ cristi suaue erit ⁊ onus leue. habebo: vnde cóstat de varijs nationibus ecclesiã domini esse collectam. Vox etiam ecclesie. Meus est⌋i.ad corpus meũ pertinens est cóuétus martirũ per⌊galaad⌋qui interpretatur aceruus testimonij designatus ⁊ populus fideliũ qui prioris vite oblitus in ãteriora se extédit p̱⌊Manassen⌋figuratus q̃

UVA. BHSC. IyR_052

interpretatur oblitus ⌊meus ē populus⌋ fidelis q̄ i bonis operibus sēper fructificat q̄ per ⌊Effraym⌋ intelligitur q̄ interp̄tatur fructificatio ⌊fortitudo ē capitis mei⌋ .i. cristi inq̄t ecclesia qui carne moriēdo per gloriosā resurrectionē suā contulit spei nostre copiosissimū fructū. Juda⌋ i. cristus qui de stirpe jude secūdū carnem descēdit est ⌊rex meus⌋ hec est fideliū gloriosa confessio: ⁊ gentiū Moabitarū tribulatio ⁊ persecutio. s. illa quā in hoc mūdo sāctissimi sustinēt xp̄iani ē ⌊olla⌋ i. refectio ⌊spei mee⌋ quia ad spē vite eterne dn̄o prestāte porrigitur: gloriamur eni in tribulationibus inq̄t apostolus: sciētes q̄a tribulatio patientiā operatur: patientia aūt probationē. probatio aūt spē. Letabor etiā quia. In ydumeā extendā calciamentū⌋ .i. euāgeliū quod nos munit in via: hec ē defēsio q̄ seculi huius spinosa trāscēdit ⌊gētes q̄ prius alienigene erāt subdite sūt modo michi⌋ quia fidē nostrā receperūt. Desiderio future beatitudinis fidelis populis exclamat ad dominū. Quis deducet me⌋ .i. nullus nisi solus deus ⌊in ciuitatē munitā⌋ jherusalē futurā q̄ sic munita ⁊ p̄fecta ē vt nulla persecutione quatiatur ⌊aut quis deducet me vsq̄ in ydumeā. i. gētilitatē terrenā p̄ cupiditatē ⁊ rubeam p̄ crudelitatē nisi tuipse deus ad quos gētiles deduci desiderat vt multi ex gētibus sibi incorporētur ⁊ amplietur societate mēbrorū ⁊ impleto numero predestinatorum simul cum eis ad eterna beatitudinis gaudia perueniret. Nōne tu deus⌋ p̄duces nos ad regnū tuū ⌊qui⌋ tn̄ sicut videtur ⌊repulisti nos⌋ permittēdo nos tribulari ⌊⁊ nō egredieris deus in virtutibus nostris⌋ contra eos qui dicunt nobis vbi est deus eorum sicut olim fecisti patribus quibus ostendisti potentiam tuam. quibus te auxiliante gētes cesserunt ⁊ magna strage facta. terram promissionis obtinuerunt. Et quia deduces. Auxiliare ergo tu nobis deus⌋ tu de tribulationibus nos eripe. tuo nos medicamine sana ⌊quia vana salus hominis⌋ salutem prestare non potest: indignus salutis ideoq̄ sperare in homine non debet qui proprijs viribus probatur. infirmus.

UVA. BHSC. IyR_052

Et quia vana salus hois populus fideliū dicit. In deo faciemus virtutē/non enīz cū dyabolo aut vicijs gladio certandū est:sed illis virtutibus q̄bus cristus ipse pugnauit. vt superbiā humilitate vicamus:diuitias mūdi paupertate superemus:q ipse cui nullus resistere potest pro nobis pugnās/deducet in nichilū inimicos nostros/delēdo de libro vite vbi sibi scripti videbātur elati.

Psalmus.lx.in quo monet ad laudē dei.
Vox ecclesie petētis vt eius exaudiatur oratio dicit.

Exaudi dñe deprecationē meā/super remotione malorū/intēde orationi mee/super ipetrati ne eterne vite. Intende dico q̄a. Clamaui ad te ab vniuerso orbe terrarū/q hoc in anxieta/te cordis mei vt a te cōsoler:verū q si q̄diu sum/in hac peregrinatione/anxietur cor meū/tēptationibus nō tamē pro tua clemētia vincor q̄a/in cristo/q̄ est petra firma/exaltasti me/in qua ois hedificatus est cristianus. Non solū exaltasti sed exaltatū q in fide firmatū. Deduxisti/per te viā ad te veritatē q vitā q hoc/quia factus es spes mea/in omni angustia mea/q turris/.i. defensio/fortissima/q inexpugnabile presidiū/a facie dyaboli/q sociorū eius q̄ famulos suos inuicta protectione custodit Tu es spes mea turris fortitudinis q ideo tutissimus. Inhabitabo i tabernaculo tuo/q̄a in eo cōtra huius mūdi pericula/alarū tuarū/.s. misericordie q potētie tue q̄ alis cōparātur/munimine protegat/non ad breue tēpus sed quousq̄ secula vite istius/diuina administratōne/peragātur/ Ideo dico firmiter protegat in velaméto alarū tuarū. Quoniā/scio q/tu deus exaudisti orationē meā/q vere exaudisti q̄a/dedisti/.i.dabis futuri seculi/regnū i/hereditatē/ppetuā/timētibus nomē tuū/sine distinctōe personarū:hereditatē dico q̄ nō morte relinq̄tur.sed q̄ cū largitore suo perpetuo munere possidetur que sic venit ad filios vt a testatore minime deseratur:hec here/

UVA. BHSC. IyR_052

ditas nō habet finē sed cū semel susceptā fuerit nūq̄ a nobis pmutatione discedit. Unde seq̄tur. Propheta de eternitate hereditatis xp̄i q̄ p consequēs justorū cohere dū eius ait. O deus pater. Sup dies temporales regis nostri cristi q̄bus in presenti ecclesia regnat dabis dies eternos vt nō solū in bijs diebus trāseuntibus regnet in ecclesia sua sed etiā regnēt cū illo sancti ineternū q̄ idem repetēs sub alijs verbis inq̄t addicies sup annos q̄bus i presēti nobiscū ē annos eternos q̄ pmanēt in generatione q̄ generationē Unde seq̄tur. Permanet ineternū populus fidelis in cōspectu dei dei p̄sētia sēper fruēs vbi tanta erit omniū bonorū copia q̄ nulla erit ibi miseria: nullusq̄ ibi miser: nullus ibi q̄ret misericordiā: q̄ q̄a non deerit aliquod de promissis non solutū: q̄ omnes facie ad faciē videbūt deū: nullus etiā req̄ret veritatē. Sic psalmū dicā sic operabor ad honorē tuū nō breui tēpore sed q̄diu durabit michi hoc seculū vt laudes a me tibi promissas q̄ vota bonorū operū meorū reddā assidue cōtinuādo de die presētis vite vsq̄ in diē eternitatis vt q̄ hic vota nostra reddamus q̄ ibi laudes dño perpetua hilaritate cātemus eternas ei gratias indeficiēter exsoluētes.

Psalmus. lxi. in quo monemur vt spretis rebus caducis eterna speremus.

Propheta in psona cuiuslibet viri justi q̄ seculi vicia relinquēs soli deo se subditū esse cōmemorat dicēs cōtra inuidos q̄ carnales volētes eū decipere q̄ ad similē eorū vitam attrahere: q̄d me temptatis inimici. quid est q̄ me subuertere nitimini cur animā meā perdere vultis.

n Nonne deo subiecta erit aia mea agendo strenue que ad eius honorē cognouero ptinere in ipso delectari in ipso refici. q̄ preter eū nichil aliud concupiscere q̄ hoc merito quoniā ab ipso ē salus mea. Merito subjecta debet esse deo aia mea. Nam

UVA. BHSC. IyR_052

ipse est deus meus⌋ q̄ creauit me cū nō essem. ⁊ salutaris meus: salutis mee q̄ in Adā perierat ꝑ passionē suā resti/tutor⌊ ⁊ susceptor meus⌋ sub sua protectione in laboribus seculi ideoq̄ tali adiutorio munitus ⌊nō mouebor amplius⌋ vt prius fui carnis infirmitate pregrauatus. Vox ecclesie siue justi generalis ad ꝑsecutores cristianorum O vos stulti. Quousq̄ irruitis⌋ sup̄ hoīes innocētes nō vos reuocat timor diuinus⌊ ꝑducētes vsq̄ ad mortē⌋ quos deo deditos esse sentitis q̄ vobis cōsentire nolūt⌊ ⁊ incūbitis eis tāq̄ parieti inclinato ad ruinā ⁊ macerie depulse⌋ putātes ꝙ xp̄ianus populus sit sine defēsore ⁊ ꝙ facile ruat vos inania meditamini q̄a cū deus sit susceptor meus nō mouebor āplius. Vox ecclesie cōtra judeos ⁊ fictos xp̄ianos a q̄bus etiā patitur sicut a paganis q̄ dicit. Merū/tñ⌋ judei ⁊ ficti cristiani⌊ cogitauerūt repellere a me preciū meū⌋ siue honorē meū. i. cristū q̄ preciū ⁊ honor ⁊ gloria mea est ne puro corde ab hoībus tolleretur illi ita sed ego sēper⌊ cucurri⌋ ꝑ militiā ⁊ viā propositā inflexibilis ⌊insiti⌋ salutis eorū cupiēs fide saturari: sed ipsi⌊ ore suo bñdicebāt⌋ vt adulationis me verbis deciperent⌊ ⁊ corde suo maledicebāt⌋ mala in me machinātes. Ipsi me per tribulationes ⁊ dolos ipugnāt. Merūtamē aīa mea subjecta esto deo⌋ ⁊ debes quoniā nō a me sed ab eo est potentia mea. ipse enī pacientē ⁊ fortē in ꝑsecutionibus meis fecit. Iterū merito subjecta esse debes aīa mea. Quia ipse est deus meus⌋ q̄ vocat me⌊ ⁊ salutaris meus⌋ qui redemit ꝑ humanitatē assūptā⌊ ⁊ adiutor meus⌋ ad bñ operandum ⁊ ideo⌊ non emigrabo⌋ ab eius fide non separabor ⁊ hoc quia. In deo salutare meum⌋ salus mea⌊ ⁊ gloria mea⌋ hic ⁊ in futuro ⁊ ipse⌊ est meum auxiliū⌋ in omni infirmitate mea⌊ ⁊ spes mea in deo est⌋ nō in rebus seculi. Cū ergo deus noster talis sit. Sperate ī eo oīs cōgregatō populi⌋ ⁊ vt possitis secure sperare⌊ effundite⌋ euacuate ab omni sorde⌊ corda vestra⌋ peccata vr̄a vberrimis lacrimis confitendo coram illo⌊ sperate⌋ dico quia ⌊deus

UVA. BHSC. IyR_052

adiutor noster ineternum⌋ Ego monui spérare in dño. Verũtamen filij hoim⌋ Ade ⁊ Eue hoc nõ attẽdũt⌊sed sũt vani⌋ terrena appetẽtes vt auari⌊mẽdaces i stateris⌋ vt cupidi q̃ falsis ponderibus studẽt alios decipere velut heretici q̃ in exponẽdis diuinis scripturis sũt mẽdaces: vt simplices in aliquẽ inuoluãt errorẽ: studia aũt horum ⌊in hoc cõueniũt⌋ ꝙ de vanitate ad vanitatẽ tẽdũt alios ⌊in idipsũ⌋ vanitatis ducẽtes vt socios sibi constituant.

Vox ecclesie O vos filij. Nolite sperare in iniq̃tate⌋ in malicia q̃a inde nulla vtilitas nascitur sed potius eterna dãpnatio procuratur. ⁊ ad pauperes ait⌊⁊ rapinas nolite cõcupiscere⌋ auferẽdo aliena per violentiã non eni potest crimẽ rapine indigentia tollere ⁊ ad diuites ait⌊diuitie si affluãt nolite cor apponere⌋ vt eas sũmũ bonuꝫ putetis vt ille qui non habet non ambiat. ⁊ ille qui habet nõ superbiat. Nolite hec mala facere q̃a. Deus semel⌋ i. impmutabiliter ⌊locutus est⌋ ⁊ eo loquẽte⌊duo hec audiui⌋ q̃ oẽs scripture diuine continẽt. s. ꝙ ⌊potestas dei est⌋ ad puniẽdũ malos. ⁊ misericordia ad remuneradũ bonos⌊quia tu reddes vnicuiq̃ juxta opera sua⌋

Psalmus. lxij. in quo monet recte cõuersari in medio nationis praue.

Ecclesia necessitatibus huius vite estuans clamat.

Deus deus meus ad te vigilo⌋ te solũ desiderãs ⁊ laudare cupiẽs ⁊ hoc excitante me⌊luce⌋ tue gratie. Ideo vigilo q̃a. Sitiuit venire ad te aĩa mea⌋ fontẽ viuũ in quo plenã inuenirẽ refectionẽ. ⁊ in q̃eta est donec quiescat in te sitiuit hoc idez ad laudẽ tuã ⁊ hoc⌊q̃ multipliciter caro mea⌋ q̃a multis ⁊ amplioribus causis q̃ aĩa: subjacet enim amplioribus miserijs. s. siti fame frigori ⁊ huiusmodi. Sitiuit in te merito anima mea quia presens seculum est. Terra deserta⌋ quãtum ad se omni bono⌊⁊ inuia⌋ quia nullam habet viam per quam ad te veniatur⌊⁊ inaquosa⌋. i. sterilis ⁊ infructuosa ⁊ sic in hac siti degens in mandatis

UVA. BHSC. IyR_052

tuis vigilando | apparui tibi | per sanctū desideriū meū vt tua luce illustratus | videre cristū virtute ꝙ gloriā tuaz | ꝙ quia apparui tibi obsequēdo te videre merui. Ideo hec dīa ago. Quoniā melior est misericordia sup vitas | naz vita nature ꝙ vita gracie ꝙ vita glorie pēdent ex miseri cordia dei | labia mea laudabūt te | pro beneficijs michi ex tua misericordia exhibitis. Et ꝙa misericordia tua est sup vitas. Benedicā te in tota vita mea | bene viuendo misericordie tue tribuēdo totā vitā meā ad honorē ꝙ glo riā nominis tui bona operabor. Leuabo manus meas in oratione ꝙ hec petā vtinā. Anima mea repleatur | sa piētia q̄ | adeps est | aie sine qua anima macrescit ꝙ ita exi lis efficitur vt in bonis operibus cito deficiat non enim placet macra aia deo: sicut nec caro macra dicebatur pla cere deo in sacrificio. ꝙ aia repleatur pia alacritate spūs sancti q̄ q̄ si pinguedo aie est | ꝙ labijs exultationis | i. voce exultāte | laudabit os meū | nomē sanctū tuū gratias refe rēdo de tuis beneficijs. Laudabit te os meū ꝙ in stratu ꝙ in mane ꝙ hoc est. Sic memor fui tui supra stratū me uz | .s. in quiete prosperitatis quādo solēt humana corda collata beneficia in memoria vix habere | tūc in matuti/ nis quoq; | in bonis actibus | meditabor in te quia fuisti adiutor meus | nisi eni te juuante bona a nobis impleri nō possūt. Et ꝙa fuisti adiutor meus in periculis. In refrigerio quod michi faciēt ale tue exultabo | ideo exulta bo quia | anima mea | feruenti dilectione | adhesit post te | vt te imitetur: ꝙ quia sic adhesit | suscepit me | filius tu/ us cristus q̄ est | dextera tua | alarū suarū velamine pro/ tegēdam. Quia suscepit me dextera tua ipsi psecutores In vanū q̄sierūt aiam meā | frustrati intētione sua q̄ cō tradictionibus celestibus me extinguere .tēptauerūt | in/ troibunt in inferiora inferni tradentur in potestate hosti uz suorū | ꝙ cū malignis spiritibus qui simulata versutia veluti | vulpes | hominibus insidiātur | erūt sortes eorū |. Rex vero | cristus | lētabitur in deo | patre ꝙ nos in ipso post resurrectionē | ꝙ digni laude habebūtur q̄ jurāt in eo |

UVA. BHSC. IyR_052

.i.qui ei mētis inuiolabile obsequiū promittūt ꝛ persol
uūt ⌊quia os loquentium⌋ cōtra eos in hac vita ⌊iniq̄ ob/
structum erit⌋ in judicio quādo eternaliter cōuicta omnis
iniq̄tas obmutescet.

Psalmus.lxiij.in quo docemur in
passionibus sperare in dño.
Vox cristi ex persona humanitatis.

e Exaudi deus oratōnē meā⌋ q̄a te totis viribus
p̄cor ⌊a timore iimici⌋ judaici ⌊eripe animā me
az⌋ nō precatur vt eripiatur a morte quā libēs
pro salute omniū venerat subire sed a timore
populi persequētis ne.s.propter timorē cederet iimicis.
Proteges me a cōuētu ꝛ consilio malignātiū⌋ mala de
me cogitātium.s.principū sacerdotū ꝛ seniorū populi cū
me facies resurgere: tūc eni qui me credebāt cōmuniter
mori resurrectionis mee gloria probabūtur esse cōfusi ⌊ꝛ
proteges me a multitudine operātiū iniq̄tatem⌋ actu vt
me occiderēt. Qui exacuerūt vt gladium linguas su/
as⌋ accusando cristū ꝛ in clamādo mortē eius ⌊intēderūt
arcū⌋ parauerūt dolos⌋ parauerūt insidias occultas: p̄fi/
dū q̄dem Judam datis triginta argēteis sollicitarūt vt
esset traditor: q̄ eius videbatur discipulus. O res amara
ꝛ omni felle deterior cōuiuā ad proditionem discipulū ad
necē. cōseruatorē pecunie premio subito fuisse corruptū
Intēderūt⌋ quidē ⌊arcū⌋ malicie sue ⌊vt sagittēt in occul
tis⌋ i.occulte secūdū stultā opinionē eorū immaculatum
.s.cristū q̄ nullā cōtraxit maculā peccatorū sed celesti pu
ritate mundissimus ab omni delicto probatur alienus.
Subito sagittabūt eū⌋ s.q̄tū ad se: subito enim se puta
bāt judei eū delere posse sed tñ potius eius gloria dilata/
ta est ⌊nō timebūt⌋ tātū scelus in deū suū ꝛ regē p̄petrare
O cor durū velle occidere hominē q̄ mortuos suscitabat
ꝛ inde nō timore. ideo nō timuerūt quia obstinatione du
tissima nō veritatis muuimie solidata ⌊firmauerūt apud

UVA. BHSC. IyR_052

se sermonem nequaz] quando dixerunt reus est mortis.
Postꝙ firmauerunt iudei apud se de occidendo cristuz.
Nazzaueruntintet se] consilia capientes [ut absconderét laqueos] quibus cristū capere possent [dicentes quis videbit eos] .s. laqueos quasi dicerét nec ipse nec eius amici sic iudei scelerata mente confusi cristum tantūmodo hominem putantes malignitatem suam non credebant agnosci ab eo cui cuncta celestia ꝙ terzena uerzacius patent ꝙ ipsa sibi sint cognita. Scrutati sunt] multo studio inquirentes [iniquitates] si forte in cristo reperirent aliq̄s ut inuenirent qua ex causa accusarent eum: sed ipsi [scrutantes] nó semel sed [scrutinio] .i. assidua inquisitione [decerunt] quia in eo inuenire non potuerunt aliquid reꝑhensione dignum qui peccatum non fecit nec inuétus est dolus in ore eius. Illi defecerūt/sed. Accedet] sponte [homo] cristus [ad] exequendum [cor altum] .i. dispositionem diuini consilij in patiendo pro salute humani generis [ꝙ exaltabitur deus] in resurzectione: occiditur ut homo in passione: ꝙ exaltatur ut deus in resurzectione. Defecerunt ꝙ iudei ab intentione sua quia. Plage eorū facte sunt sagitte paruulorum] quia nichil nocuerunt sicut cāne quibus paruuli ludunt que nichil nocét· resurgente enim cristo furor eorum euanuit: quia quod volnerūt nó impleuerūt [ꝙ lingue eorum qui dixerūt] custodibus dicite quia vobis dormiétibus venerūt discipuli ꝙ furati sūt eum [infirmate sunt ad eorum verecundiam] si enim dormiebāt quomodo videre potuerūt: si vero nichil viderūt quomodo testes fuerunt: contra se ergo mentiétes locuti sunt. Cum inotuisset cristi resurzectio: ꝙ quod in nomine crucifixi fierét miracula. Conturbati sunt] ad salutem [omnes] .i. aliqui de omni genere [qui videbant] iudeos defeciſſe ꝙ intelligebant ad redemptioné suam sanguinez cristi fusum [ꝙ omnis homo sic conturbatus timuit] penam pro peccatis. Illi tales ad cristi fidem conuolantes. Annūtiauerūt opera] miraculosa incarnationis misteria gloriam resurzectionis ꝙ huiusmodi [ꝙ facta eius in

UVA. BHSC. IyR_052

tellexerunt⌋esse diuina quia talia implere nō poterat fragilitas humana. Uiso ꝙ resurrexit cristus ⁊ ascendit in celum. Letabitur iustus⌋non in se sed⌊in domino ⁊ sperabit in dño⌋⁊ in futuro quando peruersi dampnabuntur ⌊omnes recti corde⌋quales sunt omnes qui per rectas semitas domini gradiūtur⌊laudabūtur⌋ reddentur laudabiles. quia ⁊ dñm laudant ⁊ ab ipsa ueritate laudātur: quid enim laudabilius q̄ ab ipso iudice in conspectu omniū angelorū gloriose ⁊ desiderantcr audire: Uenite benedicti patris mei ⁊c.

Psalmus. lxiiij. In quo propheta uidetur consolari fideles in hoc exilio per spē redeūdi in supernā iherusalē Propheta in persona iustorum peregrinantium in hoc mundo: O deus.

t E⌋creatorem te redemptorem te ducem te custodez⌊decet ymnus⌋ut te laudent q̄ uel spe uel re sunt⌊in syon⌋. i. celesti beatitudine vbi⌊ tibi reddetur totū votū⌋nostruz non solum anima sed etiam caro iam per resurrectionem incorruptibilis facta pro vtroqz tibi reddemus laudes. Et quia ibi reddendum tibi uotum: ergo o domine. Exaudi orationem meam⌋ut possim ad te sine macula peruenire⌊ scio ꝙ añ tribunal tuū omnes homines comparabūt⌋reddituri rationem eorū que gesserunt in corpore mortali viuentes. Necesse est domine ꝙ exaudias quia. Uerba iniquorū patrū nostrorū ī iniquitate gentilitatis viuentiuz qui docuerunt colere ydola ⁊ ritus ⁊ mores suos⌊preualuerunt super nos⌋dominati sunt nobis. quia nos nati in terra eorum secuti sumus mores ⁊ ritus gentiliuz quibus pro etate ⁊ auctoritate obediendum erat: sed tu qui pius es ⌊iniquitatibus nostris propiciaberis⌋temetipsum hostiā offerēdo pro nobis. Dico propiciaberis ⁊ ille. Beatus⌋ rit⌊quē⌋tu⌊elegisti⌋per gratiam a massa perditorū sepa ando⌊⁊ assūpsisti⌋in patriam celestem talis⌊habitabit in

UVA. BHSC. IyR_052

celesti iherusalem] quam dicit atria propter amplitudinē
Vere beati tales qui inhabitabunt in atrijs tuis quia.
Replebuntur] .i. saciabūtur [in bonis] q gaudijs [domus tue] patrie celestis cuius gaudia ad liquidum nulla mens humana perscrutari sufficit quia nec oculus uidit nec auris audiuit nec in cor hominum ascendit que preparauit deus hijs qui diligunt eum eccl sanctuz est templū tuū] nullus ibi admittitur nisi ab omni sorde purgatus [mirabile est in equitate] in quo superne beatitudinis gloria vnicuiqz secūdum dignitatem est distributa. Quibus bonis ut possimus repleri. Exaudi nos deus salutaris noster] ut ab isto exilio q captiuitate ad celestem patriaz trā seamus tu qui [spes es omniuz hominū] tam positorum [in finibus] terre ꝙ in remotis [insulis maris] Et merito in te est spes omniū quoniam. Tu preparasti predicatores] sicut montes habentes fortitudinem fidei q altitudinem sanctitatis humiles conuersatione sed merito celsiores quos misisti ad predicāduz q docendum omnes gentes q hoc [in uirtute tua] quia per eos fecisti magna miracula ut magnitudine verbi incredulos conuerterēt q factorum admiratione durissima corda mollirent. Et bene potes preparare quia tu es. Accinctus potentia] i indutus maiestate: humanitas enim diuini uerbi potestate precincta est: vt quod homo ex se non habuit uirtus diuina prestaret qui per illos montes. i. apostolorum predicationem [conturbas profundum maris] .i. gentilium corda q aliorū potentum seculi dimersa profundius: quoruz etiam predicationibus q miraculis cōpescuis [sonū fluctuū eius] .s. maris q fremitum persecutionū eorū contra ecclesiam. Unde sequitur. Turbabūtur gentes] maxime turbate sunt ad miracula apostolorū q casum ydolorum suorū que apostolorū potentiam pauere videbūt: q in eorū presentia responsa denegare [q timebūt qui infra mūdi terminos continētur] hoc propter signa q miracula apostolorū tua virtute facta [q delectabiles facies conuersos de prosperitate huius mundi q conuersos etiam ex

UVA. BHSC. IyR_052

euntes de aduersitate eius] ita q̃ vtrarũq̃ rerum exitus delectabitur dñs quia vndiq̃ deuotos per habundantiam sue largitatis acquirit. Visitasti genus humanũ] tuo aduẽtu [ꝛ inebriasti eam] predicatione apostolorũ copiosissima ꝛ saluberrima [ꝛ locupletationẽ] illius multis modis ampliasti. Bene dñe potes iebriare tuos quia. Flumẽ] .i. misericordia dei q̃ hic flumini cõparatur quia nec aliqua siccitate potest minui nec potationibus crebris potest expendi [repletum est aquis] .i. donis spiritualibus ꝛ non tantum potasti sed etiã cibasti vt conuiuiũ domini ĩ nulla parte esset defectuosũ: vnde [parasti cibũ illorũ] .s. credentiũ corpus dñi ihũ cristi cuius sanguinẽ bibimus ꝛ de eius corpore saginamur quod nõ factum est casu sed [quoniam ita ab ipso deo preparatũ ꝛ dispositũ est]. Et tu domine. Apostolos ꝛ alios primitiuos fideles] qui de illo repleto flumine biberunt [inebria] aqua sapientie ita replẽdo vt sibi ꝛ aliis sufficiant [multiplica generationes eorũ] vt predicatio beata non deficiat sed multiplicetur vnde catholica semp̃ crescat ecclesia [ꝛ in stillicidijs] .i. guttis cadẽtibus de doctrina apostolorũ [letabitur rudis ꝛ nouiter credẽs] quibus iquit apostolus lac dedi vobis potũ non escam. Et vere facies. quia. Benedices] multitudini fidelium per quã catholica dilatatur ecclesia: quã cũ coronã nominat significat eã esse collectã ex omni circuitu terre [bñdices] quidem [corone] acquisite. s. [anno] .i. tempore gratie in quo apparuit [benignitas tua] .s. qui est ab aduẽtu domini vsq̃ ad finem seculi [ꝛ cãpi tui] .s. humiles ꝛ fideles [vberes fructus afferẽt]

Credẽtes de deserto gentilitatis ad quos nullus propheta fuerat destinatus. Pinguedinẽ gratie spũs sancti habundanter recipient] quando ad eos apostolorũ predicatio sancta peruenit: ꝛ gratia domini per fidẽ decori facti sunt quos pridẽ incredulitatis macies horrẽda turbabat [ꝛ colles] .i. altiores viri sicut martires [accingẽtur exultatione] quia prestante domino perueniunt ad eternum gaudiũ. Arietes ouiũ] .i. apostoli ꝛ ceteri sancti q̃

UVA. BHSC. IyR_052

doctrine dono duces steterunt populo cristiano[induętur exultatione]gaudentes de fructibus predicationis ꝙ doc/trine eorū[ꝙ valles].s. humiles credentes [habundabunt frumento].s. frugi bonorum operum de quo omnes qui dicti sunt[clamabunt ad dominū laudes dicentes ei].

Psalmus.lxv. In quo de exulta/tione resurrectionis christi. Vor ecclesie.

Jubilate deo]ineffabili leticia de gaudio resur
i rectionis omnes habitantes terram[coniungi te iubilationi bona opera] in gloriam resurrec tionis eius: omni timore deposito[annūciate] aliis[deum esse glorioſum]non ad laudem uestraz sed ad laudem ipsius omnia referte. Dicite deo]o fideles cōfes sione laudis[q̄ terribilia opera tua].s.q cum deus esses factus es homo: q passus: tandem q mortuus: q resur/rexisti: dicuntur autem huiusmodi opera terribilia que profecto dici possunt amabilia: tum quia in se incompre/hensibilia sunt: tum ut timeas: si enim gaudes propter p̄ dicta etiā time/ne quod ē datū humili auferatur supbo. et licet opera tua criste magna virtute et pietate plena sint tamen in hac virtute[mentiebantur inimici tui]iu/dei quando opera tua signa admiranda nō spiritu sancto sed dyabolo ascribebant dicentes te in belçebuth principe demoniorū illa facere. Illis ergo relictis in mendatio. Omnis homo te adoret] te ueneretur tibi concinat te predicet ac in nomine tuo cuncta operetur o altissime. Jenite]o gentes per fidem ad cristum et lumen cordis cognoscite opera dei in antiquis patribus facta in uobis esse completa[qui terribilis est super filios hominū] ter tribile est cogitare quomodo vnus reprobatur ꝙ alius eli gitur terribile est cogitare quomodo deus iudeos ex qui/bus natus est cristus dereliquit ꝙ ad gentes ydola colen/tes venit. Ecce opera que superius admonuit intellige re. Qui domus conuertit .mare in aridam] quando be/

UVA. BHSC. IyR_052

breum populuz per medios fluctus ire fecit ⌊ ⁊ in flumie⌋ .s. iordanis ⌊transibant pede⌋ sicco ⌊ibi letabimur in ipso⌋ .i. sicut tunc populus israel fuit letatus ita in prefiguratione predictorum operũ ueraciter post letatus est populus cristianus nam ꝙ populus ille per mare transiuit sequens cristi baptisma figurabat in quo omnis amaritudo peccati abluitur: ꝙ vero flumina siccis pedibus sine periculo populus ille transmeabat: significabat fluenta huius seculi secure posse per gratiaz transire: et ad fluenta penitentie tutissime peruenire, et ibi. i. in omnibus operibus sic completis in nobis letabimur in ipso. s. deo quia in hijs letantur cristiani. In ipso dico deo letabimur Qui dominatur omnibus i virtute sua propria ineternũ⌋ hoc est proprium eius/ quia licet dominari possũt principes terrarum non tamen in virtute sua sed dei. nec ineternũ ⌊oculi eius respiciunt super gentes⌋ creditu/ras ut misereatur eis ⌊iudei uero ⁊ alii increduli iraz dei prouocantes non exaltentur in semetipsis⌋ sed humilientur ⁊ deprimantur. Et ideo. Benedicite gentes deum nostrum ⌋ cõsona predicatione glorificate ⌊et auditam facite uocem laudis eius⌋ .i. firma credulitate suscipite et alijs predicate uocem illam qua pater de filio dixit i baptismo: hic est filius meus dilectus in quo michi bene cõplacui/quam purissimis ac deuotis mentibus oportet audire ut vnus ac idem credatur dominus cristus qui ante secula a patre progenitus est cõsubstantialis/ipe etiã ex Maria virgine procreatus dignatus est nobis fieri in assumpta humanitate consimilis. Predicanda ⁊ laudanda est misericordia dei quia. Ipse animam meam ⌋que peccato mortua fuerat ⌊reduxit ad uitam⌋ .i. ad cristum ⌊⁊ non dedit in cõmotionem pedes meos⌋ .i. fecit ut non recedam a fide recta ⁊ operibus bonis. Quod autem a multis periculis liberata sit ecclesia in suis mẽbris ostẽdit dicens in persona martirum non in preceps dedisti pedes nostros sed bene Probasti nos ⌋a duersis ⁊ temptationibus ⌊igne⌋ tribulationis ⌊nos examinasti⌋ non sicut fe/

UVA. BHSC. IyR_052

num quod in cinere vertitur sed ⁊ sicut argentum ⁊ quod a sordibus mundatur. Induxisti nos ⁊ in carceres induxisti dico quia omnia tua voluntate constat esse facta ⁊ posuisti tribulationes ⁊ flagella ⁊ verbera ⁊ in dorso nostro imposuisti homines ⁊ peccatores qui sic dñarentur ⁊ sup capita nostra ⁊ vt de nobis sentencias capitales dare posset. Item Transiuimus per ignem ⁊ aquam ⁊ quod vtique factum est qñ alios martires ignis assumpsit ⁊ alios aqua deuorauit. ⁊ eduxisti nos ⁊ de igne ⁊ de aqua ⁊ in refrigerium ⁊ s. in securitate celestis patrie. Unde sequitur. Introibo in domum tuam ⁊ eterne beatitudinis ⁊ in holocaustis ⁊ .i. me totum offerendo tibi vt nichil in me remaneat quod nó consumat ignis diuinitatis quod in resurrectione erit quando nichil manebit corruptibile in carne mea: nichil culpabile in spiritu ⁊ reddam tibi vota mea ⁊ .i. laudes tuas sub ppetuitate tua decatem ⁊ cuz omni celesti milicia ymnum glorie semp dicam hec sunt vota ⁊ desideria ⁊ q̄ fideles labijs suis dño obtulerunt ⁊ Reddam etiã tibi vota q̄. Locutum est os meum cum ego in tribulatione aliqua ⁊ vel in aliquo necessitatis articulo positus essem. Introibo in domum tuã in holocaustis quia dum vixero. Offeram tibi meipsum cum medulla intimi amoris ⁊ cum acceptabili orationis suauissimo odore ⁊ sicut ex apostolorum traditionibus habemus ⁊ offeram tibi ⁊ inquit ecclesia ⁊ boues ⁊ i. predicatores qui pectora humana feliciter exarantes eorum sensibus celestis verbi semina fructuosa cõdãt ⁊ offeram etiã hyrcos ⁊ fetidos in peccatis cõuertendo ad te. Ecclesia cõuertit sermonem suum ad fideles deuotos vt exemplo sue liberationis ãplius cõfidant in domino dicens · Venite ⁊ o vos gentes ⁊ qui timetis deum ⁊ et parate vos ad intelligentiã ⁊ et audite ⁊ auribus cordis ⁊ et narrabo q̄ta ⁊ beneficia ⁊ deus fecit anime mee ⁊. Inter ea q̄ fecit anime mee hoc fecit q̄ clamãtibus gentibus ad ydola ⁊ ad lapides ego. Clamaui puro corde ⁊ recta cõscientia non voluntate perversa ⁊ ad dominum ⁊ qui me fecit ⁊ refecit ⁊ et exaltaui in eo quod lingua protuli ⁊ Et quia

UVA. BHSC. IyR_052

puritas in oratione requiritur ita ꝙ orãtis animus nullis cogitationũ sordibus polluatur dicit. Si iniquitatez aspexi in corde meo] vt compleré eam] nó exaudiet dñs] quia talis oratio non est exauditione digna Propter/ea quia nó dilexi iniq̃tatẽ in corde meo. Exaudiuit me q̃ intendit voci deprecationis mee] q̃ misertus est michi.

Et quia sic exaudiuit me. Benedictus dñs q̃] plenus misericordia] non amouit] nó repulit] orationé meã a se] pie enim aures eius semper justorũ precibus patent] nec amouit misericordiã suã a me] sed ampliora misericordie sue beneficia ab eo spero.

Psalmus. lxvi. in quo prophetа monet ad laudem dei q̃ ad bene operandũ.

Eus misereatur nostri] errãtes reducendo ad
d viã rectã] q̃ benedicat nobis] augẽdo in nobis bona spiritualia] q̃ ostendat] deus pater] clari/tatẽ filij sui] qui é vultus eius: generi humano per incarnationé vt ab eo capiamus lucé: quia nemo potest videre nisi qui claritate eius perfusus est] q̃ misereatur nostri] repetit quia quẽamodũ illuminatio sine dei misericordia non potest haberi: sic nec habita sine misericordia potest cõseruari. Et ad hoc illuminet. Vt cognoscamus] in presenti vita vbi necessaria est cognitio] viam tuam] .i. filiũ tuũ per quem peruenitur ad te: in qua via nemo errare potest nisi qui ab eius regulis deuiare p̃ sumit: cognoscamus dico] eum omniũ gentiũ esse saluatorẽ] Et cũ cognouerit te per fidem. Confiteantur tibi] peccata sua accusando se de eis q̃ ipsis peccatis delentis] confiteãtur tibi] confessione laudis] populi] non pauci sed] omnes] Quia vero qui iam confessi sunt peccata sua formidare nequeunt futura judicia tãq̃ ibi dãpnã di: de talibus. Prophetа loquens ait. Letentur q̃ exultent gentes] que facié dei in confessione preuenire meruerũt q̃ conuertens sermonẽ ad deum ait] quoniã judicas]

UVA. BHSC. IyR_052

in futuro judicio in equitate reddēs singulis secundū sua merita humiliū corda sanādo ⁊ superborū colla conciden do⌊⁊ gētes in terra dirigis⌋faciēs eas in hoc mūdo cōfite ri vt diabolico nequeāt errore subuerti. Cōfiteantur tibi populi deus⌋confessione laudis⌊confiteantur tibi popu/ li omnes. quoniam terra⌋ nostri cordis que prius in in/ fidelitate cōsistēs spinas ⁊ tribulos viciorū proferebat. expurgatis sordibus ydolatrie⌊dat fructū bonorū operū⌋ ⁊ plurimos fructus virtutū et ideo. Bn̄dicat nos deus⌋ pater. s. in hac vita multiplicādo in nobis virtutes⌊⁊ be nedicat nos deus filius: bn̄dicat nos deus spūs sanctus ⁊ metuāt eū⌋qui est vnus in tribus ꝑsonis timore filiali ⌊oēs hoies de omnibus finibus terre⌋vt susceptā fidem accurata sollitudine custodirent.

Psalmus. lxvij. in quo de exaltatione cristi ⁊ ruina aduersariorum.

Propheta confidenter optās resurrectionē cristi jn qua dissiparentur aduersarij eius ait.

e Xurgat deus⌋i. cristus a morte⌊⁊ dissipentur ĩimici eius⌋judei quod impletū est in dispsione Titi ⁊ Uespasiani⌊tollātur metu animi⌋a p̄sē tia dei q̄ vbiq; ē presēs: q̄ reprobi ĩ judicio pre sentiā cristi iudicātis euadere cupient: licet minime pos/ sint⌊qui oderūt eū⌋i. q̄ in sua ꝑtinacia perstiterūt. Sicut deficit fumus⌋sic in suꝑbia ⁊ elatione sua deficiant⌊sicut fluit cera a facie ignis sic pereant peccatores cū ante dei faciē⌋in judicio deducētur. Et iusti reficiātur⌋ delicijs di uinitatis⌊⁊ exultēt positi in cōspectu dei⌋in clara visione eius⌊⁊ delectētur in leticia sua⌋quā nouerunt nullo fine claudēdā. Propheta cōuertit sermonē ad fideles q̄bus tā tā spē dedit hortās eos ad laudes deo decātādas dicēs. Cā tate deo puro atq; fideli⌋sēper animo⌊laudate eū⌋opa ves tra in gloriā nominis eius referendo⌊iter facite ei⌋corda vestra purificata p̄parādo q̄ dignetur ip̄e scūs dn̄s intro/ ire⌊q̄ ascēdit suꝑ occasū⌋ i. mortem a mortuis resurgēdo ⌊cui nomē est dn̄s⌋absolute qui preest omni creature.

UVA. BHSC. IyR_052

Exultate⌋in interiori hoīe in cōsideratione p̄mij futuri q̄ erūpnas presētis vite mitigat: ideo etiā exultate q̄a⌊q̄ vos cōturbāt. s. oppressores pauperū viduarū ⁊ orphanorū turbabūtur a facie eius⌋s. dei qñ dicet Ite maledicti i ignē eternū: a facie eius dico q̄ est⌊pater ⁊ patronus orphanorū ⁊ judex viduarū⌋ Iterū propheta cōmēdās xp̄z ait. Deus inhabitat in loco scō⌋. s. in angelis ⁊ sāctis viris⌊q̄ habitare facit hoīes vnanimes ī domo⌋ecclesie qui mutua caritate sociātur: quorū ē cor vnū ⁊ aīa vna ī domino. Alia cōmendatio q̄. s. deus. Educit vinctos⌋de viculis peccatorū ⁊ sāctos patres de carcere inferni⌊fortitudinis sue robore⌋alligato diabolo eduxit quos tenebat ille captiuos⌊similiter etiā eos⌋eduxit soluēdo eorū peccata⌊qui exasperāt⌋⁊ prouocāt deū ad irā⌊qui habitant in mala cōscientia⌋carnis voluptatibus dediti: taliū enim miseretur aliqñ deus ⁊ educit a jugo ac seruitute diaboli

Vere dñe educes vinctos. Cū teipsū o deus manifestuz ostendes hoībus ⁊ fideles in operibus tuis pietatē potentiāq̄ cognoscētes ad te conuertētur⌋⁊ cū⌊desertis⌋judeis⌊ꝑtrāsieris in desertū⌋gentilitatis vbi multos absolues peccatorū vinculis alligatos. Tūc. Mota est terra⌋. i. habitatores terre excitati sūt ad fidē ⁊ hoc quia⌊celi⌋. i. apostoli⌊distillauerūt a facie⌋habitātes in eis doctrinā salutarē miracula plurima magna faciētes⌊a facie⌋dico dei veteris legis ⁊ antiq̄ testamēti. Pluuiā⌋doctrine ⁊ gratie tue⌊volūtariā⌋i. gratis datam sine aliquo merito⌊segregabis hereditati tue⌋populo jsrahelitico cui presentialiter predicasti q̄ hereditas⌊infirmata est⌋. i. excecata q̄a noluit recipere verbū tuum⌊tu vero perfecisti⌋eam supplēdo locum eius de gētibus. Unde sequitur. Aīalia tua⌋. i. gētes que dicūtur animalia: tū quia indomite: tū q̄a sine lege: tū quia veluti irrationabiles cultū diuinuz ⁊ honorē irrationabili creature impēdebāt⌊habitabūt⌋in hereditate⌋s. ecclesia tua q̄a vna cū judeis fiet hereditas tua cū vere religionis cultū te miserāte ꝑceperint⌊habitabūt⌋q̄dē nō meritis suis nec sua virtute sz quia⌊ī dulci misericordia tua⌋ab eterno⌊preparasti⌋hoc⌊pauperi⌋po/

UVA. BHSC. IyR_052

pulo gentili ad te cõuerso ⁊ diuicijs supbie carenti. Ad quarũ gentium conuersionẽ. Dñs dabit euangelizanti bus⌋vtriusq; testamenti⌊scienciam⌋⁊ ita euangelizare⌊i virtute multa⌋verbo doctrine: sanctitatis exẽplo: ⁊ mira culorum imensitate. Rex virtutum⌋s. angelorum ⁊ po testatũ⌊dilecti filij sui ⁊ super oĩa semperq; dilecti⌋dedit fi lio suo⌋diuidere spolia⌋i. populos a diaboli captiuitate c reptos ordinando eos in diuersis ordinibus. quod ⁊ fecit constituens in opus ministerij in edificationez corporis sui: alios apostolos: alios prophetas: alios euangelistas: alios doctores: que ordinũ varietas ⁊ officiorũ distributõ ordinatur ad speciositatẽ domus ecclesie sicut speciosuz ẽ corpus distributõe mẽbrorũ. Faciet ⁊ hoc quoniã. Si vos fideles quiescatis a strepitu ⁊ operibus seculi⌋medi/ tãtes diuinarũ scripturarũ sacramẽta q̃ continẽtur ⌊iter duo testamẽta⌋⁊ in eis delectemini sustulerint vos⌊pẽne⌋ .i. virtutes quibus ad celũ celeriter volare possitis⌊pẽne dico colũbe deargẽtate⌋.i. ecclesie q̃ talis dicitur quia in nocẽtiã habet colũbe ⁊ diuini eloquij argẽteo cãdore res/ plendet: cuius ecclesie ⁊ cuiuscũq; mẽbri eius⌊vltima in specie auri⌋clarificata resplẽdẽt q̃a postq̃ de hoc mundo discesserit supra aurũ eius gratia lucebit. Et hoc etiã faciet nobis dñs quia. Dũ celestis rex⌋cristus post ascẽ sionẽ in celũ⌊discernit⌋ordinat ⁊ disponit⌊reges⌋ sanctos prelatos qui bñ regãt ⁊ se ⁊ alios sup ecclesiã ipsi ⁊ alij eorũ predicationibus ad fidẽ cristi cõuersi p fidẽ ⁊ baptis mũ⌊sup niuẽ dealbabũtur in selmõ⌋quod vmbra iterpre tatur. i. in virtute cristi: ⁊ obũbratione spũs sãcti q̃ mõs selmon in quo est plenitudo gratie ⁊ vmbra nobis fit ⁊ refugiũ cõtra estus huius seculi est mons cristus qui est ⌊mõs pinguis⌋ex quo perpetua ⁊ suauia fluẽta descẽdũt qui aquas habet irriguas ⁊ celesti suauitate conditas. Mõs coagulatus ẽ⌋cristus propter paruulos nutriendos qui non esca corpulẽta: sed coagulato lacte potandi sunt quos lacte tenerioris doctrine pascit ⁊ nutrit⌊ẽ etiã mõs piguis⌋quia fertilitate sua semper vberrimus ⁊ propter

UVA. BHSC. IyR_052

maturos quos pane solidioris doctrine cibat: ⁊ cõuertẽs sermonẽ ad judeos reprehẽdẽs eos q̃ cristũ purũ hominẽ esse credẽtes dicebãt illũ aliquẽ prophetarũ esse dicit ⌊vt q̃d vos judei ⌊suspicamini mõtes coagulatos⌋. s. viros sãctos prophetas vt mõtẽ cristũ nichil distare ab eis credatis false creditis: quoniã ⁊ si alij prophete propter virtutũ excellentiã ⁊ operũ soliditatẽ mõtes coagulati dicantur nõ attingit tñ ad celsitudinẽ illius mõtis q̃ ẽ in vertice montiũ. Nõ suspicamini hoc judei: quoniã cristus solus est ille. Mons in quo beneplacitũ est dño habitare in eo ⌋ p̃sonaliter ⌊⁊ inhabitabit ĩ eo ĩseparabiliter⌋ ĩ alijs vero montibus. s. sãctis habitabit per gratiã vsq̃ ⌊ ducat eos in finẽ⌋. i. in se deũ contẽplãdũ. Licet alij sancti cõparabiles non sint altitudini cristi qui est mons montiũ sanctus sanctorũ: rex regũ: ⁊ dñs dominantiũ: nichilominus copulati caritate sũt. Currus dei ⌋ quẽ ille velut auriga insedit: ⁊ ad volũtatis sue ministeriũ salutari lege moderatur ⁊ regit currus dico ⌊decẽ milibus multiplex. i. ex infinita numerositate omniũ credentiũ: posuit finitũ pro infinito: q̃ in numero ⌊milia⌋ sunt ⌊letantiũ⌋ ⁊ hoc q̃a ⌋ deus est in eis ⌋ q̃ magne exultationis ⁊ cumulus ⁊ bonorũ omniũ dulcedo mirabilis: ⁊ q̃re in eis quia obseruãt mãdata dei q̃ data sũt ⌊in mõte sinay sãcto⌋ Propheta cõuertẽs sermonẽ ad cristũ ait. Ascẽdisti ⌋ o xp̃e ⌊in altuz⌋ sup oẽs altitudines ac honores super omnes celos ad dexteram patris ⁊ liberatos sãctos patres a captiuitate diaboli p̃duxisti ad celos ⌊⁊ accepisti dona⌋ a patre distribuenda ⌊hominibus⌋. Inter alia dona insuper accepisti ꝙ. Qui non credebant prius deum inhabitare ⌋ posse mortalibus sicut gentiles qui deũ inhabitare inter homines nõ credebant p̃ gratiam sancti spũs inhabitantur ab eo.

Propheta preuidẽs tantam misericordiã dandã hoibus plenus leticia dicit. Benedictus dñs ⌋ sit cunctis diebus ⌊omniq̃ tẽpore⌋ a fidelibus laudetur ⌊qui ascẽdit in altũ⌋ duxit captiuitatẽ dedit dona hominibus ⁊ prosperũ iter faciet nobis ascẽdendi ⌋ quo ipse precessit ⌊deus salutariuz

UVA. BHSC. IyR_052

nostrorū ⌋ i. saluationū nostrarū q̄a de pluribus periculis liberat nullus ergo de prospero itinere dubitet cui dux salutaris est dñs cristus. Merito dicitur deus salutariuz nr̄oruz quoniā. Deus est deus habēs potestatē saluādi ⌋ quoscūq; voluerit: q̄propter ip̄e saluos nos fecit q̄ pro nobis mori dignatus est: ⁊ q̄a diceret aliquis quomodo morimur si sumus saluati: Respōsio est duplex secundū duplicē intellectū huius littere. primo nō dedigneris si moreris quia ⌊ ipsius dñj ⌋ q̄ sine peccato fuit ⌊ exitus ⌋ ab hac vita nō alius fuit ⌊ q̄ mortis ⌋ secūdo. noli diffidere si moreris sed spera quia ⌊ exitus dñi ⌋ quo resurgendo a morte exiuit ⌊ fuit exitus ⌋. i. destructio mortis quia ꝑ mortē suā mortē destruxit. Unde sicut ipse inde exiuit ⁊ nobis exire dedit. spe eni saluati sumus Licet. Deus ⌋ potestatē habeat saluos faciendi pereūtes quia tñ justus est ⌊ cōfringet capita inimicorū suorū ⌋ auctores. s. iudayce seditiōis. s. principes sacerdotū ⁊ seniores iudeorū: cōfringet etiā ⌊ verticē capilli ⌋. i. excellentiā ⁊ elationē: sectas. s. hereticorū quibus eleuabātur ⁊ supbiebāt ⌊ perābulātiū ⌋ dico. i. perseuerātiū ⌊ in delictis suis ⌋ Quosdā dñs confringet ⁊ quosdā etiā cōuertet quoniā. Dñs dixit ex basan ⌋ quod īterpretatur siccitas. i. de humano genere: quod siccitas possederat ariditate peccati: cōuertā ⌊ conuertaz ⌋ profecto multos de gētilitate ad viriditatē suā dū illi fluuios salutis infudit ⌊ cōuertā in profūdū maris ⌋ etiā de eis q̄ in viciorū profūdo iacēt. Propheta admirās cōuersionē aliquorū q̄ fiet per xp̄m cōuertēs sermonē ad ipsū ait. ita cōuertes eos q̄ añ gradiebātur ī voluptuoso mari vt qui prius erāt iimici fiāt. Pes tuus ⌋ q̄ portet te predicādo ⁊ pro noie tuo certādo vsq; ⌊ ad effusionē sāguinis ⌋ ⁊ ita vt de inimicis tuis fiāt optimi p̄dicatores: q̄ veluti ⌊ canes ⌋ pro te dñe clamorosis latratibus cōtra hostes īuigilēt ⁊ domū ecclesie tue cautissima sagacitate custodiāt: ⁊ hoc nō a seip̄is habebūt sz ab ipso dño q̄ amara mutat ī dulcedinē tristiciā vertit in gaudjū egritudies detestabiles ī salutē. Inde aliq̄ ita mirabiliter cōuersi sūt ad te o xp̄e q̄a

UVA. BHSC. IyR_052

Videtūt ingressus tuos/ q̄bus venisti in mūdū ⁊ vixisti in eo videlicet incarnationem vestigia predicationis quibus innocenter in hoc mundo sanctis gressibus ambulasti: miraculorum immēsitatē sāctissimā vitā splēdidissime cōuersatōnis exēpla. ingressus dico/ Regis mei q̄ habitat in sācto/ tēplo eius. s. in corpore eius in quo est plenitudo diuinitatis quā ꝑfidi videre nō poterāt. Cōuertētur etiam. Principes/ .i. apostoli q̄/ populorū/ credētiū principes fuerūt/ preuenerūt eos/ qa prius credētes ⁊ se alij fidei ⁊ bone operationis exēpla dederūt: ⁊ hij non soli sed/ conjūcti multis aliis/ sua predicatione conuersis laudes domini non voce tantum sed bonis actibus ꝑsonantibus et ne crederes femineū sexuz cōtemptū: seq̄tur/ in medio iuuēcularū/ prima etate florētiū q̄ tympana sua hoc ē corporis tēsionē ad deū laudes gloriāq̄ verterūt macerātes se jeiunijs carnis afflictione gaudētes. Propter hec oīa bona a deo suscepta. Vos fideles bn̄dicite deo/ nō per diuersa cōuenticula paganorū nec ꝑ hereticorū spelūcas sz/ in ecclesijs/ vbi est locus bn̄dictionis vbi recta est fides ⁊ recta cōfessio q̄ eni extra ecclesiā sūt: deū digne laudare nō possūt. Benedicite dico. De fōtibus israel/ .i. de doctrina cristiana quā gētibus apostoli infuderūt fōs religionis inde ad certas nationes emanauit ab apostolis ergo doctrinā exēplū sumite quos dn̄s fōtes doctrine ex israhel cristus prius elegit. Inter quos fōtes siue ecclesiarū pricipes ē/ Paulus de tribu benjamin ortus apostolorū/ nouissimus/ tēpore adolescēcie vocatus ⁊ cōuersus/ q̄ raptus ē vsq̄ ad terciū celū/. Ibi etiā inter/ pricipes/ in ecclesia cōstitutos sūt principes/ juda/ i. apostoli sancti q̄ descēderūt de tribu juda de qua natus est xp̄s ⁊ cognati eius/ ⁊ principes çabulon ⁊ principes neptalim/ .i. sancti apostoli descēdētes de tribu zabulō ⁊ de tribu neptali. Propheta accepto taz inestimabili munere ad patrē cōuersus dicit. Māda deus/ patet/ virtuti tue/ i. xp̄o q̄d: hoc. s. / q̄ cōfirmet id quod ipse deus operatus est in nobis/ nos docendo resurrectionē suā manifestando/ spiritum sanctum

UVA. BHSC. IyR_052

mittẽdo vt fides quã nobis donare dignatus ẽ firma stabilisq; semp maneat. Quod operatus es dico incipiẽdo. ¶A tẽplo tuo in jherusalẽ ibi eni xp̃s psonaliter predicauit: ibi spũm sanctũ super apostolos misit: quibus apostolis q aliis discipulis cõfirmatis: q fidẽ cõstãter predicãtibus per orbẽ multe gẽtes cõuerse ad xp̃m. ¶Reges q principes dederũt multa q magna [munera] ad edificationẽ ecclesiarũ q sustẽtationẽ ministrorũ i eis. Prophetа nũc cõuertit orationẽ suã vt deus fidei hostes sua virtute cõpescat: videlicet tyrãnos q hereticos dicẽs. ¶Increpa cõpesce feras. i. tyrãnos gẽtiles principes romanos quos [feras] noiat propter crudelitatẽ [vnde sepe dabant feris martires devorãdos [arũdinis] vero quia principes romani vento vane glorie mouebãtur: cõpescẽda est etiã congregatio thaurorũ. i. hereticorũ q̃ sunt cervicosi indomiti q̃ erecta cervice seducunt alias innocentes q ad suũ gregẽ trahũt quos infelici persuasione decipiũt: inter quos leues ad seducendũ sunt [vacce populorũ]. i. mulierculе vel muliebriter viuẽtes ducti volũtate leuissime: q̃ p fidẽ doctores tãq̃ thauros sequũtur horũ autẽ tyrãnorũ q hereticorũ studiũ est vt per tormẽta aut dolos aut blandimẽta [separãt q auertãt] a veritate fidei eos qui magis q̃ [argentũ] in fornace [probati sũt]. s. catholicos doctores. ¶Dissipa gẽtes. s. hereticos q alios eis cõsentiẽtes [q̃ bella volũt] seditiones cõmouẽtes aduersus ecclesiã quod fiet q̃a [de egipto]. i. de mũdo peccati nigredine tenebroso veniẽt [ligati]. i. apostoli q̃ pacẽ mũdo attulerũt dicẽtes: genus humanum deo patri reconciliatuz esse per cristum venient dico ad conuertenduz populos de tenebris peccatorum [q ethyopia]. i. gẽtilitas denigrata peccatis [preueniet manus]. i. vindictas [dei deo] recõciliata per fidẽ ad presentiam q̃a prius credet q̃ deus vidicet de ea.

Propheta exultãs de hac gẽtiũ cõuersione ad deũ inuitat omnes fideles ad laudem dei dicens ¶Regna terre. i. omne genus hominum [cantate deo] cum puritate mentis q [psallite dño] bñ operãdo ad laudẽ eius q̃ a mõte olineti

UVA. BHSC. IyR_052

qui est ad orientē ascendit super omnes celos. Et ḡa post ascensionē post paululū vēturus est ad judiciū dicit prophēta ꝙ tūc. Vocē suā virtuosam faciet vt ad vocationē suā oēs hoies resuscitētur: ꝛ ḡa tantus est vos oēs hoies date gloriā deo regnanti super omnes vidētes deum cuius magnificentia ꝛ virtus apparebit in sanctis apostolis ꝛ alijs viris perfectis q̄ aliquādo nubibus cōparantur quia nō solus veniet ad judiciū sed cū senioribus populi sui. Unde sequitur. Mirabilis deus in sanctis suis quos post multas tribulationes eruxit in sublimitate celorū deus populi cristiani dabit plebi suę fragili ꝛ infirmę virtutē refectionis ꝛ fortitudinem immortalitatis quā in sua carne premisit. pro tantis ergo bonis a deo nobis promissis dicamus nos cū prophēta gratias agentes illi benedictus deus.

Psalmus. lxviij. in quo de passione cristi. Vox filij ad patrem ex persona humanitatis.

Saluū me fac deus nō rogat vt differatur pas
s sio qua genus humanū redimere decreuerat. sed vt non diu retineretur in morte quoniam aque .i. seditiones ꝛ persecutiones populi judeorū intrauerunt vsq̄ ad animam meam intantū enim seuierūt in me vt auferent vitam meam. Saluum me fac o deus quoniā. Infixus sū in limo profūdi captus sum cōprehensus sū in manibus iudeorū qui sunt limus .i. corruptio secundū cōmunem naturam humanitatis q̄ de limo formata est sed dicūtur limus profūdi propter sceleratā ꝛ profūdam iniquitatē eorum ꝛ non est substātia .i. carnis virtus per quā exinde euadaz nisi tu salues Veni in altitudinē persecutionis insanientiū judeoruz ꝛ seditio cōcitata per eos dimersit me in morte. Et de hoc nō sunt excusabiles quia ego clamaui ostēdēdo ea non esse facienda que michi facjebāt ꝛ hoc. Clamans laboraui quia non audiebaz a pfidis rauce facte sunt fau/

UVA. BHSC. IyR_052

ces]. i. similes rauco quia a paucis exaudiebar [defecerũt oculi mei] carnales qui in morte extincti sunt [dũ spero i deum meum] qui me cito resuscitabit. Cõsequẽter plã gens multitudinem persequẽtium ait. Multiplicati su per me capillos capitis mei qui oderunt me sine causa] gratis oderunt me quẽ sine vllis offensionibus sine meri to meo persecuti sunt me. Et non tantum sunt multi sed. Confortati] sũt per herodẽ ꝫ pilatũ ꝫ fortes facti sũt [inimici qui me persecuti sũt injuste] in qua tribulatiõe [exsoluebã] penas pro bijs [q̃ non rapui] i. pro peccatis q̃ non perpetraui sed primi parẽtes rapuerũt ꝫ ego pro eis suspensus sũ Unde sequitur. Exponens propter q̃ pas sus est ait: tu sancte pater. Scis insipientiã meorũ] a me luẽdã [ꝫ delicta] scienter facta [meorum] que in me suscepi deleda [a te non sunt ascondita] delictorum eni fui suscep tor: non cõmissor. Et quia talia non mea culpa patior ℞ dñe precor. Ut non frustrẽtur sancti patres prophe/ te ꝫ alij iusti qui detinentur in inferno [qui expectãt] edu ci per me: quod fieret si nõ resurgerẽ. ꝫ ideo [domine vir tutũ] cui nichil impossibile est non aliter eueniat ℞ spũs sanctus per eorũ ora predixit. Non cõfundãtur sup me] morientẽ. i. non humanas insultationes de mea dormiti one sustineãt [qui te requirere cõprobantur deus israel] .i. videntiũ deũ. Merito non debẽt confũdi in passio ne mea qui te expectant: quoniã nõ pro culpa mea. Sus tinui obprobrium] crucis sed vt volũtatẽ tuam explerez [ꝫ confusio] .s. conspui alapis cedi: velato vultu deridei ꝫ tãdem dignus haberi cũ latronibus crucifigi [cooperu it faciem meã] Et exequẽs passionẽ ait. Extraneus fa ctus sum fratribus meis] .i. judeis qui erãt eius sangui/ nis vicinitate cõiũcti: quibus extraneus factus est quan do ei credere noluerũt [ꝫ peregrinus] eisdẽ judeis [filiis] sinagoge [matris] sue sinagogam aũt matrẽ dicit: de qua ortus est dũ in judea gente nasci dignatus est: quibus fra tribus peregrinus fuit: quando eũ non receperũt sed po/ tius abjecerunt eũ dicẽtes hũc nescimus vnde sit. Ideo

UVA. BHSC. IyR_052

peregrinus eis factus sum. Quoniã çelus siue amor do
mus tue totuz me sibi uẽdicauit ⁊ absorbuit: unde quia
domus tue gloriam çelãs persecutus sum in eis iniqui
tates eorũ eiciẽdo uendẽtes ⁊ ementes in templo indigna
ti sũt contra me: ⁊ machinati sũt michi mortẽ ⁊ obpro
bria que iudei exprobrauerũt tibi: miracula que ego tua
uirtute faciebã attribuẽdo uirtuti demonum ceciderunt
super me q̃a ocasione miraculorum que tua uirtute oper
abar: iudei quesierũt mortem meã dicẽtes quid facimus
quia hic hõ multa signa facit ⁊c. Propter hec erga eos
iratum non me ostendi uolẽs me de eis uindicare sed tri
sticia quasi pallio. Cooperui me quia ieiunus essem ab
illis non potens aliquos michi incorporare de eis ⁊ fac
tũ est in obprobriũ irrisionis ⁊ detractionis michi sem
per enĩ boni malis obprobrio sũt quando minime eoruz
sceleribus acquiescũt dũ illis studiose detrahũt q̃bus nul
la societate iungũtur. Et posui vestimẽtũ meũ ciliciũ
.i. tristiciã ostendi faciens me similẽ illis qui vestiuntur
cilicio. s. penitentibus nusq̃ enĩ legitur dominum vsum
fui[illegible] cilicio ⁊ factus sum illis in parabolã de quo fabu
las suas irrisorias facerẽt. Unde sequitur. Aduersuz
me loquebãtur in publico vbi cõueniebat conuẽtus plu
rium qui michi insultabant ⁊ potatores vini in taber/
nis in derisionẽ meam cõuertebant cantus suos. Illi
ita seuiunt cõtra me. Ego vero orationem meam ad te
dirigo quia iurgijs hominum non inflãmatis rixis sed
pijs orationibus obuiandũ est pro eis vt conuertantur.
⁊ quia ad te oro exaudi me quia nunc est tẽpus benepla
citi. s. gratie quod tu deus pater humano generi ꝑ me
subuenire disposuisti tempus quod vincit omnia secula:
tempus quod mũdũ reparauit labentẽ: tẽpus quod eter/
nitatem attulit ⁊ salutem. Tempus q̃dem preparatum
fuit a te non meritis hominũ sed. In multitudine mi/
secordie tue nam si multitudo misericordie nõ fuisset ne
quaq̃ redimi poteramus obnoxij: non enĩ paruũ miseri
cordie fuit que tam ingentia peccata superauit multitu/

UVA. BHSC. IyR_052

do quidem fuit delicti sed multo numerosior misericor/
dia illa q̃ vincit: ꝛ quia jam o deus pater tẽpus benepla
citi est Exaudi me in veritate salutis tue .i. in perfecta
resurrectione quã in veritate pollicitus es p prophetas.
Eripe me de luto vt nõ infingar .i. eripe per accelerati
onẽ resurrectionis vt nõ putrefiã in sepulcro libera me
ab hijs .s. judeis qui oderũt me quorum odia resurgẽte
cristo frustrata vanuerũt ꝛ de populo judeorũ q̃ profun
dus erat ex malignitate cõsilij ꝛ seditionibus turbulẽtus
Non me dimergat tempestas aque .i. passionis mee vt
diu detineat in morte nec absorbeat me profundũ terre
in sepulchro vt corpus meus in eo putrescat nec puteus
limbi patrũ cum ad eus descenderit anima mea claudat
super eã os suum vt inde nõ exeat sed cito redeat ad cor
pus ꝛ resurrectio compleatur. Expositus periculis o
rat dicens. Exaudi me domine quoniã benigna est mise
ricordia tua scemq̃ ad bñfaciendũ. parata secundũ multi
tudinẽ miserationum tuarum respice in me. Et ne auer
tas faciem a puero tuo .s. cristo q̃ puer dicitur tũ propt
ter innocẽtie puritatem: imunis enim fuit ab omni pec
cato: tum quia in humilitate carnis apparuit. velociter
exaudi me non differas resurrectionẽ meã vsq̃ ad cõmu/
nem omniũ resurrectionẽ quoniã tribulor precessit affli
ctio: sequatur velox misericordia tua Ergo. Intende
anime mee considerãs q̃ innocẽtia tibi seruierit ꝛ libe
ra eam non rogat vt differatur passio sed vt cita resur/
rectione glorificetur. non tantũ propter meipsum me li/
bera sed etiam propter inimicos meos eripe me vt vi/
dentes me resurgentẽ tercia die confundantur vel cõuer
tantur ad te. Merito exaudire me debes quoniaz. Tu
scis quare in assũpta carne ista sustineo improperiũ mi
chi illatum in verbis turpibus ꝛ injuriosis confusionez
meã quando captus sũ ad modũ latronis ꝛ ignominiaz
meã in sputis alapis ꝛ flagellis michi illatis: quare aũt
ista sint illata tu scis. Exaudi me dico vt punias inimi
cos meos quoniã. In conspectu tue diuinitatis sũt oẽs

UVA. BHSC. IyR_052

qui tribulāt me⌋pro volūtate tua potes eos punire quā
tamen tribulationē sponte sustineo quia⌊improperiū ip/
sorum⌋presciēs illud⌊cor meum⌋voluntate⌊expectauit ⁊
miseriā⌋etiam mortis libenter accepit: desiderio eniz de
siderauit hoc pasca māducare. Et sustinēs ista. Expec
taui qui simul contristaretur ⁊ non fuit⌋de tanta multi
tudine iniquorū quis aut cōpassus doloribus meis aut
extitit⌊cōsolator⌋sed oēs leti scelus peregerunt. Qui con
solaretur ⁊ non inueni sed. Dederunt escaz meā fel ⁊ in
siti mea potauerunt me aceto⌋hoc impletū fuisse in euā
gelijs legimus. Predicit penam judeorū dicens. Fiat
mensa eorū in laqueum⌋hoc impletū est quando ipsis ce
lebrantibus in jherusalē conuiuiū pascale: circundati sūt
a romanis ⁊ conclusi sicut aues in laqueo ⁊ in retributi
ones⌋penarū debitarū propter mala illata cristo⌊⁊ in scā
dalum⌋ruendo de malo in malū nam fame ⁊ peste ⁊ gla
dio percussi sunt in illa obsidione. Predicitur pena ceci
tatis judeorum. Obscurētur oculi eorū ne videant⌋ve/
rum solem iusticie nec legis sacramenta intelligant: naz
qui intendere noluerunt dum poterāt ipsa illis optatur
merito pena⌊ne videāt ⁊ dorsū eorum semp incurua⌋ni/
mio delictorum pondere pregrauatum. Effunde dñe sup
eos vindictam tuam⌋in presenti⌊⁊ furor indignationis
tue comprehendat eos⌋in futuro iudicio Fiat habitatio
eorum deserta⌋quod impletū est in euersione iherosolime
ciuitatis per romanos⌊⁊ in tabernaculis eorū non sit⌋ex
numero illorū⌊qui inhabitet ī templo ⁊ ī palacio regio⌋
Propheta asignans causā omnium illorū malorū dicit
Quoniam⌋cristum filiū tuum⌊quē tu⌋nō pro culpa sua
⌊percussisti⌋passibilitate ⁊ mortalitate q̄ pena est huma/
ni generis pro redēptione ⁊ salute omniū populorū per/
cussisti: iudei ex malicia⌊persecuti sunt ⁊ super dolorem
vulnerū meorum⌋qui erat de eorum peccatis ⁊ perditio
ne⌊addiderunt⌋michi mortez qui venerā pro salute mul
torum. Permitte eos addere iniquitatē iniquitati⌋rue
re de vicio in vicium⌊⁊ non intrent in viam veritatis⌋q̄

UVA. BHSC. IyR_052

ducit ad vitam eternam. Deleantur de libro viuentiũ⌋ per finalem reprobationẽ ⁊ dãpnationẽ eternã: non autẽ dicuntur delendi quia ibi scripti fuerint quia qui absolute ibi scripti sũt nunq̃ delentur eterna predestinatõne solidati sed quia ibi scriptos seipsos iudicabãt: seq̃tur⌊⁊ iustorũ ordini non interponãtur⌋ Illi sunt tales. Ego suꝫ pauper⌋qui cũ diues esset pro omnibus pauper factus est vt diuitiarum eius particeps efficeremur: ⁊ etiã⌊suꝫ dolens⌋pro omnibus. ipse eniꝫ dolores nostros in se tulit⌊⁊ salus tua⌋. i. diuinitas tua per quaꝫ fidelibus medicina confertur⌊me suscepit⌋resuscitando a morte. Et quia salus tua me suscepit. Laudabo in me⌋⁊ in mẽbris meis⌊nomen tuum cũ exultatione ⁊ magnificum predicabo eũ⌋per membra mea⌊⁊ laudabo euꝫ⌋. Et laus illa mea placebit deo⌋super omnibus sacrificijs legis in qua mos erat vt pro peccatis⌊vitulus⌋vnius anni offerretur: q̃ jã ⌊cornua producebat ⁊ vngulas⌋. Placebit laus mea super vitulũ. ⁊c. ideo. Videant pauperes ⁊ intelligant⌋q̃ oblatio deo accepta in mente est: in qua pauper equatur diuiti nõ in exterioribus rebus: ⁊ inde⌊letẽtur⌋⁊ ad pauperes conuersus ait: o pauperes hoc intelligentes⌊ querite dominũ⌋per desiderium pedibus fidei spei ⁊ caritatis ⌊⁊ viuet anima vestra⌋vita gratie hic: ⁊ vita glorie in futura vita. Querite dominũ. Quoniam exaudiuit dñs⌋ omnibus tẽporibus⌊pauperes⌋qui q̃runt eum⌊⁊ vinctos suos⌋qui. s. legibus vinciuntur siue alligantur⌊non despexit⌋ipsos enim liberat a laqueis carnalibus quos suis regulis cõnexos agnouerit. Quia ergo ita ẽ. Laudent illum celestia terrestia ⁊ omnia in mari natantia ⁊ omnia q̃ in eis sunt⌋hec laudant deum dum ex eis laudatur creator eoruꝫ. Hinc etiam laudãdus est deus. Quoniã deus saluam faciet ecclesiam⌋q̃ illum mente speculatur ineternũ: q̃ hic multis ꝑsecutionibus multis fatigatur angustijs⌊⁊ edificabũtur ciuitates⌋. i. ecclesie ꝑticulares Jude. i. cristi qui ex origine⌊jude⌋carnis propagatione descendit. Et inhabitabũt ibi⌋in syon fideles⌊⁊ he/

UVA. BHSC. IyR_052

reditate acquirent eaz] vt possideant eam in eternum qñ ad jherusalem eternam dñi miseratione peruenerit. Et non vna generatio sola iustorũ habitabit in ea sed successores ideo. sequitur Et semẽ] i. imitatores [seruorum] i. apostolorum ꝙ discipulorum. Christi possidebit eaz eternaliter ꝙ vniuersaliter omnes [qui diligunt nomen eius habitabũt i ea. s. ciuitate celesti eterna felicitate gaudẽtes

Psalmus. lxix. jn quo monet vt in solo deo confidamus ꝙ gloriemur.

Vox prophete in persona generalis totius ecclesie que in pñti pacẽ perfectã habere nequaq̃ valet. ideoq; in ãgustijs et calamitatibus huius vite posita diuinũ implorat auxilium dicẽs

Deus] qui soles iuuare [in adiutoriuz meum intende] contra pericula ꝙ ne inimici preualeãt michi ad adiuuandum me festia: quia si tardet misericordia grauiora crescent pericula. Ecclesia emẽdationem postulans inimicoruz suorum ait. Confundantur]. i. de peruersitatibus suis turbentur [ꝙ reuereantur]. i. formident ne pro lesa justicia penas incurrant [qui q̃runt animã meã]. i. vitã meã perdere. Auertantur retrorsũ] i. a proposito suo malo [ꝙ erubescant] ne possint implere quod moliuntur [qui volũt michi mala] Auertãtur statim] vt a suo proposito [erubescentes] velociter se cõpellãtur abscedere [qui dicũt michi irrisorie euge euge] i. gaude gaude. Orans pro justis ait. Exultent ꝙ letẽtur in te] in quo est lux ꝙ non in alio qui q̃rũt te: confitentes te magnificũ ꝙ liberalissimũ in dando cõfitentibus veniam [qui diligũt filium tuum] memores saluationis sibi a deo collate per euz. Vox populi cristiani. Ego vero egenus sum] egenus cõtinue gratiã diuinitatis expectãs [ꝙ pauper] ad beneficia tua suscipiẽda auide properans [deus adiuua me] a tribulatione mundana vbi cũ viciorum aduersitate pugnamus tua miseratione liberando. Adiutor meus] in necessitatibus ꝙ de hac se/

UVA. BHSC. IyR_052

culi clade|liberator esto domine|q quia nō est alia michi spes: ideo|dñe ne moreris|licet enim deus mēsurate faci/at omnia. nos tñ tardū putamus quod desiderio magno req̄rimus.

Psalmus. lxx. in quo monet vt i omni tēpo re totā spē nostrā in dño ponamus.

Vox cuiuslibet justi.

In te domine speraui|nō in honore nō in mū
i danis que caduca sūt: q ideo|non cōfundar|nō erubescā|in eternum|s. in illa judicij retribu/tione vbi confūdi nō penale est|in iusticia tua| non mea quia iusticia tua misericordiā semp habet con/iūctā: vnde eius est sēper parcere supplicanti|libera me| a periculis|q eripe me|de potestate diaboli ne cū eo dāp nemur. Inclina ad me|egrotū q jacentē|laurē tue mise/ricordie q salua me|ab egritudine q̄ intus est. Et ne ad me veniāt jacula inimici oro. Esto michi in deū pro tectorē|q̄a ego me protegere nequeo|q in locū munitū| vt non tantū sim protectus sed etiā securus: vnde sequi/tur|saluū me facias|in alio enim saluus esse non potero Oro vt sis michi protector. Quoniā firmamentū me us|dans michi firmitatē constātie contra omnes tēpta/tiones|q refugiū meū|in omni tribulatione mea. De/us meus|quia in te speraui|eripe me de potestate diabo li|qui absolute dicitur peccator|q de manu contra legez agentis qualis est judeus|q malus cristianus|q iniqui| vt sūt pagani qui nulla lege domini refrenātur sed more ferarū faciūt quodcūq; libuerit. Merito debes me eri pere. Quia tu es patientia mea|causa propter quā oia libēti animo sustineo|q spes mea|.i. certitudo futuri pre mij mei|a tēpore conuersionis mee| Non solū a juuen tute spes mea es sed etiā a pueritia. Quoniā in te cōfir matus sum|.i. sustentatus|ex vtero q de ventre matris mee tu es protector meus|.propter que ad te q. De te laudes cantabo sine fine|qui bona tribuisti michi: quia aūt te solum laudo. q res seculi respuo|factus sū prodigiū

UVA. BHSC. IyR_052

amatoribus seculi reputantibus me q̃si insanũ ꝙ non se quor q̃ amat ꝙ sequitur peccãtiuz multitudo: sed contra omnia obprobria illa Ltu factus es michi adiutor fortis

Petit vt dignas gratias possit reddere dicés. Repleatur os meum laude Lpro tuis beneficijs L vt Ltoto tépore meo Lcãtem Ꝙ predicé Lte glorioſũ Ꝙ magnitudinem beneficiorum tuorum q̃ feciſti michi. Tu es domine ſpes mea a juuẽtute mea ſic ne proicias me in tépore ſenectutis mee Lquia feſſa virtus mea indiget plus adiuuari: q̃d per ſenectutẽ intelligat exponit dicens Lcum defecerit virtus mea Li. quando patientie firmitas quaſſata molleſcit neq; ſuſtinere poteſt viribus ſuis onus tribulationis impoſitũ Lne derelinquas me Lquia intellecta debilitate mea inſidiatũ feruor accẽſus eſt. Et hoc ideo dico. Quia inimici mei dixerunt mala michi L exprobrantes michi Ꝙ q̃ Lſtudio decipiendi Lcuſtodiebant animã meam conſiliuz fecerũt in vnum Lcõuenientes in eandẽ voluntatẽ nocẽdi dicentes Deus dereliquit eũ Lmundani quẽ vidẽt calamitate crebra fatigatum credunt a deo deſertum Lperſequimini Lquia fugere non poterit Lcõprehendite Lquia reluctari validiſſimis non valebit: Ꝙ ſecuri tenete Lquia non eſt qui eripiat Ipſi me ita derelictum putant ſed tu. Deus ne elongeris a me Ldiu me permittẽs ab illis tribulari Ldeus meus in auxilium meũ reſpice Lvt ſi debeaz adhuc affligi dignã michi patientiam tribuas: nã quem tu adiuuas malorũ contritione non deficit ſed tũc ſpe potius erigitur quãdo tribulationũ faſce ꝓgrauatur. Deꝫ reſpice Ꝙ. Confundantur L inefficaces effecti perficere quod volebant Ꝙ deficiant L viribus vt non ſint L potẽtes L vlterius aggredi L detrahentes anime mee operiãtur L intãtum L cõfuſione L Ꝙ pudore de mala cõſciẽtia corũ vt actiones priſtinas vita meliori condẽpnẽt Lquia querunt mala michi L Quicquid alij faciant quicquid michi mali preparent. Ego autẽ ſemper in te ſperabo Ꝙ adiciam ſup omnẽ laudẽ tuam Lquã de mundi creatione habes: adiciã aliam laudem ꝙ filiũ tuum incarnari feceras pro ſalute

UVA. BHSC. IyR_052

cunctorũ Unde sequitur. Os meũ annũciabit⌋ predica bit alijs. s. gentibus⌊ iusticiã tuã⌋ i. filiũ tuũ per quẽ iple ta est iusticia⌊ salutare tuũ⌋ per quẽ tu pater salutẽ dedis/ ti mundo. Quoniã nõ cognoui⌋ per practicã⌊ negotiatio nes⌋ q̃ malis actibus vt mẽdacijs perjurijs ⁊ blasfemijs inq̃uantur⌊ introibo in supernã domũ⌋ vbi cognoscã potẽ tiã dñj ⁊ ibi⌊ memorabor iusticie tue solius⌋ tũc eniz mi rabilẽ ⁊ singularẽ esse cognoscã cũ impios in iehennam ⁊ fideles mittes in requiem sempiternã. Quia docuisti me⌋ per libros diuinos ⁊ reuelationẽ⌊ ab inicio fidei mee vsq; dũ fuerit tẽpus pronũciabo alijs mirabilia tua ⌋ ma xime mirabilẽ incarnationis nouitatẽ omne miraculum ⁊ nouitatẽ transcendentẽ. Et vsq; ad vltima mea nõ de/ relinquas me⌋ quatinus tua fortitudine roboratus vsq; i finẽ seculi laudes possim tuas debitas explicare. Ne de relinquas me. Donec annũciẽ⌋ filiũ tuũ qui est⌊ brachi um tuũ⌋ per quod oĩa facta sũt ⁊ quo diabolus superatus est⌊ generationi omni⌋ per successiones⌊ q̃ ventura est⌋ vs q; in finẽ seculi. Rursus ne derelinq̃s me donec annun ciẽ. Potentiã tuã⌋ qua saluas homines⌊ ⁊ iusticiaz⌋ qua iudicas omnes secundũ meritũ vniuscuiusq;: annũciez di co deducẽdo predicationẽ meam vsq;⌊ in altissima q̃ fecis ti magnalia⌋ circa redẽptionem humani generis⌊ q̃ altissi ma sunt⌋ ⁊ profũdissima: o deus⌊ quis similis tibi⌋ certe nullus: quoniã omnis creature virtus in infinitũ distat a sublimitate nobilitatis nature tue: ⁊ incõprehẽsibilita te tue potentie: Quãtas ostendisti michi⌋ per rei experiẽ tiam ⌊ tribulationes multas⌋ numero: ⁊ qualitate ⌊ ma/ las⌋. i. graues⌊ ⁊ dum me conuertisti ad te viuificasti me⌋ vita gratie⌊ ⁊ de abissis terre⌋. i. de profunditate pec catorum iterum per penitentiam⌊ reduxisti me⌋. Et michi sic reducto. Multiplicasti magnificentiam tuam deus⌋ multis modis michi magna beneficia ⌊cõferendo⌊ ⁊ consolatus es me⌋ securum me faciẽdo de eterno ⌊premio

Uere consolatus es me. Nam ego o deus ideo confi tebor tibi⌋ confessione laudis in decantatione psalmoruz

UVA. BHSC. IyR_052

⌊veritatē tuam⌋ s. ꝙ verus deus es ⁊ verax in promissis ⌊psallā tibi opere⌋ qui es sanctificans omnē videntē deū Vere cantabo tibi ⁊ ex magnitudine deuotionis. Labia mea exultabunt ⁊ aīa mea quā redemisti⌋. Nō tantū anima mea cantabit tibi. Sed ⁊ lingua mea⌋ cū fuerit in resurrectionis gloria ⌊meditabitur justiciam tuā⌋ cantātes ineternū misericordias tuas ⁊ hoc erit ⌊cū cōfusi fuerint ⁊ erubuerint qui modo insultāt michi⌋.

Psalmus. lxxi. in quo monet vt cristū verū hominē ⁊ verum deū esse credamus.

Propheta ad patrem loquēs ait O deus pater fac quod preuideo futurum.

d A judiciariam potestatē regi cristo ⁊ eidē filio tuo q̄ est rex verus judicij executionē. Judicium da dico. Judicare⌋ vt judicet ⌊populuz tuū in justicia ⁊ pauperes tuos in judicio⌋ pauperes aūt patris ⁊ cristi sunt qui mūdana superbia derelicta humilitati se per omnia tradiderūt: nā ⁊ si pauper subiat non est dei pauper: ⁊ si locuples humilitatez diligat non est seculi diues: voluntates enī taliū sunt inspiciēde non oīa. Potestatē hanc judiciariam da regi cristo sed prius preciatur judicaturus per legatos tuos. Suscipiant mōtes⌋ i. sancti apostoli qui ad superna firmiter eleuati celesti gracie sunt proximiores mādatum annūciandi ⌊populo dei pacē⌋ i. cristū ⌊⁊ colles⌋ i. alij inferiores gradus q̄ apostoli sed tamē altiores populis iusticiaz. i. cristuz. pax vere dicitur cristus quia per ipsum homo recōciliatus est deo: iusticia etiam dicitur quoniam orbem terrarum sub equitate iudicabit: ⁊ quia diabolum per justi⌋ciam magis q̄ potentie virtute superauit. Oraui vt daret regi cristo iudicium: ⁊ vere dabit quoniam ipse. Judicabit paupes⌋ pro cristo voluntarios qui sunt ⌊in populo⌋ vbi boni sunt malis admixti: vt qui pro eo pauperes facti sunt celestis regni diuicijs locupletentur. ⌊

UVA. BHSC. IyR_052

⁊ saluos faciet filios pauperũ ⌋ i. imitatores apostolorũ ⌊ ⁊ humiliabit calũpniatorẽ ⌋ . i. diabolũ superbũ crudelẽ ⁊ insatiabilẽ: malorũ omniũ principẽ: calũpniatorẽ q̃ humanum genus suis fraudibus tot seculis probatur impetere: humiliabit quando illo cuꝫ ꝑfidis damnato fideles se viderint regnare cũ cristo. Judicabit rex cristus ⁊ facto iudicio ⁊ Permanebit ⌋ eius hamanitas ⌊ cũ sole ⌋ i. semper vnita cũ diuinitate verbi quod dicitur sol justicie ⌊ ante lunã ⌋ . i. conspectũ ecclesie quia semꝑ erit in presentia ecclesie vt ab ipso vt luna a sole recipiat lumẽ q̃ nichil a se luminis habet permanebit dico ⌊ in generatione ⁊ generationẽ ⌋ i. in seculũ seculi. Consequẽter propheta ostendens quomodo iudex iste prius venit in mũdũ ait. Sicut pluuia in vellus ⌋ suauiter sine strepitu sine corruptione aliqua ⁊ impartibiliter ⌊ descendit ⌋ ita rex ille q̃ iudicaturus est descẽdit i vterũ virginalẽ beatissime marie spũ sancto operãte carnem de ea suscepturus humanã ⁊ idez est quod sequitur descẽdet ⌊ sicut stillicidia stillantia super terram ⌋ q̃ in modũ roris sũma leuitate descẽdunt. Orietur in diebus eius justicia ⌋ quia ipse ortus de virgine est sol justicie ⌊ ⁊ habundãtia pacis orietur ⌋ habũdãtia pacis est dũ religio cristianorũ toto orbe dilatatur ⌊ donec auferatur luna ⌋ i. vsq̃ in finẽ seculi. Propheta de amplitudine regni eius ait. Et dñabitur ⌋ super totã terrã ⌊ a mari ⌋ circundatã ⌊ ⁊ a flumine ⌋ jordane in quo cristus baptizatus est ⌊ vsq̃ ad terminos orbis terrarũ ⌋ in quibus omnibus terris per predicationẽ apostolorũ ⁊ aliorũ discipulorũ cultus cristiane religionis in aliq̃bus plãtatus esse dinoscitur. Coraꝫ illo ⌋ rege ⌊ procident ethiopes ⌋ i. gẽtes nigre peccatis fidem eius humiliter recipientes eũ deuote adorãdo ⌊ ⁊ inimici eius ⌋ s. judei in sua pertinatia ⁊ obstinatione permansuri ⌊ terram lingent ⌋ i. terrena cũ magna auiditate ⁊ desiderio more serpentis exquirent.. Reges tharsis ⁊ insule munera offerent ⌋ quod completum fuit de regibus qui venerunt adorare cristum cum muneribus qui venerunt de hijs prouincijs hic descriptis q̃

UVA. BHSC. IyR_052

fuerũt figure gẽtiũ q̃ adorarure erãt Vnde seq̃tur. Omnes reges terre adorabũt eũ omẽs gẽtes seruiẽt ei/quod modo impletũ fuit tẽpore cõstantini imperatoris q̃ ad fi dẽ cristi cõuersus fuit: cui tanq̃ monarche obediebãt oẽs reges terre quo adorãte vidẽtur omnes alij adorasse qui etiã precepit vbiq̃ terrarũ ad honorẽ cristi edificari eccle sias. vel si nõ modo saltẽ in judicio cõplebitur. vel omnes reges. i. aliqui de omni genere regũ ꝙ ita omnes gẽtes. i. aliqui de omni gente. Seruiẽt dico merito. Quia li/berabit pauperẽ/i. populũ cristianũ/a potente/diabolo ꝙ liberabit etiaz inopẽ/cui non erat adiutor/q̃a nec aliq̃s homo iustus nec angelus nec lex nec liberũ arbitriũ nisi tantũ leo de tribu iuda rex noster cristus. Liberabit quidem pauperẽ ꝙ illi liberato. Parcet/peccata dimittẽ do/ꝙ animas pauperũ/de dño confidentiũ/saluas faciet/primo ꝙ tandẽ corpora eorũ in iudicio futuro saluas faci et salute ppetua. Et ex hoc q̃ aias pauperũ saluas fa/et. Ex vsuris/i. reatibus peccatorũ ꝙ ab ipsa iniquitate/redimet aias eorũ/. i. a culpa ꝙ pena liberabuntur in fu turo/ꝙ honorabile nomen eorũ coram ipso/qui noie suo fuerũt insigniti. i. qui cristiani vocãtur: preclarũ re vera nomẽ vt cristiani dicantur et de suo rege resplendeant ꝙ accepta vocabili dignitate glorientur. Et viuet/rex cris tus in seculum seculi/ꝙ dabitur ei de auro arabie: vnde post resurrectionem cristi multi imperatores ꝙ reges ad gloriam resurrectionis eius dederunt prociosa donaria in ter que erat aurum arabie ad edificationem ecclesiarum ꝙ diuini cultus augmentum in quibus ecclesijs adorant cristum fideles/ꝙ tota die benedicent ei. Omni die be nedicent ei ꝙ merito quia ipse. Erit firmamentum/labẽ ti infirmitati humane corda fideliũ in fide confirmans i apostolis aliisq̃ discipulis qui pro eminentia sanctitatis mõtes appellãtur/ꝙ extollentur super omnẽ cãdidatõnẽ/ huius seculi fructus cristi. s. ipsi sãcti q̃ exeũtes de ciuita/te ecclesie militãtis i ciuitate celesti/florebũt sicut fenũ

UVA. BHSC. IyR_052

terre⌋ virés beatitudine sépiterna hic eni tribulatónibus afficiútur vt ibi ꝑpetua gratulatione coronétur. Pro tantis beneficijs que sanctis suis cófert. Sit nomé eius bñdictum ineternú: cuius nomé ꝑmanet ante omné creaturá q̄ sole illustratur⌋ Et bñdicentur in ipso dño ihesu xp̄o omnes tribus terre⌋ sicut abrahe dictú est in semine tuo bñdicentur omnes tribus terre. i. aliqui de omni tribu⌊ omnes gétes magnificabút eú⌋ tanq̄ dominú ⁊ saluatoré omniú. Et quia i ipso benedicétur oés tribus terre: ideo sit. Benedictus dñs deus videntiú se q̄ facit mirabilia magna solus⌋ sua virtute. Et bñdictum nomen maiestatis eius ineternú⌋ quod est maius oibus nominibus⌊ ⁊ replebitur majestate eius omnis terra⌋. i. omnes sancti clarificatione eius replebuntur ⁊ quia ré valde desiderabilé optat dicit⌊ fiat fiat.

Psalmus. lxxij. in quo monet propheta vt eterna amplectamur ⁊ pro illis deú laudemus.

q Quam bonus⌋ est. i. multú⌊ deus⌋ vidétiú eum nó tñ oibus sic apparet q̄a nó iniquis a q̄bus sua bonitas non sentitur sicut nec oculis egris delectabilis est claritas solis que sanis est amabilis sed eius bonitas sentitur ⁊ gustatur ab⌊ hijs qui recto sunt corde⌋. i. qui opera eius studio pietatis intelligút Propheta in ꝑsona iufirmorú qui videntes prosperitaté malorú ⁊ justorú aduersitates ⁊ tribulationes incipiunt dubitare de bonitate diuine prouidentie dicit. Mei aút pene moti sunt pedes ⌋ ad errandum ⁊ male sentiendú de bonitate diuine prouidentie⌊ effusi⌋ precipitati a stabilitate siue vigore métis⌊ sút gressus mei⌋ i. affectus mei ⁊ opera mea. Et hoc ideo. Quia çelaui⌋. i. grauiter tuli ⁊ indignatus sú⌊ de iiquis pacé⌋ tranquillaté ⁊ téporalé felicitaté⌊ peccatorum videns⌋ pax tñ peccatorú vera nó est sed falsa ⁊ caduca pax que cú cósciétia semper litigat rixatur ítrinsecus ⁊ cú hosté nó habeat secú ipsa decertat

UVA. BHSC. IyR_052

Ideo etiã effusi sunt gressus mei. Quia nõ est distinctio in morte iniquorũ a morte justorũ ita ꝙ iniqui citius moriãtur ꝙ iusti imo sepe contingit cõtrariũ nec est distinctio in plagis siue in infirmitatibus eorũ ꝙ infirmati iniqui tardius curẽtur ꝙ iusti ymo sepe iniqui velotius conualescunt habentes in promptu remedia curationum propter habundãtiam diuitiarũ suarum. Ideo etiã egressi sunt quia iniqui. In labore hominũ nõ sũt in solacijs ꝙ delicijs viuentes nec cum hominibus iustis tribulationũ flagellis percutiuntur Et quia tẽporali felicitate gaudent. Ideo tenuit eos superbia: operti inuoluti ex omni parte sũt iniquitate ꝙtum ad proximũ ꝙ ipietate sua quia contra dñm blasphemi sũt. sua dicit ꝙa non a deo sed a se ipso habet homo nequitiã suam. Et non sufficit eos esse malos in se sed etiã. Prodiit i apertο iniquitas eorum ꝙ ex superabũdãtia ꝙ hoc supfluitate bonorum huius seculi vt dent exẽplum superbiẽdi ꝙ deposito omni timore trãsierũt a via recta in affectũ cordis vt implerẽt quicquid cor prauũ eorũ desiderabat euntes post cõcupiscentias suas. Et hoc non ꝙsi ex iprouiso fecerũt sed cum attẽtione. Quoniã cogitauerũt intellectũ suum ꝙ industriã applicando ad maliciã ꝙ locuti sunt nequitiã precipientes suis satellitibus eã exequi ad iustorũ afflictionẽ sicut patet in tirãnis iniquitatem in excelso locuti sunt blasfemias dicendo de deo. Iniquitatẽ in excelso locuti sũt ꝙa. Posuerunt in celũ os suũ super ba loquẽtes contra deũ altissimũ quẽ blasfemabant: dicẽtes deum vel nescire mala que differt in tempore vindicare vel malorũ nostrorũ nõ esse vltorẽ ꝙ lingua eorum transiuit mẽsurã humanitatis in loquẽdo ꝙa cũ ipsi sint ibecilles ꝙ fragiles tenere imortales estimãt dignitates Quibus attẽtis inquit propheta. Ideo conuertetur populus meus .s. infirmus hic ad cõsiderationẽ veritatis cõparande prosperitati malorũ iuxta aduersitatẽ iustorũ ꝙ hoc per dies plenos ꝙ vigilijs ꝙ meditationibus. Qui vidẽtes malorũ prosperitate. Dixerunt querentes

UVA. BHSC. IyR_052

ꝙ admirantes quomodo scit deus ista ꝙ permittit talia vel ad hoc se extēdit prouidētia dei excelsi Ostēdit vn de videatur sibi ꝙ deus videatur nescire ista inferiora. Ecce in manifesto est ipsi peccatores ꝙ habundantes in malis huius seculi obtinuerūt diuitias quod valde iniustū videtur vnde si deus ista inferiora sciret aut curaret non sustineret ista. Attēto ꝙ peccatores florēt ꝙ habūdāt in diuitijs. Dixi in psona dubitātis ego exercitatus iniusticia exclusus a bonis predictis tēporalibus q̄bus peccatores habundant ergo frustra justificaui cor meū cauēdo a peccatis frustra mūdaui opera mea iter innocētes vt essez de numero eorum. Et frustra sepe tribulationibus fui flagellatus sustinui penas ac penuriam ꝙ castigatio mea de peccatis preteritis in matutinis .i. non differtur sed velociter adhibetur: malis vero vel nulla castigatio vel sera adhibetur. In oppositū arguēs ex auctorita/te sanctorū ait. Dicebā si narrabo sic .s. ꝙ dixerūt hoc est: deū nō habere scientiā horū inferiorū ꝙ curā nō habere seruorū suorū sicut predicti besitāt de prouidētia ecce nationē .i. dicta filiorū tuorū .s. sanctorū patriarcharū prophetarū reprobaui omnes eni aliter docēt q̄bus credere debeo. Sed ne reprobare viderer dicta patrū ꝙ priori doctrine ita cito cōtradicere. Existimabā .i. cogitabaz dare operā vt cognoscerē veritatē cur .s. in presenti deus permittit peccatores prosperari ꝙ justos deficere sed hoc laborioſū ꝙ difficile est ante me superxreditur eni facultatē intellectus mei. Hoc labor est ante me. Donec intrē mēte ꝙ studio dicta sacre scripture q̄ sāctuariū dei dicitur q̄a deus in ea nobis loq̄tur ꝙ intelligaz nouissima eorū .s. punitiones malorū: ibūt eni hij i supplicū eternum licet hic temporaliter floruerint: ꝙ premia justoruz quoniā iusti ibunt in vitā eternaz licet hic temporaliter fuerint afflicti de quibus scriptura sacra in vtroq̄ testamento plene loquitur. Declarat hic dictā determinatiōnez secundum ea que didicit in sanctuario ꝙ ad ea que ex

UVA. BHSC. IyR_052

aduerso inducebantur de prosperitate malorum ꝙ longa eorū vita: dicit ꝙ nō est sic sēper: imo sepe breuiatur vita eorum ꝙ tēporalis eorū felicitas cito euanescit dicēs. Verūtamen propter dolos ꝙ fraudes quibus mali affligūt innocētes: tu deus ꝙ posuisti eis finē ꝙ sue temporalis prosperitatis subtrahēdo eos cito de vita presenti ꝙ sepe deiecisti eos ꝙ ab altitudine superbie eorū ꝙ dū adhuc essent in augmento ꝙ felicitatis sue. Unde propheta videns nouissima malorū ꝙ admirans ait. Quoniā ꝙ qui beri tāta felicitate pollebant rebus omnibus priuati tā subito ꝙ defecerunt ꝙ de vita presenti ꝙ perierūt eternaliter ꝙ propter iniquitatē suā ꝙ Sic eorum prosperitas euanescit. Sicut sompnū surgentiū ꝙ quia velut homo in sompnis accipiēs diuitias cū euigilat nichil inuenit sic gloria impiorū cito euanescit ꝙ ꝙ intuitu populi tui ꝙ gloriā eorum ꝙ ad nichilū rediges ꝙ Quia inflāmatum est cor meū ꝙ per dei puram dilectionē ꝙ renes mei cōmutati sūt ꝙ in castitatez per carnalis concupiscētie repressionē que viget in renibus ꝙ ego ad nichilū redactus sū ꝙ in mea reputatiōe ꝙ nesciui ꝙ .i. me ignorante reputaui: ꝙ to enim plus quis deo per caritatē coniungitur tanto magis humilis in sua reputatione efficitur. Unde sequitur. Ut jumentū factus sum apud te ꝙ sine murmure onus dñi portabo ꝙ ego semper tecum ꝙ .i. in tua fide semp perseuerabo. Et hoc quia. Tenuisti manū ꝙ dextere mee dulciter in tua protectione accipiendo ꝙ pro voluntate tua non meis meritis ꝙ deduxisti me ꝙ de virtute in virtutē ꝙ cū gloria suscepisti me ꝙ in futuro ad beatam vitam me transferendo. Propheta cōsiderans q̄ ꝙ ꝙta electi gaudia expectent in futura vita dicit ex persona eorum admirādo. Quid michi ꝙ quit est in celo ꝙ preparatū .s. ineffabilis gloria quam nec oculus vidit nec auris audiuit nec in cor hominis ascendit per cōprehensionem: ꝙ deinde quasi redarguēs semetipsum ꝙ terrena concupierat dicit ꝙ a te quid volui sup terram ꝙ quasi diceret ego veritatis ignarus qui talia sup terram sperabā vt peccatorū bona cuperē habere cōmu/

UVA. BHSC. IyR_052

nia cũ tu beneficia parares in eternitate mansura. At tenta magnitudine inexplicabilis glorie tue. Defecit⌋ primo desiderio⌊caro mea ⁊ cor⌋vtrũq; suspirat ad illuz peruenire⌊deus cordis mei⌋creator ⁊ beatificator⌊ pars mea deus ineternũ⌋a quo nunq̃ separabor Ideo facio te partem meã o deus. Quia ecce qui elongant se a te⌋ per turpem ⁊ inhonestã vitã⌊peribũt⌋dampnatione per/ petua⌊perdidisti omnes qui aliud q̃ te querunt⌋tanq̃ vl timũ finem. Eligãt alij quid volunt diuitias potẽtiã ⁊ honores ⁊ cetera seculi bona. Michi aũt adherere deo bonũ est⌋vera fide ⁊ operũ probitate coniungi bonũ mi/ chi vt deũ eligã in quo omnium bonorum plenitudinez possideã⌊⁊ ponere in deo spẽ meaz⌋quia nichil potest esse beatius q̃ illi omnia cõmittere qui nouit suis cultoribus congrue profutura prestare. Interim aũt hoc erit offi cij mei. Vt annũciem omnes predicationes tuas⌋q̃ de/ bẽt ad veram fidẽ ꝑcipiendaz annũciari fidelibus tuis ad gloriã tuã ⁊ vtilitatẽ eorũ in auribus filiorũ ecclesie.

Psalmus.lxxiij.in quo monet vt relictis figuris veri/ tas teneatur ⁊ cõtẽptis transitorijs eterna querãtur Propheta admirãs ⁊ conq̃rens de captiuitate populi is rahel ait.

u Et quid⌋o deus qui es creator noster⌊repulisti nos⌋q̃si alienos a defensione tua ex toto⌊⁊ ira tus est furor tuus super oues pascue tue⌋i.po pulũ israheliticũ quẽ pauisti manna in deserto .xl.annis vsq;quo introducẽs eum in terram melle ⁊ la cte manantẽ. Memor esto congregationis tue⌋populi.s. israhelitici quẽ congregasti in egipto ⁊ elegisti in populũ peculiarẽ quẽ⌊possedisti⌋a tempore patriarcharũ qui fue rũt⌊iniciũ illius populi⌋ Memor esse debes eius o de/ us quia olim. Redemisti⌋.i.liberasti de pharaonis ser/ uitute⌊populũ judaicum⌋qui fuit hereditas tua q̃diu ti/ bi puro animo seruiebat q̃⌊ virga⌋dicitur propter Moy sen famulũ tuũ cui iussisti per virgã magnalia facere vt

UVA. BHSC. IyR_052

diuina virtute judei roborati de terra egipti egrederētur intrepidi q̄ hereditas est mons syon. i. ciuitas jherusalē i qua est caput regni ⁊ ibi ⌊est mons syon⌋ in quo cōditum est tēplum ⌊in quo tu corporaliter habitasti⌋ factus homo

Quia tanta bn̄ficia fecisti huic populo o deus. Leua virtutē potentie tue ⌊que videtur fuisse remissa cōtra eos ad frangendū ⌊superbias⌋ Babiloniorū a quibus euersa ē jherusalem ⁊ hoc facias ⌊in fine⌋ i. ostende ⁊ vide ⌊q̄ta malignatus est inimicus⌋ s. rex Babilonie cū populo suo ⌊in sancto⌋ i. in templo in sacerdotio ⁊ in ceteris sacramētis

Et quod sceleratissimū est vbi sequi debuit plenitudo Gloriati sūt ⌊vt non solum peccasse sed ipsum quoq; malum ad gloriā suam traxisse viderētur o dn̄e non est pacienter hoc ferendum ꝙ ab hijs ⌊qui oderunt te⌋ ad magnuz cōtemptum tui cognoscitur esse perpetratū maxime cum ⌊in medio atrio tēpli⌋ in quo pascalis solēnitas solebat celebrari sacrilegiū cōmisisse dicātur. Posuerūt vexilla ⌊quibus in prelio vtebātur ⌊signa⌋ victorie sup̄ sūmitates turriū ⁊ portarum ⌊⁊ non cognouerūt⌋ inimici hec facientes ꝙ illa victoria esset ex te propter peccata populi jsrahelitici: posuerunt dico signa sicut solitū est ⌊in exitu⌋ belli ꝙ victores ponūt vexilla sua ⌊sup̄ sūmum locū⌋

Et exagerando eorū nequitiam subiūgit. Quasi i silua ⌊i. sicut homines ⌊securibus cedūt⌋ ligna in siluis nullo prohibente ita isti ⌊ianuas⌋ tēpli abq; vlla reuerentia ⁊ timore perseuerantur ⁊ constanter ⌊idipsum⌋ vnanimiter fecerunt ⌊in securi ⁊ ascia⌋ que sunt instrumenta fabrilia ⌊deiecerunt eā⌋ s. ciuitatē. Incenderunt igni sanctuariuz tuū ⌊templū diuino cultui dedicatum quod eni non poterant excidere securibus igne cōburebant vsq; ⌊ad terraz⌋ deicientes ⌊polluerūt tabernaculū nominis tui⌋: nam capto tēplo ymolauerunt ydolis suis attribuentes eis victoriam habitam. Dixerūt in corde suo ⌊tota illa hostium multitudo⌋ conueniēs simul consiliariter vt deus Hebreorum amplius non coleretur dixerunt conclusiue in corde suo ⁊ deinde ore protulerunt ⌊quiescere⌋ i. cessare ⌊facia

UVA. BHSC. IyR_052

mus omnes dies festos dei a terra/ omnéq; cultū dei he/ breorū vt amplius non sit in terra gloria nominis eius.

Prophetā inducit verba quorūdaz apostatarū judeorū q̄ tūc tēporis trāsierūt ad caldeos: dicebāt enī in multis rī metiētes. Signa/ nostre liberationis/ nō vidimus/ ta/ lia qualia data sūt patribus nostris in exitu de egipto/ iā non est prophetā/ qui annūciet nobis dei voluntatē: ꝛ sic debemus eū relinquere sicut reliquit nos. Unde dicunt/ nos nō cognoscet amplius/ Prophetā tot mala vidēs aduenisse populo israhelitico orat ad deū allegando eius potentiā ad subueniendū dicens. O deus vsq̄quo popu/ lus gentilis improperabit/ populo iudeorū q̄ deus eorum nō sit deus verus cū non saluet eos in quo/ aduersarius irritat nomen tuū nimis diu/ Ut quid auertis potētiaz tuam/ vsitatam a populo tuo/ ꝛ virtutē tuam/ quā vide ris in sinu tenere differs extrahere ad percutiendū hostes populi tui/ qué semp fouisti/ Prophetā reuertitur ad lo quēduz de salute vniuersali humani generis dicēs. Rex noster qui est deus ante secula/ ꝛ nunc homo/ operatus ē salutem/ in iherusalē in qua salutis nostre misteria patra uit que dicitur esse/ in medio terre. Tu cōfirmasti in vir tute tua/ gentes q̄ maris vocabulo designātur ne fluerēt in vicia/ perduxisti ad nichilū capita draconum/ i. poten/ tias ꝛ superbiam spirituū imundorū/ in aquis/ baptisma tis quando animas quas illi peccatorū sordibus inq̄nāt salutaris vnda mundat. Tu confregisti capita/ i. super biam ꝛ potestatē/ draconis/ principis demoniorum leuia than quādo superbia eius de celo deiecta est ꝛ natiuā cla/ ritatē retinere non meruit qui se volūtaria obscuritate maculauit/ ꝛ dedisti eum escaz/ deuorandam ꝛ consumē/ dam/ populis ethiopum/ i. peccatoribus qui ante conuer sionem sūt tenebrosa mente deterrimi qui ad dominū cō uersi escam ceperunt habere dyabolū cū de eius detractio ne satiantur sic solemus dicere detractoribus, cur me ro/ dis: cur me comedis sic fit vt qui a paganis ante venera bilis habebatur: nunc a cristianis detractionū morsibus

UVA. BHSC. IyR_052

corrodatur. Et hoc feciſti per predicatores tuos quo/niam. Aperuiſti fōtes ꝫ torrentes ſcripturas noui ꝫ ve teris teſtamenti vt emanarent liquoꝛe ſapiētie ꝫ diuitias fidei tu ſiccaſti fluuios Ethan .i .doctrinas verboſita/tes: vanitates preſumptuoſorū hominū magorū iudeo/rum phariſeorū ꝫ hereticorū. Tua eſt dies .i. claritas no ui teſtaméti ꝫ tua eſt nox .i. obſcuritas veteris teſtamen ti vtrūq; quidē a te emanat: vtrūq; te laudat ꝫ benedicit tu fabricatus es auroraz ꝫ ſolē .ſ. inſipiētes ꝫ pfectos ſa piētes ꝫ minus ſapiētes. Tu feciſti oēs terminos terre apoſtolorū .ſ. ꝫ alij predicatores xpi: q̄ ſicut termini diſ/tinguūt fines agrorum ita iſti vere fidei iura defendunt teſtatem .i. feruētes ſpū qui ad martirium gratia dei per ueniunt ꝫ ver .i. ſobrios ꝫ māſuetos ſicut ſunt ſancti cō feſſores tu plamaſti ea .i. omnes gradus ſanctorū .i. fuiſ ti principiū eorum omniū: vnde nō gloriētur q̄ſi nō acce perint. Prophēta precatur pro judeis pium iudicez vt indulgeat iudeis qui ad eū conuertentur dicēs. Memor eſto huius creature ſupius cōmemorate ꝫ promiſſionis facte iudeis: ꝫ licet inimicus .ſ. populus iudeorū qui tūc fuerūt improperabit dño dicens demoniū habes ꝫ idem populus inſipiens prouocauit ad iram nomen tuū .di/cens: ſi filius dei eſt deſcēdat nūc de cruce: nichilominus indulge ꝫ recipe ad miſericordiam veniētes ad te. Sed o domine. Ne tradas beſtijs .i. demonibus animas cōfi tentes tibi peccata ſua ſeu laudantes te ꝫ animas humi lium ne obliuiſcaris omnino ſed eleuare eas ne in pecca tis perſeuerent. Reſpice .i. conſidera promiſſiones tu as quas in vtroq; teſtamento feciſti ꝙ ſperantibus in te eſſes auxilio ꝫ venientes ad te miſericorditer ſuſciperes cuiuſmodi ſūt pauperes humiles: de diuitibus ſupbis nō loquor quia repleti ſūt iniq̄tatibus qui obſcurati ſūt quia lumē ſapientie perdiderunt terrenis deſideriſs ecce/cati. O dñe q̄a promiſiſti. Non auertatur humilis .i. non abiciatur a te quicūq; de ſuperbo factus eſt humilis ꝫ cōfuſus: q̄ erubeſcit de peccatis ſuis pauper ſpū verus

UVA. BHSC. IyR_052

ꝙ inops est qui nichil de se presumit sed omnia deo tribu
it isti tales ⌊laudabunt nomẽ tuũ⌋. Quia contẽptus ẽ
cristus a iudeis ambulans in terra: ꝙ a falsis cristianis se
deus in celo inquit propheta. Exurge deus iudica causã
tuam ⌊vt illi manifesta veritate predicẽt quod prius stul
te abnuebant ⌊memor esto improperiorũ tuorum⌋ eorũ
⌊que ab insipiẽte⌋ obiecta ⌊sũt tota die⌋. Ne oblivisearis vo
ces inimicorũ tuorũ ⌋ quin eorũ blasphemias deprimas
non enim ab iniquitate cessabũt sed ⌊superbia eorũ qui te
oderũt ascendit semper⌋ in tantũ ascendit superbia regis
Babilonis vt faceret se adorari tanq̃ deum in aurea sta
tua quã erexit.

Psalmus. lxxiiij. i quo monet ne quis superbus
de se presumat nec humilis de deo desperet.
Propheta in persona populi iudaici qui erat cristo domi
no crediturus ait.

c Confitebimur tibi deus ⌋ maiestatẽ tuã adorã/
do ⌊confitebimur⌋ confessione laudis ⌊ꝙ invoca/
bimus nomen tuũ⌋ vt a te qui vocaris ihesus
.i. saluator saluemur. Narrabimus ⌋ predica/
bimus vbiq̃ terrarũ ⌊mirabilia tua⌋ de creatione mundi
de redẽptione humani generis: respondet deus populo di
centi ⌊confitebimur tibi ꝙ invocabimus nomen tuũ⌋ ⌊cũ
accepero tẽpus⌋ dispositũ secundũ ordinẽ sapiẽtie mee ⌊sen
tencias justicie ponam in effectu⌋ reddens tibi pro meri/
to tuo ꝙ alijs similiter: ꝙ impios puniendo. Et opus
est vt non differaz quoniã. Liquefacta est terra ⌋ i. huma
na natura a stabilitate virtutis ꝙ iusticie vt in diuersas
defluat cõcupiscentias: terrã dico. i. ⌊omnes qui habitãt
in ea⌋ liquefacti sũt ꝙ corrupti per peccata sed ⌊ego⌋ motus
misericordia ⌊confirmaui colũnas⌋ q̃ in passione mea mu
tauerunt. s. apostolos meos qui totius ecclesie sũt susten
tamẽtũ ꝙ per illos acquirentur multi qui digni erũt in
iudicio remuneratione eterne vite. Et p illos. s. apos
tolos. Dixi iniquis ⌋ oĩbus ĩ generali ⌊nolite iniq̃ agere⌋

UVA. BHSC. IyR_052

sed cito currite ad medicum ⌊ꝛ delinquẽtibus⌋ contra pre
cepta mea dixi ⌊nolite exaltare cornu vestrum⌋ per super
biam dicendo vos esse justos ꝛ inculpabiliter viuere aut
per elationem peccata vestra defendẽdo aut peccatũ pro
prium per alios excusando vt per diabolũ vel persuaso/
res vel per necessitatẽ. Nolite extollere in altum⌋ super
bie ⌊cornu vestrũ⌋ contra deum vt dicatis vos culpa crea
toris esse peccatores qui tales vos creauit: ꝛ quid sit in
altum extollere cornu exponẽs ait ⌊nolite aduersus deum
loqui iniquitatẽ⌋ Nolite dico hoc facere. Quia nec ab
oriente nec ab occidẽte nec a desertis montibus⌋ nec ab
aliqua mundi parte potest quis effugere judiciũ dei q̃ vbi
q̃ totus constat esse presens. ⌊quoniam deus judex est⌋
ꝛ justus. Hunc⌋ .s. superbũ ⌊humiliat⌋ hic ꝛ in alia vita
⌊ꝛ hunc⌋ s. humilem ⌊exaltat⌋ multiplicãdo eum in virtu
tibus ꝛ tandẽ in gloria coronando ⌊quia calix⌋ i .dispensa
tio diuini judicij in qua propinatur vnicuiq̃ pro merito
suo sicut propinatur de calice: calix dico ⌊vini meri⌋ i quo
propinatur vinũ merum. i. gloria eterna ⌊plenus mixto⌋
.i. pena qua potantur mali vtrumq̃ concurrit in diuino
judicio. Et inclinabit⌋ predictum calicem ⌊ex hoc in hoc⌋
quia per illũ calicem ꝛ bonis bona ꝛ malis mala propi/
nat ⌊verũtamẽ fundus calicis in quo sũt feces nõ est eua
cuatus⌋ quia semper remanet in deo virtus ad puniendũ
peccatores ꝛ quia semp̃ perpetuo punientur vnde seq̃tur
⌊bibent omnes peccatores terre⌋ s. illam penaꝫ ineternũ
Vox cristi est in mẽbris suis. Ego autẽ⌋ in membris
meis gaudebo q̃diu seculum erit ⌊ꝛ cantabo deo illorum
qui penitentiam agentes quotidie vicia supplãtant.

Psalmus. lxxv. in quo cõmendatur
deus ex multis bonis que cõfert.

Vox eccesie olim anteq̃ illuminaret crux mundum ante
q̃ videretur dominus in terra.

Notus erat in judea deus⌋ cui legem dederat atq̃
prophetas non sic erat in alijs terris vbi non vi

UVA. BHSC. IyR_052

gebat verus dei cultus: nec sciẽtia legis ⁊ prophetaruz ⌊⁊ in israhel magnuz nomẽ eius⌋ quoniã solus ille populus vnum verũ deũ adorabat. Factus est i pace locus eius⌋ .i. in animo humili ⁊ quieto qui aduersus mandata dñj contraria voluntate non litigat qui sequitur iussa domi nantis ⁊ ad omne preceptũ diuinũ suũ flectit arbitriũ ⌊⁊ habitatio eius in syon⌋ i. in anima que deũ sincera mẽte speculatur. Ibi⌋ s. vbi dominus pacis habitare dignatur pereunt oĩa inimica pacis: vnde ⌊confregit⌋ hic pro par/ te ⁊ in futuro totaliter ⌊potentias⌋ q̃bus diabolus fideles impugnat: confregit quidẽ ⌊arcum⌋ dolositatis heretico/ rũ ⌊scutũ⌋ incredulorum judeorum ⌊gladium⌋ tyrãnorum ⌊bellum⌋ viciorũ vbi enĩ auctor pacis venit omnia ista fu giunt. Tu qui confregisti potentias: es. Illuminans fi deles tuos⌋ cognitione sũmi boni ⌊a mõtibus eternis⌋ i. per apostolos tuos qui montes eterni dicũtur q̃a eterna ⁊ incõmutabili sublimitate consistũt ⌊mirabiliter⌋ quia predicationẽ suam exẽplis roborabant ⁊ miraculis cõfir mabant ⌊turbati sunt oẽs insipientes corde⌋ s. pharisei ⁊ seculi sapientes audientes noua precepta annũciari ⁊ re cedentes a vero lumine tenebrosa mundi desideria sũt se cuti. Quid aũt his insipientibus corde contigerit sub/ jungit dicens. Dormierunt somnũ suũ⌋ mortis ⁊ nichil inuenerunt ⌊omnes viri diuitiarũ⌋ cuiusmodi sunt q̃ pe/ cunijs captiua mẽte deseruiunt ⌊in manibus suis⌋ siue in potestate sua sicut euigilans a somno nichil iuenit quod se habere putabat. Inexcusabiles propheta ostendit il los incredulos dicẽs. Ab increpatione tua deus jacob⌋ cũ increpares eos per te ⁊ per predicatores tuos ⌊dormi tauerunt⌋ sãcta monita tua negligenter audientes: ⁊ ideo merito culpabiles reddũtur: isti aũt sũt ⌊qui ascenderunt equos⌋ .i. qui in superbia crescẽtes quasi equis currenti/ bus mũdi istius illecebras peruagantur. Tu⌋ deus q̃ hoc fecisti ⌊terribilis es⌋ futurus impijs in iudicio: quando in gloria maiestatis tue veniẽs superbos addixeris ⁊ humi libus corde perpetuã contuleris dignitatẽ ⌊⁊ quis resistet

UVA. BHSC. IyR_052

tibi|i.nullus vtiq; lex tūc|apparebit|ira tua|q̄a nichil vl terius p patientiā dissimulabis. De celo|i.de sūmitate potentie|descendet iudiciū|tanq̄ fortissima certaq; ma/nu jaculū designatū terra.i.terreni homines qui diuine sentētie auctoritate dāpnandi sunt|trement|cū audierit ite in ignem eternū|q̄ quiescent|cū in perpetua dāpnati one recipientur:sed quies ista sine requie est quia quies/cent a malis operibus sed in supplitio nō quiescūt q̄ppe quia eterna flāma cruciandi sunt. Quādo erit hoc.Cū exurgeret in judicio deus|tunc terra.i.terreni homines peccatores tremēt:exurget autē deus ad iudiciuz non ad solam dāpnationē malorū sed|vt saluos faciat omēs mā suetos q̄ quietos terre|quieti terre sunt qui nullis vicijs mūdi huius inflāmata voluntate rapiuntur sed equali se moderatione tractātes pacem mentis probantur habere tranquillā. Prophēta locuturus de votis deo reddēdis ait.Cogitatio hominis confitebitur tibi|quādo peccata preterita humilitatis satisfactione dāpnauerit|q̄ reliquie cogitationis|i.recordatōnis peccatorū post effusas lacri mas q̄ assiduam cordis contritionē preteritorū criminū |diem festum agent tibi|gratias agendo quoniaz sentit se homo a peccatis liberū. Jouete|quod quisq; poterit |q̄ reddite domino deo vestro|quia displicet deo infidelis promissio;non dicit que vota reddamus sed intelligitur vt quod promiserimus reddamus:quibus aūt loquitur subiungit|omnes qui in circuitu afferris|munera|nō qui dē hereticis non paganis sed eis qui|altari|eius| munera reddere|catholica institutione festinant:in circuitu res a gitur cū munera fideliuz sacratissimis altaribus offerun tur. Nolite negligere reddere vota vestra quoniā vo/luistis domino. Terribili|terribili dico non soluz paruis sed principibus q̄ regibus quorū aufert spiritum quādo vult:nullus enim eorū vltra velle dei viuere potest.

Psalmus.lxxvi.in quo monet desideria q̄ illece bras seculi calcare q̄ nichil sibi proponere nisi de

UVA. BHSC. IyR_052

Voce mea ad dominū clamaui] intentione de/
u uotionis nichil aliud ꝑ ipsū expecij sed eum so
lū sup oia desideraui] voce mea ad deuz] q non
frustra quia] intendit michi] benigne me respe
xit. Maxime. In die tribulationis mee deū exquisiui
solū manibus meis] nó solū credēdo q orando sed operi
bus bonis] nocte] .i. in presenti vita que ꝑuis lucem ha/
bere videatur peccatorū tū obscuritate fusca est] coram
eo q non suz deceptus] i. defraudatus a spe quā in eū pro
iecerā consecutus eni sū effectū orationis mee. Renuit
consolari aia mea] in istis rebus mundanis q caducis sed
] memor fui dei] in quo est sūma suauitas] q in eius me/
moria delectatus sū q exercitatus sū] inquirēdo magnitu
dinē tue potentie q sapiētie: q cum in contēplatione mea
tractarē quali potentia oia contineas: quali sapiētia oia
disponas q tā multa mirabili ordinatione dispensas] de/
fecit spūs meus] quia incomprehēsibilis es. Anticipaue
runt vigilias oculi mei] ante alios surgens ad contēplan
dum q in ipsa mea contēplatione] turbatus sū] recordati
one peccantium quia humanum genus in delictoruz pre
cipitia ruere videbam] q tacui] quoniam in profunda no
cte non habui solatium humani colloquij. Cogitaui dies
antiquos] quibus humanum genus peccatis tenebatur]
obnoxiuz qui caduci sunt q labili varietate fugitiui q ad
miratus sum cur labētes dies q quos tenere nemo po/
test tātopere desideret q querat humanitas] q annos eter
nos] qui semper stāt qui nó temporū labentiū mometis
excurrunt sed eterna stabilitate firmātur qui soli sūt spe
cialiter appetendi: negligebamus cōtēpnebamus nec cre
debamus esse dum eos in presenti nó valeamus aspicere
Et meditatus sū nocte] in presenti vita] cuz corde meo]
.i. cum oratione mea] q exercitabar vt cognoscerez quid
potius tenendū sit q vt melius intelligerem] scopebā] .i.
discutiebam q mūdabā] spūm meum] ne quid sordens ne

UVA. BHSC. IyR_052

quid diuinis cõspectibus displicens i eo remaneret. Me ditatus autẽ sũ dicens. Nunq̃d ineternũ proiecit deus] genus humanũ vt nõ aduentus sui miseratione respiciat [aut nõ apponet] siue addet [vt cõplacitior] i. mansuetior [sit adhuc]. Aut totaliter misericordiaz abscidet a gene re humano] i. omni tẽpore certe nõ quoniã in nouissima etate mittet filiũ. Aut obliuiscetur misereri deus] cer te nõ q̃a natura misericors est q misericordia ab eius ma jestate nunq̃ diuiditur [aut continebit in ira misericor/ dias suas] i. ira vicet misericordiã: certe nõ: quia potius misericordia vincet irã. Hoc ita cogitabam apud me q post hoc. Dixi] respondẽdo meditationi mee [nũc cepi] q̃si itelligerẽ qõ fuit tacitũ ab eternis tẽporibus. s. q̃ hõ reducetur ad annos eternos q [hec mutatio est dextere ex celsi]. i. fauoris q propiciationis filij dei q̃ est dextera dei patris quoniã nisi corpus nostrũ acceperit: nos miseri/ cordiã accipere nõ possumus q de conditione seruili mu/ temur in filios. Et per hoc intellexi illam mutationez futurã quia. Memor fui operũ dñi] s. q̃ creauit hoiem: q sicut eũ per misericordiam creauit sic intellexi q̃ eun dem per misericordiam reparabit [quia etiã memor ero mirabiliũ tuorũ] que fecisti ab initio humano generi: ei dẽ pius miserator in multis indulgendo q sic spero q̃ eti am nunc indulgebis. Et meditabor in omibus operibus tuis] q te in eis artificẽ potentissimum q sapientissimuz contẽplabor [q in preceptis tuis salutaribus] que tu iue nisti humili deuotione [versabor] Propheta in hijs exu ditus in laudes prorũpit dicẽs. Deus] pater [via] venie di ad te [est in xp̃o] siue p xp̃m: qui ait nemo venit ad pa trẽ nisi per me [quis deus magnus sicut deus noster] nul lus imo [tu solus] q nõ alius [facis mirabilia] tã i anima q̃ in corpore. Notam fecisti virtutẽ tuã] i. filiũ tuũ q̃ est virtus q sapientia quando eum in mundum misisti [ip/ se etiam est brachium in quo redemisti populum tuum] .s. credentes ex iudeis q electos ex gentibus]. Notam fecisti virtutem tuã nã cũ notũ fecisti filium tuũ per eũ

UVA. BHSC. IyR_052

Uiderunt].i.cognouerũt te fide[populi]de judeis[q populi]de gentibus[q timuerũt]potentiam tuam visis miraculis[q turbati sunt]salubriter[infideles]qui erant sine fundamento fidei erroré suum confitentes q veniam postulantes. Et tunc. Multitudo sonitus aquarum] auditus est sonantiũ in landibus dei de missione filij i cõfessionibus peccatorũ in gemitu culparum:in orationibus:in gratiarũ actionibus:qui sonitus prouenit ꝙa[vocem dederunt nubes].i.predicatores per orbẽ terrarũ in omnibus gentibus predicando cristũ. Vere dederũt vocem suam.Etenim].i.quia[sagitte tue]o deus.i. voces predicatorum tuorum corda fidelium medicinaliter penetrarunt ad salutem q[vox ipsa]predicationis apostolorum que sonum q fulgorem q timorem humanis peccatoribus inferebat[totius orbis circulũ q ambitũ cinxit]

Unde sequitur.Alluxerunt]per apostolos[diuina precepta]veritatis lumine[radiantia coruscãdo]miraculis que tenebras hominũ[per totum mundum]salutari illuminatione fugauerunt Unde[cómota est terra].i.homines ad conuersionem q contremuit agendo penitentiam pro peccatis:eos autem dicit commotos q tremefactos qui verbum fideliter audientes ad cõuersionis studium cristi munere peruenerunt. Et per ipsos apostolos sic operantes. In mari]gentium[via tua]nũc q̃ dudũ erat in judeorum populo[q precepta tua]recepta sunt a pluribus populis gentium q tamẽ[vestigia tua]s.presentia tua corporalis doctrina miracula non sunt ab infidelibus iudeis cognita. Cum tamen.Ded uxisti]illum[populum] quondã tuum de egipto[ad modum ouium in manu Moysi]qui fuit dux populi[q Aaron]quem prefecisti tu deus sacerdotem omni populo.

Psalmus.lxxvij.in quo monet populũ
ne sit ingratus diuinis beneficijs.

Uox dei qui p moysen legem dedit hebreis.

UVA. BHSC. IyR_052

Attendite⌋corde⌊popule meus legẽ meã incli/
a nate⌋per humilitatẽ⌊aurez⌋vestri cordis ad in
telligendum⌊verba oris mei⌋. Aperiã os me
um in figuris ⁊ similitudinibus⌋ex quibus ad
alia capietis intellectũ⌊loquar obscuras questiones⌋que
adhibita disceptatione soluende sunt⌊ab initio exitus fili
orum israhel de egipto⌋ Vox apostolorum seu prophe/
ta in persona eorũ. Quãta⌋i.q̃ magna q̃ mirabilia⌊au
diuimus⌋beneficia exhibita populo judeorũ ĩ egressu suo
de egipto:⁊ in progressu in deserto ⁊ in egressu terre pro
missionis⌊⁊ cognouimus ea quia patres⌋s.prophete⌊nar
rauerunt nobis⌋qui tamen iudei ingrati fuerunt. Et
ita narrantibus patribus. Non sũt occultata a filijs su
is⌋in succedentibus sibi generationibus. Patres nostri
Narrauerunt opera dei⌋in quibus merito laudãdus ap
paret deus⌊⁊ virtutes eius⌋que in egipto facta sũt postq̃
exierunt de egipto. Et postea. Suscitauit in populo
judayco legẽ⌋in monte synay que dicitur⌊testimoniũ⌋lo/
cutionis diuine cuz populo:⁊ quia testabatur hereditatẽ
eternã quã nobis promittit deus:dicit/suscitauit/q̃a lex
naturalis quasi in lucem redit per legem scriptam:q̃ sõ
no ignorantie videbatur oppressa ⁊ sopita: lex⌊⁊ testimo
nium⌋ idẽ sũt sicut⌊jacob ⁊ israhel⌋ In qua lege. Quã
ta⌋.i.q̃ magna ⁊ mirifica⌊mãdauit patribus nostris no
ta facere filijs suis⌋i.posteris non tantum iudeis sed⌊vt
cognoscat generatio altera⌋.i.cristiana quã de gentibus
constat esse electam. Et sic consequenter. Filij.s.cris
tiani⌊qui nascentur⌋postea ex aqua ⁊ spiritu sancto⌊⁊ ex
urgent⌋sursum habentes cor suũ:qui vero nati sũt ⁊ nõ
renati nõ sursũ est cor eorũ⌊⁊ narrabũt filijs⌋ꝑ generati
ones:quod vtiqz xp̃iani ĩpleuerunt q̃ predicationes sanc
tas ad animarũ salutẽ cõferendã suis posteris tradiderũt
Et hoc ideo. Vt ponant spem suam⌋non in lege que
punit.sed in gratia cõcessa que redimit⌊⁊ nõ obliuiscãtur
operũ domini⌋sicut fecerũt perfidi iudei qui oblito aucto

UVA. BHSC. IyR_052

re suo ad culturas se demonum transtulerunt ⌊ ⁊ mãdata eius exq̃rant ⌋ ipsa est eni dei sũmi vera recordatio si mã data eius deuotis mẽtibus impleamus. Ideo exquirant Ne fiãt sicut patres eorũ generatio praua ⁊ exasperãs ⌋ praua quia veritatẽ recipere noluit: exasperãs q̃a a deo ĩ exaspirauit in deũ: vt in saluatorez armaretur quod fuit super omnes acerbitates ⁊ asperitates. Et quia praua est ideo. Generatio que nõ direxit cor suũ ⌋ ad fidem sus/ cipiendã: ad diligendũ deũ ⁊ in preceptis eius ambulãdũ ⌊ ⁊ no est creditus cũ deo spũs eius ⌋ quia fuit semp incre dulus promissionibus dei. Bene dicitur ꝙ generatio illa cor suũ non direxit quia nec. Filij Effren ⌋ qui vide bãtur meliores in illo populo ⌊ intendẽtes arcuz ⁊ mittẽ/ tes sagittas cõuersi sunt in die belli ⌋ per similitudinẽ loq̃ tur Judei intenderũt arcũ ⁊ miserũt sagittas quãdo pro miserũt se obseruare legẽ ãmonẽte Moyse dicẽtes q̃cun qz locutus est dñs deus noster faciemus ⁊ audiemus: cõ uersi sunt in die belli quando Aaron dixerũt fac nobis de os quos adoremus ecce quomodo in parabolis ⁊ proposi tionibus oia explicat. Quare conuersi sũt in die belli quia. Nõ custodierunt testamẽtũ dei ⌋ i. promissionẽ quã deo fecerant: omnia q̃ locutus est dominus faciemus ⌊ ⁊ in lege domini noluerũt ambulare ⌋. Et obliti sunt be neficiorum eius ⁊ mirabilium eius que ostendit eis corã patribus eorum. Coram patribus eoruz ⌋ Moyse Aarõ alijsqz senioribus ⌊ fecit mirabilia in terra egipti in cãpo thaneos que ciuitas regia est egipti ⌋ in qua erat pharao apud quã decem plage egipti facte sunt. Interrupit ma/ re ⌋ rubrum ⌊ ⁊ perduxit eos ⌋ pede sicco ad aliud littus ⌊ ⁊ statuit aquas ⌋ ex vtraqz parte ne fluerent sed firme sta/ rent ⌊ sicut aqua in vtre ⌋. Et deduxit eos de die in nube ⌋ protegente eos ab ardore solis ⌊ ⁊ de nocte in columna ig/ nis ⌋ que ostenderet eis viam. Interrupit petram in he remo ⌋ in loco sicco ⁊ deserto ⁊ emanauit fontes irrigu/ os ⌊ ⁊ potauit eos habundanter ⌊ velut in abisso multa ⌋.

UVA. BHSC. IyR_052

Et eduxit aquam de petra] que sequebatur eos quocūqz ibant [et eduxit aquas] non parum sed [tanq̄ flumina] q̄ de vberibus montium copiosa inundatione procedunt.

Quibus beneficijs et miraculis non obstantibus. Ap posuerunt adhuc peccare ei] .i. non credere [in iram] con citauerunt .i. ad ira excitarunt [excelsum in inaquoso] lo co non credendo deum posse sibi ipsis difficilia facere. Et temptauerunt deum] diffidentes de eius potentia [in cor/ dibus suis] ad hoc [vt peterent escas] non spirituales sed carnales [animabus suis] .i. propter animas retinendas in corporibus. esca enim retinaculū est anime in corpore Et male] et vtiq̄ male quia falsa [locuti sunt de deo dicē tes nunquid poterit deus parare mensam in deserto] splē didam carnium quasi diceret non esse. o blasfemia et diffi dentia o stulta nimis absurdaqz vecordia humanā impos sibilitatem ad diuinam transtulisse virtutem. Et rur sus diuidentes dicunt. Quoniā percussit petram et fluxe runt aque et torrentes] ex magna aquarum habundantia [inundauerunt] sequitur q̄ poterit aliud etiam facere. o nimis fatua cogitatio exemplum magni miraculi dare et eius auctorem in reliquis arbitrari posse deficere. Nū/ quid et panem poterit dare aut parare refectionem splen/ didam] et delicatam [populo suo] quasi diceret dubitandū est. Sed mansuetissimus dominus noluit statim puni re eos sicut bene merebantur: sed ne videretur non posse facere que petebant sicut stulte illi dubitabant. Ideo au diuit] et impleuit petitiones [et distulit] penam inferre eis vt prius ostenderet suam potentiam. [Et ignis] .i. ira dei [accensus est] in populum descendentem [de jacob et in is rahel]. Hinc ignis accensus est in jacob &c. Quia non crediderunt in deo] suo q̄ posset: licet ex precedenti/ bus miraculis hoc firmiter poterant credere [nec spera/ uerunt in bonitate sua] q̄ non deficeret eis in necessarijs

Et mādans executioni petitiones eorum. Mādauit nubibus desuper et januas celi] aerei vbi generabatur

UVA. BHSC. IyR_052

manna Laperuit Jinde descendere faciens. Unde sequr
Pluit illis Ji.dedit per modum pluuie Lmanna ad man
ducandum Jq sic panem celi.i.in celo aereo angelorum
ministerio formatū dedit eis. Et ita. Pané angelo/
rū Ji.ministerio eorū formatū Lmanducauit homo ciba,
baria misit in habundātiā Jcū qlibet colligeret de eo qtū
comedere poterat. Et ad satisfaciendū desiderio eorum
de esu carniū. Trāstulit ventū australe Jde superiori par
te aeris nc.s.flaret Lq induxit virtute sua ventū affricuz J
qui est ventus occidentalis vt flaret versus vbi erat mul
titudo magna coturnicū quas ventus transportauit vl/
tra mare rubrum vbi erāt castra hebreorū. Sequr. Et
pluit super eos sicut puluere Ji.valde habūdāter Lcarnes J
viuas in maxima copia.s Lvolatilia pennata Jeorū.vt si/
ne omni labore q difficultate possint ea capere. Et ipsi
māducauerūt q saturati sūt nimis Jvsqz ad nauseā habū
dātia carniū Lsicut desiderauerūt attulit eis q nō sūt frau
dati desiderio Jimo sūt cōsecuti illud habētes carnes i ha
bundātia. Ostēso qp stulte dubitauerāt de potētia dei os
tēdit propheta qliter puniti sūt a deo de quo ita ait. Ad
huc esce erant in ore ipsorū Jquia multi actu cōmedebāt
Lq punitio dei descēdit super eos J. Et occidit potētes eo
rū Jrepletos diuitijs Lq electos israbel.s.moysē q aaron q
mariā Limpediuit Jne ingrederentur terrā promissionis.
In oibus his Jcorrecti q puniti Lpeccauerūt adhuc q non
crediderunt in mirabilibus eius J Et ideo. Defecerūt
dies eorū Jquasi lāguida tabe cōsūpti Lin Ji.pro Lvanitate J
pro qua citius perierūt Lq anni eorū cū festinatione Jquia
mors multorū fuit accelerata sicut in rebellione thare.
Cū occideret Jaliquos de populo alij timētes Lquerebant
eum q reuertebantur Jstudiose Lq sedulo veniētes petebāt
misericordiā a deo J. Reuertebātur Jqdez Lqa rememora
ti sūt Jqa deus adiutor eorū est Jin bonis Lq deus excelsus
redēptor eorū ē a malis J Et qa ista reuersio ad deū quo
ad multos nō erat ex amore iusticie: sz timore pene dicit

UVA. BHSC. IyR_052

Et dilexerũt eum in ore suo ꝙ lingua sua mẽtiti sũt ei quia non sic habebant in mente sicut pretendebãt in ore

Unde sequitur. Cor autẽ eorũ non erat rectum cũ eo quia ydola colere desiderabant nec fideles habiti sunt in testamento eius vt legé eius obseruarent sicut in timore promittebant. Ipse aũt est misericors i natura ꝙ etiam contra merita ipsorũ fiet propitius peccatis ipsorũ puniens eos citra condignũ ꝙ non disperdet eos totaliter eos delendo sicut meruerunt. Et habũdauit misericordia dei vt auerteret ab eis vindictam suã quã de eis sumere ceperat ꝙ non accẽdit omnẽ irã suaz vt de eis sumeret omnẽ promeritã penam. Et hoc ideo ꝗa. Recordatus est i. ad modũ recordãtis se habuit quasi oblitus dũ eos affligeret quia caro sunt s. carnales ꝙ fragiles proniqz ad peccandũ hec est maxima causa que deum mouet vt se nobis misericordẽ exhibeat spũs homo est vadens in breui de hoc mũdo per separationẽ anime a corpore ꝙ non rediẽs ad ipsũ corpus virtute propria nature. Pepercit eis ꝙ licet parceret ipsis. Ipsi tamẽ multotiens. i. sine numero exacerbauerũt eũ in deserto ꝙ ad vindictã concitauerunt eũ in inaquoso vt digne eis penas inferret. Et conuersi sũt ad ydolatriã ꝙ tẽptauerunt deum dolose petẽtes ab eo quod ab illo accipere diffidebant ꝙ sanctum israel ad amaritudinẽ prouocauerũt Et non fũt recordati potestatis eius de qua redemit eos de manu tribulantis s. pharaonis. Preterea non sunt recordati. Qualiter posuit in egipto signa sua. s. decez plagas ꝙ prodigia in ciuitate illa regia vbi signa ista facta sũt idem est signũ ꝙ prodigium: signũ inꝝ dei potentiam indicat: prodigiũ quia in se dat nobis aliud intelligere. Inter quas plagas. Conuertit in sanguinẽ flumina eorũ ꝙ pluuiales aquas ne biberent. Misit in eis musca caninã ꝙ pũgebat eos grauiter ꝙ ranas ꝙ disperdidit eos quia in nullo loco poterant stabiles esse propter ranas. Et dedit erugini i. vento vrẽti qui corrupit segetes fructus eorũ ꝙ fructus p labores corũ productos locus

tis] Et occidit in grandine vineas eorũ ꝙ muros eorum in pruina] vel in frigore corrũpente. Tradidit grandini jumenta eorũ] existentia in campis] ꝙ possessiones igni]. Misit in eos effectum ire sue indignationis] per plagas dictas ꝙ sequétes] i missas per angelos malos] qui fuerũt executores diuine justicie i persecutionibus egipti. Viã fecit semite ire sue] i. semitã in viã cõuertit quia ex quo per prima flagella non fuerunt correcti plage ampliores sũt augmentate. Unde sequitur. ꝙ non pepercit] a morte vitas eorũ ꝙ jumenta eorũ in morte cõclusit. Et percussit omne primogenitũ in terra egipti] non solũ hominũ sed etiam omniũ iumentorũ primogenita] primitias omnis laboris eorũ] vt ordeum ꝙ lina ꝙ similia q̃ citius matureſcunt] in tabernaculis] egiptiorũ descendentium] de Cham]. Propheta nũc ostendit quomodo deus eduxit iudeos de egipto ꝙ induxit in terrã promissionis ꝙ ipi iterum ingrati offenderũt eũ sic dicẽs. Et eduxit de egipto populũ suũ] israhel diligenter custodiendo sicut pastor oues suas] ꝙ perduxit eos tanq̃ gregem in deserto] quod erat inter mare ꝙ egiptũ. Et deduxit eos] per desertũ] in spe] veniendi in terrã promissionis] ꝙ nõ timuerũt] quia] inimicos eorũ cooperuit mare] Et induxit eos i terrã] promissionis que dicitur sãctificata propter jherusalẽ in qua edificatũ erat templũ] in montemoria] qué] montẽ] non gladius eorum] acquisiuit] sed] dextera] .i. potentia] eius] Hoc modo acquisiuit quia. Eiecit a psẽtia gẽtes Chananeas] que prius terram illã obtinebant ꝙ alios ibi habitantes] ꝙ sorte diuisit] singulis tribubus] terram] promissionis] equali mensura antiquitus tenso funiculo] terraz diuidebant. Et habitare fecit in domibus villis ciuitatibus ꝙ castris a gentilibus edificatis tribus israhel. De ingratitudine iudeorũ ꝙ eorũ contumacia ꝙ ꝙ quid eis irato domino contigerit propheta exponit dicens. ꝙ istis beneficijs nõ obstãtibus. Tẽptauerunt deũ] diffidentes de diuina virtute] ꝙ exacerbauerũt deus excelsum] prouocãtes ad iram] ꝙ precepta eius nõ custodierũt

UVA. BHSC. IyR_052

Et auerterunt⌋se sciẽter ab eo ⌊⁊ non seruauerũt pactũ⌋ .i. legem quam pepigerãt obseruare⌊quẽadmodõ patres eorum⌊qui adorauerũt uitulum ⁊ multipliciter offende/runt in deserto⌊conuersi sunt in arcum prauum⌋ .i. simi les facti sunt arcui prauo: arcus prauus dicitur malitia peccatorũ que non eminus percutit sed in se magis spi/cula directa conuertit. In iram concitauerũt eum⌋imo/lando ydolis⌊in collibus suis⌋⁊ cũ honorem deo debitum ⌊sculptilibus suis⌋ipartirent ⌊ad indignationẽ ⁊ vindictã prouocarunt⌋ Propheta numerat vindicte genera q̃bus punitus est populus ille perfidus dicens. Auertit deus predictam populi nequitiã ⁊ spreuit ⁊ ad nichilũ redegit valde israhel⌋ tradens eum captiuitati aliorum populorũ post mortem josue. Et repulit⌋ propter eorũ .nequitiam ⌊ciuitatẽ sylo⌋que fuit destructa ꝑ philisteos in qua erat dei archa illo tẽpore ⁊ ideo dicitur⌊ tabernaculũ vbi ha/bitauit inter homines⌋quia ibi deus responsa dabat. Et tradidit in captiuitatem virtutẽ eorũ⌋i. arcaꝫ q̃ erat vir tus eorum quia ea presente semper vincebant inimicos ⌊⁊ pulchritudinem⌋i. eandẽ arcam de qua ipsi gloriaban tur super omnes gẽtes⌊in manus inimici⌋s. philistinorũ a quibus capta est. Et conclusit in gladio populum suũ⌋ permittens eos ab inimicis occidi⌊⁊ hereditatẽ suã spre uit⌋. Iuuenes eorum comedit furor vel gladius inimico rum ⁊ virgines eorũ non sũt lamẽtate⌋quia cũ quilibet quereret locũ fugiendi dimittebantur mortui insepulti ⁊ illamẽtati. Sacerdotes eoruꝫ⌋s. Ophin ⁊ finees filij He li⌊in gladio⌋philistinorũ⌊ceciderũt ⁊ vidue eorũ non plo rabantur⌋eadẽ ratione qua virgines. Propheta osten/dens vltionẽ in ipsos aduersarios retortã dicens. Dñs⌋ qui prius tanq̃ dormiens visus est quia populũ suuꝫ di/misit affligi ab inimicis⌊excitatus est tanq̃ potens intẽ sus vino⌋quia tunc sunt homines ad irã⌊faciles ⁊ ad vir tutẽ potentes quando post crapulã de somno surgũt: ex/citatus dico ad inferẽdã vindictam hostibus. s. philistinis qui arcã domini rapiẽtes locauerãt iuxta deũ suũ degon

UVA. BHSC. IyR_052

Et pcussit inimicos suos in posteriora⌋in secretiori par te natum ⁊ etiam uiui a soritibus rodẽtibus eorũ anos execrabili morte punirentur⌊obprobrium sempiternum dedit eis⌋quia nullus alter taliter punitus est ꝙ in sem piternũ diuulgabitur q̃diu scriptura sancta in qua redac tum est legetur Inimicos suos ita precussit sed suos ree dificauit eligendo tribum pro regia dignitate dicens. Et repulit tabernaculum joseph⌋vt inde esset rex⌊ ⁊ tribum Effraym non elegit⌋ad regiam dignitatẽ. Sed elegit tri bum juda⌋vt faceret inde regem⌊montem Syon quem dilexit⌋eligens ad cultum suũ. Et edificauit⌋per salomo nẽ sanctũ⌊edificium⌋suo nomini deputatũ⌊sicut vnicor niuz⌋quia sicut illud animal non permittit aliud animal accedere ad cubiculũ: sic deus prohibuit alienigenã intra templũ ministrare⌊in terra⌋i. in iherusalem⌊quã funda uit⌋pro cultu suo ⁊ solio suo⌊ stabiliter⌋q̃tuz fuit ex pte sua ⁊ ita fuisset nisi peccata israhel ipediuissẽt. Et elegit dauid seruũ suũ in tribu iuda⌋⁊ inter filios ysay q̃uis es set junior⌊⁊ sustulit de gregibus ouium sequẽtez oues fe tas⌋accepit eũ in regem ⁊ ita ex pastore pecudũ ad regi mẽ hominum est translatus Unde sequitur⌋Pascere⌋.i. elegit vt pascat⌊populũ descendentem de jacob ⁊ israhel⌋ populum eũdem a deo⌊specialiter dilectũ sibi⌋ Et guber nauit eos in puritate consciẽcie ⁊ in operibus ab eo pru denter actis deduxit eos⌋ad virtuose ⁊ pacifice viuendũ.

Psalmus.lxxviii.in quo propheta deplorat captiui tatem jherusalem tempore regis Anthiochi.

Propheta Dauid licet longis ante temporibus q̃ rex existeret anthiochus omnia tamen more suo quasi trans acta refert que spiritu sancto repletus preuidebat esse fu tura vnde deflens pietatis affectu ait.o.

Deus venerunt gentes in⌋iudeam tunc⌊heredi tatem: polluerunt sanctum templum tuuz⌋sa
d crificando in eis ydolis suis⌊posuerunt Iheru salem⌋euertentes eam quasi⌊casulaz⌋vel sicut ⌊tuguriuz⌋siue aceruum lapidum vbi solent custodes po

UVA. BHSC. IyR_052

ni⌊ad custodienda pomeria. Posuerunt cadauera⌋ isepul
ta⌊seruorum tuorũ escas uolatilibus celi⌋ ⁊ nõ solũ illis
sed etiam⌊bestijs terre⌋ s. lupis ⁊ canibus posuerũt escas
carnes sanctorum tuorum. Effuderunt sanguinez eorũ⌋
in tanta copia ⁊ ita uiliter sine aliquo respectu misericor
die sicut effunderent aquã ⁊ non solum intra muros sed
etiam in⌊circuitu jherusalẽ ⁊ non erat qui sepeliret⌋ quia
par cõditio periculi omnes inuoluerat. Facti sumus ob
probrium omnibus in circuitu gẽtibus⌊subsanatio ⁊ illu
sio his quiin circuitu nostro sunt⌋ i. his qui nos ad famã
templi honorabãt despectabiles facti sumus Propheta
deprecatur dominum pro populo israhel cõtra inimicos
⁊ insultantes dicẽs. Usqzquo domine irasceris in finẽ⌋
q̃din hoc sustinebimus ⁊ videbimus nos ita affligi prop
ter te ⁊ non ulcisceris nos⌊usq̃quo accendetur ⁊ multi
plicabitur⌊velut ignis indignatio tua. Effũde iraz tuaz⌋
.i. indignationem tuam habundantem emitte⌊in gentes
que te non nouerunt⌋ perveram fidem nec uoluerunt sed
sunt ydolatrie⌊⁊ reges qui nomen tuum non inuocaue
rũt in te credentes sed demonia vel aliquã aliã creaturã
Debes o domie effundere iram tuã. Quia israheliticũ
populuz⌋ pro magna parte crudeliter⌊consũpserunt⌋ sicut
cibus consũitur⌊⁊ ciuitates iudee desolauerũt ⁊ destruxe
runt⌋. Confiteor domine nostra peccata meruisse ista fla
gella sed deprecor pietatem tuaz. Ne memineris⌋ ad pu
niendum⌊iniquitatum nostrarum antiquarũ⌋ non tantũ
nouiter factas sed quas a patribus accepimus⌊cito preue
niãt nos misericordie tue⌋ ne in toto absorbeamur ꝑ des
perationẽ quia omnibus adminiculis ⌊ pauperes facti su
mus nims. Adiuua nos deus⌋ q̃ in tribulatõibus sẽper
solitus es saluare nos ⌊⁊ propter gloriã⌋ ⁊ honorẽ⌊nomi
nis tui domine libera nos⌋ non propter meritũ nostrum
⌊⁊ propitiũs esto peccatis nostris propter nomẽ tuũ⌋ .i.
propter tuam bonitatẽ non propter nostrã iusticiã. Ad
iuua nos oro. Ne forte dicant inter gentiles vbi est deus
eorum⌋ quasi diceret vel nõ est; vel si est; est tã parui mo

UVA. BHSC. IyR_052

menti ꝙ non potest suos adiuuare ⁊ vindicta fiēda in eis ita cito fiat vt ⌊omnes nationes⌋ i. gentes ⌊intelligant deuz⌋ in eos se vlcisci ⁊ etiā ⌊nos oculis nostris videamus⌋ Vltio sanguinis seruorū tuorum qui effusus est introeat in conspectu tuo ⁊ gemitus cōpeditorū⌋ i. eorū qui captiui tenentur vt liberentur. Secundū magnitudinē potentie tue filios⌋ .i. imitatores eorum qui pro veritatis defensione occiduntur. s. veritatis defensores ⌊posside⌋ ⁊ custodi nec aliqua tribulationis asperitate possint reuocari. Et redde vicinis nostris⌋ philisteis ⁊ alijs nationibus que in circuitu inde positis ⌊vindictam perfectā ⁊ vltionē plenam⌋ que septenario numero designatur ⌊in sinu eorū⌋ .i. in anima: ad quod te moueat ⌊improperiū quod exprobrauerunt tibi dñe⌋ attribuentes impotētie tue captiuitatē nostraz. Nos autē populus tuus ⁊ oues pascue tue confitebimur tibi⌋ confessione laudis pro liberatione nostra ⌊in sempiternū⌋ Nō tantū confitebimur sed etiā ⌊ānūciabimus⌋ alijs ⌊laudē tuā ꝙdiu aliq̄ generatio erit⌋

Psalmus. lxxix. in quo monet nos in melius cōmutari ⁊ ad cristum dirigi.

t Vi deus qui es rex⌋ cuius arbitrio ⁊ creata sūt ⁊ admistrantur vniuersa. rex dico specialiter ⌊israhel⌋ .i. eorum qui te puro corde conspiciunt intende desiderio ⁊ petitioni sanctorum qui aduentum tuū desiderant ⌊qui deducis⌋ per apostolos ⌊populum⌋ credentē de gentibus significatū per ⌊joseph⌋ ad cautelas dei tanq̄ ⌊oues ad pascua⌋ Qui sedes sup illas sublimes potestates celorū appare in mundo⌋ forma nostre mortalitatis assūpta ⌊Videant populi⌋ qui per istas tres tribus ⌊Effraym Beniamyn ⁊ Manasse⌋ designātur. Excita potentiā tuā ⁊ veni⌋ .i. manifesta in filio qui est virtus tua per īcarnationē eius ⌊vt saluos facias nos⌋ de potestate diaboli. O deus virtutum conuerte nos⌋ auersos a te: aliter non conuertemur: nisi tu facias qui solus po

UVA. BHSC. IyR_052

tens es: qui vult vniuersa compleri ⌊ ⁊ ostende filiũ tuuz ⁊ salui erimus⌋ . Domine deus virtutũ celestiuz. Quo usq; te iratuz ostẽdes michi seruo tuo⌋ ad te oranti differẽ do mittere filium pro cuius aduentu totiens te rogaui.

Quousqz. Cibabis nos pane lacrimaruz⌋ i. permittes nos affligi tot tribulatõnibus ⁊ doloribus lacrimosis q̃a vir sanctus ipsis suis lacrimis pascitur ⁊ reficitur sciens tribulationez quã patitur vel propter exerciciũ vel prop ter remissionẽ peccatorũ dari: sequitur ⌊ potũ dabis no/ bis in lacrimis⌋ que ratione predicta sanctis viris sũt po tus ⁊ refectio que lacrime erũt ⌊ in mensura⌋ i. quales sus tinere possumus quia omnipotens deus cõsulens fragili tati nostre modificat ⁊ q̃dã mẽsura tẽperat flagella sua. Posuisti nos in cõtradictione gentibus vicinis nostris⌋ quia nobis colẽtibus ⁊ predicantibus te deũ verũ cõtra/ dicitur ab eis multitudine simulacrorũ suorum ⌊ ⁊ inimi ci nostri irridẽt nos⌋ q̃si frustra sperantes vt salui fiamus

Sed contra istos. Deus virtutũ conuerte nos⌋ totos ad te vt te toto corde diligamus ⌊ ⁊ ostẽde p̃sẽtiã filij tui ⁊ salui erimus⌋ ipsa eni est per quã laqueos mortis euasi mus: ipsa deniqz est q̃ dignis ⁊ confitẽtibus celestia reg/ na largitur. Vineã⌋ . i. populũ judaicum quẽ tu excole/ bas sicut bonus agricola vineã suam ⌊ transtulisti de egip to in terraz⌋ promissionis eiecisti gẽtes. s. Amorreos Ge buseos ⁊c. ⌊ ⁊ plantasti⌋ firmiter collocando ⁊ secure habi tare fecisti. Dux itineris fuisti in cõspectu eius⌋ quia in nube preeunte per diem ⁊ in colũna ignis preeũte de noc te manifeste te eis ostendisti ⌊ ⁊ plantasti radices eius⌋ . i. principes. s. Moysen ⁊ Aaron ⁊ prophetas qui in cultu dei ⁊ fide radices ⁊ fundamẽta fuerunt aliorum ⌊ ⁊ popu/ lus ille impleuit terram⌋ promissionis ⁊ multiplicationẽ prolis. Vmbra eius⌋ . i. cura ⁊ sollicitudo de eis regẽdis operuit majores qui hic dicuntur ⌊ mõtes⌋ ne pro sua vo luntate ipsi agerent sed cura subditorũ totaliter intende rent ⁊ ⌊ arbusta⌋ . i. excremẽta huius populi ⌊ cooperuit ce dros dei⌋ . i. altissimos eorum prelatos ⁊ doctores: quãto

UVA. BHSC. IyR_052

enim magis illa vinea siue populus crescebat tanto ma
jori cura ꝛ sollicitudine prelati eorū occupabantur: ꝛ ita
vinea ista crescendo cooperuit omnes sanctos prophetas
patriarchas cura ꝛ sollicitudine. Et extendit hec vinea
palmites suos .i. filios suos a jherusalē vsq; ad mare
Mediterranensis quo terminatur regnū iude ꝛ vsq; ad
flumen jordanis propagines eius filios filiorū. O dñe
cum tot beneficia contuleris illi populo. Ut quid ergo
destruxisti maceriam eius .i. custodiam angelicā qua eā
vallaueras: subtraxisti protectionē eius ꝛ exposuisti eam
gentibus vindemiant eā spoliādo diripiendo ꝛ conculcāt
omnes gētes q̄ iuxta eam sūt Exterminauit extra ter
minos patrie sue eiecit eam captiuando Aper .s. Vespa
sianus imundus fortis egressus de silua gentilitatis qui
singularis .i. superbus ferus indeis depastus est eam
.i. totaliter consūpsit. O dñe deus virtutuz q̄ quis exter
minata sit vinea ꝛ consumpta pro majori parte vt tamē
reliquie salue fiant cōuertere ab ira tua ꝛ propitiare ei
de celo ꝛ vide indulgendo ei ꝛ visita mittendo filiū tuuz
qui sanet eam egrotantē. Et ne pereat vinea ex toto.
Perfice eam in fide filij tui quā inchoasti in vmbra le
gali quā plantauit dextera tua propiciatio tua ꝛ perfi
ce eam super fidē filij tui fūdatam ꝛ quē confirmasti .i.
tuū esse filium naturalē ostendisti dicēs. hic est filius me
us dilectus in quo michi bene complacui. Qui igne pie
tatis vel cupiditatis. Succensi ꝛ occultis iniquitatibus
suffossi ex eadem gente in cristum credere noluerunt
ab increpatione terribili in die judicicij vultus tui
.i. filii tui peribunt Quia tandiu mali erimus donec
saluator aduenial ideo. Fiat manus tua .i. operatio tua
ostendatur super virū .i. cristum qui ad dexteram sedet
ꝛ super filiū hominis .s. virginis. s. eundē cristū q̄ ita
est filius dei vt etiam sit filius virginis quē confirmas
ti tibi supra est expositū. Hoc fac vt oraui. Et nō dis
cedimus per auersionē a fide vltra qui prius discessimus
ꝛ vinificabis nos vita gratie in presenti ꝛ glorie in fu

UVA. BHSC. IyR_052

turo⌊ꝛ nomen tuũ inuocabimus⌋ illud.s.nomẽ quo deus pater appellans inuocabimus edocti a filio tuo qui insti/tutione salutari nos docuit sic orare pater noster qui es i celis ꝛc. Domine deus virtutũ conuerte nos⌋ ad te per/fecte diligendum⌊ostende faciem tuam⌋ per apertam visi onem⌊ꝛ salui erimus⌋ quia in clara visione dei ꝛ perfecta fruitione consistit eterna salus nostra.

Psalmus.lxxx. In quo monet vt contẽptis terrenis ad celestia mẽte ascẽdamus. Vox ecclesie/o fideles.

Exultate⌋ cordis deuotiõe⌊deo⌋ qui⌊nos iuuat⌋ in omnibus pressuris nostris⌊iubilate⌋ inexpli cabili leticia⌊deo⌋ populi fideles designati per⌊ iacob⌋ qui fuit verus cultor dei. Et ut possi/tis exultare ꝛ iubilare. Sumite⌋ sequentia instrumenta musicalia.s⌊psalmuz⌋ i.bonam operationem⌊ꝛ date deo tympanũ⌋.i.laudem cum vestre carnis mortificatione ꝛ his duobus adiungatur⌊psalteriũ iocundum cum cytha/ra⌋.i.deuota oratio. Buccinate⌋.i.annũciate alijs lau dem alta voce⌊in insigni festo tubarum⌋.s.in inuocatiõe vestri que per septiformẽ gratiam spũs sancti fit.i.⌊pre/coniali voce cantate⌋ cuz noue regenerationis gaudia fu eritis consecuti⌊que nobis debet esse magna solemnitas Ideo buccinate i predicta solemnitate. Quia preceptũ est in israel⌋ illis ad litteram nobis spũaliter/ ꝛ si negligi tis timendum est vobis quia⌊iudicium est deo iacob⌋ p̃/ceptum enim illud datum est per eum qui est futurus iu dex. Illud preceptum.i.legem. Posuit dominus in po pulo judeorũ designato hic per ioseph⌋ cito post exituz de Egipto que lex esset illi testimoniũ quid esset faciendum ꝛ quid timendum. Unde sequitur cuz ille populus exiret de egipto⌊linguam quam non nouerat audiuit⌋.i.legem Amouit dominus dorsum⌋ populi israhelitici⌊ab oneri bus⌋ luti ꝛ lateris quibus premebatur i captiuitate egip ti⌊ cuius populi manus seruierunt in cophino⌋ cogeban/

UVA. BHSC. IyR_052

tur eni instrumētis portare fimū ⁊ feces de ciuitatibus
Propheta in ꝑsona dei recolētis bñficia prestita populo
israhel vt grauior estimetur eius offensa dicit. In tribu/
latiōe dure seruitutis tue inuocasti me vt liberarē te ⁊
liberaui te de captiuitate educendo ⁊ exaudiui te in abs/
cōdito angustie tue ⁊ tempestatis quādo. s. audientibus
egiptijs ad me gemere non audebas. ⁊ etiam probaui te
apud aquā contradictionis vbi de potentia mea. i. boni/
tate te reperi dubitantē. Hec bona oia feci tibi ⁊ ideo.
Audi o popule meus ⁊ intellige ⁊ testis ero veritatis
cōtra te si legē meā trāsgressus fueris israhel si audieris
me obtēperādo preceptis meis nō erit in te deus recēs
deus noster nūq̄ fuit recēs nec nouus nec in tēpore fac/
tus: sed antiquissimus semper ab eterno ⁊ ineternū nec
adorabis deum alienū qui nomine ⁊ nō essentia siue na
tura sit deus. Non adorabis deum alienū quoniam.
Ego sū dñs deus tuus q̄ eduxi te de terra egipti ⁊ non
alius dilata os tuū ad petēdū tibi vtilia ⁊ implebo desi
deriū tuū Ego sic āmonui eos ⁊ tñ. Non audiuit po
pulus qui meus deberet esse ad monitionē meam ⁊ is/
rahel non intēdit michi ingratus tot bñficijs. Et q̄a
attēdere noluit ideo Dimisi eos vt pro suo libito ad oēs
sui cordis voluptates ferātur ⁊ ipsi subtracta gratia mea
libunt in peccatis enormibus ⁊ erroribus ab eis noui/
ter iuētis Sic dimisi eos sed. Si populus audisset me
credēdo ⁊ ipse factus verus israhel si in vijs meis ambu
lasset precepta mea obseruādo. Pro nichilo forsitā i.
vera ab vlla difficultate inimicos eorum humiliassem
eos ad nichilum redigendo ⁊ super tribulantes eos ostē
dissem potentiam meaz eos interficiēdo Propheta de
eorum eterna dāpnatione loquēs ait. Inimici domini
. s. judei qui deberent esse amici mentiti sunt ei non red
dentes promissa quibus se ad precepta omnia ejus im/
plenda bonis pollicitationibus obligauerunt ⁊ jdeo tem
pus punitionis eorum erit ineternum Et merito ve
niunt dāpnādi quia. Deus cibauit illos ex intima me/

UVA. BHSC. IyR_052

dulla fruméti ꝙ saturauit eos de melle fluente de petra⌋ in rupibus enim illius terre erat mel in copia.

Psalmus. lxxxj. in quo monet credere cri stum verũ deũ ꝙ verũ hominé esse.

Eus⌋ factus hó⌊stetit in sinagoga⌋ .i. cõuentu
d iudeorũ bonorũ quos deos dicit: juxta morez illũ quo dij dicuntur q̃cunq; magni viri in me dio horũ deorũ stetit cristus in assũpta natura secundũ illud medius auté vestrũ stetit⌊in medio auté di iudicat⌋ .i. discernit bonos ac justos q̃ majestatis sue mo nita fidéq; secuti sũt a malis. Ad judices accusãs eorũ prauam consuetudiné ait. Usq; quo judicatis iniq̃taté⌋ contradicentes legi quam vobis dederã: prophetas iniu rijs afficitis ⁝ quos vobis miseram. Usq; quo extenditis iniquitaté judicij vestri: qui iniquũ judiciũ facitis super me q̃ propter vos veni: q̃ vobis tãta bona feci: qué occi/ dere disponitis ꝙ vos o minores quare consentitis iiq̃s judicijs majorum quare cum insanientibus insanitis. Nolite ergo judicare iniq̃tatem sed. Judicate⌋ recte. s. cristũ⌊egenũ⌋ qui semper terrenas facultates contẽpsit: qui cũ esset dives pro nobis factus est pauper⌊ꝙ pusillũ⌋ qui sibi presidiũ nó quesiuit in terra: judicate dico vt eũ liberetis⌊ꝙ humilé ꝙ pauperé iustificate⌋ i. justum predica te⌋ Et vos minores q̃ plures estis. Eripite pauperé ꝙ egenũ⌋ cristũ. s. de manu maiorũ ne pmittatis eũ ãplius capi⌊ꝙ de manu jude⌋ qui ijuste persecutus est eũ. ⌊libera te⌋ Ego ita monui eos sed tamé ipsi. Nescierunt⌋ nó cognouerunt cristũ ꝙ quare hoc⌊quia non intellexerũt⌋ .i. nó crediderũt: scriptũ est eni nisi crediderit nõ itelli getis: ꝙ quare hoc quia⌊in tenebris ambulant⌋ in obscu ro viciorum ꝙ cecitate infidelitatis detinebantur ꝙ sig/ num dans prophetа judeis quo agnoscãt cristuz ait⌊mo uebuntur omnia fundamenta terre⌋ nam in eius morte

UVA. BHSC. IyR_052

terra mota est ⁊ petre scisse sūt. Et tñ. Ego dixi⌋si vultis credere ⁊ mādata dei custodire⌊dij estis⌋partitipatione gratie mee O mira dei grā cū solus sit virtus ⁊ substātialiter deus nō inuidet participiū nominis sui hominibus⌊⁊ filij excelsi oēs⌋ꝑ gratiā ⁊ adoptionē: omnes quidē qui sanctis jussionibus acquiescunt. Verba deflectit ad impios dicēs. Vos autē⌋impij ⁊ increduli nō eritis sicut dij viuētes vita eterna sed⌊moriemini sicut homines peccatores⌋in peccato infidelitatis ⁊ vos majores superbiā vestrā in cristū exercētes⌊cadetis⌋in profūdū iferni ita irrecupabiliter⌊sicut vnus de principibus⌋i. diabolus qui de celo proiectus corruit ⁊ penā sue peruersitatis inuenit. Vos quidē cadetis sed tu. Deus exurge⌋de sepulchro⌊⁊ judica terrenos⌋illos judeos: dāpna eos q̄ ita te crucifixerūt: quoniā his repulsis⌊tu hereditabis in omnibus gētibus⌋pro vna judeorū gēte q̄ tibi quondā hereditas peculiaris ex omnibus mūdi nationibus fuit: hereditatē accipies omnes gentes.

Psalmus. lxxxij. in quo monet justos ad patiētiam.

Propheta preuidēs cristū in majestate magna venturuz ad iudicium ⁊ admirans ait.

Domine quis similis erit tibi⌋cum ad judicium in majestate tua magno angelorum exercitu comitante venies. nullus⌊ne taceas⌋dare in impios sentētiā: jte maledicti in ignē eternū ⌊nec⌋aliqua miseratione⌊cōpescaris⌋aut mitescas a vindicta eorū sed cōprime eos pena eterna. Propheta de ꝑsecutione antixp̄i futura loquēs ait. Ne taceas dñe dico. Quoniā iimici tui⌋anticristi mēbra tumultuosis seditionibus⌊sonabūt⌋cōtradicendo doctrine tue ⁊ detrahendo tibi⌊⁊ qui oderūt te extollent caput⌋sibi. s. anticristū q̄ tāta potestate gloriabitur vt se etiā deū presumat dicere excelsū. Sup populū tuū⌋xp̄ianū⌊maligno animo sunt⌋

UVA. BHSC. IyR_052

cõsiliati ad populi tui depressionẽ q nõ tantũ sũt cõsiliati ſed etiã cogitauerũt quis eorũ peiorẽ sententiã posset dare cogitauerũt dico nõ tantũ aduersus mediocres sed aduersus sãctos tuos. Et exhortãtes se inuicẽ in suo cõsilio. Dixerũt venite q disperdamus populũ cristianũ de gente .i. de mũdo q nõ memoretur nomẽ israhel .i. nomẽ cristianũ vltra Et ostendẽs vnde erit eis tanta fiducia operandi malũ: dicit. Quoniã erũt multi q vnanimes quoniã cogitauerũt simul multi studiose oẽs i vnã prauã nocendi voluntatẽ cõcordantes disposuerũt aduersũ te pactũ firmũ vt adunato studio psequãtur sãctos tuos oẽsq; q ab eorũ errore dissentiũt q disposuerũt ad hoc hoies terrena amãtes q sanguinem sicientes prauos impios qui per habitantes in tabernaculis ydumeorũ q ismaelitarũ designantur secundũ eorum interpretationes Prophęta cõmemorat inimicos xpi sub vocabulis gẽtiũ q pugnauerũt israhel iuxta interptationes eorũ Moab .i. homo abutens lege Agar .i. homo alienus a deo Gebal homo simulãs humilitatẽ Amõ populus turbidus furiosus Amalech homo lingẽs terram. s. fallaciter blãdiens philistim qui hic dicũtur alienigene interpretãtur cadẽtes potione. i. homines ebrij diuicijs q prosperitate seculi cũ habitantibus Tirũ quod interpretatur angustia per quod possint intelligi possidẽtes q amãtes terrena propter q̃ multum angustiãtur. iste sunt gẽtes q̃ disposuerunt inter se phędus pugnandi contra gloriã nominis tui contra sanctos tuos q ecclesiam tuam. Et Assur qui interpretatur elatus superbus q significat diabolum qui veniet cum illis malis ad persecutionem fidelium q hij omnes operante in se diabolo facti sunt in adiutorium filijs Loth qui interpretatur declinans. i. in adiutorium Satellitibus diaboli qui a veritate declinauit Isti ita disposuerunt contra te sed tu dñe. Fac illis sicut feciſti populis illis persecutoribus populi tui israhel .s. Madian q Sisare sicut Labin quos oẽs miraculose debellasti p populum tuum israhel iuxta torrentẽ Cison.

UVA. BHSC. IyR_052

Diſperierũt iuxta fontem Endor ⁊ facti ſũt vt ſtercus terre|q̃a eorũ cadauera cõputruerũt quia remãſerũt inſe pulta ſup terrã. Pone|proſterne⁊ diſperge|principes|ini micorum populi xpiani|ſicut oreb ⁊ zeb ⁊ zebee ⁊ ſal/mana|quos etiã miraculoſe debellaſti per gedeoné ⁊ tre cẽtos viros cũ eo Depone etiã dñe Oés principes eorũ qui dixerũt|ore ⁊ opere|poſſideamus ſanctuarium dei|i. populũ ſãctũ dei ⁊ hereditaté. Deus meus pone illos vt rotã|vt in ifernũ celerrimo curſu deuoluãtur|⁊ ſicut ſti pulã ante faciẽ venti|vt ſicut ſtipula omni vento circũ/fertur ſta illi vbiq; diſpergantur. Preterita mala ſen/tiãt in preſenti in alia vero vita. Sicut ignis qui cõbu/rit ſiluã|ex magna potentia|⁊ ſicut flãma cõburens|mõ tes|ex ardoris vehemẽtia|ita perſeq̃ris illos in tẽpeſtate tua|.i in iudicio quod ſubito quaſi tẽpeſtas veniet ⁊ in die vindicte tue oſtẽdes te eis iratũ penã eternam eis infe rendo. Propheta poſtq̃ petijt dãpnationẽ malorũ mo do petit cõuerſionẽ ſaluandorũ dicens. Imple facies eo/rũ|.ſ.perſecutorũ qui preuiſi ſũt ad ſaluté|ignominia| .i.fac eos ſibi ⁊ alijs ignominioſos videre vt erubeſcant de peccatis|⁊ ſic querent nomẽ tuũ dñe|vt fiant criſtia/ni qui ante erant obſtinati. De malis obſtinatis qui cõ/uerti nolũt ait. Erubeſcãt|de turpitatibus ſuis|⁊ cõtur bentur|de penis duraturis|in ſeculũ ſeculi ⁊ cõfũdãtur| in aia ⁊ corpore|⁊ pereãt|eternis tormentis|. Vt|tunc ſaltim|cognoſcant|per experientiã pene inflicte|quia|cõ uenit|tibi|veraciter hoc|nomẽ dominus|i. magnitudinẽ tue potentie cognoſcant etiã q̃|tu ſolus aliſſimus ſuper omnes terrenos|qui potens es conuerſis parcere ⁊ obſti natos eterna vltione dãpnare.

Pſalmus.lxxxiij.in quo monet ad amorẽ eternorũ. Propheta in perſona eccleſie ad ſupernã jheruſalẽ perue/nire cupientis ait.

Quam|.i.valde|amabilis patria celeſtis|o|q̃ q deſiderata tabernacula tua|valde p̃cioſe ſpecioſe

UVA. BHSC. IyR_052

ꝛ lucidissime sūt mā̄siones tue⌊o dñe⌋angelorū⌊cōcupis/
cit aīa⌋intrare in atria tua⌊ꝛ lāguet⌋pre desiderio quod
actu nō igreditur. Anima mea ꝛ caro mea exultauerūt⌋
de spe perueniendi⌊ad deū viuū⌋ Eteni⌋dñe si⌊passer q̄rit
sibi domū⌋in qua permaneat⌊ꝛ turtur⌋sibi⌊nidū⌋querit
⌊vbi reponat pullos suos⌋q̄to magis homo rationis ca
pax debet querere locū vbi perpetuo quiescat qui non est
alius nisi tu deus in quo solo potest quiescere cor huma
nū. Nidus autem quē concupisco inuenire sūt. Altaria
tua dñe virtutū⌋mā̄siones tuorū sanctorū vbi jugiter ti
bi offerētur sacrificia laudis⌊rex meus⌋qui me regis in
via euntē ad illa altaria⌊ꝛ deus meus⌋q̄ me ad hoc creas
ti. Nec mirū si cor meū ꝛ caro mea exultāt de hoc quo
niā. Beati qui habitāt in domo tua⌋celesti⌊dñe in secu
la seculorū laudabūt te⌋quia incomprehensibilis pulchri
tudo diuinitatis sanctis tuis presens semper erit. Ostē
dit quo auxilio perueniatur ad domū dej dicens. Bea/
tus vir⌋spe in hac vita est⌊qui habet auxiliū a te⌋q̄a ali
as non potest: cū beatitudo illa omnē excedat creatam fa
cultatem per quod auxiliū gratie tue⌊ascēsiones disponit
in corde suo⌋virtutibus quibus tanq̄ gradibus virtutū
ad domū celestem ascendere mereatur disponit dico⌊in
valle lacrimarū⌋pro peccatis⌊locus quem deus⌋homini
ad merendum⌊instituit⌋ Eteni⌋talibus⌊dabit benedictio
nē suam⌋cristus⌊legis⌋euangelice⌊lator⌋ꝛ isti⌊ibunt de
virtute in virtutem⌋ semper proficiendo in augmen/
to gratie donec perueniant ad vitam eternam que con/
sistit in plena visione⌊dej sāctorū suorū⌋ Propheta orat
in ꝑsona fideliū associari beatis dicēs. Dñe deus virtu/
tū exaudi. orationē meā⌋dando michi illas virtutes per
quas ascēditur ad te vidēdū⌊cito percipe orationē meam
o deus jacob⌋ O dñe deus pater. Protector noster aspi
ce⌋ad preces nostras acceptando eas; ꝛ si nō propter nos
saltem⌊respectu meritorum filij tui qui est ymago tua⌋.
Ideo o dñe deus cupio peruenire in domum tuam.

UVA. BHSC. IyR_052

Quia melior est dies illa⌋ q̃ vna est cõtinua ⁊ eterna cui nunq̃ succedũt tenebre⌊in atrijs tuis⌋in habitatione celesti⌊super milia annorũ transeũtiũ⌋ Et vt ad illa atria merear admitti. Elegi abiectus esse⌋in humilitate viuere hic in ecclesia militãte⌊q̃ diuitijs⌋⁊ honoribus hujus seculi habundare inter peccatores. Hoc autẽ ideo elegi. Quoniã misericordiã ⁊ veritatẽ diligit deus⌋misericordiã peccata cõdonando: veritatẽ veraciter adiplẽdo quod promisit sanctis suis. s. gratiã in presenti ⁊ gloriã in futuro. Dabit quidẽ veraciter seruis suis gratiã ⁊ gloriam quoniã. Non priuabit bonis⌋gratie ⁊ glorie⌊eos q̃ ambulãt⌋⁊ perseuerant⌊in innocẽtia⌋talis nõ potest priuari muneribus dei qui jã hic dona beate cõuersationis accepit: ⁊ ideo⌊dñe deus virtutũ beatus homo q̃ sperat i te⌋ non in rebus seculi transitorijs ⁊ caducis.

Psalmus. lxxxiiij. in quo monet per fidẽ accedere ad cristũ vt habeatur ejus benedictio.

Propheta preuidẽs futura quasi preterita propter certitudinẽ narrans ait. Dñe pater qui quondam maledixisti terrã propter peccatũ primi hominis modo.

b Enedixisti recipientẽ aduentũ filij tui in fide⌋ per quem⌊auertisti⌋peccatũ per quod humanũ genus⌊captiuũ⌋tenebatur a diabolo. Auertisti captiuitatẽ q̃a. Remisisti iniq̃tatẽ plebis tue⌋propter quã fuerat captiua per fontem baptismatis ⌊⁊ cooperuisti oĩa peccata eorũ⌋vt amplius non veniãt i cõspectu tuo puniẽda. Vere remisisti quia o dñe. Omnẽ irã tuã⌋qua humano generi jratus eras⌊mitigasti⌋in aduentu filij tui et ita mitigasti ꝙ auersus es ab ira indignationis tue. Propheta quod dixerat fiendũ orat vt fiat dicẽs O deus qui nos per filiũ tuũ saluare disponis Conuerte nos⌋ad fidem filij tui ⌊⁊ auerte iram tuam a nobis⌋quam habes propter peccatum primi hominis.

UVA. BHSC. IyR_052

Auerte ꝛ auertes iram tuā quia. Nūquid ineternū iras ceris nobis⌋certe nō: cū parcere ꝛ misereri sit proprium tibi⌊aut extēdes irā tuam per omnes generationes suc/ cedētes⌋certe non quia placabilis eris in generatione xp̄i

Non extēdes iram tuā sed. Tu deus cōuersus⌋ab ira ⌊viuificabis nos⌋spūaliter ꝑ aduētū filij tui⌊ꝛ plebs tua⌋ viuifica⌊letabitur in te⌋secura de eterna beatitudine.

Et vt hoc cito fiat. Ostende nobis dn̄e misericordiaꝫ tuā⌋mittendo nobis filium tuū in carne visibilē⌊ꝛ da nobis salutare tuū⌋quasi amplectēdū q̄si possidendū qua si munere eterne glorie perfruendū. da vt cū in mēte nos tra celesti dono recipitur: nullis temptationibus aufera tur. Propheta quasi petitionis sue compos dicit. Au diam⌋attēte⌊quid loquatur in me deus meus⌋per inter/ nam reuelationē ꝛ audiuit⌊ꝙ loquitur pacem⌋annuncia bit michi filiū suum qui est pax nostra non ad omnes lo q̄tur pacem sed ⌊in plebē suam⌋s. in sanctos qui dn̄o pro/ babili conuersatione placuerūt. Dico in plebeꝫ suā. i. Super sanctos suos⌋ꝛ super eos omnes q̄ de omni gēte conuertuntur ad xp̄m. Licet cristus pacem locuturus sit super omnes q̄ conuertentur ad eū. Verūtamen pro pe⌋judeos⌊q̄ soli inter alias gentes timere dicebantur de um⌋quia legē eius receperant: cristus nascetur ꝛ miste/ riū redemptoris humane ꝑficiet⌊vt terra nostra promis sionis hanc gloriā habeat⌋ꝙ in ea ex gente sua saluator natus sit ꝛ pacē in omnes fuerit locutus. Misericordia ꝛ veritas simul conuenerūt in aduentu cristi⌋misericor/ dia q̄a filius dei assūpsit carnē: veritas quia adimpleta ē promissio facta patribus veteris testamenti de incarnati one filij dej ꝛ cristo per suam passionē satisfaciēte pro no bis⌊iusticia ꝛ pax concordiam fecerūt⌋. Ideo conuene runt misericordia ꝛ veritas ꝛ justicia ꝛ pax concordiā fe fecerūt quia. Veritas⌋i. cristus⌊de terra orta est⌋. i. ex maria virgine verbum caro factū⌊ꝛ justicia de celo pros/ pexit⌋quando humano generi periclitāti filius dei mira bili dispensatione subuenit. Unde sequitur. Eteni dn̄s

UVA. BHSC. IyR_052

dabit benignitatem ⁊.i.gratiam inspirantem per cristuz ⁊ facultas liberi arbitrij nostri ⁊aspersa illa benignitate ⁊dabit fructuz suũ ⁊idest bona opera. Licet deus dicatur ⁊ sit benignus. Justicia tamen ⁊ante eum ambulabit parans ei viaz:prima iusticia hominis est vt puniat se malum ⁊ faciat se bonum ⁊ hec est via dei ut ueniat ad euz ⁊ sit in corde eius ⁊ ponet in via ⁊sic⁊ parata vestigia sue imitationis ⁊deus.

Psalmus.lxxxv.in quo monet ad orationem. Christus ex forma serui ad patrem ait.

i Nclina ⁊ad me⁊aurem ⁊ clementie tue⁊ ⁊ exaudi me ⁊ ut desideria mea compleantur: inclina dico⁊quoniam inops ⁊ab alio nõ habens opez ⁊ ⁊pauper ⁊per me⁊sum ⁊ ex parte humanitatis loquetur que ex se nichil habere potest nisi quod largitate diuinitatis acceperit. In hoc exaudi me pater. Custodi animã meam ⁊ ⁊ meorũ ab omnibus scandalis contra insidiatores⁊ quoniam sanctus sum ⁊in me ⁊ mei etiam sũt sanctificati in baptismo⁊saluuz me fac ⁊qui ex obedientia tua formã serui accepi ⁊ meos qui tibi vnanimiter seruiunt⁊deus meus sperantem in te ⁊. Miserere mei domine quoniam ad te clamaui ⁊perseuerantez ⁊ instanter letifica animã serui tui que multis amaritudinibus cõtrista/tut liberando me ab eis⁊quoniã animã meam leuaui ⁊p deuotionem ⁊ ardentem amorem non deorsum inclinaui ad terraz sed leuaui⁊ad te ⁊ vbi est vera leticia ⁊ sine fine securitas. Ideo animã meam leuaui ad te. Quoniã tu domine suauis es ⁊ quia post amaritudinem huius seculi ⁊dulcis es⁊ad te recurrentibus⁊ mitis ⁊ quia diu sustines peccatores⁊ ⁊ copiosus in misericordia ⁊ quia licet sint in numerosa nostra peccata multo habundãtior est tua pietas que tot relaxat offensas⁊omnibus inuocantibus te. Ideo. Auribus percipe orationem meã ⁊ intende uoci deprecationis mee ⁊dando effectum orationis mee quam

UVA. BHSC. IyR_052

pro me ꝙ meis fundo. Tempore tribulationis mee clamaui ad te⌋licet enim omni tempore deus sit exorandus enixius tamen in tribulatione est inuocandus⌊quia exaudisti me⌋pro tua clementia preteritis téporibus in aliis meis precibus. Merito clamabo ad te quia o domine. Non est similis tui in dijs⌋.i.in potestatibus huius seculi siue in celestibus creaturis.s.nec in nobilitate substantie nec in magnitudine potentie nec in magnificétia ⌊admirabiliū operū tuorum⌋ꝙ generaliter non est qui similis sit tui ad qué clamare potuissem tu me statim liberare pores pro tua voluntate. Vere non est aliquis similis tui quoniam. Omnes gentes⌋.i.aliqui de omni gente⌊venient⌋per fidem de cultu suo⌊ad tuū cultū te adorantes ꝙ venerantes⌊ꝙ glorificabunt nomé tuū⌋.i.glorioſum predicabūt. Vere non é tibi similis. Quoniam magnus es tu⌋cui potestati nullatenus valet aliquid cōparari qui nulla mutabilitate conuertitur sed semper in nature sue gloria perseuerat⌊ꝙ faciens mirabilia tu es deus solus⌋quia ꝙ si alij faciunt tua virtute faciunt et per te faciunt. Oratur pro membris. Deduc me domine⌋.i.meos⌊in via mandatorū tuorū⌋que via iusta ꝙ sancta est ꝙ positus in ea⌊ingrediar in veritate tua⌋proficiendo de virtute in virtutem⌊letetur cor meū⌋de spe remunerationis⌊semper tamé timeat nomen tuum⌋timore casto. Quod si feceris nō ero ingratus quoniam Confitebor tibi⌋ confessione laudis⌊in toto corde meo et glorificabo nomen tuū ineternum⌋ Quia misericordia tua magna est super meos⌋ qua major dici non potest⌊ꝙ eruisti animā meā⌋.i. meorum ex infernali dāpnatiōe.

Cristus ex persona.serui de passione loquens ait. O deus iniqui⌋.i.iudei⌊insurrexerūt super me⌋ volétes me comprehendere ꝙ non solum iniqui inferiores⌊sed etiam synagoga potentū⌋iudeorū⌊quesierūt aiaz meā⌋ut me interficerent⌊ꝙnō proposuerunt te in conspectu suo⌋.i.obliti sunt tui. Ipsi ita. Et tu domine deus miserator⌋qui a singulis creaturis misericordiam faciens⌊miserator⌋

UVA. BHSC. IyR_052

quia semper pia est ipsa natura diuinitatis Lpatiens] qui a peccatores sustinet q ad uotum conuersionis inuitat Let multe misericordie] quia peccata indulget Lq uerax] implé do promissa. Respice in me] hominem Lq miserere mei] celerrima resurrectione subueniendo Lda potestatē iudicij michi innocēti super omnem creaturam q saluū fac filiū beate marie] que dixit ecce ancilla domini. Fac mecuz] i. imple in me Lsignū] Jone prophete ut sicut ille stetit in ventre ceti tribus diebus q tribus noctibus sic ego tātuz sim i corde terre quod resurrectiōis signuz erit Lin bonū] quia per illud declarabitur virtus tua spes credentiū cō frimabitur Lq iudei qui me oderunt videntes me resurge re confūdentur] intelligentes se male egisse q Lquoniā tu domine adiuuisti me] in certamine Lq consolatus es me] resuscitando a mortuis.

Psalmus. lxxxvi. In quo monet totō corde aspirare ad celestem iherusalem.

Propheta in laudem ecclesie prorūpens sub nomie ciuitatis cōmendat eaz primo a fūdamentis dicēs.

Fundamenta eius] s. ecclesie Lin montibus sāc tis] s. prophetis q apostolis qui post cristum q̄ est principale fundamentum: fundauerunt ec/ clesiam in fide cristi: qui apostoli dicuntur etiā montes propter altitudinem virtutum. Secundo com mēdat ecclesiam a portis. s. sacramentis ecclesie dicēs Ldi ligit dominus portas Syon] .i. ecclesie sacramēta Lsuper omnia figuratiua q ceremonialia cultus veteris testamē ti. Tercio cōmendat ecclesiam a celebritate fame di/ cens. Gloriosa dicta sunt Lper prophetas non de illa figu rali que cecidit sed Lde te ciuitas dei]. Quarto cōmen/ dat eam a multitudine ciujum cum in persona cristi ait Memor ero] non tantum populi iudeorum sz omniū gē tium per Raab q Babilon] designatarum ut euocentur ad me q hoc mediantibus Lsciētibus me] .i. apostolis qui

UVA. BHSC. IyR_052

bus preceptum fuit cunctis gentibus predicare. Quorũ predicatione conuerse sunt gentes. Tyrus ſ. ꝙ populus Ethyopum horum multi fuerunt recepti in eccleſia in criſtuz credentes ex quibus ipſa ciuitas dei eſt conſtructa Nunquid ſinagoge poterit hoc glorioſuz perſuaderi ꝙ homo natus eſt in ea qui ſaluabit eum ꝙ ipſe idem eſt ꝙ fundauit eam inquantũ deus qui eſt altiſſimus. Certe ſic perſuaderi poteſt ꝙ tanꝯ veriſſimũ predicare quoniã. Dominus qui mentiri non poteſt narrauit i ſcripturis prophetarũ que credite ſunt populo iudeorum ꝙ criſtus verus deus erat ꝙ verus homo hoc etiam narrauit in ſcripturis apoſtolorum qui principes eccleſiarum fuerunt Quinto cõmendat eam prophęta a beatitudine ſuperna incomprehenſibili ad quã ſumenda eſt poſt iudicium o. Syon ſuperna. Omnes qui in te habitant iocundi ſunt ꝙ vere letantur quia gaudiũ ꝙ leticiaz inuenient in te vbi ẽ felicitas perffecta ꝙ iocunditas cõſumata

Pſalmus. lxxxvij:

Chriſtus ex forma ſerui ad patrem orans ait.

O Omine deus auctor ſalutis mee .i. imunitatis mee a peccato omni tempore clamaui coram te .i. attente et perſeueranter. Et quia ita clamaui. Sit accepta cõſpectui tuo oratio mea ꝙ a te ſit exaudita per effectum. Opus eſt ut me exaudias. Quoniam repleta eſt aia mea malis .i. doloribus anxietatibus vnde ipſe dicit. Triſtis eſt anima mea vſqz ad mortez ꝙ anima mea in inferno appropinquauit duz trador ad mortem. Eſtimatus ſum cũ deſcendẽtibus in lacũ inferni: putauerunt enim iudei me peccatorem vnũ de illis qui neceſſario ꝙ inuiti deſcendũt in profundũ inferni eſtimatus ſũ etiaz ab eis ſicut homo ſimpliciter ſine adiutorio cum tamen inter mortuos eſſem liber a coactione ꝙ liber ab omni peccato. Eſtimatus ſũ etiã ab eis, Sicut alij vulnerati dormiẽtes ſomno mortis ſi

UVA. BHSC. IyR_052

sepulchris quorū non est memoria amplius] vt ad bonuz
resurgant [a] ipsi] qui talez me existimauerūt [repulsi sūt]
o deus [a] protectione tua] qui me sine adiutorio tuo esse
putauerūt. ¶ Posuerunt me] reputatione sua [in lacu in/
feriori] putauerūt enim me dignū qui in talem deberem
descendere locum [a] in tenebris q vmbra mortis]. i. in
tenebris obliuionis derelictum quez nemo requireret ne
mo saluaret estimauerūt me posuisse. Arbitrati sunt iu
dei q. Super me confirmatus esset furor tuus] creden/
tes q ex ira tua ad passionis pericula peruenissem [a] am
plissimas indignationes tuas] putant te [induxisse super
me] cum me pertuleris crucifigi. Quomodo autē amici
eius in passione sua se habuerunt dicit. Longe fecisti eos
quibus notus eram] .s. discipulos quia me relicto fugie
runt [posuerūt] iudei [me abhominationez sibi] ita ut no
men meū nollent audire. Traditus sum] a proditore dis
cipulo [a] non egrediebar] ad vindictaz ostendēdo potentiā
diuinitatis mee [a] oculi mei]. i. apostoli [infirmati sunt]
ita vt petrus negaret q alij fugerent: q hoc [pre inopia] ve
ri luminis q intelligentie sacrarū scripturarum que dice
bant oportere pati cristum q resurgere a mortuis. Cla/
maui ad te domine] in cruce hely hely ꝛc. sic tradidi spiri
tum [operationes autem meas expandi] per caritatez ad
te: ad tuam semper referendo voluntatem. Ostendit q/
bus non prosunt opera sua dicens. Nunquid mortuis]
corde q obstinatis i malo [facies mirabilia] certe nō qui
a credere nolunt [aut medici suscitabunt mortuos et illi
confitebuntur tibi] confessione laudis certe non. Nun/
quid narrabit aliquis] quamdiu anima sua mortua pec/
catis iacet [in sepulchro] corporis sui [misericordiaz tuā]
qua relaxantur peccata: certe non [a] veritatem tuā] nar
rabit [qui inter perditos computatur. Nunquid cognos
centur in tenebris mirabilia tua]. i. in peccatoribus ob/
stinatis tenebris ignorantie q errorum obtenebratis: cer
te non impediente hoc eorū malicia pretermittentes eni
deum sapientie lumina perdiderunt [a] iusticia tua nō co/

UVA. BHSC. IyR_052

letur per reprobos homines qui iniquitatum suarum me rito obliti sunt deum. Et ego ad te clamaui⌋qui potés es mortuos resuscitare⌊ ⁊ mane oratio mea p̄ueniet te⌋ quia matutina resurrectione me clarificabis. Ut quid domine repellis orationem meam auertis faciem tuam a me⌋vt transeat calix iste. Ego pro tui obedientia a té/ pore carnis assumpte. Pauper sum ⁊ in laboribus a iu uentute mea exaltatus⌋in cruce⌊humiliatus⌋i sepluchro ⌊⁊ conturbatus⌋in morte In me transierunt afflictiones tue⌋quas tua voluntate non mea culpa patior: transie/ runt dico non prestiterunt⌊⁊ terrores indignationis tue⌋ contra humanum genus⌊conturbauerūt infirmitatē car nis mee⌋ quoniam ex obedientia tua languores eorū ego tuli ⁊ labores eorū ego portaui. Circundederūt me⌋iudei inundātia grauium persecutionum⌊circūdederunt me si/ mul⌋pharisei cum sacerdotibus Pylatus cū principibus ⁊ populis. Elongasti a me amicum⌋cetum apostolorū ⁊ proximū⌋qui michi aliquam faceret misericordiam⌊ ⁊ no tos meos a miseria mea⌋ ita vt nullus auxilium ferre mi chi posset.

Psalmus .lxxxviij. In quo monet vt spem nō in nobis sz in deo ponamus. Propheta.

Misericordias domini ineternū cantabo⌋eas.s. m quibus hominem peccato mortuū visitare dig natus est per filium suū. Propheta misericor dias domini cātabo de reparatione humani ge neris que eterna stabilitate consistunt et perpetuis sunt celebrande preconijs fecit enim mirabilem in humano ge nere pietatem vt quod perierat requireret et vulnerata sanaret. In generatione⌋iudeorum⌊⁊ in generationē⌋ gē tium⌊annūciabo completionem promissionū suarum in ore meo⌋in quo fit confessio ad salutem. Cantabo secu rus misericordias. Quoniam tu dixisti michi⌋per reue/ lationem spiritus sancti ꝙ⌊ineternum misericordia edifi cabitur⌋remissio peccatorum edificatur dum corruerint

UVA. BHSC. IyR_052

vicia ꝙ plantabuntur virtutes. Ista misericordia nunꝙ destruitur sed semp vigetsemp augetur p apostolos q̄ celi dicūtur⌊veritas tua predicabitur ꝙ exponetur⌋. Itē dixisti. ¶Disposui⌊ordinaui⌊pactum⌋ non cum omnibus sed ⌊cum electis meis⌋euāgelistis vt acquisitos per gratiam dei populos vel doceant vel informent⌊iuraui cristo⌋qui ex semine Dauid carnem assumpsit⌊vsqꝙ ineternū prepa rabo semen tuū⌋imitatores tue iusticie preparabo ad e/ternam ꝙ semper mansuram felicitatem. Et cōtinuabo regnū tuū⌋quo regas in populo fideliū⌊in omnē genera/tionez futuram⌋ Et sicut dixisti ita complebitur Unde Confitebuntur celi⌋.i.apostoli⌊mirabilia tua⌋que prepa rasti in redemptione humani generis sanando omnes in firmos⌊ꝙ veritatem tuam⌋.i.ad impletionem promissio nū tuarū⌊in ecclesia sanctorū⌋in qua sola sacramenta fi/dei prophetarū archana cum deuotione suscipiuntur ꝙ eo rum veritas amatur ꝙ colitur. Securus te laudabo. Quoniam quis in prophetis qui nubes dicūtur⌋aut de numero aliorū sanctorū⌊equabitur in potentia domino⌋ nullus autem⌊similis erit domino⌋in substantia⌊in filiis dei⌋ s.in angelis ꝙ alijs sanctis viris qui sunt filij dei per adoptionez nullus profecto vnigenito filio dei potest per equalitatem assimulari quoniam ille in omnibus ad per fectionem pertinentibus in infinitū excellentior est vni/uersis. Vere nullus equabitur domino quoniam ipse est deus. Qui⌋cū patre ꝙ spiritu sancto⌊glorificatur a sanc torū angelorum collegio magnus⌋ potentia cuius mag/nitudinis non est finis⌊terribilis⌋.i.metuendus propter iudicium quod facturus est ipse dico existens⌊super omēs qui in circuitu eius ei assistūt⌋excelsus ꝙ reuerendus per quem omnes cognoscūtur esse glorioſi. Unde sequitur. ¶Domine deus virtutū⌋ celestiū⌊quis similis tui⌋nul/lus vtiqꝙ tu enim⌊potens es⌋ ex te solo:nec aliquis habz potentiam nisi per te⌊ꝙ claritas tue lucis⌋.expansa est su per⌊omnes qui in circuitu tuo sūt⌋qui omnes tuaverita te illuminantur. Vere tu potēs es quia. Tu dominaris

UVA. BHSC. IyR_052

potestati maris] ac. non tantum ad litteram sed etiaz do minaris potestatibus huius seculi quod dicitur mare Let procellas seditionū q persecutionū] quibus seuiūt in ser/ uos tuos Ltu mitigas] ne tātum possint grassari quantū volunt: licet non prorsus semper auferas: sed relinquas pro parte ad seruorū probationem. In hoc etiam appa ret tua potentia deus q. Humiliasti] deiecisti de celo in hanc aeris densissimam grassitatem Ldyabolum] qui sin/ gulariter superbus est Lsicut vulneratum] vulneratus q/ dez fuit quando splēdore dignitatis qua prius nituit pri uatus de celo corruit q hoc Li brachio virtutis tue] i quo dispersi sunt iudei] in omnes gentes. Bene autē hec om nia facere potuisti quoniam. Tui sunt celi q tua est ter/ ra vniuersa orbem terre q plenitudinem eius tu fundasti aquilonem q mare tu creasti] per aquilonem qui frigidus ventus est intelligitur dyabolus qui dixit ponam sedem meam ab aquilone q ero similis altissimo: q per mare in iquas potestates que contra domini mandata sacrilegis voluntatibus eriguntur. Et quia ita potens es. Ta/ bor q hermon] qui sunt montes Syrie. i. duo populi de/ signati per eos. s. populus iudeorū ad quos primo venit lumen diuine cognitionis quod interpretatur tabor: et populus gentium qui primo erant in anothemate: quod interpretatur Hermon: erāt alieni q separati a te cōuersi ad te Lexultabunt in nomine tuo] gaudentes q ab eo dicū tur cristiani quia Ltuū brachiū] quo humiliasti superbum est Lcum potentia] semper est q erit. Quare ergo. Firme tur manus tua] contra superbos Lq exaltetur dextera] ma iestatis tue ad humiliandum eos: q cōmendans cristuz a iusticia dicit Lsedes tua] apparebit in iudicio parata ad fa ciendum Liusticiam q iudicium] ad iuste iudicandū cū ma nifeste separabūtur oues ab edis. Verūtamen anteq facias iudiciū. Precedent faciem tuam misericordia] qua deles peccata Lq veritas] qua imples promissa Lbea/ tus populus qui omnem imensam leticiam suam non in propriis viribus sed in dei cognoscitur posuisse virtute]

UVA. BHSC. IyR_052

Bene beatus est quoniam tales ambulabunt. In illu
minatione filij tui⌋qui tuus dicitur vultus quia per euz
ipse cognosceris⌊ꝛ exultabunt⌋assidue cristiano nomine
⌊exaltabūtur in tua justicia⌋quoniam obtinebunt regnū
celeste per justiciam quam tu eis dedisti. Bene dicitur
in justicia tua exaltabūtur. Quoniam gloria virtutis
eorum tu es⌋.i.tibi non sibi virtutem suam ascribūt ꝛ
te inde reputant gloriosum vnde tibi dicūt⌊in beneplaci
to filio tuo⌋sup quem bñ tibi complacuit⌊exaltabitur⌋i.
excrescet⌊fortitudo ꝛ virtus nostra⌋ Et hoc ideo quia
Dominus assumpsit carnem nostram⌋dominus .s.⌊q̄
sanctificator est jsrahel ꝛ rex noster ineternum⌋. Unde
scis hec predicta quia. Tunc temporis⌋assumpte carnis
⌊locutus es per reuelationem sanctis tuis⌋sicut zacharie
ꝛ Simeoni ꝛ Anne prophetisse consolationem israhel⌊ꝛ
dixisti posui adjutorium⌋hominū⌊super⌋filiū⌊potentē⌋
cuius potentia est insuperabilis quem tuis fidelibus ad/
jutorem constituisti ꝛ ipsum natum⌊de plebe mea⌋judai
ca⌊exaltaui⌋vsq; ad dexteram meam sublimando. Di/
xisti etiam hoc. Inueni⌋elegi⌊cristum de semine Dauid⌋
natum manu fortem⌊seruum⌋obedientem in quo salu/
tem humani generis perficerem ꝛ ideo⌊oleo sancto⌋i.spi
ritu sancto⌊vnxi eū⌋. Ideo potens quia. Verbum
diuinum humanitati vnitum auxiliabitur ꝛ consolabi/
tur cristo homini⌋in omnibus operibus suis ꝛ passioni/
bus⌊ꝛ idem verbū confirmabit eum⌋contra aduersa vt
quam pro salute mūdi pius redemptor susceperat: pro/
positum perageret passionem. Quousq; confirmabit.
ꝙ. Nichil proficiet dyabolus proteruus⌋humanitatis ī
imicus⌊contra eū ꝛ filius iniquitatis⌋judas.s⌊non vale
bit nocere ei⌋q̄a licet judas nocere ei presūpserit: nullus
tñ eorū peccatum quod iuste accusare potuissent: inuenit
in eo. Et ideo. Concidā a facie ipsius inimicos eius⌋
.s.judeos qui sepe a domino confusi discedebant a con/
spectu dei ꝛ dyabolus⌊odientes eū in fugam conuertam⌋

UVA. BHSC. IyR_052

qui coram eo sepe fugiebant clamantes cur venisti ante tempus torq̃re nos. Et veritas mea ⁊ misericordia mea cum ipso⌋nichil enim diuisum est inter patrem ⁊ filium: virtutes enim quas habet pater habet ⁊ filius: veritas enim pertinet ad iudicium quo judicaturus est mundu3: misericordia ad pietatem qua peccata dimittit⌊⁊ in nomine meo⌋quod est deus⌊exaltabitur fortitudo eius. Et ponam in gentibus⌋q̃ per mare significantur potestatem ⁊ dominationez eius⌋in vniuerso orbe dilatabo⌊⁊ in pricipibus quorum cura fluit in populum sicut flumina in mare⌊potentiam eius⌋quod tunc posuit quando ei plures principes terre reges ⁊ imperatores per fidem subdidit. Et hoc ideo quia. Ipse inuocauit me dicens⌊pater meus es tu⌋secundum ꝙ deus⌊⁊ deus meus⌋secundũ ꝙ homo⌊⁊ susceptor mei ad salutez⌋ Ipse inuocauit me pater meus es tu: ⁊ ego primogenitũ constituam illum excelsum pre regibus terre⌋quia ipse rex regum ⁊ dominus dominantiũ. Quia potestas data cristo non est tẽporalis subdit. Ineternũ seruabo illi misericordiam meam⌋gratiam meam: nichil reuocando ex hijs que dedi illi ⌊⁊ fideliter adimplebo in eo cuncta q̃ illi promisi. Et ponam in seculum seculi semen eius⌋spirituale: populũ. s. cristianum q̃ illũ imitatur q̃ semper durabit⌊⁊ tronũ⌋i. potestatem judiciariam⌊sicut dies celi⌋i. perpetuam ⁊ i mortalem. Et hoc dicit. Si autem⌋ illi q̃ debent esse filij ejus. i. cristi⌊derelinquerit⌋. i. nulla ratione voluerint suscipere⌊legẽ meam⌋: ⁊ jlli q̃ debent esse filij⌊nõ ambulauerint in vijs meis. Si justicias meas prophanauerit⌋aliquo errore aut mẽdatio⌊⁊ mandata mea non custodierint⌋ Non exterminabo eos totaliter vtẽdo austeritate judicis. sed Visitabo in virga⌋aliqua afflictione temporali çelo paterne correctionis⌊iniquitates eorum ⁊ in verberibus peccata eorũ⌋vt corrigã ⁊ erudiã vt cõuertãtur. Misericordiam autem meam non dispergam

UVA. BHSC. IyR_052

ab eo⌋.s.cristo nec membris eius peniteant peccatores
⁊ nullus desperet⌊nec nocebo in veritate mea⌋quia no/
lo mortem peccatoris sed vt conuertatur ⁊ viuat. Nō⌋
nocebo nec etiam⌊prophanabo⌋non violabo⌊pactum me
um⌋ quod pepigi cū patribus antiquis nec promissiones
meas sed rerum fides honorabiles faciam⌊⁊ que locutus
sum per prophetas meos⌋q̄a sūt labia mea⌊nō faciam ir
rita⌋sed implebo. Non faciā irrita q̄ locutus sū quo/
niam. Immutabiliter juraui in me sancto⌋⁊ nō mētiar
cristo⌊eius⌋populus cristianus⌊ineternū manebit⌋. Et
tronus eius⌋.i.populus fidelis in quo insedet q̄escit ⁊ ju
dicat q̄tum ad animas erit⌊sicut sol⌋⁊ q̄tum ad corpo/
ra post resurrectionem erit sicut luna perfecta tota luci/
da nullam obscuritatem habens ⁊ huius glorie sanctorū
⌊testis fidelis est⌋ipse cristus⌊in celo⌋cuius caro resurre
xit gloriosa:cuius glorie claritati conformes futuri sūt
omnes sancti. Vox apostolorū ad patrem quasi expro/
brantiū ei. Tu⌋q̄ promittebas ⁊ confirmabas juramen
to q̄ promisisti ista fecisti:quid est hoc: jurasti semen cris
ti ineternum duraturum ⁊⌊nūc repulisti⌋.i.videris re/
pulisse vsq̄ ad patibulū⌊cristū tuū⌋⁊⌊despectum⌋dedisti ⁊
⌊distulisti eum⌋a gloria tradendo inimicis:⁊ sic videtur
quod promisisti nō sit in illo implēdū. Auertisti⌋.i.vi/
deris auertisse⌊pactū serui tui⌋per quod promiseras nos
secū regnare⌊prophanasse etiam videris sanctuariū tuū⌋
promiseras enim ꝙ nō dares sanctum tuū videre corrup
tionem ⁊ jam sepulcro tegitur. Destruxisse etiam vide
ris oēs sepes eius⌋verbo legis ⁊ prophetarū q̄bus muni
eras eū⌊posuisti nos⌋ apostolos q̄ cū eo ambulabamus
cum doceret turbas ⌊ formidinem jta vt in sua captione
fugeremus ab eo⌋. Diruperūt eum omēs transeūtes
viaꝫ factus est obprobrium vicinis suis⌋judeis ac pricipi
bus sacerdotū qui dicebāt Vach q̄ destruis tēplū dñi.
Exaltasti dexteram potentiam deprimentium eum⌋⁊

UVA. BHSC. IyR_052

in hac ⁊letificasti omnes inimicos eius⁊ ⁊ mẽbrorũ eius
Auertisse etiã videris adiutoriuz gladij⁊ spiritus ⁊eius⁊
quia non profecit in judeis sermo predicationis ejus⁊ ⁊
non es ei auxiliatus in conflictu passionis⁊. Destruxisti
eũ ab emũdatione⁊ q̃a videtur nichil profuisse passio ejus
Unde propter jsta multi nó receperũt fidem ejus: ⁊ aliq̃
a fide recepta ceciderũt qua tamé purificãtur ⁊ emẽdan/
tur corda credẽtium ⁊⁊⁊ illos in quibus ipse cristus sede/
re ⁊ q̃escere videbatur ⁊collisisti⁊ ad terram in obitu eius.
Minorasti dies temporis eius⁊ qui cito de vita abstulisti
⁊⁊ perfudisti cum confusione⁊ mortis. Vox ecclesie suc
cedẽtis apostolis. Usq̃quo domine auertis⁊ oculos tuos
a salute cristi nunquid⁊ vsq̃ in finem: ⁊ exardescet sicut
ignis ira tua⁊ nó domine sed potius Memorare q̃ nulla
est vite mee substantia⁊ nisi in eum quem prestolor reuer
ti de morte⁊ nũquid vane⁊. i. frustra ⁊constituisti filios ho
minũ⁊ certe nó sed in spe resurrectionis ⁊ superne beati/
tudinis collocasti: q̃to ergo magis filiũ tuũ resuscitare
debes Ideo dico tibi memorare quoniã alius nó é q̃ ad
juuare posset nam. Quis est homo q̃ viuit ⁊ nó experie
tur mortem ⁊ eruet animam suam de potestate inferni⁊
certe nemo nisi ille solus quia habet vite mortiq̃ impe
riũ. Propterea. Ubi sũt misericordie tue antique do
mine⁊ patribus olim facte misericordie dico complende
⁊sicut iurasti Dauid in veritate tua⁊ sic q̃ semen eius in
eternũ manebit: si cristus nó resuscitatur. Non disse/
ras ergo domine resurrectionem cristi. Memor esto ob/
probrij illati seruis tuis⁊ ab infidelibus multarũ gentiũ
exprobrãtibus q̃ in mortuum hominem ⁊ crucifixũ cre
derent ⁊quod continui⁊ pacienter in mẽte mea sine mur
muratione. Obprobrij. Quod exprobrauerũt tibi ini
mici tui⁊. s. indei ⁊ pagani memor esto ad hoc q̃ impu/
nitũ nó derelinquas ⁊hoc exprobrauerũt q̃ imputabãt fi
delibus tuis cómutationé x̃pi⁊ s. q̃ boies solũ adorabant
hominem crucifixũ ⁊ hominem qui omnino perijsset.

UVA. BHSC. IyR_052

Sed propheta inqt exprobratio ista temporalis est q hominum insipientium. sed Dominus est ineternū benedictus quod oēs sancti clamant q confirmant dicentes Amen amen.

Psalmus. lxxxix. in quo monet ad contemptū veteris q ad amorē noue vite.

Propheta in persona ecclesie.

Domine refugium factus es nobis ad quem
o in omni periculo inter angustias q pressuras huius seculi fugientes securitatem inuenimus q hoc la generatione prima justorum vsq ad nouissimam Et licet ex tempore factus sis nobis refugium tamen prius es. Anteq̄ montes fierent .i. angelice creature aut terra quam videmus formaretur q orbis ipsum .i. firmamentum cū omnibus q̄ cōtinet ab eterno q ineternum semper vere es q imutabilis. Domine cum sis refugiū. Ne proicias hominem in huius mundi concupiscenciam q ambitionem terrenorum que apud te dominū abjecta sunt q contēptibilia sed subleuet cum tua misericordia tu enim dixisti per ora prophetarum conuertimini filij hominū ad me q ego sanabo contritiones vestras. Opus est dñe ad te conuerti cū nō sit confitendū in longa vita. Quoniam omne tempus q̄tūcūq̄ lōgum eternitati tue comparatū nichil est Unde sequitur. Et sicut custodia .i. vigilia in nocte trium aut quatuor horarum sic sūt anni nostri qui apud deum nullius momēti reputātur. Luat homo quod meruit q̄. Sicut herba mutatur a qualitate quam habet in nocte in deteriorem mane orto sole ita mutatur homo i deterius vnde Mane .i. ifātia cito trāsit ad aliā qualitatem jtē q̄ mane .i. i juuētute floreat q̄ vespere decidat p mortem q̄ iduretur .i. cadauer q arescat .i. puluerem.

UVA. BHSC. IyR_052

Propheta assignat causam huius defectus dicens.
In hunc defectū passibilitatis ⁊ mortalitatis cecidimus
Quia subicimur jre tue vindicte tue⌋quā nobis infixisti
pro peccato primorū parentū in cujus sententie executi
one cū recordamur⌊turbati sumus mortis timore⌋ De
fecimus juste quidem q̄a peccauimus. ⁊ tu Posuisti iniq̄
tates nostras⌋vitam nostram prauam⌊in conspectu tuo⌋
ad puniendum⌊seculum⌋i. totus decursus vite nostre⌊to
tus patet oculis tuis⌋nec te potest latere. Bene dico ꝙ
posuisti iniq̄tates nostras in cospectu tuo. Quoniaꝫ om
nes dies nostri abbreuiati sūt⌋ ⁊ quasi defecerūt quia ad
paucitatem redacti sūt propter peccatū⌊⁊ jta in jra tua
⌊vita nostra⌋abbreuiata est plena miseria ⁊ laboribus⌊de
fecit⌋ Ecce quomodo defecit q̄a. Homines viuētes
in annis nostris reputabūtur īanes ⁊ inutiles sicut ara/
nea q̄a sicut jlla inane ⁊ vile facit opus vt vilem capiat
predam. s. muscam ⁊ in hoc totam se euiscerat: similiter
homines inania faciūt ⁊ multos labores consumunt ad
hoc ꝙ adipiscantur jsta temporalia honores diuitias que
inania sūt ⁊ caduca cito transeuntia ⁊ in hoc viscera sua
consumūt q̄a aliquando corpus ⁊ animam perdūt⌊⁊ di/
es hominis jta breues sūt⌋vt de cōmuni cursu⌊compu/
tantur in eis. lxx. Si aūt⌋in bene complexionatis q̄ vi/
res ⁊ potentias corporis habuerūt bonos. lxxx. anni in/
conuenienti statu completi fuerint⌊si amplius⌋ vixerint
⌊labor ⁊ dolor⌋cum senectus sit ipse morbus ⁊ q̄dam lan
guor. Unde seq̄tur. Quoniaꝫ superuenit debilitas⌋⁊ na
ture grauitas q̄ ex misericordia dei nobis euenit: tum vt
non diu laboremus infirmitatibus ⁊ doloribus tum vt
corripiamur ab insolētijs nostris abstinentes. Quis no
uit⌋quis intelligere potest⌊efficaciam jre tue⌋quā exer/
ces in hijs q̄bus hic parcis⌊⁊ jram tuam distinguere⌋q̄a
his parcit ad penam hos punit ad salutem ⁊ hoc non
possumus distinguere⌊pre timore⌋horrore enim percuti
mur loquēdo de jra dei. Propheta orās pro liberatione
ait ad patrē. Filiū tuū ꝑ quē liberatōnē humani generis

UVA. BHSC. IyR_052

perficere disposuisti: sic notũ fac⌋ vt eius exẽplo ⁊ doctri/
na discant tui magis appetere celestia q̃ terrena eterna
q̃ caduca ⁊ sic fac notos apostolos tuos⌊ eruditos corde
⁊ sapiẽtia⌋ celesti per quos toti orbi notũ faciãt filiũ tuũ
O domine qui videris facie tuam auertere a nobis.
Conuertere aliquãtulũ⌋ oculis misericordie tue nos res/
piciẽdo ⁊ mitigando tribulationẽ nostram⌊ ⁊ deprecabi/
lis esto super seruos tuos⌋ preces eorũ exaudiendo. Pro
pheta ostendẽs se exauditũ quo ad statũ futurũ ait. Re/
plebimur⌋ i eternitate⌊ misericordia tua: exultabimus⌋ in
laude tua⌊ ⁊ delectabimur omnibus diebus nostris⌋ in te
sũma dulcedo ineternum. Quantũ ad statũ presentem
dicit. Letati sumus in diebus⌋ malignis⌊ quibus nos hu
miliasti⌋ quia dedisti nobis potentiam ⁊ leticiam in tri/
bulatione⌊ ⁊ in annis q̃bus experti sumus angustias ⁊ ad
uersitates⌋ Propheta orans vt deus parcat iudeis pec
cantibus ⁊ si non pro meritis saltim propter opera q̃ in
eis fecit ait. Respice in seruos tuos⌋ tui enim sũt licet
peccatores⌊ ⁊ in opera tua⌋ q̃ fecisti in eis⌊ ⁊ dirige filios
eorum⌋ vt si ipsi propter iniq̃tatẽ suam dispersi sunt sal
tem filij in fine conuersi ad veniam peruenire mereãtur.
Et sit splẽdor⌋ gratie⌊ domini nostri super nos⌋ mẽtes no
stras illuminans⌊ ⁊ opera manuũ nostrarum dirige sup
nos⌋ vt crescant ⁊ dirigantur ad celestia⌊ ⁊ opus manuuz
nostrarũ⌋ ad vnũ finẽ q̃ deus est ⌊dirige⌋

Psalmus. xc. in quo monet exemplo cristi tẽp/
tationes superare. Vox prophete.

q Qui habitat in adjutorio altissimi⌋ totam spẽ
suam ponens in eo qui altissimus est ⌊protege
tur i oĩbus ab eo⌋ vt nec illecebra male blãdiẽ
tis voluptatis capiatur nec timore aduersita
tis frãgatur. Dicet deo⌋ vir deuotus recognoscẽs protec
tionis bñficiũ⌊ susceptor mei⌋ ifirmi ad curandũ⌊ es tu ⁊

UVA. BHSC. IyR_052

refugiū meū⌋fugiēs a facie inimicorū meorū ⁊ semp q̄a
⌊deus meus est sperabo in eum⌋quia nunq̄ in aliquo de
me presumam sed semp ad deū in omni necessitate recur
ram. Et hoc merito sperabo. Quoniam ipse libera/
uit me⌋jaz⌊de fraudibus ⁊ dolosis captionibus demonū⌋
qui animas hominū laqueis insidiarū captare desiderāt
⁊⌊liberauit a tēptatione que fit per verba aspera⌋puta p
malorū insultationē vel per detractiones propter q̄s qñ
q̄ quis diuertit a via dei. Proteget aūt te qui speras
in dño sic ꝙ. Scapulis suis⌋.i.paterna virtute sua⌊obū
brabit tibi⌋ne tēptationis estus te exurat ⁊ tanq̄ galli/
na⌊sub alis suis⌋proteget te ne ab ancipitre rapiaris: se/
curus ergo⌊sub pennis eius sperabis⌋ Scuto ⌋misericor
die⌊circūdabit te veritas eius⌋q̄ nūq̄ deficit i promissis
ne ab ardētibus diaboli sagittis ledaris ⁊ quia circunda
bit te⌊non timebis a diabolo⌋qui in tenebris semp est ⁊
de nocte tanq̄ occultus predo hoies inuadere solet. Nō
timebis insuper a leui ⁊ manifesta tēptatione q̄ fit scien
tibus q̄ dicitur. Sagitta volans in die⌋nō timebis a tēp
tatione graui ⁊ occulta q̄ dicitur⌊negotiū perambulans
in tenebris⌋⁊ a tēptatōne graui ⁊ aperta q̄ dicitur⌊demo
niū meridianū⌋quia tunc viget estus majoris tēptatio/
nis. Ille qui habitat in adjutorio altissimi non time/
bit ab aliquo genere tēptationis sed o criste. Mille⌋i.in
finiti qui presumūt se futuros in latere tuo tecū sessuros
ad judicandū cum apostolis ⁊ alijs viris perfectis⌊cadent
a latere tuo⌋.i.non deputabuntur cū illis q̄ consiliarij ⁊
judices tecū erūt⌊⁊ decē milia⌋.i.īfiniti q̄ presumunt se
ponēdos a dextris.i.iter saluatos⌊cadēt adextris tuis⌋q̄a
a sinistris ponētur. Mille dicit a latere cadere ⁊ plures
a dextris q̄a plures sūt illi q̄ p̄sumūt se saluādos q̄ q̄ p̄
sumūt se cū cristo judicaturos. Ad te aūt⌋in membris
veris cum quibus vnum es⌊nullum taliū aliqno modo
appropinquabit⌋quia ⁊ si carnem aliqua illarum temp/
tationum affligat fidem non tamen ledet. Et licet ipij
te permittente tuos persequantur. Verūtamē⌋non im

UVA. BHSC. IyR_052

pune quia[oculis tue discretionis considerabis] malum quod voluerunt inferre[q retributione]debite dāpnati/ onis vt eis retribuas. Ideo ego temptationes predictas nō timeo. [Quoniā tu es spes mea]in te non in homine confido: in te bñ debeo spare quia[altissimū posuisti refu gium tuū]in quo solo securitas potest inueniri quia ipe altissimus. Unde sequitur. [Non accedat ad tuos malū] quia altissimū posuisti refugiū tuū[q flagellus nō appro pinquabit tabernaculo tuo].s. anime fideli in te sperāti quia altissimū posuisti refugium tuū. [Et hoc ideo quia speranti in te auxilium diuinuz promittitur. Angelis] inquit.i.nuntijs[suis mandauit deus]pater[de te] o vir iuste[vt custodiant te in omnibus actionibus tuis] An geli ministerio suo dirigēt te in via[ne forte pecces in cri sto. Super omnes dyabolicas temptatiões bijs bestiarū nominibus designatas ambulabis]securus dei ope adiu/ tus q sanctorū angeloruz auxilio vallatus[q conculcabis leonem q draconem] quia omnes dyaboli temptationes subicientur viro iusto. Vox dei. [Quoniam in me spe/ rauit]vir iustus.s.[liberabo eum]ab omnibus angustiis [protegam eum quoniam nouit veram fidem filij mei] q me ipsius patrez credidit q itellexit. [Clamabit ad me] orando deuote[q ego exaudiam eum] adimplēdo petitio/ nem suam[cum ipso suz in tribulatione]sempez adiuuās q de eadem tribulatione[eripiam eum]& amplius nulla tribulatione circūdabit eum quod in fine complendū est [q glorificabo eum in celo] Et erectum. [Longitudine dierū].i.eternitate vite[replebo eum]q in ipsa eternitate [ostendam illi]per apertam visionem [me ipsum]in quo salus omnium consistit.

Psalmus.xci. In quo monet i hac vita laborare vt tandem exultemus in eterna beatitudine.

[Onū est].s.q necessariū[laudare deū q te bonis operibus laudare]non ad gloriam hois[sed nomi

UVA. BHSC. IyR_052

nis tui o altissime] Laus nostra debet ordinari. Ad an
nunciandū] tempore prosperitatis [misericordiam tuam]
quia quicquid prosperi habemus provenit ex misericor/
dia ꝙ gratia dei [ꝙ iusticiā tępore adversitatis] quia quic/
quid asperum ꝙ adversum nobis cōtingit iusto dei iudicio
contingit propter peccata nostra credere debemus. Se
quentibus instrmentis banc divinam laudem perficere
debemus. In decacordo psalterio] vt cum assiduitate di/
vine laudis impleamus. Decalogum legis ꝙ adiūgamus
opera pietatis que designantur per cytharam et hoc non
cum tristicia sed cū cantico. i. hilari corde ꝙ sereno. Bo
num dico est te laudare. Quia] o domine [delectasti me]
in eo quod [in me factura tua] tu facis tu enim fecisti si be
ne ago : quicquid boni in me est a te solo est [ꝙ in operi/
bus manuum tuarum exultabo] i. si quid boni ago de te a
quo est exultabo non in mea felicitate. Quam magnifi
cata sunt opera tua domine] in substantia in virtutibus
ꝙ in alijs qualitatibus ꝙ intantum vt explicari nō posset
[nimis profunde inscrutabiles] ꝙ incomprehensibiles sūt
[dispensationes sapientie tue] quibus talia fecisti ꝙ facta
gubernas. Vir] tamen [insipiens cui non sapit benefi/
cium creationis [non cognoscit divina beneficia tua me
ditando [ꝙ stultus non intelligit] in operibus dei creatorē
Non te delectet prosperitas temporalis malorum quo/
niam. Cum peccatores exorti fuerint] in magnas diviti
as ꝙ honores ꝙ extiterint florētes ꝙ virentes [sicut fenū]
ꝙ apparuerint qui operantur iniquitatem] ad tempus flo
rentes temporali prosperitate: quoniam ad hoc florent ad
tempus vt intereant ineternū: Unde sequitur. Et inte/
reant in seculum seculi] propter suas iniquitates quibus
erit defectus sine defectu: interitus sine intervitu mors si/
ne morte: interebunt quippe [tu autem altissimus inter
num domine] Vere interebunt. Quoniam ecce inimi/
ci tui]. s. iudei pagani persecutores populi cristiani here/
tici bassematores pseudo xpiani plus seculū ꝙ deū diligē
tes hij omes [peribunt] in die iudicij [separabūtur] a gre

UVA. BHSC. IyR_052

ge ꝛ societate bonorũ ⌊omnes qui operantur iniquitatez
Vox ecclesie Illi peribunt. Et exaltabitur⌋ fortitudo vnitatis⌋ que tunc erit sublimis⌊ sicut vnicornis⌋ .i. sicut monarcha quia imperium meum obtinebit generaliter per vniuersum mundũ⌊ ꝛ senectus mea⌋ .i. vltima etas mea⌊ erit in vbertate misericordie dei⌋. Et ideo. Despexit oculus meus inimicos meos⌋ cognoscens et vitam illorum esse inutilem ꝛ potentiam breuem⌊ ꝛ insurgentibus in me malignãtibus⌋ persecutoribus ꝛ i me grassantibus⌊ audiet auris mea⌋ in futuro iudicio dici. discedite a me maledicti in ignem eternum. Iustus⌋ non ut fenum sed⌊ vt palma florebit⌋ comparatur iustus palme propter altitudinem ꝛ pulchritudinem ꝛ fructus suauitatem⌊ ꝛ sicut cedrus multiblicabitur⌋ cedrus imarcessibilis est altior alijs arboribus presertiz in libano ita iustus erit imputribilis stola immortalitatis candidus. Fideles autem qui nũc. Plantati sunt⌋ per fidez⌊ in ecclesia que est domus domini⌋ finaliter⌊ in atrijs domus⌋ domini. i. in celestibus mansionibus⌊ floridi coruscabũt. Ad huc⌋ fideles ꝛ si modo nõ sint plures tñ⌊ multiplicab ũtur in nouissimis⌋ vbi ecclesia cum plenitudo gentium intrauerit erit vberrima⌊ ꝛ bene patientes erunt⌋ pacienter mala huius peregrinationis sustinentes ꝛ hoc⌊ vt annũcient .i. digni sint annũciare alijs quod sequitur. Quoniã rectus ꝛ iustus dominus noster⌋ qui suis promissa cõplet⌊ ꝛ nõ est iniq̃tas in eo⌋ vt hic permittat pati pro se quos ibi nõ coronet.

Psalmus. xcij. In quo monet ad laudẽ xp̃i.

Dominus⌋ ihesus cristus verus homo deus⌊ regnauit⌋ quia in sua resurrectione potestatẽ sup omnem creaturam accepit⌊ decorẽ indutus ẽ⌋ cum corpus immortale ꝛ gloriosum in sua resurrectione assumpsit⌊ indutus est dominus fortitudinẽ⌋ quando dyabolum oparessit ꝛ captiuos de inferno potenter eduxit⌊ ꝛ precinxit se virtute⌋ quando angelorũ multi

UVA. BHSC. IyR_052

tudinem circundatus remeauit ad patrem. Etenim firmauit in fide populum fidelem in toto orbe terrarū qui non cōmouebitur a soliditate fidei ad errores: licet concutiatur instabilis tamen et mobilis adhuc esset nisi sua fuisset resurrectione firmatus. Parata est sedes tua potestas iudiciaria ex tunc .s. a passione tua qua meruisti illam tu tamen ab eterno es. Apostoli quasi. Flumina repleti spiritu sancto eleuauerūt fortiter sine timore q altevocem predicationis sue per totum orbem terrarum ariditatem gentium sua doctrina irrigantes. Predicta. Flumina .i. apostoli cum a iudeis prohiberentur loqui q docere in nomine ihesu eleuauerūt fluctus suos predicationes impetuosas q responsiones contra aduersarios fidei a vocibus populorum multorū cōmouentiuz persecutiones contra predicatores. Apostolis autē eleuantibus vocem predicationis sue. Mirabiles concitate sunt persecutiones maris q infidelium populorū contra predicatores euangelij sed mirabilis in altis dominus super capita potestatum regum terrenorū quos sibi subiugat q fremitus eorū compescit quorum multi postea crediderūt q subiugati sunt cristo: q pax data est ecclesie non terreantur ergo quia mirabiles elationes maris qa mirabilis in altis dominus. Et bene mirabilis es domine quoniam. Testimonia veritatis predicate per apostolos q discipulos tuos certissima facta per operā miraculosa soli tue diuine virtuti possibilia credibilia facta sūt nimis .i. valde: bijs enim nichil verius esse potest cum tu sis sanctus sanctorū qui ecclesiam inhabitas domū tuaz decet sanctitudo ineternū quia .i. si aliqui cadant: domus tamen sancta toto tempore perseuerat. Unde in sanctitate fidei permanebit vsq; in finem seculi.

Psalmus .xciij. In quo monet ad patientiam Prophetа in persona ecclesie.

Deus qui putabatur ab aliquibus non indica/

UVA. BHSC. IyR_052

turus malos est⌊deus vltionũ⌋vltionem capiet de malis ⁊ vt amplius cõfirmet repetit⌊deus vltionũ deus libere egit⌋quia nullo impediẽte iudicabit: nõ eniz est subditus alicui legi aut regi sed libere aget quicquid voluerit. Et tu qui es deus vltionũ qui humilem te ostendisti. Exal/tare⌋resurgendo ⁊ ascendẽdo ⁊ veniens ad iudiciũ ostende potentiam tuã⌊qui potestatem habes iudicãdi vniuersos de tota terra ⁊ redde retributionẽ superbis⌋qui in pecca/tis obstinati penitere noluerũt. Et querens quãdo fiet hoc inquit. Vsq; quo peccatores domine gloriabuntur⌋ de malicia sua: non sufficit eis peccare sed etiaz in malis suis ⁊ nece sanctorũ gloriantur. Vere sunt peccatores quia. Effabũtur⌋omẽs prauas cogitationes eorũ in ma nifesto⌊et⌋iactanter⌊loquentur iniquitatem⌋ contra deũ dicentes deus non curat hec vel placent ei que facimus ⁊ loquentur talia nõ pauci⌊sed omnes qui operãtur iniusti ciam⌋ Operantur aũt hanc iiusticiam. Populuz tuũ⌋ fideles tibi seruos⌊humiliauerunt⌋diuersis cõtumelijs cõ culcauerũt diuersis tormentorũ generibus⌊⁊⌋eundez po pulum⌊hereditatem tuã vexauerũt. Viduam ⁊ aduenã interfecerũt ⁊ pupillos occiderunt⌋ sicut patuit in perse cutionibus martiruz nulli sexui nulli etati nulli persone parcentes. Et dixerunt⌋corde tenẽdo ⁊ ore proferẽdo⌊nõ videbit⌋non attendet⌊dominus⌋⁊⌊attendere non curabit deus Jacob⌋.i.fidelium: credentes prouidentiaz domini non se extendere ad ista inferiora. Propheta redarguẽs hũc errorem ait. Intelligite vos insipientes de populo⌋ vos errare: ⁊ credite diuinã prouidentiam ad oĩa se extẽ/dere⌊⁊ vos stulti aliqñ sapite⌋deum hec omnia disponere

Propheta ad excludendum predictum errorem inducit ratiões sic: o stulti videte q̃ stulte cogitatis dicite. Qui plantauit auditũ⌋ĩ audiẽtibus⌊nõne audiet⌋audiet vtiq;: ⌊aut qui creauit oculum in vidẽtibus nõne videbit⌋vide bit vtiq;. nulli tantum dedit quantum in se habet Itez ille. Qui corripit gẽtes⌋de malis suis hic multis flagel lis⌊nõne arguet impios de peccatis⌋faciet vtiqz⌊⁊ qui do

UVA. BHSC. IyR_052

cet hominem scientiam] erit ipse sine scientia: ꝙ ipse nes/ciet qui te scire fecit: absit. Quoniã. Dominus scit cogitationes hominũ] intus latentes etiã minutissimas et scit [quoniã vane sunt] ꝙ incerte ꝙ instabiles. Et ideo [Beatus homo quem tu erudieris] mentez eius illustrãdo [ꝙ de lege tua docueris eum] dando ei intellectũ i scripturis sanctis ꝙ voluntatem. Beatus est quem tu docueris. Ut mala presentis vite leuius ꝙ patienter ferat is enim vere beatus est cui hilaritas ꝙ tranquillitas mẽtis datur [vt mitigetur ei a diebus malis] i. vt mala q̃ i ferũtur patiẽter sustineat [donec peccatores in sepulchris ponãtur] ꝙ anime eorum transferãtur in infernũ. Vere beatus qui ex lege didicerit patiẽtem esse. [Quia dominus non repellit plebem suam] vt abjectam exercet plebẽ suam non repellit quia dñs corripit ꝙ flagellat omẽm filium quem recipit [ꝙ hereditatem suaz non derelinquit] qui semper ei pro sua necessitate in tribulationibus assistit. Non derelinquit dico. [Quousq; iusticia cõuertatur] .i. ponatur in executione [in iudicio] futuro i quo reducẽtur ad debituz ordinẽ iusticie. Iz qui sunt illi qui poterunt terrorẽ diuine iusticie secure expectare: respondet omẽs [qui recto sunt corde] qui diuine voluntati que sũma iusticia est voluntatẽ suam conformãt. Prophetа i persona viri iusti quem vndiq; mala circũstant conquerẽtis aduersus reprobos ꝙ expetẽtis ad eorum damnationẽ diuinũ auxilium ait. Quis consurget michi in auxiliuz aduersus malignantes] vt eos vincam [aut] si vincere.nõ possem [quis stabit] perseueranter [mecũ] tanq; pugil fortis [aduersus operantes iniquitatem] vt non vincar ab iiquitate eorum quasi diceret nullus nisi tu deus. Unde cernẽs huiusmodi malos prosperari ad tantam indignationem lapsus sum. [Ut meritus essem penis gehẽnalibus tradi nisi diuinitatis fuissem misericordi manu adiutus]. Si petis cur aut quomodo adiutus sum: respõdeo/quia. Si dicebam] deo per confessionem accusando me de peccatis [motus est pes meus] i. affectio a via rec/

UVA. BHSC. IyR_052

ta ad aliquod illicitum: ibi etiam [misericordia domini ad iuuabat me] retrahendo me a peccato ꝙ me in bono operare confirmando. O potentissima diuinitatis clementia que ante dat promereri veniam ꝙ experiri penã. Bene misericordia tua adiuuit me quoniã. [Secundũ multitudinem dolorũ meorũ in corde meo] quos patior tam pro peccatis ꝙ de pressuris ꝙ tẽptationibus huius seculi [cõsolationes tue letificauerũt animã meaz]. Nunquid iniquus homo sedebit tecum] certe non quia nulla est conuentio lucis ad tenebras [qui precipis laborare] in bonis operibus illos qui debent tibi adherere. Impij aũt licz non adhereant tibi permittas tamen eos pungere bonos ꝙ tribulent vt puncti boni cogantur ad clamare. Unde i pij. [Captabunt]. i. insidiose tractabũt quomodo seducãt [animã iusti] ꝙ si non possunt decipere [sanguinem licet innocentem condẽpnabunt] Sed contra hec oia. [Factus est michi refugium] ne cedam tribulationibus ꝙ ipse [deus meus factus est in adiutoriũ spei mee]. i. iuuat ad bene operandum vt quod obtineo spe adipiscar in re.

Propheta concludens in materia de prouidentia ostendit ꝙ deus nõ negligit mala sz oportune punit dicẽs. Et retribuet illis meritum iniquitatum suarũ] pro merito singulorum puniendo eos qui aduersus deum extolluntur ꝙ sanctos injuste affligũt [ꝙ pro malicia eorũ disperdet eos dominus deus noster] quia a grege electorũ separabit eos in die iudicij in qua separatione ineffabilis erit miseria.

Psalmus. xciiij. In quo monet deum hilariter ꝙ deuote laudare. Vox ecclesie.

U [Enite] non passibus corporis sed mẽtis per fidez ꝙ deuotionẽ [exultemus domino] ĩ exultatione seruiamus illi [iubilemus] cantemus laudes [domino jhesu cristo] qui sua morte contulit nobis salutem. Et preueniamus faciem eius] qui venturus est iudex ne impreparati inueniamur/ꝙ [hoc confi/

UVA. BHSC. IyR_052

tendo peccata nostra] anteꝙ ad iudicium veniat vt non ī
veniat quos dāpnet sed quos remuneret] q iocunditatez
quā mente cōcipimus bonis operibus indicemus] Me
rito iubilandum est ei. Quoniaz dominus] creator om
nium est] magnus dominus] quia omibus dominatur] et
rex magnus super omnes principes] dignitates q potes
tates celi q terre. Item merito iubilandum est. Quia
in potestate eius sunt omnes homines qui concludūtur
finibus terre] q altitudines potestatum q dignitatū huius
seculi in eius potestate sunt] nullus eni potest elevari in
hoc seculo nisi eo operante vel permittente. Quoniā ip
sius est mare q ipse fecit illud q terram manus eius for/
mauerūt] nichil enim est in eis quod ipse nō fecerit. Ve
nite adoremus] adoratione latrie] q procidamus ante de
um] humiliemus nos in cōscientijs nostris. nosipsos pul
uerem q cinerem reputantes] et ploremus] pro peccatis
nostris] ante ipsum] lacrima enim extinguit flāmā pecca
ti que ardet in conscientia q hoc debemus] quoniā ipse fe
cit nos] q ideo etiam] quia ipse est dominus deus noster]
Ideo q debemus quia.] Nos sumus populus pascue e
ius] cui specialiter modo prouidet q nos reficit spūalibus
bonis q corpore q sanguine suo] q sumus oues] non tātū
sanguinis sui pretio redempte] sed ptātis sue manu facte]
Vox cristi ad iudeos: quia estis populus et oues mee.
Si audieritis vocem] in lege noua qui prius locutus su
patribus in prophetis] hodie] .i. tempore gratie quando
ego ipse loquor] nolite obdurare corda vestra] Nolite ob
durare dico.] Sicut patres vestri fecerunt in irritatione
facta in die qua temptauerūt me in deserto in quo temp
tauerūt me patres vestri] dubitantes de potentia] q pro/
bauerūt me] quid possem] q viderūt opera mea] que tot q
mirabilia fuerunt ꝙ nullo modo dubitare debeant de
potestate mea. Et quia sic temptauerūt. Quadragita
annis offensus] i. iratus] fui generationi huic] propter in
credulitatem ipsorū] q dixi] arguendo eos per. moysen q a
lios electos meos] hij homines sēper errāt corde] ex certa

UVA. BHSC. IyR_052

sciētia ꝛ volūtate q̄a me īpotentem crediderūt. Et licet ista dixissem eis. Ipsi tamen non cognouerūt precepta mea si⌋i. non⌊itrabūt⌋isti tales duri ꝛ īcreduli⌊in req̄em meam⌋eternam⌊vt īmobiliter ꝛ irreuocabiliter juraui eis⌋bene aūt alij boni ītrabunt.

Psalmus. xcv. in quo monet ad laudē dei ⌊hedificatione domus spūalis. Vox prophete.

c Cantate dño⌋filio dei q̄ est rex regum ꝛ dominus dominantium⌊canticum nouū⌋quia nouus homo natus est in mundo dicentes cū angelis: gloria in excelsis deo ꝛ⌊cantate dño⌋non solum judei⌊sed omnes habitantes terram⌋q̄a aduētus cristi omnibus fuit in salutem. Cantate dño ꝛ benedicite nomini eius⌋quod est ihūs gratias agēdo de tanto beneficio⌊annūciate⌋o vos apostoli ꝛ prelati⌊cōtinue ip̄m filiū dei per quē genus humanū saluatur⌋ Annunciate⌋ p̄dicate⌊iter gētes ipsū xp̄m gloriosū⌋q̄a filius dei est⌊in omnibus populis mirabilia eius⌋videlicet natiuitatē de virgine: ꝙ mortuos suscitauit ꝛ similia. Bene dixi cātate. Quoniā⌋ipse cristus⌊magnus⌋ ī potētia dñs omniuz⌋ꝛ laudabilis⌋ī bonitate: ꝛ hoc⌊nimis⌋q̄a nullus potest explicare q̄ta sit eius bonitas misericordia ꝛ potentia ⌊terribilis demonibus q̄ pro dijs celebrātur a gentibus. Unde seq̄tur. Quoniā oēs dij gētiū demonia sūt⌋iste aūt ⌊dñs⌋cui cantādū est⌊celos fecit⌋ꝛ materiales ꝛ spūales .s. āgelos ꝛ scōs viros. Propheta de vtilitate cātantium deo subdēs dicit: inde ē. Cōfessio⌋peccatorū⌊ꝛ pulcritudo multarū virtutū: vnde cōfitendo fit homo pulcher: si ergo amas pulchritudinem confitere vt sic sis pulcher. .i. iustus⌊in conspectu .eius⌋ inde etiam est⌊sanctimonia ⌋ anime ⌊magnificentia⌋ operum: que tamen non nisi⌊in sanctificatione eius⌋i. ipso sanctificante ꝛ donāte fiunt. O patrie⌋o familie⌊gētiū⌋iā ad cristū cōuersarū⌊afferte dño⌋pro tāto bñficio⌊gloriā ꝛ honorē⌋ī secreto ꝛ ī publico ꝛ ita cōuersamini vt in vobis glorificetur nomen eius.

UVA. BHSC. IyR_052

Tollite hostias] vosmetipsos corde contritos ꝛ humiles [ꝛ introite in atria ecclesie] militantis ꝛ sic nō intrabitis vacui [adorate dominū in ecclesia sancta] catholica. q̄ vniuersale atriū est. Omēs habitantes terram] .i. amatores seculi [cōmoueātur coram xp̄o] motu timoris ac reuerentie cujus causa subditur: ꝛ vos jam conuersi [dicite] ꝛ predicate [in gētibus q̄a dominus] jhesus cristus [regnauit] .i. regnū super omnē creaturam accepit in sua resurrectione ꝛ ascensione. Hoc patet quoniam ipse. Correxit orbem terre] ab errore ydolatrie que a tempore predicationis cristi ꝛ apostolorū cepit cessare [q̄ nō commouebitur] ex toto a veritate fidei cristiane p̄tūcūq̄ tribulationibus impellatur non aūt tantū predicate q̄ dominus regnauit sed etiaz q̄ [judicabit populos in eq̄tate] sine acceptione personarū reddens vnicuiq̄ pro merito. Pro hac equitate judicij in quo remunerabūtur boni. Letentur celi] .i. sancti superiores [ꝛ exultent] humiliores sācti [mouceatur seculū ad gaudiū] a minimo vsq̄ ad maximū [gaudebūt humiles ꝛ mites] ꝛ omnes virtutes coruz in spe future felicitatis. Tūc] .s. post cōuersionē [exultabūt omēs gētes conuerse ad cristū] q̄ prius erant [ligna silua rū] inculta ꝛ infructuosa [a facie domini q̄a venit] in primo aduentu ad redimēdū [ꝛ q̄a venit] in secūdo aduentu [ad judicandū omnes habitantes terram]. Qui. Judicabit orbem terre in eq̄tate] singulis reddens pro meritis [ꝛ populos in veritate sua] .i. secūdū q̄ vnusq̄sq̄ eorū veritatē sibi cōmissam dispēsauit.

Psalmus. xcvj. in quo monet
ad exultationē. Quia.

Dominus] jhūs x̄ps [regnauit] regnū ꝛ dñium in sua resurrectione accipiēs sup oia creata [exultēt habitātes in terra] q̄a p resurrectionē ꝛ ascēsionē p̄buit alijs ingressū ad gloriā [letētur] etiaz eadem causa [insule multe] in quibus propagata est fides x̄piana

Propheta describens qualiter sit venturus ad judici/
um dicit quādo vēturus est ad judicium filius dei veniet
in. Nube] cum potestate magna ⁊ majestate que prop/
ter ejus incomprehensibilitatem dicitur [caligo ⁊ correc
tio] orbis procedens [ex sede] i. potestate judiciaria [ejus]
erit justa ⁊ recta ⁊ irreuocabilis. Ignis] cōflagrationis
[ante ipsum precedet] qui data sentētia judicis [inuoluet
reprobos] ⁊ sic detrudētur in infernum. Erūt ante ju
dicium. Fulgura] terribilia [per totum orbem que vidē
tes homines habitātes in terra cōmouebūtur] cōmotio/
ne timoris. Tūc etiam erūt terremotus maximi vt.
Montes ruāt sicut cera a facie ignis ⁊ omnis terra alte
retur ⁊ hoc potestate diuina. Per signa manifesta ⁊ mi
racula apparentia in celo manifestabitur ꝙ propinquus
sit aduētus judicis ⁊ vidēt omnes populi gloriam ejus]
q̄ visio erit terribilis reprobis ⁊ delectabilis electis. Un
de sequitur. Cōfundentur omnes ydolatre] qui creaturis
exhibēt cultum soli deo debitum [⁊ qui gloriantur in si/
mulacris suis] que omia vana sunt nec adoranda sed so/
lus deus quem angeli adorant. Unde sequitur. Ado/
rate eum] .s. cristum [omnes angeli ejus] adoratione la/
trie quia est verus deus [audiuit ecclesia] per predicatio
nem cristi ⁊ apostolorum ꝙ futurum est judicium [letata
est] quia materia exultationis est pro electis. Et exulta/
būt anime fideles ⁊ electe [propter hoc ꝙ judicia tua do/
mine] justa ⁊ recta sūt ⁊ sancta quia nō es personarū ac/
ceptor ⁊ omēs recipis qui ad te veniūt. Merito tibi
tūc cūcta subicientur. Quoniam tu dn̄s altissimus]
quo altius cogitari nō potest [valde exaltatus sup ange/
los ⁊ hoies sāctos q̄ a te gr̄a tua deificātur. Hinc. Qui
diligitis dn̄z odite malū] culpe qd̄ opponitur dilectioni di
uine nolite dubitare qui possitis vitare malū culpe quo/
niam [custodit dominus animas sanctorum suorum] qui
in tribulationibus ⁊ tēptatiōibus toto corde ad ejus au
xilium confugerint [de potestate demonis liberabit eos]
Nolite timere perdere hoc auxiliū quoniam. Lux]

UVA. BHSC. IyR_052

diuine gratie Lorta est Jpresto est Ljusto ꝙ rectis corde leti
tia Jquia hactenus peccatorū tenebris obcecati nūc autez
recti corde effecti dño famulétur. Ergo vos. Justi le/
tamini in dño Jleticia deuotionis Llaudate eū gratias agē
tes quia cū essetis peccatores memor fuit vt vos sāctifi
caret J

Psalmus. xcvij. in quo monet ad gaudiū ꝙ exul
tationem. Vox prophete.

Cantate dño Jibū cristo Lcāticum nouuz Jnoua
c res nouum habeat cāticuz ꝙ filius dei factus
est homo in cuius ortu nouum cāticū cātauc/
rūt angeli quia nūq̄ mūdus tale audiuit Lquia
mirabilia fecit Jnascēdo de virgine: cecos illuminando:
mortuos suscitādo ꝙ similia. Inter que mirabilia hoc fe
cit insigne ꝙ ipse qui. Dracbū ꝙ dextera est patris sa/
lutem fecit in genere humano Jad gloriam patris ꝙ sui.
Quē deus pater. Notū fecit toti orbi filium suū J qñ
eū incarnari misit pro salute omniū ꝙ nō tātuz in judea
sed Lin cōspectu omnium gētiū J notū fecit Jper predicatio
nem apostolorum ꝙ discipulorū Lipsum cristum justificā
tem ꝙ sanctificantem nos J Vere in hoc. Recordatus
est deus pater misericordie sue Jquam promisit se factu/
rum patribus per prophetas Lꝙ veritatis sue Jquam im/
plebit Lpopulo Jqui videt hic deum per fidem. Uiderūt
omnes homines a termino terre vsq̄ ad terminum Jocu
lis fidei Ldominum jbūm cristū per quē est salus omniū J
Et quia recordatus est misericordie sue ꝙ alia nobis sa
lutaria fecit. Jubilate deo Jin gratiarum actione Lomēs
de omnibus terre partibus Jquia omnibus natus est cris
tus Lcātate Jin cordibus vestris interius Lꝙ exultate Jexte
rius in aliq̄bus signis deuotōis Lpsallite Jbonis operibus
Psallite dño in mortificatione carnis in dulcedine ca/
ritatis in obseruātia preceptorum diuine legis ꝙ in ope/
re virtutis Jque designātur per instrumēta hec musicalia
Jubilate in conspectu regis domini Jmodis jam dictis:

UVA. BHSC. IyR_052

quia attẽtus est ad laudationẽ nostrã aures ejus delectan
tur cũ deuote ei psallitur⌊moueantur peccatores⌋pecca/
ti amaritudine a mari ad fidẽ ꝙ penitẽtiam⌊orbis terra/
rum ꝙ qui habitãt in eo. ad idẽ Sancti viri pleni aquis
gratiarum in vnitate ffdei ꝙ caritatis cõgregati cũ exul
tatione bñ operabũtur⌋ꝙ sancti viri maiores virtutibus
eminẽtes ꝙ bene stabiles qui ideo dicuntur⌊mõtes exul/
tabũt a cõspectu domini⌋quia conspiciẽt deum remune/
ratorẽ suum exultabũt dico⌊quoniam venit judicare ter
ram⌋boni enim gaudebũt judice veniẽte: mali vero con
tremiscẽt. Judicabit orbẽ terrarũ in iusticia⌋justos re/
munerando ꝙ malos condempnãdo ꝙ populos in equita
te⌋singulis dando equa meritis.

Psalmus. xcviij. in quo monet ad laudem ꝙ
honorẽ cristi.

Dominus⌋jhũs cristus ꝙ si prius humilis iter
d homines apparuit nũc aũt post resurrectionẽ ꝙ
ascẽsionẽ dñiuꝫ ꝙ regnũ super oẽꝫ creaturã ob/
tinuit ꝙ quasi deridẽs inimicos: propheta cris
ti dicit⌊populi⌋nõ credentes de judeis vel de gentibus
⌊irascãtur⌋nũc ꝯtũcũꝯ velint ꝗa nõ possũt nocere ei⌊ꝗ
sedet sup oẽs angelicas potestates: moueãtur etiã terre/
ni boies⌋ꝯtũcũꝯ velint ꝗ quasi stultissimi moti sũt con
tra eũ ꝗ regnat super oẽs ordines angelorũ. Dñs⌋autẽ
regnauit qui. s.⌊in judea⌋natus est⌊magnus ꝙ excelsus
est super omnes populos⌋ Et quoniaꝫ tu es talis. Cõ
fiteantur⌋confessione laudis⌊nomen tuum magnum⌋di
latatum in omni terra⌊quoniam venerabile est vel terri
bile potẽtia⌋qua punit ꝙ sanctũ bonitate qua parcit vel
sanctum. i. alios sanctificans⌊ꝙ honor regis iudicium di/
ligit⌋i. discretionẽ vult enim discrete laudari nõ leui vo/
luntate colẽdus est sed fixa deliberatione ꝙ totis viribus
Tu parasti hominibus vias rectas⌋precepta tua quibus
ad te dirigẽtur: nam docuisti⌊in populo fideli per jacob⌋

UVA. BHSC. IyR_052

designato judiciū⌋quo discernerēt inter bonū ⁊ malū⌊⁊ justiciam⌋vt bonū cognitū faciāt ⁊ malū deuitēt. Quia vero talia facit in nobis O vos fideles. Exaltate domi/num deum⌋adoratione latrie quia deus noster est⌊⁊ adorate⌋humanitatē incarnati filij eius in qua majestas di/uinitatis tanq̄ super scabellū stetit⌊quoniā sāctū est⌋omni sanctitate plenū: omni sanctitate dignū in quo omnis plenitudo diuinitatis corporaliter. i. veraciter inhabitat

Merito adorate dominū quoniā. Moyses ⁊ Aaron⌋cōputati⌊in sacerdotibus Samuel iter prophetas⌋⁊ alij antiqui patres⌊inuocabūt nomen ejus⌋⁊ prophetarūt ⁊ adorauerūt. Unde sequitur. Inuocabant dominū⌋hu/militer ⁊ deuote⌊⁊ ipse exaudiebat eos: in colūna nubis loquebatur ad eos⌋sicut de Moyse ⁊ Aaron est manifestū in pluribus locis. Ideo exaudiebat eos. Quia cus/todiebant testimonia ejus⌋q̄tum ad judicialia ⁊ cerimonialia q̄ dicūtur⌊testimonia q̄dam dei. ⁊ preceptū⌋i. precepta moralia⌊q̄ dedit eis per moysen⌋q̄ licet sint plura sūt tamen in radice caritatis vnū. Domine deus⌋virtutū⌊tu exaudiebas eos⌋in necessitatibus eorū ⁊ in iustis petitionibus⌊tu propicius fuisti eis⌋cōdonando eis peccata⌊⁊ vlciscēs etiā⌋aliquando peccata ex eorū arbitrio in/uēta. Exēplo ergo Moysi Aaron ⁊ aliorū antiquorū sanctorū patrū qui dño seruierūt. Vos exaltate dominū deū vestrū⌋laudibus extollēdo⌊⁊ adorate in ecclesia loco sancto eius⌋extra quē non est locus orationis⌊quoniam sanctus est dominus deus noster⌋

Psalmus. xcix. in quo monet deū alacriter laudare ⁊ peccata nostra humiliter placare.

i Vbilate deo⌋. i. ineffabili quadā leticia laudate⌊oēs inhabitātes terram ⁊ seruite dño⌋⁊ hoc non coacti vel cū aliqua tristicia sed cū⌊leticia⌋ cordis non eni placēt deo seruitia coacta Unde sequitur. Introite⌋. i. facite opa digna⌊cōspectu dei in exultatione Hoc ideo quoniam. Scitote quoniam dominus ipse est

UVA. BHSC. IyR_052

deus: ipse fecit nos: nō ipsi nos. Omne enī bonū nostrum ex ipso est nō ex nobis. Nos aūt populus ejus sumus. ꝙ ipse rex. ꝙ oues pascue ejus. quas ipse pastor reficit spiritualibus bonis ꝙ etiā cibo corporis ꝙ sanguinis sui ꝙ diuino pastu scripture. Introite. confidēter. portas. misericordie. ejus. sed a confessione incipite ad misericordiaz intrare ꝙ cū intraueritis. in atria ejus. i. in amplitudinē celestis beatitudinis. laudate eū. ꝙ talē gloriaz vobis preparauit. Laudate dico. nomen ejus. ꝙ nolite deficere. quoniam dulcis est dñs. quē laudatis. ꝙ cito placabilis precibus vestris. in eternū misericordia eius. est duratura paratus enim semper est indulgere peccatoribus. veritas promissionū eius semper cōplebitur.

Psalmus. c. i quo monet bona appetere ꝙ mala renuere

m Misericordiā. quam modo paratus es facere penitentibus. cantabo tibi dñe. i. laudabo te de hoc vt nullus desperet de sua salute. ꝙ judiciū. cantabo tibi pariter quod facturus es in malo persistētibus vt nullus de misericordia dei presumat ad impunitatē. Et propter hoc. Psallā. i. in hylaritate bñ operabor. ꝙ intelligā quando venies ad me. vt in me habites velut me de presenti seculo nequam suscipias ad tuā gloriā: in hoc. s. quādo imaculate per bona opera incedo. Via aūt imaculata est. Perambulabā in innocētia. in omibus operibus meis in innocētia. cordis mei. non tantū abstinui manus meas ne nocerē proximo sed etiā volūtatē: talis innocētia totius hominis pfectio est. Unde nichil sic placet deo sicut simplicitas ꝙ innocentia. in medio domus mee. i. cordis mei in quo q̄te habito

Prophēta exponēs partes innocētie quaruz |prima est nichil commune habere cū malis ait. Non proponebaz ante oculos meos. interiores. aliquā rem iniustaz. vt diligerē eū aut michi placeret illā facere. imo. trāsgressores diuine legis odiui. i. a te recedentes dignos odio judicaui

UVA. BHSC. IyR_052

Non adhesit michi cor prauũ ⌋tortũ non informatũ di/
uine volũtati⌊malignũ declinantẽ a me⌋catholice viuen
tẽ q̃tũcũq; esset michi proximus q̃tũcũq; esset michi su/
perior dignitate constitutus si peruertebat semitas rec/
tas⌊nõ approbaui⌋illũ. Detrahẽtem secrete⌋siue in ab/
sentia⌊proximo suo hũc persequebar⌋ad puniẽdum spe/
correctionis nõ cõsensu malignitatis. Superbi ⁊ auari
consortia studiosissime declinabã: quoniã nõ pascebar nec
delectabar in societate eorũ. sed Oculi mei ad fideles ter
re⌋.i. sicut detestabar iiquos jta me fideliũ delectabatur
cõsortiũ⌊ambulãs in via imaculata hic michi ministra/
bat⌋horũ solũ delectabar obsequijs q̃ erant ab omni erro
re ⁊ prauitate separati. Non habitabit in medio domus
mee qui facit superbiam⌋.i. ferre nõ possum vt in cõmu
nionẽ mee habitationis reciperẽ eum quẽ super alios tu
mor mentis erexerat⌊q̃ loquitur iniqua non fuit accep/
tus in conspectu oculorũ meorũ⌋⁊ jdeo hos longe a con/
sortio meo submouebam. Vox cristi de fine maloruz.
In matutino⌋.i. in futuro judicio quando vera lux inci
piet oriri bonis⌊interficiam omnes q̃ habitant terram
moriẽtes impenitẽtes ⁊ disperdam de societate sanctorũ
omnes operãtes iniquitatẽ⌋permanẽtes in volũtate pec
candi ⁊ mittam eos in ignẽ eternum.

Psalmus.cj. in quo monet omnes auertere
suã miseriam ⁊ petere deo misericordiã.
Ex persona penitẽtis.

Domine exaudi orationẽ meam ⁊ clamor me
us⌋quia de toto corde profertur⌊acceptus sit
corã te⌋Ne auertas faciem tuam a me⌋peni
tente despiciẽdo penitẽtiam meam⌊in q̃cunq;
die tribulor inclina michi humili⌊aurẽ clemẽtie tue⌋In
q̃cũq; die iuocauero te⌋nõ differas⌊exaudire me⌋ Opus
est dñe vt exaudias. Quia defecerunt sicut fumus⌋qui
cito ⁊ cito disparet⌊dies mei⌋quia nichil vere vtilitatis
attulerũt. Itẽ propter hoc opus est⌊quia aie mee vires⌋

UVA. BHSC. IyR_052

ab omni humore deuotõis desiccate Ltãq̃ cremiũ aruerũt
Percussus sum Ja malo falciatore. s. dyabolo vt Lfenum J
quod ad ardorem solis cito siccatur Laruit cor meũ J sterili
tate peccati Lquia oblitus sum me reficere cõtemplatiõe
dei mei qui vite panis est J. Propter nimiũ gemitũ me
um q afflictionem J quã sumpsi pro peccatis meis Lita ex
sicatus sum q os meum cuti mee adhesit. Peccata mea
considerans q dolens fugi aspectũ hominũ. Similis fac/
tus sum solitario sicut pellicanus amator solitudinis: et
factus sum quasi nocticorax inter parietes absconditus J
non ausus comparere. Vigilaui J non potens dormire
pre anxietate animi Let factus sum sicut passer solitarius
tota die J. Dolentem me sic de peccatis meis q peniten
tem. Irridebant michi tota die J homines mũdani Linimi
ci J salutis mee dicentes quid tantum te maceras: peccata
tua non sunt ita magna vt sic te debeas affligere Lq lau/
dantes me derisorie aduersũ me cõspirabant J detrahendo
michi. Sed q exprobrarẽt michi inimici mei nõ curabã
Quia cinerem J ipsam. s. humilitatẽ deiectionem q irrisi
onem Ltanq̃ panẽ suauem mãducabam J reficiebar adeo q
Lpoculum meũ J. i. desideriũ celestis patrie pro dilatione
eius Lcum lacrimis miscebã J. Hic aũt fletus inde mihi
Quia. considerauí iram indignationis tue J quam merui
actualiter peccando q timui valde Lquia eleuans J in hono
rem faciẽdo me ad ymaginem tuã qua oĩa aialia supera/
mus grauius Lallisisti me J nichil enim habet hanc peccati
miseriam q gehenne timorem nisi homo. Dies mei sic
vmbra J cum sũma festinatione Leuanuerũt q ego quasi fe
num J pre feruore doloris defeci. Nõ sicut dies mei tui.
Tu autẽ domine ineternũ permanes q memoriale J quo
memor es nostri Lin generatione J presenti q Lper generati
onem J futuram quia promissionem habemus vite que
nũc est q future. Vnde. Tu exsurgens J ad regnãdũ qui
quasi dormiẽs distulera s Lmisereberis populi tui J sed pri
us iudee vnde fuerunt apostoli q alij primi credentes Lq̃a
venit tempus redẽptionis nostre J secundum q fuerat per

UVA. BHSC. IyR_052

prophetas diffinitum. Misereberis syon siue iudee pri/
mo. Quoniam placuerũt seruis tuis apostolis hedifica
toribus ecclesie lapides .i. fideles de iudea conuersi vt
pote solidi firmi et stabiles in bonis operibus qui primi
fuerũt in hedificatiõe spũali ecclesie positi q illi serui mi
serebuntur terre syon exhortando q predicando q miracu
la faciendo vbi ad predicationem eorũ multa milia credi
derunt ponẽtes ad pedes apostolorũ precia rerũ suarum.
Hoc aũt non tantũ factum est in iudea sed etiam in gẽ/
tibus vnde predicantibus apostolis tuis timebũt gẽtes
nomen tuũ qui prius ydola metuebant q demoniorũ no
mina inuocabãt q non solum vulgares recipiẽt fidẽ tuaz
sed etiam reges q principes seculi timebũt gloriam po
tentie tue quod maxime complebitur ante finem mundi
Hoc modo agitur. Quia hedificauit dominus syon
.s. ecclesiam super fundamentũ apostolorũ q prophetarũ
q ex duobus parietibus .s. populis duobus iudeorũ q gen
tilium q tandez hedificata syon videbitur in gloria sua
cum omne corpus eius transformauit ad similitudinez
ymaginis glorie eius. Vere hedificabit dominus syon
quia. Respexit orationem humiliũ adimplẽdo petitio/
nes eorũ q non sprecit preces eorũ sed aduentu suo visi
tauit mundũ quod sũme olim desiderabatur. Scribãtur
hec quia digna sunt memoria vt generationes sequẽtes
de hoc habeant noticiam vt quod in prophetis eis est re
promissum in se cognoscãt esse adimpletuz: quod si factũ
fuerit q populus q regenerabitur fõte baptismatis lau
dabit dñm. Hec .s. scribantur q deus. Prospexit de ex
celso sancto suo peccatores longe positos oculis miseri/
cordie sue quod fecit quando visitauit nos oriens ex alto
in sua incarnatione. Prospexit autem. Vt audiret vt
per ipsum mediatorem filium audiret gemitus sancto
rum patrũ qui in inferno erant compediti q vt solueret
a vinculis peccatorũ filios mortuoruz in peccatis. Ad
hoc absoluit vt ipsi soluti. Annũtient in presenti eccle
sia nomen domini eius fidem libere confitendo: quod aũt

UVA. BHSC. IyR_052

non audebāt cum interficerentur ⁊ laudes ei debitas an/
nūcient ⌊in eadem ecclesia⌋ Ita annūcient nomen domi
ni. Et faciant populos dispersos⌋ per diuersas partes or
bis cōuenire in vnitate fidei ⁊ morū ⌊⁊ reges vt seruiant
domio⌋ redemptori nostro De hijs ecclesia gratias agēs
Respondit⌋ cristo non lingua sed vita assentiendo sue uo
cationi ⁊ obsequēs preceptis eius ⁊ ambulās ⌊in via vir/
tutis sue⌋ constāter persistendo in bono: verū quia quidā
dicebant ecclesiam cito defecturam petit super hoc certi
ficari: dicens ⌊paucitatem dierū annūcia michi⌋ quia pau
ci sunt secundum opinionē aliquorum. Et quia omne
quod finitur exiguū est orat vt eternitati adiūgatur post
istos exiguos dies dicens. Ne reuoces me⌋ .i. non desinā
⌊in istis diebus dimidijs⌋ sed perfice eos vsq; ad finem se
culi ⌊⁊ postea adiungar annis tuis qui sunt eterni. Bñ
dico ꝙ anni tui sunt eterni. Quoniā tu domine⌋ nec ini
cium habuisti nec finem habebis: non iniciū habuisti ⌊q̄a
in inicio terram fundasti⌋ ergo ante terram fuisti sine ini
cio vnde eternitate precedis omnia ⌊⁊ opera manuū tua
rum sunt celi⌋ quia tu eos fecisti. Quod finem non sis
habiturus patet quoniaꝫ. Ipsi celi peribunt⌋ non quātū
ad substātiam sed quātum ad aliquam dispositioneꝫ vel
qualitatem ⌊tu autem permanebis omnino imutabilis:
omnes sicut vestimentum vererascent⌋ a statu in quo sūt
quia secūdum corruptionem hominū ipsa elementa qua
si corrumpuntur veluti terra que iam minus fertilis est
quam prius ⁊ aer minus salubris. Et sicut opertorium
mutabis eos⌋ celos ⁊ elementa quia manente eorū sub/
stantia in qualitatibus mutabuntur ⌊tu aūt ideꝫ ipse es⌋
semper penitus imutabilis ⌊⁊ anni tui nō deficient⌋ q̄a e
terni sunt. In qua eternitate. Filij⌋ .i. imitatores ser/
uorū tuorū apostolorum ⌊habitabunt tecum⌋ post termi
nū huius vite ⌊⁊ opera eorū⌋ semper actu ⁊ continue ⌊fe/
rentur in te deum nunq̄ cessantes a laude tua.

Psalmus. cij. In quo intitatur fidelis
populus ad laudandum deum.

UVA. BHSC. IyR_052

b Benedic benedictiõe laudis anima mea dño et omia que intra me sũt .s. intellectus volũtas ceteree potentie ꝙ vires nulla discrepet bene/dicere nomini sancto eius quia corde totisq; a nime viribus laudãdus est deus. Et quia hoc maxime faciendũ est iterum repeto. Benedic aia mea domino ꝙ vt semper benedicas noli obliuisci beneficia sua que i numera sunt. Item benedic aia mea domino quia ipse est. Qui propiciatur omnibus iquitatibus tuis eas re mittendo. Item quia ipse est qui sanat omnes infirmi tates tuas nũc fouendo blandis nũc secando asperis om nipotenti enim medico nullus insanabilis languor occur rit. Ceterum benedic anima mea domino quia ipse est Qui redemit per preciũ sanguinis filij sui animã tuã de interitu perpetue dampnationis: benedic iterũ domio quia ipse est qui te iustum sua misericordia ꝙ in suis mi serationibus coronabit corona glorie ineternum Pre terea benedic anima mea domino. Qui replet in bonis desiderĩ tuũ ꝙ solus ipse qui fons omniũ bonorum est replere potest: quod tũc facit cum scõs suos trãsire facit de hoc seculo ad domuz beatitudinis sue vbi sancti oibus bonis replebũtur ꝙ renouabitur vt aquile iuuẽtus tua in resurrectione in qua sci in etate iuueníli resurgẽt mu/tati de corruptione in incorruptionem. Amplius bene dic anima mea dño quoniam ipse est. Faciẽs miseric or/dias est etiam faciẽs iudicium .i. vindictam omnibus iniuriam pacientibus vt oppressis impijs erigat paupe/res suos. Prophetа narraturus misericordias quas de/us fecit patribus antiquis inquit. Notas fecit Moysi precepta legis que sunt vie veniẽdi ad salutem ꝙ manda ta sue volũtatis expressiua per moysẽ nota fecit filijs is rael. Et ipse est Miserator actu exhibẽs nobis multa beneficia sine merito nostro ꝙ idem dñs est misericors in natura sua lóganimis quia expectat nos diu ad peni tentiam ꝙ ipse idem est deus multum misericors quia quotidiana ꝙ inumerabilia condonat nobis peccata cito

UVA. BHSC. IyR_052

enim flectitur ad misericordiaz. Unde. Nō imperpetuū irascetur electis suis nec ineternū cōminabitur illis sed finaliter placabitur. in presenti tamen percutiet ex amore ad emendationem. Bene dixi q̄ est multum misericors quoniam. Nō secūdum peccata nostra fecit nobis quoniā nos merebamur iram ⁊ mortem eternam ⁊ ipse vsus sūma clemētia dedit nobis omniū peccatorū remissionem nec secūdum iniq̄tates nostras retribuit nobis majora enim flagella merebamur. Bene dixi q̄ nō secūdum iniquitates nostras retribuit nobis. Quoniā secundū magnā mēsurā misericordie sue corroborauit misericordiā suam super timentes se quia eos iugiter protegit ⁊ cōfirmat. Quātū distat lux a tenebris lōge fecit a nobis iniquitates nostras liberando nos a malo culpe.

Bene dixi q̄ miserius est dñs nobis timētibus se quoniā. Sicut pater aliquādo blāde cōsolatur filiuz aliquādo voto pie correctionis flagellat miserēdo illius vt melior em reddat ita dominus miseretur suis Ideo quidē miseretur quoniā ipse cognouit fragilitatē nostraz Unde sequitur. Recordatus est quoniam puluis sumus q̄tuz ad corpus homo est sicut fenū ad modicū tempus viret vita eius ⁊ fortitudo ⁊ splendor eius tanq̄ flos agri sic leuiter efflorebit .i. marcescet. Et hoc vere. Quoniā spūs rationalis qui in homine est pertransibit ab eo et nō subsistet homo quia dissoluta cōiunctione anime cum corpore nō est homo ⁊ amplius in hac vita nō viuificauit hoc corpus mortale nisi diuina virtute operāte. Misericordia domini ab eterno promissa ⁊ vsq̄ ieternū per māsura super timētes eū timore filialis reuerentie. Et iusticia illius retribuens mercedez operibus bonis bñs qui seruāt precepta eius corde retinēdo ⁊ opere cōplēdo Et memores sunt mādatorum eius nō ad audiendū tātum sed ad faciendū ea nō enim auditores legis tantuz iustificabuntur apud deuz sed factores. Et memores esse debemus mandatorū eius. quia Dominus in celo parauit sedem suam iudiciariaz ⁊ de omnibus iudicabit et

UVA. BHSC. IyR_052

ne impotentem iudicē putes sequitur regnū .i. potestas Lipsius omnibus dominabitur nullus enim resistere poterit eius imperio. Et quoniā deus taz vniversalis est dominus propheta monet etiam alias creaturas ad laudandū deum dicens. Benedicite huic domino omēs angeli eius potentes virtute adimplentes mādatum illius paratissimi q volūtarij ad exequendū vocem preceptorū eius illico quo fuerat locutus. Benedicite domino oēs ordines angelorū vos dico ministri eius qui facitis voluntatem eius. Benedicite domino omnia opera eius celestia q terrestria in toto mūdo in quo dominatur .i. date michi materiā benedicendi domino quoniā omnes creature laudant dominū tu anima mea benedic illi

Psalmus .ciij. In quo monet ad laudem dei.

b Benedic anima mea dñm pro tātis beneficijs q muneribus gratiarū eius q cōuersus prophe ta ad deum ait o domine deus bene debet aia mea te benedicere quoniaz magnificatus es magnus nature nobilitate magnus potestate magnus sapientia magnus misericordia q hoc vehementer .i. icō prehensibiliter quare major es omni laude. Bene magnificatus es. Qui habes angelos q homines sanctos decore eterno splendidos q luminosos te incessanter laudantes q lux vndiq tibi est qui habitas lucē inmarcessibilē.

Merito magnificatus es quoniā magnitudo potentie tue relucet in omnibus creaturis tu es qui. Celuz quasi tētoriū super emisperiū nostrū extendis sine labore ac si quis extenderet pellem. tu es qui tegis superiora eius .s. celum sidereū aquis .s. celo cristallino quod propter dyaphanitatem aqueū nominatur. Tu es qui visibiliter ascendens in celum. Posuisti nubem ascensum tuuz qui superas omnem velocitatem ventorū qui vbiq es pēs Tu es qui. Spūales substātias facis nūcios tuos q ministros tuos plenos dilectione dei vt eriam alios vrant

UVA. BHSC. IyR_052

et ascendant ad dilectionē sui creatoris ascensos et effica/ces ad executionem tue voluntatis. Tu es. ℣Qui funda sti terram ita stabilem ꝙ firmā ꝙ non inclinabitur in se culum seculi⌋terra enim ineternū stat. ℣Mare occeanum quasi vestimentū circūdat terrā⌋ vndiq; excepta vna par te que discooperta remansit propter vitam hominū ꝙ a nimaliū terrestriū⌊super montes stabūt aque⌋ pluuiales que generantur ex nubibus. ℣Ad beneplacitū tue volun/tatis mouebūt se aque flatu ventorū a.te concitatorum de loco ad locum⌋ ꝙ a clāgore tonitruorū ꝙ fulgurū que generantur in nubibus ad modū formidātis se habebūt quia per terribiles ventos desiccantur. Quibus aquis fugientibus siue motis. ℣Ascendūt⌋.i.apparent alti⌊mō tes ꝙ descendunt⌋.i.apparent⌊campi⌋in humili loco⌊sed non omnes⌋in eadem altitudine vel in eadem humilita/te sed secundū ꝙ dispositisti eis. Terminū posuisti⌋aquis maris occeani nec cōuertentur operire terram⌋sicut fe/cerūt tempore diluuij quod totum mundum occupauit. ℣Qui emittis fontes in cōuallibus⌋quia de mōtibus flu unt aque in valles⌊ꝙ aque⌋fluentes⌊pertransibunt⌋de lo co ad locum⌊inter mediū montiū⌋ad sustētationem vinē tium. Unde sequitur. ℣Potabunt omnes bestie agri et reficientur onagri insiti sua⌋. Super ea⌋q̄ dicta sunt mō tes ꝙ valles ꝙ fontes⌊volucres in aere⌋volantes⌊habita/bunt ꝙ de medio⌋foraminū⌊petrarū dabunt voces⌋cātan do. Tu es. ℣Rigans montes de nubibis pluuiosis⌋ge/nerans super montes⌊ꝙ de effectu pluuiarū que sunt ope ra tua fecūdabitur terra. ℣Producens fenum ⌋jumentis⌋ vnde ipsa nutriātur⌊ꝙ herbā vt seruiant hominibus⌋que propter hoc facta sunt. Unde sequitur. Sustentas aūt iumenta. ℣Ut educas frumentū⌋ꝙ talia⌊de terra⌋ad sus tentationē humane vite⌊ꝙ vinum letificet cor hominis⌋

Tu es etiam. ℣Producens oleum ad condimentū ciborum⌋natura enim olei est ut multum foueat carnem⌊ꝙ red dat hilarem ꝙ panis cor hominis confirmet⌋siue roboret

Et ex pluuia. ℣Humectabūtur⌋arbores campi ad eorum

UVA. BHSC. IyR_052

nutrimentum ⁊ fructificationē ⌊⁊ cedri libani quas plan
tauit dominus illic⌋.i.in cedris⌊passeres⌋ animalia mi/
nuta⌊nidificabūt⌋. Herodij⌋qui rex passerum dicitur: ni
dus⌊est in cedris: montes excelsi sunt⌊refugium ceruis⌊⁊
cauernosa loca refugiū irinacijs que animalia parua⌋spi
nosa esse dicuntur. Posuisti lunam vt distinguat ⁊ vari
et tempora ⁊ sol⌋sic determinate⌊tendit ad occasuz ac si
haberet cognitionem⌋. Posuisti tenebras⌋in emisperio
nostro per occasum solis⌊⁊ facta est nox in ipsa pertran/
sibunt⌋de loco ad locum⌊oēs bestie silue⌋ illud eniz tem
pus est diuina dispositione ydoneū in quo bestie querāt
sibi victum. Unde sequitur. Catuli leonū⌋pertrāsibunt
⌊famelici ⁊ leones ipsi⌋⁊ alie bestie ⌊vt rapiant ⁊ querāt
escam sibi. Qui. Capta preda ⁊ orto sole reuertūtur ad
cubicula sua⌋. Orto sole ⁊ iam bestijs collocatis. Exi/
bit homo ad opus suū ⁊ ad operationem suā⌋ cōtiunādaz
⌊vsq; ad vesperam⌋. Cum omnibus istis inspectis admi
rabilis occurrat altitudo diuine potētie ⁊ incōprehensibi
lis altitudo diuine prouidentie propheta ⁊ secum quilibz
fidelis admiratiue dicit. Walde magnificata sunt opera
tua domine⌋excedunt humanuz sensum⌊oīa in sapientia
fecisti ipleta est terra hominibus ⁊ aīalibus⌋⁊c ⌊que sūt
creature tue⌋. Non solum celum ⁊ terrā tua prouidētia
regis sed etiaz. Hoc mare magnū ⁊ spaciosū manibus⌋
nauigantiū in quo simul possunt nauigare multi⌊illic⌋i.
in hoc mari⌊reptilia⌋pisces diuersarum manerierū⌊⁊ na
turarū quorū non est numerus⌋certus apud aliquē homi
nem. In quo mari pisces. Parui ⁊ magni mōstra ma
xima vt cete grandia⌋discurrūt ⁊ q̄uis tot taz ⁊ magna
monstra sint in mari tamen⌊illic naues transibūt⌋ illese
que de vna terra ad aliā necessaria deportāt. Inter hec
anialia est etiā in mari cetus grandissimus piscis. Dra
co⌋dictus qui deuorat alios pisces qui licet sit ⌊magnus
⁊ fortis piscis⌋faciliter tamen illuditur ⁊ occiditur⌊quē
formasti ad illudendū ei⌋ non sic intelligas ꝙ si assuma/
tur finaliter.s.ꝙ ad hunc finem sit formatus sed tenetur

UVA. BHSC. IyR_052

consecutiue quia illusio sequitur conditionē ejus: vnde cum ille piscis velit devorare alios pisces: illi pisces naturali instinctu fugiūt ad ripā vbi cetus natare nō potest propter aque paruitatē: q̄ ideo cetus eos insequēs impingit se ad terram q̄ ibi a piscatoribus occiditur q̄ sic illusus sua spe frustratur. Omnia tamen animalia viuentia in terra q̄ in aquis. Ta te expectant vt des illis escam in tē pore opportuno. Secūdū cōditionē cuiuslibet speciei naturalē. Que animalia. Dante te colligēt aperiēte te manū tuam. per diffusionem tue bonitatis in effectibus. Ioia implebuntur bono conuenienti sue nature. Auertēte autē te faciē tuam. denegando predictam diffusionē bonitatis tue. turbabūtur. ex defectu nutrimēti. Auferes spūm eorū q̄ deficient. a vita q̄ in materiā vnde sūt formata q̄ pro magna parte est terra reuertetur. Emittes tue volūtatis effectum q̄ de nouo formabūtur. in eadē specie secūdū cursū nature. q̄ renouabis faciē terre. sicut patet in estate in qua terra renouatur herbis floribus q̄ fructibus quibus priuata fuerat in hyeme. Enumeratis diuinis operibus propheta inqt. Impēdatur dño laus. q̄ bonor debitus nō ad tēpus sed. Ineternum letabitur dñs in creaturis suis. ad suam gloriam ordinatis. Qui visitat homines habitātes in terra. minoris status. q̄ facit eos tremere. de peccatis: melius est enī tremor humilitatis q̄ cō fidētia supbie. q̄ tāgit. cōminatione vel aliquo flagello p secutionis. mōtes. i. potētes q̄ prius erant supbi jactātes se. fumigant. lacrimosa cōpūctione peccata sua plorātes Quia hec predicta fecit dñs: q̄ ideo bȳs inspectis. Laudabo dñm q̄diu viuā. hic q̄ in futura vita. psallā deo meo q̄diu sū. Jocūdū. gratū acceptū. sit illi. s. deo. eloquz laudis mee. Ego vero delectabor in diuinis consolationibus nō in terrenis. Deficiant peccatores iniq̄. obstinati in malo. ista vt nō sint iniqui. sicut prius sed justi q̄ pro oibus bȳs bñficijs dei. benedic anima meo dño.

Psalmus. ciiij. in quo monet ad laudē dei.

UVA. BHSC. IyR_052

Laudate dominum pro beneficijs ab eo obtē/
l tis q̄ inuocate nomē ejus pro obtinendis. q̄a
gratitudo de preteritis bñficijs est optima dis/
positio pro futuris impetrādis. Annūciate inter
gentes opera potestatis sue q̄ bonitatis declaratiua sicut
eni de vestra salute solliciti estis sic q̄ de aliorum salute.
Cantate ei ore q̄ corde laudādo. psallite illi bona opatio
ne. narrate alijs predicādo. oia mirabilia ejus. vobis no
ta vel aliqua de omibus q̄a nullus potest omnia narrare
Facite bona opera in q̄bus merito. Laudemini q̄ hoc
in nomine sancto ejus. ad ejus gloriam bona vestra dili
gēdo q̄ dedit velle q̄ posse. q̄uis caro molestijs affligatur
mens tamen letetur cor querentium dominū. in spe pa
trie celestis vt cū hylaritate q̄ jocunditate diuina pficiāt
Querite dñm. ex studio q̄ intenta mente bona operan/
do q̄ illuminemini in agendis. q̄ confortamini. in carita/
te cristi vt bona opera inchoata perficere possitis. queri
te presentiā ejus. nō ad horā sed. semper. vt hic habeatis
ejus cognitionē veraz q̄ i futuro clare eius facie ītueami
ni. Quia ad q̄rēdum deū maxime disponit memoria
fidei antiquorum patrum q̄ operum que deus fecit illis
ait. Mementote mirabiliuz eius que fecit filijs jsrahel.
educēdo eos de egipto. q̄ signa. que patrata sūt in egip/
to. q̄ precepta oris ejus. Dico memētote horū vos q̄
estis. Semen. i. imitatores fidei. Abrahe serui dei. vt si
cut abrahā cujus semē estis deū spiritualiter quesiuit q̄
ei in fide seruiuit jta q̄ vos facere debetis: vos dico etiaz
filij jacob electi eius. quem si imitamini luctando cōtra
vicia q̄ cōtra carnem inter electos dei cōnumerabimini.
Et ne putes filios abrahe tātū esse i vna gēte secūdū car
nē ait. Ipse dñs deus noster in vniuersa terra. habet
judicia sua. i vniuersa terra sūt jacob q̄ jsrahel. i. fideles
q̄bus judicia suis manifestat sed nō alij gēti q̄ cristiane.
Memēto dico dei q̄a ipse. Memor fuit. implendo pro/
missa. testamēti sui. noui duraturi. ieternū i quo promit
titur hereditas eterna. verbi sui. etiaz memor fuit. quod

UVA. BHSC. IyR_052

mãdauit in omnes generationes credentes in eũ hoc est verbũ fidei verbũ euãgelij quod extenditur in omẽs generationes pro quo seruato redditur promissũ eternum quod per testamentũ ante significauit quod nõ mãdauit sed promisit promissum est q accipere debemus mãdatũ quod facere debemus hoc est fides vt justus ex fide viuat q huic fidei promittitur hereditas. Memor fuit verbi Quod disposuit ad Abraam cũ ei dixit per memetipm juraui q̃a fecisti rẽ hanc ꝛc. seq̃tur bñdicã tibi ꝛc. q juramẽti sui ad ysaac cũ ait ad Abrahã in ysaac vocabitur tibi semẽ. Et statuit illud verbũ fidei de cultu vnius dei jacob in preceptũ ad faciendũ q obseruandũ q israhel quod idẽ est quod jacob eiusdẽ precepti adimpleti merce dẽ q̃ fidelibus eterna q incõmutabilis erit. Dicens tibi dabo terrã chanaã figuraz eterne hereditatis q̃ terra promissionis funiculo distribuẽda erat in diuersas partes.

Hãc terrã chanaã promisit. Cum illi quibus promisit essent numero breui q ita breui q paucissimi quia Abraham ysaac q jacob tantũ erant quoruz merito promitteretur q erãt cũ hoc aduene nõ ciues terre promissionis. vnde q̃si extranei ibi habitabãt. Et ptrãsierũt de gẽte i gẽtẽ alterã vnde abrahã exiuit de terra caldeorũ q venit in mesopotaniã: q deinde in terrã promissionis q de regno ad populum alterum venit in egiptum similiter ysaac de terra chanaã peregrinatus est. Qui pertranse undo tot varias gẽtes durare potuerunt quia dominus. Non permisit hominẽ nocere eis notabili nocumẽto q corripuit pro eis reges q̃ volebant nocere sicut pharaonem qui abstulerat Abrahe Sarram q abimalec q̃ abstulerat ysaac Rebechã Dicẽs. Nolite tãgere cristos meos .i. vnctos mea gratia q in prophetis meis cujusmodi erant Abraham ysaac q jacob nolite maligne agere. Narrãs propheta quomodo factũ sit q pdicti sãcti patres pertrãsierũt de gẽte i gentẽ ꝛc. ait. Et vocauit .i. jussit vt fames esset supẽ terrã p quã famẽ omne sustẽtamẽtũ

UVA. BHSC. IyR_052

panis] pro magna parte [cõtriuit] q per hoc coacti sũt in egiptũ ire: q ita ad aliã gẽte trãsire q precessit eos ioseph

Unde sequtur. Misit ante eos] iacob q filios ejus [virũ ioseph] in egiptũ q̃ [in seruitiũ vẽditus é] a fratribus suis Humiliauerũt] egiptij [in cõpedibus pedes ejus] ad accusationẽ dñe sue q dolor de infamia [timor] de morte [ptã siuit aiam ejus donec veniret] interpretatio sõnij pharaonis q̃ fuit [verbũ eius] sicut dicẽtis q dñi sicut ĩspirãtis.

Unde sequitur. Eloquiũ dñi]. i. spũs reuelans ministeria [ignuit eũ] viuaciter excitauit vt futura diceret q q̃a somnia ita exposuit [misit rex] pharao [q soluit eũ] de vinculis q̃bus tenebatur princeps ipse populorũ egipti [di/ misit eũ] ex toto liberũ. Cognoscẽs aũt pharao per interpretationẽ somnij sui q ioseph haberet spũm dei. [Cõstituit eũ dñm domus sue q principẽ oĩs possessionis sue]

Nõ tãtũ vt haberet curã tẽporaliũ. sed. Ut erudiret principes eius sicut semetipsũ] de diuinis quorũ illi noticiã nõ habẽt [q senes eius prudẽtiã doceret] de hijs q̃ dei erãt. Intrauit israhel cũ filijs] q familijs eorũ q hoc ad mãdatũ ioseph ibi regnãtis: vt possint ibi viuere tẽpore famis [q iacob accola fuit in] egipto q̃ dicitur terra [chaz] filijs Noe prius habitauit. Et ibi auxit dñs populũ suũ vehemẽter] quoniã ex septuaginta hominibus sex centa milia armorũ eduxit [q firmauit eũ super iimicos ejus] q̃a tẽpore moysi inuitis egiptijs eduxit eos deus q illos multis modis afflixit. Prophẽta narraturus q̃ facta sũt in egipto dicit. Cõuerti permisit deus cor egiptiorũ vt odirent] per inuidiam [populũ israhel q dolũ facerent in seruos ejus] laboribus aggrauãdo vt luti q lateris operibus oppressi minuerentur serui dei. Ad quorũ liberationem elegit deus ministros de quibus ait Misit Moysen seruum suum] ad liberandũ eos ad pharaonem q associauit ei [Aaron quem elegit] ad hoc ministerium. Et posuit in eis]. s. Moysen q Aaron legatis suis [virtutes faciendi miracula] minora q majora [in terra egipti] ad

UVA. BHSC. IyR_052

verba Moysi ⁊ Aaron que sequuntur. Misit tenebras⌋ palpabiles⌊⁊ obscurauit⌋tempus vt nullus cognosceret alium⌊⁊ non exacerbauit omnes sermones suos⌋quia cū pharao penitētiam promittebat deus renouabat plagaꝫ ⁊ sic dulcorabat sermones suos licet sciret eos futuros obstinatos ⁊ durissimos. Conuertit aquas in sanguinem ⁊ occidit pisces eorum⌋. Impleuit terram eoruꝫ ranis⌋ non modo in locis exterioribus ⁊ communibus sed⌊i se/ cretis cubilibus pharaonis ⁊ principum ejus⌋. Dixit ⁊ venit cinomia⌋.s.musca canina⌊⁊ cinifes⌋qui intrabāt eis in oculos ⁊ hoc non in paucis locis sed⌊i omnibus fi nibus eorum⌋. Posuit pluuias eorum cum grandine.⁊ ignem comburentem⌋.s.fulmina⌊in terra ipsorum⌋Et percussit⌋grandine ⁊ fulminibus⌊vineas ⁊ ficulneas eo/ rum ⁊ contriuit lignū finiū eorū⌋.s.arbores fructuosas Dixit⌋ i.voluit⌊⁊ venit locusta ⁊ brucus⌋fetus eius⌊cu ius non erat numerus⌋. Et comedit⌋locusta ⁊ brucus ⌊omnem herbam in terra eorum: ⁊ comedit omnem fru ctum terre eorum⌋ Et ꝑcussit omne primogenitū⌋tā ho minū q̄ animaliū⌊in terra eorū ⁊ primitias omniū fru/ gū⌋ Propheta exponens bn̄ficia collata populo israhel ait. Et eduxit filios israhel cū argēto ⁊ auro⌋q̄a vasa au rea ⁊ argētea q̄ ab egiptijs mutuauerant precepto dn̄j de portarūt⌊⁊ nō erat in tribubus eorū infirmus⌋quod val de mirabile fuit ꝙ in tāta multitudine nullus īfirmare tur. Et tūc.s.post submersionē exercitus pharaonis. Letata est egiptus⌋.i.illi q̄ remāserāt q̄a inde judei pro fecti erāt⌋⁊ hoc⌊q̄a timor eorū incubuit sup egiptios⌋ne redirent judei ⁊ reliq̄as egipti consumerēt. Narrat bn̄/ ficia data illis postq̄ eduxit eos deus in deserto. Expan dit nubē in protectionē eorū⌋ne vrerētur ab ardore solis ⌊⁊ ignē ut luceret eis⌋cōtra tenebras⌊ꝑ noctē⌋. Petie/ rūt carnes ⁊ venit coturnix⌋in maxima multitudine⌊⁊ māna descēdēte de celo⌋aereo⌊saturauit eos⌋. Disrupit petrā ⁊ fluxerūt aque abierūt in deserto larga fluēta q̄⌋se q̄bantur eos ꝑ desertū. Hec bn̄ficia non fecit eis deus

UVA. BHSC. IyR_052

pro meritis eorū qa populus rebellis fuit q murmurās contra dominū .sed Quoniā memor fuit promissionis quā fecerat Abrahe fideli seruo suo dicēs tibi dabo terrā hanc q in semine tuo bñdicētur omēs gētes. Et eduxit post morte Moysi de deserto plū suū sub duca/tu Iosue in terrā promissionis in exultatione q electos suos in leticia qa murmuratores domini furore percussi in terrerūt. Et dedit illis regiones gētiū vbi habitabāt gē tiles ciuitates castra q possessiones laboribus aliorū acq sitas possederūt Et hec bñficia fecit eis deus nō vt lu xu dessiuant vel puersa securitate torpescāt. sed Vt iusti viuāt secūdū mādata eius q legis misteria diligēter i telligāt.

Psalmus.cv. in quo monet ad geminā cōfessionē.s.laudis q peccatoris.

c Confitemini dño confessione laudis quoniaz bonus q solus natura bonus: solus pfectus nō solū in se bonus est sed diffusione bonitatis sue sup omēs creaturas. vel cōfitemini dño peccata vra vt cōsequmini veniā: quoniā bonus. i. misericors q facilis ad indulgēdū quoniā in seculū .s. psens tātū misericordia eius nisi eni hic cōuersi fueritis i futuro misericordiā nō inuenietis Sed. Quis loqtur ad plenū opa q potēter operatur q narrabat oēs laudes eius nullus vtiq: qa cū sit infinite bonitatis sup omnem laudem est. Et sic nullus sufficiat enarrare laudes eius. Beati tñ hic beatitudine spei q in futuro beatitudine rei q habēt discretionē qd sit bonū q qd malū q habita discretiōe faciūt executiōez bonorū operū omni tēpore Memēto nostri dñe in bñplacito tuo i. i filio qē ex solo bñplacito tuo nō ex hominū meritis ad redēptionē misisti q vt in hoc sit visita nos per filium tuum in quo saluemur saluatione eterna Visita dico. Vt videamus te facie ad faciem per bonitatem gratie quam prestas electis tuis: visita nos vt de lectemur in leticia electorum tuorū que est tu ipse sum/

UVA. BHSC. IyR_052

mum ꝙ verum ꝙ incōmutabile ꝙ beatificum bonum vt
lauderis a nobis⌊cum cetera hereditate tua⌋. Peto ꝙ
visites nos quoniā opus est. ℙPeccauimus enim vt pa/
tres nostri⌊eorum peccata imitantes⌊injuste egimus⌋cō
tra proximum⌊iniquitatē fecimus⌋peccādo contra deuz
ℙPatres nostri in egipto nō intellexerūt mirabilia tua⌋
que pro eis feceras in egipto⌊nō fuerūt memores mise/
ricordie tue⌋facte eis in liberatione eorū a seruitute Pha
raonis ℕō fuerūt dico memores ymmo. ℑritauerūt⌋
in ℳoyse deum⌊ascendentes⌋de egipto⌊versus⌊mare ru
brum⌋diffisi de potestate sua. ℕon obstante autem eo
rum murmuratione ꝙ diffidētia. ℑaluauit eos⌋ab inse/
quētibus egiptijs nō propter merita eorum sed⌊propter
nomē suum⌋ampliandum ꝙ glorificandum⌊vt notam
faceret potentiam suam⌋. Saluauit autem sic. quia
ℑncrepuit⌋sine crepauit⌊mare rubrum⌋nō voce sed ope
re ꝙ precepto⌊ꝙ exsiccatum est ꝙ deduxit filios ysrahel in
illa profunditate maris sicut in deserto⌋. i. in loco plano
ꝙ sicco. ℰt saluauit eos de potestate egiptiorū⌋psequētū
eos⌊ꝙ redemit eos de captiuitate pharaonis⌋℈t operuit
aqua⌋pharaonē ꝙ egiptios⌊tribulātes eos ꝙ vnus ex eis
nō remānsit⌋q̄ nō submergeretur. ℚuibus miraculis vi
sis. ℂrediderūt verbo dñi⌋ꝙ moysi⌊ꝙ laudauerūt laudem
ejus⌋dicētes illud. ℂantemus dño gloriose eni ꝛc. ℂito
defecerunt⌋paruz steterūt in laude eius⌊oblitī sūt operū
ejus⌋q̄bus eis prouiderat in periculis majoribus⌊ꝙ non
expectauerūt patiēter⌋ tempus quo deus disposuerat eis
subuenire secundū⌊consiliū volūtatis sue⌋sed preuenerūt
murmurando sine ratione. ℰt concupierunt⌋non solum
naturalē cibum vt panē ꝙ aquam sed⌊concupiscētias⌋i.
delicatos cibos⌊in deserto ꝙ temptauerunt deum in de/
serto in quo erat penuria aque⌋dubitātes de potētia sua
℈t licet sic deū tēptarēt. ℑedit eis petitiones eorū⌋
ꝙ hoc vsq̄ ad plenitudinē⌊misit eni saturitatē i aias eorū
℈t nichilominus non cessauerunt a malo ;nam honorē

UVA. BHSC. IyR_052

ambiétis dignitatis sacerdotalis. Irritauerũt Moysen in castris ⁊ Aaron cõsecratũ deo⌋chore ⁊ sibi adherétes inuidétes ꝙ Aaron ⁊ filij ejus soli habuerũt sacerdotiuꝫ

Propter quã irritationé. Aperta est terra ⁊ degluti/uit Dathan ⁊ Abiron cũ sua familia⌋⁊ sup oés se clausit Et exarsit ignis in cõgregatione⌋cõsentiéte istis predic/tis de thuribulis eorũ ⁊ intãtũ⌊ꝙ flãma cõbussit peccato res⌋.s.ccl.q̃ offerebãt incẽsũ illicite védicãtes sibi sacer/dotiũ Aaron. Propheta describés peccatũ adoratõnis vituli ait. Et fecerũt vitulũ in oreb⌋⁊ absentiam Moy si qui ascẽderat in monté ad dñm nõ tollerãtes⌊adoraue rũt scuptile vel cõflatile⌋ Et sic faciẽdo. Mutauerũt gloriã suam⌋.i.deũ qui erat eorũ gloria⌊in similitudiné vituli comedétis fenũ⌋.i.gloriã ⁊ honorẽ debitũ deo at/tribuerunt nõ vero vitulo sed simulachro vituli. Et sic obliti sunt deum qui saluauit eos⌋ab egiptijs⌊qui fecit magnalia in egipto⌋egiptios flagellãdo multipliciter⌊ter ribilia in terra cham⌋.i.in eadem egipto⌊terribilia i ma ri rubro⌋ Pharaonem ⁊ exercitum eius submergendo ⁊ mare diuidendo. Et⌋propter ista peccata⌊dixit⌋cõminã/do⌊vt disperderet eos⌋quia digni erant omnes perire .⁊ disperdidisset⌊si non moyses electus eius stetisset in cõtra dictione⌋suis orationibus impediẽdo ne disperderet eos.

Stetit ergo Moyses in cõfractione. Ut auerteret jrã eius ne disperderet eos⌋⁊ nõ tantũ predicta mala fecerũt sed etiã⌊terram⌋promissionis⌊desiderabilẽ⌋ fluenté lac ⁊ mel quã dominus eis promiserat⌊pro nichilo habuerũt⌋

Et hoc ideo q̃a. Non crediderunt verbo eius⌋quo promiserat eos introducere in terram illã quia reuersis exploratoribus suis cum nũciarent terram illam bonaꝫ esse: homines tamen terre illius tales esse quorum vnus cẽtũ judeos posset occidere timuerunt⌊⁊ murmurauerũt in tabernaculis suis⌋dicentes queramus nobis ducem ⁊ reuertamur in egiptum: melius enim esset nobis adhuc esse in seruitute q̃ in pugna istorum perire⌊⁊ non exau/diuerunt vocem domini⌋quia dubitauerũt de terra quaꝫ

UVA. BHSC. IyR_052

deus promiserat eis. Et] tūc [leuauit manū suam] dñs .i. parauit se ad vindictam faciēdaz [super eos vt prosterneret eos in deserto] tunc enīz lata est diuina sentētia vt omnes qui numerati fuerant a .xx. annis ꝛ supra nō introderentur terrā promissionis sed morerentur in deserto preter Caleph ꝛ Josue. Non tantū leuauit manum vindicte sue in eos sed etiā. Vt deiceret semen eorū per diuersas nationes et regiones] hec autem pena precibus moysi fuit impedita. Et merito disperderet eos. Qui a iniciati sunt] .i. consecrati: cōsecrauerūt enim se ydolo [Belfegor] Bel est ydolū. Phegor est mons vbi colebant ꝛ nō solum sacrificauerūt ydolis sed etiam [comederunt de carnibus ymolatis simulacris mortuorū hominum] quos deos dicebāt vt Joui Mercurio ꝛc. ꝛ hoc causa veneration is. Et tūc irritauerūt eum in peccatis ab eis proprio ingenio male dispositō inuentis] ꝛ studiose factis [et multiplicata est in eis ruina] quia tūc occisi sūt ex ipsis viginti quinq; milia. Et stetit Phinees] constāter cōtra ydolatras accensus zelo dei ꝛ transiens coeūtes. s. iudeū ꝛ madianitam [placauit dñm] sic faciēdo [ꝛ cessauit plaga populi. Et] dominus qui nouit quāta caritate populi et zelo dei Phinees illud fecerit [reputatum est ei ad iusticiam] .i. reputatus est in hoc iustus [ꝛ hoc in omnem generationem vsq; in sempiternū. Non soluz in predictis locis irritauerūt iudei deum sed etiam. Irritauerūt eum ad aquas contradictionis] quia impatiēter ꝛ contentiose locuti sunt contra moysen propter aque defectum ꝛ per cō sequens contra deum [ꝛ turbatus est moyses ab illis] et hoc [quia exacerbauerūt] .i. iratum ꝛ acerbū fecerūt [spiritum eius] intantū vt nimia importunitate populi succensus diffidenter exclamauit dicens nūquid de petra hac poterimus vobis aquā eicere. Et] ita manifeste ostendit moyses [in labijs suis] in modico loquēdi hesitationē cordis sui quā habuit in hoc miraculo ꝛ in hoc [distinxit] ꝛ se parauit hoc miraculum a ceteris in quibus nullo modo dubitauit: turbatus enim moyses murmure populi insi-

UVA. BHSC. IyR_052

delis non tenuit fidutiam quā debuit propter quod stati fuit a domino reprehensus. ⁊ in penam ab ingressu terre promissionis exclusus quod quia moyses nō sponte fecit sed illorū malicia prouocatus ideo tātū temporaliter ⌊nō eternaliter punitus est . Itez populus ille peccauit quoniā cum filij israel intrassent terram promissionis ⌊nō disperdiderūt gentes⌋ habitantes ibi ⌊sicut preceperat dominus ne ex eorum conuictu sceleribus inuoluerentur ⁊ ad ydolatriā traherentur sicut factum est. Unde sequitur. Cōmixti sunt inter gentes⌋ terre illius contra preceptū domini ⌊⁊ didicerūt opera eorū ydolis seruire⌋ filios ymmolare iuxta ritum cananeorū ⌊⁊ factū est illis in ruinā⌋ ⁊ offenssionem. Unde sequitur. Et ymmolauerūt filios suos ⁊ filias suas demonijs⌋ latentibus in ydolis secūduz consuetudinē illarū gentium. Et effuderunt sanguinem innocentem⌋ .s⌊filiorū suorū ⁊ filiarum suarū quas sacrificauerūt sculptilibus chananeorū. Et interfecti⌋ sunt spiritualiter gladio grauissimi peccati ⌊homines predicti habitantes terram⌋ effundēdo sanguinē innocētez ⁊ ymmolando illum ydolis ⌊⁊ condempnati sunt in peccatis suis ⁊ polluti sunt adulterinis superstitionibus suis⌋ Et iratus est furore⌋ .i. graui ira ⌊dn̄s in populo suo ⁊ abhominatus est filios israel qui dicebantur hereditas eius⌋ quasi non curans defendere eum. Unde sequitur. Tradidit eos in manus gentiuz⌋ ydolatrarū ⌊⁊ dominati sunt eorū qui oderunt eos⌋. Et tribulauerūt eos inimici eorum ⁊ humiliati sunt⌋ .i. afflicti ⌊sub manibus eorū⌋ resistere eis non valentes et nichilominus dn̄s vsus pietate sua ⌊sepe liberauit eos⌋. Ipsi aūt⌋ hanc misericordiam liberatiōis nō attendētes adhuc ⌊exacerbauerūt deū consilium eoruz malum sequētes⌋ ⁊ ideo ⌊propter iniquitates suas humiliati⌋ ⁊ modis multis afflicti sunt. Verum quia in afflictione illorum non defuit misericordia dei ideo sequitur. Et uidit ⌊oculis misericordie sue ⌊cū tribularentur ⁊ misertus est eis ⌊audiens orationem eoruz⌋ ⁊ liberauit eos. Et memor fuit promissi sui⌋ quod disposuit ad Abrahaz

UVA. BHSC. IyR_052

de filij sui incarnatione ꝙ ideo pepercit eis si enim omes propter eorū peccata occidi permisisset nō nasceretur de eis Christus ꝙ ita vana fuisset p̄dicta promissio ꝙ ideo pe/nituit eum aliter faciendo ꝙ videbatur facturus ꝙ hoc nō quia illi iusticiam haberent sed secūdum multitudinem misericordie sue operatus est. Et dedit eos in miserico/dias in beniuolentiā ꝙ in reuerentiam in conspectu gen/tium que ceperant eos vt quos prius despectu habebāt haberent metuendos ꝙ honorabiles. Prophetā suā dep̄/cationē pro liberatione populi israel reassumēs ait. Sal/uos nos fac domine deus noster de seruitute ꝙ angustijs quibus populus tuus in diuersis terris affligitur ꝙ con/grega nos de gētibus inter quas dispersi sumus. Et ad hoc congrega nos. Vt confiteamur confessione laudis nomini sancto tuo ꝙ gloriemur in laude tua de qua seq̄/tur. Benedictus dominus deus israel ab eterno in eter/nū ꝙ dicat omnis populus tam de iudeis ꝙ de gentibus fiat fiat .i. benedictus sit deus.

Psalmus. cvj. In quo cōmendatur misericor/dia dei multiplex facta populo israhel.

c Confitemini domino confessione laudis quo/niā bonus quoniā dulcis ꝙ suauis ꝙ vere quo/niam in eternum misericordia eius que nunq̄ negatur vere penitētibus. Dicat nūc laudes deo qui redēpti sunt a domino a quibuscunq̄ periculis de manu inimici eos affligētis de regionibus vbi erāt dispersi congregauit eos in terram suā iudeam. Congre/gauit quidem eos a solis ortu ꝙ occasu ab aquilone ꝙ ab austro quatuor climatibus mundi. Errauerūt in solitu/dine vbi nō erat aqua errauerūt quia nō inuenerūt stra/tam ducentem ad aliquā ciuitatem habitabilē vbi pos/sent habitare quia in desertis non sūt tales vie. Et q̄a errabant in locis desertis vbi est inopia victualiū secutus est ꝙ in tantū. Esurientes ꝙ sicientes redderētur vt vir

UVA. BHSC. IyR_052

tus eorum deficeret. Et quia anima. i. virtus eorum pre inopia deficiebat ideo conuicti clamauerũt ad domi/nũ cum tribularentur errore q fame vt liberaret eos et de malis eorũ ineuitabilibus eripuit eos. Eripuit dico quia. Duxit eos in viam rectam sua prouidentia nõ humana vt irent in ciuitatem habitationis in qua posset habitare secure et de victualibus prouidere. De quibus beneficijs gratias agens ait. Confiteãtur domino confessione laudis homines quibus facte sunt misericordie dei q filij hominũ quibus mirabilia dei sunt exhibita. Ideo debent deum laudare quia non solum duxit in viam sz a fame liberauit. Quia saciauit animaz debilitatam ex deuio itineris q animã esurientem saciauit bonis. Ideo q laudare deberent deũ quia liberauit miraculose. Captiuos sedentes in tenebrosis locis q̃ habent vmbraz mortis vinctos. i. afflictos duritia cathenarũ q austeritate q paucitate victus. Causa captiuitatis eorũ fuit. Quia exacerbauerũt i. cõtẽpserũt eloquia dñi loquentis per legem q prophetas q consiliũ altissimi quod erat q̃ iuste viuerent spreuerũt. Ideo. Humiliatum q deiectũ est a superbia cor eorũ afflictione dante eis intellectũ q infirmati sunt. i. debilitati virtute videntes se nichil posse p se q nõ erat qui adiuuaret qui posset eos liberare de captiuitate. Deficiente ergo omni auxilio humano. Clamauerũt ad dominũ cum tribularentur predictis malis de q̃bus liberauit eos. Liberauit autez hoc modo quia. Eduxit de tenebris q vmbra mortis q vincula eorũ dissupit Propter que beneficia dignũ est vt. Confiteantur domino confessione laudis ꝛc. vt supra. Merito laudãdus est deus ab illis. Quia contriuit in eis consuetudines vitiosas que quasi porte non sinebant exire de peccato q dyabolicas suggestiões q̃ quasi vectes fortes firmabant q roborabant predictas portas ereas cõfregit. Et Suscepit eos de via iniq̃tatis ad penitentiaz q ad correctionẽ sicut pater suscepit filiũ ad castigandũ benedico de via iiquitatis quia propter iusticias suas humiliati sũt

UVA. BHSC. IyR_052

.i.deiecti vsqz ad interitum. Ita vt. Omnem escā ab/
hominata est anima eorū⌋infirmitate ingrauescēte⌊ꝛap/
propiquauerūt⌋i.fere deuenerūt⌊vsqꝫ ad portas mortis⌋
ex desperatione recuperande salutis .Et⌋hac necessitate
coacti⌊clamauerūt ad dominū cum tribularentur ꝛ de ne
cessitatibus eorū liberauit eos⌋. Hoc modo liberauit eos
Misit verbum suū⌋.i.imperauit⌊ꝛ sanauit eos⌋secūdū
illud dic tantū verbuz ꝛ sanabitur puer meus dicere enī
dei est facere ꝛ ita⌊eripuit eos de infirmitatibus ducenti
bus ad interitū mortis⌋. Propter que dignū est vt. Cō
fiteantur dño misericordie eius⌋ꝛc sicut supra. Dico cō
fiteantur. Et sacrificent sacrificium⌋non pecudū vt quō
daz sed⌊laudis⌋quia laudes bene prolate pro sacrificio re
putantur⌊ꝛ annūcient opera eius⌋ in se ipsis experta per
mirabiles sanationes ꝛ hoc non cū tedio ꝛ merore sed⌊in
exultatione⌋deuotionis. Propheta ostendit ꝙ etiam gra
tiarū actiones fiende sint pro liberatiōe a periculo maris
ait. Qui descendūt mare in nauibus faciētes operatiōes
multas⌋ꝛ laboriosas gubernādo naues ꝛ dirigendo⌊in a/
quis multis⌋ Ipsi viderūt opera dei⌋que multa ꝛ insoli/
ta videntur in mari⌊ꝛ mirabilia eius⌋que sepe ibi opera
tur ꝛ maxime⌊in profundo maris⌋ In cuius profūdo se
pe contingit ꝙ. Dominus imperauit ꝛ excitatus est vē
tus⌋ꝛ fortificatus cōmouēs mare⌊ꝛ exaltati sunt fluctus
eius⌋ Nam. Ascendūt vsqꝫ ad magnā partez aeris que
dicitur celum ꝛ descendūt vsqꝫ ad profunduz maris quod
dicitur abissus: ꝛ anima nauigantis in malis tabescebat⌋
deficiebat animo propter periculū iminentis naufragij.
Et ex magna cōmotione maris. Turbati sunt⌋existē
tes in nauibus in cerebro⌊sicut ebrius⌋ꝛ turbatur caput
ꝛ vires sensitiue: quibus turbatis ipeditur actus intellec
tus ꝛ per consequens⌊omnis sapientia eorū deficit. Et
isti clamauerūt ꝛc. vt supra Liberauit aūt eos dñs hoc
modo. Quia conuertit tempestatem in aurā suauem et
tranquillam ꝛ cessauerūt fluctus eius facti quieti⌋. Et le
tati sunt⌋homines in nauibus existentes⌊ꝛ eduxit eos in

UVA. BHSC. IyR_052

portum desideratum] Confiteantur ergo domino] ac vt supra. Et exaltent illum] debitas laudes reddendo] tam i loco congregationis plebis q̄ in loco congregationis doctorum] Prophęta ostendit quomodo deus liberat a ste/rilitate terre que q̄q̄ infligitur propter peccata hominū dicens. ℣Posuit flumina in desertum] .i. desiccauit ea] et fontes aquarū posuit in ariditate. Terram fructiferā posuit in sterilitate ꝙ hoc propter maliciā inhabitantiuz in ea] ꝙ talia facit deus in punitionem habitantiū. Et q̄a dei misericordia semper presto est penitentibus ideo succedente illorū penitētia dicit prophęta. ℣Posuit desertū .s. locum desiccatum] in copia aquarū ꝙ terrā] que prius erat] sine aqua in exitus aquarū] dādo torrentes ꝙ fontes ꝙ flumina in ea. Et collocauit illic habitatores] reducendo eos qui propter sterilitatem nimiā inde fugerant ꝙ reparantes loca que pro parte erāt ruinosa] constituerūt loca ad inhabitandū. Et seminauerūt agros ꝙ plantauerūt vineas ꝙ fecerunt fructū naturalem ꝙ bonuz. Et benedixit eis] multiplicando bona spūalia ꝙ temporalia] ꝙ multiplicati sunt nimis ꝙ iumenta eorū non minorauit] sed potius multiplicauit. Prophęta ostendit quomodo etiā dominus liberat a malo dissensionis ꝙ discordie inter ciues que est nimis periculosa dicens ℣Pauci facti sūt] cō/ciues alicuius ciuitatis vel cōpatriote] ꝙ vexati a tribulatione] malorum inter eos consurgente. Ex eo. s. q̄. Effusa est contentio super principes eorum ꝙ iusto dei suo iudicio deus] permisit eos errare in inuio] .i. deuiādo a iudicio recte rationis] ꝙ non in via] per quā possent habere intentum. Sed dominus. ℣Pauperem] humile3] iuuit de inope] diuitem faciendo ꝙ in prole familiam multiplicando. Et quia talis liberatio est causa leticie bonis dicit. ℣Videbunt recti ꝙ letabuntur] et contrario quia malis ꝙ superbis occasio est tristicie sequitur] omnis homo iniquus obstruet os suum] ex sua deiectione factus tacēs ꝙ mutus. Qui ergo sapiens] videns q̄ deus sic adiuuat pauperem ꝙ superbos excecat] custodiet hec] vt sit pauper

UVA. BHSC. IyR_052

humilis non diues superbus ⌊ꝛ intelliget misericordias⌋. s. ꝙ ab omnibus malis liberat nõ pro merito hominũ sꝫ per misericordias suas.

Psalmus. cvij. In quo monet ad bonã operationem. Propheta.

p Aratum cor meum deus⌋ vt te voce predicẽ ꝛ operibus glorificem ⌊cãtabo corde psallam⌋ opere ꝛ hoc faciam ꝙ tibi totis viribus meis seruiam ⌊gloria mea est⌋ Exurge⌋ dicebat propheta Dauid instrumẽtis suis in quibus dictas laudes decantabat ⌊exurge psalteriuꝫ ꝛ cithara exurgam diluculo⌋ hora. s. qua deuoti homines soliti sunt surgere ad laudandum deum. Propheta preuidẽs ꝙ psalmi eius forent in futuris generationibus decãtandi in ecclesia dicit. Confitebor tibi⌋ confessione laudis ⌊in populis⌋ cristianis ⌊ꝛ psallam tibi in nationibus⌋ omnibus in quibus filius tuus ꝑ apostolos est manifestatus. Et merito. Quia magna super spũales creaturas misericordia tua⌋ quia etiã angeli beneficijs tuis fruũtur nec est aliqua creatura que misericordia dei nõ egeat ⌊veritas tua magna est vsq̃ ad nubes⌋ cõstiuendas. i. apostolos et predicatores sanctos qui veluti nubes compluant ecclesiaꝫ aqua celestis doctrine Quia ergo misericordia tua magna est. Exaltare⌋ ostendendo potentiam tuam ⌊ꝛ super omnẽ angelicam naturã altum ꝛ sublimẽ te ostende ꝛ super omnẽ terrã ꝛ vt tibi⌋ sit gloria ⌊liberentur dilecti tui⌋ de potestate dyaboli. Reliqui versus sunt supra expositi. Psalmo. lix.

Psalmus. cviij. In quo monet a jude malicia declinari ꝛ Cristi humilitatem imitari.

Vox cristi ex parte humanitatis ad patrem O.

d Eus pater cõtra improperia que inimici mei⌋ loquũtur aduersum me ⌊ne tacueris laudẽ meã⌋

UVA. BHSC. IyR_052

sed fac me cognosci ꝙ laudari per totum mũdum sicut ꝑ nationes ab apostolis notificari fecit ꝙ hoc ideo ⁊ quia os peccatoris ꝙ dolosi ⁊ .s. iude ꝙ populi iudaici ⁊ contra me apertum est ⁊ dicendo multa falsa ad depressionẽ meã. Unde sequitur. Locuti sunt aduersum me lingua dolosa ⁊ iudei ꝛt iudas simul tractando de traditione mea et ⁊ ex odio circundederũt me sermonibus iniuriosis ⁊ dicentes sama/ritanus es tu ꝙ demoniũ habes ꝙ huiusmodi ⁊ ꝙ expugnauerunt me sine causa iusta. Vere gratis expugnauerunt me. quia cum ℙro beneficijs que contuli eis deberent me diligere detrahebant michi: negantes me esse filiũ dei ꝙ dicentes ꝙ in Belçebuth eicio demonia ⁊ ego autem orabam ⁊ etiam pro illis pater ignosce illis ꝛc. Et redidérũt michi mala pro bonis ⁊ que feci eis ⁊ ꝙ odiũ pro dilectione ⁊ quã exhibui populo iudaico. Quia ergo sic est. Constitue super populum iudaicũ dyabolum ⁊ omniũ vitiorũ principem vt exquo noluerũt me in regem: habeant dya/bolũ ⁊ ꝙ dyabolus stet a dextris eius ⁊ tanq̃ ꝓpositus ei/us vel super eum. i. iudam cõstitue dyaboluz vt qui xp̃o noluit esse subditus habeat dyabolũ sibi dominãtez. Iudas vero. Cum iudicatur exeat condempnatus et oratio eius fiat in peccatum ⁊ vnde penitentia iude cõuersa est illi in peccatum quia se suspendio interemit. Fiant dies eius pauci ⁊ sic fuit quia post proditionem cito se suspen/dit ⁊ ꝙ episcopatũ ⁊ i. dignitatem apostolicã ⁊ accipiat alter ⁊ .s. Mathias. Moriantur filij eius orphani ⁊ patre carnali ⁊ ꝙ uxor eius vidua ⁊ pro quibus sustentãdis fur erat la/tro. De pena iudaici populi loquens ait. Nutantes ⁊ i. vagi instabiles incerti quo vadãt ⁊ transferantur ⁊ de loco ad locum ꝙ omini presidio destituti ⁊ médicét ⁊ ꝙ omnibus bonis suis ⁊ spoliati ⁊ eiciantur de habitationibus suis ⁊ si/cut completum fuit per Titum ꝙ Vespasianũ. Et scrutetur fenerator ⁊ siue exactor omnem substantiam eius ꝙ diripiant alieni diuitias laboribus eius acquisitas ⁊ sic adimpletum est per tituz ꝙ vespasianũ principes Romanos. Non sit illi ⁊ populo ⁊ adiutor ⁊ qui insurgat ad defen

UVA. BHSC. IyR_052

sionē ejus⌊nec sit q̄ misereātur pupillis ejus⌋Sed. Fiāt nati ejus in interitu⌋.i. moriātur morte tēporali vnde filij eorum qui occiderūt cristū interēpti sūt gladio romanorū⌊q in generatione vna deleatur nomē ejus⌋vt i posterū non faciat populū habentē terrā aut dominiū i mūdo. Iniq̄tas⌋judaici populi qui interfecerūt cristū⌊rede/at in cōspectu dñi ad vleiscendū⌊q peccatū⌋jherusalē⌊in a trīs eorum⌋quod prophetas occidendo q in morte cristi cōmisit⌊nō deleatur sed puniatur⌋ Sed. Fiant contra dominū semp⌋judei enī qui remanserūt pro majori parte semper remanent obstinati in infidelitate⌊q dispereat de terra memoria eorū⌋.s. judeorū jta q̄ nullus justorum aliqua pia affectatione moueatur super eos pro eo⌊quia⌋ joem judaicus populus nō est recordatus facere miseri/cordiam⌊in cristum quē occiderūt q in apostolos quos p secuti sūt sed vsi sūt multa crudelitate. Vnde seq̄tur. Et persecutus est⌋populus ille judaicus⌊hominem⌋.s. cristū⌊inopē q mendicum⌋qui pro nobis pauper factus ē vt nos diuites faceret⌊q compunctum⌋.i. afflictum⌊cor/de⌋de eorū ingratitudine q persecutus est cuz non vt ali quod de temporalibus ejus auferrēt sed⌊vt mortificarēt⌋ Et dilexit populus ille⌋judaicus⌊maledictionem⌋quc interpretatur persecutoribus innocētuz in sacra scriptura⌊q veniet illi q noluit benedictionem⌋.i. que in lege interpretatur operibus misericordie⌊q elōgabitur ab eo⌋Vnde romani nō fuerūt eis miserti. Et fuit circūdatus foris maledictione⌋.i. pena mortis cristi⌊sicut vestimēto⌋ circūdatur homo q intus⌊intrauit maledictio sicut aqua penetrans interiora ejus q sicut oleum in ossibus ejus. Fiat ei ipsa maledictio sicut vestimētū quo cooperitur q sicut çona qua semp p̄cingitur⌋vt sit sēper ea cōstrictus Hec merces q pena dāpnationis ē judeorū q̄ detrahunt michi aput deū⌋ negantes me esse filium dei q cristum quem lex q prophete pronunciarent⌊q qui loquuntur mala aduersus animam meam⌋imponētes michi crimina vt me esse peccatorem malignū demonium habere q

UVA. BHSC. IyR_052

similia. Christus ad patrē loquens cōsumās orationē inchoatā ait illi ista loquūtur sed Tu dñe deus angelorū ⁊ hominum fac mecū misericordiā me resuscitādo ⁊ glorificando vt nomen tuū glorificetur per meā exaltationem quia suauis est misericordia tua que per me qui nō perieram queris quod perierat. Ita vtiq; fac mecū Libera me de hujusmodi corporis infirmitate resurrectionē quia egenus ⁊ pauper sū ego q̄diu inuoluor hujus carnis corruptione ⁊ cor meū intra cōturbatū est timore mortis. Sicut vmbra cū declinat ablatus sum de vita presenti per mortē ⁊ fugatus sū in apostolis meis a persecutoribus sicut locusta de loco ad locū fugiēdo qui in mea passione dispersi sūt. Henua mea .i. fortes mei .s. apostoli subtracto me pane qui de celo descendi a presentia eorū infirmati sūt ⁊ defecerūt a jeiunio q̄a diuini verbi refectionē non habebāt ⁊ caro mea imutata ē in melius q̄a in gloriā immortalitatis ⁊ hoc propter inhabitantē gratiam diuinitatis. Et inferebāt michi i passione obprobria viderūt me in cruce pendentē ⁊ mouebāt capita sua in signū derisionis illudētes michi ⁊ dicētes vach qui destruit templū dei ⁊c. Adjuua me dñe deus meus saluum me fac secūdum misericordiam tuā in passione confortando ne deficiā ⁊ saluum me fac resuscitando. Vt per hoc sciant ⁊ intelligant omnes judei q̄ non ipsi prevaluerunt in me sed mea ⁊ tua voluntas facta est vt patiar. Sed. Illi .s. obstinati judei maledicent detrahentes auxilio quod vident in me: vnde judei gloriā resurrectiōis christi nō credētes maledicebāt apostolis p̄dicātibus illā ⁊ tu bñdices predicationē apostolorū miraculis cōfirmādo cōfūdātur q̄ insurgūt i me purātes proficere cōtra me seruus aūt liberabitur de operatione facta per ipsū. Jnduantur confusione ⁊ pudore .i. vbiq; ex omni parte confundantur qui detrahūt michi ⁊ operiantur confusione sua intus ⁊ foris corā deo ⁊ hominibus. Ego autem confitebor domino confessione laudis val/

de]palam ꝙ hoc nō corā paucis sed in medio multorum laudabo cū. Eum q̄dem merito laudare debeo. Qui astitit a dextris mei pauperis]me semper in bonis operibus cōseruando. astitit dico[vt saluam faceret a persequētibus animā meā]ne eis cederē vel morte possēt me retinere.

Psalmus. cix. in quo monet subici xp̄o tanq̄ vero deo ꝙ homini. Vox prophete.

Dixit dñs]pater[dño]filio qui dominus meus
d est[sede a dextris meis]i. expleta militia tua ꝙ
pacta obediētia q̄esce i potioribus bonis meis
hoc autē factū fuit in ascensione. Sede dico
Donec ponā inimicos tuos]imperio tuo subjectos vel
adoptatos vel victos vt[sub pedibus tuis subjecti omnes
locū teneant]volētes vel nolētes volūtate vel necessitate

Propheta ostendēs vnde regnuz cristi ceperit ait ad cristum. Virgam]. i. regiā potestatem dominatiue[virtutis tue dabit tibi dominus pater ex syon]quia ex jude is originaliter inchoatum est in credentibus regnuz cristi[dominare]ergo o criste vel dominaberis[in precor/dijs]per fidem quondaz[inimicorum tuorū]ꝙ modo jaz conuersorum ꝙ tibi jam propria volūtate subjectorum.

Dñare dico ꝙ hoc rationabiliter quia ego pater. Huz principium vnum ꝙ idem tecum]eadē dñandi potestas ꝙ principandi auctoritas est michi tecū ꝙ hoc apparebit [in die claritatis eterne quādo manifestabitur .omnibus sanctis qui fulgebunt sicut sol]q̄ tu es in me ꝙ ego in te per vnitatem essentie potentie ꝙ majestatis: ꝙ hoc quia [ego ex intima ꝙ secreta mea substantia ineffabili geni/tura genui te]ꝙ nō in tēpore sed[ante omnem creaturā]

Propheta de sacerdotio cristi ait. Jurauit dominus] pater cristo[ꝙ inconcussa veritate firmauit]ꝙ nunq̄ mutauit[tu es sacerdos in eternum]sacerdos est quia semet ipsum obtulit deo patri in ara crucis ꝙ deum patrem

UVA. BHSC. IyR_052

ſemper interpellat pro nobis: tu es ſacerdos dico: q hoc ſecūdū ordiné melchiſedech qui pané q vinū obtulit in ſacrificio: q tu ita facies in cōſecratione corporis q ſāguinis tui. Prophetā cōuertés ſermoné ad patrē ait. o domine pater. Dominus jhesus ſacerdos iſte a dextris tuis ſedés confringet ſin die judicij quādo apparebit ita q vindicta ſua reges qui nomen criſti delere volebāt vnde ſequitur. Et ipſe. Judicabit in futuro in nationibus omnibus ḡa judiciū finale generale erit: tūc imple/bit ruinas corpora mortuorū reſuſcitādo q̄ per mortem ruerūt a preſenti vita q implebit ea aiabus propriis que illa vinificēt q gubernent q cōquaſſabit capita. i. conteret ſuperbiā q altitudines multorū hereticorum q tyrānorū grauiter puniēdo etiaz in vita preſenti in qua ſepe de multis ſuperbis humiles facit. Hoc aūt facere habebit poteſtatē paſſionis ſue merito quia. De torrēte q fluxu mortalitatis noſtre q turbulenta paſſione bibit naſcēdo q moriendo q hoc in via preſentis vite q propterea quia humiliatus eſt factus obediens vſq; ad mortē exaltabit deus pater caput eius dando ei poteſtatē judiciariam q omnibus dominandi.

Pſalmus. cx. in quo monet ad laudē dei: perpetuā propter tā admirabile bñficiū. Vox prophete.

c Confitebor tibi dñe confeſſione laudis ex toto cordis affectu vt nulla pars cordis mei ſit q̄ nō ſit in tuis laudibus occupata: q hoc nō i cōuēticulis hereticorū aut puerſorū hominū ſed i cōgregatione juſtorū q̄ volūtatē tuā q cōſiliū ſciūt q ſequūtur Ideo laudabo. ḡa Magna opera dñi magna opa creationis faciēdo ea de nichilo q in tāto numero q tā i admirabili diuerſitate: magna opera recreatōis de ipīs q peccatoribus facere pios q juſtos. opera dico exq̄ſita in omēs volūtates ejus q̄a oia q̄cunq; vult eximie q mirifice facit Laus q decor opus ejus quia omia que facit laudabilia ſūt q decora q ipſū eorum artificem laudabilem q mag/

UVA. BHSC. IyR_052

nificū ostēdūt ⌊ꝛ justicia illius⌋ qua reddet vnicuiq; secū/
dū opera sua: vel qua ordinat vnūquodq; in finē debitu;
⌊manet incōmutabilis in seculū seculi⌋ Ideo etiā lau/
dare debemus q̄a Dñs misericors⌋ natura ⌊ꝛ miserator⌋
exhibitione siue in effectu: quādo venit: ꝛ quādo pati vo/
luit ⌊escā⌋ i. refectionē corporis ꝛ sanguinis sui in sacramē
to ⌊dedit⌋ nō tñ oibus q̄a nō offendētibus sed ⌊timētibus
se⌋ quā escā dando ⌊fecit memoriā mirabiliū suorū⌋ anti
quis exhibitorū cōplēdo in significatis quod presignaue/
rat in figuris: quia cū nobis escā corporis sui dedit: me/
mores nos fecit māne perfigurātis hanc escā. Prophe
ta de efficacia huius sacramēti cōsequenter ait. Memor
erit in seculū testamēti sui⌋. i. huius sacrificij quod dici/
tur testamētū in euangelio vt semp maneat in ecclesia
⌊virtutē effectuū eius ānūciabit populo suo⌋ vnde p semet
ipsū annūciauit apostolis ꝛ primitiue ecclesie dicēs: ca/
ro mea vere est cibus ꝛ sanguis meus vere est potus ꝛ si
quis māducauerit ex hoc pane viuet ineternū. Que au
tē sit virtus ꝛ efficacia hujus sacramēti seq̄tur. Ut det
illis hereditatē gētiū⌋. i. vitā eternā ad quam introduxit
hoc sacramētū: vnde qui māducat meā carnē ꝛ bibit me
um sanguinē habet vitā eternā: dicitur aūt vita beata he
reditas gentiū: q̄a ad eā omēs gētes eo ꝙ ad ymaginem
dei sūt aptitudinē habent ⌊opera manuū ejus⌋ maxime ī
hoc sacramēto ⌊veritas⌋ q̄a in eo est corpus cristi verum
nō est ibi fallacia non fātasia sed veritas presentie cristi
⌊ꝛ judiciū⌋ vite sumētibus deuote ꝛ judiciū mortis indig
ne sumētibus. Fidelia oīa mādata ejus⌋ ꝛ maxime man
data de cōsecratione ꝛ vsu huius sacramēti q̄ habētur in
euāgelio: fidelia. q̄a a fidelissimo sūt mādata: fidelia q̄a fi
delibus sūt vtilia ⌊cōfirmata⌋ miraculis ⌊facta in verita/
te⌋ i. ab eo q̄ nō mētitur ⌊ꝛ eq̄tate⌋ i. ab eo q̄ nichil īiquu;
mādat. Assignās propheta tēpus īstitutōis sacramēti qd̄
fuit in cena imminente passione ait. tūc Redēptionē
misit dominus populo suo⌋ quia cristus ex obediētia dei
patris venit ad suam passionē per quam redemptum est

UVA. BHSC. IyR_052

genus humanū: ⁊ tūc ⌊mandauit⌋ .i. instituit eucharistie sacramētū quod ⌊testamētū⌋ dicitur in euangelio mathei .xxvi. istituit dico ⌊ieternū⌋ nō ad tēpus sicut sacrificia legalia quibus succedit hoc sacrificiū huic aūt nullū aliud succedit nisi vita beata in qua est plena fruitio cristi contenti in hoc sacramēto. De fructu sacramēti huius ait Sanctum est nomē ejus ⌋ sanctū est in se: ⁊ sanctū est effectiue quia digne accedētes amplius sanctificat ⌊terribile⌋ q̄tum ad indigne accedētes quos dampnat ⌊iniciū⌋ autez ⌊saporis⌋ ⁊ illuminationis in hoc sacramento ⌊est timor dñi⌋ qui purgat palatū ab amaritudine peccati ⁊ facit bene sapere quod sapidū est. Unde sequitur. Intellectus ⌋ dignitatis sacramenti eucharistic ⌊est bonus⌋ .s. vtilis ⌊sumentibus illud hijs qui sicut intelligūt ita ad ejus susceptionem se disponūt ⌋ cuius sacramenti ⌊laudatio manet⌋ i ecclesia ⌊ in seculum seculi⌋.

Psalmus .cxj. in quo monet ad laudē dei.

b Eatus vir ⌋ qui nō per denia huius mūdi querit beatitudinē sed ⌊qui⌋ timore filiali ⌊timet deuz⌋ offendere. ideo beatus beatitudine spei ⌊q̄a⌋ talis ⌊mādata⌋ eius ⌊cū vero affectu amoris adiplet seu adiplere cupit. Propheta de premio timētiuz deuz ait opus timētis deū ⁊ ex caritate adimplentis mādata ejus faciet eum. Potēs in terra ⌋ viuentiū ad emendum regnū celorū ⁊ merendum vitam beatam ⁊ ⌊imitatores justoruz benedicentur i eterna retributiōe⌋ Itē. Gloria ⌋ de puritate cōsciētie ⌊⁊ diuitie⌋ sanctarū virtutū ⌊in domo timentis deum ⁊ meritū justicie ejus manet ineternū⌋. Hec inde sūt viro justo quia. Exortū ē ⌋ nobis q̄ ⌊in tenebris⌋ eramus ⌊lumē⌋ de lumine deus verus de deo vero vt peccatorū tenebras pellat ⁊ hoc ⌊rectis corde⌋ quorum cor recte tēdit ꝑ amorē i deū sicut in pricipiū ⁊ vltimum finē ejus quod lumē est ille qui ⌊est misericors⌋ natura ⌊⁊ miserator⌋ exhibitione ⌊⁊ justus⌋ promissorū adipletione.

UVA. BHSC. IyR_052

Jocūdus⌋.i.letus in secreto conscientie ⁊ gratus deo ē ⌊homo qui miseretur⌋ hylariter egentibus⌊⁊ cōmodat⌋ pecuniā auxiliū cōsiliū ⁊ fauorē gratis tribuit petētibus talis eni diligēter⌊cōsiderat⌋qualiter⌊respondebit domino in judicio⌋de misericordia arguēti: ⁊ ob hoc facit opera misericordie ⁊ talis nūq̄ a gloria beatitudinis separabitur. Bñ dico nō cōmouebitur. sed In memoria eterna erit justus⌋cū laudibus⌊ab auditione⌋aūt⌊ mala⌋quā audiēt imisericordes.s.jte maledicti in ignē eternū⌊non timebit⌋sz bonā audiet quā audituri sūt misericordes.s.

Uenite bñdicti ⁊c. Dico nō timebit quia. Cor justi semper est paratū sperare in dño⌋nō in mūdo non in rebus caducis⌊confimatū est cor eius⌋in caritate ⁊ patientia vt nulla re seculi nullis tēptationibus frāgatur: nullius minas formidet ⁊.q̄a spes sua tota posita est in dño ⌊non cōmouebitur⌋aīa eius a spe sua⌊donec⌋res veniat. Unde seq̄tur donec existes in terra viuentiū inde⌊despiciat inimicos suos⌋quoscūq̄ Et propter hoc. Dispersit⌋.⁊⌊dedit⌋propter amorē dei justus liberaliter sine spe retributionis terrene⌊pauperibus⌋nō diuitibus nō adulatoribus seu hystriōibus⌊justicie ejus⌋ remunerator⌊manet eternaliter ⌋⁊ fama ejus erit gloriosa Propheta de malorū punitione ait. Peccator videbit⌋viri justi exultationē ⁊ suam miseriam⌊⁊ jrascetur⌋cōmotus ⁊ etiā cōturbatus propter illam⌊dentibus suis fremet⌋pre inuidia de bonorum gloria quam amisit⌊⁊ tabescet⌋non potens implere quod desiderat⌊desideriū enim peccatorum peribit⌋ab eis vt nichil desiderabiliū habere possint nec p̄sentiū nec futurorū ⁊ inde cruciabūtur in sejpsis.

Psalmus.cxij.in quo monet ad laudandum deū

l Audate⌋serui humiles⌊dominum laudate nomen domini ⌋eius facta ⁊ virtutes predicando in quibus ipse laudabilis apparet. Laudate dico nō ad horā.sed Sit nomē dñi bene/

UVA. BHSC. IyR_052

dictum] a vobis benedictione laudis] q hoc sine fine]

Laudate dico non in vno loco tantum sed semp q vbi q quoniam. A solis ortu vsq ad occasum laudabile est nomen domini]. Et hoc merito quoniaz. Dominus excelsus super omnes homines] cuiuscunq potestatis q dignitatis] q super angelicas virtutes é glorioſus]. Ve re excelsus q glorioſus est dominus super omnia quoniã Quis] quantuncunq excelsus] est sicut deus] nullus] q̃ habitat in] angelis in sanctis per eminentiam virtutum] altis qui humiles respicit] eis condescendẽdo] q hoc in ce lo q in terra] in celo humiles angelos confirmando: q in terra homines humiles penitentes justificando.

Et vere humilia respicit dñs quoniã ipse est. Susci/tãs] per suã gratiam] a terra inopẽ] virtutibus suscitãdo in eo virtutes q] de loco vili exigẽs pauperem] nõ haben tẽ opera virtutũ: dando ei gratiam bonorũ operũ. Et hoc. Vt collocet eũ cũ principibus] angelicis q cũ apoſ tolis qui principes sũt] populi cristiani] Nullus certe est sicut deus noster. Qui sterilẽ habitare facit in domo matrem filiorum letantem].

Psalmus. cxiij. in quo monet ad cultũ q laudẽ veri dei. Propheta narraturus aliqua beneficia exhibita po/pulo jsrahelitico dicit.

c In exitu jsrahel] qui dicitur] domus ja/cob exiret de egipto populo barbaro] infideli q aspero. Facta est judea] locus] sanctificationis ejus] quia in ea templum domini edificatũ fu it vbi cultus fuit dei q doctrina legis q prophetarũ] q is rahel factus est exercitus ejus] ad debellãduz cananeos. Mare] rubrũ] quasi si intelligeret voluntatem dei se in partes diuisit retrahendo se a medio] vt populus pede sic co trãsiret: q quando venerũt ad jordanẽ] jordanis cõuer sus é retrorsũ] versus locũ sui originis vt faceret eis viã Montes q colles materiã exultationis dederũt] quia in transitu fluuij arnon scopuli] clinati videbantur applau

UVA. BHSC. IyR_052

denter aduentui filiorū ísrahel ꝙ transitui eorū. Prophe
ta vt excitet admirationem interrogat vnde venerūt hec
mirabilia que facta sunt dicens. ℣Quid est tibi mare ꝙ
fugisti ꝙ tu jordanis ꝙa conuersus es retrorsū. ℣Montes
exultastis sicut arietes ꝙ colles sicut agni ouiū. Jtez pro
pheta respondens ait. ℟A volūtate dei omnipotentis cui
obediunt etiam insensibilia ista processerunt sicut eni ad
dei nutum motа est terra quādo absorbuit dathā ꝙ aby/
ron: Jta montes ꝙ colles ꝙ aque in consilibus ad nutum
dei mouētur. Jpse etiaz est. ℣Qui in deserto conuertit
petram in stagna aquarū ꝙ rupem in fontes aquarum
Prophetа in persona bonorū iudeorū quia non meritis
nostris precedentibus facta sunt ista sed tua misericordia
Non nobis tribuatur gloria de predictis miraculis ꝙ be
neficijs sed potestati tue vt nomen tuū glorificetur i gē
tibus. Unde sequitur. Talia facta sunt ℟De misericor
dia tua .i. ad declarationem misericordie tue: qua popu
lus ísrahel licet pluries te offenderit misericorditer tamē
de potestate gentiū liberati: sunt etiam de veritate tua.
i. ad declarationem veritatis tue: qua promissa patribus
Abrahe ysaac ꝙ Jacob adimpleuisti ne quādo dicant gē/
tiles ydola colentes vbi est deus hebreorū Jsi enim non
adimpleuisses promissiones patribus factas videretur gē
tibus ꝙ virtus tua defecisset. Ad questionez gentiū que
rentium vbi est deus noster. ℟Respondent sancti ℟Deus
autem noster in celo licet enim vbiꝙ sit per essentiā po/
tentiam ꝙ presentiam: specialiter in celo esse dicitur qui
a ibi magis relucet potestas eius/in celo est potens super
omnē creaturam qui omnia quecunꝙ voluit in corpo/
ralibus et spūalibus fecit per quod omnipotēs apparet
Prophetа improbans ydolatriam ait/deus noster est in
celo potens super omnia. sed ℟Dij gentium qui sunt si/
mulachra quia ad similitudinem alicuius hominis mor
tui finguntur non sunt veri dij sed argentum et aurum
quo ad materiam de qua sunt in forma vero sunt opera
manuū hominū Prophetа deridens ydolatrarū stultici

UVA. BHSC. IyR_052

am describit simulacrorū eorū impotentiam dicēs. Os habent ⁊ non loquētur: oculos habent ⁊ nō videbūt. Aures habent ⁊ non audient: nares habent ⁊ nō odorabunt. Manus habent ⁊ non palpabunt: pedes habent ⁊ nō ambulabunt: non clamabūt in gutture suo. Similes illis fiant qui faciunt ea] .s. artifices ydolorū vt sicut ydola nō vident nec aliquē sensuz habent: ita factores ydolorū priuentur omni vigore anime ⁊ non solum qui faciunt [sed omnes qui confidunt in eis] ab eis quasi a deo petentes auxiliū. Propheta vtilitatem cristiane religionis cōmēdans ait: gentes confidūt in simulachris que iuuare non possunt. Domus autem israel sperauit in domino] ipsū deuote colendo [⁊ dominus adiutor est eorū] ad benc operandum [⁊ protector eorū] contra hostiles incursus. Domus aaron] sūmi sacerdotis [sperauit in domino] ⁊ nō sine fructu [adiutor eorū ⁊ protector eorū é. Quid per singula: omnes de quacunq; conditione. Qui timent dñm sperauerunt in domino] ⁊ auxiliū in eo inuenerunt quia [adiutor eorū ⁊ protector eorū é. Vere dominus adiutor est quoniā Dominus memor fuit nostri] dicūt filij israel non meritis nostris sed ex sua misericordia [⁊ benedixit nobis] multiplicando in nobis spūalia ⁊ temporalia. Benedixit domui israel benedixit domui aarō. Benedixit omnibus qui timent dominū: pusillis cum maioribus] reges ⁊ subditos: equalis est illi omni cura de oībus. Hec beneficia fecit vobis ⁊ adhuc. Adiciat dominus] alia bona conferēdo [super vos ⁊ super filios vestros Benedicti vos] tam maiores q̄ minores sitis [a domino] per gratie sue infusionem qui bene potest fideles suos benedicere quia ipse est [qui fecit celum ⁊ terram. Celuz celi] quod est celum empireum: quod est locus beatorum [domino] sibi retinens tanq̄ domū glorie sue quia in eo magis relucet gloria eius in angelis ⁊ beatis [terraz aūt dedit filijs hominū] pro habitatione in vita presenti. Ad hoc p̄cor vt benedicas: vt iustificati digne te laudare possimus/ quia. Mortui] in peccatis [non laudabunt te do/

UVA. BHSC. IyR_052

mine⌋placita laude quia nō est speciosa laus in ore pecca toris⌊nec aliquis descendentiū in infernuz⌋ Sed nos qui viuimus⌋vita gratie⌊benedicimus domino⌋benedictione laudis: incipientes⌊ex hoc⌋presenti ⁊ cōtinuātes ⁊ perse uerātes in laudibus dei⌊semper sine fine⌋.

Psalmus: cxiiij. In quo monet ad laudem dei pro beneficio liberationis a malis huius seculi.

Propheta: deū quem dilexi prius propter se ⁊ sup oīa.

D Ilexi⌋nūc ardētius⌊quoniam exaudiuit domi nus vocem orationis mee⌋in angustijs. Spe ro ꝙ in angustijs exaudiar. Quia⌋iaz dñs ⌊in clinauit aurē suam michi⌋ cōdescendēdo perici oni mee ⁊ in hoc expertus misericordiam suam audacter ⌊inuocabo eum in diebus miserie mee ⌋ quos michi feci peccando qui sūt pleni laboris ⁊ doloris. In quibus die bus necesse habeo inuocare eum quoniā. Circūdederūnt me dolores mortis⌋ .i. peccata vnde procedit dolor et mors anime ⁊ temptationes grauissime que sunt ⌊peri/ cula inferni inuenerūt me⌋ errantem ate ⁊ expositū ma lis. Hec me inuenerūt ⁊ ego. Tribulationez ⁊ dolorez⌋ in huiusmodi prosperitatibus seculi latentem/in quibus oblectabar⌊inueni⌋quibus tribulatiōibus cōmonitus⌊no men domini inuocaui⌋vt liberer/Unde sequitur. O do/ mine libera animā meam⌋ de omni impedimēto seculi q̄ a nisi adiuues captiua est⌊misericors dominus⌋in natu/ ra⌊iustus⌋corrigendo peccata ⁊ vere misericors quod pa tet per effectum⌊⁊ deus noster miseretur⌋actu. Uere mi sericors ⁊ iustus/q̄a. Dominus custodit humiles⌋a pec catis ⁊ ab inimicis suis: experto credite quia ego⌊humi liatus sum mente paruulus factus coraz deo ⁊ liberauit me⌋ab onere peccatorū ⁊ persequētibus me sua gratia ⁊ virtute. Et quia sic dominus liberauit animā meā ide o. Conuertere animā meā⌋in huius mūdi turbationibus dimersa⌊ad deum in quo est vera requies mentis⌋ quod

UVA. BHSC. IyR_052

facere debes ⌊quia dominus benefecit tibi⌋ multipliciter.
Certe benefecit tibi. Quia eripuit te de morte peccati ⁊ oculos meos a lacrimis⌋ afflictiōis pro timore pene ⌊pedes a lapsu⌋ recidiui. Et q̄uis in presenti deo placeam non tamen ita quēadmoduz in futuro: vbi. ⌊ Placebo⌋ perfecte ⁊ ex omni parte ⌊domino⌋ vbi nullam in me offēsionem inueniet ⌊in regione viuorū⌋ vbi nec lacrime nec luctus nec lapsus pedū nec triste aut infirmū aliquid esse /potest.

Psalmus. cxv. In quo monet ad laudem dei pro dono fidei. Propheta.

c Redidi⌋. s. ꝙ placebo domino in regione viuorum ⌊propter quod aperui os meum⌋ ad laudādum deum ⌊ego autem humiliatus⌋ i. afflictus ⌊sum nimis⌋ a persecutione inimicorum Ego⌋ autem in altitudine contemplationis dei positus ⁊ intelligens ꝙ homo nichil boni potest habere a se ⌊dixi⌋ i. pronūciani ⌊omnis homo mendax⌋ quātum est de se. Cum ergo homo nichil boni proprium habeat. ⌊ Quid retribuam domino pro omnibus⌋ beneficijs ⌊que ipse retribuit michi. Ego tante retributionis nichil dignū inueniens quod carius est tibi sacrificabo. ⌊ Accipiam⌋ in desiderio ⌊calicem passionis⌋ pro eius nomine sanguinem fūdere non formidans ⁊ quia calicem passionis bibere non est virtutis humane sed gratie dei ⌊nomen domini inuocabo⌋ vt non me derelinquat in die tribulationis. Vota mea reddam domino⌋ i. complebo opere quod desiderabā .i. me ipsum sicut optauerā passioni offeram actu ⌊coram omni populo eius⌋ vt ceteri exemplum capiant: ideo sic reddam vota mea quia ⌊preciosa⌋ .i. cara placens et grata ⌊est mors sāctorū eius⌋ pro nomine ⁊ fide eius assūpta O domine⌋ q̄ merito ego mori pro te deberem: tū ⌊quia ego seruus tuus⌋ iure creationis: tum quia ⌊ego seruus tuus⌋ iure redemptionis/tum quia ⌊filius ancille tue⌋ .i. ecclesie. Tum etiam quia tu ⌊ Dirupisti vincula pecca

UVA. BHSC. IyR_052

torum meorū] quibus eram constrictus: ꝙ quia hoc non meritis meis sed ex misericordia tua gratias agens [sa/crificabo tibi me ipsum in laudem tuā ꝙ nomen tuū iuo cabo] vt quod restat ad perficiendū seruitutis tue imple re valeam. Quia ergo ego seruus tuus. Vota mea do mino reddam] .i. me ipsum in seruitutem tuaz [i. conspe ctu omnis populi eius] vt alīs exemplum laudis exhibeā ꝙ hoc non in omni loco sed [in atrīs domus domini] .i. i pīsenti ecclesia in qua sto; quia extra ecclesiā nō est verū sacrificiū] reddam autem vota mea dño iam positus spe [in medio tui iherusalē] celestis i qua é eterne pacis visio

Psalmus. cxvj. In quo monet oēs gētes ad laudē dei.

l Laudate dominuz omnes gentes] .i. gentiles [laudate eum omnes populi] iudeorū ad fidem cristi euocandi. Laudandus est dñs. Quoni am cōfirmata est super nos misericordia eius] .s. reparatio hominis misericorditer promissa que nunc dicitur confirmata quia quod per prophetas circa hanc promisit per aduentum cristi cōpleuit [ꝙ veritas domini] siue in bijs que promisit pijs ꝙ iustis siue in bijs que mi natur impijs ꝙ peccatoribus [manet ineternum]

Psalmus. cxvij. In quo monet ad laudem dei. Prophcta inuitans omnes ad laudandum deū ait.

c Confitemini domino] confessione laudis omēs generaliter [quoniā bonus] ꝙ solus per se ꝙ essē tialiter bonus [quoniā ineternuz misericordia eius] semper subueniens deuote requirentibus eum. Specialiter inuitans israel ait. Cōfiteatur domi/no] confessione laudis [israel quoniam bonus quoniā in seculum misericordia eius] Inuitans tribum sacerdota lem ait. Confiteatur domino] confessione laudis [domus aaron quoniā bonus quoniam in seculum misericordia

UVA. BHSC. IyR_052

eius] Inuitans omnes de quacunq; gente ꝙ natione ꝙ cō
ditione ait. Confiteātur domino] cōfessione laudis Lomēs
qui timent dñm quoniā bonus quoniam in seculum mi
sericordia eius. Bene dico ꝙ sit bonus quoniā in me pa
tet qui. Inuocaui dominum de tribulatione ꝙ exaudiuit
me] de angustijs liberando Lꝙ in gaudiorū latitudinem in
duxit me]. Cum autem. Dominus sit michi adiutor
non timebo hominē quātumcūq; seuiat. Non tantū ho
minem nō timebo sed etiā quia ipse. Dñs est michi ad
iutor ꝙ ego despiciā inimicos meos] malignos spūs ꝙ vi
cia ꝙ persecutores. Et quia dominus est adiutor fortis
Bonum est confidere in domino] qui non deficit in ne/
cessitate: ꝙ vitam potest prestare eternam Lq̄ confidere in
homine] cuius salus vana est. Bonū est sperare in domi
no] qui in se sperātes nunq̄ derelinquit Lq̄ sperare i prin
cipibus] qui se ipsos a morte eripere non possunt. Pro
pheta ostendit exemplo sui ꝙ bonum sit confidere in dño
dicēs. Omnes gentes] s. inimici mei L circūdederūt me]
qui cum absolon querebant me interficere Lꝙ in nomine
domini] i. non per me sed per auxilium domini contigit
contrariū Lquia vltus sum in eos. Circundantes circūde
derūt me] persecuerantes michi in propria persona mala
inferendo ꝙ in eos tam graues persecutores Lvltus sum
in nomine domini] vt supra cuius eram vexillo munitus
Circūdederūt me sicut apes] volentes me pungere gladi
is tanq̄ aculeis Lꝙ exarserūt] inuidia nitentes me veloci/
ter consumare Lsicut ignis spinas cito conburens ꝙ in no
mine domini] cōtigit cōtrariū Lquia vltus sum in eos] q̄a
ea q̄ue michi intulerant in eos refusa sunt. Bonum est
sperare in domino quia. Impulsus euersus sum vt cade
rem] in mortem sed Ldñs] quem solū adiutorē quesiui Lsu
scepit me] ne caderem. Quia. Fortitudo domini] vtrū
ꝙ fecit. s. ꝙ impulsus nō corrui ꝙ euersus Lsteti ideo ipse
michi laus erit] ipsum concinā ipsum fortitudinem meā
dicā qui in hac tribulationis morte Lfactus est michi in sa
lutez] Quo circa. Vox exultatiōis ꝙ salutis resonet in

UVA. BHSC. IyR_052

secretis cordium iustorū qui facti sunt tabernaculum domini per inhabitātem spūm sanctum. Qualiter autez dominus sit factus fortitudo sibi ꝙ salus ait. Dextera .i. pōtentia domini fecit virtutem dando michi victoriam de hostibus dextera domini exaltauit me quia ab humilitate diuersarū passionū virtute eius eleuatus sum. Ideoq. Non moriar morte eterna tanta virtute stipatus sed viuaz vita gratie in cristo perpetualiter ꝙ q̄diu hic ero narrabo alijs opera domini qui michi semper ꝙ vbi q̄ auxiliatur. Non moriar: quia ꝙ si aliqua mala intulit michi dominus ad correctionem fecit quoniam. Castigans castigauit me dominus ad emendationem ꝙ morti eterne non tradidit sic solet castigare suos in multis verberibus vt emēdatos eruat a morte perpetua. Cuz aūt saluatio humani generis facta sit per fidem cristi passi ꝙ glorificati. Propheta in persona humani generis petens ingressū huius fidei dicit. Aperite o vos apostoli dei ꝙ ecclesie doctores michi accessum ad fidem et sacramēta ecclesie que iustificant ꝙ per q̄ datur ingressus ad locum celestis glorie ꝙ ingressus in eas laudabo dominuz hec porta domini dei patris est: ipse dominus cristus q̄ ait: nemo venit ad patrem nisi per me: Item ego sū hostiū per me si quis introierit saluabitur. Unde sequitur et iusti intrabunt in eam et per illam intrabūt in gloriaz eternam. Et ideo o domine. Cōfiteboz tibi confessiōe laudis letus gratias agens quoniam exaudisti me in aduentu filij tui quem priores iusti tanto desiderio expectabant ꝙ ita factus es michi in salutem preteritū pro futuro propter certitudinem probetie ponit. Et vere in salutem nam. Lapidem quem reprobauerūt sacerdotes ꝙ doctores iudeorū ad quorū sacerdotū officium expectabat edificare in fide ꝙ moribus populum hic factus est in caput anguli cōnectens per fidem in semetipso duos parietes vnū .s. populum iudaicum ꝙ populum gentilem ꝙ ita ex ambobus constituit vnū corpus ecclesie cuius ipse caput est. A domino patre factus est mediator noster

UVA. BHSC. IyR_052

ꝛ eius ⌊ꝛ est mirabile hoc⌋ incarnationis misteriū ⌊in ocu
lis nostris⌋ spūalibus qui eum credendo suscipimus ꝛ cle
mētiaꝫ admiramur. Hec est dies⌋ salutis ꝛ gratie ⌊quā⌋
specialiter merito ⌊fecisse dicitur dñs⌋ quia specialem ī eo
gratiam humano generi exhibuit: ꝛ ideo ⌊exultemus⌋ .s.
corpore ⌊ꝛ letemur⌋ mente ⌊in ea⌋ quia in hac die redemp
ti sumus. Et quia dies salutis est. O domine⌋ qui po/
tens es ⌊saluum me fac⌋ .i. participem huius saluationis
quā mūdo attulisti ⌊o domine prosperū facito iter illud⌋
quo ad te post multos labores reuertor ꝛ spero ꝙ ita e/
rit quia ⌊benedictus⌋ s. cristus ⌊qui venit in nomine dñi⌋
patris sui. Propheta in persona apostolorum ꝛ sacerdo
tum. nos sacerdotes Benediximus vobis⌋ subditis nos/
tris ⌊de ecclesia domo domini⌋ de qua sumitur baptismus
ꝛ eucharistia ꝛ alia sacramenta in quibus benedictio gra
tie datur vel augmentū hanc aūt benedictionē nō damus
ex nobis nec a nobis sed a deo qui gratie sue radijs ⌊illu/
xit nobis⌋ ꝛ hanc potestatem concessit. Et vos iam be
nedicti. Cōstituite dies solēnes⌋ sicut natiuitatis resurrec
tionis ꝛ ascensionis qui honori dei per ecclesiam sunt cō
secrati ꝛ hoc non tepide ꝛ segniter agentes sed ⌊in cōden/
sis⌋ .i. in frequentationibus hominū vt impleatur eccle
sia ꝛ non cessabitis ⌊vsqꝫ officium⌋ .s. ⌊altaris sacrificiū
sit finitum⌋ ita vt ante benedictionem sacerdotis nullus
presūmat de ecclesia recedere. Constituite dico diem so/
lemnē ꝛ quilibet dicat mecum. Deus meus es tu⌋ ꝛ ide
o⌋ confitebor tibi ⌊confessione laudis ⌊deus meus es tu et
exaltabo te⌋ altitudinem tuam alijs predicando quia a te
ab humilitate sum eleuatus. Confitebor tibi domine⌋ cō
fessione laudis ⌊quoniam exaudisti me ꝛ factus es michi
in salutē⌋ vt me cū sanctis tuis ī celesti iherusalē sociares
Propheta concludens hūc psalmū vnde sumpsit exordi
um ait. Confitemini domino⌋ ꝛc monēs vt ab initio cre
dulitatis nostre vsqꝫ ad finem in deum nostrum fiduciaꝫ
habentes eius laudem perseueranter confiteamur.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus. cxviij. in quo datur perfecta doctrina ad beatitudiné consequendam.

Propheta in persona omniú sanctorú loqués ait.

b Beati beatitudine spei. i. digni introduci ad vitã eternã q̃ sine macula peccati mortalis sũt in via vite presentis qui in lege domini mãdata ejus adimplédo perseverant. Beati q̃ scrutantur diuinas scripturas q̃ sunt testimonia dei vt itelligant cũ peccauerint se coram testibus deliquisse q in toto corde s. intellectu q amoris affectu exq̃runt deũ vt habeant amicũ qué deum in scripturis vidét. Beati dico qui ambulant in lege domini. Non in iniq̃tate quia q̃ operãtur iniquitaté in vijs ejus nó ambulauerũt lex eni dñi imaculata est. vie ejus vie pulchre. Et q̃a merito lex tua sãcta custodiéda est. Tu mãdasti mãdata tua custodiri valde nó tepido corde nó dissoluto animo sed fortiter cũ magna diligétia q solicitudine. Ex quo tu dñe jubes mãdata tua custodiri precor. Vt dirigãtur opera q actus mei qui per se tortuosi sũt ad custodiéda mãdata tua quia nisi a te dirigantur vie mee ego michi nó sufficio. Vtiná dirigantur vie mee. quia Tunc non cófũdar in futuro judicio cum perfecte perspexero in omnibus mandatis tuis cognoscédis q custodiédis: in omnibus dico ne peccando cõtra vnũ efficiar omniũ reus quo ad penã dãpni. Si direxeris vias meas nó ero tibi ingratus. quia Cófitebor tibi cófessione laudis in corde meo directo q justificato a te pro eo q̃ didici a spũ scõ interius loquéte michi vel a scis patribus judicia justicie tue iter queé q̃ obseruãs p̃cepta tua justificatur hic a peccatis q i futuro cóseqũtur vitã beatã. Dico laudabo te recto corde. q isup Justificatiões tuas custodiã opa justicie faciédo: q q̃a scio diabolũ circuire ad impediédũ non me derelinquat gratie tue assistétia quia si ad momẽtũ subtraxeris mandata tua meritorie adimplere non potero.

t j

UVA. BHSC. IyR_052

Propheta edocēs adolescentē etatē corrigere vitā suaz dicit q̄rendo. In quo corrigit adolescentior vitā suā ⌋ de/ prauatā sequēdo passiones ⁊ cōcupiscētias juueniles cor/ rigit ⁊ ad probitatis normā reducit: respondet o dñe ⌊ in custodiēdo sermones tuos ⌋ qui ⁊ passionū reprehensionē ⁊ mētis rectitudinē operantur. Et q̄a in custodiēdo ser mones tuos est correctio adolescētis jdeo. In toto corde meo exquisiui te ⌋ jta vt nulla particula cordis mei vacet ab inquisitione tui ⌊ ⁊ precor vt me adjuues ad impletio/ nē mandatorū tuorū ⌋. In corde meo ⌋ in memoria mea ⌊ abscondi precepta tua ⌋ diligēter memorie cōmendando sciens non aliter a peccatis me abstinere posse nisi assi/ dua eorū recordatione: ⁊ hoc est quod seq̄tur ⌊ vt nō peccē tibi ⌋ Bñdictus es dñe ⌋ omni benedictiōe ⁊ laude dignus de bono quod in me incepisti erudiēdo me in eloquijs tu is ⌊ doce me justificationes tuas ⌋ perficiēdo quod ichoatū est: q̄a frustra abscondūtur in corde eloq̄a nisi sequantur opera justicie. Doce me dñe eloq̄a tua. Quia hijs doc tus pronūciaui alijs ⌋ credētibus ⁊ dignis ⌊ omnia judicia q̄ didici per prophetas ⁊ apostolos tuos q̄ sunt os tuū ⌋. In via testimoniorū ⌋ dilectionis tue ad nos que sunt in/ carnatio natiuitas mors resurrectio ⁊ hujusmodi ⌊ delec/ tatus sum ⌋ Item in via testimoniorū que est cristus in quo sūt omnes thesauri ⁊ scientie dei absconditi delecta/ tus sum ⌊ sup̄ omnes diuitias seculi ⌋. Et quia tāte su auitatis sunt testimonia tua jdeo deinceps assidue Exer cebor in mandatis tuis ⌋ cogitando ⁊ operando ⁊ in hijs exercitatus ⌊ cōsiderabo ⌋ p̄fectius cognoscēs ⌊ vias tuas ⌋ Ex illa exercitatiōe euēiet etiā hoc ꝙ In iustificatōibus tujs meditabor nō oliuiscar sermones tuos ⌋ illas medita bor i hijs exercebor ⌋ Dico nō oliuiscar sermones tuos ⁊ ideo. Retribue seruo tuo ⌋ q̄ te solū verū deū cognosco hoc. s ⌊ viuifica me ⌋ vita gratie tu q̄ vita es ⁊ sic viuifica tus: mādata tua dū p̄sens vita voluitur ⌊ custodiā sermo/ nes tuos ⌋. Sed q̄a nō possūt sermones tui custodiri p̄ o/ bediētjā nisi prius videātur p̄ itelligētjam jdeo. Reuela

UVA. BHSC. IyR_052

absterge ab oculis cordis mei velamen littere⌋ ⁊ fac me spirituali sensu legis tue mirabilia contemplari⌊considerabo⌋ quidem de lege tua quid.s.spiritualiter significent ⌊mirabilia q̄ in lege tua⌋ cōtinētur. Reuela ⁊ illumina p̄corq̄. Incola ego sū pegrinus sū i hoc mūdo: ⁊ ideo nō abscondas a me mandata tua⌋ tanq̄ a peregrino sed reuela michi tanq̄ amico ⁊ commensali vt in obsequium tuum seruus tuus desudet Nā. Concupiuit anima mea⌋ maximo affectu vt amplius⌊desiderarem justificationes tuas⌋.i.opere justicie tue non ad horam vt mali faciūt sed⌊omni tempore⌋ etiam in aduersis. Ideo vtiq̄ concupiui desiderare. quia Increpasti⌋ flagellādo⌊superbos⌋ diabolum.s.in celo: Adam in paradiso terrestri qui se eleuauerunt in superbia ⁊ modo per tuos doctores increpas aduersarias potestates membra diaboli hereticos vel malos homines⌊maledicti⌋ in futuro⌊qui declinant⌋ per superbiam ⁊ contēptū⌊a mandatis tuis⌋ q̄bus dicturus es. Ite maledicti in ignē eternū. Quia maledicti sunt qui declinant a mandatis tuis. ideo precor Aufer a me obprobrium⌋ hujus maledictionis⌊⁊ contēptum⌋ transgressionis⌊quia testimonia tua exquisiui⌋ ad meam instructionem non ociose ⁊ somnolenter sed strennue ⁊ vigilanter

Ideo aufer obprobrium. quoniam Principes⌋.i.spiritus maligni⌊studiose tractauerunt⌋ qualiter me possēt deicere per contemptum mandatorū tuorū sed⌊seruus tuus exrecebatur in justificationibus tuis⌋ ⁊ tāto magis q̄to fortius me impugnari ab eis percipiebam. Exercebar dico quoniam. Meditatio mea⌋ jugiter⌊versatur circa testimonia tua ⁊ consilium meum⌋ est seruare⌊justificationes tuas⌋ quia vitam pollicentur eternam. Adhesit⌋.i.coniuncta est⌊anima mea corpori terreno⌋ ⁊ corruptibili consentiens ei ad aliqua illicita ne ergo inualescat peccatū⌊fortifica me⌋ vita gratie dando michi facultatē ne anima cōsēciat corpori: scio enim q̄ cōcupiscētia carnis mortē opatur: viuifica dico⌊secūdū verbū tuū Valet illud nō in solo pane viuit homo sz in omni verbo

UVA. BHSC. IyR_052

quod procedit de ore dei. quia sicut pane corpus robora/
tur: jta verbo dej robur mētis augetur. Quod peto ob
tinere cōfido. quia Vias meas] malas ꝛ iniquas i q̄bus
incesserā confitēdo] enūciaui ꝛ exaudisti me] peccata mea
dimittēdo ꝛ quia dedisti veniā. Ideo o dñe] doce justifica
tiones tuas] .i. de cetero fac me operari secūdū precepta
tua. Quia nō est satis bona agere nisi fiat debito mo/
do ꝛ ordine ait. Viam justificationū tuarū] quas legis
littera protulit] instrue me] da michi verū ꝛ plenū spiri/
tualē intellectū ꝛ ego sic instructus] exercebor] multiplici
operatiōe] in mirabilibus tuis] q̄ in figuris latēt. Exer
cebor dico. sed quādoq; Anima mea dormitauit] i. a bo
no opere tepuit] pre tedio] ibecillitatis corporee: sed tu do
mine] cōfirma me] deinceps] i verbis tuis] vt ablato pec
cati somno instanter in eis vigilem. Ut possim cōfir/
mari o dñe. Desideriū] illud per quod ad peccatū veni/
tur seu dyabolū q̄ est oīs] via iniq̄tatis amoue a me] tua
gratia ne possit michi preualere ꝛ in aliquod viciū inge/
rere] ꝛ secūdū legē tuā] apud te institutā q̄ est vt semper
miserearis] miserere mei]. Miserere dñe q̄a jā. Elegi
viā veritatis] i. xp̄z imitari ꝛ eius legē seq̄] ꝛ judicia tua]
q̄bus judicas ꝛ judicabis. vt est illud oīs q̄ credit in filiū
hoīs habet vitā eternā: ꝛ illud qui nō credit jā judicatus
est] non suz oblitus] sed illa teneo in memoria ꝛ ea mecū
semper tractaui. Nō sum oblitus judicia tua sed potius.
Adhesi] i. firmus ꝛ stabilis fui] in preceptis tuis quibus
voluntatē tuā testaris] ꝛ quia hijs adherens anteriorum
peccatorū indulgentiam merui] queso ne patiaris me de
iteratione peccati confūdi. Non tantū adhesi testimo/
nijs sed etiā. Cucurri] expedite] viā mādatorū tuorū] ope
re exequēdo: ꝛ hoc jdeo] quia dilatasti] ampliasti cor meū
caritate: patientia lōganimitate ꝛ similibus virtutibus
Dixi noli me confūdere sed potius. Legē pone michi
domine] proficere volenti non veterem tamē nimis one
rantē ꝛ imperfectam sed] eam que ad perfectionē justicie]
deducat q̄ est sola lex noua ꝛ eā habitā] exquiram] in ea

UVA. BHSC. IyR_052

proficiẽdo⌊semp⌋q̃ diu viuã. Et q̃a non est satis inq̃/
rere nisi intelligã quod exquiro. Da michi itellectũ⌋vt
ad ejus alta perueniã in quibus tota lex pẽdet ⁊ prophe/
te ⁊ habito intellectu⌊scrutabor legẽ tuã⌋perfectius cog/
noscẽdo⌊⁊ custodiã illã in toto corde meo⌋omnes vires
meas ponẽdo vt possim mãdata tua adimplere. Legez
pone dico. ⁊ etiam Deduc me per gratiã tuã⌊in semitã
mãdatorũ tuorũ⌋.i.altiora ⁊ strictiora cõsilia tua data i
euãgelio⌊quia ipsã⌋.s.semitã⌊volui⌋ tanq̃ tutiorẽ pul/
chriorẽ ⁊ breuiorẽ. Et q̃a ipsa bona voluntas a te est
oratio. Inclina cor meũ⌋vt magis ⁊ feruẽtius ac deuo/
tius feratur⌊in testimonia tua ⁊ non in auariciã⌋ aliquã
altitudinis vel pecunie que est ydolorũ seruitus. Dico
nõ inclines cor meũ i auariciã sed potius. Auerte ocu/
los interiores ne cõcupiscãt vana seculi⌋nec delectẽtur in
hijs terrenis q̃ vana sũt ⁊ caduca aut propter vanitatem
bonũ faciant sed⌊in te metipso qui es vera vita viuifica
me⌋. Quia vero timor auertit a vanitate precatur di
cẽs. Statue⌋i.firma imobiliter⌊seruũ tuũ in eloq̃o tuo⌋
vt ei firmiter obediat⌊i timore tuo⌋i quo declinat oĩs hõ
a malo. Bene dico auerte oculos meos a vanitate ⁊
etiã. Amputa⌋false tue gratie⌊obprobriũ⌋.i.peccatũ ex
quo sequitur obprobriũ si quod occultum nescius habeo
⌊quod⌋tamẽ considerata humana fragilitate⌊suspicatus
sũ⌋ne aũt in die judicij de eo possez cõuinci tibi judici au
deo cõfiteri⌊quia judicia tua dulcia sũt⌋cõfitẽti nõ seue/
ra. Et q̃a dulcia sũt judicia tua. Ecce concupiui man
data tua⌋adimplere⌊in eq̃tate tua viuifica me⌋hoc eniz
ẽ vnũ miseratõis tue donũ vt eloq̃a tua custodientes in
tua eq̃tate viuificemur. Concupiui mãdata tua. Et⌋
vt pficiã⌊eueniat⌋de celestibus⌊sup me misericordia tua⌋
qua me saluãdũ promisisti quã vt consequar⌊veniat xp̃s
redimere nos secũdũ promissionẽ tuam⌋factam Abrahe
q̃ in semine ejus benedicentur omẽs generationes. Si
veneris redimere nos. Respondebo⌋audacter⌊obpro/

UVA. BHSC. IyR_052

brioſe loquẽtibus de fide mea] illis a quibus crucifixus es vel q̃bus ſcandalũ eſt vel ſtulticia q̃ verbũ caro factũ eſt ꝛ nõ timebo[q̃a ſperaui in ſermonibus tuis] quibus dictũ eſt. Nolite cogitare quomodo aut quid loquamini: q̃ ſũt michi bona arma ꝛ fortiſſima turris fortitudinis a facie inimici. Quia vero multi vrgentibus malis negant fidẽ precor. q̃. Ne auferas] i. auferri ſinas[verbum veritatis] verbũ fidei[de ore meo] in ꝓſecutione mea[vſq̃ quaq̃] .i. per omnia vt ipſam fidẽ negẽ[quia metu iudiciorũ tuorũ plus merito[ſperaui] a te q̃ nõ auferes de ore meo verbũ veritatis. Et ſi nõ abſtuleris a me verbum veritatis[cuſtodiã legẽ tuã in omne tẽpus] vite preſentis. Unde ſequitur. Et ambulabam in latitudine] caritatis in qua tota lex pendet[quia in deũ ꝛ in proximum dilectionẽ meã extendo] necnon in inimicos quod maius eſt[quia mãdata tua queſiui] diligẽter ea perſcrutans vt crederem ꝛ intelligerẽ. Ambulabã. Et] etiam [loquebar] conſtanter ꝛ intrepide[in cõſpectu regũ] ꝛ principum ꝛ preſidentiũ qui terrere poterant[de teſtimoniis ſcripturarũ tuarũ] certans pro veritate vſq; ad mortem [ꝛ non cõfũdebar] timore vel pudore vt cederem eis aut tacerẽ propter eos: ſicut in beatis martiribus patet. Et meditabar in mãdatis tuis que dilexi] vt opus meditationis: ꝛ dilectionis perficerẽ fructũ. Et q̃a meditatio mãdatorũ ſola non ſufficit ſine opere ait. Et leuaui manus meas] a peccato mũdas: ab effuſione ſanguinis inocẽtis alienas[ad mandata tua] adimplẽda[que dilexi ꝛ exercebor i iuſtificationibus tuis] ſollicite mẽtis affectu reuoluẽdo vt q̃ i hiis p̃ litterã idicãtur ſp̃aliter poſſim aduertere. Vir iuſtus vt ego in exercitatione mea ſtrẽnue laborẽ ꝛ in labore habeã conſolationẽ. Memor eſto verbi tui] facti[ſeruo tuo] in ſcripturis ſanctis promiſſionis vite eterne[in quo michi ſpem dediſti] adipiſcendi vitã eternam. Hec] ſpes[conſolata eſt me i afflictione mea q̃a eloquiũ tuum michi] in hiis auguſtiis poſito eterne [vite pabulũ ſubminiſtrat]. Vere cõſolatus ſũ i afflictõne mea q̃a ꝛ ſi

UVA. BHSC. IyR_052

Supbi inique agebant valde⌋justos ⁊ bonos multiplici
ter persequẽdo verũtamẽ q̃ tũcũq; me ipellerent⌊ego a le
ge tua nõ declinaui⌋ad quod tamẽ instabãt supbi. A le
ge aũt tua non declinaui. sed Memor fui judiciorũ tuo/
rũ⌋q̃bus a principio mũdi obediẽtes remuneras ⁊ ipios
dãpnas: ⁊ quomodo vnusquisq; sanctorũ permissu tuo af
fligitur in presenti: vt cõsolationez accipiat in futuro⌊⁊
cõsolatus sũ⌋ego quia cognoscẽs sine dei ordinatõne nul
lũ interfici posse cõsolatus sum in tribulationibus meis
certũ me sciens remunerandũ a te. Vir justus licet in
se cõsolatus esset dolebat tñ de peccatoribus. Unde ait
Defectio⌋.i. afflictio ⁊ dolor⌊tenuit me pro peccatori/
bus⌋non pro michi mala inferentibus sed⌊pro dereliquẽ
tibus legẽ tuã⌋qui sũt multi valde. Pro illis deficiebã
sed vt auferrẽ tediũ a me cantabam tibi psalmos ⁊ hym
nos in corde meo vnde. Cantabiles⌋⁊ ad dicẽdum delecta
biles⌊michi erãt laudes tue in loco misere vite presẽtis⌋
in qua peregrinamur a dño. Memor fui⌋in cantãdo ti/
bi laudes non solum de die sed etiam⌊de nocte⌋non so/
lum tempore prosperitatis sed etiam aduersitatis⌊nomi
nis tui⌋i. cognoui te esse dominum me seruum: ⁊ justuz
esse q̃ dominus seruum corrigat⌊custodiui⌋.i. pacientiã
habuj que precipitur⌊in lege tua⌋Hec⌋nox aduersitatis
⌊facta est michi⌋ad vtilitatem⌊quia⌋in hac aduersitatis
nocte⌊justificationes tuas exquisiui⌋homo eniz in aduer
sitate magis q̃rit justificari q̃ in prosperitate Prophe
ta in psona viri justi q̃ reliquit mundi superbiã honoruz
fastigia diuitiarũq; jactantiã ait. o. Dñe⌋ tu es⌊portio
mea⌋nõ elegi michi in partẽ aurũ vel aliq̃d mũdanũ sed
te solũ q̃ es vera via ad beatitudinẽ ⁊ q̃a te in partẽ meã
elegi⌊deliberaui decreui⌋apud me ipsũ⌊custodire legẽ tuã
Proposui custodire legẽ tuã sed q̃a viribus meis nõ con
fido. Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo
miserere mei secundum eloquiuz⌋per quod promisisti vt
peccatorẽ i mortẽ nõ obrueres sed misericordia cõsolares
Miserere deprecor quia. Cogitaui⌋diligẽter⌊vias meas⌋

UVA. BHSC. IyR_052

priores ꝙ cognoui ꝙ non erãt recte ꝙ ideo ⁊cóuerti pedes meos ⁊i. affectus meos ⁊in testimonia ⁊preceptorũ tuorũ vt ibi haberét viam quia illa nó sinũt errare. ℙropo/ sui custodire legé tuã. sic ꝙ etiã ℨParatus sũ ⁊prompta voluntate ⁊vt custodiã mãdata tua ꝙ nõ sũ turbatus ⁊ad uersus me vndiq; circũstantibus ꝗa propter cristũ para/ tus sum aduersa omnia sustinere ℕon turbor in aduer sitate patet quoniã. ℨFunes ⁊i. deceptiones iniqua expro bantiũ jacula ꝙ alia ipediméta quibus inimici mei post se me retrahere conabãtur ⁊circũplexi sunt me ⁊ex omni parte frustra tamen quia ⁊legem tuam non sũ oblitus ⁊.

Vere non sũ oblitus quia. ℨMedia nocte surgebam ad laudandum te ⁊de omnibus gratias agés etiam ⁊de hoc ꝙ me judicabas flagellandũ vt justificares ⁊quia hoc signũ est ꝙ sum de familia tua. Quid ꝑ singula. ℨParticeps ego sum omniũ timétiũ te ⁊timore filiali ⁊ꝙ custodientiũ mãdata tua ⁊ ℘e cõstãtia in aduersitatibus in domino confido quia. ℳisericordia domini plena est terra ⁊quia omnia dat nobis ex sua misericordia qui solé suũ oriri fa cit super bonos ꝙ malos ⁊mãdata tua doce me ⁊vt intelli gã prediceré ꝙ opere adimpleam. ℘ domine propono in bono firmiter stare ꝙ debeo quia. ℨBonitatem feciſti cũ seruo tuo ⁊peccanté ad penitentiam expectando peni/ tentem ad profectum promouendo proficientem ad glo/ riam perducẽdo: ꝙ hoc feciſti nõ secundũ meritũ meũ sed ⁊secundũ promissioné tuam ⁊ne peccanté in jra punires sed misericordia consolares. Vt amplius in gratia pro ficiã. ℨBonitaté ⁊doce me inspirando caritaté vt ex amo re operer ꝙ sit michi boni delectatio ⁊disciplinã doce me ⁊ in tribulatione patientiam tribuendo: ꝙ scientiã doce me illuminando intelligentiam ⁊quia mãdatis tuis credidi ⁊ .i. ea opere compleui. ℘oce me quia cõfiteor. ꝙ ℳe liqui ⁊per actualé culpam a qua culpa non poteram libe/ rari nisi per disciplinã. deliqui dico ⁊priusq; humiliarer ⁊a te per correctionem ⁊propterea ⁊ne rursus flagellis humi liarer ⁊mandata tua custodiui ⁊ Deinde laudat judicem

UVA. BHSC. IyR_052

vt impetret dicēs. Bonus es tu] in te ꝙ essentialiter bo
nus] doce me opera iusticie] eo ꝙ bona sint sicut ꝙ tu bo
nus es. Et necesse est vt doceas. quia Multiplicata est
super me iniquitas superborū] demonū nitentiū impelle
re in peccatum non tamē refriguit in me caritas quia [e
go toto corde meo scrutabor mandata tua] consolationē
requirens in eis. Multiplicata est super me iniquitas
superborū. quia Coagulatum] .i. induratum [est cor eo/
rum super me] contra quorum obstinationem [refrigerū
suscepi in meditatione legis tue. Disciplinam dixi doce
me. quia Bonū michi ꝙ humiliasti me] .i. ꝙ me diuer
sis temptationibus exercuisti ḡa p hoc [didici mādata tu
a implere] que non in superbia sed in humilitate discūtur
Bonū michi lex] euangelica [ore tuo prolata] quia vbiq;
ꝙ in omnibus me consolatur [super quantascunq; diuiti/
as ꝙ quecūq; amabilia huius seculi] Bonū michi lex o/
ris tui ꝙ iustum est quia o domine. Manus tue] potenti
a ꝙ sapientia tua quibus voluntas tua omnia operatur
[fecerūt me] ad ymaginem ꝙ similitudinem tuā et plas/
mauerūt me] secundū corpus ꝙ ideo quia ob hoc obligor
ad seruitiū tuū [da michi limpitudinē intellectus] illumi
na intellectū [vt mādata tua clarius intelligā] sepius in
meditatione reuoluā ꝙ deuotius cōplectar. Prophetа in
persona ecclesie: da michi domine intellectum quod si fe/
ceris. Qui timent te] timore filiali. i. sancti viri fideles
tui [videbūt me] sic illuminatum [et inde letabuntur] de
profectu meo spūali hic ꝙ in futuro. Item propter hoc
debes dare intellectum [quia in verbo tuo] .i. filio tuo vel
verbo tuo quo bonis bona promittis [supersperaui] Ide
o da intellectum quia iam. Cognoui] ꝙ [iudicia tua] qui/
bus iudicas facientes mandata ꝙ non facientes sunt non
tantum equa sed [equitas] quia a iusto ꝙ equo nunq; diui
duntur cognoui etiam ꝙ [iusto tuo iudicio me humilia/
sti] in hīs miseriis deiciendo me in necessitate moriendi
propter in obedientie superbiaz primorū parentū vt cor
rigeres. Sed contra has miserias precor. Fiat miseri/

UVA. BHSC. IyR_052

cordia tua michi seruo tuo] vt [qui ad tempus fui humi/
liatus: eterna gaudeam consolatione [secundū promissū]
quo promisisti vt post humilitatem afflictionis tribueres
presidium consolationis. Veniant michi miserationes
tue]. i. affectus pie affectionis q misericordie tue [q viuā]
vita gratie in presenti q vita glorie in futuro que sola ve
ra vita est qua qui viuit nō timet mori q hoc ideo [quia
lex tua meditatio mea est] que disponit ad gratiam habē
dam q ad habitam augendam. Sic me viuifica per mi
sericordiā qui humiliter obedio sed. Confundātur super/
bi] in peccatis suis [vt cognoscant inique egisse aduersus
me ego autem in mandatis tuis] adimplendis: ostendens
eis exemplariter que oporteat eos facere [exercebor] Et
quia contra impugnationes malorū opus est auxilio bo
norū ait. Conuertantur] in auxiliū meum [omnes timen
tes te] filiali timore [q qui nouerūt testimonia tua] intel
ligendo q operando. Pro me specialiter precor q. Fiat
cor meū imaculatum] per remissionem omniū peccato/
rum [in operibus iusticie] que iustum faciūt homines [vt
iudicio dampnationis sententia me non cōfundar] cū im
pijs quando dicetur eis. Ite maledicti ꝛc. Vox pro/
phete in persona sanctorū patrum vel ecclesie. Defecit
omnibus anima mea solius saluatoris accensa desiderio
q [in verbum tuū] quod in principio deus erat apud deus
super merita mea [superspraui] vt ab eo redemptus in
patriam reducar. Anima mea defecit ab omni appetitu
terrenorū q etiam. Oculi mei defecerūt] oculi mei inte/
riores pre magnitudine desiderij [in promissum tuum] q
de celo venires defecerūt oculi mei dico [dicentes quādo
consolaberis me] mittendo saluatorē. In defectione spi/
ritualium oculorū. Factus sum] ieiunando vigilādo orā
do q in alijs spūalibus exercitijs [sicut vter in pruina] ab
arbore peccati infrigidatus q a noxijs desideriis mortifi
catus [precepta tua] quibus homines iustificantur [non
sum oblitus] quin ea semper custodirem q adimplerem.
Cum factus sum sicut vter in pruina o domine. Quot

UVA. BHSC. IyR_052

sunt dies serui tui] i.q̃diu patiar ego istas miserias: q̃/ diu retardabor in huius mundi temptationibus ꝙ necessi tatibus [quãdo] insuper [facies de persequẽtibus me iudi cium] .s. de dyabolo et satellitibus eius contere velociter sub pedibus nominis qui nos persequũtur. Opus est vt facias iudicium quia. Narrauerũt michi iniqui] here tici ꝙ pagani [multa fabulosa ꝙ conficta] vt me a verita/ tis tramite detorquerẽt [sed non] sũt michi istaplacita [si cut lex tua] que est lex imaculata lex veritatis. Vnde se quitur. Non sunt vt lex tua quoniã. Omnia mandata tua veritas nullo errore nulla falsitate permiscẽtur vt/ pote que ab ineffabili veritate ꝙ inoffuscabili diuinitatis luce sunt deriuata: talia autez non sũt hereticorũ precep ta sed falsa vana erronea ꝙ que in perditionem deducũt ꝙ quia tua veritas. me delectat [persecuti sũt me] multa mala inferendo vt saltem me per hoc sue voluntati subi cerent sed tu domine [adiuua me] contra eorũ deceptiões ꝙ persecutiones. Opus est vt me adiuues dicit ecclesia: quia tot fideles pro defensione veritatis tue ab iniquis i fidelibus ocioſi sunt. q̃ Paulominus] .i. fere [consuma uerũt me in terra] que est afflictionis locus sicut celũ cõ solationis sed non valuerũt in toto me extinguere: quo niam [ego] in multis membris meis [non dereliqui veri tatem mandatorum tuorũ] . Sed vt possit perseuerare vsq̃ in finem ait. Secundũ misericordiam tuã] vt possiz viriliter resistere persecutoribus meis [ꝙ custodiaz que in lege mandasti] vel in euangelio protulisti. Merito debe o custodire testimonia tua. quia Verbum tuũ] .i. obser uantia mandatorũ tuorũ [in eternũ permanet] in celesti/ bus spiritibus qui dei mandata semper obseruant ꝙ nũq̃ ab eis per transgressionem recedũt. Et quia non soluz in celestibus creaturis permanet verbum dei sed etiã in terra ait. [In generatione] priorũ iustorũ [ꝙ in generati one] iustorum noui testamenti [permanet veritas tua] q̃ nunq̃ defuit in sanctis tuis [fundasti ecclesiam] in vtroq̃ populo in fundamento vno quod est cristus et permanet

UVA. BHSC. IyR_052

veritas in ea ꝙ hoc dispositione diuina. Vnde sequitur. Ordinatione tua perseuerat lex] veritatis tue in ecclesia ꝙ ratio est] quoniã omnia] temporalia ꝙ eterna] seruiunt tibi] omnia enim pro tuo nutu disponis ꝙ si diuerso modo

Confiteor ꝙ lex tua ita valida est cõtra affictiones huius seculi ꝙ. Nisi ꝙ lex tua meditatio mea est] ꝙ nõ tãtum vt sciam sed vt perficiam] fere periissem in afflictione mea. Et quia meditatione legis tue me a perditione liberasti ideo. Non obliuiscar iustificationes tuas per totam vitã meam quia in ipsis iustificationibus viuificasti me] per earũ meditationẽ preseruãdo me a morte peccati. Et quia viuificasti me. Tuus sum ego seruiẽs tibi] per omnia: ꝙ ideo] saluũ me fac] perducendo ad eternitatem] quia iustificationes] in lege tua contentas] studiose exquisiui] ad intelligendum ꝙ cõplendũ. Necesse habeo vt saluũ me facias. quoniam Me expectauerũt peccatores] quasi in insidijs latitãtes opportunuz tempus ad ydoneas deceptiones querendo adhoc] vt perderẽt me] faciendo me consentire ad malum sed inde non perii] quia testimonia tua intellexi] que me decepi nõ permittebant. In quibus testimonijs tuis intellexi. Omnis virtuose perfectionis siue consumationis finem esse latũ mandatum tuũ valde] s. preceptum caritatis. finis enim precepti est caritas quod preceptum ita latum est vt ad inimicos se extendat: Vidi legem caritatis que est finis connsumationis ꝙ ideo. Quomodo] i. ꝙ fortiter ꝙ vehementer] dilexi legem tuam domine] in cuius signũ] coutinue meditatio mea est. Et ideo. Super inimicos meas] iudeos paganos ꝙ hereticos] intelligentẽ me fecisti] veritatem tuã] quia mandatũ tuũ] ducit me ad eternitatẽ quod nõ facit inimicos quia illi vel non intelligunt spũaliter. ſz pertuer se: vel non operantur. Et non tantum super inimicos meos prudẽtem me fecisti sed. Sup omẽs docẽtes me] scribas ꝙ phariseos q̃ se clauẽ scie habere dicebãt] intellexi sacre scripture veritatem ꝙ hoc ideo quia testimonia tua meditatio mea est] .i. diligens inquisitio in spiritu nõ in

UVA. BHSC. IyR_052

littera: non enim in littera sed in spiritu quiesco que me
ditatio nõ est illorũ qui falsa ibi sentiunt ⁊ docent. Non
solum super docentes sed etiam. Super senes⌋.i.antiqui
ores sacerdotes ⁊ principes⌊intellexi⌋ melius eniz intelli
git nouus populus qui hic loquitur qui accipit q̃ ille se
nior iudaicus: ⁊ hoc ideo⌊quia mandata tua quesiui⌋inte
rius nõ exterius. Quesiui mãdata tua ⁊ cõpleui. vnde
Ab omni via mala⌋que ducit in perditionem⌊prohibui
affectus meos vt custodiam verba tua⌋ quod aliter fieri
non poterat: Non enim peccata ⁊ mãdata se compati/
untur. A iudicijs aũt tuis⌋que pertinent ad regulã vi/
uendi contẽtis in lege tua⌊nõ declinaui quia tu⌋cui obedi
re debeo⌊legem posuisti michi⌋ q̃ si ab hijs declinarez iu
dicijs: ineternũ iudicio condẽpnarer. Merito dilexi le/
gem tuã ⁊ diligo quia. Eloquia tua facta sunt michi val
de dulcia⌋viribus anime mee: dulcia dico⌊super mel ⁊ fa
uuz⌋queita dulcia sunt vt eisdem gustatis omnis erroris
amaritudo de corde confestim recedit. Per obedientiaz
mãdatorũ⌋veniens ad altitudinem sapiẽtie⌊intellexi⌋ nõ
esse ambulãdum cum impijs⌊propterea omnẽ odiui viã
iniquitatis. Dilexi domine legem tuam propter dulce/
dinem quã inde sensu etiã diligo: quia. Verbũ tuum⌋p
Moysen ⁊ alios prophetas ad nos delatum ⌊est lucerna⌋
in testa ⁊ veritas sub figura⌊affectibus meis dirigẽdis ad
te⌋ lucerna quidem in huius seculi nocte lucens vt preca
ueam laqueos funiũ.i.a precipitio fouerarũ quas dyabo
lus nobis preparauit: que prouidentia mea vitare nõ pos
sem⌊⁊ lumen semitis meis⌋⁊ hoc lumine preeunte. dum
vie huius semitas gradimur ad illam que via vera ẽ per
ducamur. Et ideo. Juraui ⁊ firmiter statui custodire
iudicia iusticie tue⌋per quã peruenitur ad salutem. Ju/
raui custodire iudicia iusticie tue tanq̃ verus amator e
ius ⁊ per illaz. Humiliatus sum valde⌋sed o tu⌊domine
viuifica me⌋aliter parum valeret humilitas mea⌊secũdũ
verbum tuũ⌋vt secundũ verba tua viuam ⁊ omnia cum
discretione faciam. Et ideo deprecor vt. Sacrificia lau

UVA. BHSC. IyR_052

dis] caritate non timore oblata [beneplacita ꝙ acceptabili a ꝙ delectabilia sint tibi domine ꝙ iudicia tua doce me] vt illa intelligam ꝙ opere complcam. Doce me opus est. s. ne cr̃em. quia Anima mea] i. mors ꝙ vita anime mee est [semper in manibus meis] .i. in operibus quia si desi no bene operari: morietur anima mea [ꝙ legem tuam nō sum oblitus] imo iugi meditatione illam retinui vt regu lam operationis mee. Legem tuā non sum oblitus ꝗa licet. Peccatores] ꝙ spūs maligni [posuerint michi la/ queos] .i. minas blādimenta seculi quascunq; malas per suasiones ꝙ persecutiones vt caderem tamen [de manda/ tis tuis non erraui] male intelligendo vel contra operan do. Non erraui dico imo. Hereditate acquisiui. i. fir/ ma possessione quia [testimonia] ꝙ precepta tua hereditas mea in eternum: quia in eis exultat ꝙ delectatur cor meū

Et ideo. Inclinaui cor meum ad faciendū mādata tua] perseueranter vsq; in finem vite mee [propter retributio nem] vite eterne vt illam mereat percipere.

Vox prophete in persona ecclesie. In sig/ num q; dilexi legem tuam. Iniquos] non quia homines sed quia mali. i. iniquorū vicia [odio habui quia legē tuā dilexi] cui ipsi aduersantur. Cum iniquos deuitem ꝙ cu stodiam legem. Adiutor meus] ad bona ficienda [ꝙ sus/ceptor meus] ad mala precauenda [es tu] vel adiutor in presenti ꝙ susceptor in futuro [ꝙ in verbo tuo] non in legē non in prophetas sed in diuinitatis presidium in quo nul lus decipitur in quo a morte absoluimur [supersperaui]

Ideo. Declinate a me] vos o [maligni] separate vos a meo consortio in quorū presentia diuinam non valeo te nere religionē: ꝙ vobis declinatis ꝙ separatis [scrutabor mandata dei mei] que michi spem prestant ac solamen.

Cupio domine scrutari mandata tua ꝙ vt hoc bene pos sim. Suscipe me] ad te fugientem tuam doctrinam cupi entem a malorum impugnationibus [liberando [secundū eloquium tuū] illud. s. Venite ad me omēs qui laboratis ꝙ ego reficiam vos [ꝙ viuam] in anima vita gratie [ꝙ] nō

UVA. BHSC. IyR_052

confundas me ab expectatione mea] vite eterne sed da ob
tinere quod spero. Non cófundas dico sed potius. Ad/
iuua me] in hac vita ad bene operādū quia per me nichil
possum] q saluus ero] tuo auxilio adiutus] et meditabor i
mandatis tuis] sine fine. Ideo meditabor in mandatis
tuis. quia attendo q Spreuisti omnes discedentes a mā
datis tuis] q hoc ideo] quia iniusta cogitatio eorum] est q
vere iniusta quia voluntarie recedunt a iusticia. Preua
ricantes] a lege dei naturali siue scripta] reputaui pec/
catores terre] quia terrenis inuoluūtur delictis: et ideo
ne de numero horū inueniar] dilexi testimonia] que in le
ge] tua] sunt. Dilexi domine testimonia tua q ne moue
ar ab illis Confige] comprime refrena] timore tuo carna
les concupiscentias meas] tecū cōuenire tibi cōmori: te/
cum cōsepeliri paratus sum: vt in futuro tibi resurgere
merear] a cōsideratione futurorū iudiciorū tuorū timui]
Timui q ideo. Feci iudicium] cōfigendo carnes meas
] feci iusticiam] opus iusticie exequendo] non permittas
me tradi calumpniantibus me] spiritibus malignis qui
semper nocere michi moliūtur. Non tradas me sed po
tius. Suscipe me] vt patronus] seruū tuū] nō alterius] i
bonū]. s. quem illi impellūt ad malum vt. s.] calumpniā
do non superent me superbi]. s. dyabolus q ministri eius
qui superbissimi sunt. Debes suscipere. quoniam Ocu
li mentis mee a se defecerūt] attenuati sunt ardenter in/
tuendo] in salutare tuū] cristum vt ab eo veniat auxiliuz
michi quia non possum propria virtute consequi saluté:
defecerunt etiam oculi mei] in eloquiū iusticie tue] trimā
do eius secreta quia transcendit humane intelligentie fa
cultatem. Et ideo Fac cum seruo tuo secundū miseri
cordiam tuam] non secundum merita mea vt per tuam
gratiam suppleas humane infirmitatis defectum] q iusti/
ficationes tuas doce me] vt earū vtilitatem sicut sepius
optaui possim auertere. Bene dico fac cuz seruo tuo q̄a
Seruus tuus suz ego] q quia seruus debet intelligere vo
luntatem domini sui ideo] da michi intellectum vt sciam

UVA. BHSC. IyR_052

testimonia tua] cognitione pleniori ꝙ impletione. Et debes facere .quia Tempus est faciendi] vt. s. des michi intellectum vberiorem legis tue per quam possim defendere contra hereticos quia [dissipauerũt legem tuam] iudei heretici non recte sed peruerse eam interpretantes. Illi dissipauerũt ego autẽ ꝙ econtrario Dilexi mandata tua veraciter intellecta ad defendendũ [super aurũ] quod preciosius est inter metalla [ꝙ super topaçion] que super omnium gẽmarũ pulchritudinem vincit. Propterea ad omnia mandata tua] toto studio [dirigebar] impẽda [omnem viam iniquam odio habens. Ad mãdata tua dirigebar merito. quia Mirabilia] .i. digna admiratione sũt [testimonia tue] bonitatis dum video que ꝙ qualia ꝙ quot oliz in Abraham ꝙ filiis israel ꝙ in ceteris fecisti [ideo scrutata est ea anima mea] querendo eorũ intellectum: vt certa te declarante cognoscam. Et scrutans ea inuenio ꝙ Declaratio sermonũ tuorũ] qui in lege ꝙ prophetis continentur per nouam legez facta tenebras nostras [illuminat] ꝙ [dat intellectum humilibus vt intelligãt. Quia mãdata tua desiderabam ꝙ non erat michi bene vnde possẽ. Aperui os meum] petendo pulsãdo [ꝙ attraxi bonis meritis [spũm] scũm quo facerem quod per me facere nõ poteram. Et quia desidero vehementer oro. Aspice in me] oculo pietatis [ꝙ miserere mei] sicut iudicas miserendum aliis [diligentibus nomen tuum ita de me iudica].

Miserere dico. ꝙ Gressus meos dirige [nõ secundum carnales voluptates sed tua iussa vt non qua ego volo sz qua tu iubes semita incedam [ꝙ nõ dominetur mei aliq̃ iniusticia] quia tuo sum famulatui omnino mãcipatus.

Et etiam. Redime] libera [me a falsis criminationibus hominũ] vt libere ꝙ quieto animo [custodiam mãdata tua]. Et vt possim illa custodire. Faciem tuã illumina super seruũ tuũ] dando michi spũalem legis intelligentiã [ꝙ doce iustificationes tuas] vt quod in illis cerno per speculum certa contemplatione conspiciã. Oraui et debeo a te domine exaudiri quia ꝙ si alias peccaui veram

UVA. BHSC. IyR_052

tamē penitētiam egi. Copiosas eni lacrimas deduxerunt oculi mei ꝙa non custodierūt legē tuam. Merito deduxerūt lacrimas oculi mei quia scio. ꝙ Justus es dñe ⁊ rectū judiciū tuū. hec eni duo omni sūt metuenda peccanti. Rectū judiciū tuū dico. vnde Mandasti. p multos ⁊ multo tēpore. legē tuam. continētē justiciam. ⁊ testimonia tua. continētia veritatē. valde obseruari. ita vt nullo obstante pretermittātur. Et ꝙa inimici mei negligūt custodire legē tuam. Tabescere. deficere. me fecit çelus meus. super domo dñi dolēs. ꝙa oblīti sunt verba tua inimici mei. obliuiscētes eni precepta legis fecerunt domū tuam spelūcam latronū. Ideo iste çelus est mihi. quia Eloquiū tuū est valde ignitū. exurit vicia ⁊ accēdit hominē ad amorē dei ⁊ domus eius: ⁊ contra impios illuminat. ⁊ seruus tuus dilexit illud. Ex persona populi cristiani: çelus iste est michi. ⁊ si Ego adolescētulus sum. etate sequēs populū veteris legis ⁊ contēptus: quia in principio ab infidelibus multipliceter afflictus: nichilominus. justificationes tuas non sū oblitus. quin sē per meditarer ⁊ compleret. Merito non sū oblitus ꝙa Justicia tua justicia ineternū. ꝙa qui eam sequitur gaudebit ineternū. ⁊ lex tua veritas. in nulla sui parte continēs falsitatē: veritas est non vmbra nō figura sicut lex mosayca sed res ipsa promissa. Pro qua veritate legis prophēta multa preferēs ait. Tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me. non tamē fugiētē sed paratū ad oia sustinenda ⁊ ꝑtūcūꝙ seuiāt inimici tui. mādata tua meditatio mea est. nulla eni tribulatio me a lege tua diuellere potuit.

Ideo testimonia tua meditatio mea sūt. ꝙa Equitas testimonia tua. ꝙa semper justa sūt: nichil iniquū nichil inhonestū precipiētia ⁊ ineternū regnū ducentia. ⁊ intellectum da michi. eorū vt pro eorū intelligentia. vitam possim capere sempiternā. Quia vero tribulatio ⁊ angustia inuenerūt me. Clamaui in toto corde meo. quia vndiꝙ sūt hostes visibiles ⁊ inuisibiles. exaudi me dñe. qui potens es. justificationes tuas requirā. vt faciam.

UVA. BHSC. IyR_052

Clamaui insup ad te toto cordis affectu saluū me fac hoc genere saluationis vt custodiā mādata tua quibus vita paratur eterna. Ex magno orandi effectu Preueni hora opportunā i qua solet fieri oratio preoccupaui faciē tuā vt letus & vigilās tibi occurrerē & clamaui profūdo cordis clamore quia in promissionibus tuis supspe rauī semp crescēs in spe q facies. Et etiam Preuenerūt oculi mei mane ad laudandū te ad modū strennui operarij q ante lucem surgit ad operādū & vt meditarer eloquia tua ad intelligendū & faciendū ea qa suauia sunt & inflāmatiua tui amoris. Quia clamaui instanter & preuenī vigilanter: precor dñe. Vocē meam exaudi secū dū misericordiam tuā non aliquo meritorū meorū respectu & secūdū judiciū tuū non quo in futuro judicabis sed quo supplicibus parcis & se dāpnantes absoluis vivifica me mortuū lege peccati. Et opus est vt justifices. quia persequētes me verbis & factis Appropinquauerūt & alligauerūt se iniquitati ex qua psequūtur me & ad quam nitūtur me trahere a lege aūt tua q̄ prohibet psequi innocētes longe facti sunt Licet aūt inimici appropinquauerūt sed tamē nō nocuerūt. qa Prope es tu domine sāctis tuis vt eos adjuues & inimicos repellas & omēs vie tue veritas qa siue me pmittas affligi siue me ab illa liberes totū juste facis Et hoc vere scio quoniam. Ab inicio quo rationis vsū habere cepi hoc cognoui de verbis tuis q immutabiliter vera sunt. Tu domine prope es. Vide ergo humilitatem meam qua tibi humilior & eripe me quia legem tuam non sum oblitus qua dixisti qui se humiliat exaltabitur. Humilitatem dico vide & eripe & etiam. Judica discerne causam meam quam contra diabolum qui genus humanū tenet captiuum: ago & redime me sanguine tuo ab ejus captiuitate: viuifica me. s. vita eterna propter eloquiū tuum quo dixisti: q̄ credit in me non morietur in eternū

Viuifica me oro domine. qa Longe a peccatoribus

UVA. BHSC. IyR_052

perfidis judeis salus nostra cristus ꝙ hoc ⁊ qꝫ justificatio/
nes tuas nō exq̄sierūt ⁊ vt intelligerēt eū in eis figuratū

Et si a peccatoribus longe sit salus tamē nemo despe
ret. quoniā Misericordie tue multe dñe ⁊ certe multe pa
lam eni apparuisti nō querētibus: vocasti refugiētes con
gregasti ignaros: te pro omnibus obtulisti ⁊ secūdū iudi/
ciū tuū ⁊ quo parcis confitētibus ⁊ viuifica me ⁊ Ideo cō
fido a te exaudiri. qꝫ Multi sūt qui persequūtur me ⁊ fu
gando de loco ad locū ⁊ ꝙ tribulant me ⁊ affligendo vt a le
ge tua me retorquere valerēt ⁊ ego tamē a preceptis tuis
nō declinaui ⁊ sed fortius adhesi quod pſecutionis martirū
tēpore adimpletū videmus. A testimonijs nō tantum
nō declinaui sed declinatoribus dolui. Vidi enim preua
ricantes ⁊ a lege tua ꝙ pre dolore ⁊ deficiebam ⁊ çelo carita
tis ⁊ preuaricantes aūt sūt qꝫ eloquia tua ⁊ dulcia tam vti
lia ⁊ non custodierūt ⁊. Dñe tu verax es ꝙ misericors:
ego vero costans ꝙ çelator legis tue ꝙ ideo precor. Vide
quoniam mandata tua dilexi ⁊ çelans pro eis in me ꝙ in
alijs ⁊ ꝙ ideo ⁊ in premiū postulo ⁊ viuifica me ⁊ per gratiam
tuā illā in me augmētādo ꝙ hoc ⁊ in misericordia tua ⁊ qꝫ
merita mea non sufficiūt. Quod vtiq; facies quia hoc
dixisti in scripturis tuis: q̄ Vere sunt. a principio ⁊ enim
quo locutus es ⁊ omnia verba procedunt a veritate incre
ata ⁊ que ineffabilis est secūdū quam judicandū est de om
ni veritate creata: ꝙ ideo in eternum sūt stabilia ꝙ firma
⁊ omnia judicia justicie tue ⁊. Vox ecclesie sine cunusli/
bet justi: dixi in misericordia tua viuifica me ꝙ necesse ē
quia. Principes ⁊ huius mūdi rectores ⁊ pſecuti sūt me ⁊
iniurijs contumelijs ꝙ molestijs affligēdo ⁊ sine vlla cau
sa ⁊ ego tamen fortis in passione quia ⁊ a verbis tuis ⁊ qui
bus dixisti: qui negauerit me coram hominibus: ego ne
gabo eum coram patre meo ⁊ formidauit cor meum ⁊.

Et hoc faciēs. Letabor super eloquia tua ⁊ quibus lo
cutus es: cū vos persequentur propter justiciam gaude/
te ꝙ exultate quoniam merces vestra multa est in celo.
letabor dico sicut ⁊ qꝫ invenit spolia ⁊ vestra victis hostibus

UVA. BHSC. IyR_052

Letabor dico etiam in hoc ꝙ. Iniq̃tatem odio habui ⁊ abhominatus sũ⌋tanq̃ q̃d vile ⁊ dãpnabile⌊legẽ aũt dilexi⌋tanq̃ q̃d honestũ ⁊ vtile ⁊ delectabile jugiter meditãdo. In cujus signũ. Septies⌋i. semper toto tẽpore vite mee q̃ per septẽ dies voluetur vel septies. i. horis cõstitutis vt moris est religiosis⌊⁊ hoc confitẽdo omnia judicia tua⌋recta esse: ⁊ justa licet nobis incomprehensibilia.

Dilexi legẽ tuã merito. quoniã Pax multa⌋interius in mente⌊diligẽtibus legem tuam⌋q̃ enim amat deũ pacẽ cũ fratribus necesse est ꝙ habeat⌊⁊ nõ ẽ illis scãdalũ⌋ quia nulli sũt occasio ruine. Pacem habui. ⁊ etiã Expectabã cristũ tuũ⌋in lege michi prophetisq̃ promissum sed ne frustra expectarẽ⌊mãdata tua⌋que in dei ⁊ proximi cõsistũt dilectione⌊dilexi⌋per q̃ salus ⁊ pax acquiritur

Non aũt tantũ mãdata dilexi sed etiã. Custodiuit aĩa mea testimonia tua⌋q̃ in lege ⁊ prophetis mandata fuerũt⌊⁊ dilexit ea vehemẽter⌋vt paratus sim pro te aĩaꝫ ponere. Non aũt dilexi tantũ sed. Seruaui mandata tua tanq̃ rẽ carissimã⌊⁊ testimonia tua⌋. i. jlla q̃ pertinẽt ad cultũ latrie que sunt quedam testificationes diuinitatis quod tu melius nosti⌊q̃a omnes cogitationes mee desideria ⁊ opera sunt ante conspectuꝫ tuũ manifesta. Quia dilexi ⁊ seruaui mandata. jdeo o domine Appropiquet deprecatio mea⌋vsq̃ ad thronũ miserationis tue nec orationem meam a te repellas: hoc deprecor⌊da michi itellectuꝫ⌋ quo sapiam ⁊ intelligam non secũdũ sciẽtias mũdanas⌊sed juxta eloquiũ tuum⌋ne per humanam prudentiã euanescã. Non solũ appropinquet deprecatio mea sed Intret postulatio mea vsq̃ ad cõspectũ tuũ⌋vt exaudias eã hoc peto⌊eripe me a malis iminentibus⌋ secũdũ promissionẽ qua promisisti tribulatis auxiliũ ⁊ liberationẽ graue enĩ est tamdiu luctari hic contra carnem mũdũ ⁊ diabolum. Da michi intellectum. ⁊ tũc Eructabunt labia mea ymnum⌋laudem ⁊ honorem gloriosi nominis tui ⁊ hoc faciam⌊cum docueris me justificationes tuas⌋quia aliter labia non exultabũt nisi ipse doceas.

UVA. BHSC. IyR_052

Quod si jta faceres nō solū labia mea exultabunt. sed Pronūciabit lingua mea⌋ alijs predicādo⌊ eloquiū tuū⌋ ⁊ justū est⌊ q̄a oīa mādata tua equitas⌋ nichil enī est aliud in eloquijs tuis nisi pax: nisi eq̄tas: nisi vita. Da intellectū. ⁊ cum hoc Fiat manus tua⌋. i. adjutoriū tuū sup me⌊ vt salues me⌋ ab inimicorū incursu quod hac fiducia peto⌊ quoniā mādata tua elegi⌋ pre omībus honoribus diuitijs hujus seculi ad faciendū ⁊ alijs pronūciandū: q̄a hominibus sūt ad salutē. Ideo manus tua saluet me quoniā. Concupiui⌋ sūmo desiderio⌊ saluationē eternā⌋ quam nō nisi a te solo habere possū ⁊ ideo⌊ lex tua⌋ q̄ ad eam disponit ⁊ dirigit jugis⌊ meditatio mea est⌋ jta vt jnde non auertar aliqua cura seculi. Fiat manus tua vt saluet me ⁊ sic in futuro. Viuet aīa mea⌋ cōjuncta tibi qui es fons vite: vita glorie: vera vita ⁊ ī illa vita⌊ laudabit te⌋ laude perfecta⌊ ⁊ judicia tua⌋ q̄bus judicabis in futuro bonos ⁊ malos singulis reddēs juxta opera sua⌊ adjuuabūt me⌋ Da michi verā vitam ad quā per me nō possū peruenire quinimo. Erraui⌋ ⁊ piculose⌊ sicut ouis q̄ perijt⌋ in presenti parētis transgressione in quo omēs peccauerūt⌊ require seruū tuū⌋ cētesimā ouē scapulisq̄ positaꝫ reporta ad pascua vite: ⁊ dignus sum vt queras⌊ quia mādata tua nō sum oblitus⌋ sicut enī deus negligētes se negligit jta quoq̄ requirētes se requirit.

Psalmus. cxix. in quo justus petit liberari de malis hujus seculi. Vox justi.

c Vm tribularer⌋ suggestionibus demonum linguis aduersantium ⁊ injurijs persequentium⌊ clamaui⌋ in ore feruenter⌊ ad dominū ⁊ exaudiuit me⌋ liberando misericorditer.

Clamaui ⁊ iter alia hoc potissime. Dñe libera aiam meā a labijs iniq̄s⌋ a judeis q̄ xp̄m dominum non solum non credunt sed etiam immundis labijs blasphemare non metuūt⌊ ⁊ a lingua dolosa⌋ ab hereticorum

UVA. BHSC. IyR_052

doctrina q̃ nos a recta fidei linea exturbare nituntur.

Justus aũt hesitans q remediũ q̃rens ait. ¶Quid aia mea dabitur tibi aut quid apponetur tibi auxilij vel cõsilij vel remedij quo te munias contra linguam dolosaz q̃ iniqua suadet: profecto difficile erit inuenire. Cuiin terrogationi respondetur: contra linguã dolosã tanq̃ arma dabũtur. Sagitte potẽtis dei acute .i. verba dei quibus sagittatur cor ad amorẽ dei cũ exẽplis sanctorũ patrũ q̃ velut carbones incensi alios igne caritatis incendũt q vastant in sibi proximis carnales affectiones q secularẽ amorẽ. Clamaui operando in tribulatione q etiã suspirãdo dixi. Heu .i. gemitus magnus est michi q̃ incolatus meus in hijs miserijs prolongatus est peregrinatio mea q exiliũ a vera patria in longũ nimis producitur quia q si breue sit tẽpus tamẽ desiderio nimio essendi cũ cristo longũ videtur. Ideo etiam heu est michi q̃ habitaui cũ habitantibus cedar .i. cũ malis q inquietis peccatorũ tenebris inuolutis inter quos conuersans multũ grauata est aia mea. Fuit incolatus meus grauis michi quia. Cũ hijs qui oderant pacẽ erã pacificus non iratus nõ turbulẽtus cupiens cũ omnibus si fieri potest pacem habere: sed cũ loquebar eis verbũ veritatis prohibens eos a malis: illi mali obstinati non solum nõ audiebant sed multis tribulationibus impugnabant sine aliqua justa causa.

Psalmus. cxx. in quo monet fideles recurrere ad sanctos vt per eorũ intercessionem diuinuz auxilium acquirant.

Propheta in persona cujuslibet justi.

Leuaui oculos interiores i scõs angelos q alios sãctos assistẽtes p̃sentie dei q̃ mõtes dicũtur q̃a alti dignitate: firmati eternitate: inflãmati caritate q solis justicie luce illuminati a q̃bus eorũ interueniẽtibus meritis q orationibus veniet auxiliũ michi

Quia vero auxilia prestita p sanctos sicut p ministros

UVA. BHSC. IyR_052

primo ꝛ sūt a deo sine quo nullus sāctorū q̄cq̄ potest auxilij cōferre ait. Auxiliū meū a dño q̄ fecit celū ꝛ terrā omnē creaturā supremā ꝛ infimā. Justus aūt letus ꝛ securus de auxilio dei aīe sue loquens ait. Ne timeas o aīa mea quia ille qui custodit te. s. deus. Non dabit affectum tuū in cōmotionē vt cadat in peccatū nec dormitabit. i. non permittet te tepescere in fide ejus qui custodit te. Ecce patēs est ꝙ non dormitabit neq; dormiet qui custodit jsrahel quia sine vlla intermissione a deo custoditur qui eū spūalium oculorū intentione prospexit.

Sicut petij a dño vt non det in cōmotionē pedez tuū jta erit. q̄a Dominus custodit te in bono: ipse qui fecit celū ꝛ terraz dñs protectio tua super manū dexterā tuā. i. proteget ne opus tuū dextrum. s. bonū pars impediat inimica. Si te protexerit. Nec prosperitatis fulgor te vret elatione nec defectus terrenorū vret te vt depressione aduersitatis succūbas siue frāgaris. Et hoc jdeo quia. Dñs custodit te ab omni malo ab oībus insidijs ī imici ꝛ vtinam custodiat semper aīam tuam dñs ne ei pars dñetur potestatis aduerse. Custodiat animaz tuam dñs sic perfecte vt custodiat introitū tuum in sanctoruz congregationē vt sana fide ītres ꝛ humilis ꝛ exitū tuū vt cum a corpore recesseris continue ꝛ omni tēpore sua custodia protegat ne te in chaos inferni precipiteris.

Psalmus. cxxi. in quo monet ad desideriū celestis patrie. Propheta.

Letatus sū in hijs q̄ dicta sūt michi a spū scō intus in me per spirationē loquēte ꝛ ab alijs prophetis ꝛ doctoribus ī scripturis suis loquētibus videlicet ꝙ in domum domini. i. in celestē jherusalē ibimus ꝛ perueniemus ego ꝛ alij michi cōsimiles vt ciues efficiamur sanctorum ꝛ domestici dei.

Uir justus in hijs q̄ dicta sunt sibi letus inde quasi jā esset jbi ait o. Jherusalem celestis stātes erant jaz spe

UVA. BHSC. IyR_052

in penetrabilibus tuis [affectus nostri] non labétes nó có moti sed stantes imobiliter quia omnia ibi stant nichil transit nichil ibi cadit. In atrijs tuis jherusalé nó terrestris jherusalem q̄ prophetas occidit sed. Jherusalez q̄ [in celis] edificatur vt ciuitas] non saxorú molibus sed viuis ex lapidibus que virtutú soliditate consurgit q̄ sácto rú societate nunq̄ dissoluéda extruitur q̄ edificatur ad similitudiné ciuitatis quia in ea est ciuiú vnitas maxima Unde sequitur [cujus ciuitatis participatio est in idipm] sicut enī vnú est súmum bonum quod ab omnibus diligitur q̄ participatur: jta vnus animus jdé effectus oibus inest. Bene dico q̄ nos ibimus in domú domini. quia Illuc]. s. ad illam celesté jherusalé [ascenderút tribus] nó quecúq̄ sed [tribus dñj] que cognoscentes [dominú sequi non distulerút] tribus domini sunt q̄ per bona opera testantur q̄ sút vere jsrahel. i. videntes deú per fidé per dilectionem operanté: ascéderút quidem [ad laudandum nomen domini]. Vere jbimus. Quia jllic]. s. in domo illa celesti [sederút] apostoli sancti in quibus deus sedet q̄ q̄ escit: sederút dico in judicio futuro cum cristo judicátes [super domum dauid]. i. super familiam cristi. Prophéta ad omnes loquens ait. O Vos omnes qui cupitis peruenire in celestem ciuitatem. Inquirite q̄ ad pacé có sequendam pertineant ipsius ciuitatis q̄ exequimini ea] vt per dilectionem pacis fructú consequamini eterne felicitatis [q̄ habúdantia pacis diligétibus te] q̄a qui relictis caducis te deum super omnia diligit habúdantia bonorú celestium perfruitur. Et jdeo propheta orat dicens o domine. Fiat ergo pax in virtute tua] vt nos vinculis caritatis astringas [fiat etiā celestium bonorú] habúdantia in bijs qui supeminentes tanq̄ turres] fortissime hác ciuitaté q̄ virtute munijt q̄ proceritate decorant vt fluant alijs. Dico fiat pax q̄ ego jam. Loqbar] jam predicabam alijs [pacem] de te o jherusalé. i. predicabam pacé vite habundare q̄ q̄ ad tuam tranquillitatem hic viuentes sine vera pace non posse peruenire q̄ hoc loqbar alijs

UVA. BHSC. IyR_052

[Propter fratres meos & proximos meos] vt ipsi vinculis caritatis astricti ad consumationem huius edificij se perfectos exhibeant. Non solum predicaui pacem tuã o iherusalem. sed [Propter te que es] domus dei quesiui & attraxi] predicando verbum salutis multos ciues ad te vt electorũ numerus citius compleretur.

Psalmus. cxxij. In quo monet ad ascensum virtutum. Prophetа in persona viri iusti.

a [Ad te leuaui oculos meos] cordis et corporis [qui habitas in celis] Unde credimus venire nostrũ presidium. Et ostendens quomodo leuauit ait. Ecce sicut oculi seruorũ] auxiliuz indigentium [in manibus dominorũ] vt aliquod beneficiũ ab ipsis recipiant vel si puniũtur liberentur. Item. Sicut oculi ancille similiter in manibus domine] respiciũt [ita oculi nostri] nunq̃ a contemplatione eius discedent [quousq̃ misereatur nostri] a tribulationibus liberando vel quecũq̃ beneficia largiendo. Et ideo. Miserere nostri domine] quia corpus nostrũ passionibus laborat [miserere nostri] quia animus noster obprobrijs affligitur ne cesse est vt miserearis quia habũdant passiones in quibus [despecti sumus & derisi a malis] drident enim fideles ab hereticis: pauperes a diuitibus humiles a superbis. Ideo etiã miserere quia non tantũ corpus sed. Anima repleta est amaritudine multum] vt nulla pars eius sit immunis [sumus enim obprobriũ habundãtibus] .i. diuitibus huius seculi qui [derident pauperes & despectio superbis] qui despiciunt humiles.

Psalmus. cxxiij. In quo monet omne bonum nostrum deo esse ascribendum. Justi cognoscentes a solo deo liberari a malis huius seculi dicunt.

UVA. BHSC. IyR_052

d Dicat nūc israel⌋populus domini gratias agēs ⌊nisi quia dominus erat in nobis⌋ per speciale auxiliū ⌊nullatenus euasissamus: Nisi quia dominus erat in nobis. Cum insurgerent carnales homines persequēdo nos forte viuos deglutient nos⌋ Item nisi quia dominus erat in nobis. Cum exardesceret furor eorū in nos vere inundacio tribulationū absorbuisset nos⌋ Quia dominus erat in nobis⌋ Anima nostra pertransiuit⌋ illesa⌊torrentē⌋ persecutionis: dices tu aliquis ꝙ etiam si dominus non fuisset in nobis⌊anima nostra pertransisset⌋ impetuz temptationū aut furias demonū aut impiorū hominū persecutiones: humana virtute intollerabiles certe non. Immo quia transiui auxiliante deo: sit. Benedictus dominus qui nō dedit nos in venatione dentibus credulitatis eorū⌋ Et quia sua gratia. Anima nostra sicut passer⌋ quandoq; eripitur de laqueo⌊erepta est de laqueo venantiū⌋ spirituū malignorū qui aduenandū animas laqueos extendūt in cōcupiscentiis seculi ⁊ dulcedine presentis vite. Et nō tantū anima erepta est. sed Laqueus contritus est⌋ per dominū quia persecutiones sanctorum ad nichilum redacte sunt: cū capere nequeūt quos decipere temptabant ⌊et nos liberati sumus⌋ Qui gaudentes ⁊ exultātes confitemur ꝙ. Adiutorium nostrū in virtute dei est⌋.

Psalmus. cxxiiij. In quo monet cōfidere in solo deo Quā aūt bonū sit confidere in domino patet quoniaz.

q Qui confidunt in domino⌋ toto corde habitantes fide caritate firmata iherusalem spūalem. s. ecclesiam⌊nō cōmouebitur⌋ a bono proposito siue a cristo⌊sicut nec mons syon⌋ i. christus in quo fundata est ipsa ecclesia. Cōfidēs in dño nō cōmouebitur q̄a. Montes⌋ i. angeli prophete apostoli qui in modum proceritatis montanee supereminēt cunctis in sanctitate sunt⌊in circuitu eius⌋ quasi murus ⁊ ⌊dominus in

UVA. BHSC. IyR_052

circuitu populi sui] vt munimen q alta defensio [ex hoc nūc q vsq; in seculū] sicut ipse dignatus est polliceri dicēs ego vobiscum sum vsq; ad consumationem seculi. Ve/re nō cōmouebūtur confidentes in dño. Quoniam nō re linquet dominus potestatez peccatorū super iustos] elec tos suos [ne forte iusti] in longa tribulatione desperātes conuertātur ad malum q [extendāt ad iniquitatem ma/nus suas] Et quia boni firmi merentur premiari ait. Bene fac domine bonis] opere [et rectis corde] benefac dico defende conforta exalta corona ac glorifica eos. Et quia mali merentur etiam puniri ait. Declinātes autē a iussis dei adducet dominus] in obligationes pene eterne cum demonibus obstinatis in iniquitate [tūc tādem erit pax super israel] discordiarū oīum principibus confusis.

Psal. cxxv. In quo monet ad gaudiū pro liberatiōe Prophete in persona redemptorum.

c Cum conuerterit dominus vniuersum mun/dū] sub dyaboli potestate captiuū [facti sumus vere consolati]. Unde sequitur. Tunc] cum dominus cōuerteret [repletū est gaudio os no strum] predicando pacem mundo predicādo salutem [q li gua nostra exultatione] non enim sufficimus tantas expli care laudes pro gratia qua saluamur. Tunc] post cōuer/sionem multorū [inter gentes] aliqui nondū conuersi ad/mirātes de tāta multitudine cōuersoruz et tanta maiesta te miraculoruz que fient per sanctos cōgaudendo [dicent magnificauit dominus facere cū eis] .s. fidelibus. Quod sancti cōfirmātes dicunt q vere. Magnificauit dominus facere nobiscum] nos nobis malefecimus qui sub pecca/to nos vēdidimus sed redemptor nos liberās nobis bene fecit [vnde facti sumus letātes] qui prius eramus capti/ui. Et quia magnificasti facere nobiscum ideo. Conuer tere domine captiuitatem nostram] qua captiui sub dya/bolo tenemur [sicut torrens in austro] vt sicut torrens q

UVA. BHSC. IyR_052

est ligatus frigore hyemis flanti australi vento soluitur ꝛ currit ita flāte spiritu sācto soluti a peccatis curramus in patriam celestem. In quo cursu licet labor sit sed nō ideo desistendum. quia Qui semināt in lacrimis ⌋ in hac valle plorationis ⌊ in exultatione metēt ⌋ fructuꝫ eterne beatitudinis quē colligent ex operibus bonis que semināt. Isti tales proficientes proficiebāt. Euntes ⌋ de virtute in virtutem ⌊ flebant ⌋ super calamitate huius vite ⌊ mittētes ⌋ quasi ante se premittētes in illo seculo futuro ⌊ semina sua ⌋ opera sua bona. Predicti. Euntes ibant ꝛ flebant. sed postea ⌊ veniētes aūt veniēt ⌋ ad iudicium quod erit cōmune omniū. Veniēt dico ⌊ cum exultatione ⌋ proferentes dño ⌊ bona opa sua ⌋ vnde remuneratiōeꝫ recipiūt.

Psalmus. cxxvj. In quo monet ne aliquis quod bonū quod in se cernit propriis viribus ascribat Propheta in bonis operibus letati sumus totum tamen attribuendum est deo. quia

Nisi dominus edificauerit domū ⌋ quācunqꝫ spūalem. s. ecclesiam siue animā aliquā vt sit dei habitatio ⌊ inuanū laborauerūt qui ad eam edificandam ⌋ predicādo aut sacramenta ministrādo laborāt nō enim qui plantat aut qui rigat est aliquid sed qui dat incrementum deus est. Sicut per se non potest aliquis edificare: sic. Nisi dominus custodierit ciuitatem edificatam ⌋. s. ipsam ecclesiam que de multis est collecta ꝛ bene munita virtutibus ⌊ frustra vigilat qui custodit eam ⌋ vanus est omis labor vana omnis custodia nisi dñs opetur Et conuersus ad ministros ait. Manum est ⌋ ergo ⌊ vobis ⌋ o ministri ⌊ ante lucem surgere ⌋ que christus est quia qui surgit ante luceꝫ nocturnas tenebras palpat ⌊ vos autem postq̄ expectaueritis in humilitate surgite ⌋ .i. surgetis ad participationem diuine glorie: humiliātibus enim se debetur ascēsus ꝛ exaltatio vos inquā surgetis ⌊ q̄ manducatis panem penitētie in hoc seculo. Sed quādo erit

UVA. BHSC. IyR_052

hoc factum. Cum dederit dominus dilectis suis somnuz/ mortis temporalis ꝙ cuz dederit tunc apparebit qui sūt hereditas domini apparebit qui sunt filii quorum mer/ces erit christus fructus benedictus ventris virginalis

Et vnde facta est hec hereditas. quia Sicut sagitte in manu potentis ꝙ fortis hominis adferiendū ita apostoli filii prophetarū qui dicūtur excussi quia clausa ꝙ coop ta sacramēta que cōtinebant: deus excussit ꝙ illa manifes tauit. missi sunt de manu domini vsq; ad fines terre qui corda hominū diuino amore transfigerent.

Psalmus. cxxvij. In quo monet Caste timere deū. Timete deum. quoniam

b Beati omnes cuiuscūq; conditionis sunt qui ti ment dñm timore filiali cuiusmodi sunt qui ambulant in preceptis suis obediendo que sūt vie veniendi ad eternaz vitam. Propheta cō uersus ad ipsos timentes deum quasi ad vnū loquēs ait Beatus es spe bic de labore: ꝙ bene tibi erit in futuro quia de fructu operum tuorū quibus desudasti vt ad eter nitatis fructum peruenires mercedem a domino recipies Ceterū si timueris deum. Virtus tua cui individuo amore copularis sicut vitis habundabit bonis operibus ꝙ odore fame in illis qui tibi in cristo adherent. Prete rea si times deum. Opera tua bona ex predicta vxore ge nita sicut nouelle oliuarū virent virtutibus ꝙ caritatis ꝙ pacis oleo vncta ex omni parte mentez tuam reficiūt. Ecce sic benedicetur homo q̄ timet dominuz bijs itaq; locupletam diuicijs. Cum autem tot bona preparātur timenti deum o timens deum oro ꝙ. Benedicat tibi do minus in quem credidisti venientem secundum carnem lex syon ꝙ videas. bona celestis iherusalem que non tran seunt sed eterna sunt omnibus diebus vite tue. i. ineter/ nū. Et retributionem operum tuorū capias ꝙ videas pa cem eternitatis que omne maluz excludit que vidētibus

UVA. BHSC. IyR_052

deum hic per fidem dabitur in futuro.

Psalmus. cxxviij. In quo monet ad tol/
lerantiam exemplo omnium sanctorum.

Ecclesia quasi respondens querelis infirmorum que/
rulãtium ꝙ tot mala preferant in presenti seculo ait.
O filij nolite admirari ꝙ turbari. quoniam

Epe expugnauerũt] sepe afflictionibus affece/
S runt me matrem omniũ fideliũ a primo tem
pore eratis mee vnde in Abel expugnata sum
a fratre malo ꝙ perdito chaym. Sepe expugna
uerũt me a iuuentute mea: etenim nõ potuerunt michi]
prevalere vt mt traherẽt in cõsensum peccati quia domi
nus protectio mea est. Sed cũ palam nocere nõ possent
nisi sunt occulte nocere. vnde Supra dorsum meũ fabri/
cauerũt peccatores] insidias. i. ex ea parte insidias fabri/
cãrũt ex qua velut a dorso positi facile videri nõ possent
[ꝙ longo tempore continuauerũt iniquitatẽ suã]. Sed
hec persecutio nõ durabit. quoniaz Dominus iustus ad
humilitatem reducet colla superborũ ꝙ cervicosorũ pec/
catorũ confũdantur] de iniquitate sua quod erit cum vi
derint se dampnari [ꝙ cõuertantur retrorsum]. i. ineffica
ces ꝙ impotentes appareant [omnes qui ex odio scãm ec
clesiam persecuti sunt]. Fiant] aridi ꝙ sicci ab omni hu
more gratie ꝙ sine fructu bonorũ operũ [sicut fenum tec
torum quod ꝙ cito cepit crescere tam cito aresci. De
quo] feno i. de quibus malis [non implebit manũ suam]
aliquo bono opere ad offerendũ deo angelus [qui] in fine
mundi [metet]. i. separabit bonos a malis [ꝙ sinum suũ]
non implebit inde angelus. i. aliquã bonam operationẽ
que sit remuneratione digna quia nullus in talibus fruc
tus cõperietur qui manu vel sinu ab angelis portetur q̃
. s. angelus [manipulos] i. iustos [colliget] siue cõgregabit
Quia superbis inaniter operantibus nulla benedictio
danda est ideo illis malis. Non dixerunt] sancti [qui pre

UVA. BHSC. IyR_052

teribant⌋nos ad celestia⌊benedictio domini sup uos⌋nec etiam dixerũt⌊benediximus vobis⌋ ex parte nostra in nomine dñj quos nouerant in futuro iudicio iudicandos.

Psalmus.cxxix. In quo monet ad penitentiã. Propheta in persona penitentis.o

Domine: ad quem est recursus verus⌊clamaui ad te⌋corde feruenti⌊de profundis⌋ miseriarum culpe ⁊ pene ĩ quibus oppressus iaceo q̃diu hic viuo⌊domine⌋ad quẽ solum recurro quia solus potes liberare clamantes⌊exaudi vocem meam⌋ Exaudi dico ĩmo precor.q̃ Misericordia ⁊ clementia que aures tue⌋dicuntur⌊intendant in vocez deprecationis mee⌋ vt relaxet peccata mea. Peto vt peccata dimittas quia Si iniquitates⌋.i. peccata que aut cogitatione aut sermone aut certo opere cõmittimus⌊obseruaueris⌋vt secũdum eas iudicare velis⌊domine quis sustinebit⌋te iudicẽ certe nullus. Sed hec est vna spes mea. Quia apud te propiciatio est⌋ quoniaz benignus ⁊ misericors es ⁊ prestabilis super malicia⌊propter legem tuam⌋que promittit penitentibus misericordiam⌊sustinui⌋ patiẽter⌊te flagellantem ⁊ premia differentem expectans misericordiã ⌊liberantem⌋⁊ iusticiam retribuentem. Propheta cõuersus ad auditores etiam ait.vtiq̃ Sustinuit anima mea⌋ confidenter⌊in verbo eius⌋quo promittit ⁊ reddit sustinẽtibus adiutorium: ĩmo etiam post veniam regnuz.quod verbum dei quia nunq̃ fallit semperq̃ verum est; secure ⌊sperauit anima mea in domino⌋ Sic anima mea sperauit.⁊ Israel⌋.s.vir iustus⌊speret in domino ⁊ hoc a puericia vsqz ad mortem⌋ aliter enim non prodest sperare ĩ domino nisi sperauerit vsqz ad finem. Merito sperandum est in domino. Quia apud dominuz misericordia⌋ cuz pro nobis homo fieri dignatus est⌊⁊ copiosa apud eum redemptio⌋cum non auro ⁊ argento sed precioso sanguine suo nos redemit; qui sufficiens est ad mille mũdorũ

UVA. BHSC. IyR_052

redemptionem. Et ipse filius dei qui solus sine peccato est ⁊ non alius potest redimere. Unde ipse qui potens est misericors ⁊ copiosus redimet israhel populū fidelez ex omnibus iniquitatibus eius

Psalmus.cxxx. In quo monet ad humilitatē.

Propheta docēs quā hūilitatē debet habere vir iustus ait.

d Omine non est exaltatum intus cor meuz vt in meis viribus confidēs de me quasi ex me aliquid sublime sentiā nec elati sūt oculi mei exterius vt aliquod signum ostenderem superbie. Nec ambulaui in magnis imo despexi omnia que apud homines seculi magna videntur: non diuiciarū cupiditas: non honoris ambicio in me fuit nec aliquid supra virtutem meam ⁊ statum meuz attemptaui vnde mirabilis ⁊ gloriosus hominibus apparerem. Sed humiliter sentiebam de me ipso sed si exaltaui me ipsuz per superbiam iactando vel gloriando ita fiat de me punitio sicut sequitur. Ita peream ego sicut periit paruulus incūbēs super matrem suam indigens foueri sinu matris ⁊ ablactetur. i. separetur a lacte matris. Speret populus fidelis ⁊ humilis in domino semper sine fine quousqz ad eternitatem veniat.

Psalmus.cxxxj. In quo monet vt nos ⁊ alios edificemus domum deo.

Vir perfectus cupiens edificari domum domino in persona omniū iustorū ait. O domine pater

m Emēto dauid spūalis. i. cristi qui de semine dauid secundum carnem descendit: eius dignitatem ⁊ merita respiciens ⁊ omnis mansuetudinis eius que tanta fuit vt ductus ad victuz nō aperiret os suum. Ad hoc memento Dauid. Ut impleat quod firmiter ⁊ ex voto voluntatis promisit domino: quem coluit iacob promisit autem ⁊ votum vouit vt ad

UVA. BHSC. IyR_052

ventu sue incarnationis redimeret genus humanū. Ju rauit dauid noster dño sta dicés. Non introibo in taber naculū celestis palacij quod est habitatio mea nec ascen dam sessurus ad dexterā patris vbi est requies ꝙ finis la borū. Non dabo somnū mortis oculis meis ꝙ palpebris meis dormitationē. Idē. Et nec requiē téporibus me is i. nō prius ascēdā crucē morti proximus donec pre parem habitaculum dignū deo patri in cordibus electorū per fidem. Ecce noster dauid adimpleuit quod promi sit: promisit ꝙ nō reqescceret donec domus domini esset edificata. Ecce jam audiuimus per prophetas eā futu rā in effrata i. bethleem in qua natus est ipse edificator principalis ꝙ fundator: ꝙ sicut audiuimus in judeis eccle siam inchoatam sta postmodū inuenimus eam in cāpis silue. i. in gentibus q̄ prius erant silue: dyaboli cubicu la vbi erant vepres ydolatrie sed nunc cāpi facti sūt vo mere predicationis arabiles ꝙ deo fructificantes. Nos vero audientes in prophetis ꝙ ecclesia edificata sit. Jn troibimus ꝙ inhabitabimus in vnitate fidei in vinculo caritatis vniti in domum quam de effrata venienté au diuimus ꝙ adorabimus vbi audiuntur predicationes a postolorum qui quasi pedes sustentantes totum corpus ecclesie sunt. Et conuersus prophēta ad dominum ait o. Domine iam expleuisti juramentuz tuum: reddidis ti votum: inueniſti locū deo jacob: jaz produxisti ex alta ri tuo ecclesiam surge nunc a mortuis in requiez tuā in patriam celestem non solum tu sed ꝙ ecclesia tua quā sanctificasti sanguine tuo que arcba dicitur quia i ea est mānna. i. sacramētū eucharistie: in ea tabule legis. i. do ctrina veritatis: i ea virga aaron. i. potestas sacerdotalis

Et te eūte ad patré precor vt. Sacerdotes tui serui entes tibi deuote iduantur justicia q̄ omnes virtutes cō plectitur que sunt ornaméta anime ꝙ sancti tui ipsimet .s. sacerdotes ꝙ eorū subditi exultét de celestibus bonis

Jté insuper precor te domine pater. ꝙ Propter me/

UVA. BHSC. IyR_052

ritū cristi qui de semine dauid formam seruilez suscepit.
Lnō auertas penitus a judeis noticiam cristi Jquin aliquā
do ostēdas eis salté prope nouissima tépora vt reliquie
israhel salue fiāt. Propter dauid nec diffido. ḉa Jura/
uit dñs dauid Ji. firmiter promisit Lveritaté Jḉa sicut pro
misit sic cōpleuit Lq nō frustrabitur eū J. i. nō est mēritus
ei: jurauit dico ita dicēs Lde fructu vētris tui ponā super
sedē tuam J. i. cristum juxta illud angeli ad mariaz. dabit
illi deus sedem dauid patris sui. Vox patris ad xp̄m.
Filij tui Jper te in fide progeniti etiam Lsedebūt in reg/
no ecclesie Jprincipes prelati siue judices tecum Lsi custo/
dierint Jcorde credēdo q opere implendo precepta legis q
prophetarū q̄ Ltestimonia Jproferūt fidei Lq̄ docebo eos Jp
te q tuos. Et nō solum ipsi filij tui criste. sed etiā. Fi
lij eorū Jq successores eorum Lsedebūt super sedē tuam J in
regno ecclesie Lin seculum seculi Jquia semper vsq; ad cō/
sumationem seculi permanebit prelatorū potestas q auc
toritas in ecclesia. Et hoc nō meritis eorū. sed Quo
niam dñs Jsola gratia Lelegit sibi syon Jvidelicet eccleſiaz
vt hic in presenti inhabitet in cordibus electorum p fidē
Jté pater ad filium ita elegi syō vt sit. Requies mea J
in qua requiesco non tantū in hac vita sed Lineternū Jnō
jdeo dicit syon esse requiem suam q; ipse aliquando lassa
tus requiescat sed quia nos in illo requiescamus Lin hac
ecclesia habitabo quoniam ad hoc elegi eam Jvt jbi inha
bitem hoc est in cordibus electorū. Viduam eius Ji. ani
mam desertam omni auxilio mundano nisi solius dei Lbe
nedicens benedicam Jbenedictione gratie in presenti q glo
riose in futuro Lq pauperes eius humiles J corde nichil
de se presumentes sed in misericordia sola dei sperantes
Lsaturabo panibus J. i. bonis spiritualibus reficiam. Sa
cerdotes J. i. prelatos ecclesie Linduaz imitatione vite sal
uatoris Jin quo perfecta sāctitas fuit vt ex omni parte lu
ceāt virtutibus q doctrina Lq sancti eius J. fideles baptis/
mo sāctificati iugi Lexultatione J mētis q corporis Lexulta
bunt J in futuro sempiternas suscipiētes coronas glorie.

UVA. BHSC. IyR_052

Bene dico exultabunt. ſ. de criſto. quoniã Illuc. i. in eccleſia quã ad habitationé elegi extendã altitudinez regni criſti quod in illis extéditur q̃bus dictũ eſt beati pauperes ſpũ: quoniã ipſorũ eſt regnũ celorũ: ꝛ etiam ante hoc parau lucernã criſto meo. ſ. johãné baptiſtam qui predicando ꝛ baptizando viam criſto dño preparauit. Inimicos eius incredulos ꝛ peccatores obſtinatos idua confuſione in futuro judicio cũ audituri ſunt: diſcedite a me maledicti ſuper ipſũ aũt criſtũ efflorebit ſãctificatio mea quia ejus ſanctificatio ꝛ gloria q̃ manifeſtabitur in fine ſeculi erit immarceſſibilis.

Pſalmus. cxxxij. in quo monet ad dilectionem fraternam.

Propheta cómendans fraternam caritaté ait.

c Ece q̃ bonũ vtile ꝛ q̃ jocundũ ꝛ delectabile eſt habitare fratres in vnũ vnitate caritatis ꝛ volũtate concordes quorũ eſt vnũ cor ꝛ vna aia in dño. Bene dico vtile ꝛ jocũdũ eſt habitare in vnũ q̃a ſuper fratres habitãtes in vnũ. Deſcédet dei bñdictio ſicut vnguentũ gratie ſpũs ſãcti exiſtés in capite criſto deſcédet in die péthecoſtes in barbã. i. apoſtolos viros pfectos proximo criſto adherentes barbam dico aaron i. criſti qué prefigurauit aaron Quod vnguentum gratie ſpiritus deſcédens a capite nõ ſoluz. Deſcendit in barbam ſed etiam in oꝛã veſtimẽti. ejus. i. in omnes fideles ꝛ in extremos qui erũt vſq̃ ad finez mundi: fideles enim veſtes dicuntur criſti quia nuditatem ejus fide noſtra veſtimus ꝛ religione honoramus ſicut veſtimẽta dominum: oꝛa veſtimẽti dicuntur vltimi ſancti qui erunt in eccleſia: ſicut ros gratie criſti q̃ deſcédit ſuper apoſtolos in monte ſyon cõgregatos. Ideo autem bonum ꝛ jocundum habitare fratres in vnum. Quoniam illic in concoꝛdi. ſ. habitatione promiſit do

UVA. BHSC. IyR_052

minus hic benedictionē⌋gratie sue ⁊ virtutū multiplica/
tionem ⁊ in futuro⌊vitam eternam⌋.

Psalmus.cxxxiij.in quo monet ad diligendū deū.
Bonū ⁊ jocūdū ē habitare fratres in vnū: vos ergo fra/
tres q̄ estis pariter cōgregati ꝑficite quod restat vobis.s.

n Nunc benedicite dño⌋laudate deū o vos⌊omēs
serui ejus⌋ Benedicite dico omnes ⁊ vos ma
jores ⁊ ꝑfectiores. Qui statis in ecclesia domo
dñi⌋in penetralibus ejus perseuerantes para/
ti sicut strēnui serui ad seruiēdum dño: ⁊ vos minores ⁊
minus perfecti q̄ etiam statis nō in intimis ⁊ penetrali/
bus sed⌊in atrijs⌋.i.in ingressu⌊domus dñj⌋tanq̄ incipi
entes ⁊ imꝑfecti. Benedicite dño ⁊ maxime. In nocti
bus⌋aduersitatū non tantū in diebus prosperitatis⌊extol
li e⌋sursū ad deū⌊manus vr̄as⌋cordis ⁊ corporis deuote
orādo ⌊in scā⌋.s.intētione vt itētione eternorū oꝑemini
⌊⁊ benedicite dño⌋nichil boni vobis attribuētes sed totū
deo. Propheta orans benedici populū fidelē ait. He/
nedicat tibi dominus ex syon⌋.i.celesti jherusalem q̄ po/
tens est quia ipse est⌊qui fecit celū ⁊ terrā⌋.

Psalmus.cxxxiiij.in quo monet laudare deū ma
xime propter excellentiam potestatis.
Propheta inuitās omnes fideles ad laudandum deū ait.

l Laudate nomen domini⌋vita ⁊ lingua ipsum
laudabilem extollēdo quod per fidem cognouis
tis esse super omne nomē⌊omēs⌋serui domini
quoniā nichil justius: nichil dignius vel gra
tius q̄ ꝙ seruus laudat dominum. Laudate vos ma/
jores. Qui statis in ecclesia domo domini⌋vt columne
fortes laudate vos minores⌊q̄ statis in ingressu domus
ejus⌋. Vos tales. Laudate dñm q̄a bonus dñs⌋nam
bonus in se ⁊ ex se omnium bonorum fons indeficiens

UVA. BHSC. IyR_052

Ipſallite nomini eius quoniã ſuaue Jeſt eni nomẽ dñi ihe
ſu mel in ore: melos in aure: jubilus in corde. Pſallite
dño ꝙ maxime populus iſrahelíticus hoc facere tenetur.
Quoniam ipſe dñs elegit jacob Jvnde aſſũpta humani/
tate naſceretur Ꝙ iſrahel in poſſeſſionẽ ſibi J. i. in gentem
ſuam. Ideo laudate. Quia ego Jſpũ prophetico illu/
minatus Icognoui Jꝙ etiam noticia fidei ꝙ experientie Iꝙ
ipſe deus noſter magnus eſt dominus Jpotẽtia ꝙ ſapiẽtia
pre oĩbus dĩis. ſ. ſanctis angelis q̃ dĩi per gratiã digni ſũt
vocari. Et vere ipſe deus magnus eſt ſuper omnibus
dĩis. q̃a Omnia q̃cunq; voluit fecit in celo ꝙ in terra in
mari ꝙ in omnibus abiſſis Jcauſa eni omniũ q̃ fecit volũ
tas ejus eſt ꝙ nulla neceſſitas. Ipſe dico eſt. Educens
vapores humidos ab ymo terre Jvel a mari occeano qõ
eſt terminus terre habitabilis vnde vt plurimũ generan
tur nubes Ꝙ fulgura Jinde generata Icõuertit in pluuias J
Ipſe etiam eſt. Qui eduxit ventos de locis occultis
hominibus q̃ percuſſit primogenita egipti ab homine vſ
q; ad pecus J Ipſe eſt. qui Emiſit ſigna ꝙ prodigia Jpro
populi iſrahel liberatione Iin pharaonẽ ꝙ in omẽs ſeruos
ejus J Ipſe eſt. Qui percuſſit gẽtes multas Jin conſpe
ctu filiorũ iſrahel poſt egreſſũ de egypto Ꝙ occidit reges
fortes J. ſ. Seon J. ſ. regẽ amorreorum ꝙ Og regẽ baſan ꝙ
omnia regna chanaã. Et dedit terrã eorũ hereditatẽ iſra
hel populo ſuo J Et q̃a hec oĩa feciſti repletũ ẽ os meũ
laude ꝙ dixi. Dñe nomẽ tuũ J. i. fama tua ꝙ laus erit Iine
ternũ Ꝙ bñficiorũ tuorũ memoria erit Iin oĩbus genera
tionibus ſuccedẽtibus J Et hoc erit memoriale ejus i
eternũ. Quia judicabit dñs populũ ſuum J. ſ. judeos nõ
credentes judicio eterne dãpnationis: qui populus ingra
tus tot bñficiis extitit Ꝙ in ſeruis ſuis. ſ. fidelibus Idepre
cabilis erit J exaudiendo orationes eorũ. Prophetа cõ
uertẽs ſe ad exprobanda ydola dicit: deus noſter magnus
eſt. Simulacra gentium ſũt aurũ aut argẽtum J q̃tũ ad
materiã Ꝙ opera manuũ hominum J q̃tum ad formam.

UVA. BHSC. IyR_052

Que ſimulacra vana ſũt ꝙ inutilia .q̃a Os habent] figuratiue] ꝙ non loquẽtur oculos habẽt] .ſ. depictos] ꝙ nõ videbũt] .Aures habẽt ꝙ nõ audiẽt nec eſt ſpũs i ore ip ſorũ] illa enim mẽbra exteriora artifex potuit dare: ſed nõ ſpũm dare ſicut ſupra in pſalmo In exitu iſrahel fuit expoſitũ. Similes illis fiãt qui faciũt ea] hac. ſ. intentione vt colantur vt. ſ. fiant ita q̃ ad ſimilitudinẽ ydolorũ careant ſenſu diſcretionis ꝙ motu bone operationis] ꝙ oẽs q̃ cõfidũt in eis] Tales fiãt ydolatre .ſed Vos q̃ eſtis domus] iſrahel deũ. ſ. vidẽtes fide formata] bñdicite dñm] ꝙ] vos domus aaron] vos. ſ. collectio ſacerdotũ Domus leui] i. collectio miniſtrorũ ꝙ familia ſub ſacerdotibus cõſtituta] benedicite dominũ] ꝙ vos populi omnes] q̃ timetis deũ bñdicite dominũ]. Bñdicite dominũ ſicut ego benedicẽs dico. Benedictus dñs] deus q̃ venit] ex ſyon] homo factus] ꝙ] q̃ habitat in jheruſalẽ] celeſti vbi videbimus eum in eterna pace.

Pſalmus. cxxxv. in quo monet omnes ad laudem dei.

Prophẽta inuitat omnes ad cõfeſſionem diuine laudis propter excellẽtiam diuine bonitatis dicẽs.

c Confitemini dño] confeſſione laudis] quoniam bonus] a quo ſicut a fonte omne bonũ fluit in nos: bonos nos faciẽs. Itẽ confitemini domino] quoniã ineternũ miſericordia ejus] quia in hac vita p miſericordiã cõdonat peccata ꝙ cõfert multa ſpũalia bona: ꝙ in alia vita remunerat fideles vltra merita. Cõfitemini dño] q̃a ipſe creator angelorũ ꝙ aliorũ ſãctorũ qui participatione diuine gratie dĩj dicuntur. Cõfitemini dño quoniam ipſe eſt qui dominatur omnibus dominis] ꝙ principibus bujus mundi in cujus ditione cũcta ſunt poſita ꝙ non ſit qui poſſit reſiſtere volũtati ejus

Confitemini domino quoniam ipſe eſt. Qui propria

UVA. BHSC. IyR_052

virtute facit mirabilia] nō idigēs auxilio cuiuscūq. Cō fitemini dño. Quia ipse fecit celos pro vt in sua mente dispositerat] per sapiētiam suam non ab alio edoctus nec secutus exēplū alterius. Jtē confitemini illi. Qui firmauit terram juxta aquas. Confitemini illi. Qui fecit luminaria magna. s. solē] vt esset lux illuminans diē Lunam q stellas] vt possent illuminare noctē. Cōfitemini illi. Qui percussit egiptū] multis plagis propter liberandū populū israhel Lcū primogenitis eorū] Cōfitemini illi. Qui eduxit israhel de medio egyptiorū] i ostēsione sue inuincibilis potētie q in forti percussione egyptiorū. Confitemini illi. Qui diuisit mare rubrū i diuisiones] Et eduxit israhel per mediū eius prebens ei jter siccū. Et excussit]. i. extinxit Lpharaonē] regē egipti q exercitum ejus in mari rubro] Qui transduxit populū suū post trāsitū maris rubri p desertū] quadraginta ānis. Qui percussit pro filijs israhel Lreges magnos q occidit reges fortes]. Seon regē amorreorū q Og regem basan. Et dedit terram eorū hereditatē ꝙtū in se fuit Hereditatem] dedit non cuilibet sed Lisrahel seruo suo].

Ideo hec oia nobis fecit. Quia in dejectione nostra] in qua eramus dejecti q contēpti sub seruitute egiptiorum Lmemor fuit nostri] liberādo nos ab ea Unde seqtur. Et redemit nos ab inimicis nostris. Confitemini insuper jlli. Qui dat escam omni generi hominū] corporalē qua corpus pascitur: spiritualē qua anima viuit q nutritur. Confitemini deo q̄ est creator celi] q gubernator atq; promissor. Sanctus jste sicut a laude jnchoauit jta in laude terminās ait. Confitemini dño dñorū quonjā ieternū misericordia ejus]

Psalmus. cxxxvj. in quo docet flere tū pro incolatu presentis vite tū pro dilatione celestis patrie.

Prophetа i psona justorū pro icolatu p̄sentis miserie ait

Super flumina babilonis] super bona delectabilia hujus confusibilis mundj que more

UVA. BHSC. IyR_052

fluminum fluũt ⁊ refluũt ⌊illic sedebimus ⁊ flebimus⌋ vi
dẽtes miseriam in qua sumus ⌊dũ recordaremur celestis
patrie⌋ q̃ est vera terra nostre promissionis. Et q̃a flẽ
tes sumus inter homines malos infructuosos ⁊ difficiles
ad trahẽdũ ad rectam fidẽ qui sunt. In medio babilonie⌋
.i. in plenitudine confusionis ⌊suspẽdimus⌋ subtraximus
.s. ⌊organa nostra⌋ i. scripturas diuinas vtriusq; testamẽ
ti ⁊ promissa dei annũciare illis tãq̃ ab indignis ab hijs
eni porcis ⁊ canibus scripturas auertimus Affligimur
insuper. Quia⌋ in hoc babilonico mũdo: peccatores mi
nistri demonũ qui verbo ⁊ exemplo deduxerũt olim nos
in peccatũ tẽptantes ⁊ irridẽtes: interrogauerũt ⌊cur nõ
cantaremus ⁊ deduceremus dies⌋ in hoc seculo in gaudio
sicut ipsi. Et⌋ similiter illi ⌊q̃ adduxerũt nos⌋ ad has mi/
serias preceperũt ⌊dicẽtes⌋ irridẽtes ⌊ymnũ cãtate nobis
de cãticis⌋ q̃ cãtabitis in ecclesia ex quo vos dicitis hoc
esse ad laudẽ dei. Ita illi dicũt: sed nos respondemus.
Quomodo cãtabimus cãticũ dñj⌋ existẽtes ⌊in terra alie
na⌋ vicijs dedita: vos non noscitis cupere: nisi quod fluit
tẽpore eterna meditari ignoratis: pleni estis cupiditati
bus malis talibus nõ debemus cãtare: nec. amicicias eo
rũ habere ne icipiamus delectari in rebus seculi. ceteruz
nõ cãtabimus vobis q̃a nõ petitis vt audiatis hujusmo/
di cãtica syon sed vt irrideatis ⁊ blassemetis vnde tacebi
mus. Vir justus iter mala positus ait. Si oblitus fue
ro⌋ ac si dicat q̃uis malis vndiq; affligar ⁊ ab ipijs obpro
bria ⁊ irrisiones patiar si tñ inter ista oblitus fuero ⌊tui
celestis jherusalẽ⌋ vt illis cõplacere veli ⌊obliuiscatur me
dextera tua⌋ i. nulla meorũ operũ mẽtio apud deũ habea
tur. Adhereat ligua mea faucibus meis⌋ vt oĩo mutus
fiam ⌊si non jugiter memoria tua versetur i corde meo⌋
Propheta conuersus ad dñm orat vt hostis puniat q̃si
diceret ego ita me habeo sed o domine. Memor esto⌋ vt
punias in futuro judicio maliciam istorum carnalium
hominũ qui iustis aduersantur sicut Esau jacob est ꝑse/
cutus: memor esto ⌊filiorũ Edõ⌋ quod iterp̃tatur terrena

UVA. BHSC. IyR_052

ꝙ sanguinea. i. hominũ qui nostrum effundũt sanguinem ꝙ nos appetitum terrenorũ inducere volunt: ꝙ tunc dico memor esto [in die iherusalem] i. in die iudicij quãdo apparebit claritas fidelium. Memor esto ydumeorũ filiorum Edon qui dicunt nó verbis sed factis socijs suis siue ministris cupientes totaliter euacuare omnem religionem ꝙ sanctimonia de ecclesia. Exinanite exinanite] .i. euacuate euacuate quicquid iusticie quicquid sanctitatis est in ea cófundite cófundite eam [vsq; ad fundamentuz] fidei quod est cristus perimatis. Illi ita dicũt. sed Tu congregatio malorũ filia confusionis] misera es in ipsa exultatione ꝙ in ipsa presumptione tua [beatus qui retribuet] penam tibi debitam pro malis que fecisti nobis [beatus qui retinebit ciues tuos] dum sunt paruuli ne vlterius crescant [ꝙ allidit eos ad petram] cristum vt omnino eorũ cupiditates dum tenere sunt moriantur anteq; i malicia obdurescant.

Psalmus. cxxxvij. In quo monet ad laudandũ ꝙ exaltandum deum pro liberatione facta per cristum Propheta in psona viri iusti pro liberatione facta per Cristum ait.

c Confitebor tibi] confessione laudis ꝙ gratiarũ actionis [in toto corde meo] cum omnibus viribus anime mee [quoniam audisti verba oris mei] quia. s. misisti filiũ tuuz incarnari vt nos erueret de potestate dyaboli de qua ad te clamabamus assidue. In conspectu angelorum tibi] assistentium [psallam tibi] laudabo te sanctos angelos ymitando [adorabo ad tẽplum sanctum] celestem. s. iherusalez diuinitatis tue maiestatem ꝙ angelorum socius factus/laudabo te. Laudabo te super. i. Propter misericordiam ꝙ veritatem] fuit misericordia illius ꝙ nullis nostris meritis precedẽtibus venire dignatus est ad nos redimẽdos [veritas] autem dei fuit quia omnia que promisit in lege ꝙ prophetis adimpleuit in euangelio laudabo dico [quoniam magnifi

UVA. BHSC. IyR_052

casti cristum tuũ super omne nomen] quod nominatur in hoc seculo ꝙ in futuro. Et quia ita feciſti .ergo In quocunqꝫ tempore inuocauero te exaudi me] quod ſi feceris] multiplicabis in anima mea virtutem] per quã cõtra mala ingruentia poſſim reſiſtere. Confitebor tibi ꝙ vtinam. Confiteantur tibi omnes reges terre] cognoſcẽtes te deum ꝙ dominũ ꝙ ſaluatorem omniũ] quia iam audierunt verba] i. que ore tuo per filium tuũ obſeruare ꝓcepiſti: quia in omnem terram exiuit ſonus eorũ. Confiteantur dico vt ipſi reges poſiti. In viis] preceptorũ tuorum] cantent] i. annũcient aliis dicentes quoniã] magna eſt gloria domini]. Et vere magna eſt gloria domini. Quoniã excelſus dominus] ſuper omnes creaturas eminens ꝙ incomprehenſibilis eſt maieſtatis qui licet ita excelſus ſit] humilia] tamen corda hominũ] reſpicit] oculo miſericordie ſue vt exaltet] ꝙ alta] i. ſuperba corda hominũ] a longe cognoſcit] vt deprimat. a longe dicitur deus ſuperbos cognoſcere quia non appropinquat illis per gratiam ſed potentia quos tamen perfecte videt. Et quia iuſtis contingat tribulatio: deus adeſt adiutor eorũ ideo prophęta in perſona viri iuſti ad deum cõuerſus ait Si ambulauero i medio tribulationis] huius ſeculi que ſemper inſtat ſaltem a dyabolo] letificabis me] liberando me a perſecutoribus meis] ꝙ ſuper iram inimicorũ meorũ] qui ex ira non ex merito meo inferũt michi mala] extendes operationem tuam] eos fortiter affligendo ne diutius liceat eis conterere me] ꝙ ſaluũ me facies] in felicitate eterna. Ego non retribuo inimicis meis ego non me defendo quia non poſſum nec debeo ſed vindictam remitto domino. Qui retribuet pro me] penaꝫ perſecutoribus meis: ꝙ vir ipe iuſtus motus pietate precatur pro inimicis vt eius fiat miſericordia dicẽs o. Domine miſericordia tua permanet ineternũ] quia ſemper es paratus recipere recurrentes ad ipſam] opera manuũ tuarũ] .i. ipſos homines qui dicuntur ſpeciale opus tuũ] ne deſpicias] quis ſint peccatores quia tu eos creaſti.

UVA. BHSC. IyR_052

Psalmus.cxxxviij. In quo monet a deo non esse fugiendum sed ad euz redeundū ab irato ad placatū Vox mēbrorū Cristi qui sedent confitentes peccatasua ⁊ surgūt iustificati gratia dei: dicit ergo vir iustus. o

d Omine probasti me ⁊ cognouisti me⌋ .i. cognosci me fecisti⌊tu cognouisti sessionem meā⌋ .i. ꝙ in humilitate patientiam habeo ⁊ confiteor peccata mea⌊⁊ resurrectionem meam⌋ .s. ꝙ iustificatus per gratiam resurgo ⁊ in spe vite eterne erigor. Intellexisti cogitatiōes meas⌋ab eterno⌊⁊ semitā meam⌋ .i. inocultum affectum meum⌊⁊ funiculuz⌋ .i. iudicium ⁊ discretionem quam ego habui inter bonū ⁊ malū⌊inuestigasti⌋ .i. perfecte nosti. Omnes vias meas⌋omnia opera⌊preuidisti⌋anteq̄ essem in rerum natura ⁊ scis ꝙ⌊nō est sermo⌋sine veritate⌊in lingua mea⌋ Vere preuidisti omnes vias meas. quia Ecce tu domine cognouisti omnia⌋que sunt ⁊ erunt ⁊ fuerunt quātumcūqz sint aliis abscondita⌊tu formasti me⌋ principaliter⌊et posuisti super me manum tuam⌋conseruantē me in esse. Quibus consideratis domine. Mirabilis est sciētia tua supergreditur me non possum⌋scire tua secreta: eleuata est vt in profundum sapientie tue non possim intrare. Et deliberans a deo non fugiendum dicit. Quo ibo a te ipso qui es spiritus⌋qui vbiqz est: quo plenus est mūdus⌊quo a p̄sentia tua fugiam⌋hoc eniz est impossibile. Quia. Si ascendero in celū tu illic es⌋per refulgentiam tue glorie⌊si descendero ad infernū ades⌋ per exerciciū tue iusticie nulla altitudo te altior: nullum profundū te profundius: occidens ⁊ oriens in tua continentur manu. Certe fugere non possum. quia etiam Si haberē pēnas quibus possez velocissime volare⌋tanq̄ auicula pēnata ⁊ diluculo quando vacua est ⁊ sic possem peruenire⌊⁊ extrema maris remotus⌋ab hominibus non fugiam a te. Etenim illuc⌋si volarem⌊manus tua deducet me⌋quia sine te transire non potero: ⁊ me deductum⌊oportebit ꝙ potentia tua te

UVA. BHSC. IyR_052

neat] aliter deciderem in nichilum: ꝙ sic non possum effu
gere presentiã tuã. Et cũ viderem ꝙ euadere nó posse
fugiendo cogitaui si euadere posse latendo. Et dixi] apud
me conferendo [forsitan tenebre conculcabunt] .i. abscondent [ꝙ sic nox erit illuminatio mea in deliciis meis] .i.
consolatio mea quia libere ꝙ audacter fruar omnibus de
liciis in illis tenebris. Et ostendens ꝙ nichil valuit co
gitatio sua de sic euadẽdo ait. Nó bene cogitaui. Quo
niam que fiunt in tenebris non absconduntur a te] quia
nichil in eis existens latet te. Unde [eque tibi manifes
ta sunt que fiunt in tenebris: sicut q̃ fiunt in plena luce.
Quod eque uideatur a deo res in tenebris ꝙ in luce pa/
tet. Quoniam possedisti renes meos] .i. interiores affe
ctiones in potestate tua habens eas [suscepisti me] educen
do me tanq̃ tuũ [de utero matris mee in quo] tanq̃ in te
nebris latebat. Et qz dñe tante potẽtie ꝙ sapientie es ꝙ
te fugere uel latere nõ possũ: ideo nó fugiã. sed Cófitebor
tibi] cófessione laudis ꝙ merito [qz terribiliter] i. mutabi
liter incõprehẽsibiliter [magnus es] ꝙ etiã [opera tua sunt
mirabilia] mirabilia sunt opera creatiõis q̃a de nichilo.
mirabilia opera recreationis quia de proprio sanguine.
mirabilia opera iustificationis quia sine merito. mirabi
lia sunt opera miraculorũz tuorum quia modo insolito.
mirabilia opera glorificationis: quia plena ineffabili gau
dio [ꝙ anima mea] fide per te illuminata [conabitur val
de] quantuz poterit [ad cognoscenduz] opera tua. Vox
ecclesie. Anima mea cognoscet quia. Non est occultuz
os meum a te] .i. infirmitas mea interior [que est absco
dita hominibus tibi non] qui omnia nosti sed tu [qui per
feciste eam] vides ꝙ frangi nó potest: occidi enim possũt
sancti: sed flecti nequeunt [ꝙ substantia mea est in inferi/
oribus terre] .i. in carne fragili consisto: ꝙ tamen os nó
cedit malis. Vox cristi. Aliquos in corpore meo feci/
sti fortes vt ossa ꝙ etiam. Oculi] misericordie tue ꝙ pie
tatis viderunt infundendo radios gratie tue [imperfectũ
meum] .i. imperfectos meos quia etiam titubantes re/

UVA. BHSC. IyR_052

ſpicis vt petrum ne pereant [q in libro tuo].i. me quez dediſti formam iuſticie hominibus [ſcribentur].i.inſtruentur [omnes] non modo perfecti ſed imperfecti: non ergo deſperét [dies].i.apoſtoli [formabūtur] in me a quo perfectionem gratie ſuſcipient: q meo nominabuntur nomine [q nemo in eis] formabitur in eſſe gratie: nec ab eis nominabitur: Ut a Petro petrini: ſed a criſto dicuntur fideles criſti. Vox criſti: ſed tamen. Valde honorati ſunt a me amici tui deus].ſ.apoſtoli quos ad apoſtolatū vocaui quibus poteſtatem miraculorum dedi [valde confortatus eſt principatus eorum] facti enim ſunt principes duces q paſtores eccleſie: quibus dictum eſt: quecunq; ligaueritis ſuper terrā erunt ligata et in celo. Merito confortaui eos: quia ego non alius. Dinumerabo eos] quos in fide genuerunt: q ipſi taliter credentes enumerati [multiplicabuntur ſuper arenam].i. ſuper plebem iudaicam: que arene dure ſterili q infructuoſe comparatur: q hec multiplicatio prouenit ex hoc q [ſurrexi] a morte [et] licet ſurrectio propria virtute ſit ſignum [diuinitatis] tamen adhuc ſum occultus pluribus [apud te] quia non eſt manifeſta omnibus mea poteſtas que tandem in iudicio erit omnibus cognita. Sicut honorabiles ſūt michi amici tui deus. Ita inimici deteſtabiles. q ideo [cū occideris deus peccatores] morte gehenne dicam q ego ad eos [viri ſanguinum].i.peccatorum [declinate a me] q̄ etiam horreo vos videre: illos enim quos tu viuificas ego viuifico: q illos occido quos tu occidis Ideo declinate a me viri ſanguinū. Quia dicitis in cogitatione veſtra] deridēdo bonos fideles [accipiant] iſti predicatores q prelati [ciuitates ſuas].i.bona eterna q̄ ſibi promittūtur: deriſorie loquuntur que promittuntur dico [in vanitate] i.non in veritate ſua: ecce falſitas opinionis loquētium

Si oderis deus peccatores. Nōne] concordās iuſticie tue [qui te] corrigentem q dāpnantem [oderant] oderam certe ſic q omnibus hominibus deberent eſſe odioſi [q cō tra inimicos tuos reſoluebar] dolore interius zelo iuſti/

UVA. BHSC. IyR_052

cie contra eos iratus ꝙ te ⁊ nomen tuū impugnabant. Oderam⌋ dico⌊ perfecto odio⌋ sic nec propter vicia oderiz homines nec propter homines vicia dilexerim⌊ ⁊ inimici facti sunt michi⌋ .i. me odio habuerunt. Et quoniā timeo ꝙ aliquid lateat tibi displicibile. Proba me⌋ i. probatuz ostende per aliquas temptatisnes ⌊ ⁊ fac me scire⌋ ea que latent⌊ in corde meo ⁊ fac me cognoscere semitas meas⌋ facta ⁊ cogitata per me. Et fac me videre si aliqua culpa in me est⌋ faciendo. aut consentiendo. aut negligendo. que negligenda non erant: vt per penitentiā emunder ab illa culpa⌊ ⁊ deduc me ad viā ⌋ que ducit ad beatitudinez⌊ eternam⌋

Psalmus. cxxxix. In quo monet orare deum cōtra mala seculi.
Propheta in persona ecclesie vel cuiuslibet iusti.

e Ripe me domine ab homine malo⌋ non vno tantum sed a toto genere malorum et principe suo diabolo⌊ ⁊ a viro iniquo eripe me. Qui⌋ mali⌊ cogitauerunt iniquitates in corde contra me ⁊ continue cōstituebant prelia⌋ scismata ⁊ hereses contra que pugnarem. Et ostendens quibus prelijs persequantur ecclesiam ait. Acuerūt linguas⌋ i. acutas et exquisitas sententias parauerunt sibi vnde possent transfigere corda hominum simpliciuz audientium⌊ sicut serpētes⌋ per linguas virus mittentes quia venenosa ⁊ nociua erant verba eorum sicut morsus serpētis. nec miruz si verba eorum erant venenata quia ⌊ sub labijs eorum⌋ .i. sub linguis eorum erat⌊ venenum⌋ .i. odiuz et inuidia contra ecclesiam⌊ aspidū⌋ i. incurabile. quia ab eis nō potest extrahi per predicatores dei: sicut nec venenum ab aspide per incātatores. Qui quia nō est solū labijs sed opere persecuntur ait. Domine custodi me de potestate diaboli⌋ ⁊ ministrorū eius⌊ ⁊ ab hominibus iniquis⌋ qui sunt eius mēbra⌊ eripe me⌋ vt cessent

UVA. BHSC. IyR_052

mala que michi faciunt. Qui .s. homines iniqui co
gitauerũt supplantare .i. retrahere gressus meos a via
dei q superbi velut heretici qui de se presumũt latenter
parauerũt laqueũ .i. deceptionem michi ne perciperẽ
et cauerem. Persequũtur autem superbi predicti me la
tenter: et etiã patenter. quia Funes .i. peccata sua pro
pria que michi suadent facere malũ extenderũt in laque
um vt me traherẽt ad faciendũ similia: q quasi pedibus
laqueũ ita scandalum in quo cespitarem per culpam: q
caderem in gehennam iuxta iter vt facilius me capere
possent: si a rectitudine fidei declinassẽ. Dir iustus vi
dens se tot modis impugnatũ q q nullũ aliud remediu
erat sibi nisi clamare ad dominũ: q ideo clamãsait. Di
xi domino in quo solo cõfido deus meus es tu cui liben
ter seruio exaudi vocem deprecationis mee vt me libe
res a psecutione iimicorũ meorũ. Bene dixi deus me
us es tu ꝙa tu. Dñe vere dñe es virtus salutis mee
dando michi vires perseuerãdi: vt perseuerando sim sal
uus obũbrasti per gratiã mentẽ meã me protegendo
in pugna: quia luctor foris contra ficos: q intus contra
cõcupiscentias et passiones meas. Exaudi me domie
etiã in hoc vt. Non sinas me cadere in desiderium pra
uum alicuius peccati vt locus fiam diabolo cogitaue
runt contra me inimici mei mala: sed tu dñe ne dere
linquas me subtrahendo gratiã ne de me victo trium
phent et gaudeãt De malis que superuenient inimi
cis suis ait. Caput circuitus eorũ qui mala cogitãt con
tra me. s. diabolus: quia sicut nunq̃ recte incedit: ita ma
los ad rectã viam peruenire nõ sinit: sed in circuitu am
bulant: perdet illos q labor labiorũ suorum .i. menda
cia et figmẽta que cũ labore inueniunt q fingunt inuo
luent eos morte eterna. Unde sequitur. Cadent super
eos carbones ignis infernalis q in miseriis nõ subsistẽt
quia pena infernalis est insupportabilis. Illi defendunt
peccata sua labiis mendacibus sed. Vir liguosus .i. qui
amat mendacia nõ cauens quid loquatur nõ dirigetur

UVA. BHSC. IyR_052

in hac vita ad bona opera. virū iniustū mala capient in interitu suo. Mala dico capient iniustum in interitu suo: quia ego per spūm sanctuz. Cognoui. quod tamē illi mali non preuident. quia. tandem. faciet dominus iudicium inopis. .i. iusti: qui esurit iusticiā q querit sentiando pro eo cōtra malos. et vindictam pauperuz. spiritu cōfundendo eorū oppressores. Sic iudicabitur pro iustis contra iniustos. Ieruntū iusti. q liberati sūt et de inimicis vindicati nō sibi attribuent: sed tibi domine vnde. confitebuntur. laudando et exaltādo: et gratias agendo. nomini tuo q habitabūt. perpetualiter. recti in p̄ sentia tua. inexplicabili eterne visionis gaudio perfruentes.

Psalmus. cxl. In quo docetur iustus in suis afflictionibus ad dominum clamare.

Prophēta in persona iusti malis circūdati ait.

Domine clamaui ad te. et clamabo. et cū clamauero ad te exaudi me: q intende voci deprecationis mee. petitionem meā adimplendo.

Oratio mea. sit a te exaudita q accepta tibi. sicut incēsum. quod tibi offerebatur in odorē suauitatis. et operatio mea bona. placeat tibi. sicut sacrificiū. quod tibi in in veteri lege offerebatur. in vespere. quod tibi inter oīa plus placebat in figura sacrificij quod immolādo seipsū ad vesperā tibi obtulit dominus noster ihesus cristus.

Ecce domine clamabo et inter alia. Pone domine custodiam ori meo. vt nō peccem stulta et incongrua et ociosa loquendo: sed omne quod loquar sit sanctum q digniuz deo. et hostiuz pone cōtinentie omnibus sensibus. vt muniatur tota mea domus: q nō habeat aduersarius vnde ingrediatur et dominetur. Etsi cōtingat me peccasse aliquod loquēdo non loquēdum: precor. Non permittas cor meū iclinari i verba malicie. vt pertinaciter

UVA. BHSC. IyR_052

ꝛ superbe defendē peccata mea⌊excusationibus falsis⌋si/
cut solēt imprudentes facere qui fortune aut necessitati
nature aut tēporis qualitati aut societati mala sua impu
tant cū tamen in potestate nostra sit peccare vel nō pec/
care. Et si hoc feceris. Non ero vnus de illis q̄ excu
sant sua peccata⌋ꝛ non tantū cū minoribus sed etiaꝫ⌊nō
cōmunicabo cum electis eorū⌋.s.cū potentioribus ꝛ ma
joribus vt per eorū consortiū excuseꝫ peccata mea sicut
ipsi faciunt. Non cōmunicabo cum istis malis preten
dentes excusationes in peccatis sed recipiam libenter cor
tectionē.si Corripiet me justus in misericordia ꝛ incre/
pabit me:oleum aūt peccatoris⌋s.falsa laus simulata di
lectio adulatoris non delectabit mentē meaꝫ. Et vere
sic erit. Quoniam adhuc⌋futurū est ꝙ⌊oratio mea⌋qua
oro deum vt conuertantur⌊placebit eis⌋cum auertentur
a peccatis ꝛ incipient timere judiciū dei ꝛ si sūt q̄ contra
dicant vt eorum doctores ꝛ heretici non est curādū⌊quo/
niam juncti siue comparati⌋doctrine cristi⌊absorbentur⌋
ꝛ vincuntur ꝛ in sua vanitate deficiūt q̄a ꝛ si videantur
aliquid dicere:tamē nichil sūt dicta eoruꝫ stulta enim est
sapientia eoruꝫ. Quid ergo de eis erit dicit. Audient
verba mea quoniam fuerūt verba potentia⌋ad penetran
dum corda ꝛ vera ꝛ honesta. Unde q̄ ad me venerūt:ver
bis meis vincti sūt ꝛ delectati sūt in eis ꝛ cōuersi sūt ad
me prosūt eis verba mea:prosūt etiā mors mea ꝛ sācto/
rū q̄a sicut cū crassitudo terre erepta est super terraꝫ.i.
cū fumus ejus est despersus sup̄ cāpos facit ipsos fructi/
ficare sic cruore meo ꝛ sāctorū martirū fecūdatus ē mū/
dus. Unde seq̄tur. Dissipata sūt ossa⌋martirū meorum
sed ex dissipatione ossiū eorū sūma vtilitas venit mundo
vnde tātū inde mūdus accepit pinguedinis vt inde seges
ecclesie latius pullularet hec est mors sāctorū q̄ cōtēpti/
bilis est seculo sed p̄ciosa agricole q̄ nouit ibi vtilitatē ꝛ
vberē siccū vnde creuit ecclesia. Dissipata sunt dico ossa
martirū⌊secus infernū⌋.i.ad modū rorū qui reputātur
digni inferno:sed⌊quia ad te domine dn̄e oculi mei⌋sūt

UVA. BHSC. IyR_052

directi sicut ad protectionē meā: ꝙ quia [in te speraui nō permittas animam meam separari] a conspectu gratie tue quicquid sit de corpore. Non auferas animā meā dico sed potius. [Custodi me a laqueo] deceptionis [quem statuerūt michi] spūs maligni [ꝙ a manifestis perturba/ tionibus] inquietorū hominū [operantium iniquitatez]. [De quidē tua gratia custodies: peccatores aūt ruētes de vicio in viciū. Cadēt in retiaculū demonis siue inquitatis: ego aūt cū talibus non ambulo] nec associor in aliquo [donec trāseā de presenti vita ad reḡem beatorū.

Psalmus. cxlj. in quo monet nos ad orandū pro malis presentis vite.

Vox cristi ex parte assumpte humanitatis.

v [Voce mea] interiori nō strepitu labiorū [ad dominū] patrē [clamaui: voce mea ad dñm deprecatus sum] assidue ad cū orans. Et adhuc. Effundo copiose in cōspectu ejus orationē meam [lacrimis plenā ꝙ tribulationē meam ante ipsuz pronuncio] In tanta angustia sū. ꝙ Defecit in me spūs meus] ꝙ tamen tu pater [nosti omnes semitas]. i. omnes operationes [meas] interiones ꝙ exteriores. In via hac] presentis vite [qua ambulabam abscōderūt aduersarij su perbi laqueū michi]. i. latēter' mortez. Ipsi quesierūt michi mortē inferre ꝙ ego cū essem captus. Confiderabā ad potiorem partē]. s. discipulorū qui relicto me fugerūt [ꝙ non erat] qui cognosceret me esse deum in carne tectum cum prius dixisset petrus in persona omnium discipuloruz tu es cristus filius dei viui. Perijt a me fuga] ego non fugi sed potius permisi me in mortē dari pro liberatione aliorum [ꝙ non est inuētus aliquis qui requirat vitam meam] ad saluandum eaz. Et ideo. [Clamaui ad te domine] pater [dixi tu es spes mea] spem meā in te posui cui etiam morti approximās propriam animaz cōmendaui [portio mea] pars mea] in terra viuētium].

UVA. BHSC. IyR_052

O dñe in qué spero. Intéde ad deprecationé meã quia valde afflictus sũ|ab impijs me perdere querétibus. Sic q̃dem intende. Libera me a persequétibus me|q opus é |quoniam cõfortati sũt|te permittéte intãtũ|super me| vt manus michi in ijcerent q cruce suspéderent. Li/bera me.q Educ me de inferno|vbi anime fideliũ a dya bolo detinétur q custodiũtur:non patiaris|animã meaz| in claustris infernalibus detineri vt de mea liberatione |laudetur nomé tuũ a me|q ab alijs liberatis p me q ne/cesse est vt educas quoniã|me epectant justi|liberatorem suũ|donec rettribuas michi|suscitãndo tercia die glorias resurrectionis q̃ esse debet abjecte passionis rettributio.

Psalmus. cxlij. in quo monet
ad penitentiam q orationem.
Prophetа in persona cujuslibet penitétis.

O Omine exaudi orationé meã auribus|clemé/
tie tue|percipe deprecationé meaz in veritate tua q justicia exaudi me|qua penitétibus q se/accusantibus indulges. Exaudi dico. Et nõ intres in judiciuz cum seruo tuo vt|secundũ merita me judices:ego misericordia indigeo ego fugitiuus ad te re/deo:pacem quero:non ergo intres mecum in judicium quia nec ego volo intrare tecum|quia|in tui comparati one|nullus viuentium aut homo aut angelus justificabi tur|quia solus es in quo peccatũ cadere nõ potest in cu/jus conspectu etiam astra non sunt munda. Precor vt nõ intres in judicium cũ seruo tuo. Quia inimicus me us|.i.dyabolus|persecutus est aiaz.meã q depressit vitã meam|vt terrenis inheream. Conatus est etiã iimicus meus q̃tũ in se est. Collocare me in tenebris|peccatorũ sicut ceteros desperatos|q anxiatus est spũs meus|vi/dens vicinitatem periculi|q turbatuz est cor meũ|q̃a ex me nesciebam quomodo de hac captiuitate possem exire

UVA. BHSC. IyR_052

In tantis aũt tribulationibus deprehẽsus ad hoc reme
diũ me contuli. Memor fui dierũ antiquorũ ⁊ in quibus
alijs penitẽtibus misericordiam exhibuisti ⁊ meditatus in
omnibus operibus tuis ⁊ vt in eis aliquã michi paratem
consolationẽ ⁊ in factis manuũ tuarũ ⁊ que misericordi/
ter fecisti que meditatio ad spei erexit fiduciã vt presu/
meré potius de tua pietate cõfidere q̃ de meis iniquita/
bus desperare. Et non tantũ meditabor. sed etiam cũ
exhibitione bonorũ operũ Manus meas ad te in oratio
ne leuaui ⁊ sicut terra sine aq̃ desiderat ⁊rrigari ⁊ vt fruc
tũ faciat ⁊ sic aia mea desiderat ad te deũ suũ ⁊ Peto Ve
lociter exaudi me ⁊ q debes facere nõ differas q̃a ⁊ prope de
fectũ est spũs meus ⁊ q miserere mei. Domine exaudi
me in hoc. s. vt Non auertas faciẽ tuam a me ⁊ tanq̃ of
fensus a me quia si auertis ⁊ similis ero descẽdentibus in
lacũ inferni ⁊. Non auertas faciẽ tuam dico sed potius
Auditã fac michi velociter ⁊ sine tardatione ⁊ misericordi
am tuam quia in te speraui ⁊ non in alio. Et Notam
fac michi viam in qua ambulẽ ⁊ dux michi sit veritas tua
⁊ gressus mei tua gratia dirigantur ⁊ quia ⁊ ad te fontẽ pi
etatis ⁊ leuaui omnẽ confidẽtiaz anime mee ⁊ Et ne in
pediar a via Eripe me de inimicis meis ⁊ dyabolo ⁊ mẽ/
bris eius ⁊ hac fiducia peto quia ad portum pietatis tue
⁊ me contuli fugiẽs. doce me ⁊ tanq̃ ignarũ tanq̃ imperi
tum ⁊ nichil de sua virtute presumentẽ ⁊ facere volunta/
tem tuam ⁊ q debes ⁊ quia deus meus es tu ⁊ cuius volũta
tem debeo sequi in omnibus. Doce me dico quod vti
q̃ facies. q̃a Spiritus tuus bonus deducet me ⁊ p semitã
iusticie ⁊ in terrã rectã ⁊ i. viuẽtiũ quã soli recti possidebunt
⁊ propter nomẽ tuũ ⁊ nõ propter merita mea ⁊ viuificabis
me ⁊ vita gratie p cuius virtutẽ veniã ad vitã glorie ⁊ in
eq̃tate tua viuifica me ⁊ q̃ est bonitatis tue condecentia:
q̃a exigit equitas tua vt viuifices illũ q̃ se tibi humiliat
Viuificabis me. ⁊ Deduces de tribulatione ⁊ hujus se
culi aiam meã ⁊ quando me de isto carcere exire jusseris

UVA. BHSC. IyR_052

vt in te sit quieta ⁊ leta ⌊⁊ in misericordia tua⌋ nō i meri to meo ⌊disperdes inimicos meos⌋ dyabolū ⁊ ejus sequa/ ces. Et hanc pietatez michi indulge non quia justus sed ⌊quia seruus tuus sum ego⌋.

Psalmus. cxliij. in quo monet ad gratiarū actionem pro victoria.

Propheta nō insolescēs de victoria sed humiliter gratias agens deo in persona sui ⁊ cujuslibet justi pugnātis ⁊ tri umphantis contra dyabolū ait.

b Enedictus dn̄s deus qui docet manus ad preli um⌋ quod de prope fit per me eni nesciuissē go liam preliari ⌊⁊ digitos meos ad belluz⌋ quod de longe siue a remotis fit. Uere benedictus deus meus. quoniam ipse est Misericordia mea⌋ quibus nō solum miseretur mei sed etiam me misericordē fecit ⌊refugiū⌋ a quo constantiam mea sumit infirmitas ⌊sus/ ceptor⌋ quia pugnāti michi prestat ne cadam ⌊liberator⌋ qui tribuit ne dimicans vulneret. Protector meus⌋ ne feriar ⌊in quo speraui⌋ i omnibus laboribus ⁊ prelijs me is ⌊q̄ subdit populū meū sub me⌋ vel populū meū. s. rebel lium cupiditatem ⁊ motū carnalium desideriorū legi mē tis mee per auxilium gratie tue subditum facit: vt ratio dominetur in regno anime. Propheta considerans ge/ nus humanū beneficijs dei indignum admirās ait. Do mine q̄d est homo⌋ ꝙ tanti pendis tāti existimas ⌊ꝙ inno tuisti ei⌋ i. ꝙ per assumptā humanitatē innotesceres diui nitatem qui per se vilissimus erat ⌊aut filius hominis⌋ quid est ⌊ꝙ reputas eum⌋. i. ꝙ eū tanti facis ⁊ tanti pre/ cij vt pro eo filiū tuū vnigenitū des. Ideo dico q̄d est homo. q̄a Homo similis vanitati factus est⌋ peccādo. i. alicui vane ⁊ cito trāsiture rei. factus dicit q̄a creatus fu it in perfectione ⁊ stabilitate: ⁊ jta similis veritati: sed vi olās obediētiam fecit seipsum vanum mortalem ⁊ tran sitorium vnde ⌊dies vite ejus sicut vmbra pretercunt⌋.

UVA. BHSC. IyR_052

℣ Dñe ex quo nō obstante ꝙ homo similis factus sit vanitati tua sapiētia disponit redimere eū: oué erabūdā que sanari nō potest nisi tuis humeris reportetur precor inclina altitudiné majestatis tue nō locuz mutādo descēde sed nostre humanitatis formam sumēdo: redimatur homo ꝙ nisi inclinata diuinitate fieri nō potest trāge mōtes .i. potētes q superbos hujus vite: gratiā tuā iterius infūdēdo q fumigabunt crebris suspirijs q lacrimis suorū peccatorū compūctione cōmoti. Tange mōtes q etiam. Fulgura corruscatione .i. ostēde tue virtutis potētiam crebris miraculis corruscādo q dissipabis seu dissolues cōspirationes eorū emitte per apostolos tuos sagittas tuas .i. verba tua q̄ corda hominū transfigūt q turbabis eos ad penitētiā. Deinde prophēta aduētum cristi precatur q ad patrē verbū conuertēs ait vt hec fiāt Emitte filiū tuū de sublimitate in qua est tecū: q induat carnē in qua visibilis appareat in mūdo q eripe de potestate dyaboli q libera me de aquis multis .i. de inundatione malorū q de potestate filiorū qui de aduerso patre dyabolo nati sūt. Ideo eripe me ab eis quoniā ipsi sūt. Quorū os locutū est superbiam jactant se habere scientiam: quorū tamē scientia vana est q opera eorū opera iniquitatis. Eripe dico quod si feceris. Deus cāticum nouū cantabo tibi .i. pro filij tuj icarnatione gratias agam: q in obseruatione decem preceptorum legis tibi deseruiam tibi psallam tibi gaudebo tibi cantabo.

Cantabo tibi etiam. Quia das salutem gratie regibus .i. fidelibus qui bene regūt seipsos: quia redemisti dauid seruū tuuz de gladio goliad maligno pessimo ydolatra de potestate dyaboli eripe me Et erue me de manu filiorū alienorū qui filij ecclesie nō sūt quorū os locutū est vanitatem .s. ꝙ in terrenis cōsisteret nostra beatitudo q opera eorū. opera iniquitatis Prophēta ea in q̄bus mali felicitatē ponunt enumerans ait. Quorū filij incolumes sūt sicut noue plātatiōes i juuētute sua

UVA. BHSC. IyR_052

Filie eorũ composite ⁊ ornate⌋ i capite ⁊ in corpore auro ⁊ sericis⌊sicut ornatur tẽplum⌋ Promptuaria⌋ ⁊ cellaria⌊eorũ⌋ vbi reponũtur victualia⌊plena⌋ grano vino ⁊ oleo ⁊ hujusmodi⌊supereffũdẽtia ex hoc in illud⌋. Oues eorũ fetose⌋ plene fetibus⌊habũdantes in egressibus suis boues eorũ crasse⌋. Non est ruina⌋ nõ dico in muris ciuitatis sed nec⌊sepis⌋ non⌊est transitus nec egressus⌋ vnde possint fugere qui detinẽtur captiui: nõ est tumultus nõ vllulatus⌊nõ clamor i plateis eorũ⌋ sed q̃es ⁊ pax. Qui nesciẽtes ⁊ cupiditate terrenorũ excecati. Beatũ dixerunt populũ cui hec sũt⌋ putãtes in huiusmodi tẽporalibus bonis cõsistere felicitatem nostram sed jsti grauiter errãt quoniam ille solus⌊populus beatus est cujus ẽ dominus deus ejus⌋ beatitudo sua ⁊ eterna felicitas.

Psalmus. cxliiij. in quo monet ad laudẽ dej.
Propheta in persona ecclesie laudem premittẽs deo ait.

Exaltabo te deus meus rex⌊ confitẽdo ⁊ predicando alijs dignitatẽ tuã⌊ ⁊ benedicam nomini tuo⌋ bñdictione laudis ⁊ gratiarũ actionis⌊ i seculum ⌋. s. hic⌊ ⁊ in seculum⌋ s. ineternuz qui eni hic nõ incipit te laudare in futuro mutus erit. Benedicam dico hic in vita mea nõ semel. sed Per singulos dies bñdicã tibi⌋ q̃a singulis horis tuis bñficijs viuimus⌊ ⁊ laudabo nomẽ tuũ in seculũ seculi⌋ icessanter tibi gratias agẽdo. Merito laudandus est deus. q̃a Magnus dñs⌋ magnus in essentia: magnus i virtute: magnus in potẽtia⌊ ⁊ laudabilis valde⌋ in operibus suis: ⁊ in beneficijs q̃ cõfert suis fidelibus⌊ quia magnitudinis ejus nõ est finjs⌋ est eni incomprehensibilis cogitatione. vnde q̃a magnus est sine fine: laudabilis est sine fine. Non solum ego laudabo. sed omnis Generatio laudabit opera tua⌋ vtpote altitudinem celi: profunditatem abissi: stellarum multitudinẽ: terre latitudinẽ refluxuz aquarũ ĩpetũ vẽtorũ; sapiẽtiã hominũ: simplicitatẽ angelorũ⌊ ⁊ potẽtiã

UVA. BHSC. IyR_052

tuam pronunciabunt] dicétes ꝙ magna potétia dei solius Magnificétiã glorie tue] ministri eloquiorũ tuorum] loquétur] predicando ꝙ laudando ꝙ magnificentiam sancti tatis tue etiam loquétur dicétes: nó est sanctus vt est dominus] ꝙ mirabilia] q̃ super naturã operaris] narrabũt] dicentes: mirabilia opera altissimi solius. Ceterum. Virtutem terribiliũ judiciorũ tuorũ] metuéndorum quibus impios punis] dicét ꝙ magnitudiné tuam] cujus nó est finis] narrabũt] narrabũt aũt cũ talé esse laudabunt.

Preterea. Memoriã habũdãtie suauitatis tue] qua vocasti eos ad tuam gratiam deuoto corde] proferét ꝙ narrabunt: ꝙ iusticia] vel quã eis infundis ad justificationé vel qua secundũ merita eis tribuis beatitudinis gloriaz] exultabũt] Laudabũt sãctitaté ꝙ potétiã dei ꝙ dignũ est. ꝗa Miserator est] actu misericordiã exhibẽdo] ꝙ misericors] natura in seipso a quo fluit miseratio] patiés] expectando tollerando peccatores vt conuertãtur] ꝙ multũ misericors] peccata ꝙtũcunq; magna ꝙtũcũq; multa cõdonando vere penitétibus: multũ misericors est largiendo tam ineffabilez mercedé suis fidelibus. Misericors dico imo generaliter. Suauis est dñs vniuersis] ꝗa omnibus creaturis dat esse: quod est desideratissimũ secũdũ se vniuersa suauiter disponit: suauis maxime bonis gustantibus ꝙ suauis est dñs] ꝙ miserationes eius super oia bona ejus] diffusio eni bonitatis ejus super omné spargitur creature vultũ: faciens solem suum oriri super bonos ꝙ malos: vnde quicquid creauit propria miseratione gubernat ꝙ regit. Ergo. Laudent te domine] omnja opera secundum modum suum per se: si sunt creature rationales: si ratione carent: sua vtilitate sua pulchritudine dando materiam laudis laudantibus te] ꝙ sancti tui] .s. ꝙ homines ꝙ angeli] tuam laudem concelebrent]

Laudét te dico. Dicentes ꝙ predicantes gloriaz regni tui] .s. ꝙ notanter ꝙ sapiéter ꝙ ꝙ mirabiliter ꝗcquid facis in regno tuo: ꝙ disponis] ꝙ potentiam tuam] que magna est qua regis ꝙ ordinas superiora ꝙ inferiora ꝙ

UVA. BHSC. IyR_052

omnia in eis cõtẽta[loquentur] Loquẽtur dico ad hõc vtiq; Vt notam faciant filijs hominũ potentiam tuã] ne per ignorantiã minus te timeant vel diligãt serui tui [et gloriam magnificentie regni tui]quod.i. q̃ glorioſũ et magnificus eſt regnum tuum. De cuius regni magnitudine et ſtabilitate ait. Regnũ tuum regnũ omniũ ſeculorũ]quia regni tui non erit finis. omnia enim ſecula regni tui dominatione voluuntur[et dominatio tua in omni generatione et generationem]quia poteſtas tua poteſtas eterna et regnum tuum quod nõ corrumpetur.

Et ipſe dominus eſt laudãdus quia. Fidelis eſt in omnibus verbis ſuis]omnia enim que per prophetas locutus eſt adimpleuit. et quicquid promiſit dedit[et ſãctus] i. irreprehenſibilis[in omnibus operibus]licet videatur a ſtultis quedam iniuſte diſponere. Certe dominus ſanctus eſt in operibus ſuis. quia Alleuat omnes qui corruunt]in peccatum et alleuari deſiderãt ne in eterna ruina mergãtur[et erigit omnes eliſos]ſanando eos leſos ſi penitere velint. hic enim eſt ſamaritanus qui alligauit vulnera ſauciati. Quia eniz tu domine es qui alleuas corruentes et erigis eliſos. Oculi omnium in te ſperant et tu das eſcam illorum]ſiue ſpiritualem ſiue corporalez nõ tamen ſemper quãdo petitur: ſed quando tu ſapiens medicus cognoueris eſſe[tempus oportunũ] Das eſcam dico et liberaliter. quoniã Aperis manum benignitatis tue large]diſpenſando beneficia tua[et imples omne animal[capax benedictionis[benedictione]cõuenienti: ex tua enim largitate eſt quicquid benedictionis aſſequitur anima vniuſcuiuſq; fidelis. Conſequenter prophetа laudans deum de iuſticia ait. Juſtus eſt etiã dominus]i. nõ ſolum liberalis eſt in prouidendo. ſed etiam iuſtus in diſponẽdo: iuſtus eſt in omnibus diſpoſitionibus et volũtatibus ſuis cum ipſe ſit regula iuſticie et veritatis[et ſanctus]nõ ſolum in ſe: ſed etiaz vult q̃ nos qui ſumus opera eius ſãcti efficiamur dicẽs. ſancti eſtote quoniã ego ſanctus ſum. Bene apparet q̃ dominus et iuſtus et ſãctus

UVA. BHSC. IyR_052

sit. quoniã Prope est propicius est omnibus inuocanti bus eum in veritate. Inuocare deuz in veritate est pia ꝛ immaculata intẽtione causa salutis aĩe ad dñm clamare. Et vere prope est dominus. quia Voluntatẽ timẽtium se timore filiali qui est annexus caritati faciet. i. cõple bit ꝛ si illi taceant et deprecationẽ eoruz si sit pia ꝛ pro se et perseuerans exaudiet et saluos faciet eterna salute in nouissimo. Ostendẽs quomodo sit iustus deus in bo nos et in malos ait. Custodit dominus omnes diligẽtes se tanq̃ grana in horreo: et gemmas in auro cuinsmodi sunt hij qui dilectionẽ dei mũdanis dilectionibus pretule runt et omnes peccatores disperdet qui amori dei obsti nata voluntate seculi amorez anteponũt. Et quia om nia ita se habent. Laudationẽ domini loquetur os meũ euidenter predicando et cãtando ꝛ exemplo meo benedi/ cat omnis caro. i. omẽs fideles: domini et serui: pueri ꝛ senes: omẽs quidẽ laudare: benedicere: extollere: atq; pre/ dicare debemus. per quẽ viuimus: per quem alimur ac sumus nomini sancto eius et hoc in presẽti et in futuro

Psalmus. cxlv. In quo monet ad laudem dei. Vir iustus exortãs se ad laudandũ deum ait.

Lauda anima mea dominuz cui anima respõ dẽs ait laudabo dominũ in vita mea hic quẽ admodũ potero. s. tenuiter et exiliter: quia pec catis p̃mor sed pfecte laudabo eũ cũ ei perfecte inhesero in. vita eterna que ẽ. vera vita ꝛ psallã deo meo operando omnia ad honorẽ eius q̃diu fuero Et quia laudari. bene deo nõ potest nisi ponendo spem in ipso solo ait. Nolite confidere in principibus spem ponẽdo in eis quanq̃ sint potentes: nolite confidere in imperatore: nõ in regibus: nõ in perfectis: nõ in iudicibus seculi nec in fi lijs hominum qui amare temporalia suadent: qui. seip/ sos saluare nõ possunt nec alios. Benedico q̃ in nullo talium est salus. quoniã, Exibit spiritus eius de corpore

UVA. BHSC. IyR_052

ſuo cito vel ſubito quãdo non vult vel ſcit quo ſpũ exe/
unte corpus ⁊reuertetur in terrã ſuam⁊ vnde cepit origi/
nez⁊in die illa mortis ſue peribũt omnes cogitationes⁊q̃
in diuerſos ambitus ſeculi ſe extendebãt. Prophęta có
ſequẽter oſtendens de quo ſit principaliter cõfidendũ ait.
¶Beatus cuius deus⁊qué coluit⁊iacob eſt adiutor eius ⁊
ſpes eius⁊nõ in principibus: nõ in filijs hominũ:non in
diuitijs ſeculi:ſed⁊in domino fuit qui fecit celũ et terraz
⁊ omnia que in eis ſunt⁊ ¶Et probãs q̃ in ſolo deo ſit
confidẽduz:inducit q̃ deus ſit iuſtus dicẽs ipſe eſt:¶Qui
cuſtodit veritatem ineternũ⁊non eniz mentiri poteſtitez
ipſe⁊facit iudicium iuſtũ iniuriã patientibus⁊eos de iniu
riantibus vindicando ipſe etiã⁊dat eſcam⁊vtrãq̃ corpora
lem et ſpiritualez⁊eſurientibus⁊ſupplẽdo defectũ eorum.
Ipſe ſoluit⁊etiã per gratiam⁊cõpeditos⁊peccatoruz vin
culis aſtrictos⁊et dominus illuminat cecos⁊ i.luce ſue ſa
pientie ex inſipientibus facit ſapiẽtes. Ipſe etiã.¶Do
minus erigit eliſos⁊ſiue claudos:quos eniz diabolus eli/
dit:dominus erigit⁊dominus diligit iuſtos⁊quos locat in
eterna beatitudine. Ipſe etiã.¶Dominus cuſtodit ad/
uenas⁊extra terrã natiuitatis eorũ exiſtentes⁊ et pupillũ
⁊ uiduã⁊humano deſtitutos auxilio⁊ſuſcipiet⁊ſub ſua cu
ra ſpeciali: vt ſperent in deũ: et etiam qui habẽt terrena
et nõ in eis confidũt pupilli ⁊ vidue dei ſunt⁊⁊ vias⁊ .i.
proceſſus⁊iniquorũ⁊perſequẽtium has perſonas impotẽ
tes dominus⁊diſperdet⁊. ¶Tanta eſt dei potẽtia ⁊ iuſti
cia.o ſyon:o eccleſia.¶Dominus⁊qué reuereris:deus in
qué credis:tuus qué diligis⁊regnabit⁊ nõ ad modum ſi/
cut reges mũdani ſed ineternum.

Pſalmus.cxlvi. In quo monet
ad laudandũ deum.

Propheta excitans ad dei laudem ait.

¶Audate dominum quoniam bonũ eſt pſallere
ad gloriã et honorẽ maieſtatis eius pſalmodia

UVA. BHSC. IyR_052

enim de laude dei dicitur bona q̃a ⌊dulcedinẽ habet anne/
xam ⁊ meretur vitã eternam laudatio autez exhibenda
deo debet esse jocũda⌋ ex deuotiote cuz facta debet esse⌊de
cora⌋ vite moribus speciosa q̃ non est in ore peccatorum
qui bone cantilene malis obstrepũt moribus. Laudã
dus est vere. Dñs⌋ quia⌊est edificans jherusalez celestẽ⌋
quam de viuis lapidibus exstruit edificat autẽ sic q̃a⌊dis
persos fideles⌋ per orbẽ congregabit in vna fide spe ⁊ ca/
ritate vt de illis edificiũ celeste formetur. Ipse etiam
est. Qui sanat contritos corde⌋ offerentes deo sacrifi/
cium cordis contribulati cõdonãdo eis peccata⌊⁊ alligat
apponẽdo sacramẽta ⌊vulnera eorũ⌋ qui. s. faciunt penitẽ
tiam donec consolidetur quod fractum erat. Ipse etiã
est. Qui multitudinẽ stellarũ in certo numero posuit⌋ ⁊
omnes virtutes earum⌊⁊ nomina nouit⌋ Quid plura.
Magnus dominus noster ⁊ magna virtus ejus ⁊ sapiẽ/
tie eius nõ est numerus⌋ quia infinita ⁊ incomprehensibi
lis. Ipse etiam est. Suscipiens⌋ in gloria⌊mansuetos
humilians autem peccatores superbos⌋ cõtrarios mãsue
tis⌊vsq̃ ad terram⌋ mãsuetudo enim ad celũ vocat: sup/
bia in terram detrahit angeli superbi in terram currunt
homines humiles ad celum vadũt Quia dominus mã
suetos in gloria suscipit. Precinite domino⌋ in cõfessio
ne laudis⌊psallite deo nostro⌋ voce et bonorũ operum cõ
sonantia. Et memorãs propheta opera per que pote/
stas dei ostenditur dicit. Ipse est. Qui operit celum nu
bibus ad hoc ꝙ paret terre pluuiã⌋ vt fecũdetur ad terre
nascentium productionem. Qui producit in montibus
fenum et herbam seruituti hominum⌋ Qui dat iumen/
tis escam ipsorum et pullis coruorum clamantibus⌋ q̃a
a parentibus anteq̃ nigrescant nihil nutrimẽti recipiunt
tribuit vnde alantur. s. rorem celi. Mansuetos autez
diligit sed. In equitibus⌋ cõfidentibus⌊ de sua fortitudi/
ne⌋ magisq̃ de deo⌊ nõ erit beneplacitum ei nec in pedi
tibus⌋ cõfidẽtibus de robore suo magisq̃ de deo: est bene
placitũ ei: quia huiusmodi homines superbi et fatui au/

UVA. BHSC. IyR_052

daces sũt quos deus odio habet. Beneplacitũ autem est domino super timẽtes eum ⌋ quia per timorem peccatuz expellitur: quod deo displicet ⌊ et in eis qui sperãt sup̃ misericordia eius ⌋ quia timor nõ valet sine spe venie.

Psalmus. cxlvij. In quo monet ad laudem dei. Propheta exhortans iherusalem. i. sanctam ecclesiam ad laudandũ deum ait.

l Auda iherusalez ⌋ celestis iam secura ⌊ dominũ lauda deum tuũ syon ⌋ . i. sancta ecclesia que p̃ fidem deum specularis in via. Lauda dico iherusalẽ dñz secure. Quoniã cõfortauit ⌋ siue confirmauit ⌊ seras portarum tuarũ ⌋ . i. vndiq̃ te sua protectione muniuit: clausa enim est ianua: quia nemo exit: vnde doleas: nemo intrat: quẽ timeas: non exit inde amicus: nõ intrat illuc alienus: sicut nunc in vita presenti fit vnde sunt scandala ⌊ et benedixit filijs tuis ⌋ quos olim peperisti omnimoda benedictione: quia iam quiescũt ⌊ in te ⌋ non foris peregrinãtur Benedixit ille. Qui posuit fines tuos pacem ⌋ vt ex nulla parte possis cõcuti aut turbari: et quicquid intus est pace fruitur: et in pace illa est saturitas et nulla indigẽtia ⌊ quia satiat te ⌋ plenissime ⌊ ex adipe frumẽti ⌋ i. diuinitate cristi. Ipse. ẽ. Qui emittit verbum suum ⌋ in carnem: et verbũ caro factum est ⁊ habitauit in nobis ⌊ velociter currit ⌋ . i. diffunditur per totũ mundum ⌊ sermo ⌋ predicationis ⌊ eius ⌋ et tanta velocitate vt in breui tempore impleuerit mũdum veritatis cognitione. Propheta loquẽs de beneficijs que cõtulit nobis aduẽtus cristi circa cõuersionem peccatorum ait. Qui ⌋ s. sermo cristi ⌊ dat niuem ⌋ . i. peccatorem frigidũ et fragilem ⌊ sicut lauam ⌋ vt inde fiat vestis calida ⁊ pulchra per gratiam: quasi diceret: peccatores de frigiditate culpe: cõuertit ad calorem gratie et decorẽ. Item sermo dei ⌊ nebulam ⌋ . i. caliginem peccati ⌊ spargit ⌋ tollit et dissipat p̃ humilitatem penitentie que significatur per timorẽ. Itẽ

UVA. BHSC. IyR_052

Mittit cristallū suam]. i. induratos q obstinatos in pec catis: quos quidem predestinauit qui nō facile vt nix sol uuntur [mittit vt frustra panis] i. tales fecit vt pascant alios verbo dei et predicēt veritatem: quā prius ante con uersionē impugnabāt. sicut de paulo patet mirabilis pro fecto artifex: qui de niue facit lanā: de nebula cinerem: de cristallo panē. lana calefacit frigidū: cinis lauat sordidus panis reficit famelicū: sic gratia peccatorem. et sequitur [ante facié frigoris eius quis sustinebit] . i. nisi deus sol/ uerit cristallū sicut niuem. i. hominem induratū in pec/ catis. quis poterit sustinere penitentiā frigoris viciorus q obstinationis eius quasi diceret nullus. Etsi nullus possit sustinere ante faciem frigoris: non tamen est despe randum. quia Emittet deus pater verbū filiū] suū incar ne et verbo euāgelice predicationis liquefaciet et mol/ liet obdurata corda peccatorū. Et flante] spiritu sācto su per impios feruor caritatis intantū corda populorū accē det vt recordatione preteritorum criminū [ex eorus ocu lis erumpāt flumina lacrimarum. Flauit spiritus eius inꝯ. Qui annūciat renelationem de cristo de tribu iuda] nascituro populo israelitico de quo p iacob erat na/ scituras q legem q iudicia sua populo israhel. Non fecit taliter omni nationi] sicut populo israhel de quo carnem assumpsit cui prophetas dedit cui per seipsū verbū annun ciauit: de quo principales apostolos elegit [et iudicia sua manifestauit eis] quod nō fecit alijs.

Psalmus. cxlviij. In quo monet ad laudē dei.

Propheta ortans omnes creaturas ad laudē incipit a superioribus dicēs.

1 Laudate dominū creature celestes laudate eus qui estis i excelsis] throni: dominationes: pote states: cherubin: et seraphin. Laudate eum omnes angeli eius] . i. vosipsi quos ipse mit/ tit ad legationes suas in mundum [et vos omnes angeli

UVA. BHSC. IyR_052

nominati virtutes ⌊per quos dominus fecit mirabiles ef
fectus qui in admirationem diuine poteſtatis et laudem
eius inducũt homines nó ideo propheta inuitat angelos
ad laudez dei ꝙ aliquãdo ceſſent: vel ꝙ eo monẽte magis
laudent: ſed ſic ammonendo oſtendit affectum ſuum. ſ. ꝙ
ſibi eſt grata laus eorum. Conſequẽter mouẽs ad laudẽ
celeſtes creaturas corporeas ait. Laudate eum ſol ⁊ luna
laudate omnes ſtelle ⁊ omnia lucẽtia in celo ⌋ que eo dicũ
tur laudare deum: quia ex ſua pulchritudine ⁊ virtute in
ducuntur homines ad laudãdum deũ. Laudate eũ celi ce
lorum ⌋ .i. celum empireũ quod eſt ſuper omnes celos di/
citur autẽ in plurali celi propter diuerſas mãſiones que i
eo eſſe dicuntur, iuxta illud in domo patris mei mãſiões
multe ſunt ⌊⁊ aque que ſuper celos ſũt ⌋ i. celũ criſtallinum
quod dicitur aqueũ propter ſimilitudinẽ cũ aqua in dia/
phanitate ⌊laudent nomen domini ⌋ .i. materia ſit nobis
laudandi deum. Laudate dico tum primo. Quia ver/
bo domini omnia cõſtant que creata ſunt in celo ⁊ in ter
ra ⌋ ⁊ quia inter velle ſuum ⁊ facere nichil diſtat ait ⌊quia
ipſe dixit ⌋ i. verbũ genuit: et per ipſũ ⌊facta ſunt ipſe mã
dauit ⌋ verbo ſuo ⌊⁊ creata ſunt. Item dico laudare eum
que dicta ſunt. quia Statuit ea ⌋ permanſura ⌊in eternum ⌋
quo ad ſubſtantiam licet mutabuntur quo ad qualitates
⌊quibus ſtatuit ⌋ curſũ ſiue motus ⁊ influentias ⁊ nunꝯ
preteribũt ordiné eis impoſitũ ⌋ Et inuitãs ad laudem
dei creaturas inferiores incipiés a creaturis irrationabi
libus ait. Laudate dominũ vos creature que eſtis de ter
ra dracones ⌋ ⁊ oia genera monſtrorum animaliũ ⌊⁊ abiſ/
ſi ⌋ i. profũditates aquarũ latentiũ ⁊ maria omnia. Lau
date ignis grando nix glacies ⁊ venti ⌋ concitãtes procel/
las in mari que omnia faciunt illud ad quod ex diuina di
ſpoſitione ſũt ordinata. Laudate montes et omnes col/
les ligna fructifera ⁊ omnes cedri. Laudate beſtie ⁊ vni
uerſa pecora ſerpẽtes volucres ⁊ omnia volatilia ⌋ per ae
rem. Et inuitãs propheta creaturas rationales ad lau/
dandum: incipiés a maioribus ait. Laudate reges terre

UVA. BHSC. IyR_052

dominū ꝙ omēs populi] sicut consules: principes [ꝙ omēs iudices terre. Iuuenes ꝙ virgines: senes cū iunioribus laudent nomē domini: quia exaltatum est nomen eius] omnis potestas: omnis etas: omnis sexus laudent nomē domini nostri saluatoris cui pater dedit nomē quod ē super omne nomē. Quid per singula. Cōfessio laudis dei est super celū ꝙ terrā] quia omnes creature tam celestes ꝙ terrestres debēt cum laudare: est etiā super eas ꝗa maior est ꝙ superior omni laude earū tum etiā laudandus ē [quia exaltauit deus pater cornu populi sui] .i. cristū populi sui redemptorē qui dicitur cornu: ꝗa superior est toto corpore per excellētiam: durior carne per iusticiā: mollior osse per misericordiā: exaltauit quidē in sua passione quia per eam mundū de captiuitate redemit exaltauit in resurrectione in qua eius corpus suerrexit glorioſū: exaltauit in ascensiōe: in qua tātus ascēdit ꝙ sedet ad dexterā patris. Impnus] i. laus cum cantico fiet deo [ab omnibus sāctis eius] perpetuo. sanctis dico. ſ [filijs israel] i. fidelibus cristianis: qui per illam fidē per quā abrahām placuit deo israhelite facti sunt. i. videntes deum filijs [israhel [populo] fide ꝙ caritate [appropinquāti sibi]

Psalmus. cxlix. In quo monet ad laudem dei. Prophēta exhortās fideles ad nouum cāticum ait.

c Cantate domino cāticū nouū] de operibus noviter factis in tempore gratie. ſ. ꝙ mater fuit virgo: ꝙ deus homo factus sit: ꝙ reparatus sit mundus per passionē filij eius. Item de nouis mandatis vt dilectione inimicorum: de nouis cōsilijs vt de abiectione tēporaliū: de nouis promissis: vt de adoptione celestiū bonorum [laus eius] .i. ei grata est [quoniā ecclesia catholica ꝙ a sanctis sit. Cantate dico in ecclesia. ꝙ Letetur populus cristianus] spe interiori cordis letitia [in eo qui fecit cū] in esse nature et in esse gratie [et ecclesie fidelium exultent in cristo rege suo] et sacerdote.

UVA. BHSC. IyR_052

Laudent nomẽ eius in choro] .i. in cõcordia morum et vnitate caritatis[i timpano]i. in mortificatiõe carnis[q psalterio psallant ei] .i. opere compleatur quod voce cantatur. Psallite q cantate. Quia beneplacitũ est domino in populo suo]beneplacitũ est cum conuertit auersum cum iuuat pugnanté:coronat vincétem[et exaltabit mãsuetos in saluté]eternam. Unde sequitur. Exultabunt sancti in gloria]quia facta resurrectione:nõ tantuz in aia sed etiã i corpore erũt glorioſi:q quia tũc adimpletus erit omnis appetitus eorum[letabũtur in cõscientijs suis siue in celestibus mãsionibus]distributis eis secũduz gradus beatitudinis eorũ. Exultabũt sãctidico hoc modo q̃a Exultationes] .i. laudes dei cum exultatione facte erunt [in corde eorum]q linguis de omnibus profectibus suis attribuẽtes ei quic quidboni gloriq honoris habẽt de perfectis viris subdit[gladij scindentes ex vtraq̃ parte] i. potestas iudicãdi de malis de quibus capietur vindicta[in manibus eorũ] Ad quid erũt gladij in manibus eorũ Ad faciẽdam vindictã in natiõibus] .s. in illis qui legem nõ habuerũt[q increpationes in populis]in illis qui male lege vsi sũt. Et Adalligãdum reges eorũ]reges terre impios[i cõpedibus]in eternis penis ex quibus nullomodo potuerũt se exsoluere[et nobiliores eorũ]de omnibus [in manicis ferreis]quia punientur manus eorũ quibus i preſẽti vita malũ q iniusticias intulerũt. Quid singula enumerẽ ;ad hoc gladij sancti habebũt in manibus. Ut faciãt in regibus q populis iudicium]nõ quodcũq̃ sed[cõ scriptũ]i preſẽtia dei approbatũ ab ãgelis q i pluribus sacre scripture locis memoratũ[gloria hec omnibus sãctis eius]perfectis qui pro cristo omnia terrena reliquerũt. ecce quanta gloria q gaudiũ tũc erit quãdo pauperes qui hic erãt derisui habebũt potestatem iudicãdi i superbos.

Psalmus.cl. In quo monet ad laudez dei propter beneficiũ glorificationis.

Propheta inuitans ad laudãdũ deũ in sãctis iam in ce/

UVA. BHSC. IyR_052

lesti iherusalem receptis ait.

Laudate dñm in sãctis eius⌋.i.in consideratiõe sãctorũ quos ipse misericorditer iustificauit et mirabiliter remunerauit⌊laudate⌋etiã in consideratiõe⌊firmamẽti virtutis eius⌋.i.pro eo ꝙ mortez ipsã cũ auctore suo nequissimo potẽtie sue virtute vicit ⁊ credẽtes ad celũ perduxit. Laudate eum in virtutibus eius⌋.i.pro gloria angelicis virtutibus data qui sũt eius creatiõe quo ad naturã: ⁊ cõfirmatiõe quo ad gratiam⌊laudate dominũ secũdũ multitudinẽ magnitudinis eius⌋.i.secundũ gloriã magnã quã extendit ad multitudinẽ electorũ ex diuersis partibus mũdi vel laudantẽ deũ sine fine sicut magnitudinis eius nõ est finis. Propheta quomodo sit deus laudãdus ꝑ similitudines misticas ostẽdit dicẽs. Laudate eũ in sono tube laudate eũ in psalterio ⁊ cythara⌋tuba cõcrepet regi: psalteriũ canat deo: cythara cũ reliquis instrumẽtis canat sponso. laudate eum in sono tube: q̃a vos in bello vincere fecit cõterẽte dño sathan sub pedibus vestris: laudate eũ in psalterio: q̃a vos implere legẽ p̃stiterat: laudate in cythara: q̃a carnẽ vestrã viuificauit. Laudate eũ in tympano⌋ quia mortificatuz corpus vestrũ ĩmortalitati donauit⌊⁊ in choro⌋quia choris angelorũ vos assotiat⌊⁊ in cordis ⁊ organo⌋ quia ꝑ ciborũ abstinẽtiã retortis visceribus cõcupiscentie ⁊ vicijs carnalibus digni inuẽti estis regno dei ad cõcinẽdas diuinas laudes. Laudate eũ in cymbalis bene sonãtibus in cymbalis iubilatiõis⌋eo ꝙ corruptione carnis sanguisq; depulsa cõfirmati ad ymaginẽ saluatoris omni plenitudine spei cõpleta fulgetis sicut sol in regno dei ⁊ q̃a ista instrumẽta vult propheta spiritualiter intelligi: q̃a talia instrumẽta in celesti patria nõ habẽt locũ sed ad designãdũ magnitudinẽ diuine iocũditatis hic interponũtur concludens ait ⌊omnis spiritus⌋ siue angelicus sine humanus ⌊laudet dominum⌋ Amen. Laus deo.

Reuerendissimi cardinalis sancti Sixti Expositio breuis ⁊ vtilis super psalterio finit feliciter.

252

UVA. BHSC. IyR_052

UVA. BHSC. IyR_052

UVA. BHSC. IyR_052

UVA. BHSC. IyR_052

UVA. BHSC. IyR_052

JO. DE
Turrecrema
in Psalmos.

Biblioteca de Santa Cruz
IyR 52

UVA. BHSC_IyR_052

TVRRE CREÍ IN PSALM

UVA. BHSC. IyR_052